Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/15, helmikuu 2015- maaliskuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Liikkeelle pääoman vyörytystä vastaan

Työntekijäin perusoikeudet uhattuina s. 4

Onko finanssikriisi ohi s. 7

Bolivaarisesta Venezuelasta s. 8

Taistelujen äänet kuuluivat Berliiniin s. 12-13

Ukrainan tilanne s. 14 sekä 16-17

Kuva: Heikki Männikkö

Protesti asukastalojen puolesta 26.1 Helsingissä

EK:n vaatimus äärimaltillisesta palkkalinjasta tarkoittaa ansioiden laskemista. Ostovoiman parantaminen tuloverotusta laskemalla merkitsee palvelujen leikkauksia. Säädösten karsimisella haetaan vapaita käsiä kapitalisteille. Joudumme nyt taistelemaan oikeuksistamme enemmän kuin koskaan. Yhdistykäämme yhteisrintamaan uusliberalismia vastaan.

Sivut 2, 4 ja 5

Ulkopolitiikamme rappiotila on korjattava

Meitä syytettiin ennen "suomettumisesta", mutta sitä ei tarvinnut pelätä, kuten tänään Ahtisaaren, Stubbin ja Haglundin "suomettumista"

Kuva: Heikki Männikkö

Valtiojohdon trollitehdas Länsi-Pasilassa

Nykyinen ”suomettuminen” kyntää syvälle. Mediaa ohjataan kertomaan naapuristamme valheellista tietoa. Tavoitteeksi jopa myönnetään Venäjän politiikan muuttaminen ja hyväksytään sen sisäisiin asioihin puuttuminen. Syynä lienee imperialistinen pyrkimys hallita itänaapurimme talouselämää ja vahvistaa Natoa. Tämä ennakoi meille vaikeita aikoja. On palautettava luottamukselliset suhteet Venäjään ja torjuttava Nato aina.

Sivut 3 sekä 14-17

Vaaleissa heijastuvat kansan suuret ongelmat

Kuva: Heikki Männikkö

Kuntavaaleissa puolustimme julkisia palveluja

Kovan markkinakapitalismin seurauksena toimeentulomme leikkaamisesta on tehty suurkapitalistien voittoja ja kilpailukykyä lisäävä tekijä. Siksi puolustamme julkisia palveluja, torjumme toimeentulon leikkauksia ja vaadimme toimia työllisyyden puolesta. Uudeksi jopa tärkeimmäksi vaaliteemaksi on nopeasti noussut ulkopolitiikka. Vaadimme paluuta puolueettomuuteen ja irtaantumaan kaikista sotilasliitoista.

Sivut 6 , 10 ja 11

Kaikkien maiden proletaarit- liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0407330466

Helsinki 24.2.2015

Uusliberalismista koordinoituun talouteen

Syrizan vaalivoitto ja nousu hallitukseen Kreikassa on paljastanut entistä selvemmin hallitsevan luokan ja työväenluokan välisen kuilun Euroopassa ja laajemminkin. On käynyt selväksi, että Euroopan unionissa ja etenkin euromaissa on lähes mahdotonta harjoittaa kansan enemmistön etua palvelevaa politiikkaa, joka haastaa vallitsevan uusliberalististen kapitalismin ja talouskuri-ideologian. EU- ja eurojäsenmaat ovat monin kahlein sidottuja uusliberalistiseen vankilaan, josta ulospääsy on erittäin hankalaa.

Syriza on saanut niskaansa syytösten ryöpyn EU-vallanpitäjien ja näitä myötäilevien tiedotusvälineiden taholta. Suurimpia syntejä Syrizan listalla ovat joidenkin yksityistämisten peruminen, irtisanottujen julkisen sektorin työntekijöiden työpaikkojen palauttaminen sekä lupaukset eläkkeiden ja palkkojen korottamisista. Raivoissaan oleva EU-eliitti vaatii Syrizan johtamalta hallitukselta "välttämättömien rakenteellisten uudistusten" jatkamista edellisen hallituksen jalanjäljissä.

Rakenteellisilla uudistuksilla tarkoitetaan julkisen sektorin supistamista, talouden avaamista kilpailulle sekä kaikkinaisen markkinaehtoisuuden lisäämistä. Myös sosiaaliturvan "kannustavuuden lisääminen" eli heikentäminen, eläkeiän nostaminen sekä palkkojen alentaminen kuuluvat olennaisesti Suomessakin jatkuvasti peräänkuulutettuihin rakenteellisiin uudistuksiin.

EU-politiikka perustuu vaihtoehdottomuudelle

Raivokas hyökkäys Syrizaa vastaan kertoo ennen muuta hälyttävästä demokratiavajeesta EU:ssa. EU-eliitti on puolustavinaan parlamentaarista demokratiaa, mutta vallitsevan politiikan ollessa uhattuna se hyökkää voimakkaasti parlamentarismia vastaan. Miksi vaaleja ylipäätään järjestetään, jos harjoitettavan politiikan oletetaan jatkuvan ennallaan riippumatta vaalituloksesta?

Ongelma on sama kaikissa jäsenmaissa ennen muuta euromaissa. Eurovaluutan eräs perustajista, saksalainen Otmar Issing totesi hiljattain Helsingin Sanomien haastattelussa, että "rahaliitto rakentuu sille periaatteelle, että sovittuja asioita ei lähdetä muuttamaan seuraavalla vaalikaudella". Hallitusten edellytetään noudattavan talouskuripolitiikkaa riippumatta siitä, mitkä puolueet istuvat hallituksessa. Syrizan valtaannousu on sekoittanut pahoin tätä epätervettä konsensus-pakkaa.

Suomessa vallitsevasta vaihtoehdottomuuden ilmapiiristä kertoo karua kieltään tasavallan presidentin uudenvuoden puheessa esittämä vetoomus puolueille leikkauslistojen julkistamisesta ennen eduskuntavaaleja. On suorastaan irvokasta, että etenkin kokoomuksen piirissä väläytellään jatkuvasti veronkevennyksiä ja samaan aikaan jakomielisesti valitetaan, ettei rahaa ole ja leikata täytyy. Kuitenkin juuri kokoomusvetoinen talouspolitiikka on ajanut maamme valtiontalouden kuralle ja aiheuttanut väitetyn leikkaustarpeen.

Talouden kurja tila ei korjaannu samoilla rohdoilla, joilla se on alun perin aiheutettu. Suosta ei ole mahdollista nousta muuten kuin hylkäämällä uusliberalistiset talousopit. On siirryttävä ensi vaiheessa säänneltyyn ja koordinoituun markkinatalouteen eli samantyyppiseen järjestelmään, joka oli vallalla II maailmansodan jälkeen aina 1980-luvun jälkipuoliskolle saakka. Uusliberalismin kyllästämässä maailmassa tämän toteuttaminen ei tule olemaan helppoa. Se on kuitenkin ainoa tie ulos nykyisestä umpikujasta.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Euroopan keskuspankki alkaa pyörittää virtuaalisetelipainoa

Juhani Tanski STP:n puheenjohtaja on ehdokkaana Savo-Karjalassa.

Euromaiden talouslama on kestänyt jo yli 5 vuotta. Euromaiden velat kasvavat, kauppa ei käy ja talous ei kasva. Lama on pitkäkestoisempi kuin 1930-luvun suuri talousromahdus. Kivien ja kantojen alta tulee joka päivä uusia ennustajaeukkoja, jotka kertovat, että talouden käänne tapahtuu huomenna, ensi viikolla, ensi kuussa tai ensi vuonna. On leikattu pienituloisten etuisuuksia, revitty irti hyvinvointivaltion peruskiviä, kaikin tavoin pyritty pienentämään valtioiden budjettivajeita. Ainoa poikkeus on ollut, että progressiivistä verotusta on lievennetty ja pääomatuloverotusta kevennetty, mikä on aiheuttanut budjettivajeen niin meillä kuin muuallakin euromaissa.

Kansojen kurjistaminen on väärä lääke

Regressiivisten verojen korotukset - arvonlisäverot, energiaverot, asumisen verotus, maksujen ja tariffien korotukset ovat johtaneet pienituloisten kulutuksen supistumiseen, mikä taas lisää talouden ongelmia Suomen kaltaisissa viennistä riippuvissa maissa, joiden talous pysyy hengissä kotimaisen kulutuksen turvin.

Deflaation vaara

Jo viisi vuotta kestänyt talouskriisi ei ole hellittänyt. Joulukuussa euroalue vajosi deflaatioon. Deflaatio merkitsee hintojen alentumista, mikä aiheuttaa ongelmia. Deflaatiotilanteessa yritykset ja kuluttajat lykkäävät ostojaan, koska hintojen halpenemisen odotetaan jatkuvan. Velkojen reaaliarvo kasvaa.

Lainojen viitekorot ovat jo melkein nollassa. Liikepankkien keskuspankkitalletusten korot ovat jo miinusmerkkisiä. Lisäksi Euroopan keskuspankki EKP on lainannut pankeille todella edullisesti rahaa niin paljon kuin ne tarvitsevat. EKP:n toimien heikkoon vaikuttavuuteen on monia syitä.

Tilanne on tällä hetkellä erikoinen valtioiden, yritysten ja kuluttajien lainoituksessa. Sellaiset saavat edullista lainaa, jotka eivät sitä tarvitse. Suomen ja Saksan valtionlainojen korot ovat osin lähellä nollaa, mutta pienten ja keskisuurten yritysten lainansaanti on vaikeutunut.

Useimmat euromaat ovat niin velkaantuneita, ettei niillä ole varaa elvyttää omaa talouttaan. Vakaus- ja kasvusopimuksen mukaan jäsenmaiden julkinen velka ei saisi ylittää 60 % kansantuotteesta. Vaikka lähes kaikki euromaat ovat sopimusta rikkoneet, euromaiden johtajat päättivät, ettei sopimusta muuteta.

Setelipaino pyörimään

Valtioiden lainojen ostaminen on EKP:n työkalupakissa viimeinen väline. EKP:n neuvosto päätti tammikuussa aloittaa massiivisen elvytysoperaation. Tarkoituksena on ostaa maaliskuun alusta lähtien euromaiden valtionlainoja 60 miljardia euroa kuukaudessa niin kauan, että inflaatiotavoite saavutetaan. EKP:n pääjohtaja Mario Draghi määritteli takarajaksi vähintään syyskuun 2016.

EKP alkaa luoda ilmasta rahaa eli pyörittää virtuaalisetelipainoa huimalla tahdilla. Temppu on ennenäkemätön Euroopan historiassa. Kukaan ei tiedä, saako rahamyllyn pyöräytys talouden pyörät pyörimään. Euroalueella asuu 338 miljoona asukasta 19 maassa. Jos EKP heittää markkinoille 60 miljardia euroa kuukaudessa, se on 180 euroa/kärsä. Tällä summalla elämä muuttuu hiukan – eritoten köyhissä euromaissa. Höttörahaa työnnetään markkinoille puolitoista vuotta.

Rahoja ei kuitenkaan kaadeta yksityisten kansalaisten taskuun, vaan tavoitteena on saada pankit tarjoamaan yrityksille lisää lainaa. Tavoite on saada yritykset investoimaan ja työllistämään. Luottolama ei ole ollut ongelma Suomessa, vaan etupäässä etelä-Euroopan kriisimaissa.

Rahat kierrätetään kunkin euromaan kansallisen keskuspankin kautta. Jokainen maa saa lainaa kokoonsa suhteutettuna. Näin saadaan myös riskiä rajattua. EKP:n tavoite on sama kuin sairaan potilaan veritankkauksella: saada elintoiminnot ylläpidettyä ja elimistön oma paranemisprosessi käyntiin. EKP on aivan erityinen pankki, sillä se pystyy synnyttämään rahaa omalla päätöksellään.

Rahaa ikään kuin sataa taivaasta, mutta rahan vastikkeeksi ei ole enempää tavaraa, joten rahan arvo laskee. EKP pyrkii inflaation kasvuun.

EKP pelaa rahoillamme "upporikasta tai rutiköyhää"

Tähän asti rahan kiertoa on koetettu vauhdittaa ennätysalhaisilla, jopa negatiivisilla koroilla. Niiden vaikutus ei kuitenkaan ole riittänyt. Samanlaista rahansyöttöä ovat aiemmin kokeilleet mm. USA ja Japani. USA:ssa talouden romahdus on onnistuttu estämään, Japanissa rahan arvo nousee jatkuvasti. Elvytyksen vaarana on, että se osuu juuri ajankohtaan, jolloin suhdanne on muutenkin kääntymässä. Silloin inflaatio voi karata käsistä ja liika raha aiheuttaa hintakuplan. Tämän hetken ennusteet kertovat, että inflaatio on olematon vielä 5 vuoden kuluttuakin.

Suurempi vaara on taantuman pitkittyminen. Historia opettaa, että se johtaa levottomuuksiin, muuttoaaltoon ja jopa sotiin. Keskuspankilla on siis vahvat perusteet ottaa riski. Vastalääkkeenä mahdolliselle liikainflaatiolle on korkojen nosto. Mikään taantuma ei pääty edes keskuspankin rahalapiolla. Tukipakettipolitiikka euromaiden kesken on aiheuttanut hallituksille vaikeuksia ympäri Eurooppaa - niiden kannatus on alkanut laskea johtuen joko toisten maiden tukemisesta tai siihen liittyvästä talouskurista.

Miljardiluokan tappioriskit

EKP ei ole kyennyt luotettavasti selvittämään, miten velkakirjaostot kiihdyttävät inflaatiota tai luotonantoa. Siitäkään ei ole tulkintoja ja uskomuksia varmempaa näyttöä, mitä etua euroalueen kansalaisille koituisi inflaation kiihtymisestä. Japanin ja USA:n aiemmat laajamittaiset kokeilut velkakirjamarkkinoiden tukemisesta jopa vielä suuremmin ostoin ovat osoittaneet, että tukiostot nostavat melkoisen varmasti ostoin tuettavien arvopaperien ja muunkinlaisen finanssivarallisuuden hintoja. Ne eivät välttämättä nosta lainkaan kuluttajahintoja saati tavallisen kansan ansioita.

Eurokriisin peruslähtökohta

EU:n liittovaltion kannattajat selittävät, että talouskriisimme on Yhdysvaltain vuonna 2008 alkaneen sub-prime -kriisin suoraa jatkoa.

Meillä ei saa sanoa, että kriisi koskee vain euromaita - ei juurikaan eurojärjestelmän ulkopuolisia EU-maita tai EU:n ulkopuolisia maita Euroopassa. Koska EKP:n neuvosto välttää pohtimasta, mistä taantuma johtuu ja miten siitä päästään yli, sillä on huonot näkymät talouden elvyttämisestä.

Suomessa ei saa sanoa, että työttömyys, lama eli eurokriisi johtuu eurosta. Euromaiden pitkittynyt talouden taantuma johtuu yhteisvaluutasta, jonka arvo on kiinteä eli sama kaikissa maissa täysin riippumatta ko. maan talouden rakenteesta, suhdannetilanteesta, maan vaihtotaseen yli- tai alijäämästä jne.

Brittiläinen tutkimusyhtiö Verisk Maplecroft listasi helmikuussa maailman vähiten kilpailukykyiset ja kilpailukykyisimmät maat 172 maan joukosta. "Vähiten kilpailukykyisten" 10 kärjessä -listalla oli 9 euromaata ja Islanti (9. sijalla). Alinna olivat Italia, Ranska, Belgia, Espanja ja Suomi.

"Kilpailukykyisimmät" (matalapalkkaisimmat) maat olivat Myanmar, Bangladesh ja Kambodža. Tämäkin selvitys antaa viitteitä siitä, että euromaiden ongelma on yhteisvaluutta euro.

Juhani Tanski

Kohtuullinen valtionvelka ei ole talouskasvun este

Yhdysvaltalaisen Massachusetts Amherstin yliopiston opiskelija Thomas Herndonin nolasi vajaat kaksi vuotta sitten talouskuria puolustaneen eliitin osoittamalla, että valtionvelan yhteys talouskasvuun ei ole niin selkeä kuin on väitetty. Kun valtionvelka ylittää 90 prosenttia, talouskasvu ei pysähdy, vaan jatkuu vielä keskimäärin 2,2 prosentilla. (Yle-uutiset 23.4.13)

Suomen valtion velka on noin 60 prosenttia bkt:sta, mikä ei ole edes EU-maiden keskitasoa. Meillä on siis EU:n kasvu- ja vakaussopimuksen rajoituksesta huolimatta kasvun käynnistämiseksi varaa ottaa lisää velkaa, jos rahat investoidaan tulevaisuuteen kuten koulutukseen, tutkimukseen, tuotekehitykseen ja vihreään talouteen. Lisävelka on pienempi paha kuin julkisen talouden alasajo.

Taito Taskinen
Kuopio

Rauhan puolesta - Venäjä-suhteet kuntoon

STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa on ehdokas eduskuntavaaleissa Uudellamaalla.

Tänään saamme todistaa Suomen ulkopolitiikan täydellistä rappiota. Maatamme on asemoitu entistä tiiviimmin osaksi läntistä leiriä, joka koostuu kolmesta peruspilarista, USA, EU ja Nato. Tämä pyhä kolminaisuus tavoittelee täydellistä maailmanhallintaa ja totalitaristista kapitalistista maailmanjärjestystä. Viimeaikaiset poliittisen johtomme edesottamukset osoittavat Suomen olevan tänä päivänä itsenäisen toimijan sijasta lännen tahdoton alamainen. Meillä on lyhyessä ajassa tuhottu toisen maailmansodan jälkeen Paasikiven ja Kekkosen johdolla rakennettu ulkopolitiikka, joka perustui puolueettomuuteen, sovitteluun ja rauhanpolitiikkaan.

Parlamentarismi on kuopattu

USA-EU-Nato-klikin vallantavoittelu ja röyhkeys näkyvät parhaillaan sekä Kreikassa että Ukrainassa. Kreikan kansan vaaleissa ilmaisema tahto politiikan suunnanmuutoksesta sai EU-eliitin raivon valtaan. Kreikka ottaa etäisyyttä EU-vetoiseen uusliberalismiin ja Natoon. Maan velkaantumisen taustalla ovat kansainvälisesti vertaillen huomattavan suuret sotilasmenot. Velasta merkittävä osa on velkaa Saksan ja Ranskan sotilasteollisuudelle.

Demokratiaa ylistetään juhlapuheissa EU:n perusarvoksi, mutta todellisuudessa parlamentarismi on menettänyt pitkälti merkityksensä, sillä talous- ja rahaliiton sekä Unionin jäsenyysehdot suitsevat tiukasti politiikkaa ja tekevät vaihtoehtoisesta politiikasta käytännössä mahdotonta toteuttaa. Ukrainan tilanteesta on läntisissä valtavirran tiedotusvälineissä julkaistu hyvin vähän - jos ollenkaan - oikeaa, tasapainoista tietoa. Tilanne muistuttaa Naton Serbiaa vastaan käymän sodan aikaa, jolloin sotilasliiton näkemykset hallitsivat ilmatilaa, ja vaihtoehtoisia näkemyksiä sai etsiä kiven alta.

Ahtisaari läntisen imperialismin palveluksessa

Nykyhetkelle ominainen, ala-arvoinen propagandatyylinäyte nähtiin Ylen TV1:n Ykkösaamu-ohjelmassa (14.2.), jossa Nobel-palkittu entinen presidentti Martti Ahtisaari lausui näkemyksiään Ukrainan tilanteesta. Ahtisaaren mukaan Minskissä sovitun tulitauon pitävyys "riippuu hyvin paljon Venäjän asenteesta". Lausunto on käsittämätön, kun ottaa huomioon, ettei Venäjä ole sodan osapuoli.

Keskustelu pyöri ohjelmassa muutenkin pitkälti Venäjän päivittelyn ympärillä - kuten uutis- ja ajankohtaisohjelmisto sekä sanomalehtien uutisointi tällä hetkellä ylipäätään. USA:n masinoiman, Ukrainan laittoman vallankaappauksen jälkimainingeissa valtaan nousseen nukkehallituksen suorittamat julmuudet ja suoranainen kansanmurha sen enempää kuin noin miljoonaan ihmiseen noussut pakolaistulva Venäjälle, ei saanut Ykkösaamussa rauhannobelisti Ahtisaaren huomiota. Ahtisaari harhautti katsojia vaikenemalla USA:n ratkaisevasta roolista vuoden takaisessa vallankaappauksessa.

Mihin unohtui Serbian pommitus ja Irakin sota?

Ex-presidentin asenteen ymmärtää, kun muistaa hänen kytköksensä Naton ja USA:n intressien palvelemiseen Serbian pommittamisessa ja Kosovon itsenäistymisessä. Ahtisaari kutsuu Krimin siirtymistä Venäjän hallintaan "kansainvälisen oikeuden vastaiseksi". Tämä on härskiä puhetta mieheltä, joka toimi kätilönä imperialistisessa Serbian vastaisessa hyökkäyssodassa. Krim liitettiin Venäjään verettömästi kansanäänestyksen jälkeen, siis täysin toisin kuin mitä Nato ja Ahtisaari tekivät Serbiassa.

Ahtisaaren esiintyminen Ykkösaamussa oli täydellistä sekasotkua, jossa tosiasiat kääntyivät iloisesti ylösalaisin. Hän paheksui kapinallisia, jotka ovat nousseet Ukrainan hallitusta vastaan, mutta vaikeni siitä kuinka alun perin Janukovitshin hallinto syrjäytettiin lännen tuella väkivaltaisilla katumellakoilla ja hallintorakennusten valtauksilla. Maidanin uusfasistit eivät malttaneet odottaa vuoden 2015 laillisia vaaleja.

Suomen valtamedian (mm. YLE:n) Venäjä-vastaisuus menee äärirajoille. Aiemmin se on ennakoinut vaikeita aikoja. Toivottavasti tilanne normalisoituu pian. Kuva kokoomuksen trollitehtaalta Länsi-Pasilasta.

Ahtisaaren jankutus "kansainvälisestä laista" kuulosti lähinnä koomiselta, kun muistetaan hänen intomielinen ja varaukseton tuki USA:n laittomalle hyökkäykselle Irakiin vuonna 2003. Ykkösaamun haastattelu vahvisti aiempaa käsitystä Ahtisaaresta USA:n asiamiehenä, joka sivutoimenaan hoiti jonkin aikaa myös Suomen presidentin virkaa.

Pentagon kouluttamaan uusnatsijoukkoja

Samana päivänä kun Donetskissa tapahtui Ukrainan armeijan suorittama tuhoisa bussi-isku, tapasi USA:n armeijan Euroopan johtaja Ben Hodges Kiovassa haavoittuneita Ukrainan sotilaita ja kiitti heitä hyvästä palveluksesta. Hodges tapasi myös Ukrainan armeijan komentajan sekä äärioikeistolaisen sisäministerin Arseny Avakovin alaisuudessa toimivan fasistisen Kansalliskaartin johtajan. Hodges ilmoitti myös, että USA:n joukot alkavat piakkoin kouluttaa Kansalliskaartin joukkoja. Lisäksi Hodgesin vierailua kunnioittaakseen USA:n lähetystö Kiovassa lahjoitti Ukrainan rajavartiostolle prototyypin uudesta Kozak-sotilasajoneuvosta.

11. joulukuuta sekä USA:n senaatissa että kongressissa hyväksyttiin "Ukrainan vapauden tukemisen laki", mikä mahdollistaa miljoonien dollareiden lisäyksen sotilasapuun Kiovan juntalle avaten ovet juntan suoralle aseistamiselle sekä yhä uusille Venäjän vastaisille pakotteille (Workers World, nettiartikkeli "Why Washington fuels Ukraine´s war on Novorossiya" 27.1.).

Palattava Paasikiven ja Kekkosen ulkopolitiikkaan

Kun seuraa suomalaista mediaa, syntyy vaikutelma, että Ukrainan konfliktissa olisi vain yksi osapuoli, Venäjä. Media on valjastettu palvelemaan USA-EU-Nato-klikin geopoliittisia intressejä ja se suorittaa tehtäväänsä kuuliaisesti ja mitään kyseenalaistamatta. Sama koskee koko läntisen maailman korporaatiomediaa ja surullista kyllä useasti myös yhteiskunnallisesti omistettuja mediataloja kuten Suomen Yleisradiota.

Poliittinen johtomme on omaksunut täydellisesti roolinsa lännen sätkynukkena. Presidentti, ulkoministeri ja pääministeri toistelevat kaikki samoja hokemia Venäjän aggressiivisuudesta ja valtapyrkimyksistä vaieten tietoisesti USA:n, EU:n ja Naton imperialistisesta politiikasta, jolla pyritään Venäjän saartamiseen ja vallanvaihtoon Venäjällä värivallankumouksen avulla. Ukrainan kriisi on seurausta tästä politiikasta. Venäjä ei luonnollisestikaan voi loputtomiin seurata sivusta katseella, kuinka Nato vyöryy kaikista ilmansuunnista sen rajojen tuntumaan.

Suomen on irtisanouduttava lännen militaristisesta sodanlietsonnasta ja vastakkainasettelusta Venäjän kanssa ja hylättävä taloutemme vahingoittavat Venäjä-pakotteet. Suomella on oltava oikeus itsenäiseen ulkopolitiikkaan ja kahdenvälisten suhteiden kehittämiseen Venäjän kanssa riippumatta EU:n ja USA:n imperialistisista pyrkimyksistä. On palattava Paasikiven ja Kekkosen paaluttamaan puolueettomuus- ja rauhanpolitiikkaan sekä kehitettävä voimallisesti kahdenvälisiä suhteita Venäjään.

Tommi Lievemaa

Tulevaisuuden tekijät

Kaikkihan sen tietää, että ani harvat omistavat kaikki pankit, tehtaat ja monenmoiset laitokset ja että omistajat ovat surullisen kuuluisia kapitalisteja. Ne, jotka eivät niitä omista ovat työläisiä, jotka pitävät pankit, tehtaat ja laitokset käynnissä. Siinä syntyy tuottoa, joka jaetaan työläisille palkkana ja kapitalisteille voittona. Yhden kapitalistin voitto on aina kymmeniä kertoja suurempi kuin yhdenkään työläisen – siinä on syvä ja sovittamaton ristiriita.

Työläisten ja kapitalistien välillä on merkittävä tuloero. Se on viime vuosina kasvamistaan kasvanut. Tuloerojen kasvu johtuu monista asioista. Esimerkiksi Kataisen (kok) sixpack hallitus lahjoitti kapitalisteille tukun euroja alentamalla yritysten voittojen verotusta.

Kurkkutorvi ammollaan Katainen (kok) ja Urpilainen (sd) kumppaneineen huusivat, että sillä luodaan työpaikkoja ja työllistetään työttömiä. Sillä on vahva taloudellisesti dynaaminen vaikutus, eikä veromenetystä synny. Toisin kävi. Se tiedettiin ennakkoon ja se myös sanottiin. Työpaikkoja ei syntynyt, mutta veron alentamisesta 800 miljoonaa riihikuivaa euroa meni suoraan kapitalistien taskuihin.

Suurituloisten ei tarvinnut panna kortta ristiin, kun tulot kasvoivat. Rikkaat rikastuivat. Tämä peli ei ole päättynyt. Se jatkuu niin pitkään kuin vanhat puolueet saavat pitää eduskunnan hallussaan.

o o o

Suurpääoman laitos Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA on pienessä vaalisarjassaan julkaisut yhteiskunnallisen analyysin, jonka mukaan Suomi ei pärjää ilman maahanmuuttoa. Sen ovat tehneet tutkija Pekka Myrskylä ja vakuuttavuutta varmistamassa on Tilastokeskuksen yliaktuaari Topias Pyykkönen. Herrat sanovat, että Suomi ei pärjää ilman maahanmuuttoa. Analyysi on erinomainen näyttö siitä kuinka meitä yritetään jymäyttää.

Koko homma perustuu vuosikausia jatkettuun hokemaan, että työikäinen väestö supistuu, kun eläkkeelle siirtyy enemmän joukkoja kuin lapsia syntyy. Siinä syy, miksi meiltä loppuu työvoima. Mistä he ovat moisen ajatuksen tempaisseet jää salaisuudeksi, sillä Eläketurvakeskuksen mukaan vuonna 2013 vanhuuseläkkeelle jäi enää 35 175 henkeä. Suuret ikäluokat ovat jo eläkkeellä. Samana vuonna Tilastokeskuksen mukaan syntyi 58 134 lasta ja maassa kuoli yhteensä 51 472 henkeä joten kantaväestö kasvoi 6 662 hengellä.

Heti EVA:n analyysin alussa on virhe. Se väittää, että 2013 työikäisiä oli 3,32 miljoonaa, vaikka niitä oli 3,49 miljoonaa. Jopa Tilastokeskus ennustaa, että työikäisten määrä on alimmillaan 2030. Silloin heitä on 3,42 miljoonaa, mutta vuonna 2050 luku on jo 3,52 miljoonaa. Kun väestöstä pidetään huolta, niin Työministeriön (Työvoima 2025) mukaan jo vuonna 2025 kotoista työvoimaa on 2,85 miljoonaa, 81 % työikäisistä. Että näin.

Niin kauas kuin silmä siintää Suomessa on valtava ja jatkuvasti kasvava työvoiman ylitarjonta. Näin siksi, että tuotannon kasvu on romahtanut ja vastaisuudessa se kasvaa todella hitaasti, jos kasvaa. Vaikka myös työn tuottavuus on romahtanut, se on kuitenkin koko ajan tuotannon kasvua nopeampaa ja työ vääjäämättä vähenee.

Kaikesta huolimatta EVA väittää, että maahanmuuttajia on saatava lisää joka vuosi 45 000, jos maasta poismuutto on 11 000 henkeä. Heitä ei häiritse se, että maasta nettomuutto esimerkiksi 1961–75 oli keskimäärin 22 124 henkeä vuodessa. Siitä huolimatta ei tullut työvoimapulaa. Työvoimasta on aina ollut ylitarjontaa, vaikka työttömyys ei koskaan ole ollut niin laajaa kuin nykyään.

Miksi Shellin hallituksen puheenjohtajan johdolla toimiva EVA havittelee maahanmuuttajia? Se tuskin haluaa pakolaisia, joiden päät sodat ovat raunioittaneet. Ei. EVA haluaa ammattitaitoista halpaa työvoimaa polkemaan julki ja salaa suomalaisten palkkoja ja työehtoja. Se on yksi tie harvojen rikkaiden rikastumisen vauhdittamiseen.

o o o

Voi toivoa, että kaikki tietäisivät tuotannon ja tuottavuuden olevan asiallisesti yksi ja sama asia. Kun tuotanto jaetaan työtunneilla, saadaan tietää, paljonko tuotantoa syntyi yhdessä tunnissa. Tunnin tuotanto on työn tuottavuus, mutta mitä suurempi on yrityksen tuottavuus, se on sitä kannattavampi. Itse asiassa yritysten välisessä kilpailussa työn tuottavuus on ainoa muista riippumaton tapa selvitä voittajana.

Työn tuottavuuden parantuminen vähentää palkkatyön tarvetta ja henkilökustannuksiin käytetyn riihikuivan rahan muuttumista voitoksi. Yritykset ovat pääsääntöisesti sopeutuneet globaaleihin markkinoihin. Sen ansiosta tuottavuuden kasvun ja väen vähentämisen seurauksena voitto voi kasvaa, vaikka tuotanto polkisi paikallaan tai peräti supistuisi.

Kaikki tämä on jokaiselle kapitalistille itsestään selvää. Sekin on heille jo selvinnyt, että parempia aikoja on turha odottaa. Kabinettiensa kautta he ovat selittäneet, että heidän taskuissaan tyhjän panttina olevia miljardeja miljardien perään ei pidä kenenkään hamuta. Teidän on turha kuvitella niiden verottamista ja poliitikot uskovat!

Siksi poliitikot ovat herttaisen yksimielisiä siitä, että on pakko leikata kaikkia etuisuuksia ja palveluja sekä heikentää palkkoja ja työehtoja. Sitä ei sanota, että se ja ulkomainen halpatyövoima vain helpottaa voittojen kasvattamista. Sitäkään kukaan ei kehtaa sanoa, että tavoitteena on leikata meille markkinoitu niin sanottu kestävyysvaje – kymmenen miljardia!

Yhden kapitalistin voitto on aina kymmeniä kertoja suurempi kuin yhdenkään työläisen. Siinä on syvä ja sovittamaton ristiriita, kun työläiset ovat tehneet kaikki voitot. Nykymaailmassa se ei häiritse ketään. Vähiten se häiritsee poliitikoita, joiden vastuulla on suomalaisten työläisten työllisyys ja toimeentulo, vaikka työläiset ovat Suomen ainoat tulevaisuuden tekijät!

Kai Kontturi

Työntekijäin perusoikeudet uhattuina

Vuoden alusta EK:n johdossa aloitti Martti Alahuhta. Jo viime vuoden puolella hän esitteli tavoitteitaan Suomen pelastamiseksi: ”Äärimaltillinen palkkalinja, työajan joustot, työrauhaneuvottelujen onnistuminen, tulo – ja perintöverojen keventäminen sekä julkisella sektorilla jäntevät toimet, jotka mahdollistavat verojen alentamiset.” Sama kaiku oli askelten hänen esiintyessään lauantaina YLE:n TV1:n Ykkösaamussa. Hän katsoi, että saamansa 70000 kuukausieläke ei syö uskottavuutta neuvoteltaessa maltillisista palkankorotuksista. Arsenaalissa olivat edelleen julkisten menojen leikkaukset ja ostovoiman lisääminen keventämällä työtulojen verotusta. Säädösten määrän karsiminen hänen työkalupakissaan tarkoittaa kapitalistien esteettömien toimintavapauksien lisäämistä. (Ingressi: KÄ/toim)

Vuonna 2013 aikaansaadussa ns. työllisyys- ja kasvusopimuksessa (TYKA-sopimus) sovittiin, että keskusjärjestöt neuvottelevat syksyyn 2014 mennessä työelämän pelisäännöistä. Tämä kirjattiin sopimukseen työnantajien keskusjärjestön EK:n vaatimuksesta. EK:n vaatimuslistalla oli ns. laittomista lakoista määrättävien sakkojen tuntuva korottaminen ja jopa luottamusmiesten asettaminen henkilökohtaiseen vastuuseen tällaisissa tilanteissa.

Työntekijäkeskusjärjestöt puolestaan vaativat neuvotteluissa puuttumista lakkojen syihin, todeten sen parhaaksi tavaksi ehkäistä niitä. Kaikki EK:n laittomiksi leimaamat lakot syntyvät yleensä siitä syystä, että työnantaja ei noudata lakia eikä työehtosopimusta tai harjoittaa henkilöstöpolitiikkaa, joka on peräisin muinaiselta 1800-luvulta. Palkansaajakeskusjärjestöjen mukaan muutaman tunnin tai yhden päivän kestävistä ulosmarsseista eli ”surulakoista” ei tulisi määrätä työtuomioistuimessa ammattiliitolle tai ammattiosastolle hyvityssakkoja. Tähän vaatimukseen on helppo yhtyä.

Turvaamistoimista luovuttava

Työnantajat ovat viime vuosina käyttäneet turvaamistoimia keinona estää mahdollisia työtaisteluja. Turvaamistoimessa lakko pyritään estämään käräjäoikeuden asettamalla uhkasakolla, jotka joissakin tapauksissa ovat olleet jopa satoja tuhansia euroja! Palkansaajajärjestöjen mukaan alun perin taloudellisiin kiistoihin tarkoitettu turvaamistoimi ei kuulu työriitojen ratkaisemiseen.

Palkansaajakeskusjärjestöt halusivat myös, että työnantajalle tulisi esimerkiksi laiminlyöntimaksu, jos tämä tahallisesti tai törkeää huolimattomuuttaan maksaisi alle työehtosopimuksen mukaista palkkaa. Lisäksi työntekijäkeskusjärjestöt esittivät yhteisiä pelisääntöjä tilanteisiin, joissa työnantaja haluaa yksipuolisesti vaihtaa sovellettavaa työehtosopimusta.

Kuva: Heikki Männikkö

Viime vuoden loppupuolella tieto ABB:n pääluottamusmiehen irtisanomisesta herätti ammattiyhdistysväkeä. Perjantaina 12.12.14 ympäri maata järjestettiin ulosmarsseja ja mielenilmauksia. Lieneekö EK:n tavoitteena ay-liikkeen hajottaminen? Tähän viittaa EK:n Alahuhdan äärimaltillinen palkkalinja, jota hän uudessa toimessaan pyrkii julkituomaan. Protestina irtisanomiselle kokoontui ABB:n Pitäjänmäen toimipaikan portille perjantaina 12.12.14 sankka joukko protestoijia. Luottamusmiesten irtisanomisia on nyt jatkettu mm. Kotkan satamassa.

Neuvottelut päättyivät 16.2.2015 ilman yhteisymmärrystä ja sopua. SAK:n mukaan EK halusi ainoastaan korottaa heidän laittomiksi määrittelemistään lakoista tuomittavia sakkoja.

Työnantajien toimet kentällä

Neuvottelut olivat vaikeat, koska työnantajapuoli hankaloitti niitä viimeaikaisilla toimillaan. ABB purki joulukuussa Pitäjänmäen tehtaan pääluottamusmiehen työsopimuksen luottamuspulaan vedoten. Todellisuudessa oli kyse siitä, että työntekijöiden puolta tiukasti pitäneestä luottamusmiehestä haluttiin päästä eroon.

Työnantajat pääsivät samalla eroon pelisääntöneuvotteluihin osallistuneesta Metalliliiton puheenjohtajasta Riku Aallosta, joka jätti neuvottelut protestiksi luottamusmiehen potkuille.

Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliiton AKT:n puheenjohtaja Marko Piirainen päätyi samaan ratkaisuun. Kotkan satamassa operoivan Fertilog Groupin alihankintayritys BalSteve Oy Ltd esti vastavalittua pääluottamusmiestä tekemästä työtään ottamalla häneltä kulkuvan pois, kun tämä oli mennyt ilmoittamaan valinnastaan työnantajan edustajille. Näiden kahden yrityksen törkeät luottamusmiesjärjestelmää vastaan kohdistamat hyökkäykset vaikuttivat varmasti osaltaan siihen, ettei pelisääntöneuvotteluissa saavutettu sopua.

Lakkosakot demokratian vastaisia

Hyvä oli kuitenkin, ettei sopua lakkosakkojen korotuksista syntynyt. Ei ole työntekijöiden edun mukaista, että lakoista tuomitaan sakkoja liitoille tai ammattiosastoille. Lakkosakot ovat demokratian vastaisia ja niitä määrättäessä itse asiassa tunnustetaan pakkotyön olemassaolo.

Työtuomioistuimessa (luokkatuomioistuimena) määrätään sakkoja yleensä duunareiden järjestöille, vaikka nämä olisivat ryhtyneet lakkoon esimerkiksi työnantajan laskiessa sopimusten vastaisesti ja yksipuolisella päätöksellään palkkoja! Työnantaja saa siis toimia lainvastaisesti, mutta duunarit tuomitaan sakkoihin, jos vastustavat tällaisia lainvastaisuuksia lakoilla.

Työelämän pelisääntöneuvottelut päättyivät tällä erää, mutta niitä ei suinkaan kuopattu. Siitä voimme olla varmoja. Todennäköisesti minkäänlaista heilahdusta vasemmalle ei tulevissa eduskuntavaaleissa tule tapahtumaan, vaan porvaripuolue Kepu voittaa sen, minkä Kokoomus tulee häviämään. Jos näin käy, niin viimeistään vaaleja seuraavana päivänä lakkosakot kaivetaan taas radikaalioikeiston toimesta esille. Duunareiden on syytä mennä vaaliuurnille ja antaa äänensä sellaisille puolueille, jotka lupaavat ajaa vapaata ja rajoittamatonta lakko-oikeutta.

Tämä kirjoitus syntyi 18.2.2015 päivänä, jonka kansainvälinen ammattiliittojen keskusjärjestö ITUC on julistanut lakko-oikeuden puolustamisen teemapäiväksi. Tähän tärkeään ihmisoikeuskysymykseen on syytä palata seuraavissa Kansan Äänen numeroissa.

Markku Nieminen

Globalisaatio vai uusnationalismi

Molemmat otsikon ns. megatrendit ovat taustalla voimistuvia trendejä, jotka osittain kehittyvät tietoisina valintoina, mutta enimmäkseen taustalla, niiden syy- ja seuraussuhteita kenenkään miettimättä tai ymmärtämättä. Näkyviksi ne tulevat vapaakauppaa vastustavina mielenosoituksina ja kansallisella tasolla esimerkiksi Katalonian itsenäisyyspyrkimyksinä tai Euroopassa EU-vastaisen liikehdinnän kasvaessa.

Kaiken yhteinen nimittäjä on talous, kansojen hyvinvointi. Näistä taustatrendeistä on syytä erottaa ns. ”uusnatsismi” syrjivine ja rasistisine ajatuksineen, jonka kannatus on pysynyt suhteellisen pienenä 30-lukuun verrattuna. Globalisaatio näyttäytyy taustavoimana nyt Euroopassa TTIP-neuvotteluina, joilla on tarkoitus suitsia kansallista päätösvaltaa, luoda edellytyksiä kansainväliselle yritystoiminnalle, syventää globalisaatiota.

Globalisaation toimiessa kapitalismin palveluksessa, sen tarkoitus on rakentaa yhteisöä eriarvoistavalla tavalla, kilpailuttaa kaikkea ja kaikkialla. Kansallisella ja kansainvälisellä tasolla se lopuksi törmää kysynnän tyrehtymiseen, työttömyyden ja köyhyyden kasvuun, deflaatioon. Tässä tulevat mittakaavaedut ja suuruuden ekonomia tiensä päähän kun yhä harvemmalla on varaa kuluttaa näin aikaansaatua tuotantoa. Ajaudutaan kysyntälamaan, jossa aletaan syödä (säästää) kansallisia hyvinvoinnin edellytyksiä, joka synnyttää nationalistisen, globalisaation vastaisen liikkeen ja ajatuksen. Hyvinvoivat kansat ja alueet alkavat hakea itsenäisempää asemaa. Meillä se näkyy ehkä kysymyksinä, kuten ”tuleeko koko maa pitää asuttuna”, tai ”pitääkö koko maata puolustaa”. Eli tuleeko varakkaimpia alueita rasittaa tällä verokustannuserällä.

Nationalismi tai valtamedian osoittama populismi ei enää näyttäydy tutkijoidenkaan mielissä äärioikeiston esiinnousuna, vaan on taipunut vasemmistopopulismiksi kuten Espanjassa tai politiikan paluuksi kuten dosentti Markku Kuisma (Yliopisto 10/-14) kolumnissaan asiaa luonnehti. Kansoja kurjistavan ja kansallista päätöksentekoa suitsevan vapaakaupan - säästöineen, rakenneuudistuksineen ja -sopeutuksineen - vallatessa globalisaation nimissä alaa, nationalismi ja protektionismin vaatimukset kasvavat. Suomi voi vain kauhistella EU:n jäsenenä TTIP-neuvottelujen lopputuloksia, voimmeko kaivosbuumissa enää turvata ympäristöämme ilman veronmaksajille aiheutettuja mittavia kustannuksia, kun eduskunnan kädet on sidottu.

Kuisma vertaa kolumnissaan EU:n ja euron jälkeistä aikaa keväääseen 1945, jolloin Eurooppa alkoi korjata sodan jälkiä ja Suomi maksaa sotakorvauksia. Taloushistorioitsijan vertaus on pohdinnan arvoinen, onhan Eurooppa raunioina, sukupolvi menetetty ja vanhuksia kutsutaan ”sotapalvelukseen” (eläkeikä). Pyrimmekö ”erillisrauhaan” vai ”taistelemmeko Saksan rinnalla tuhoisaan loppuun”, jolloin ”rauhan ehdot” määrätään rajojemme ulkopuolelta.

Ranskan vallankumouksesta alkaen tutkimus on huomannut sen, että kansan tulee herkeämättä tarkkailla ja rangaista päättäjiään. Ei hetkeksikään saa unohtaa politiikan merkitystä vaikka kuinka mukavasti tuntuu menevän. Politiikkojen päätösvaltaa ei saa laskea valumaan globalisaatiolle tai markkinoille, kaventaa politiikan pelikenttää. Kokoomuksen gallup-alamäki kertoo osaltaan siitä, että globalisaation rangaistus ja uusnationalismin nousu on poliittisen tahdon asia, kansan mielenkiinnon virittynyt valinta.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry

Leikkauksia vastaan Kreikan malliin

Kansalaisjärjestöjen ruokapiste Vantaalla vuosi sitten

Kuva: Heikki Männikkö

Näinkin leikkauspolitiikka näkyy. Ruokajonot vain pitenevät, joista myös paikallislehti kertoi (Keski-Uusimaa). Keski-Uudellamaallakin ruokajonot pitenevät. Kiitos siitä kuuluu näille ”kyky ja reilu” -hallituspuolueille (Kokoomus, Sdp) ja myös niiden kuntapäättäjille.

Työttömyys on jo yli 450 000 ja köyhyyteen joutuneiden määrä on ylittänyt jo 700 000 rajan. Molemmat tulevat kasvamaan varmasti myös eduskuntavaalien jälkeenkin. Miksi näin? Siksi, että kaikki eduskuntapuolueet tulevat yhä edelleen leikkaamaan lisää tavalliselta kansalta. Myös niin sanottu ”oppositio” eli Kepu ja Ps ylittävät Stubbin-Rinteen hallituksen kovan leikkauslinjan, vaatimalla lisää leikkauksia vielä 2 miljardia. Tämä leikkauspolitiikka vie maamme Kreikan kaltaiseen tuhon tielle, jossa kansalle ei jätetä mitään. Onkin noustava tätä pakkoleikkauspolitiikkaa vastaan koko maassa ja tehtävä kuten Syriza Kreikassa, annettava potkut nykypäättäjille sekä valta kansalle ja rehellisyydelle. Pankkiirit, suuryritykset ja keplottelevat poliitikot on saatava kantamaan vastuunsa maamme kansalaisten hyvinvoinnista.

Verojuonittelu veroparatiisien kautta on kiellettävä. Ja myös pääomatuloista on maksettava kuntavero. Nyt eivät nämä pääomatuloiset osallistu suurista tuloistaan lainkaan nykyisiin ”kuntatalkoisiin”, koska eivät maksa kuntaveroa - miksi? Onko se reilua?

Jori Porspakka

Asukkaat saivat asukastalokamppailussa osavoiton

Helsingin leikkauspolitiikassa koitti uusi vaihe, kun viime vuoden alussa kaupunginjohtaja Pajunen tehtaili esityksen, että kaupunki luopuisi sosiaali- ja terveysviraston ylläpitämästä 11. asukastalosta. Nämä talot ovat kaupunkilaisille tärkeitä. Niissä järjestetään vapaa-ehtoisvoimin kerho- ja kahvilatoimintaa, vertaisryhmiä, terveysneuvontaa ym. Ne työllistävät 20 työntekijää ja satoja työllistettyjä. Pajusen työryhmä esitti talojen antamista järjestöjen hoidettaviksi. Nämä 11 asukastaloa ovat sote-viraston ylläpitämiä, eikä niiden ylläpitämiseen löydy järjestöä, joka kykenisi kustantamaan tällaisen toiminnan. Asukastalojen puolesta on junailtu tempauksia. Kansan äänen numeroissa 1/14, 2/14 ja 5/14 käsittelimme asiaa. Syksyllä 7.10.-14 sote-lautakunta asettui vaatimaan asukastalokysymyksen tuomista lautakunnalle lausuntoa varten ja asian käsittelyä osana laajempaa v. 2030 ulottuvaa suunnitelmaa, jonka jälkeen asia tuotaisiin valtuuston käsittelyyn.

Yllättäen kuitenkin joulunpyhien jälkeen huomattiin, että kaupunginjohtaja Pajunen toi kaupunginhallituksen esityslistalle ehdotuksen asukastaloista luopumisesta ja hallinnointivastuun siirtämisestä yhdistysten vastuulle. Onneksi saatiin aikaan hetken hengästystauko kun esitys pantiin pöydälle ensimmäisessä käsittelyssä. Käyttäjät havahtuivat kymmenessä asukastalossa pelkoon, etteivät monetkaan järjestöt yksin pysty talojen toimintaa ylläpitämään.

Helsingin asukastaloille uutta toivoa kamppailun jälkeen.

Poliittisiin ryhmiin otettiin yhteyttä ja selviteltiin tilannetta monelta kantilta. Kun ratkaiseva seuraava käsittely kaupunginhallituksessa alkoi tammikuun 26. päivänä, oli Senaatintorille kokoontunut mahtava joukko kuntalaisia puolustamaan asukastalojaan. Korostettiin, että matalan kynnyksen asukastalojen monipuoliset toiminnat on kehitetty yhdessä kaupungin asukkaiden kanssa. Kumppanuuteen, yhteisöllisyyteen ja välittämiseen perustuva toimintamalli on kustannustehokas.

Kuva: Antero Nummiranta

Jo 21.1.-14 asukastaloaktivistit evästivät Kallion virastotalolla sotelautakunnan jäseniä ennen kokousta. Tämä kokous teki nahkapäätöksen ja hyväksyi jatkokäsittelyn pohjaksi Pajusen työryhmän esityksen.

Päättäjät eivät tahdo ottaa huomiooan, että ennaltaehkäisevä toiminta tuo taloudellisia säästöjä inhimillisistä hyödyistä puhumattakaan. Kymmenen asukastalon työllistämis- ja ennaltaehkäisevä toimintamalli säästää moninkertaisesti omat kustannuksensa.

Pajunen joutui perääntymään

Kansa hurrasi, kun kuultiin kaupunginhallituksen päätös. Kaupunginhallituksen kokouksen 26.1 päätöstiedote: "Kaupunginhallitus päätti yksimielisesti palauttaa asian uuteen valmisteluun niin, että asukasosallisuuden avustusten myöntämisperiaatteista ja asukastalojen hallinnon järjestelyistä sekä sotetoimintaan liittyvien yhdeksän asukastalon tulevaisuuden toimintaperiaatteista ja organisoinnista kaupungin omana toimintana pyydetään sosiaali- ja terveyslautakunnan ja muiden asukastalojen toiminnan kannalta olennaisten lautakuntien lausunto". Nyt seurataan tarkasti, miten sosiaali- ja terveyslautakunta asiaa kehittelee.

Tarkkana onkin oltava koska kokoomuksen piirissä kiertää halveksiva juttu, että nykyisin asukastaloja käyttävät sen näköiset ja oloiset ihmiset, etteivät "tavalliset kunnon ihmiset" (so. porvarit) niissä uskalla käydä.

Arvovaltaista tukea asukastaloille

Mitä tuumaavat arvon kokoomuslaiset presidentistämme, joka uskalsi eräässä talossamme vierailla eikä kauhistellut vastaanottoa:

Presidentti Niinistö vieraili 5. helmikuuta Kumppanuustalo Hannan 10-vuotisjuhlissa. "Tämä on huikea esimerkki, miten rakennetaan yhteisö keskelle kaupunkia", presidentti sanoi. Vierailua isännöi Alppilan Työttömät Työnhakijat ry, joka järjesti alkukahvien jälkeen työllistämistä käsittelevän keskustelun kumppanuustalon yhteydessä toimivassa Villa Sturessa. Pohdinnassa oli erityisesti räätälöidyn työllistämisen malli, jota talossa käytetään.

Hanna-tiimiläiset kertoivat presidentille vaikuttavia tarinoita elämänpolustaan ja työllistymisestä. Kumppanuustalo ja sen yhteisö on ollut suuri tuki. "Helposti ihminen kadottaa itsensä. Se on monesti valtavan pienestä kiinni. Ympärillä olevat ihmiset ovat hyvinkin ratkaisevia", presidentti Niinistö sanoi. "Mutta jos on kadottanut, on mahdollisuus löytää itsensä uudelleen".

Maksuton tai omakustanteinen toiminta mahdollistaa osallistumisen kaikille

Sosiaali- ja terveysviraston asukastalojen toiminta on siis avointa kaikille helsinkiläisille. Taloissa työllistyy vuosittain lähes kolmesataa helsinkiläistä. Nuorten työllistäminen, nuorisotakuu ja kuntokokeilussa mukana oleminen ovat osa toimintaa. Polkuja syntyy ja sosiaalialan ammatillinen tuki on läsnä tarpeen mukaan. Kansan ääni seuraa asiaa!

Antero Nummiranta

Ketunhäntä perustulon kainalossa

Nuorten alle 25-vuotiaiden työttömyys on hälyttävästi lisääntynyt. Yksistään Uudellamaalla nuorisotyöttömien määrä on noussut yli yhdeksääntuhanteen. Samanaikaisesti palkkaperusteisten avoimien työpaikkojen määrä laskee tasaisesti ja vakinaisen työpaikan saaminen on harvinaista herkkua.

Pätkä- ja osa-aikatyöt ovat leimallinen osa tämän päivän työmarkkinoita. Yhä useampi nuori aikuinen kokoaa toimeentulonsa monesta eri lähteestä. Lääkkeeksi ongelmaan väläytellään vuoroin nöyrää asennetta ja vuoroin perustuloa. Vippaskonstien sijaan laadukkaat työurat syntyvät uusista työpaikoista ja oikeudenmukaisesta tulonjaosta.

Nuoretko laiskoja?

Taantuman seurauksena yleistyneet nollatuntisopimukset ja muut epämääräiset työsuhteet vaikeuttavat etenkin nuorten tulevaisuuden suunnittelua ja toimeentulon turvaamista. Kestävien työsuhteiden luomisen sijaan työnantajat käyttävät sumeilematta hyväksi nuorten aikuisten ahdasta liikkumavaraa.

Väitteet nuorten laiskuudesta ja moraalikadosta yleistyvät elinkeinoelämän piirissä, vaikka kritiikin suunta tulisi kohdistaa työsuhteiden laatuun. Voittojensa turvaamiseksi elinkeinoelämä on vaatinut jopa nuorten pakottamista töihin ilman tolkullisia työehtoja. Monelle työttömyys ja tarpominen tukiluukkujen viidakossa ovat itsekunnioituksen kannalta parempi vaihtoehto kuin huonoilla ehdoilla tehtävä työ. Uudellamaalla avoimista työpaikoista enää alle 40 prosenttia perustuu yli vuoden mittaisiin sopimuksiin. Yhtälö näyttäytyy kestämättömänä kenelle tahansa.

Kuva: Heikki Männikkö

Perustulo ulkoistaa riskit

Vaatimukset perustulosta ja kansalaispalkasta ovat yleistyneet samalla, kun työelämä ja toimeentulon kokoaminen pirstaloituvat. Merkille pantavaa on, että kannatusta tälle kaikille kansalaisille verottomasti ja vastikkeetta maksettavalle rahalle löytyy vasemmiston ohella myös oikeistosta.

Vihreiden, Vasemmiston ja Kokoomuksen piireistä on esitelty erilaisia perustulon malleja, mutta yhteistä niille kaikille on vetoaminen juuri työn silppuuntumiseen. Perustulon avulla nykyistä tarveharkintaista sosiaaliturvaa halutaan yksinkertaistaa sekä purkaa väitettyjä työllistymisen kannustinloukkuja. Perustulon katsotaan olevan vastaus muun muassa graafisen- ja ICT-alojen kaltaisten luovien töiden läpimurtoon samoin kuin opiskelun ja työn yhdistämiseen.

Perustulon ympärille syntyneestä kohusta huolimatta lukuisat työllisyyden asiantuntijat ovat varoittaneet seurauksista. Perustulo sopii esimerkiksi lyhytaikaisten projektitöiden vastaanottamiseen, mutta samalla se vahvistaa silpputyön luonnetta kannatettavana ilmiönä. Perustulon myötä tämän kaltaisen työn teettäminen on työantajan näkökulmasta erittäin kannattavaa. Tilanne on päinvastainen työelämään pyrkivän nuoren kohdalla.

Esitettyjen mallien hyödyt koskevat varsin rajallista työelämässä olevaa joukkoa. Monet keskeiset ekonomistit ovat huomauttaneet perustulon olevan järjestelmänä kallis ja käytännössä tehoton. Toteutuessaan perustulo vahvistaa uusoikeistolaista ajatusmallia siitä, ettei työnantajalla ole vastuuta työntekijöiden toimeentulosta. Riski ulkoistetaan näin valtiolle ja viime kädessä kansalaisille.

Työ on perustuloa parempi vaihtoehto

Kaikkien viime vuosien aikana toteutettujen tutkimusten perusteella ehdoton enemmistö nuorista aikuisista pitää pitkäkestoista ja vakituista työtä parhaana työhyvinvoinnin edistäjänä. Vakituinen työ ja oikeudenmukainen palkka ovat laadukkaan työelämän kulmakiviä.

Nuorten syyllistämisen ja perustulo-mallien sijaan tarvitaan työelämän laadun ja tasa-arvon parantamista. Keskeisiä askeleita tässä ovat muun muassa nollatuntisopimusten kieltäminen. Kestävin tie nuorten toimeentulon turvaamiseksi ovat kasvun ja työllisyyden tukeminen.

KÄ/toimitus

Kamppailu ruuasta kiihtyy

Vanhempana Suomen kansalaisena on vaikea uskoa tosiasiaa, että Suomi ja Ruotsi eivät enää ole omataloudellisia ruoan suhteen. Sodanjälkeiselle sukupolvelle oli kunnia-asia, että maa pystyi vaikeuksienkin aikana ruokkimaan kansansa. Ruoan hintataso oli kohtuullinen myös vähätuloisille, varsinkin kun kyseessä olivat peruselintarvikkeet.

Tänään tilanne on kovin muuttunut; ruoan hinnat nousevat koko ajan, maanviljelysmaata käytetään muuhun tai sitä katoaa suunnattomia määriä eri syistä, kuten esimerkiksi pikapajun tai palmuöljyn viljelyyn. Uudet geenimanipuloidut tuotteet näyttävät aiheuttavan vahinkoa niin normaalikasveille kuin syöjilleen. Suuret elintarvikefirmat kuten Nestle säätelevät elintarvikkeiden hintoja ja jopa jyvätkin on laitettu patentille ja kortille. Maailmassa on tätä nykyä 10 globaalista elintarvikeyritystä, jotka hallitsevat kauppaa lähes täysin.

Kun Newsweek kirjoitti jokin aika sitten, että ensi vuonna elintarvikkeet tulevat nousemaan 5,6 %, niin se tarkoittaa jossakin nälänhätää, kuolemaa ja levottomuutta. Hinnannousu koskettaa koko maailmaa. Samassa artikkelissa uskottiin ruokien hintojen nousevan 60 % vuoteen 2040 mennessä.

Se että suuryritykset korottavat hintoja, on sinänsä ongelma, mutta myös tuotteiden laatu ja kontrolli ovat huononemaan päin. Meille tyrkytetään ruoan mukana valtavat määrät keinotekoisia värejä ja kemiallista saastaa, jotka aiheuttavat erilaisia sairauksia. Puhdasta ruokaa on vaikea saada, samalla kun ihmiset ostavat halpaa teollisuusruokaa luomutuotteiden asemesta. Ihminen katsoo lompakkoonsa ja valitsee huonomman tuotteen. Eli ne, joilla on vähän varoja syövät huonompaa ruokaa, varakkailla on aina vara valita parasta. Se että ostetaan halvempaa ruokaa aiheuttaa vaikeuksia luomuviljelijöille, joiden on vaikeata saada tuotteista tuloja itselleen. Usein tuottaja saa pienen korvauksen tuotteestaan. Esimerkiksi maidontuottaja Suomessa saa noin 35 c litralta.

Ainoaksi tavaksi näyttää tulevan kohta suora tuottajamyynti kuluttajalle ilman välikäsiä tai kaikki tuottavat itse ravintonsa.Tänä päivänä on mahdollista ostaa suoraan tuottajalta luomutuotteita. On muutoin vaikea murtaa jättiyritysten valtaa. Kaikki muutos ruoantuotannossa vaatii kuitenkin paljon ajatustyötä, vanhojen mallien muuttamista, yhteistyötä, tietoisuutta ja ylikulutuksen muuntamista normaaliksi. Olisi ehkä aika alkaa muuttua kuluttajasta tuottajaksi myös ruoan suhteen. Siinäkin on ongelmana, että maanviljelysmaan hinta nousee koko ajan, sillä elintarvikeyritykset pyrkivät sillä tavalla hankkimaan lopullisen otteen meistä kuluttajista. Ilman maata olet täysin tuottajien käsissä. Mutta puhdas, omasta puutarhastakin otettu ruoka on syöjälleen nautinto.

Ehkä lähitulevaisuudessa olemme palaamassa takaisin luontoon ja toivottavasti arvostamassa luonnon merkitystä koko ihmiskunnalle toisella tavalla. Nykyinen tekninen kehitys ja energiaratkaisut olisivat suurena apuna puhtaan ruoan vallankumouksessa. Näin meidän ei tarvitsisi siirtyä kehityksessä taaksepäin omatalouteen siirryttäessä. On vain alettava ajattelemaan siihen suuntaan. Oman maan tuotteet omalle kansalle!

Esa Salomaa
STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Helsingin vaalipiirissä

Täystyöllisyys ja oikeusreformi kärkitavoitteita

Pekka Tiainen
20.2.2015

Pekka Tiainen

Tavoitteena on täystyöllisyys ympäristön kannalta kestävällä sekä ihmisten oikeudet ja toimeentulon turvaavalla tavalla. Kun työssä on 75 % 15-65-vuotiaista ja liki 80 % 20-64-vuotiaista vuonna 2025, se merkitsee liki 200 000 uutta työpaikkaa nykyisten lisäksi ja työttömyysasteen painamista alle 3 %:n siten, että ei ole pitkäaikaistyöttömyyttä. Lisäksi 65 vuotta täyttäneitä on työelämässä oman tahtonsa ja valintansa mukaan tietty määrä.

Miten tämä olisi mahdollista kahden hallituskauden, vuonna 2015 alkavan ja vuonna 2019 alkavan seuraavan aikana? Tavoitteisiin pääseminen edellyttää ihmisläheisiä konkreettisia toimia, toiseksi laaja-alaisempia politiikkatoimia ja kolmanneksi demokraattista, edistyksellistä, kansaa laajasti yli nykyisten puoluerajojen kokoavaa ja yhdistävää liikettä yli puoluerajojen ja tasa-arvoisuutta edistäen.

Kansainvälisiä kriisejä tulee ratkaista neuvotteluin

Kansainvälisissä politiikkatoimissa kiireistä on tarttua Kreikan Syrizan tarjoamaan ehdotukseen, että kurjistavia leikkauksia edellyttävän lisärahoituksen sijaan lainojen maksuaikataulut järjestetään uudelleen. Ydin on, että korot pidetään alhaisina ja lainojen lyhennykset lykätään hoidettavaksi sen mukaan kuin Kreikalla on maksukykyä talouden elpymisen myötä. Näin hoidettiin aikoinaan Latinalaisen Amerikan velkakriisiä, kun maat ilmoittivat, etteivät lyhennä lainojaan pitkiin aikoihin ja asia hoidettiin lainojen uudelleen järjestelyllä. Rahoitusta suunnattiin elvyttämiseen. Se ei tarkoittanut velkojen leikkaamista ja lainottajien saatavien menettämistä, vaan että saamisia lykättiin tekemällä pitkäaikaiset lainat, niin sanotut Brady-bondit Yhdysvaltain silloisen valtiovarainministerin mukaan.

Venäjän suhteet tulee rakentaa yhteistyön pohjalle. Tarvitaan suunnitelma ja sopimukset pakotteiden purkamisesta. Ukrainan sotiminen tulee saada välittömästi loppumaan. Suomen tulee olla rakentavassa neuvotteluyhteistyössä eri osapuolten kanssa. Kansainväliset suhteet tulee muutenkin hoitaa muistaen periaate, että Suomi on puolueeton suurvaltojen eturistiriidoissa, mutta rauhan puolesta sotaa vastaan. Suomen tulee pysyä sotilaallisesti liittoutumattomana maana. Se palvelee parhaiten rauhaa, turvallisuutta ja taloudellista ja työllisyyskehitystä.

Suomi kuuluu Eurooppaan ja on tärkeää rakentaa kansainvälistä yhteistyötä maailman kaikkien maiden kanssa. Ratkaisevaa on, että Suomi on perustuslain mukaan täysivaltainen tasavalta, jossa valta kuuluu kansalle ja kansan valitsemille valtioelimille, joiden on toimittava kansan antamien valtuuksien mukaisesti. Täysvaltaisuus on demokratian ja itsenäisyyden kulmakivi. Se, mikä on EU:n asema ja Suomen asema EU:ssa sen tai euroalueen jäsenenä tai yhteistyössä, on viime kädessä kansan ratkaistava kysymys kansanäänestyksellä. Tarpeen on, että demokraattisia tavoitteita ajettaessa mukana on ihmisiä, jotka kannattavat muutoksia ja korjauksia EU-politiikkaan, vaikka eivät halua eroa EU:sta tai eivät osaa ottaa siihen kantaa, sekä ihmisiä, jotka pitävät oikeana irtautumista EU:sta. Irtautumiskysymys on kansan oikeus ratkaista kansanvaltaisella menettelyllä kuten kansanäänestyksellä.

Pitkäaikaistyöttömyyden nollaaminen ja nuorisotyöttömyyden rajaaminen lyhyeksi

Täystyöllisyystavoitteessa avainkysymys on pitkäaikaistyöttömyyden nollaaminen alkavalla hallituskaudella. Ratkaistava kärkikysymys on palkkatuen kaksinkertaistaminen suuntaamalla lisäys ensi vaiheessa 300 päivää työmarkkinatuella olleiden pitkäaikaistyöttömyyden katkaisemiseen määräaikaisesti ja, jos työttömyys toistuu, uudelleen työllistämiseen, jotta estetään työttömyyden muuttuminen pysyväksi ja elinkautiseksi. Tuki tulee ohjata työttömien kannalta mielekkäällä tavalla paikallistason ja te-toimistojen yhteistyönä kunnille kuten vanhusten palvelua varten, valtion toimiin, yrityksiin, kolmannelle sektorille ja myös kotitalouksiin, joilla on mahdollista työllistää.

Toimenpide maksaa suurimmalta osalta itse itsensä, koska palkka tulee työmarkkinatuen tilalle ja työstä maksetaan enemmän veroja kuin työttömänä, kun noudatetaan työehtosopimusten mukaista palkkausta, mikä on tässä lähtökohta jolloin se on myös ammattiyhdistysliikkeen kannalta järkevä tapa. Ansiopäivärahan keston lyhentäminen tai alentaminen muka työn haun kannustamiseksi ei ole mikään toimiva ratkaisu ja asian nostaminen jälleen päällimmäiseksi vain sekoittaa tarpeettomasti keskustelua siitä, mitä on tarpeen tehdä. Nuorten työttömyyden katkaisu kolmeen kuukauteen on osa pitkäaikaistyöttömyyden ehkäisemistä siten, että nuorille katkaisuraja määritellään alemmaksi.

Samalla monia muita toimia tarvitaan. Keino nostaa työllisyyttä matalan kasvun oloissa on, että keskimääräinen työaika vaihtelee työn kysynnän mukaan, jolloin alhainen työn kysyntä ei purkaudu työttömyydeksi. Hyvä keino on, että työaika voi olla eri elämän vaiheissa ihmisten elämän tilanteen perusteella erilainen, kun ihmiset sitä haluavat. Työntekijöiden sekä työtätekevien yrittäjien asemaa on tarpeen parantaa eri tavoin.

Tarvitaan oikeusreformi ja velkojan vastuu oikeuskäytäntöön ja lainsäädäntöön

Kotitaloudet ovat velkaantuneempia kuin koskaan. Jopa ulosotossa on neljä miljardia euroa, josta yksityishenkilöillä 3,3 miljardia euroa keskeisesti vähäisten tulojen vuoksi. Uusia merkintöjä luottohäiriöihin tuli vuonna 2005 noin 500 000 vuodessa ja nykyisellään kaksi miljoonaa. Käräjäoikeuksien velkomistuomiot ovat lisääntyneet vuoden 1995 vain 50 000:sta kuusinkertaiseksi nykyisellään 300 000:een vuodessa. Ne kattavat 60 % 450 000 käräjäasiasta vuodessa, kun vuonna 1995 osuus oli 20 %. Järjestelmä vaarantaa oikeussuojan ja oikeusvaltion. Tarvitaan oikeusreformi tavoitteena käräjäasioiden vähentäminen 450 000:sta vuodessa enintään 200 000:een. Kymmeniä tuhansia asioita saadaan pois, kun velkojilta edellytetään velan olemassaolon ja määrän dokumentointia käräjäoikeuksissa ja velkojan vastuu sisällytetään oikeuskäytäntöön ja lain säädäntöön niin, että väärästä velkomisesta seuraa korvausvelvollisuus ja se on rangaistavaa.

Ottamalla käyttöön veroluotot ja velkojen pitkät maksuajat normaalikorolla viivästyskoron sijaan, laajentamalla sovittelu yleiseksi käytännöksi, tuomitsemalla velkominen ottamalla toiselle kuuluvia varoja oman käden oikeudella rangaistavaksi, tuomitsemalla vääriinmenettelyt ulosotossa ja perinnässä ja edellyttämällä täytäntöönpanosta luopumista tai sen keskeyttämistä, kun tuomio on epäselvä tai peruste on ilmeisen väärä, luopumalla ulosotossa perinnän määrään sidotusta palkkauksesta, rajaamalla tarpeettomia ja vahinkoa aiheuttavien konkurssien määrä, yhdistämällä velkajärjestelyt saman lain alle, karsimalla yksityisten perintäyhtiöiden epäkohdat ja veronkierto sekä luottohäiriömerkintöjen väärinkäyttö, karsimalla asianajotoimistojen palkkiot ja karsimalla niiltä viranomaisoikeudet jne, saadaan vääristymiä oikaistua. Työttömien työllistyessä ulosottoa ei saa heti nostaa. Tulee toteuttaa ulosottovelkoihin alennuksia ja vapautuksia siten, että niitä rahoitetaan mm. pankkiverolla, jonka muoto on pankkeihin kohdistuva tasevero.

Työllistyminen vähentää köyhyyttä

Korkea työllisyys on hyvä keino vähentää köyhyyttä. Se mahdollistaa sosiaaliturvan ja hyvinvointipalveluiden rahoituksen. Tulo- ja varallisuuserojen vähentäminen verotusta ja muita keinoja käyttämällä on hyvä lisä tähän.

Pekka Tiainen

Kehitysvammaisen palkkatyö

Viola Heistonen

Kehitysvammaiset ihmiset on saatava palkkatyöhön samoilla ehdoilla kuin muut kansalaiset. Tämä on ihmisoikeuskysymys! Suomessa arvioidaan olevan neljäkymmentätuhatta kehitysvammaista. Suurimmalla osalla toimintakyvyn rajoitukset ovat lieviä. He eivät poikkea muista kansalaisista paljoakaan. Työssä ja työyhteisössä ihminen on ensi sijassa työntekijä, ei vammainen. Jos hän tekee työnsä hyvin, hänelle kuuluu siitä palkka niin kuin muillekin työntekijöille.

Palkka ei saa riippua lääkärin kirjoittamasta diagnoosista. Tärkeämpi on osaaminen ja työkyky omassa työssä. Vamman tai sairauden aiheuttama haitta voidaan kompensoida apuvälinein ja työpaikkajärjestelyin. Suuri osa kehitysvammaisista on työikäisiä ja työkykyisiä. He työskentelevät kunnallisissa työ- ja päivätoimintakeskuksissa. Täällä he ovat vammaispalvelun asiakkaita, ei työntekijöitä. Silti he tekevät monenlaisia työtehtäviä.

Osa työtoiminnasta on ”ulkoistettu” tavallisille työpaikoille. Tämä on avotyötoimintaa. He työskentelevät esimerkiksi keittiö- ja siivoustöissä; myös kiinteistöhuollossa. Palkkana he saavat työosuusrahaa, joka on 0 – 12 euroa päivässä. Heille ei kerry eläkettä. He eivät ole työterveyshuollon piirissä! Heitä ei koske työlainsäädäntö. He ovat lainsuojattomia.

Palkkatyössä on vain 300 kehitysvammaista. Palkkatyöhön kykeneviä ja haluavia on kymmenkertainen määrä. Kehitysvammaisen perustoimeentulo on työkyvyttömyyseläke. Moni pystyisi tekemään työtä, mutta sitä ei ole järjestetty. Työ- ja elinkeinotoimistoilla on päävastuu kehitysvammaisten työllistämisessä.

Viola Heistonen
STP:n ehdokas Kaakkois-Suomen vaalipiirissä

Vastaisku byrokratiaa vastaan

Riitta Vainionpään uusi kirja ”Läpivalaistuksen läpivalaistus”.

Riitta Vainionpään aiempi kirja ”Haluatteko piruilla kanssani?” oli vastaisku byrokratiaa vastaan. Kaatumisonnettomuus 24 vuotta sitten aiheutti hänelle suuren joukon vaivoja, joihin ei kuitenkaan ole uskottu. Riitta Vainionpää hakee nyt oikeutta taiteen avulla ja haluaa paljastaa kaikki, jotka ovat hänen mielestään toimineet väärin tai valehdelleet.

Otin yhteyttä kansanedustajiin huomatessani muutoksenhakulautakuntain valintojen osalta laittomuuksia. Tästä kirjoitin kirjan ”Haluatteko piruilla kanssani?”. Kirja on lainattavissa mm. eduskunnan kirjastosta. Odotan heiltä vastauksia esittämiini kysymyksiin, mihin toimiin he ryhtyvät, jotta laiton toiminta lopetetaan. Kysymykset olivat: Oletteko tietoisia, että sosiaali- ja terveysministeriön ehdotuksesta valtioneuvosto hyväksyy samat henkilöt, joiden sidonnaisuuksia ei ole tarkistettu, samanaikaisesti kolmeen eri muutoksenhakulautakuntaan? Näin he ovat estyneitä päättämään saman henkilön asioista ja päätökset ovat laittomia. Tiedättekö, missä eri paikoissa kyseiset henkilöt istuvat ja miksi työkyvyttömyys- ja tapaturma-asioiden käsittelyajat venyvät pitkiksi?

Ministeri Risikko

Tiedättekö, että ministeri Risikon vakuutuslääkäreiden läpivalaistus oli vain kansanedustajien, sairaiden ja kansan huijausta? Oletteko lukeneet tämän työryhmän loppuraportin ja hyväksyttekö, että siinä esitetään totuudenvastaisia tietoja? Lukekaa raportti ja toimikaa, sillä ministerit ovat luvanneet valassa olla rehellisiä. Sitä ei Risikko ole ollut ja siksi hänen ei tule nauttia eduskunnan luottamusta.

Itse lukiessani tämän loppuraportin katsoin välttämättömäksi julkaista kirjani ”Läpivalaistuksen läpivalaistus”, vaikka se oli tarkoitus julkaista vasta viimeisten oikaisupäätösten ollessa valmiit. Tämä voi kuitenkin kestää vielä vuosia enkä voinut jatkaa odotusta, jota on kestänyt jo 15 vuotta. Tämä jatkuu, koska samat henkilöt ovat edelleen päättämässä asioistani ja tekemässä näitä esteellisiä päätöksiä. Kirjassani paljastan tähän ryhmään kuuluvien ja myös osaltani päätöksiä tehneiden julkisesti saatavat taustatiedot. Voitte yllättyä, miten monella pallilla he istuvat.

Kärsivät monivammaiset

Meitä on suuri joukko, jotka emme pidä tästä laittomasta touhusta, joka kohdistuu paljolti meihin monivammaisiin iäkkäämpiin ihmisiin. Ei tule äänestää niitä, jotka pyörittävät tätä laitonta toimintaa. On annettava ääni uusille ehdokkaille. Kirjani lukijat ovat olleet tyytyväisiä ja ovat luvanneet äänestää minua, koska teen sen työn, joka valvovien viranomaisten olisi tullut tehdä jo vuosia sitten. Kansanedustajien olisi myös tullut kyseenalaistaa ministerien kierot touhut ja puuttua laittomuuksiin. Sitä he eivät ole tehneet ja siksi minä joudun sen tekemään.

Olen taiteeni välityksellä pyrkinyt vaikuttamaan asioihin. Koska muutoksia ei ole tullut, julkaisin kirjani, jotta sanoma menisi paremmin perille, eikä tosiasioita voi toiseksi kiistää. Haastattelujani on nimelläni luettavana ja kuunneltavana netissä.

Riitta Vainionpää
rmaija@hotmail.com
STP:n ehdokas Helsingissä

Onko finanssikriisi jo ohi?

Lähes kaikki EU:n poliittiset päättäjät ovat vakuutelleet, että finanssikriisi on saatu hallintaan ja Eurooppa on valmiina kasvuun. Onko todella näin onnellisesti? Kasvun vauhdittamiseksi EU:n komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker esitteli äskettäin parlamentille investointien lisäyspaperin. Sen oli koonnut varakomissaari Jyrki Katainen ja siinä on tarkoitus käyttää kolmen vuoden aikana 315 miljardia euroa infrastruktuuri-investointeihin sekä koulutukseen ja tutkimukseen.

Tämä rahoitetaan hyvin pienellä 21 miljardin EU:n omalla panoksella. Loput aiotaan houkutella Kataisen sanoin: "yksityisten pääomien vivutuksesta julkisten riskilainojen avulla". Yksityistä pääomaa houkutellaan mukaan sillä, että veronmaksajat kärsivät aina mahdolliset luottotappiot ensin, ja vasta sitten sijoittajat.

Investointien lisäyspaperin arvostelua

The Economist -lehti nuiji komission paperin maanrakoon hyvin perustellusti. "Joutavanpäiväistä, kun Eurooppa palaa", lehti otsikoi. Paperi on parhaimmillaan älytön, pahimmillaan epärehellinen. Lehden kolumnisti pilkkaa Junckeria "Euroopan suureksi alkemistiksi".

Pankit ovat olleet kitsaita luotonannossaan varsinkin pienille yrityksille, mutta varjopankit jakavat rahaa taas kuten ennen finanssikriisiä. Niin sanotun varjopankkijärjestelmän koko suhteessa maailmantalouteen on jo lähes yhtä suuri kuin vuonna 2007 ennen Yhdysvaltojen finanssikriisistä alkanutta maailmanlaajuista talouskriisiä.

Varjopankit

Kriisin keskeinen syy oli liian suureksi kasvanut haavoittuvainen varjopankkitoiminta. Varjopankkeihin kuuluu rahastoja, pääomasijoittajia ja muita yhtiöitä, jotka lainaavat rahaa mm. yrityksille. Varjopankit eivät kuitenkaan ole juridisesti pankkeja, vaikka ne toimivatkin luotonantajina ja rahan välittäjinä. Siksi ne ovat kaiken valvonnan ulkopuolella.

G20-maiden ylläpitämän finanssimarkkinoiden vakausneuvoston FSB mukaan varjopankit voivat olla uhka globaalille finanssijärjestelmälle, koska rahoituksen ketjuttaminen ja arvopapereihin perustuvien monimutkaisten rahoitushäkkyröiden (johdannaiset) rakentaminen hämärtää rahoituksen vastuusuhteita. Mutkikkaan ketjun päässä voi olla tavallinen asuntovelallinen. Jos asuntovelallisten maksukyky heikkenee, koko rahoitushäkkyrä voi osoittautua mahdoksi (Nordean "merenneito"-johdannaispaperi).

Sen, että "ihmisten työ katoaa kuin mustaan aukkoon", ovat mm. kreikkalaiset saaneet kokea nahoissaan. Kirjoittaja arvioi, että kymmenen vuotta finanssikriisin kestoksi ei riitä. Talouspolitiikkaan tulee saada todellinen muutos muuallakin kuin Kreikassa.

Varjopankkitoiminta kasvaa

Financial Times uutisoi äskettäin, että FSB:n mukaan varjopankkitoiminta kasvoi vuonna 2013 peräti 5 000 miljardilla dollarilla 75 000 miljardiin dollariin eli lähes 60 000 miljardiin euroon maailman keskeisimmissä talouksissa. Mukana olivat euro-maat ja 25 muuta maata, jotka kattavat 80 prosenttia maailman BKT:sta.

Varjopankkien välittämän rahoituksen määrä on jo 120 prosenttia suhteessa näiden talouksien bruttokansantuotteeseen. Sama suhdeluku oli 123,4 prosenttia vuonna 2007 ennen finanssikriisiä. Voimakkainta varjopankkien kasvu on ollut Kiinassa, joka on noussut maailman kolmanneksi suurimmaksi varjopankkimaaksi Yhdysvaltojen ja Britannian jälkeen.

Virtuaaliraha

Ovatko oikeat pankit ottaneet opiksi taikoessaan rahaa tyhjästä (osittaisvarantojärjestelmä)? Niiden taseet olivat kasvaneet virtuaalirahaa 2-3 kertaa maansa bruttokansantuotteen kokoiseksi. Vuonna 2009 pankkien taseissa olevien johdannaispaperien eli "virtuaalirahan" arvo oli 633 251 miljardia dollaria eli yli kymmenen kertaa koko maailman bruttokansantuote.

Vuoden 2014 puolessa välissä se oli jo 691 000 miljardia dollaria, vaikka pankkien pystyssä pitämiseen on pumpattu veronmaksajien rahoja miljardikaupalla. Mihin ne tukirahat ovat kadonneet, kun johdannaisten arvoa ei ole alaskirjattu? (Islannin pankkikriisin yhteydessä niiden arvosta hävisi 94%.)

EU:n komission tuoreiden laskelmien mukaan finanssikriisin aiheuttama yhteenlaskettu kustannus EU-kansalaisille on ollut 6 000–12 000 miljardia euroa. Toisin sanoen yhden vuoden ajan kaikki työ mitä Euroopassa tehtiin katosi kuin mustaan aukkoon.

Uusi ikiliikkuja

Nyt kun Kreikan valtio kohta tarvitsee kolmannet tukiaiset (nyt jo maksettu 320 mrd €), Kreikan pankkien luottotappiot uhkaavat tartuttaa konkurssiaallon Italian, Kyproksen, Espanjan, Portugalin ja Ranskan pankkeihin. Mutta ei hätää – pankkiekonomistit ovat keksineet ongelman ratkaisuun uuden ikiliikkujan. Vuoden 2015 alussa aloitti EU:n kriisinratkaisuneuvosto, jonka varapuheenjohtajaksi on valittu suomalainen Timo Löyttyniemi.

Varapuheenjohtajan tehtävänä on johtaa rahastoa, johon euromaiden pankit seuraavan kahdeksan vuoden aikana keräävät 55 miljardia euroa. Löyttyniemen mukaan pankkien pelastamisvalmiuksiin tuli "iso muutos", kun EU:ssa hyväksyttiin niin sanottu bail in -työkalu osana uutta asetusta. Säännös oikeuttaa kriisiviranomaisen muuttamaan pankin velkoja pankin omiksi pääomiksi sen jälkeen kun todetaan, että muut pelastustoimet eivät enää auta. "Se, että se on mahdollinen työkalu, on huikeata", Löyttyniemi iloitsee.

Eräiden pankkien omia lainoja myydään jo vaihtovelkakirjalainoina niin, että ne muuttuvat ehtojen täyttyessä tiukan paikan tullen pankin omaksi pääomaksi! Löyttyniemen mukaan sääntelykeskusteluissa keskustellaan paraikaa siitä, että 16-20 prosenttia pankkien riskipainotetuista taseista tulisi olla "tappionkestäviä", eli ne voisivat muuttua reunaehtojen täyttyessä pankkien omaksi pääomaksi – siis todellinen silmänkääntötemppu!

Maailman velka

Globaali kansantalouden velka suhteessa maailman bruttokansantuotteeseen on kasvanut 38 prosenttiyksikköä vuodesta 2008 vuoteen 2013. Kun velkasuhde oli vuosituhannen alussa alle 165 prosenttia, on se nyt noin 215 prosenttia. Luvuissa ei ole mukana finanssialan yhtiöitä (!), koska niistä ei ole saatavissa luotettavaa tietoa. Jos sekä julkinen että yksityinen sektori pyrkivät vähentämään velkaansa samaan aikaan, se ajaa talouden taantumaan ja kasvattaa edelleen velkasuhdetta. Hitaan talouskasvun ja kasvavan velan luoma taakka uhkaa ajaa maailmantalouden kohti uutta kriisiä. Näin linjataan International Center for Monetary and Banking Studies -järjestön tuoreessa julkaisussa.

Kun tarkastelee maailman kokonaisvelan määrää, niin tulevakin ostovoima on diskontattu vuosiksi eteenpäin. Kuitenkin ostovoiman kasvu on kaiken kasvun, yrittäjyyden ja uusien työpaikkojen ehdoton edellytys. Työpaikkojen kasvu on kuitenkin vain teoreettista, koska tuottavuus kasvaa nopeammin kuin markkinat. Kokoomuksen vapausideologian ajama pääomien vapaus on kääntynyt vapauden irvikuvaksi. Nyt pääoma (pankkiirit) on ottanut demokratiasta (poliitikoista) niskalenkin ja imevät kansalaisilta kaiken ostovoiman pankkien pitämiseksi pystyssä. Tälle kurjistumiskierteelle ei näy loppua.

Ennustin nykyisen finanssikriisin keston väärin (KU/VL 23.1.2009). Sanoin sen kestävän ainakin kymmenen vuotta. Björn Wahlroos ennusti sen loppuvan puolen vuoden kuluttua. Nyt olen sitä mieltä, että kymmenen vuotta ei taida riittää.

Ari Ojapelto
tietokirjailija

Toimituksen väliotsikointi

EKP:n kolmannet lume-stressitestit

Luottamus pankkeihin ja pankkien välillä on kadonnut ja sitä on yritetty pönkittää jo parillakin "stressitestillä". Aina niiden jälkeen jo riskittömiksi luokitellut pankit ovat kaatuneet. Äskettäin EKP julkaisi kolmansien stressitestien tulokset. Tuloksista selvisi, että euroalueen pankit ovat suurimmaksi osaksi varsin hyvässä kunnossa ja ainakin riittävän vahvassa kunnossa kestämään uuden ankaran talouskriisin koettelemukset. EKP:n mukaan riittää, että kourallinen keskisuuria pankkeja hankkii yhteensä 10 miljardin euron verran lisää pääomaa ilman, että veronmaksajan kukkarolla tarvitsisi käydä.

Erilaisiakin arvioita on esitetty. Lausannen yliopiston riskienhallinnan tutkimusyksikkö on Euroopan pankkien ja finanssialan iskunkestävyydestä eri mieltä kuin EKP. Riskitutkijoiden mukaan uusi vakava finanssikriisi paljastaisi eurooppalaisten pankkien taseista yli 800 miljardin pääomavajeen. Ero EKP:n testitulokseen on 80-kertainen.

Finanssikriisin alusta on kulunut jo kuusi vuotta, Pankkien vastuuttomasti rakentamaa ns. osittaisvarantojärjestelmää (=pyramidihuijaus) on yritetty paikkailla lapioimalla veronmaksajien rahaa pankkijärjestelmän pystyssä pitämiseksi sadoilla miljardeilla. Euroopan keskuspankki (EKP) on pumpannut ns. virtuaalirahaa pankeille, jonka viimekätisenä takaajana on veronmaksaja.

Kansan äänen järjestöt organisoivat 17.10.2011 Helsingissä pankkien uhrien muistotilaisuuden. Kuvassa puhumassa Pekka Tiainen. Jo silloin vaadimme, että Suomeen tulee perustaa kansanpankki, jossa palkansaaja ja eläkeläinen voi riskittömästi säilyttää säästöjään.

Lausannen riskitutkijat ovat kehittäneet yhdessä New Yorkin Stern-kauppakorkeakoulun kanssa analyysimenetelmiä ja -malleja erityisesti finanssialan laajojen järjestelmäriskien arvioimiseen. Sen johtajana toimii vuoden 2003 talousnobelisti Robert Engle.

Stressitestioletuksiin kuuluu esimerkiksi osakemarkkinoiden 40 prosentin lasku puolessa vuodessa. Tutkimuslaitoksen mukaan EKP:n havaitsema kymmenen miljardin euron pääoman lisäys riittäisi esimerkiksi nipin napin vahvistamaan Nordean vakavaraisuuden järjestelmäkriisin kestävälle tasolle.

Rahat veronmaksajilta

Sternin mukaan järjestelmäriskin kestämiseksi eniten uutta pääomaa tarvitsee kuitenkin Saksan Deutsche Bank (75 mrd€), Ranskan BNP Paribas (75mrd€), Britannian Barclays (68 mrd€), sekä Ranskan Societe Generale (59 mrd€) ja Credit Agricole (55mrd€). Siis vain viisi suurinta pankkia tarvitsisivat jo 330 miljardia pysyäkseen pystyssä uuden kriisin yllättäessä.

Kolmannen EKP:n stressitestien tulos on siis täysin epäuskottava ja reputtajia oli vain sen verran kuin testien ja EKP:n uskottavuus vaatii ja pankkien kotivaltioiden (veronmaksajien) rahkeet kestävät. Tästä voi vetää johtopäätöksen, että EKP:n jo kolmannetkin stressitestit ovat lumetestit, joiden tarkoituksena on rauhoitella pääomasijoittajia, jotka ovat ottaneet poliitikoista ylivallan. Näin pankeille suodaan mahdollisuus jatkaa uhkapeliään mm. johdannaismarkkinoilla.

Poliittisia päättäjiä viedään kuin pässiä narusta. Näillä lumetesteillä varmistetaan, että poliitikot jatkossakin ovat valmiita lapioimaan veronmaksajien rahaa pankkien osakkeenomistajien laariin, jotta pankkijärjestelmä pysyisi pystyssä. EU:n rahaunioni ja keskustelun alla olevat eurobondit ovat tästä pelottavia esimerkkejä. Finanssikriisi odottaa yhä ratkaisuaan.

Ari Ojapelto,
tietokirjailija

Toimituksen väliotsikointi

Bolivaarisesta Venezuelasta 2015

Matti Laitinen

Voitettuaan vaalit presidentti Maduro vannoi virkavalansa 19.4.2013. Saavutetun vaalivoiton jälkeen maassa käytiin joulukuussa laaja poliittinen vuoropuhelu kaikkien poliittisten, yhteiskunnallisten ja talouden toimijoiden kanssa. Kukaan ei aavistanut, että Venezuelan opposition vastauksena olisi jälleen väkivalta, salaliitto ja kätketty (USA)-kortti.

Oikeisto-opposition yrittäessä 15.4.2013 väkivaltaista vallankaappausta Venezuelassa HeSa:ssa kirjoitettiin seuraavana päivänä pahaenteisesti Venezuelasta. ”Taustalla vaikuttaa myös se, että yksi aikakausi on päättymässä: Chávezin Venezuelalle tarjoama taloudellinen ja poliittinen tukipenee ja uhkaa päättyä umpikujaan.” 18.4.2013 presidentti Maduro ilmoitti vallankaappauksen uhan olevan ohi: ”Tänään meillä on rauha, koska olemme onnistuneet kohtaamaan tilanteen rakkauden kriteerein. Tänään isänmaa heräsi töitä tehden ja opiskellen. Olemme selättäneet vallankaappauksen, mutta he tulevat jatkamaan maan julkisen elämän sabotaasia. Olkaamme varuillamme.”

Väkivaltainen kevät 2014

USA:n tukema oikeisto-oppositio alkoi lietsoa tammikuussa 2014 katuväkivaltaa vallankaappauksen hohde silmissään. Se syytti totuttuun tapaan maan hallitusta korkeasta inflaatiosta, elintarvikepulasta, rikollisuudesta ja Kuuban taloudellisesta tukemisesta. Kun vallanvaihto Venezuelassa ei onnistu demokraattisin keinoin, maan oikeisto turvautuu väkivaltaan. Yli 20 000 bolivaarisen kansalliskaartin (GNB) sotilasta partioi maan kaupunkien kaduilla osallistuen noin 16 000 järjestyksenpalautusoperaatioon. Yhteenotoissa kuoli 29 ihmistä. Pääosa kuolemantapauksista tapahtui barrikadeilla. Venezuelalaisista 87 % tuomitsi väkivaltaisten katusulkujen käytön protestien välineenä ja 11 % hyväksyi niiden käytön. Presidentti Maduro ehdotti 15.3.2014 USA:lle korkean komission perustamista maiden välisen kunnioituksen ja rauhan edistämiseksi. Ajatus ei saanut USA:n tukea.

Maduro moittii oppositiota yhteistyökyvyttömyydestä

”Kehittäessämme poliittista vuoropuhelua, joka vaati paljon työtä ja suunnittelua, oppositio aloitti ’ulospääsyksi’ kutsutun poliittisen aikeensa. Sillä pyrittiin sivuuttamaan maamme perustuslaillinen todellisuus. Täytyy olla hyvin röyhkeä jättäessään huomioimatta Venezuelassa vallitsevat realiteetit – olla välittämättä maan vahvasta kansalliskokouksesta, jonka enemmistö tukee vallankumousta ja joka on valittu laillisesti tehtäväänsä kansan antamin äänin. He ummistivat silmänsä siltä, että 20/23 osavaltion kuvernöörit pysyivät lojaaleina bolivaariselle vallankumoukselle.” (NM)

”Vuoropuheluun kutsuva v. 2014 alkoi harha-askelin. Minä vaadin ja vaadin vuoropuhelua. Valitettavasti sitä ei ole tapahtunut, ei vielä tänäänkään. Tänään voimme havaita, kuinka v. 2015 alkaa samanlaisessa virheellisessä politiikassa piehtaroiden. Samat ääriainekset saavat aikaan paljon harmia maallemme. Meidän ihmisemme osoittavat joka päivä mieltään kaduilla. Komendantti Chávezin bolivaariselle vallankumoukselle ei ole esitetty todellista vaihtoehtoa. Näyttää siltä, että vaikka (vallankumousta) on kestänyt todistetusti jo 15 vuotta, heillä ei ole kykyä kuunnella, eikä myöskään yhteistä tahtoa syventää kansamme tietoisuutta demokratiasta ja rauhasta eikä kansamme halusta löytää polkuja vaurauteen.” (NM)

Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolas Maduro Moros totesi 21.1.2015 kansalliskokouksessa pitämässään puheessa: ”Koimme vuoden 2014 horjutuksen ja väkivallan näyttämönä. Näyttää siltä, että tuo aika oli osa menneisyyttä, joka ei palaa koskaan enää Venezuelaamme. Erityisesti v. 2013 oli meille vaikea vuosi kohdatessamme 5.3.2013 komendantti Chávezin – maamme kiistattoman ja bolivaarisen vallankumouksemme johtajan – poismenon. Kykenimme ylittämään kaikki hänen kuolemansa jälkeiset vaikeat olosuhteet ja epävarmuustekijät. Opimme voittamaan erimielisyydet, joita syntyi huhtikuun presidentinvaaleissa v. 2013.”

Taloudellinen sota

Vuoden 2014 toisella puoliskolla bolivaarista hallitusta vastaan kohdistettu taloudellinen sodankäynti ilmeni elintarvikkeiden, bensan ja lääkkeiden salakuljetuksena Kolumbiaan, valuuttakeinotteluna, tuotantosektorien rikollisena rahoittamisena ja hyökkäyksinä maan logistiikkaverkostoon ja kaupan jakeluketjuun. Rikolliset hamstrasivat tavaroita valtion suurista jakeluketjuista (Mercal ja PDVAL). Taloudellinen sota aiheutti poliittisstrategisesti tärkeiden tuotteiden katoamista kulutuksesta ja koetteli kansan kärsivällisyyttä. Kansallinen bolivaarinen armeija pisti salakuljetuksen kuriin. Kaikesta tapahtuneesta huolimatta maan työttömyys on alimmillaan ja perheiden tulot ovat nyt korkeimmillaan sataan vuoteen.

Arvelen unelmani olevan kaikkien unelma – jaettu unelma

”Minä en pyri muuhun kuin auttamaan muita nöyränä työläisenä, kansanmiehen näkökulmasta. Minä en ole porvari. En ole koskaan pyrkinytkään olemaan sitä tässä tai muussakaan elämässä. Minä pyrin olemaan sitä, mitä olen – työläinen ja kansanmies.” (NM)

”Minä seison tämän suuren laivan – kotimaamme – keulassa. Aion osallistua Venezuelan oman taloudellisen kehitysmallin edistämiseen ja jalostamiseen. Me aiomme lyödä öljykeinottelijat kasvattamalla tuottavuutta tällä alalla. Me emme ole aidosti itsenäisiä, jollemme kehitä tätä osa-aluetta. Me emme tuota mitään, mikä ei hyödyttäisi jokaista venezuelalaista. On olemassa hyvää dataa tuotannon elpymisestä joillakin alueilla ja joillakin sen vahvistumisen nousua. Meidän on saatava tuotanto nousuun ja kutsuttava apuun kaikki halukkaat. Olen vakuuttunut, että maan tuotantosektoreilla on omat traditionsa, eivätkä ne aio tuhota kapasiteettiaan. He ojentavat kätensä. Minä haluan työskennellä ja oppia heiltä.” (NM)

Tiedätte, miksi en väsy? Olen Chávezin poika. Minä olen väsymätön vuoropuhelun, demokratian ja yhtenäisyyden rakentamisen suhteen. Ne ovat opettajia. Tämä on haastava vuosi. Käynnistin ohjelman talouden elvyttämiseksi. Se on jo täysin toiminnassa. Arvioimme budjetissamme öljystä saatavan 60 $ barrelilta, mutta saimmekin vain 40 $. Meidän on rakennettava uusi yhteisymmärrys OPEC:issa ja OPEC:iin kuulumattomien maiden kanssa. Haluan kiittää OPEC:ia tuesta, jota se on antanut meille näissä ponnistuksissa.” (NM)

Öljytulot ovat supistuneet

Venezuelan ulkomaanvaluuttatulot ja -varannot ovat supistuneet huomattavasti. Tämän vuoksi varojen käyttö pitää optimoida, on luotava uusia tuloja sekä tehtävä yhteiskuntaan talouden toimimisen kannalta kestäviä ja terveitä investointeja koskien ravintoa, koulutusta ja terveyttä. Sen jälkeen, kun valuutan valvonta perustettiin, tasavallan öljydollarit on käytetty 95 % valtion hyväksi. Vain 5 % dollareista liikkuu enää mustassa pörssissä. Kansallinen ja kansainvälinen taloudellinen sota Venezuelaa vastaan jatkuu edelleen v. 2015.

Kuinka tilanteesta selvitään?

Venezuelalaiset aikovat selviytyä tilanteesta tuottamalla uusia öljylähteitä, uusimalla lainsäädäntöään ja tekemällä veroreformin. Päätehtävänä on suorittaa syvä talousuudistus, joka käsitellään kuluvana vuotena kansalliskokouksessa. Se suo heille mahdollisuuden tuottaa huomattavia tuloja kattamaan talousarviossa esitettyjä investointeja. Tämän talouden elvytysohjelman lisäksi presidentti Maduro on käynnistänyt useita aloitteita, joissa kannustetaan tuonnin korvaamiseen ja valuuttojen optimaaliseen käyttöön, koska maalla on käytössään vähemmän valuuttavaroja kuin ennen. Öljykentille tehdään erilaisia investointeja perustuslain ja muiden lakien puitteissa kasvattamalla kansainvälisten yhteiskumppanien osakekantaa. Kiina osallistuu myös öljyteollisuuden rahoitukseen. Venezuela toimittaa Kiinalle päivittäin 524 000 barrelia raakaöljyä, josta kertyvistä tuloista puolet menee Kiina-Venezuela -kehityssäätiölle. Vuoteen 2016 mennessä öljytoimitukset Kiinaan nousevat miljoonaan barreliin päivässä.

Yhteiskunnan uudistamiseen satsataan

”Haluan ilmoittaa maan työläisille, kolme erittäin tärkeää asiaa venezuelalaisessa sosialismin mallissa, jotka ovat: 1) yhteiskunnallisen strategian ulottaminen talouteen, 2) kansalaisten sosiaaliturva ja 3) maan investointien suojelu. Vaikka näitä järjestelmiä vastaan on hyökätty keinottelusta aiheutuvalla hintojen nousulla, olen velvollinen huolehtimaan työllisyydestä, investoinneista, palkkojen turvaamisesta ja valtion tuloista. Minimipalkkaa ja kaikkia vanhuuseläkkeitä nostetaan 15 % ensi Vappuna.” (NM)

Venezuela investoi v. 2015 sosiaalialaan, kunnallistekniikan kohentamiseen ja talouteen. Maassa aloitetaan mittava perheiden suojeluohjelma, joka liittyy missioon ”Koteja kotimaassa”. Hankkeella pyritään kokonaisvaltaiseen huolenpitoon lapsista, naisista ja perheistä sekä 500 000 kotitaloudesta ja sillä parannetaan myös eläkkeitä. Vuoteen 2019 mennessä maahan rakennetaan Barrio Nuevo- ja Barrio Tricolor -missioiden puitteissa kolme miljoonaa uutta asuntoa. Missio ”Robert Serralla” aktivoidaan nuorisoa. 200 000 lukiolaisen ja yläasteen koululaisen apurahat nousevat 200 bolivarista 500 bolivariin. Yliopistossa opiskelevien opintoraha kasvaa 30 %. Kiina investoi näidenkin hankkeiden toteuttamiseen.

Caracasiin rakennetaan viides metrolinja. Valencian, Ayacuchon ja Los Tequesin uudet metroasemat vihitään käyttöön. Lisäksi rakennetaan lukuisia siltoja ja vesijohtojärjestelmiä sekä linja-autotehdas yhteistyössä Kiinan kanssa. Samalla syntyy uusia työpaikkoja.

Helmikuussa hyväksytään palkkoihin ansioituneille työntekijöille suunnattu 15 % kannustinlisä. Minimipalkan korotus ja kannustinlisä nostavat palkkakustannuksia 49 miljardilla bolivarilla. Eläkeläiset saavat oman maksukortin, jolle maksetaan säännöllisesti heidän eläkkeensä. 300 000 uutta ihmistä pääsee eläkkeen piiriin.

Bensiinin hintaa aiotaan korottaa, koska sen hinta on Venezuelassa maailman alhaisin eikä se kata edes vähimmäiskustannuksia. Hinta pitää tasapainottaa ja saada vastaamaan kustannuksia.

Valuuttaongelma

Valuutanvaihtojärjestelmä on siirtymäkauden järjestelmä, jota tarvitaan maan taloudellisen kehittämisen tarpeisiin aikana, jolloin investoinnit elpyvät. Sen avulla voidaan vakauttaa ja tehostaa taloutta sekä optimoida ulkomaisen valuutan käyttöä.

Venezuelaan perustettiin v. 2013 Ulkomaan kaupan kansallinen keskus, joka hallinnoi ulkomaista valuuttaa sekä maan tuontia ja vientiä (80 %). Tämä keskuksen tehtävänä on ohjata Valuutanvaihtokomission (CADIVI) johdon toimia, Ulkomaan valuutan vastavuoroisjärjestelmän (SICAD) johtoa, Ulkomaankaupanpankkia (BANCOEX) ja julkisia pankkeja. Lisäksi Venezuelan ulkomaan valuutan kansallinen budjetti pantiin edistämään jokaisen tasavallalle kuuluvan dollarin investoimista. Useissa kansallisissa ja kansainvälisissä sopimuksissa Venezuelan yksityissektorilla ilmeni aikaisemmin 30–40 % ylijäämiä ulkomaan valuutan kiintöisssä. Jotkut yksityissektorin liikemiehet hankkivat valuuttaa virallisen kurssin mukaan ja syytivät sitä maan taloutta horjuttavaan mustaanpörssiin.

Venezuelassa toimii valtion dollarimarkkinat, jossa dollarin arvo on 6,3 bolivaria. Näitä dollareita käytetään ravinnon ja terveydenhuollon hankintoihin ja kansalaisten suojeluun. Toiseksi on olemassa SICAD-järjestelmä, jolla rahoitusviranomaiset voivat puuttua muiden taloudellisten sektorien tarpeisiin, markkinamekanismeihin ja turvata kansallisia etuja. Tässä järjestelmässä dollarin arvo vaihtelee 10–12 bolivariin. Maaliskuussa 2014 hallitus perusti SICAD II -järjestelmän, jossa PVDSA, keskuspankki, pankit ja yksityiset tahot voivat ostaa ja myydä dollareita kelluvan kurssin mukaan. Dolla-

Jatkuu sivulle 15

VIISAUS

Viisaus on arjen
itsenäistä hallintaa,
itsensä omavaraisuutta.

Viisaus ei ole sidottu
etniseen taustaan
tai sukupuoleen.

Viisaus ei ole ihmisen
geneettinen ominaisuus.
Se periytyy sosiaalisesti.

Viisas paljastaa itse
oman tyhmyytensä.
Hän ei salaa sitä.

Viisaus on vankka silta
kokemuksen ja mielikuvituksen välissä.

Viisaus on kiertokulun
hahmottamista ja
ymmärtämistä.

Viisas tajuaa olevansa
vain osa kokonaisuutta.
Typerys on kaikkeuden keskus.

Viisas suorittaa tekoja
ja tekee päätöksiä
yhteisönsä hyväksi.

Viisas valtio rakentuu ihmisistä,
jotka välittävät ja huolehtivat
toisistaan.

Matti Laitinen
11.2.2015

Omistan tämän runon Latinalaisen Amerikan vasemmistolaisille valtioille – Hugo Chávezin muistoa kunnioittaen.

Suomi nousuun – mutta miten?

Pienellä vaivalla jokaisen on helppo havaita, että kapitalistinen yhteiskunta sisältää kaksi perusristiriitaa. Ensinnäkin kapitalistien ja työläisten edut ovat aina sovittamattomassa ristiriidassa keskenään. Toiseksi ongelmaa koko väestön kannalta kasvattaa pääomavaltaisten suuryritysten ja työllistävien pienten ja keskisuurten yritysten etujen ristiriita – suuret syövät pienet.

Suomi vapaakaupassa

Euroopan unionin ennakkoehtojen mukaan Suomen oli liityttävä vapaakauppaan. Oli vapautettava pääomien, tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen yli rajojen. Ensin vapautettiin pääomat. Siitä seurasi, että pankit ottivat holtittomasti ulkomaista velkaa, rahaa, jota ne jakoivat kaikille halullisille. Sen jälkeen toteutettiin tavaroiden vapaa liikkuminen poistamalla vientija tuontitullit. Siitä seurasi tavaratuonnin kaksinkertaistuminen.

Näiden toimien tuloksena ja hyvässä uskossa velkaantuneet 50 000 pientä ja keskisuurta eli pk-yritystä kaatui ja lähes 500 000 työntekijää menetti työnsä. Nämä tulevaisuuteen luottaneet velalliset menettivät maksukykynsä. Syntyi sekä pankkikriisi että joukkotyöttömyys. Pankkikriisi mullisti koko pankkikentän. Valtava määrä pankkeja hävitettiin ja monet yhdistettiin. Pankkikriisin hinta valtiolle oli noin 11 miljardia euroa. Lisäksi lukemattomat viattomat velalliset esimerkiksi kahden asunnon loukkuun joutuneet kärsivät hurjat tappiot henkisistä kärsimyksistä puhumattakaan.

Työvoimatutkimuksen harhat

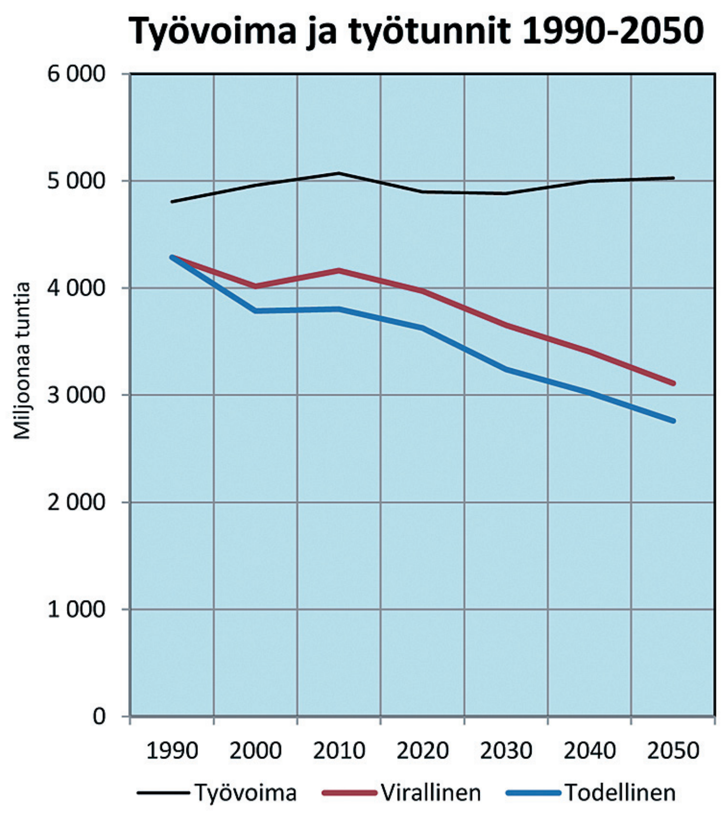
Joukkotyöttömyys tuli jäädäkseen. Sen salaamiseksi työttömyyden käsite ja laskentatapa muutettiin. Aiemmat todelliset tehdyt työtunnit ja työvuodet korvattiin työvoimatutkimuksella, joka toteutetaan kuukausittain tehtävällä 12 000 puhelinhaastattelulla. Työvoimatutkimus antaa tilaa rajattomalle mielivallalle.

Työvoimatutkimus otettiin käyttöön 1998. Heti ensimmäisenä vertailuvuonna 1997 työtuntien määrä lisääntyi 3,6 %. Tilastoon ilmestyi tekemättömiä haamutunteja. Vuoden 2005 tilaston mukaan 1997 tunnit olivat kasvaneet jo 6,9 %. Kasvattamalla keinotekoisesti tuntisarjoja, todelliset haamutunnit jäävät piiloon, eikä täysien työvuosien määrää saa selvitettyä. Työvoimatutkimuksella muutettiin myös työllisyyden käsitettä. Aiemmin työllisyys laskettiin täysien työvuosien mukaan, nyt työllisiä ovat kaikki, jotka ovat kuukauden aikana tehneet edes muutaman työtunnin. Näillä tavoilla työttömyys saadaan näyttämään vähintään puolta pienemmältä kuin se on todellisuudessa.

Tilastoväärennökset

Porvarillisilla kansantaloustieteilijöillä on aina ollut suuria ongelmia, mutta nyt ne ovat entistä suurempia "galluptutkimuksilla" aikaansaatujen tilastoväärennösten vuoksi. Taloustieteilijät joutuvat tyytymään paitsi vääriin tuotantolukuihin, mutta myös vääriin työtuntimääriin ja niistä seuraavaan puutteelliseen tietoon työn tuottavuudesta. Tästä johtuen he voivat tuottaa erilaisia illuusioita todellisuudesta ja tulevasta paremmasta ajasta. Ensimmäinen porvarillisten kansantaloustieteilijöiden ongelma on bruttokansantuote (bkt). Se on harhaanjohtava, kun siinä on vain lopputuotteet sekä viennin ja tuonnin erotus. Ne ovat kokonaistuotannosta yhteensä vain noin 45–48 %.

Tammikuussa Helsingin Sanomat julkaisi jutun otsikolla "Nobelisti varoittaa globalisaation vaaroista". Nobelisti on yhdysvaltalainen taloustieteen professori Eric Maskin, jonka mukaan on oltava varovainen, "kun sanomme vapaakaupan olevan hyväksi". Hän tietää, että yli 200 vuotta sitten kehitetty ns. verrattujen kustannusten teoria osoittaa vapaakaupan edut. Hän tietää, että ne ovat hyväksi vain suuryrityksille, joiden resurssit riittävät kaiken mahdollisen vertailuun ja siten edullisimpiin globaaleihin sijoituksiin. Vain niille vapaakauppa on hyväksi.

Porvarillisten Adam Smithiin luottavien taloustieteilijöiden mukaan suurin osa tuotannosta, 55–52 %, on välituotteita, tuoteveroja ja tuotetukipalkkioita. Bkt:n asiantuntijat sanovat, että ne tulevat kolmansista yrityksistä. Minkälaisia ja missä ne ovat, sitä he eivät osaa sanoa siitä yksinkertaisesta syystä, että niitä ei ole olemassakaan. Aikanaan Karl Marx totesi, että jollain tavalla Smith onnistuu noitumaan olemattomiin merkittävän arvo-osan. Välituote veroineen ja tukipalkkioineen on pelkkää pötyä. Siten myös koko bkt on mielivaltainen tilastokokoelma, joka ei missään suhteessa vastaa edes hyvää kirjanpitotapaa.

Jokainen yritys, jokainen kirjanpitäjä ja jokainen ihminen varmasti tietää tai ainakin helposti ymmärtää, että kaikki tavarat aina ja joka hetki tuotetaan varastoihin. Varastoista ne myydään jatkojalostajien tai kauppojen varastoihin ja viimein loppukäyttäjille, kuluttajille. Tämä onkin kapitalismin suuria ongelmia, sillä yksikään tuottaja ei ennalta tiedä, meneekö tavara kaupaksi. Kysynnän arvaamattomuuden ja tuottavuuden kasvun vuoksi varastot kasvavat aika-ajoin liian suuriksi. Syntyy suhteellista liikatuotantoa, josta seuraa ylituotantopula. Tavarat jäävät varastoihin. Yhtäältä siitä aiheutuu konkursseja ja toisaalta tuotannon seisokkeja, työvoiman vähentämistä, työttömyyttä.

Suomen tuonti ja vienti

Globaalissa maailmassa liikatuotanto ei näy yhtä selvästi kuin ennen sitä. Vapaakaupan oloissa esimerkiksi Suomen kulutustavaroiden tuonti on melkein kaksinkertaistunut. Sen ansiosta varastojen kokoa on aikaisempaan verraten hieman helpompi säännellä, mutta toisaalta sen vuoksi työttömyydestä on tullut jatkuvasti kasvava ja entistä pysyvämpi.

Vapaakaupan oloissa työllisyys on lähes kokonaan riippuvainen tavaroiden viennistä. Se taas riippuu ulkomaisesta kysynnästä yleensä ja hintakilpailukyvystä. Suomi on laaja maa, jolla on poikkeuksellisen pitkät sisäiset etäisyydet ja rajusti vaihtelevat liikenteen keliolosuhteet sekä alhainen lämpösumma. Näistä johtuvat mm. poikkeuksellisen korkeat rahtikustannukset. Suomi on ainoa EU-maa, jonka lähes kaikki (lukuun ottamatta itää) vienti/tuontikuljetukset kulkevat meriteitä, joilla vaaditaan jääolosuhteisiin poikkeuksellisen vahvat laivat. Niillä on avomerilaivoja korkeammat rahdit.

Nämä erityiskustannukset maksetaan työn tuottavuudella, muita paremmalla tekniikalla ja osaamisella sekä työn voimaperäisyydellä, työvoiman tehokkaalla käytöllä, riistolla. Toisaalta niitä maksetaan myös alhaisilla palkoilla ja sivukuluilla siis alhaisilla työvoimakustannuksilla. Nämä kustannukset ovat äärirajoilla. Sen vuoksi Suomesta tuotantoa on siirretty edullisempiin olosuhteisiin ja lähelle suuria kuluttajamassoja. Näistä syistä yleisesti ennustetaan, että tulevaisuuden Suomessa tuotannon kasvu on vaatimatonta. Työministeriö arvioi jo vuonna 2007 (Työvoima 2025), että vuoteen 2050 tuotannon vuotuinen keskikasvu olisi 1,5 %.

Tuotannon kasvu

Parhaassa tapauksessa ennuste voisi toteutua ja ilman ajoittain toistuvia taantumia. Nyt on kuitenkin selvää, että taantumien syklit lyhenevät eli taantumat toistuvat entistä useammin. Niinpä jos ennustekaudella olisi vain kolme kahden vuoden mittaista selkeästi pienempää taantumaa kuin 1990-luvun alussa, keskikasvu laskisi puoleen ja olisi 0,7 %.

Olkoon miten tahansa kaikki merkit ja ennusteet viittaavat siihen, että tulevaisuudessa ja vapaakaupan oloissa tuotanto kasvaa todella hitaasti. Sillä yritysten määrään ja kasvuun vaikuttavat ratkaisevasti niistä riippumattomat tekijät kuten ulko- ja kotimainen kysyntä. Mutta jos työn tuottavuus kasvaa tuotantoa hitaammin silloin työllisyys paranee. Yrityksille on kilpailukyvyn ja voiton kannalta erityisen tärkeää, että tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin. Sen kasvattaminen on tuotannon kasvattamista helpompaa, sillä tuottavuutta pyrkivät parantamaan jokainen yritys kysynnästä ja muista yrityksistä riippumatta.

Tässä törmätään kansantalouden mitassa uuteen ongelmaan. Nimittäin siihen, että porvarilliset taloustieteilijät eivät saa, halua tai osaa selvittää kansantalouden kokonaistuottavuutta. Siksi työn tuottavuus lasketaan jakamalla bkt tehdyillä työtunneilla. Jakojäännös on työn tuottavuus työtunnissa. Käyvin hinnoin vuonna 2013 se oli työvoimatutkimuksen tuntien mukaan 49,01 euroa, mutta haamutuntien poistamisen jälkeen se on 53,65 euroa tunnissa.

Kokonaistuotanto

Porvarilliset tieteilijät eivät saa, halua ymmärtää tai ymmärrä, että kokonaistuotanto on jaettava tehdyillä työtunneilla. Vasta silloin jakojäännös on työn sekä tuottavuus että kokonaistuottavuus. Edelleen käyvin hinnoin vuonna 2013 se oli työvoimatutkimuksen tuntien mukaan 93,62 euroa – haamutuntien poistamisen jälkeen 102,47 euroa tunnissa.

Porvarilliset taloustieteilijät eivät saa, halua ymmärtää tai ymmärrä, että työn tuottavuus on siis myös kokonaistuottavuus, joka sisältää kapitalistien ikioman tavaravarastoihin sisältyvän pääoman. Se saadaan selville, kun kokonaistuotannosta tehdään tuloslaskelma, joka kertoo varastojen arvon. Vuonna 2013 se oli 211,5 miljardia euroa (katso Kansan Ääni 5/14 s. 11). Siinä oli omistajien ikiomaa pääomaa 166,6 miljardia euroa, joka on työtunneilla jaettuna 44,39 euroa tuntia kohti. Kun se vähennetään työn tuottavuudesta (102,47), jää työn arvoksi 58,08 euroa tunnissa. Siinä on palkkoja 17,78 ja lisäarvoa 40,30 euroa. Tässä palkoista on lisäarvoon siirretty työn arvon ylittävät palkat.

Tästä johtuen porvarilliset taloustieteilijät eivät tiedä kuinka työn tuottavuus on pitkänä ajanjaksona kehittynyt. Jos tätä työn tuottavuuden lainmukaista mekanismia ei ymmärretä, joudutaan erilaisten tuottavuusteorioiden satumetsään. Ja vaikka ne tunnettaisiinkin, niin maailmantalouden ja mm. sen kylkeen pahkana kasvaneen virtuaalitalouden viidakossa on mahdotonta päästä tulevaisuuden ennakoinnissa ehdottomasti oikeaan tulokseen. Oikeat perustiedot antavat kuitenkin hyvän mahdollisuuden ennakoida kehityksen suunnan.

Tuotanto ja työtunnit

Kaiken kukkuraksi rahan arvo, inflaatio, kehittyy aina eri tavalla kuin tuotannon volyymi, tuotannon määrä. Siksi menneisyyden ja tulevaisuuden pitkien aikavälien työn tuottavuus on laskettava ja arvioitava tuotannon määrän mukaan. Se sisältää samat pääoman, palkkojen ja lisäarvon osat kuin nimellisessä tuotannossa. Kaudella 1990–2013 tuotannon määrä kasvoi 2,8 % ja työn tuottavuus 3,9 % keskimäärin vuodessa. Sen vuoksi työtuntien määrä väheni keskimäärin 0,5 % vuodessa. Tulevien vuosien aikana, kaudella 2014–2050, tuotannon määrä näyttäisi kasvavan enää 1,0–1,1 % vuodessa, mutta muutamien taantumavuosien seurauksena keskimäärin vain 0,4 % vuodessa. Tuotannon rakennemuutoksen vuoksi myös työn tuottavuus laskee ja on keskimäärin tasolla 1,5 %. Tämän tuloksena työtuntien määrä vähenee keskimäärin noin 0,7 % vuodessa.

Tilastokeskuksen ennusteen mukaan työikäisten määrä vuonna 2050 on 3,5 miljoonaa. Sen perusteella työvoimaa olisi 2,8 miljoonaa henkeä. Kun kullakin olisi käytössä 1765 tuntia vuodessa, työvoimaa olisi yhteensä 5,0 miljardia työtuntia. Tuotanto ja tuottavuuslaskelmien ja työvoimatutkimuksen työtuntien perusteella silloin tehtäisiin 3,1 miljardia työtuntia, mutta kun tunneista poistetaan haamutunnit, niin sen mukaan tehtäisiin vain 2,6 miljardia tuntia. Näin työn puute olisi jossain 1,9 ja 2,4 miljardin työtunnin ja työttömyysaste 38–52 prosentin välillä (kaavio).

Suunnan muutos

Suomi on siis vajoamassa yhä syvemmälle kurjuuden suohon. Tästä lisääntyvän pahoinvoinnin kierteestä päästään pois ja saadaan Suomi nousuun vain radikaalilla suunnan muutoksella. Muutoksella, joka toisi takaisin 50 000 EU:n vaatimusten vuoksi tuhottua yritystä, jotka työllistäisivät vakinaisesti ja täyspäiväisesti keskimäärin 8-10 henkeä.

Muutos on mahdollinen, kun Suomi eroaa EU:sta ja rakentaa pk-yritysten suojaksi rajasuojan. Samaan aikaan on palautettava ulkomaille viedyt pääomat (600 miljardia) ja oma raha, markka. Lisäksi on tehtävä verotuksen kokonaisuudistus, jossa kaikki henkilöiden tulot lasketaan yhteen ja vero määrätään tulojen perusteella asteittain nousevaksi. Myös yritysten voitoistaan maksama vero on palautettava asialliselle tasolle.

Näitä vaatimuksia tukee jopa yhdysvaltalainen taloustieteen professori ja nobelisti Eric Maskin. Hänkin toteaa, että vapaakauppa on hyväksi vain pääomavaltaisille suuryrityksille. Globaaleilla markkinoilla ne voittavat aina työvoimavaltaiset pienet ja keskisuuret yritykset. Vapaakauppa on kansojen tämän ajan ja tulevaisuuden suurin vitsaus, suurin ongelma – siitä on päästävä eroon.

Kai Kontturi

Lähteet:
Tilastokeskus, Työministeriö, ennusteet ja arviot Kai Kontturi

Toimituksen väliotsikot

Suomen Työväenpuolue STP:n tav

Eroon EU:sta ja sen yhteiskuntapolitiikasta

Tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Pääomien viennin ja globaalin keinottelun asemesta yritysten voittoja tulee ohjata kansallisen tason sijoituksiin ja investointeihin. Leikkausten ja yksityistämisen sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen ja tulojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Ylikansallisen lainsäädännön sijaan tulee kehittää demokraattisen yhteistyön Eurooppaa. Siksi meidän tulee irtaantua EU:sta ja sen yhteiskuntapolitiikasta. Suomen kansallinen valuutta on palautettava.

Rauhan puolesta - Nato on torjuttava ja suhteet Venäjään normalisoitava

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulee perustua puolueettomuuteen ja liittoutumattomuuteen. Tämä tarkoittaa pysyttäytymistä kaikkien sotilasliittojen ulkopuolella, Nato-jäsenyyden torjumista sekä irtisanoutumista kaikesta Nato-yhteistyöstä. EU:n taistelujoukkojen, Nato-kytkentöjen ja "isäntämaasopimuksen" sijaan STP haluaa rakentaa rauhanomaista ja solidaarista Eurooppaa. Euroopan rauhanomaisen kehityksen turvaamiseksi vaadimme irtisanoutumaan kaikista USA:n ja EU:n harjoittamasta Venäjän vastaisesta vihamielisestä politiikasta ja propagandasta, jota pahimmillaan osoittavat Naton Eurooppaan rakentama "ohjuspuolustusjärjestelmä" ja Venäjän vastaiset talouspakotteet. USA:n ja EU:n politiikan tuloksena maailmanrauha on nyt vakavasti uhattuna. Siksi tiedotusvälineiden harjoittama viholliskuvan luominen Venäjästä tulee pysäyttää.

STP katsoo, että maamme tulee itse neuvotella poliittiset, kaupalliset ym. suhteet kuntoon eri valtioiden kanssa. Suomella tulee olla oma Venäjä-politiikka ja vapaus hyödyntää yhteistyötä naapurimme Venäjän kanssa, josta EU-jäsenyyden myötä on luovuttu.

Valta kuuluu kansalle

Eduskunta on luopunut sen keskeisimmästä tehtävästään – lainsäädännöstä. Keskeisin osa siitä tulee meille EU:n sanelemana. Vallan keskittyminen ja demokratian kaventaminen ovat johtaneet yhä suljetumpaan ja salaisempaan päätöksien valmisteluun. Siksi päätöksenteon avoimuutta ja läpinäkyvyyttä on lisättävä kansalaisten eduksi ja päätösten tekoa on hajautettava. Vaadimme Suomen valtiollisen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamista, aitoa demokratiaa ja näiden pohjalta rakentuvaa kansainvälistä yhteistyötä.

Hyvinvointivaltion puolesta – Ei EU:lle

Euroopan Unioni on "kovan ja puhtaan" markkinatalouden toteuttamisen väline. Se toimii ainoastaan markkinoiden ehdoilla. Siksi se on uusliberalistisen politiikan synonyymi, jonka toteuttajaksi kaikki perinteiset puolueet – myös eduskunnan työväenpuolueet – ovat alistuneet. Pettämällä kannattajiensa edut ne lunastavat eliitiltä paikkaansa "yhteiskunnallisina toimijoina".

EU-politiikan kautta ihmisten perusturvan ja hyvinvoinnin leikkaamisesta on tullut pääomapiireille kilpailukykyä lisäävä tekijä. Suuryhtiöt pyrkivät kasvattamaan voittojaan ja kilpailukykyään kiristämällä työoloja, pienentämällä palkkoja, nostamalla eläkeikää, leikkaamalla ja yksityistämällä julkisia palveluja sekä ylläpitämällä työttömyyttä. Tämä kaikki toteutetaan valtiovallan tuella ja EU:n mukaisella lainsäädännöllä. EU:ssa kansallisvaltiot on alistettu pääomapiirien palvelukseen.

Suuryritysten verosuunnitteluun ja veronkiertoon tulisi puuttua jämäkästi. Esimerkkinä pääomapiirien harjoittamasta keinottelusta ja verokikkailusta voidaan mainita, että veroparatiiseissa makaavalla pääomalla, jolla voitaisiin EU:n alueella rahoittaa hyvinvointivaltiota, menetetään 1000 miljardia euroa vuodessa. Suomessa vastaavat menetykset ovat n. 7-10 miljardia eli ns. "kestävyysvajeen" verran. Suuryhtiöt maksavat keskimäärin 5 % veroa, kun pienet ja keskisuuret yritykset 30 %.

On tukittava kaikki harmaan talouden "porsaanreiät". Verotuksen osalta tulee palata progressiiviseen verotukseen.

Viime aikoina on nostettu esiin ajatus, että "sosiaalietuuksien" indeksikorotuksista pitäisi luopua. Esimakua tästä saatiin jo tämän vuoden 2015 alusta, kun esimerkiksi lainmukaisesta 1,1 %:n eläkeindeksikorotuksesta leikattiin suurin osa ja eläkkeisiin saatiin vain noin 0,4 %:n korotukset, mikä ei vastaa lainkaan jo tehtyjä maksujen, hintojen ja vuokrien korotuksia. Aiemmin keväällä 2014 oli ollut esillä myös 1,6 %:n korotustarve. Tällaisella "indeksikaappauksella" tapetaan vain ostovoima pienituloisilta eläkkeensaajilta. Korotuksista ei tule luopua ja ne on palautettava täysimääräisiksi. Köyhä kansa ei voi olla kapitalistisen laman maksumiehenä.

EU:n ja USA:n vapaakauppasopimus (TTIP) on torjuttava

EU:n ja USA:n vapaakauppa- ja investointisopimukseen ei tule liittyä. Sijoitussuoja estäisi ympäristön ja ihmisten hyvinvoinnin turvaamisen. Se tarjoaisi investoijille sen sijaan laajan suojan. Sopimukseen perustuen ympäristöä ja terveyttä vahingoittavat yritykset voisivat haastaa valtiot oikeuteen. Kansainvälinen yritys voisi halutessaan vaatia korvauksia, jos se katsoo lainsäädännön "haittaavan" omia liiketoimiaan. Se voisi estää ja jarruttaa esimerkiksi kansallisen työympäristö- ja työsuojelulainsäädännön sekä näihin liittyvien määräysten kehittämisen.

Oikeus toimeentulon turvaavaan mielekkääseen työhön on jokaisen kansalaisen perusoikeus

Seuraavan eduskuntavaalikauden aikana tulee huolehtia työllisyys kuntoon ja poistaa työttömyys. Täystyöllisyyteen on nyt täydet mahdollisuudet, kun se asetetaan koko vaalikauden päätavoitteeksi. Oikeus työhön koskee kaikkia suomalaisia ja myös Suomessa asuvia ulkomaalaisia. Ratkaisevan tärkeää on, että yhteiskunta ottaa uudelleen vastuuta työllistämisestä. Se vastuu on viime vuosien politiikassa hylätty ja sälytetty työnhakijoille, vaikka työpaikkoja ei ole riittävästi tarjolla. Etuuksien heikentäminen työn haun aktivoinnin lisäämiseksi ja työllisyyden hoidon siirtäminen tämän varaan, edustaa erittäin raakaa yläluokkaista asennetta. Tällaisen työttömien ja nuorten kepittämisen seurauksia eivät asioista päättävät tahot ole ymmärtäneet.

Työllisyyspolitiikan kiireellisin tehtävä on työttömyyden pitkittymisen katkaiseminen ja nuorisotyöttömyyden alentaminen. Nuorten työttömyyden kesto tulee kyetä rajoittamaan korkeintaan 3 kuukauteen. Pitkäaikaistyöttömyys on poistettava kokonaan. Työttömät ovat myös merkittävä käyttämätön voimavara, jota ei ole varaa jättää syrjään. Esitämme, että rakennetaan miljardin euron työllisyysohjelma. Vähintään 400 miljoonaa euroa tulee lisätä nykyisen 250 miljoonan lisäksi pitkäaikaistyöttömien palkkatukiin, työllistämiseen yhteiskunnan palveluihin, kolmanteen sektoriin ja yrityksiin.

Palkankorotuksilla tulee turvata reaaliansiotaso ja palkansaajien ostovoima

Esitämme minimituntipalkaksi 12 euroa tunnille ja minimikuukausipalkaksi 1 800 euroa kuukaudessa. Emme hyväksy eläkeikärajan nostamista 63 vuodesta. Pidempi työura tulee olla ihmisten omassa valinnassa. Ansiotasoa alentamatta työpäivä tulee lyhentää 6 tuntiin. On oikea tavoite, että työura alkaa varhemmin, ja että työttömyysjaksot ja työkyvyttömyydet saadaan vähemmiksi ja työssä jaksaminen paremmaksi. Oikeita keinoja tähän kuitenkin ovat työn kysynnän vahvistaminen, koulutuksen ja osaamiseen kehittäminen. Ne on saatava vastaamaan yhteiskunnan rakennemuutosta. Työelämään liittyvät parannukset ja lyhemmän työajan soveltaminen ovat myös työntekijän elämän tilanteen kannalta hyvä ratkaisu, jos se ei ole pakonomaista sen vuoksi, että kokoaikatyötä ei ole. Lakko-oikeuden vaikeuttamista emme hyväksy. Oikea tapa yrittää parantaa perusturvaa ei ole ammattiyhdistysliikkeen heikentäminen, vaan jäsenvalta ammattiyhdistysliikkeessä ja perusturvan ottaminen huomioon ratkaisuissa. STP vaatii, että jokaisella tulee olla 1200 euron perusturva.

Euroopan pankkiunioni on torjuttava

Euroopan pankkiunioni - euroalueen maiden yhteinen pankkivalvonta ja pankkien yhteisvastuu on askel kohti liittovaltiota. Kuten eurokriisi osoitti yhteisvastuu aiheuttaa holtittomuutta ja estää talouskuplien ja kriisien havaitsemisen ajoissa. EU pyrkii saamaan kuristusotteen jäsenmaiden taloudesta ottamalla valvontaansa jäsenmaiden budjetit ja pankkisektorin. Tämä pyrkimys on ehdottomasti torjuttava.

Elintarviketuotannon omavaraisuus ja paikallinen tuotanto on turvattava

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puuraaka-aineen tuotantoalueetta. Maataloustuotantoa keskitetään "suotuisimmille alueille" Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Tämä merkitsee oman tuotantomme korvaamista suurten maatalousjättien (Saksa, Ranska, USA, Monsanto) ylivallalla ja tuonnilla. Elintarviketuotannon kansallisen omavaraisuuden säilyttämiseen näyttää EU:n puitteissa olevan hyvin vaikea vaikuttaa. EU säätelee maataloustukia. Viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suurpääoma. Maataloustuotannon hiipuminen ja omavaraisuuden häviäminen tarkoittaa sitä, että Suomen on yhä vaikeampaa kivuta takaisin itsenäisten kansakuntien joukkoon. Myös siksi, että maailmassa elintarvikkeet eivät riitä, jos tuotantoa rakennetaan vain kannattavimmilla alueilla. Meidän tulee vahvistaa omaa maatalouspolitiikkaa ja tehdä päätös maataloustuotannon omavaraisuudesta. Koko maa on pidettävä asuttuna ja hyvät elämisen olosuhteet ja korkea työllisyys turvattava kaikissa osissa maata. Tämän johdosta myös kansallinen maatalouden tuki on säilytettävä.

Julkisen sektorin yksityistäminen on pysäytettävä

Kuntatalouden ja ympäristön kannalta olisi välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnoissa suositaan paikallisia toimijoita. Tähän EU:n kilpailutusvaatimus ei kuitenkaan anna mahdollisuuksia, vaan johtaa monissa tapauksissa järjettömiin seurauksiin liikenteen, erilaisten kuljetusten ym. palvelujen tuottamisen osalta. Tästä seuraa useimmiten työntekijöiden aseman ja palkkojen heikentymistä. Yli kansallisvaltioiden tapahtuva kilpailutus kieltää lähituottajien toiminnot ja lähellä tuotettujen elintarvikkeiden käytön. Tämä ei ole edes silloin suotavaa, kun lähipalvelut ovat jonkun verran kalliimpia. Siksi EU:n kilpailutusdirektiivi tulee purkaa.

Kuva: Heikki Männikkö

STP osallistuu vuoden 2015 eduskuntava
suus vaatia kansan etuja puolustavaa talo
tuhoisalle EU-suuntaukselle vaihtoehto, j
kansojen välinen tasa-arvoon perustuva y
kevoitot ja pörssikurssit. Siksi haluamme e
ulkopolitiikkaa, pysyä irti kaikista sotilasl
ta kaikkien naapurimaiden ja ennen kaikk
maailman puolesta USA:n johtamaa maail
don valtapuolueiden edustamalle uuslibe

Julkisen sektorin yksityistäminen on pysäytettävä ja terveydenhuoltoa kehitettävä yhteiskunnallisena toimintona

Julkisten palveluiden yksityistäminen ja kapitalisoiminen on keskeinen osa EU-politiikkaa. Tämä johtaa ihmisten rahastamiseen ja eriarvoistamiseen sekä vähäosaisten ihmisten palveluiden laiminlyömiseen. Terveydenhoitopalveluiden yksityistäminen johtaa automaattisiin hintojen korotuksiin. Ei kukaan pysty valvomaan palveluiden laatua. Terveydenhoitopalveluja on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnallisista varannoista. Kasvavia voittoja ja osinkoja tulee nykyistä laajemmin ohjata hyvinvointipalvelujen kehittämiseen, jolloin vastaavasti tuotannosta häviävät työpaikat korvautuvat julkisen sektorin työpaikoilla. STP esittää, että maassamme tulee rakentaa hyvin varustettu kunnallinen terveyskeskus keskimäärin jokaista 10 000 asukasta kohti.

Sote-palvelut on turvattava kunnallisina lähipalveluina

On osoitettu, että Suomessa 10 000 - 40 000 asukkaan kunnat hoitavat Sote-palvelut tehokkaammin kuin isot kaupungit. Euroopassa puolestaan on menossa hajasijoitus ja paikallistason vahvistaminen, sillä suuret yksiköt eivät ole tehostaneet toimintaa odotetulla tavalla. Suomessa kuntakoko on jo maailman suurimpia. Kunnat järjestävät sosiaali- ja perusterveydenhuollon palvelut parhaiten yksin tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Erikoissairaanhoidon vastuualue voi olla maakunta, jonka valtuusto valittaisiin yleisillä vaaleilla. Uusi sote- laki on käyttökelvoton jo syntyessään. Se siirtää sote-asiassa puolet päätäntävallasta viidelle sote- alueelle ja kunnille jää maksajan osa. Erikoissairaanhoito korostuu, kun suurimmat ongelmat ovat perusterveydenhoidossa sekä rahan ja henkilöstön riittämättömyydessä. Lisäksi kaikki hyvinvointipalvelut (terveydenhoito, opetus, liikenne, kulttuuripalvelut ym.) ovat yksi paikallinen kokonai-

voitteet eduskuntavaaleissa 2015

aliin siksi, että äänestäjillä olisi mahdolli-
ous- ja yhteiskuntapolitiikkaa sekä esittää
ossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä
yhteistyö ovat tärkeämpiä arvoja, kuin lii-
ensisijaisesti edistää rauhan- ja ystävyyden
iitoista ja edistää hyviä naapuruussuhtei-
ea Venäjän kanssa ja toimia moninapaisen
lmaa vastaan. STP tuo vaaleihin vaihtoeh-
ralistiselle EU-komennolle.

Kuva: Heikki Männikkö

suus, jota ei saisi rikkoa.

Työympäristö ja työsuojelu

Kansallisten työympäristöä ja työsuojelua koskevien lakien ja niihin liittyvien määräysten säätämisoikeus on turvattava kussakin maassa. EU:ssa tehtävä lainsäädäntö ja määräysten valmistelu on liiaksi korvannut kansallista päätöksentekoa ja byrokratian johdosta hidastanut työympäristön ja työsuojelun kehittämistä.

Suunta kohti uusiutuvia energiamuotoja.

Ydinvoimalle ei tule myöntää uusia periaate- eikä rakennuslupia, koska ydinvoima on muuttunut tappiolliseksi. Uusiutuvat energialähteet ovat tulleet taloudellisesti edullisiksi. Uusiutuvat, ympäristöystävälliset ja hajautetetut energiantuotantotavat ovat ympäristön ja talouden kannalta oikeita energialähteitä. Energiantuotannon tulee olla yhteiskunnallisesti omistettua ja demokraattisessa ohjauksessa. Turpeen nosto ja polton saastutus tekevät siitä kaikkein tuhoisimman energialähteen. Turpeen poltto voidaan lopettaa helposti, koska voimaloiden turvekattiloissa voidaan polttaa uusiutuvaa puuta ja muita biopolttoaineita. Maalämpö on edullista energiaa. Suomi on energiavaroiltaan rikas maa: luopumalla ydinvoimasta ja kivihiilen tuonnista Suomi saavuttaa varsin nopeasti energiantuotannon omavaraisuuden.

Koko maassa on toteutettava kuluttajille samansuuruiset sähkötariffit ja perustettava yksi kansallinen sähköyhtiö

Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnat saattavat olla suurempia kuin itse sähkön hinta. Tämä johtaa alueelliseen epätasa-arvoisuuteen. Energia- ja sähkönsiirtoyhtiöt hamuavat kansalaisten perusoikeuksien ja turvallisuuden kustannuksella suurvoittoja. Tämä tapahtuu maamme huoltovarmuuden – mihin kategoriaan kohtuuhintaisen sähkön saaminen myös kuuluu – kustannuksella. Siksi maassamme koko energia-ala ja siihen kuuluva infrastruktuuri on saatettava julkiseen valvontaan ja perustettava yksi kansallinen valtion omistama energiayhtiö, joka hoitaa sähkön siirron, -tuotannon ja -myynnin.

Laajakaista on kansalaisen perusoikeus

Yhteiskunnan monet palvelut ja toiminnot on siirretty kokonaan verkkoon. Selviytyäkseen yhteiskunnassa kansalainen tarvitsee enenevässä määrin tietokonetta ja verkkoyhteyttä. Maksuton laajakaistayhteys kuuluu ihmisen perusoikeuksiin. Tietoliikenneyhteys jokaisen kansalaisen oikeutena tulee varmistaa luomalla sitä varten yhteiskunnan omistama tietoliikenneverkko. Jokaiselle kansalaiselle on turvattava oikeus maksuttomaan tietotekniikan koulutukseen ja tukeen.

Palkkatulojen ja eläkkeiden riskitön tallettaminen on saatava kansalaisten perusoikeudeksi

Nykyinen politiikka halutaan mukauttaa kaikkien osalta kapitalistiselle riskinotolle. Pääomapiirit pyrkivät kaikin tavoin liittämään keinottelun piiriin myös palkansaajien ja eläkeläisten eläke- ja ansiotulot. Ihmisen perusoikeuksiin kuuluu voida riskittömästi säilyttää palkka- ja eläketulojaan. Siksi maahamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkka ja eläketulojaan sekä säästöjään. Samoin tulee siirtää kansaneläkelaitoksen piiriin kaikki työeläkkeet, jossa työeläkkeiden maksuun kerätyt varat talletetaan riskittömästi.

Tulee toteuttaa oikeusreformi

Tarvitaan oikeusreformi, jonka keskeisinä periaatteina olisivat velkojan vastuu virheellisestä velkomisesta sekä ulosoton ja perintäyhtiöiden velkaperinnän rajaaminen.

Kotitaloudet ovat velkaantuneempia kuin koskaan ja ulosotto- ja perintävelkomiset ovat paisuneet miljardeihin. Yksistään ulosotossa on neljä miljardia, josta yksityishenkilöillä 3,3 miljardia euroa keskeisesti vähäisten tulojen vuoksi. Uusia merkintöjä luottohäiriöihin tuli vuonna 2005 500 000 vuodessa ja nykyisellään jo 2 miljoonaa. Käräjäoikeuksien velkomistuomiot ovat lisääntyneet vuoden 1995 50 000:sta kuusinkertaiseksi ja ovat nykyisellään 300 000 vuodessa kattaen 60 % 450 000 käräjäasiasta vuodessa kun vuonna 1995 osuus oli 20 %. Järjestelmä vaarantaa oikeussuojan ja oikeusvaltion. Tarvitaan oikeusreformi tavoitteena käräjäasioiden vähentäminen 450 000:sta vuodessa enintään 200 000:een.

Ei huumeille, ei rikollisuudelle

STP katsoo, että huumeiden käytön vastustaminen ja kieltäminen laissa on välttämätöntä. Huumelainsäädännön löysääminen ei vähennä niiden myynnistä ja käytöstä aiheutuvia ongelmia. Siksi emme hyväksy minkään huumeen vapauttamista. Rikollinen raha löytää aina kohteensa. Meidän tulee suojella ihmisiä ja vastustaa edelleenkin kaikkea rikollista toimintaa.

Ihminen, luonto ja yhteiskunta

Ihmiskunta kokonaisuudessaan on syntynyt samoista alkujuurista yhtäläisen yhteiskuntakehityksen tuloksena. Se on kokonaisuus, jonka kehitystä ja elämää säätelevät samat biologiset ja sosiaaliset lainalaisuudet. Tämä luo eettisen perustan kaikkien ihmisten keskinäiselle solidaarisuudelle ja tasa-arvolle. Siksi katsomme, että kaikki ihmiset ikään, terveyteen, sukupuoleen, etniseen taustaan, kansallisuuteen tai seksuaaliseen suuntautumiseen katsomatta ovat tasa-arvoisia ja yhteiskunnan kuuluu puolustaa ihmista ja turvata kaikkien oikeudet.

Ihmiskunnan kehitys ja oleminen rakentuvat myös ympäröivän biosfäärin ja ekosysteemin varaan. Tämä puolestaan luo eettisen perustan sille, että tehtävämme on turvata ympäröivän luonnon ja kaikkien eläinlajien säilyminen puhtaana ja toimivana kauas tulevaisuuteen.

Ilmastonmuutoksen torjuminen suurimpia haasteitamme

Suurimpia edessämme olevia yhteiskunnallisia haasteita on ilmastonmuutoksen torjuminen. Ilmaston lämpenemisen syynä ovat ilmakehässä lisääntyvä hiilidioksidi ja muut kasvihuonekaasut, joita sinne tuottavat teollisuusprosessit, kivihiilen ja öljyn polttaminen sekä metsien hävittäminen. STP katsoo, että kasvihuonekaasujen määrä ilmakehässä voidaan ja tulee kääntää laskuun, mutta se vaatii yhteiskuntasuunnittelua, johon maksimivoittoja tavoitteleva uusliberalismi ei kykene.

Ympäristökatastrofin torjumiseksi kasvihuonekaasujen päästöjä tulee vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä alentaa 95 %. Taloudellisesti ratkaisu on meille edullisin, jos nyt alamme sopeuttaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaamme näihin tavoitteisiin. Tämä tulee merkitsemään tutkimuksen, innovaatiokehittelyn ja ympäristöteknologian kilpailukyvyn osalta hyppäyksellistä edistystä.

Voimavaroja on suunnattava uusiutuvien energialähteiden kehittämiseen ja tuottamiseen. Ydinvoima ei voi jo ydinjäteongelmankaan takia, olla kestävä ratkaisu tulevaisuuden energiahuollossa.

Valtion ja kuntien tuotantolaitosten ja luonnonvarojen yksityistäminen ja ulkoistaminen on lopetettava. Kaivostoiminta on siirrettävä kotimaiseen omistukseen ja annettava toimiluvat vain saasteettomalle kaivannaisteollisuudelle. Ympäristövalvonta tulee tehdä toimivaksi eikä sitä tule alistaa millekään elinkeino- eikä liikennetoiminnoille. Ympäristöministeriötä ei tule yhdistää maa- ja metsätalousministeriöön.

Nykyinen tilanne Euroopassa ja maailmassa vaatii uusia ratkaisuja – EU:ta vastaan uuden maailman puolesta

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin vannova maksimivoittoja tavoitteleva uusliberalistinen harvainvalta on saanut aikaan ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän yhteiskunta- ja talouskriisin. Se on johtamassa kaikkialla maailmassa – myös kehittyneissä teollisuusmaissa – inhimillisen hädän pahenemiseen entisestään. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Pääomien rajaton vapaus tulee saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Ohjelma myös videona: http://youtu.be/DcU1HqzLjF4

Muut ohjelmat:
STP:n periaateohjelma
STP:llä on lisäksi olemassa erilliset ja yksityiskohtaiset tavoiteohjelmat kulttuuri- sekä työympäristö- ja työsuojelupolitiikasta.
(Verkossa: Kansan ääni: http://www.kansanaani.net/16)

Työllisyys, Nato, ilmastonmuutos ja infra vaalien keskeisiä kysymyksiä

Riku Kortejärvi on STP:n ehdokkaana kevään eduskuntavaaleissa Salossa.

Suomen hallituksen Naton kanssa solmima sopimus on tuotava eduskuntaan käsiteltäväksi ja purettava. Sopimustekstit on avattava ja myös rehellisesti kerrottava, mitä on luvattu Natolle. Suomen hallituksen on otettava lusikka kauniiseen käteen ja peruttava kaikki ne lait ja sopimukset, jotka koskevat Natoa.

Tukisummat Kreikalle euron pelastamiseksi ovat olleet Suomen kansantaloudelle tuhoisia. Enää ei pidä antaa euroakaan tukea, ja Suomen täytyy erota yhteisestä rahapolitiikasta sekä myös EU:n jäsenyydestä mahdollisimman nopeasti.

Valtio ja kunnat ovat joutuneet tinkimään monista asioista, mm. tiestöt ovat menossa todella huonoon kuntoon Salossa sekä myös muualla Varsinais-Suomessa. Salossa on melkein kaikissa kouluissa homevaurioita ja niihin joudutaan tekemään mittavia korjauksia.

Ilmaston lämpeneminen on saatava kuriin. Valtioiden on ryhdyttävä istuttamaan puita, koska ne auttavat kaikkein eniten ja yllättävää kyllä se on helppo ratkaisu. Suomella on kokemusta valtion metsien hoidosta ja siitä kuinka nopeasti puut kasvavat.

Suomessa on tehtävä uusi laki 6-tuntisesta työpäivästä siten, että viikonloput olisivat vapaita. Kun tällöin yksi kokonainen lisävuoro tulisi päivittäin käyttöön, niin silloin olisi mahdollista työllistää työttömät eli tulisi täystyöllisyys Suomeen.

Riku Kortejärvi
Salo

Jokainen ihminen on arvokas.

Kuva: Jorma Talikka

Minulla se vaan nostaa aina niskavillat pystyyn, kun joku päättäjä kertoo olevansa heikon ihmisen puolella, mutta ei kuitenkaan kestä nähdä heikkoutta. Nähdessään sitä he eivät puutu siihen, vaan katsovat läpi sormien valtakoneistoa, johon ovat itse päässeet sisälle. He katsovat sitä valtakoneistoa, joka toimii kamaluuksia kylväen ja ihmisoikeuksia polkien.

Teatteriin nimeltä eduskunta ovat nyt valintakokeet alkaneet. Muistakaa hyvät kanssakulkijat, kuinka meille luvattiin neljä vuotta sitten mm. toimiva vanhuslaki ulkoiluineen ja ihmisarvoisen vanhuuden kera. Saimme kuitenkin pelkkiä suosituksia vilisevän "vanhuspalvelulaiksi" kutsutun ja vanhuksia pilkkaavan "asetuksen". Oikea laki pitää sisällään myös sanktiot ja selvät oikeudet. Muistetaan tämä siellä äänestyskopeissa keväällä.

Jorma Talikka

70 vuotta sitten (22)

Taistelujen äänet alkoivat kantautua Berliiniin

Veikselin-Oderin operaatio alkoi 1.- ja 2.V-VR:n osalta 14.1.-45 ja 1.UR:n osalta jo 12.1.-45. 1.UR saavutti nopeasti Czestochovan ja Krakovan alueet ja eteni kohti Breslauta ja Oderia Lesznon eteläpuolella. 1.V-VR eteni helmikuun alkuun Oderille n. 80 km Berliinistä. 2.V-VR:n hyökkäys ei lähtenyt käyntiin, mutta 1.V-VR:n eteneminen oikealla pakotti irrottamaan reservistä PS-armeijakuntia ja senkin hyökkäys alkoi edetä. 1.V-VR:n nopeaan etenemiseen Berliinin tuntumaan suhtautui päämaja nuivasti, koska naapuririntamat erkaantuisivat liiaksi toisistaan ja 1.V-VR tulisi suojattomaksi oikealta sivustaltaan. Päämajassa katsottiin, että tulee odottaa kunnes 2.V-VR (Rokossovski) ja 3.V-VR (Tsernjahovski) päättävät operaationsa Itä-Preussissa. Etenemistä Oderille päätettiin kuitenkin jatkaa, kun rintaman suojaksi Itä-Pommeriin käännettiin 3.IskuA, 47.- ja 61.A [katso KÄ 6/14].

Taistelut natsien tukialueella Itä-Preussissa keväällä 1945

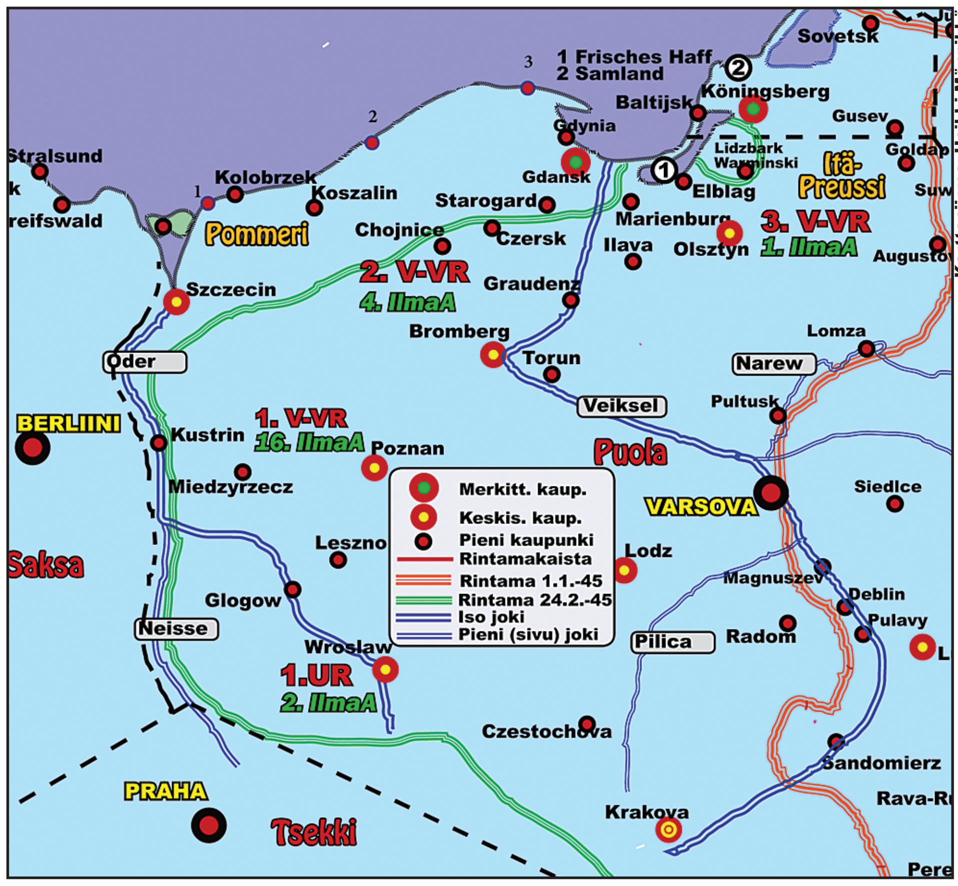
Itä-Preussi oli hyvin linnoitettu. Sieltä käsin saksalaiset olivat hyökänneet Venäjälle mm. vuosina 1914, 1918 ja 1941. Se suojasi Saksaan johtavia uria. Alueen pinnanmuodot, kivirakennuskanta, rauta- ja maantieverkosto oli luotu kokonaisuudeksi kestävien linnoituslaitteiden kanssa. Vuoden 1945 alussa sinne keskitettiin uudelleen muodostettu Keskustan AR. Sen kokonaisvahvuus oli 580000 sotilasta ja 200000 kansanarmeijalaista, 8200 tykkiä ja kr-heitintä, 700 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 515 lentokonetta. Itä-Preussin operaatio oli tärkeä, ettei 1.- ja 2.V-VR:n sekä 1.UR:n suunniteltua Berliinin operaatiota uhata Itä-Preussista käsin sivustaiskulla.

Operaation aloittivat 14.1.-45 2.V-VR, joka osallistui myös Oderin-Veikselin operaatioon [KÄ 6/14] sekä 13.1.-45 3.V-VR. Tsernjahovskin rintaman lähtöasemat sijaitsivat linjalla Augustov-Goldap-Gusev-Sovetsk. Rintamien yhteisvahvuus oli 1,6 milj. sotilasta, 21500 tykkiä ja kr-heitintä, 3800 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 3000 lentokonetta. 3.V-VR aloitti hyökkäyksen voimakkaalla tykistövalmistelulla. Taistelujen rajuutta kuvaa, että rintamille oli jaettu 13,3 milj. ammusta ja kranaattia, 620 milj. patruunaa ja 2,2 milj. käsikranaattia. 3.V-VR käytti kahtena ensimmäisenä hyökkäyspäivänä erilaisia ammuksia yhteensä 1000 vaunulastillista.

Natsien yhteys Saksaan katkaistiin Itä-Preussissa

Voimakkaasta vastarinnasta huolimatta saksalaisjoukot kärsivät pääsuunnilla tappioita ja alkoivat perääntyä. Samaan aikaan 20.1.-45 2.V-VR sai päämajan käskyn kääntää hyökkäystä kohti Ilawaa ja Marienburgia ja vallata Elblag ja Torun 2.-4.2.-45. Oli katkaistava vihollisen perääntymistiet Itä-Preussista Oderille. Molemmat rintamat kävivät tammikuun loppuun saakka sitkeitä taisteluja. 2.V-VR eteni Frisches Haff lahdelle ja 3.V-VR merelle Königsbergin pohjois- ja eteläpuolitse. Näin Itä-Preussin fasistiryhmiltä katkaistiin yhteys Saksaan ja pirstottiin Pohjoisen AR:n loput voimat kolmeen osaan. Neljä div. puristettiin merta vasten Samlandin niemellä. Viisi div. saarrettiin Königsbergiin ja 20 div. Königsbergin lounaispuoleiselle alueelle. Lisäksi 1.BR valtasi 28.1. Klaipedan satamakaupungin. Natsit menettivät mahdollisuuden uhata Itä-Preussista käsin Berliiniin operaatiota. Itä-Preussin operaation ensimmäisessä vaiheessa vangittiin 52000 vihollissotilasta ja vapautettiin natsien keskitysleireistä 68000 Euroopan maiden kansalaista.

Helmikuun alussa Baltian rintamat siirrettiin väliaikaiseen puolustukseen. Stalin ja Antonov matkustivat Jaltan konferenssiin. Vasiljevski määrättiin Moskovaan hoitamaan yleisesikunnan päällikön tehtäviä. Rintamajoukkoja järjesteltiin uudelleen. 1.BR:n joukkoja siirrettiin 6.2.-45 2.BR:lle ja 2.BR sai kolme armeijaa 3.V-VR:ltä. 2.V-VR luovutti 50., 3. ja 48.A:n, 5.KaPsA:n sekä VIIIKaPsAK:n 3.V-VR:lle. Järjestelyn syynä oli, että edettyään alkuperäisen suunnitelman mukaan Veikselille Marienburgin eteläpuolitse, 2.V-VR:n armeijat suunnattiin nyt Pommeriin.

Piirroksen tilanne helmikuun -45 loppupuolella hetkellä, jolloin 1.- ja 2.V-VR aloittivat pohjoiseen Pommeriin uuden hyökkäyksen, jonka tuloksena siellä majailevat saksalaiset lyötiin hajalle ja 2.V-VR käänsi rintamasuunnan luoteeseen Gdanskin-Gdynian hitleriläisryhmää vastaan. Samaan aikaan Itä-Preussissa tuhottiin viimeisiä saksalaisyhtymiä. Etelässä 1.UR ylitti Oderin ja saavutti Neisse-joen motitti saksalaisia Wroclawissa ja sieltä kaakkoon sijaitsevalla alueella. Taistelut etelämpänä jatkuivat fasistien lopulliseksi ajamiseksi Unkarista sekä Itävallan ja Tsekkoslovakian vapauttamiseksi hitleriläisistä. Tavoitteena oli itäisen rintaman oikeisu Berliinin operaatioon mennessä Neisse-joen linjasta suoraan etelään. Lähes kaikki alkoi olla valmista Berliinin taisteluun, jonka alkamisen ajankohdaksi puolustuskomitea 9.3. määritteli 16.4.-45.

Itä-Preussin taistelujen toisen vaiheen muodosti mottien purku

Helmikuun 10. p. alkoi Itä-Preussin operaatiossa mottien purkaminen. Se annettiin 3.V-VR:n ja 1.BR:n kontolle. Vähentääkseen painetta Berliiniin natsit pyrkivät sitomaan neuvostojoukkoja saarrettujen Heilsbergin (Lidzbark Warminski) linnoitusalueen, Königsbergin linnoituksen ja Pillaun (Baltijsk) laivastotukikohdan puolustamiseen. 3.V-VR:n joukkojen tuli tuhota Heilsbergiin linnoittautunut vihollisryhmittymä Königsbergin eteläpuolella. Alueella oli 900 teräsbetonista bunkkeria, kenttälinnoitteita sekä panssarivaunu- ja piikkilankaesteitä. Eteneminen oli hidasta. Neuvostojoukot kärsivät suuria menetyksiä. Siksi Vasiljevski joutui palaamaan Moskovasta Itä-Preussiin koordinoimaan 22.2. lähtien 3.V-VR:n ja 1.BR:n sotatoimia. Samoina päivinä tapahtui vastoinkäyminen, kun 19.1.-45 saapui tieto 3.V-VR:n komentajan I.D. Tšernjakovskin kaatumisesta Mehlsakin (Tjernjachovsk) kaupungin alueella. Hänen tilalleen 3.V-VR:n komentajaksi määrättiin Vasiljevski.

Mottien purkamiseksi suunniteltiin taktiikka. Königsbergin ympärille järjestettiin luja puolustus ja keskitettiin Samlandin vihollisryhmän tuhoamiseen. Mutta fasistit kykenivät siirtämään apuvoimia meritse Kuurinmaalta Samlandiin ja järjestivät 19.2. samanaikaisen yllätysiskun Samlandin ja Königsbergin puolelta Puna-Armeijan hyökkäyskiiloja vastaan. Kolmen päivän raskaiden taistelujen jälkeen heidän onnistui avata Königsbergin ja Samlandin motit yhdistävä käytävä. Nyt johdon yhtenäistämiseksi päätettiin alistaa kaikki Itä-Preussissa toimivat joukot 3.V-VR:n alaisuuteen. 24.2.-45 1.BR siirrettiin 3.V-VR:n Samlandin ryhmäksi (Bagramjan). Helmikuun loppuun saakka käydyissä taisteluissa neuvostojoukot kärsivät raskaita menetyksiä. Taistelut Samlandin niemellä keskeytettiin ja päätettiin tuhota muut vihollisryhmät yksi kerrallaan. Fasistien Pohjoisen AR:n vahvuus oli edelleen 30 div., joista 11 div. puolustautui Samlandissa ja Königsbergissä ja 19 div. Heilsbergin linnoitusalueella. Ensin päätettiin tuhota Heilsbergin ryhmittymä. Hyökkäysvalmistelut kestivät kolme viikkoa 12.3.-45 saakka. Lisättiin taisteluvahvuutta ja ampumatarvikkeita ym. sekä suoritettiin huolelliset tiedustelut. Maaliskuun loppupuolella linnoitusalueen natsijoukot pirstottiin osiin ja tuhottiin. Taistelujen tuloksena kaatui 93000 vihollissotilasta ja 46000 joutui vangiksi. Vallattiin 600 ps-vaunua, 3560 kenttäkanuunaa, 1440 kr-heitintä ja 128 lentokonetta.

Taisteluja Veikselillä ja Itä-Preussissa

Itä-Preussin operaatioon osallistui 3.V-VR:n ja 1.BR:n ohella 2.V-VR. Sen hyökkäys eteni alkukankeuksien jälkeen rivakasti ja joukot etenivät hävittäjien tukemina kohti Brombergia, Graudenzia ja Marienburgia [KÄ6/14]. 20.1.-45 rintama sai käskyn kääntää hyökkäyssuuntaansa enemmän pohjoiseen ja vallata Elblag ja Torun. Samaan aikaan rintaman joukot ylittivät Itä-Preussin rajan ja murtautuivat linnoitettujen alueiden läpi. Ratsuväen kärkijoukot kohtasivat Olsztynin kaupungissa panssareilla ja tykeillä kuormattuja junia, joita seurasivat idästä saapuvat natsiyksiköt komennettuina sulkemaan neuvostojoukkojen rintamaan murtamia aukkoja. Paikalle saapunut 48.A mursi vihollisjoukkojen vastarinnan ja eteneminen Itä-Preussin ydinalueille helpottui. Murto-aukkoon ohjattiin 5.KaPsA, joka eteni nopeasti kohti rannikkoa. Kärjessä etenevät Ps-voimat kiersivät vihollisen tukikohdat, joissa oli järjestetty puolustus ja jäljempänä seuraavat 48.A ja 2.IskuA tuhosivat tällaiset pesäkkeet. 2.V-VR:n kärkijoukot saavuttivat Frisches Haff lahden ja saartoivat Elblagin. 2.IskuA läpäisi Marienburgin lähellä voimakkaan puolustuslinjan ja saavutti Veikselin suiston 25.1. Elbslagin kaupungin valtaus kesti muutaman päivän.

Vihollinen ei ehtinyt järjestää kaikkialla puolustusta Veikselille ja Puna-Armeijan joukot ryhtyivät valtaamaan sen länsirannalta sillanpäitä. Graudenzin (nyk. Grudziadz) linnoituksen kohdalla, jossa vakinainen varuskunta torjui 65.A:n kärkiosien hyökkäyksen, ei onnistuttu ylittämään Veikseliä. Etelämpänä 70.A hajotti vihollisyksiköitä, mutta kiersi ja saartoi Torunin linnoituksen ja ryhtyi Veikselin ylitykseen. Tiedustelun mukaan saarroksiin jäi 5000 sotilasta aseineen. Rintaman johto ehti saada paikallisilta asukkailta vihjeen Torunin linnoituksessa majailevasta suuresta vihollisyksiköstä, kun 70.A:n komentajalta V.S. Popovilta saapui kiireellinen ilmoitus kaupungista ulos murtautuneesta Graudenzin suuntaan etenevästä vihollisesta, jossa hitleriläiset hallitsevat ylimenopaikkaa. Samanaikaisesti Graudenzista käsin saksalaisyksiköt aloittivat hyökkäyksen Veikselin rannalla olevia Puna-Armeijan joukkoja vastaan. Lähistöllä olevat joukko-osastot hälytettiin apuun. Taistelut jatkuivat joitain päiviä. Vihollinen saatiin pysäytettyä 10 km etäisyydellä Veikselistä. Selvisi, että Torunista murtautuneen yksikön vahvuus oli 30000 hyvin varustettua sotilasta. Vihollisen yritykset työntää Puna-Armeijan yksiköt jokeen epäonnistuivat. Sillanpäiden vahvistaminen jatkui.

Yritykset maayhteyden palauttamiseksi Saksaan eivät onnistuneet

Tammikuun lopulla hitleriläiset kokosivat seitsemän jv-div. ja yhden ps-div. ja iskivät Heilsbergistä Elblagin suuntaan yrittäen palauttaa maayhteyden Saksaan. Vihollinen onnistui työntämään 48.A:n yksiköitä 20 km länteen. Osa KaPsA:n voimia, VIIIPsAK ja IIIKaRvAK siirrettiin 48.A:n avuksi ja Elblagin suunnasta käännettiin 2.IskuA:n osia es-

Jatkuu sivulle 13

Neuvostoliiton sodanjohtoon kuului päämajan ja yleisesikunnan lisäksi useita eri portaita. Näissä kuvissa 1.V-VR:n sotaneuvosto ja armeijankomentajat esikuntineen suunnittelevat ja valmistelevat Berliinin operaatiota keväällä 1945. Kuvat Zukovin muistelmat - kirjasta.

70 vuotta sitten (22): Taistelujen äänet alkoivat kantautua Berliiniin...

Jatkoa sivulta 12

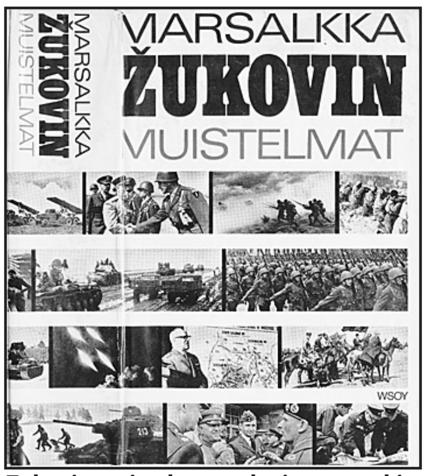
tämään vihollisen pääsy Veikselille. Myös rintaman kivitalojen keskellä sijaitseva komentopaikka saatettiin taisteluvalmiuteen. Ilta pimeni ja alueelle levisi sankka lumipyry, joka haittasi ratkaisevasti myös hitleriläisten toimia. He eivät kyenneet raivaamaan tietään asutuskeskuksen lävitse, jota 48.A piti hallussaan. Yrittäessään kiertää asutuksen heidän kalustonsa juuttui lumeen. Aamulla saksalaiset yrittivät jatkaa ilman raskaampaa aseistusta. Paikalle ehtineet neuvostojoukot löivät vihollisjoukot ja ottivat 20000 vankia.

Rokossovskin joukot suunnattiin Pohjois-Saksaan

Tässä vaiheessa 2.V-VR ohjattiin toimimaan Pohjois-Saksaan. Sen asema selkiytyi, mutta myös vaikeutui, koska voimista puolet siirrettiin (10.2.) 3.V-VR:lle mm. ratkaiseva 5.PsA. Pommerissa, jossa 2.V-VR suojasivat 1.V-VR:n joukkojen oikeaa sivustaa, toimivat Himmlerin komennossa Veikselin AR:n 30 divisioonaa. Näistä kahdeksan oli Ps- ja mt- divisioonia. 2.V-VR oli menettänyt kovissa taisteluissa voimiaan. Huoltoyhteydet olivat pidentyneet. Vihollisella oli täällä ylivoima ja rintama levittäytyi laajalle. Rintaman vasemman siiven ja 1.V-VR:n oikean siiven väliin jäävää aukkoa ei kyetty sulkemaan. Maavoimiensa tukemiseen hitleriläiset käyttivät meren puolella rannikko- ja laivatykistöä. Tiedossa oli, että he valmistelivat meritse Kuurinmaalta ja Itä-Preussista joukkojen siirtoa Taka-Pommeriin. Chojnicen alueella vangittiin saksalaisia upseereja, jotka vahvistivat Veikselin AR:n valmistautuvan iskuun Taka-Pommerista Oderille ehtineiden 1.V-VR:n joukkojen sivustaan. 2.V-VR kykeni työntämään fasisteja vielä 15-40 km luoteeseen, jonka jälkeen hyökkäys pysähtyi. Rintama ulottui helmikuun loppupuolella 24.2.-45 Veikselin deltalta joen linjaa pitkin Starogradin tasalle ja siitä mutkitellen länteen linjalla Czersk- Chojnice. 1.V-VR:n suojaksi siirrettiin rintaman oikealta laidalta 49.A. Toiveita herätti, että rintaman täydennykseksi oli luvattu 19.A ja IIIPsAK.

Myös Pommerin suunta tuli suojata ennen Berliinin operaatiota

Neuvostojoukkojen ilmestyminen 70 km päähän Berliinistä Küstriniin oli saksalaisille shokki [Kä 6/14]. Hitleriläiset järjestivät nopeasti vastahyökkäyksen. Päiviä kestä-

Zukovin muistelmat on laaja teos tarkistettua sotahistoriaa. Jokaisen asioista kiinnostuneen kannattaa hankkia teos kotikirjastoonsa.

neiden taistelujen jälkeen Küstrinin sillanpäätä laajennettiin kilometrin laajuiseksi. Vaara 1.V-VR:n oikeaa sivustaa vastaan kasvoi koko ajan Pommerin suunnalta. Sinne ohjattiin 2.2.-45 vahvistukseksi 1.KaPsA sekä muita yksiköitä. 1.V-VR:n sodanjohto vaati päämajaa kiirehtimään 2.V-VR:n tukitoimia sekä 1.UR:n etenemistä Oder-Neisse -linjalle. Jälkeenpäin on käyty keskustelua, oliko uhka Pommerista käsin todellinen, vai olisiko hyökkäys Berliiniin voitu aloittaa jo helmikuun alussa. Sodan aikainen tiedustelu, myöhemmin esiin tulleet Hitlerin armeijan asiakirjat ja sotapäälliköiden (Keitel, Guderian) kirjoitukset osoittavat vaaran olleen todellinen. 2.V-VR:n 10.2. aloittama hyökkäys tuotti vain vähän tuloksia [edellinen luku]. Hyökkäys alkoi kuitenkin uudelleen 24.2., kun 2.V-VR sai vahvistukseksen 19.A:n ja muita yksiköitä. Myös 1.V-VR aloitti 1.3. pohjoiseen hyökkäyksen, jonka päävoimina olivat 1. ja 2.KaPsA. Osaltaan tämän ansiosta myös 2.V-VR:n hyökkäys eteni ripeästi. 5.3.-45 1.V-VR:n joukot saavuttivat Itämeren ja valtasivat Koszalinin ja Kolobrzegin. Tämän jälkeen kaikki 2.V-VR:n joukot sekä väliaikaisesti rintamalle luovutettu 1.KaPsA käänsivät hyökkäyssuuntansa luoteeseen Gdynian ja Gdanskin alueiden valtaamiseksi. 1.V-VR:n oikean siiven joukot etenivät tämän jälkeen nopeasti Pommerin rannikolle ja Oderin alajuoksulle ja tuhosivat hitleriläisjoukkojen jäännöksiä.

Veikselin-Oderin operaatio avasi tien Berliiniin

Itä-Preussin, Pommerin ja Gdanskin-Gdynian alueella taistelut jatkuivat edelleen, mutta näiltä alueilta ei kohdistunut enää uhkaa Berliinin operaatioon valmistautuvia joukkoja vastaan. Odotettavissa oli, että 2.V-VR ei ehdi päättää Gdanskin-Gdynian operaatiota ja suoriutua joukkojen siirrosta osallistuakseen alusta saakka Berliinin operaatioon.

Myös 1.UR jatkoi hyökkäystään 8.-24.2. välisellä ajalla Breslaun (Wroslaw) luoteispuolella. Hyökkäykseen osallistuivat rintaman päävoimat: neljä yleisarmeijaa, kaksi ps-armeijaa ja yksi IlmaA. Tämän 17 päivää kestäneen hyökkäyksen aikana 1.UR:n yhtymät etenivät 100 km ja pääsivät Neisse-joelle 1.V-VR:n joukkojen tasalle. Neisse-jokea ei kuitenkaan onnistuttu ylittämään eikä kehittämään hyökkäystä länteen. Joukot ryhmittyivät puolustukseen joen itärannalle.

Veikselin-Oderin operaatiossa vapautettiin lähes koko Puola ja taistelut siirtyivät Saksan alueelle. Noin 60 Saksan divisioonaa murskattiin. Fasistit muodostivat Berliinin suunnalle uuden puolustusrintaman ja siirsivät sinne entisten lisäksi 20 divisioonaa neuvostoliittolais-saksalaiselta rintamalta sekä länsi- ja Italian rintamalta. Oderin-Veikselin taistelu muodosti suuren operaation, joka kehittyi ilman taukoja. Hyökkäyksen keskivauhti oli n. 25-30 km vuorokaudessa. Hyökkäyksessä Ps-armeijat sekä erilliset Ps- ja mek.AK:t yhdessä ilmavoimien kanssa raivasivat muurinsärkijän tavoin tietä yleisarmeijoille. Ps-joukkojen tunkeutuminen vihollisen selustaan esti natseja käyttämästä puolustukseen valmistelemiaan asemia.

8.3. Žukov kutsuttiin kiireellisesti päämajaan. Lentokentältä Žukov ajoi Moskovan ulkopuolelle, jossa Stalin sillä hetkellä työskenteli. Aluksi he ulkoilivat, eivätkä keskustelleet ollenkaan sodasta. Sitten keskusteltiin Stalinin pojan Jakovin kohtalosta. Tämän jälkeen puhuttiin tilanteesta Pommerissa ja Oderilla sekä Jaltan konferenssin tuloksista ja sodanjälkeisen Euroopan suuntaviivoista. Sitten sovittiin, että Žukov ja Antonov siirtyvät yleisesikuntaan, jossa he vielä kerran käyvät läpi Berliinin operaation suunnitelmat ja laskelmat. Seuraavana iltana Stalinin toimistossa pidettiin puolustuskomitean kokous, jossa hyväksyttiin suunnitelma Berliinin operaatioksi. Alustavaksi operaation alkamispäiväksi oli suunniteltu 16.4.-45.

Hitlerin liittolainen Unkari irtaantui sodasta

Jugoslavian vapauttamisen jälkeen natsien liittolaisista oli jäljellä vielä Horthyn Unkari, jonne liittolaisjoukot siirtyivät. Horthy aloitti Neuvostoliiton kanssa neuvottelut syksyllä -44 pyrkien rauhansopimukseen. Hitleriläiset kuitenkin erottivat hänet ja alkoivat paikallisten fasistien kanssa johtaa maata. Varmistaakseen asemansa he muodostivat Etelän AR:n. Siihen kuului 29 div., joista neljä oli ps-divisioonia. Aseistukseen kuului 3500 tykkiä ja krheitintä, 300 ps-vaunua ja 550 lentokonetta. Näitä vastaan hyökkäykseen valmistautui 2.UR. Sen voimiin kuului 40 div. aseistuksenaan 750 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä, 10200 tykkiä ja kr-heitintä sekä 1100 lentokonetta. Voimiin kuului myös kaksi romanialaista armeijaa (17 div.). Tämä ns. Debrecenin operaatio aloitettiin 6.10.-44. Debrecen vapautettiin 20.10.-44. Tämän jälkeen liittolaisjoukot suuntautuivat Budapestin suunnalle ja ensi vaiheessa vallattiin Tiszan ja Tonavan välinen alue. Osa joukoista

Puna-Armeijan panssarit ovat saapuneet Itä-Preussiin. Kuva kirjasta Zukovin muistelmat

ryhmittyi Budapestin lounaispuolelle valmistautuen Tonavan takaisen Unkarin vapautukseen. Toisessa vaiheessa pyrittiin saartamaan natsien Budapestin ryhmä (51 div.). Tätä varten piti keskittää ylivoima 70 neuvostodivisioonaa, 14 romanialaista divisioonaa ja yksi Bulgarian armeija. Hyökkäys alkoi 20.12.-45 ja 26.12. saarrettiin suuri vihollisen voimaryhmä Budapestiin ja sen esikaupunkeihin. Osa tästä joukosta saarrettiin ja tuhottiin kokonaan Tonavan mutkassa. Budapestiin saarrettiin 188000 saksalaista ja unkarilaista sotilasta. Liittolaisarmeijoiden mukana taisteli nyt myös unkarilaisia komppanioita, jotka myöhemmin yhdistettiin Budan vapaajoukkorykmentiksi. Liittolaisjoukot pyrkivät säästämään Budapestin vaurioilta ja lähettivät saarretuille joukoille esityksen antautumisesta, mutta lähetyt neuvottelijat teloitettiin. Oli pakko tehdä päätös kaupungin valloittamisesta. Fasistit olivat linnoittaneet kaupungin ja jokaisesta talosta jouduttiin taistelemaan. Samaan aikaan torjuttiin natsien yritykset murtaa saartorengas ulkoapäin. Taistelut kestivät 108 päivää. Ne päättyivät 13.2.-45. Debrecenissä oli 21.12.-44 perustettu Unkarin väliaikainen kansalliskokous, joka muodosti väliaikaisen kansallishallituksen. Tämä hallitus ilmoitti maan irtaantuvan sodasta Saksan yhteydessä. Välirauhansopimus allekirjoitettiin 20.1.1945. Liittoutuneiden valtuuttamana sen allekirjoitti Neuvostoliiton Marsalkka Kliment Vorošilov.

Berliinin operaation materiaaliset valmistelut oli käynnistetty

Maaliskuussa ja huhtikuussa jatkuivat taistelut saksalaisten Gdanskin-Gdynian ryhmittymän sekä Itä-Preussin ryhmittymien lopulliseksi tuhoamiseksi. Samoin jatkuivat taistelut etelämpänä hitleriläisten lopulliseksi tuhoamiseksi Unkarissa, Tšekkoslovakiassa ja Itävallassa. Mikään ei kuitenkaan enää voinut uhata Berliinin operaation toimeenpanoa.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat,
Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ,
Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus,
Albert Axel: Stalin sodanjohtajana,
Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta,
Istoriâ vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah, Tekijä: Gretshko A. A.

Alkuvuodesta neuvostojoukkojen eteneminen oli nopeaa ja taistelu-ja käytiin kaikilla rintamilla. Ylitettävänä oli useita suuria vesiesteitä mm. Veiksel, Oder ja Neisse. Tässä neuvostopioneerit rakentavat siltaa Oderilla. Kuva kirjasta Zukovin muistelmat.

Puolustusministeri Haglund ei häpeä Venäjä-vihaansa

Puolustusministerin asemaa ei ole kyseenalaistettu Suomessa

Suomen hallituksen ministereiden Venäjä-vastaisuudesta ei ole ollut epäselvyyttä. Pääministeri Alexander Stubb ja ulkoministeri Erkki Tuomioja kyseenalaistavat kilvan presidentti Vladimir Putinin rehellisyyden Venäjän osallisuudesta Ukrainan sisällissodassa. Karkeudessaan aivan omassa sarjassaan painii kuitenkin puolustusministeri Carl Haglund. Haglund totesi Lännen Median haastattelussa helmikuussa, ettei hän luota vähääkään Venäjään.

”Se (Venäjä) on vakavasti loukannut eurooppalaista turvallisuutta ja ollut välittämättä kansainvälisistä sopimuksista. Venäjä sanoo toista ja tekee toista. En luota Venäjään ollenkaan”, Haglund sanoi.

Haglundia haastateltiin puolustusvoimien hävittäjäpohdintojen yhteydessä. Venäjä-vihaa erittävä Carl Haglund katsoo, ettei hän voisi missään tapauksessa puoltaa venäläisten hävittäjälentokoneiden ostamista.

Haglund on jo aiemmin pistänyt silmään hysteerisellä Venäjän pelollaan. Hän kieltäytyi tapaamasta venäläistä virkaveljeään Sergei Shoigua heti pakotteiden astuttua voimaan. Myös Minskin rauhanneuvotteluista Haglundilla oli aivan oma tulkintansa. Kauppalehden haastattelussa hän katsoo, että Ukrainassa käyvät sotaa Venäjä ja Ukraina. Jos tulitaukoa ei olisi saatu, Haglundin mielestä Venäjä olisi vetänyt pitemmän korren.

”En tiedä, mihin asti ne olisivat idästä vyöryneet”, Haglund sanoi.

Suomessa on totuttu ministereiden ja heidän virkamiestensä Venäjää halveksiviin lausuntoihin ja valheiden levittämiseen Venäjästä. Mediassa ei ole esitetty epäilyä, olisiko puolustusministeri syytä vaihtaa.

Leena Hietanen

Matka tuntemattomaan - sodan ja kurjuuden Donetsk

Toverimme Markku Hongisto vieraili Donetskissa. Matkastaan hän laati kirjoituksen ja antoi sen myös KÄ:n toimitukselle. Se julkaistiin 6.2.-15 Tiedonantajassa sekä laajalti nettimediassa. Vaikka tilanne Minskin sopimuksen ja Debaltsevon tapahtumien jälkeen on muuttunut, niin on paikallaan julkaista se myös Kansan äänessä. Tässä uutisoinnissa suomalaiset ovat pelkästään läntisten trollitehtaiden kuten YLE:n ja HS:n armoilla, jotka tietoisesti antavat asioista vääristellyn kuvan. (Ingressi: KÄ/toim)

Seurattuani usean kuukauden ajan sekä Suomen että Venäjän uutislähetyksiä Donbassin alueelta en voinut välttyä ristiriidalta: samoista tapahtumista kerrottiin täysin toisistaan poikkeavalla tavalla. Mieleni oli pikkuhiljaa vallannut halu lähteä paikan päälle katsomaan, miltä todellisuus omissa silmissä näyttäisi, ja selvittämään, mihin uutisten sisältö oikeasti pohjautuu. Niinpä kysyin matkaseurakseni ystävääni **Pentti Katajaa,** joka oli kuin olikin valmis reissuun vaikka siltä istumalta.

Siispä tuumasta toimeen puhelin käteen ja soitto Pietariin toveri Vladimirille, joka järjestäisi kontaktit omien puoluetoimintansa ajoilta Donetskissa oleviin ystäviinsä. Jo neljän päivän päästä tästä istuimme Allegrossa matkalla Pietariin.

Pietarista Rostoviin

Samaan aikaan, kun taistelut kiihtyivät ja siirtyivät lähemmäs Donetskin kaupungin keskustaa, minä ja Pentti odottelimme Pietarissa lisäohjeita. Parin päivän odotteluun pitkästyneinä ehdotimme Vladimirille, että saisimme luvan siirtyä Rostoviin rajanylityslupaa odottelemaan, mutta ehdotus tyrmättiin vedoten yli miljoonaan pakolaiseen ja heidän täyttämiin majoituspaikkoihin. Ei olisi mihin mennä, ellemme olisi valmiita notkumaan öitämme asemalla. Puolilta päivin 17.1.2015 kuitenkin seisoimme jo Pietarissa Moskovan asemalla ja ostimme liput Pohjois-Kaukasian junaan. Kaipailtu lähtölupa oli hellinnyt ja 1,5 vuorokauden matka kohti Rostovia saisi alkaa.

Erinäisten junan lähtöä hidastaneiden episodien jälkeen istuimme ravintolavaunussa katsellen kahta T-paitoihin, shortseihin ja varvassandaaleihin pukeutunutta hyvässä laitamyötäisessä olevaa miestä. Varustuksesta pystyi päättelemään heidän matkanneen ennenkin kyseisellä reitillä, sillä olin etukäteen kuullut junaa lämmitettävän infernaaliseen kuumaksi. Tämän kuulopuheen saimme todeta faktaksi viimeistään seuraavan vuorokauden puolella, kun aika kului 30 celsiusasteen lämmössä hikipisaroita pyyhkien.

Kuulin sivukorvalla shortsimiehistä toisen, nuoremman, viettävän syntymäpäiviään joten onniteltuani häntä saimme Pentin kanssa kutsun samaan pöytään. Selvisi että synttärisankari oli Rostovin alueella palveleva armeijan kapteeni ja ystävänsä majuri.

Kun taas heille selvisi määränpäämme ja se keitä olemme, saimme kuulla mittavan saarnan matkamme vaarallisuudesta ja varoitteluja siitä, olemmeko todella valmiita kohtaamaan sen raa'an todellisuuden, joka meitä väistämättä perillä tulisi odottamaan. En tietenkään voinut vakuutella olevani valmis, enhän ollut koskaan vastaavassa paikassa ollut, mutta matkaan oli lähdetty - loput jäisi nähtäväksi.

Kuva: Markku Hongisto

"Polviemme notkahtaessa pommit paukahtivat n. 150 m etäisyydellä ukrainalaisten ottaessa korttelin jälleen tähtäimeensä" . Yksi pommeista osui sairaala nro 3:n pihamaalle ja aiheutti suuria vahinkoja. Pihamaan siivous alkoi välittömästi ja sairaalan toiminta jatkui entiseen malliin.

Itä-Ukrainassa raunioita

Aamulla 5:30 aikaan junan nitkahdellessa Rostovin valtavan kokoiselle päätepysäkille hyppäämme kyydistä ja alamme seurata opasteita kohti linja-autoasemaa. Ennen pitkää löydämme itsemme kolmen muun miehen kanssa Lada Samaraan ahtautuneena, mutta yhtä kaikki: suuntana Matvevin raja-asema. Hartiat supussa, polvet suussa ja niskaan pyrkivät matkatavarat jatkuvana riesanamme matka rajalle kestää tunnin, jonka jälkeen vaihdamme Ukrainan kilvillä varustettuun Ford Focus -taksiin.

Muodollisuudet sujuvat verrattain jouhevasti, mutta jo Ukrainan puoleisella raja-asemalla taistelun jäljet ovat näkyvissä. Rikkoutuneita kattoja, seulaksi ammuttuja seiniä... tien laatu huononeе ratkaisevasti eikä talvikunnossapidosta ole puhettakaan.

Jäisten ajourien raapiessa auton pohjaa lisäjännitystä luo vastaantuleva liikenne, jota kohdatessa erityinen varovaisuus on nokkakolarien pelossa paikallaan. Sellaisenkin siellä näimme. Tunnin matkanteon ja usean sirpalesuojatun tarkastuspisteen jälkeen näemme suuren hylätyn koulurakennuksen, jonka ikkunat ovat ammutut rikki.

Koulun välittömässä läheisyydessä omakotitalot ovat niin ikään revittyine kattoineen ja rikkinäisine ikkunoineen surkea näky - asumiskelvottomia kaikki. Mitä lähemmäs Donetskia pääsemme, sitä yleisemmiksi käyvät tiesulut ja vahingot. Hyökkäysvaunuja ja miehiä asemissa, kaikki Donetskin omia taistelijoita. Majoituspaikkaamme saavuttaessa keskustan suunnalta kuuluu tykkitulen ja kranaattien räjähdyksiä.

Kuva: Markku Hongisto

Kadun suunnassa kohdistuneessa tykistökeskityksessä monet talot hajosivat. Ukrainalaiset talot ovat vahvoja ja usein ammuksen osuessa keskelle taloa katto lentää mutta seinät jäävät pystyyn.

Onnellisia selviytymisiä

Kadun kulmaan meitä vastaan tullut talon emännän äiti kertoo ääni väristen juuri ylitseen lentäneistä ohjuksista, joiden seurauksena sekä hän että ruokkimansa koira olivat joutuneet piiloutumaan, koira koppiinsa, hän tiiliaidan juureen. Näiden tervetulotoivotusten saattelemana siirrymme sisälle juomaan teetä.

Kun huhtikuusta 2014 asti rintamalla panssaripataljoonan lääkintävastaavana palvellut emäntämme Larissa, sotanimeltään Lare, saapuu kotiin, voi matkamme hänen opastuksellaan kohti kaupungin kauheuksia alkaa. Ensimmäiseen osuman saaneeseen taloon on matkaa vain 300 metriä, sitä remontoidaan.

Pian Larelle soitetaan neljän kilometrin päässä lentokentästä vast'ikään tapahtuneesta tykistökeskityksestä, mekin käännämme automme nokan sinne. Joukko huolestuneita ihmisiä parveilee ruutikaasun mustaksi värjäämässä lumessa etsien omaisiaan ja kysellen loukkaantuneista. Kuin ihmeen kaupalla tässä tapauksessa ihmisuhreilta vältyttiin, vaikka lohduton näky murskatuista taloista kaikkialla ympärillä voisi viestiä paljon pahemmasta.

Keskitys oli ammuttu suorassa linjassa kadun suuntaisesti 300 metrin matkalta. Viimeisessä osuman saaneessa talossa asuva n. 65-vuotias nainen kertoo olleensa aamupesulla, kun 10 metrin etäisyydellä räjähti (katso kuva . Paineaalto oli heittänyt hänet maahan, tämän jälkeen kranaatteja tuli vielä kolme lisää. Seinät olivat kaatuneet ympäriltä ja naapuritalon nurkasta lähti iso kimpale. "En ymmärrä miten selvisin", hän sanoi.

Hävitystä

Kadun alkupäässä asuvalle 70-vuotiaalle pariskunnalle kävi huonommin, sillä kolme rakennusta käsittävällä tontilla kaikki olivat saaneet täysosuman, parkissa ollut kuorma-auto kärsi pahoja vaurioita, kolme moottoripyörää paloi ja Volga-henkilöautokin oli räjähdysromun keskeltä tunnistettavissa ainoastaan kytkinasetelmasta. Talon isäntä rientää paikalle pyytämään, että kertoisimme maailmalle, mitä kauheuksia Ukrainan armeija täällä aiheuttaa.

Yöllä lentokentän taisteluissa Donetskin aluejoukot tuhosivat 10 ukrainalaispanssaria ja aamulla kaksi lisää. Samaan aikaan Ukrainan tykistö ampui linja-autoasemalle tuhoten 30 bussia, joiden seurauksena kaksi menetti henkensä. Lentokenttää puolustaessaan Ukraina menetti 275 taistelijaa. Omia tappioita ei ilmoitettu.

Herääminen paukkeeseen

Heräämme 20.1.2015 tykkituleen. Nautimme aamupalamme päällä vinkuvan kranaattitulen alla ja olemme yhtä mieltä siitä, etteivät olosuhteet ainakaan ruokahaluja paranna. Päivällä tapaamme rintaman läheisyydessä vanhan mummon, joka kiertää itkien pitkin pihamaata, ja kertaa tapahtumia, joissa hänen navettansa sai osuman tappaen kaikki kanat ja siat. Samalla kertaa meni naapurin papparainen, vanha avulias ukko, jonka maallinen taival päättyi kranaatin iskuun kesken aamupalan valmistuksen.

Mummolla tarinaa riittäisi, vaan keskeyttää kerrontansa, kun housunlahkeemme hulmahtavat ja polvet notkahtavat - noin 150 metrin päässä ukrainalaiset ovat ottaneet korttelin jälleen tähtäimeensä. "Nyt lähdetään! Olemme ampumasektorilla!", huudahtaa Lare, ja ajamme pahoja vahinkoja kokeneen sairaalan nro 3 pihamaalle.

Lare kertoo ETYJ:n tarkkailijoiden tietävän syyllisen jo tänne tullessaan: "Itse omianne ammutte", sanovat. Miten naurettava väite! Donetskilaisilla on selvä käsitys siitä, kuka heitä ampuu. Syyllisinä pidetään lukuisia oligarkkien yksityisarmeijoita sekä Poroshenkon aloittamaa terrorismin vastaista sotaa.

Venäläisiä joukkoja ei näy

Näiden kahden vuorokauden aikana, jotka Donetskissa vietimme, emme törmänneet ensimmäiseenkään venäläissotilaaseen. Sikäli kummallista, mikäli heitä todella on ne väitetyt 10 000.

Matkamme loppupuolella saimme kuulla vielä karmeaa tarinaa Slovjanskin kaupungista paenneilta naisilta siitä, kuinka Ukrainan sotilaat Slovjanskin valloitettuaan perustivat filtteroidun keskitysleirin ilmiantojen perusteella. Kaupungille asennettiin postilaatikoita, joihin voi ilmoittaa, kuka on separatistien kannattaja.

Leiriltä on kadonnut naisia ja tyttöjä. Kertojat epäilevät heidän myydyn seksiorjiksi jopa Yhdysvaltoihin asti. Slovjanskissa on lopetettu raiskausilmoitusten vastaanotto, koska nyt se kuuluu normaaliin elämänmenoon.

Todenmukaisuus?

Tämän matkakertomuksen alussa puhuin halustani selvittää uutisten todenperäisyys. Täällä näkemäni ja kokemani perusteella voin vaan todeta länsimedian haluavan tuomita separatistit varmuuden vuoksi etukäteen ilman tutkintaa.

Yleisradion Antti Kuronen lausahti 12 henkeä vaatineesta bussiin kohdistuneesta hyökkäyksestä: "Todennäköisesti separatistien tekemä". Onko tässä uskominen paikallisiin, sodan kauheuksista kärsiviin ihmisiin vai länsimaisiin toimittajiin? Sitä sopii pohtia.

Markku Hongisto

Veromerkki torjumaan veroparatiisit

Timo Koivistoinen

Suomeen on perustettava lakisääteinen tai jonkin todella suuren järjestön ajama veromerkki, joka myönnetään aina joka vuosi uudelleen sellaisille yrityksille, jotka ovat hoitaneet verojen maksun normaalisti ilman agressiivista verojensuunnittelua ja ilman veroparatiiseja.

Avoimesti ja läpinäkyvästi. Kaikkien yritysten tilanne julkistetaan ja sen perusteella ihmiset, asiakkaat sekä toiset yritykset voivat aidosti valita, millaisen yrityksen kanssa tekevät yhteistyötä, veronsa maksavan vai verot kiertävän yrityksen. Olen kiertänyt tapaamassa yrittäjiä ja sieltä on toistuvasti noussut esiin sellaista, että veroparatiiseja käyttävät yritykset vääristävät kilpailua verrattuna normaalisti veronsa maksaviin yrityksiin ja voittavat kilpailutuksia.

Olen nähnyt laskelmia, joissa todetaan, että jos Suomi olisi saanut verotetuksi normaalisti kaikki tulot, jotka on vuosikymmenien aikana piilotettu veroparatiiseihin, niin Suomen valtiolla ei olisi velkaa lainkaan. Verohallinnon tilastojen mukaan verovapaita osinkotuloja on maksettu Suomessa yksityisille henkilöille vuosina 2005 - 2013 yhteensä noin 18 miljardia euroa.

Tämä merkitsee vuosittain yli kahden miljardin euron verottavan tulon vajetta Suomen rikkaimmilta verovelvollisilta. Osingoiksi muutettujen palkkojen osuus näistä miljardeista ei ole tiedossa. Edellä kuvattu oli vain yksi esimerkki, sillä veroparatiiseja käyttäviä Suomessa toimivia yrityksiä on hyvin paljon muitakin.

Timo Koivistoinen
STP:n ehdokas Helsingissä

Pitäisikö länsimedian välittämiin uutisiin luottaa?

Viime aikoina mediassa on noussut esiin kysymys tiedon välittämisestä ja propagandasta. Länsimediassa on paheksuttu Venäjän "propagandaa" koskien Ukrainan kriisiä. Rivien välistä ja välillä riveiltäkin on ollut luettavissa käsitys, että länsimedia edustaisi objektiivista tiedonvälitystä ja että länsimainen media olisi Venäjän mediaa "luotettavampi".

Olen seurannut Pohjois-Koreaan (KDKT) liittyvää uutisointia yli 20 vuotta. Yhteistä tänä aikana välitetyille "uutisille" on se, että Koreasta on nostettu asioita, jotka tukevat kuvaa KDKT:sta kansainvälisenä häirikkönä sekä oikeuttavat KDKT:n eristämispolitiikan jatkamisen.

Leiri nro 14 osoittautui valheeksi

Useilla kielillä viime vuonna julkaistusta kirjasta Leiri nro 14 on kirjoitettu kymmeniä tai satoja lehtijuttuja Suomessakin. Kirjassa Sin Dong Hyuk vuodattaa kokemuksiaan muka poliittisten vankien leiriltä. Näin kirjan suomalainen kustantaja markkinoi kirjaa: "Shin Dong Hyuk syntyi pohjoiskorealaisella vankileirillä numero 14 vuonna 1982. Shin kasvoi suljetulla leirillä ja omaksui sen kauheudet ihmisen normaaliksi käyttäytymiseksi. Hän oppi, että elämässä pärjää parhaiten, kun pettää perheensä ja vankitoverinsa. Viisivuotiaana hän joutui seuraamaan, kun hänen oma äitinsä ja veljensä teloitettiin. Shin ei tiennyt mitään leirien ulkopuolisesta maailmasta kunnes hänelle kerrottiin, miltä liha maistuu. Ainaisen nälän ajama 23-vuotias Shin päätti paeta ja pääsi kuin pääsikin ensin Kiinaan ja sieltä Yhdysvaltoihin, missä hän elää nykyään. Shin on tiettävästi ensimmäinen pohjoiskorealaisella vankileirillä syntynyt ihminen, joka on päässyt pakenemaan Pohjois-Koreasta."

Nyttemmin on paljastunut, että Sin Dong Hyuk ei suinkaan ole syntynyt vankileirillä, vaan ihan tavallisessa korealaisessa kylässä ja että hänet tuomittiin nuoruudessaan lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä, kärsi tuomionsa ja sen jälkeen pakeni Koreasta. Hänen isänsä (jonka piti myös elää vankileirillä) haastattelu on kuunneltavissa ja katseltavissa You Tube –palvelussa. Sin Dong Hyukin kertomus osoittautui kokonaan sepitetyksi.

Kim Jong Unin ex-tyttöystävää ei teloitettukaan!

Lokakuussa 2013 taas uutisoitiin, että KDKT:n johtaja Kim Jong Un olisi teloituttanut entisen tyttöystävänsä, suositun laulajan Hyon Song Wolin pornografisen materiaalin valmistamisesta. Tämäkin "uutinen" osoittautui perättömäksi ja kumottiin.

Kuitenkin Helsingin sanomat nosti esiin saman uutisen vielä 21.8.2014 kertoessaan eteläkorealaisesta kapellimestari Chung Myung Whunista. HS kirjoitti: "Elokuussa 2013 suuri eteläkorealainen sanomalehti Chosun Ilbo väitti, että Unhasu-orkesterin ja erään toisen orkesterin avainjäsenet oli kutsuttu katsomaan, kuinka kymmenkunta heidän muusikkotoveriaan teloitetaan. Syyksi ei mainittu yhteistyötä Chungin kanssa, vaan "pornografisen videomateriaalin" tuottaminen ja sillä esiintyminen. Tämän jälkeen Unhasu-orkesteri olisi hajotettu."

Toistamalla kertaalleen kumottuja huhuja hieman uudessa muodossa luodaan edelleen mielikuvaa KDKT:sta maana, jossa ihmisoikeuksista ei ole tietoakaan.

Sonya vastaan tehty kyberhyökkäys ei ollut pohjoiskorealaista käsialaa.

Vuoden vaihteessa 2014 kohistiin amerikkalaisesta elokuvasta, jossa toimittajakaksikko yrittää salamurhata KDKT:n päämiehen Kim Jong Unin sekä elokuvan tuotantoyhtiö Sonyyn elokuvan vuoksi kohdistuneesta tietomurrosta. Amerikkalaisten mukaan tietomurron takana on KDKT:n valtio ja Obaman hallinto uhkasi lisäävänsä jälleen KDKT:n terrorismia tukevien valtioiden listalle. KDKT:n hallitus on kiistänyt osallisuutensa ja tarjonnut amerikkalaisille apua sen selvittämiseksi, kuka hyökkäyksen takana on. Amerikkalaiset ovat luonnollisesti kieltäytyneet KDKT:n tarjoamasta avusta.

Kaksi KDKT:aan palannutta loikkaria pitämässä lehdistötilaisuutta Pjongjangissa. Loikkareiden paluu on lisääntynyt sen jälkeen, kun Kim Jong Un lupasi puheessaan, että palaavia loikkareita ei rangaista, mikäli he eivät ole syyllistyneet rikoksiin ennen loikkaamistaan.

USA:lla ei ole todisteita asiasta, itse asiassa kaikki asiantuntijat ovat todenneet, etteivät todisteet tue KDKT:n osallisuutta hyökkäykseen. Siitä huolimatta koko läntinen lehdistö toitottaa KDKT:n olevan syyllinen. Ja edelleen helmikuussa 2015 USA:n hallitus puuhaa KDKT:lle lisää pakotteita asian johdosta. Kyse on siis siitä, miten pakotteita voidaan lisätä käyttämällä tekosyynä kyberhyökkäystä. Jollakin tavalla USA:n ja Euroopan unionin pitää perustella Korean kansaa kurjistavien pakotteiden lisääminen. Yleisen mielipiteen kääntyminen KDKT:aa vastaan oikeuttaa Yhdysvaltojen vahvan sotilaallisen roolin Koillis-Aasiassa.

Pohjoiskorealainen torpedo ei upottanut eteläkorealaista alusta

Eteläkorealainen sota-alus, Cheonan, upposi sotaharjoituksissa Baengnyeong saaren edustalla 26.3.2010 vieden syvyyksiin 46 merisotilasta. Etelä-Korea väitti pohjoiskorealaisen torpedon upottaneen aluksen ja niin todisti puolta vuotta myöhemmin myös Etelä-Korean tutkimusraportti. Kiinalaisten ja venäläisten tekemissä selvityksissä kävi ilmi, että KDKT:aa ei voida pitää syyllisenä tapahtumiin teknisten yksityiskohtien valossa. Samaa todisti amerikkalaisten fyysikoiden arvostetussa Nature-tiedelehdessä julkaistu artikkeli. Fysikaaliset ja kemialliset havainnot eivät todista KDKT:n syyllisyyttä, vaan alus upposi todennäköisesti törmättyään amerikkalaiseen merimiinaan tai toiseen alukseen.

KDKT:aa koskevia huhuja levitetään systemaattisesti

KDKT:aa koskevan valheellisen propagandan välittäjä on yleensä eteläkorealainen, konservatiivinen Chosun Ilbo –sanomalehti. Sanomalehti taas nojaa yleensä tuntemattomaan hallituslähteeseen. Käytännössä uutiset ovat peräisin Etelä-Korean eri ministeriöistä. Choson ilbosta uutiset leviävät välittömästi kaupallisten uutistoimistojen kautta kaikkialle maailmaan. Monet amerikkalaiset Korean niemimaan uutisointiin perehtyneet toimittajat ovatkin todenneet, että Choson ilbon toimittamiin KDKT:aa koskeviin uutisiin pitää aina suhtautua varauksella.

Toisin on Suomessa. Helsingin sanomat toistaa tunnollisesti nämä eteläkorealaiset uutiset ilman lähdekritiikkiä. Kyse on Helsingin sanomien valitsemasta politiikasta, jonka tarkoituksena on edistää uusliberalistista, yhdysvaltaismyönteistä politiikkaa Suomessa. Eikä YLE juuri jää jälkeen Helsingin sanomista.

Kuinka luotettavaa länsimedian tiedonvälitys ylipäätään on?

Näiden esimerkin valossa voidaan kysyä, kuinka luotettavaa suomalainen ulkomaanuutisointi ylipäätään on? Suomalainen mediakenttä on keskittynyt ja mediatalojen omistus on monesti ulkomailla.

Länsimedian tehtävänä onkin edistää USA:n ja Euroopan unionin politiikkaa. Tämä politiikka on yleensä jyrkässä ristiriidassa kansalaisten oikeuksien kanssa ja palvelee yksinomaan suurpääoman etua. Tästä näkökulmasta on todettava, että ehkäpä seuraamalla Venäjän ja Kiinan mediaa, saamme monipuolisemman ja objektiivisemman kuvan mm. Ukrainan kriisistä, kuin tuijottamalla YLE:n uutisia tai lukemalla Hesaria. Venäjän ääni ilmestyy nettiversiona muuten myös Suomeksi.

KÄ/Juha Kieksi

Bolivaarisesta Venezuelasta 2015...

Jatkoa sivulta 8

rin vaihtokurssi oli 50–60 bolivaria. Mustapörssi kauppaa dollareita 60–70 bolivarilla.

Uudessa järjestelmässä SICAD- ja SICAD II -järjestelmä yhdistetään uudeksi systeemiksi, jossa julkinen ja yksityinen valuutanvaihto hallitsevat yhdessä kolmansia dollarimarkkinoita. Presidentti Maduro ensisijaistaa valtion dollarimarkkinat suojellakseen maan taloutta ja yhteiskuntaa ja haluaa hyödyntää SICAD-järjestelmän parhaat puolet. Dollarin kelluvasta kurssista luovutaan. Julkisiin ja yksityisiin pankkeihin voi perustaa investointeja varten vaihdettavan valuutan tilejä.

Ruokaomavaraisuus

Ruokaomavaraisuuteen kiinnitetään erityistä huomiota. Sen kohentamiseen investoidaan 8,1 miljardia dollaria. Pääkohde on maatalouden kehittäminen. Valtion ruokakauppaketjuilla MERCAL:illa (päivittäistavara) ja PDVAL:illa (maito- ja lihatuotteet) on myymälöitä 20 osavaltiossa. Niissä työskentelee 85 000 ihmistä. Myyntipisteitä on yli 20 000. Niiden osuus maan elintarvikejakelusta on 40 %. Valtion kaupoista voi ostaa elintarvikkeita puolet halvemmalla kuin yksityiskaupoista. Ne takaavat, että kaikki kansalaiset saavat ruokaa. Kauppaketjut hankkivat peruselintarvikkeita paikallisilta maatiloilta ja osuuskunnilta. Valtion jakeluketjun kehittämiseen investoidaan 149 miljardia bolivaria. Elintarviketuotantoa varten perustetaan mm. 33 uutta tehdasta.

"Taistelu Venezuelasta ei ole pelkästään taistelua Venezuelasta. Se on taistelua toivosta, taistelua paremmasta, tasa-arvoisesta ja sosialistisesta maailmasta ilman imperiumia. Tämä on jättimäinen ja ajankohtainen historiallinen totuus." (NM)

Matti Laitinen

Lähde: Presidentti Nicolas Maduron puhe 21.1.2015 kansalliskokouksessa.

Liisa "Lissu" Paakkolanvaara in memoriam

27.6.1947 – 27.8.2014

Pala meinaa nousta kurkkuun vieläkin... Urhea nainen. Viisas, yrittäjän vaativaa polkua kulkenut. Rohkeasti ulkomailla tanssijan töitä tehnyt. Perustanut perheen. Kasvattanut hyvän pojan. Välittänyt kanssaihmisistään. Toiminut yhtenä voimakkaana tekijänä Helmi ry:ssä, jossa mm. työparinani. Yhdistimme voimamme ja tuimme toisiamme monessa asiassa niin yhdistys- kuin yksityiselämässämme.

Meillä oli erityinen yhteys henkisellä tasolla. Kun olin sairaalassa ja yritin kolikkopuhelimella saada Lissun kiinni, puhelin oli varattu, mutta yhtäkkiä puheluni meni läpi (ohi) Lissun toisen puhelun. "Mitä ihmettä?", huudahti Lissu. "Minulla on tärkeää asiaa", totesin.

Joskus Helmin hallituksen kokouksessa meille huomautettiin: "Shh tytöt hiljaa!", vaikkemme olleet sanoneet edes kuiskaten mitään toisillemme. Mielessämme kyllä viestimme!

Kirpputorimyyjinä viereisissä pöydissä toimiessamme asiakkaat puhuttelivat meitä siskoksina kysellen, missä toinen meistä oli. Ensin yritimme oikaista asian, mutta ihmiset vain sitkeästi pitivät meitä siskoksina. Lopulta hyväksyimme sen, koska meistä itsestämmekin tuntui, että olemme jopa läheisempiä kuin omat sisaruksemme.

Politiikassa, nykyisessä STP:ssä, toimimme n. 20 vuotta. Joskus jouduimme noin puolen päivän varoitusajalla Lähiradion suoraan vaaliohjelmaan ehtimättä valmistella osuuttamme. Tavoitimme ns. "lennossa" toistemme asian ja juttu kulki jouheasti. Nyt jo myös edesmennyt hyvä ystävämme ja tukijamme politiikassa, Reijo Katajaranta, totesi kerran: "Olipas hyvin suunniteltu ohjelmanne" ja oli hyvin ihmeissään, kun sanoimme ettemme ehtineet valmistella mitään. Samalla iloisella mutkattomuudella kohtasimme kaduilla ja kujilla äänestäjämme. Halusimme olla kahtena huutomerkkinä ruohonjuuritason asioiden oikealle tolalle saattamisessa.

Lissu välitti kanssaihmisistään ja esitti tavoitteensa mm. kirjoittamalla ja asettumalla ehdokkaaksi kunta-, parlamentti- ja EU-vaaleissa. Tämän pyyteettömän työn kautta hänet opittiin myös tuntemaan. Teimme yhdessä työtä erilaisissa tilaisuuksissa, katutempauksissa ja seminaareissa. Järjestöväki muistaa Lissun näistä tapahtumista ja osoittaa hänelle kiitollisuutensa.

Lissu on hyvän ja ansiokkaan päivätyön tehnyt ja runsaasti siitä vapaaehtoistyönä. Politiikassa Lissu ehti mm. lanseerata äitien kotona tekemästä ansiokkaasta työstä myös eläkettä kartuttavan työn.

Lähes 30 vuoden ystävyyden aikana sain reppuuni paljon viisautta, joka kantaa loppuelämäni. Rakas ystäväni Lissu on aina sydämessäni, sillä jo Lissun eläessä totesimme: "Ystävyys on yhteinen sielu kahdessa ruumiissa" (Aristoteles).

Haikeana ja kiitollisena kaikesta,

Rosa-Maria Keskivaara

Venäjällä pelotellaan – kaikki on sallittua

Ukrainan yhdysvaltalaisrahoitteisesta vallankaappauksesta on kulunut vuosi. Kaappaus oli pitkän kehittelyn ja suunnittelun tulos ja sen tärkeä välivaihe. Se oli osa USA:n ja sen sotateollisten piirien pyrkimystä täydelliseen maailmanherruuteen ja globaalin kapitalismin ikuistamiseen. Varsinaisena tavoitteena ei ollut Kiovan vallanvaihdos, vaan eteneminen Venäjää kohti sen avulla. Näin siksi, että Venäjä on ollut maailmalla USA:n tiukimpia vastustajia sen pyrkimyksissä. Siitäkin huolimatta, että myös Venäjä on kuulunut kohta 25 vuoden ajan kapitalistista talousjärjestelmää noudattavien maiden joukkoon. Se ei kuitenkaan ole halunnut alistua USA:n ylivallan alle eikä päästää läntisiä kapitalisteja luonnonvarojensa jakamaan. USA:n ja Naton piiritysrengas Venäjän ympärillä on tiivistynyt. Tähän on liittynyt Venäjän syyllistäminen kaikkeen mahdolliseen Krimin ja Itä-Ukrainan tapahtumista alkaen aina presidentti Putinin väitettyihin pyrkimyksiin Venäjän suurvalta-aseman palauttamiseksi. Venäjän naapurimaissa on alettu lietsoa pelkoa sen kuviteltuja tavoitteita kohtaan. Levottomuuden herättämiseksi mikään ei ole ollut poissuljettua länsimielisen median piirissä.

Baltian maissa Naton toiminta on voimakkaasti aktivoitunut ja saanut nationalististen tahojen jakamattoman kannatuksen. Suomessa on Nato-sopimuksen kannatus lähtenyt nousuun. Nämä ovat harkitun ja suunnitelmallisen Venäjällä pelottelun tulosta. Meillä on alistuttu Naton tarjoamaan isäntämaasopimukseen epämääräisen päätöksenteon seurauksena. Sotilaallisia yhteisharjoituksia tehostetaan. Kansallinen ulko- ja puolustuspolitiikka on alistettu ulkopuolelta tuleville pyrkimyksille. Paasikiven ja Kekkosen viisaan yhteistyöpolitiikan linja itäisen naapurimaamme kanssa on siirretty syrjään. Historia ei ole näköjään opettanut mitään nykyisille ulkopolitiikan johtohenkilöille. Naton ja EU:n leveiden selkien takaa ärhennellään ja vaaditaan Venäjälle lisää talouspakotteita ja muita rajoitteita. EU:n jäsenyys on tuonut tämän kaiken mukanaan. Ettei pää tulisi vain vetäjän käteen?

Pelon ja väärien tietojen levittäminen kotimediassa

Helsingin Sanomat käsitteli pääkirjoituksessaan 19.1.2015 Suomen ja Ruotsin puolustusyhteistyötä sekä myös Eestiin suunniteltuja ilmavoimien harjoituksia yhdessä USA:n kanssa. Lehdessä kirjoitettiin mm.:

”Suomessa hanke yhteisharjoituksista Viron Ämarin tukikohtaan tulevan yhdysvaltalaisen lento-osaston kanssa kanssa herättää ulkopolitiikan johdossa ristiriitoja (HS 18.1.).

Puolustusliitto Nato tekee Ämarista valvontalentoja reaktiona Venäjän sotatoimiin Baltiassa. Harjoitukset ja Yhdysvaltain lento-osasto eivät liity valvontaan, mutta Venäjä on antanut puheenvuoroissaan Ämarille erityisen kielteisen merkityksen.”

Vaikka varsinaiset harjoitukset sitten myöhemmin siirrettiinkin Suomen ja Ruotsin ilmatiloissa tapahtuviksi, ei siirtäminen sinänsä merkinnyt minkäänlaista muutosta esimerkiksi Suomen jatkuvalle lähentymiselle läntiseen ”puolustusliittoon”. Edellä olevassa lainauksessa huomio kiintyy myös sen toiseen lauseeseen, jossa kerrotaan Naton tekevän valvontalentoja ”reaktiona Venäjän sotatoimiin Baltiassa”. Mitä tämä on? Onko Baltiassa sotatilanne? Vai tarkoittaako kirjoittaja, että lentoja tehdään Baltian alueella eikä Venäjän ”sotatoimia” ole tekstissä lähdetty sen tarkemmin määrittelemään? Tulisiko lukijan ajatella, että tässä tarkoitetaan Itä-Ukrainaa kyseisenä sotatoimialueena? Venäjä on kuitenkin kiistänyt jyrkästi olevansa siellä käytävän sodan osapuoli, vaikka venäläisiä vapaaehtoisia tiettävästi mukana onkin.

Ovatko ”sotatoimet” uusi askel informaatiosodassa

Jokainen lukutaitoinen tulkitsee kuitenkin ensilukemalta lauseen niin, että siinä todellakin väitetään Venäjän harjoittavan sotatoimia Baltiassa. Jos edellä mainittu toinen vaihtoehto olisi ollut kirjoittajan tarkoituksena, niin lauseenmuodostusta kannattaisi ruveta pikaisesti hiomaan. Onhan kyse sentään valtalehden pääkirjoituksen laatimisesta. Jos taas oli tarkoitettu Venäjän kuljetuslentoja Pietarista Kaliningradiin ja Venäjän puolella tehtäviä harjoituksia, niin ei kai niitä sentään kukaan selväjärkinen ryhdy väittämään ”sotatoimiksi Baltiassa”. Mahdollisen sanavirhekömmähdyksen oikaisua ei ole näkynyt pääkirjoituksen jälkeen ainakaan lehden viidessä seuraavassa numerossa.

Lukijoiden sietokyky testissä

Myöskään verkko- tai ns. hybridisodankäynnin (”vihreine miehineen”) mahdollisuutta ei ole tarjottu selitykseksi tässä yhteydessä. Eikä ole voitukaan, koska minkäänlaisia todisteita ei sellaisistakaan ole esittää. Jäljelle jää siis todennäköisenä selityksenä virheelliselle sanavalinnalle, että on päätetty kokeilla lehden lukijoiden huomio- ja sietokykyä vastaisten tarpeiden varalle. Itä-Ukrainan kohdalla tutuksi tullutta Venäjän vastaista fraseologiaa laajennetaan nyt maantieteellisesti ja kohotetaan uudelle tasolle. Pyritään katsomaan, mikä menisi lävitse ja millä vääristelyn tasolla. Väärien tietojen ja pelottelun jatkuvalla toistolla päädytään usein siihen, että median kohteena oleva yleisö alkaa pitää saatua informaatiota totena. Tällä on taas oma merkityksensä käytännön politiikassa tapahtuville siirroille. Venäjä harjoittaa siis sotatoimia Liettuassa, Latviassa ja Eestissä. Paljonko on kuolleita tähän mennessä? Ja miksi Nato tekee vain valvontalentoja, vaikka sillä on puolustusvelvoite? Sanakirjojen mukaan ”sotatoimella” tarkoitetaan iskua, motitusta, taistelua, tulitusta jne. Onko tällaisia ollut Venäjän toimesta Baltiassa? HS tietää, mutta ei kerro.

Informaatiosotaa

Samassa HS:ssa (19.1) Anna-Liisa Kauhasen jutussa otsikolla ”Miten infosodassa puolustaudutaan” professori Jari Rantapelkonen Maanpuolustuskorkeakoulusta väittää:

”Suomalaiset ovat tottuneet siihen, ettei media juuri valehtele. Venäjä käy kuitenkin informaatiosotaa sillä periaatteella, että valehtelu on sallittu.”

Näin analyyttisiä lausuntoja näkee harvoin professoritasoiselta henkilöltä. Rantapelkonen ei ilmeisesti ole koskaan lukenut esimerkiksi kotimaisia iltapäivälehtiä ja eräässä niistä jokin aika sitten esitettyjä spekulointeja Venäjän hyökkäyssuunnitelmista Suomeen aina kuviteltuja karttapiirroksia myöten. Jos tällaisia vastaavia kuvitelmia toisinpäin aseteltuina julkaistaisiin Venäjän lehdistössä, niin voi vain kuvitella minkälainen mediakohu siitä meillä nostettaisiin. Venäjällä ollaan kuitenkin rauhallisia ja yritetään olla välittämättä jatkuvasta länsimedian piikittelystä ja mustamaalaamisesta.

Vaara itärajan takana

Venäjän puolustusluonteiset toimet tulkitaan järjestään hyökkäysvalmisteluiksi milloin ketäkin vastaan. Venäjä ”keskittää” joukkojaan, kun se uudistaa asevoimiaan ja korjaa vanhoja kasarmialueitaan. Venäjän ilmavoimien harjoitukset ovat ”provokaatioita”, kun taas Suomen vastaavat harjoitukset ovat vain teknisiä yhteisharjoituksia, esimerkiksi USA:n kanssa. Näin siksi, että Hornetit on vain satuttu hankkimaan Yhdysvalloista, joten täytyyhän koneiden valmistajan kanssa tehdä teknistä yhteistyötä. ”Sehän on luonnollista”.

HS 8.2.2015 kirjoitti Venäjän Alakurtin varuskunnan uudistamisesta otsikolla ”Sotilaat pakkautuvat hyiseen pohjoiseen”. Koska kyse on Suomen itärajan takaisista asioista, niin toimittaja Anneli Ahonen on innostunut lisäämään juttuun vielä väliotsikon ”Venäjä keskittää asevoimiaan pohjoiseen”. Keskittää? Ketä vastaan? Jutun pohjavire on helposti aistittavissa. Siinä pelotellaan taas kerran Venäjällä. Annetaan ymmärtää, että jos suoranaista uhkaa idästä ei juuri tällä hetkellä ole, niin varmaan jossain vaiheessa sellainen kuitenkin toteutuu.

Pelon lietsontaa Liettuassa

Liettuan nationalistipresidentti Dalia Grybaskaute valitteli Iltalehden 7.2.2015 mukaan, että jos Venäjää ei pysäytetä Ukrainassa, niin Liettua on seuraava Venäjän kohde. Presidentti viittasi naapurista Kaliningradista muka tulevaan uhkaan. Provokatiivinen lausunto oli tarkoitettu selvästi myös laajempaankin käyttöön, kuin vain omalle kotiyleisölle. Natoon liittymistähän Liettuassa eikä muuallakaan Baltiassa tarvitse enää ajaa, koska nämä kolme maata ovat kulkeneet Naton jäseninä jo vuosia. Ja eräinä sen innokkaimpina.

HS 16.1.2015 otsikoi ”Liettua julkaisee opaskirjan sodan varalle”. Alaotsikko tarkentaa: ”Venäjästä huolestunut Liettua opastaa kansalaisia vastustamaan miehitystä laoilla ja mielenosoituksilla”. Uutistoimisto Reuters lisää ”Liettua on julkaisemassa kansalaisille suunnatun opaskirjan siitä, miten pitää toimia sodan syttyessä”. Näin pitkälle on päästy Liettuassa. Puuttuu vielä vain se sota ja miehitys! Menevätkö kansalaiset tähän mukaan? Tai ne 200 000 venäjänkielistä kolmesta miljoonasta liettualaisesta? Luulisi pelottelullakin olevan rajansa.

Liettualaisesta investointipankkiirista tuli Ukrainan uuden hallituksen talousministeri. Tämä sen jälkeen, kun Liettua oli luvannut Ukrainan hallitukselle aseapua Novorossijan kansantasavaltoja vastaan käytävässä sodassa. Iltalehden numerossa 9.2.2015 ulkoministeri Erkki Tuomioja vahvistaa, että Liettua on jo aloittanut aseiden viennin. Uusi talousministeri on ilmeisesti ryhtynyt ripeästi toimiin, kun Naton Liettuassa sijaitsevia asevarastoja on alettu tyhjentää. Pelätäänkö tämän seurauksia?

Latviaakin pelotellaan

HS 25.1.2015 käsitteli Latvian tilannetta pääotsikolla ”Latvia ei halua venäläisistään Putinin pelinappuloita”. Alaotsikko täsmensi: ”Latvia ja sen venäläisvähemmistö on varuillaan. Voisivatko Krimin tapahtumat toistua Latviassa?” Pelottelutaktiikka jatkuu toimittaja Virve Kähkösen tekstissä:

”Maailmanaika on sellainen, että venäläiset piirtelevät uusiksi valtioiden rajoja.”

”Hybridisota alkaisi Venäjän television välittämällä propagandalla. Sitten saapuisivat tunnuksettomat venäläissotilaat, ja kaupungintalon valtaus laitettaisiin näyttämään paikallisten toimilta. Tilanne olisi sekava, ja Nato-kumppanit ehkä empisivät joukkojensa lähettämistä.”

”Latvia olisi Venäjälle oiva paikka kokeilla artikla viiden toimivuutta. Jos Nato-maat eivät ryhtyisi toimiin, murenisi koko puolustusliiton uskottavuus.”

Jutussa haastatellut latvialaiset ovat hieman maltillisempia sanoissaan kuin HS:n toimittaja, joten lisäpelottelua siellä vielä ilmeisesti tarvittaisiin.

Eestiläinen tunnelma

HS:n Tallinnan toimittaja Kaja Kunnas kirjoitti eestiläisistä näkökulmista lehden numerossa 7.1.2015 otsikolla ”Naton entinen pääsihteeri varoitti sodasta Baltiassa”. Varoituksen sisältö oli, että Venäjä voi tehdä mahdollisen hybridihyökkäyksen Eestiin tai Latviaan. Eestin puolustusvoimien entinen komentaja Ants Laaneots jatkoi tästä: ”Meillä on täällä tarpeeksi venäläisiä tai Venäjän-mielisiä, joita voi käyttää hyväkseen”. Ja jutun lopussa:

”Lähiaikoina Venäjä ei Laaneotsin arvion mukaan ole valmis konfliktiin Baltiassa, koska se on kiinni Ukrainassa ja kärsii talouskriisistä. Tulevaisuudessa hybridisota on erittäin mahdollinen. ”Venäjä odottaa sopivaa hetkeä”, sanoo Laaneots.”

Laaneots pelottelee, mutta ei tunnu pelkäävän, kuten ei myöskään sikäläinen presidentti ja entinen yhdysvaltalainen Tomas Hendrik Ilves, joka hiljattain vaati uutta varustusta valtameren takaa Ukrainan vapaaehtoisille uusnatseille. Perustelu oli, että vastassa olevilla ”venäläisillä erikoisjoukoilla” on käytössään nykytekniikan mukaiset välineet, kun taas vapaaehtoisilla on vain vanhoja 1980-luvun aseita.

Onko Venäjällä pelottelu viisauden alku?

Jaakko Ahvola
12.2.2015

Jälleenyhdistymisaktivistit vainon kohteena

Riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen puolesta toimivien korealaisten vainoaminen on lisääntynyt. Lukuisten kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen mukaan Etelä-Korean nykyhallinnon otteet toisinajattelijoita kohtaan ovat koventuneet. Maailman huomion keskittyessä Pohjois-Korean tilanteeseen, Etelä-Korea on saanut vainota kansalaisiaan vailla kansainvälisen paheksumisen pelkoa.

Kokonainen puolue kielt ettiin

Etelä-Koreassa vuodesta 1948 voimassa ollutta surullisenkuuluisaa kansallisen turvallisuuden lakia käytetään ahkerasti. Lain nojalla voidaan pidättää, tuomita ja teloittaa kuka tahansa hallituksen vastustaja. Laki ei ole tarkka, joten se mahdollistaa mitkä tahansa mielivaltaisuudet.

Viime aikojen räikein tapaus sattui joulukuussa 2014, kun oikeus kielsi Etelä-Korean kolmanneksi suurimman puolueen, Yhdistyneen Edistyspuolueen. Puolue kiellettiin Etelä-Korean hallituksen vaatimuksesta ja kaikki tämän kansanedustajat erotettiin parlamentista. Puolueen johto istuu vankilassa. Amnesty International tuomitsi tapauksen tuoreeltaan.

Edityspuolueen rikos oli ilmaista tukensa Korean riippumattomalle ja rauhanomaiselle jälleenyhdistämiselle. Etelä-Korean hallitus on väittänyt puoluetta ”Pohjois-Korea -myönteiseksi”, vaikka se ei pohjoisen hallintoa tuekaan. Puolueen suurin rikos oli kuitenkin vaatimus USA:n miehitysjoukkojen vetämisestä pois Etelä-Koreasta. Tämä hermostutti hallinnon ja kansallisen turvallisuuden lakiin vetoamalla se sai raivatuksi kilpailevan puolueen pois poliittiselta kartalta. Etelä-Korean nykyhallinnon presidentti Park Geun Hye on Etelä-Korean edesmenneen sotilasdiktaattorin Park Chung Heen (1917 - 1979) tytär.

Hallitus ei ole tuominnut

Suomi on EU:n ja YK:n jäsenenä ilmaissut huolensa Pohjois-Korean ihmisoikeuksista, mutta toistaiseksi se ei ole puuttunut Etelä-Korean tilanteeseen lainkaan. Edistyspuolueen ja kymmenien yksittäisten kansalaisten syytteet olivat tapetilla maailman tiedotusvälineissä samaan aikaan, kun pääministeri Alexander Stubb vieraili Etelä-Koreassa marraskuussa 2014.

Valtioneuvoston tiedotteen mukaan vierailun tavoitteena oli vahvistaa Suomen ja Etelä-Korean suhteita sekä edistää kaupallistaloudellista yhteistyötä. Asialistalla olivat kahdenvälinen poliittinen ja kaupallistaloudellinen yhteistyö, ilmastonmuutos sekä Ukrainan ja Itä-Aasian tilanteet.

Vierailusta julkaistujen tiedotteiden perusteella Suomen hallitus ei ilmaissut huoltaan Etelä-Korean tilanteesta, vaikka Stubb päivällisti matkansa aikana edistyspuolueen kieltämistä äänekkäimmin vaatineen Saenuripuolueen puheenjohtajan kanssa.

Etelä-Korea on Suomen kolmanneksi suurin kauppakumppani Aasiassa.

Korean Ystävät / toimitus

Ukrainan päiväkirja: uusi tulitauko

Kaksi kuukautta sitten kirjoitin, että mahdollisuudet enemmän tai vähemmän kestävään välirauhaan Donbassissa ovat melko suuret. Äskeiset tapahtumat (tarkoitan Minskin uusia sopimuksia) vahvistivat tavallaan tämän ennusteen, kun kuitenkin vielä 2-3 viikkoa sitten tuntui siltä, että asia ei ollutkaan aivan näin. Talvinen hiljaiselo, josta puhuttiin edellisen artikkelin alaotsikossa, keskeytyi kuitenkin noin kuukausi sitten ennen talven päättymistä.

Kuva: Markku Hongisto

Ihmisten asumukset sikoineen ja kanoineen muuttuvat Ukrainan tykkitulessa tällaisiksi. Siviiliasutuksiin kohdistettu tuli on hyvinkin satunnaista.

Debaltsevo

Tammikuun lopulla Donetskin ja Luhanskin tasavaltojen nostoväki siirtyi yllättäen hyökkäykseen - DKTn ja LKTn viranomaisten väitteiden mukaan vastauksena Donetskin jatkuviin tulituksiin (näin oli todellakin tapahtunut). Aluksi nostoväki yritti yleishyökkäystä, mutta pian sotatoimet kuitenkin keskittyivät pienen Debaltsevon kaupungin alueelle Donetskin lähellä.

Kyseisessä paikassa Kiovan joukot olivat aiemmin edenneet syvälle Novorossijan joukkojen valvonta-alueelle. Niiden miehittämä alue muistutti muodoltaan pulloa, jonka nostoväki aikoi tulpata korkilla. Tässä nostoväki viime kädessä onnistuikin. Korkilla tulpattuun pulloon eli sotilaskielellä mottiin joutui useita tuhansia Ukrainan sotilaita, jotka joutuivat murtautumaan sieltä pois taistelemalla. Tällä hetkellä piiritettynä on yhä vielä useita satoja ukrainalaissotilaita. Luonnollisesti Debaltsevon alue on siirtynyt Novorossijan valvontaan.

Se on kiistatta nostoväen menestys, erityisesti kun saavutettiin poikkeuksetta omin voimin, ilman tai melkein ilman Venäjän vapaaehtoisten ammattilaisten tukea.

Taistelun jälkeen

Helsingin vierailullaan 6.1.-15 tutustuivat Jelena ja Sergei Skvortsov neuvostosotilaiden muistomerkkiin Kivikossa.

Lännen johtajat ja lehdistö puhuivat paljon ja myös kirjoittivat siitä, että nostoväen hyökkäys oli osoitus Putinin aggressiivisuudesta tai ainakin painostuskeino Länttä vastaan. Ilmeisesti myös puolustuksen elementtejä tässä oli havaittavissa. Mutta siitä huolimatta pääsyy oli toinen.

Sen jälkeen kun syyskuussa nostoväeltä vietiin voitto pakottamalla se pysäyttämään menestyksellinen hyökkäyksensä, tasavaltojen johto tarvitsi edes jonkinlaista menestystä. Kremlin piti siinä vaiheessa laskea ulos näitä ylipaineita. Tästä syystä Venäjä ei lähtenyt vastustamaan uutta hyökkäystä, varsinkaan kun se toteutettiin nimenomaan nostoväen omin voimin. Kiovan joukkojen toimenpiteet loivat sitä varten erinomaiset mahdollisuudet.

Menestystä todellakin saavutettiin, mutta enemmänkin psykologisella puolella- voidaan puhua siitä, että Kiovan joukot on perusteellisesti demoralisoitu. Mutta vastoin eräiden kotimaisten venäläisten strategien lausuntoja Kiova ei ole lainkaan täydellisen häviön partaalla. Suurin osa piiritettyjen joukkojen kalustosta jäi mottiin ja muutamia satoja sotilaita kuoli tai joutui vangiksi, mutta perusosa Kiovan joukkojen miehistöstä ja kalustosta pysyi ruodussa.

Vaikea sopimus

Aloittaessaan hyökkäystään Novorossijan tasavaltojen johto katsoi, että viime kuukausien aikana suoritettu joukkojen uudelleenryhmittäminen (itse asiassa jo nyt voidaan puhua ei nostoväestä, vaan oikeasta armeijasta) riittää siihen, että Kiovalle voidaan aiheuttaa ratkaiseva tappio ja vähintäinkin saavuttaa Donetskin ja Luhanskin läänien rajat.

Valitettavasti osoittautuikin, että asia ei ollut näin. Esimerkiksi Venäjän sotilasasiantuntijat ovat olleet sitä mieltä, että Donetskissa on syntynyt pattitilanne, jolloin yksikään osapuolista ei pysty hyökkäämään.

Mutta kuten olen jo useasti todennut, niin juuri tällainen tilanne edistää rauhanomaista ratkaisua. Ja nyt 12. helmikuuta Minskissä Saksan, Ranskan, Venäjän ja Ukrainan valtioiden päämiehet neuvottelivat uuden sopimuksen. Sisällön kannalta siinä on itse asiassa hyvin vähän uutta - kysymys on edelleenkin tulen lopettamisesta ETYJn valvonnassa, raskaan kaluston vetämisestä, erikoisaseman myöntämisestä Novorossijan tasavalloille Ukrainan osana jne.

Uutta on todellakin vain se, että sopimus on tehty korkeimmalla tasolla ja sitä paitsi ratkaisuprosessiin liittyivät mukaan Saksa ja Ranska. Muuten Novorossijan johtajat eivät olisi halunneet allekirjoittaa pakettia, jossa konkretisoitiin ratkaisutoimia ja suostuivat siihen vain Putinin painostuksesta (Merkelin mukaan).

Ratkaisumahdollisuudet

Mitkä ovat sitten ratkaisun näköalat? Tahtoisin jälleen kerran korostaa, että lähitulevaisuudessa kysymys ei ole pysyvästä ratkaisusta - kyseessä on vain selkkauksen jäädyttäminen. Tähän ovat nyt valmiita sekä Venäjän että Länsi. Novorossijan johto tai ainakin osa siitä on mahdollisesti eri mieltä asiasta, mutta viimeisen hyökkäyksen piti vakuuttaa heidätkin siitä, että voimia ei ole ratkaisevaan voittoon.

Mitä tulee Kiovan tilanteeseen, niin vaikka eräät voimat Venäjällä ennustivat uutta Maidania ja Poroshenkon eroa, niin toistaiseksi siihen ei ole edellytyksiä. Sitä paitsi Poroshenko lujitti asemiaan, koska yli puolet Ukrainan väestöstä tukee edelleenkin sotaa voitokkaaseen loppuun asti. Lisäksi voidaan aina sanoa, että EU tyrkytti välirauhaa ja Ukrainassa monet pyrkivät edelleen naivisti EU:n jäsenyyteen.

Näin ollen pitkäaikaisen välirauhan mahdollisuudet kasvoivat entisestään, mutta lopullisesta ratkaisusta ei voi olla vielä puhettakaan.

Vaikutukset Venäjällä

Ja viimeisenä järjestyksessä, mutta ei merkitykseltään - Minskin sopimusten vaikutuksesta Venäjän sisäpoliittiseen tilanteeseen. Luulen olevani oikeassa sanoessani, että mahtavasta propagandakampanjasta huolimatta Venäjän väestön valtaosa tai ainakaan sen merkittävä osa ei pidä sopimuksia voittona. Sitä suuremmalla syyllä Putinista ovat loitontuneet jopa eräät hänen entiset kannattajansa pitämällä sopimuksia petturuutena.

Ja vaikka asia ei olisikaan näin, niin voitokkaiksi sopimuksia ei voida nimittää. Itse asiassa Venäjän johto suostui Ukrainan jakoon vaikutusalueiksi - Venäjälle Krim ja Donbass, Lännelle - loput. Tietenkään Putinilla ei ollut kerta kaikkiaan muuta ulospääsyä tilanteesta. Puolitoista vuotta sitten vaihtoehto olisi vielä ollut olemassa, mutta nimenomaan myös Putin omilla toimillaan edisti nykyisen tilanteen syntymistä.

Siitä huolimatta, ottamalla huomioon sen, mitä Ukraina merkitsee Venäjälle, voidaan rohkeasti sanoa, että edellä mainittu jako on venäläisille todellinen murhenäytelmä. Kyseessä ovat historialliset, taloudelliset ja kulttuurisuhteet. Puolella Ukrainan perheistä on sukulaisia Venäjällä ja päinvastoin - esimerkiksi myös minulla on sukulaisia Ukrainassa ja mm. Donbassissa. Muuten pitemmällä ajanjaksolla tämä historia ei ole vielä päättynyt.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri.

Toimituksen väliotsikot

Netanjahun, Merkelin ja Stubbin tekopyhyys löyhkää

Charlie Hebdo-lehden toimitukseen tehty terrori-isku oli tuomittavuudestaan huolimatta ennen kaikkea johdonmukaista seurausta USA:n, EU:n ja Naton jo pitkään harjoittamasta sotapolitiikasta Lähi-Idässä. Ei ole myöskään realistista ajatella, ettei Israelin harjoittamalla arabiväestöä julmasti sortavalla apartheid-järjestelmällä olisi minkäänlaisia jälkiseurauksia alueellisesti tai laajemmin. Etenkin USA:lla olisi mahdollisuus vaikuttaa avokätisesti rahoittamansa ja aseistamansa Israelin politiikkaan, mutta Israelin vahvan aseman turvaaminen keinolla millä hyvänsä näyttää olevan USA:n ykköprioriteetti alueella.

Islamilainen terrorismi ja itsemurhaiskut ovat tulleet Irakin ja muiden alueen maiden riesaksi lännen oman politiikan seurauksena. Esimerkiksi Irakissa itsemurhaiskut olivat lähes tuntematon asia ennen USA:n laitonta hyökkäystä v. 2003. USA tarvitsi islamistitaistelijoita kansandemokraattista Afganistania vastaan käydyssä sodassa Neuvostoliiton joukkoja vastaan. Myös Tsetseniassa 1990-luvulla Venäjän valtaa vastaan taistelleet islamistit olivat USA:n Pakistanissa kouluttamia terroristeja. Myöhemmin näistä liittolaisista tuli vihollisia ja tilanne kärjistyi WTC-torneihin tehdyn hyökkäyksen myötä v. 2001. Saddam Hussein oli USA:n uuskonservatiivien hyvä ystävä ja liittolainen, kunnes hyökkäsi Kuwaitiin v. 1990. Saddam muuttui käytännössä yhdessä yössä ystävästä viholliseksi.

On selvää, että lännen kaksinaismoralistinen politiikka johtaa ennemmin tai myöhemmin vastatoimiin sorrettujen ihmisten taholta. Pariisin isku voidaan nähdä reaktiona lännen sorto- ja sotapolitiikkaan Afganistanissa, Irakissa, Libyassa ja Syyriassa. Lisäksi se voidaan nähdä vastareaktiona arabiväestön sortoon Israelissa. Palestiinalaisten voi olla vaikea ymmärtää läntisten johtajien voimakasta reaktiota Pariisin iskuun, kun he muistavat, kuinka samat johtajat käänsivät selkänsä, kun Israel viime kesänä moukaroi Gazaa armottomasti päiväkausia surmaten toistatuhatta ihmistä, monet näistä naisia ja lapsia.

On siksi vastenmielistä nähdä tästä politiikasta suoraan tai välillisesti vastuullisia valtionpäämiehiä marssimassa Pariisin mielenosoituksissa muka terrorismia vastaan sekä sananvapauden ja demokratian puolesta. Netanjahun, Merkelin, Stubbin ja muiden osallistuminen mielenosoitukseen löyhkää tekopyhyydeltä kilometrien päähän. Mitä tulee sananvapauteen, niin tuskin esimerkiksi vaihtoehtoiset näkemykset yhteiskuntapolitiikan suunnasta pääsevät Pariisin iskujen jälkeen yhtään paremmin valtajulkisuudessa ja tiedotusvälineissä esiin kuin tähänkään asti.

Tommi Lievemaa

Suomettumista ja lännettymistä

Suomettuminen jakaa kummasti kansaa. Osa ei tiedä mitä sillä yleensä tarkoitetaan. Oikeistolle se on kirosana, mutta meille muille siinä sanassa on paljon hyvääkin. Kylmän sodan aikana Suomen ja Neuvostoliiton suhteet olivat hyvät ja toimivat, johtajat tapasivat säännöllisesti, kaupankäynti oli vilkasta ja toi töitä suomalaisille. Suhteet olivat kaikin puolin toimivat ja hyödylliset suomalaisille.

Jos joku näki asiassa nöyristelyä, niin se johtui vilkkaasta mielikuvituksesta. Suomen liityttyä EU:n jäseneksi meiltä loppui itsenäinen ulkopolitiikka, samoin itsenäinen sisäpolitiikka ja hyvin tulkinnanvarainen on koko itsenäisyytemme. Kylmän sodan ajoilta muistetaan, mikä kalabaliikki nousi kun puolustusministeri Ustinov esitti yhteisiä sotaharjoituksia. Kummasti on maailma muuttunut noista ajoista. Viime syksynä Nato-joukot suorittivat maihinnousun Turun seudulla. Hiljakkoin olivat jenkkisotilaat Lapissa opiskelemassa Siperiassa tarvittavia sotataitoja. Keväällä Suomen Hornetit menevät jenkkien kanssa Viron taivaalle.

Kaikin tavoin yritetään ärsyttää Venäjää ja vahingoittaa maidemme välisiä suhteita, jotka tosin on jo turmeltu pahasti kokoomusjohtoisen hallituksen toimilla. Lännettyminen on päässyt niin pahoihin mittoihin, ettei paikallisen USA:n suurlähetystön tarvitse kuin vihjata niin Suomi-pojat ovat valmiina lähtemään jenkkien masinoimiin sotiin. Viimeksi Irakiin kaivattiin mukaan suomalaisia. Siellä tosin voivat olla vastassa Isis:in kaulankatkojat. Suomen osallistuminen Venäjän vastaisiin pakotteisiin on verrattavissa ampumiseen omaan polveen.

Ei todella näytä maamme tulevaisuus ruusuiselta. Pieni parannus voi tulla äänestyksessä keväällä, jätetään oikeiston Natokiimaiset ehdokkaat valitsematta eduskuntaan.

Reino Welling
valtuutettu Jämsästä

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kapitalistista kommunismia*

Radion ykkösaamussa 5.2.2015 olivat haastateltavina Eero Lehti (kokoomus) ja Sirkka-Liisa Antila (kepu). Keskustelu oli hyvin yhteistyöhakuista eli konsensushenkistä. Valtion budjettivaje on 10 miljardia euroa ja yhtiöt jakavat samanaikaisesti osakkeenomistajille osinkoja 10 miljardia euroa. Kummallinen yhteensattuma. Näitä osinkojahan ei kukaan tohdi vaatia valtion kassaan. Yhtiöt eivät sen jälkeen investoisi ja loisi uusia työpaikkoja.

Radiossa kerrottiin myös, että Suomi on luonut uusia työpaikkoja Baltian maihin. Niistä Viroon 25 000. Siellä kilpailuetuina ovat alhaiset palkat, alhainen verotus ja nälkäiset työntekijät.

"Laissa säädettyyn työn pakkoon liittyy liian paljon vaivaa, väkivaltaa ja melua, sen sijaan nälkä on sekä rauhallinen, vaitelias, lakkaamaton painostaja, että myöskin teollisuuden ja työn luonnollisimpana aiheuttajana synnyttää mitä suurinta voimainponnistusta."

"Näyttää olevan luonnonlaki, että köyhät ovat tiettyyn määrään saakka kevytmielisiä, niin että aina on tarjolla joitakuita tekemään yhteiskunnan alhaisimpia, likaisimpia ja iljettävimpiä tehtäviä. Siten lisääntyy suuresti ihmisonnen varasto, hienommat säästyvät raadannalta ja voivat häiritsemättä hoitaa korkeampia toimia j.n.e… Köyhäinhoitolaki pyrkii hävittämään sen sopusoinnun ja kauneuden, tasasuhtaisuuden ja järjestyksen tässä järjestelmässä jonka jumala ja luonto ovat maailmaan laittaneet." (Protestanttinen pappi Joseph Townsend v. 1786)

Kansalaispalkkaa joutilaille

Jo lähes 230 vuotta sitten on havaittu, miten turmiollista köyhien hyysääminen on. Nyt jälleen pahimmoilleen eduskuntavaalien alla.

Jotkut elinkeinoelämän tarpeista piittaamattomat puolueet esittävät jotakin ihmeen kansalaispalkkaa kaikille joutilaille. Silloinhan pääomat karkaavat Suomesta eivätkä investoi ja luo uusia työpaikkoja, kasvua ja hyvinvointia.

Kommunismi on määritelmän mukaan yhteiskunta, jossa jokainen tekee kykyjensä mukaan ja saa tarpeidensa mukaan. Se on toistaiseksi mahdollista vain riittävän varakkaille.

***Kapitalistinen kommunismi:** Jokaiseen tuotantohaaraan kuuluva pääomamassa sieppaa koko lisäarvosta suhteellisesti niin suuren osan kuin minkä se muodostaa yhteiskunnallisesta pääomasta.(Marx Pääoma I s.727)

Viljo Heikkinen
Lapinlahti, 9.12.2015

Leipää ja sirkushuveja

Jo antiikin aikoina Rooman valtakunnassa todettiin, että suurin osa kansasta valistumattomana ajatteli vain arkisia asioita. Nälkäinen ei voi olla ajattelematta jokapäiväistä leipäänsä. Sirkushuvina olivat mm. gladiaattoritaistelut. Televisio on tuonut uuden ulottuvuuden. Ensimmäinen tunnettu poliittinen sovellutus oli Ceausescun murha. Suurena valtiomiehenä hän totesi, että ulkomainen velka rajoittaa kansallista itsenäisyyttä. Silloin Romania oli ainoa maa, jolla ei ollut ulkomaan velkaa. Rahat otettiin kansan selkänahasta.

Poliittisia murhia on tehty eri maissa ilman erikoisempaa tv-propagandaakin. Yleistä näille on, että niitä ei perusteellisesti tutkita koskaan. Kaikki muistavat Kennedyn, Palmen, Lindin ja venäläisen naistoimittajan murhan.

Jyllands Postenin pilapiirros Muhamedista oli alkua viimeaikaisille tapahtumille. Sitä jatkoi Nerikes Allehanda-lehti Örebrossa ja sitten tämä Charlie-tapaus. Charliella oli anarkistinen kirjava menneisyys. Siis ilman selvää linjaa. Lehti pilkkasi vallanpitäjiä ja sitten rahapulassa löysi rahoittajan tällä Muhamed- pilakuvalla. Samoin Nerikes Allehandan rahahuolet poistuivat ja "taiteilija" Lars Vilks sai siivun, jolla hän perusti säätiön, josta palkitaan islamin pilkkaajia.

Poliittisissa murhissa tiedetään murhaajat alkumetreillä. Onhan olemassa FBI, jolla on nopea tekijäprofiili. FBI:n profiileilla on heikkoutensa. Ne eivät ole loogisia. Rikossarjan takana oli suuret rahat, joita ei tutkittu. Olivatko rahoittajat samoja pilakuville ja murhille?

Charlien tapaus

Poliisi "löysi" arabin ajokortin pakoautosta ja silloin poliisille selvisi, keitä murhaajat olivat. Internetissä julkaistiin peräänkuulutus. Eräs peräänkuulutettu antautui Belgian (Vallonian) rajalla. Julkisuudessa en ole nähnyt hänen tietojaan. Tavallisesti joku nimekäs juristi tukee syytettyä, kunnes oikeudenkäynti on tutkinut asian. Vasemmisto järjesti mielenosoituksen rasismia vastaan. Vallanpitäjät näkivät mahdollisuutensa ja yhtyivät maailman laajuudessa sirkukseen. Ranskan presidentti mobilisoi 100 000 poliisia ja santarmia terroristijahtiin. Eikä hän tehnyt sitä turhaan. Hänen gallupinsa nousi tuplasti. Eri maiden johtajat yhtyivät terroristihöpinöihin.

Jo ensimmäisten pilapiirrosten jälkeen joku islamisti tarjosi tapporahan piirtäjistä, mutta sitten puuttui suuri raha asioihin. Palkattiin ammattimurhaajia ja sitten alkoi tapahtua. Lehden toimittajat kartoitettiin, joten tiedettiin, missä he istuivat. Mutta yksi oli joukosta poissa. Hän oli kadulla, tunnistettiin ja ammuttiin. Vain yksi piirtäjä oli muualla ja säilyi hengissä. Valvontakameroista ei ole mainittu mitään. Jos joku arabi oli päiväkaupalla kytännyt lehden liepeillä, niin se olisi näkynyt. Varmuuden vuoksi ammuttiin molemmat vartiossa olleet poliisit.

Valitettavasti olemassa olevilla tiedoilla ei voi päätellä, keitä murhaajat tai rahoittajat olivat.

Wäinö Pietikäinen
STP:n eduskuntavaaliehdokas
Vaasan vaalipiirissä

Nato kylvää kaaosta

Suomessa on meneillään valtava pelottelukampanja naapuriamme Venäjää vastaan. Etenkin oikeistolehdistö on unohtanut kokonaan totuuden käytön raflaavissa jutuissaan. Suomen kansan pelastajaksi yritetään saada Nato - tämä kokoomuksen vanhojen papparoiden fanittama "rauhanpuolustusjärjestö". Mitä tämä isojen poikien partiopoikajärjestö on maailmalla saanut aikaan? Otetaan käsittelyn alaiseksi vaikka Libya. Tämä maa oli ennen 2011 alkanutta "vapauttavaa demokratisointi-sotilasoperaatiota" Pohjois- Afrikan hyvinvoinnin keskus. Kansalaisilla oli vakaat ja varmat elinolosuhteet.

Muammar Gaddafi oli tosin yksinvaltias, mutta hyvin hän kelpasi lännen demokraateille, kunnes alkoi osoittaa taipumusta omaehtoisiin ratkaisuihin. Libyaa ei enää johdettukaan paikallisesta Yhdysvaltain suurlähetystöstä. Nato aloitti pommitukset ja 26 000 pommituslennon jälkeen valta olikin vaihdettu ja Gaddafi teloitettu ilman oikeudenkäyntiä. Lännen demokratia oli näyttänyt kyvykkyytensä. Mutta jotain meni sittenkin pieleen ja pahasti. Maassa käydään sisällissotaa eri klaanien ja heimojen välillä. Gaddafin jättämillä valtavilla asearsenaaleilla käydään sotia myös muualla. Libyan voidaan sanoa olevan täydellisessä kaaoksessa.

Yhdysvallat koki uuden nöyryyttävän tilanteen elokuussa 2014. Yhdysvaltain suurlähetystö henkilökuntineen joutui pakenemaan Turkkiin aseistetussa saattueessa. Edellinen suurlähettiläs oli tapettu jo aiemmin. Syksyn kuluessa tilanne on vain pahentunut. Ranska vaati jo syyskuussa uutta interventiota Libyaan. Ilmeisesti muut Nato-maat ovat saaneet vielä Ranskan luopumaan älyttömästä suunnitelmastaan. Kyllä Nato on vain hyökkäysjärjestö johon Suomen on pidettävä reilu hajurako. Suomen kansan selkeä enemmistö ei halua koskaan Natoon. Tämän ymmärtävät kokoomuspoliitikot, ja siksi he eivät enää halua kansanäänestystä Natosta. Kevään eduskuntavaalit olkoot Nato-vaalit.

Reino Welling
Jämsänkoskelta

Hyvinvointiin ei paluuta

Sdp:n entinen puheenjohtaja, kansanedustaja Jutta Urpilainen on sitä mieltä, että Kreikan velkoja ei pidä leikata, vaan maan tulee kansalaisten ahdingosta huolimatta noudattaa tehtyjä sopimuksia ja jatkaa valtion omaisuuden yksityistämisohjelmaansa (Pressiklubi 30.1.).

Urpilainen unohti yhden pohjoismaiseen sosialidemokratiaan kuuluvan keskeisen ja melkeinpä pyhänä pidetyn arvon, solidaarisuuden. Hän ei muistanut myöskään sitä, että Suomen oikeustoimilain 36 §:n mukaan sopimusta voidaan kohtuullistaa jättämällä se kokonaan tai osin vaikutuksetta, jos sopimusehdot ovat kohtuuttomat. Kreikan kohdalla ne ovat sitä.

Urpilainen oli Pressiklubissa sitä mieltä, että Suomen tulee jatkaa rakenteellisia uudistuksia ja suomalaisten luopua saavutetuista eduistaan. Hän tarkoittanee muun muassa, että valtion omaisuuden yksityistämistä on jatkettava, vaikka yksi prosentti maailman ihmisistä jo tällä hetkellä omistaa puolet koko maailman varallisuudesta.

Kansallisvarallisuuden uusjaossa varallisuutta on tähän mennessä hävitetty valtionyhtiöitä yksityistämällä sekä valtion toiminnan alaa rajoittamalla sellaisella tavalla ja vaikutuksin, jotka eivät ole olleet kunniaksi Sdp:lle. Sdp on ollut niin suuri ja tärkeä puolue, että sen vallassa on ollut sitoa ja päästää. Jos puolue olisi ymmärtänyt tai halunnut ymmärtää, se olisi kyennyt ohjaamaan valtakunnan kehitystä toiseen suuntaan kuin mihin sitä on viimeisen reilun parinkymmenen vuoden aikana ohjattu.

Sosialidemokraattinen utopia siitä, että kapitalistinen markkinatalous voitaisiin valjastaa koko kansalle hyvinvointia tuottavaksi, on mennyttä aikaa. Hyvinvointivaltioon ei ole paluuta.

Taito Taskinen
Kuopio

Oikeutettua ja ei-oikeutettua väkivaltaa?

Suomen evankelisluterilaisen kirkon Kuopion piispa Jari Jolkkonen kirjoitti 15.1.2015 Savon Sanomissa Torstaivieras-osiossa otsikolla Miten paha voitetaan? Jolkkonen aloittaa ranskalaisen Charlie Hedbo-lehden Muhammed-pilakuvista seuranneista terrori-iskuista ja esittää noissa iskuissa haastetun paitsi sananvapauden, myös länsimaisen modernin ihmiskuvan, jossa yleisesti ajatellaan ihmisen olevan hyvä ja pahuus rajoittuu rikollisuuteen.

Yhdysvaltain puolustusministeriö Pentagon määrittää terrorismin näin: "Väkivallan tai sen uhan harkittu käyttö pelottelutarkoituksessa, pyrkimyksenä pakottaa tai yrittää pelotella valtiovaltaa tai yhteisöjä tiettyyn toimintaan kysymyksissä, jotka ovat poliittisia, uskonnollisia tai ideologisia."

Miten näin määritelty "terrorismi" eroaa muusta väkivallasta, on se sitten valtiollista tai ei-valtiollista, on tämän kirjoittajalle epäselvää, mutta olettaa voi tuolla tehtävän tarkoituksellista jakolinjaa sallitun ja ei-sallitun väkivallan välille. Piispa Jolkkonen jatkaa, että "toisen vakaumuksen pilkkaamisessa on vaikea nähdä mitään erityisen ylevää". Suomen rikoslaki linjaa Jumalan pilkkaamisesta tekijälleen rangaistukseksi sakkoa tai enintään kuusi kuukautta vankeutta, mutta sieltä ei vastaavasti löydä erityistä poliittisen tai aatteellisen auktoriteetin pilkkaamisen sanktiointia, mikä tekee yhdestä aatteesta ja vakaumuksesta muita suojatumman - uskonnollisesta.

Israelin rikokset syyniin Pariisin iskujen varjossa

Kristinusko ei kuitenkaan sekään ole ollut historian saatossa pelkästään moraalin ja etiikan kantaja, vaan kuten tiedämme uskonsodat, ristiretket ja eurooppalaisten siirtolaisten valloitukset ja väkivalta muiden uskontojen ja kulttuurien parissa oikeutettiin nekin Raamattuun vedoten. Jolkkosen kirjoituksessa mainitaan Ranskassa tehtyjen terrori-iskujen jalkoihin jääneen muun muassa ääri-islamilaisen Boko Haram-liikkeen joukkomurhat Nigeriassa ja ISIS:in toimet Lähi-idässä. Niin varmaan jäivätkin joksikin aikaa, mutta niin jäivät myös tapahtumat Keski-Afrikan tasavallassa, jossa sekä enemmistönä olevat kristityt että vähemmistönä olevat muslimit käyttävät väkivaltaa. Jalkoihin jäivät myös uutiset Palestiinan tarkkailijavaltion liittymisestä Kansainväliseen rikostuomioistuimeen ICC:hen sekä ICC:n päätöksestä aloittaa tutkimus Israelin viime kesänä suorittamasta pommitussodasta Gazaa vastaan ja siinä mahdollisesti tehdyistä sotarikoksista. Huomiotta jäi myös Israelin ja Yhdysvaltain jyrkkä vastalause kyseistä ICC:n päätöstä kohtaan.

Jari Jolkkonen kehottaa kirjoituksessaan kutakin kysymään itseltään uinuuko meissäkin itsekkyyden ja väkivallan virus? Tarpeellisia kysymyksiä molemmat ja varsinkin jos "itsen" laajentaa omien fyysisten rajojensa ulkopuolelle omaan viiteryhmäänsä, maahansa tai maanosaansa.

Yhtenä esimerkkinä väkivallan brutaaliudesta Jolkkonen nostaa Etelä-Vietnamissa sijainneen My Lain kylän verilöylyn vuonna 1968, jossa Yhdysvaltain sotilaat surmasivat 500 siviiliä; vanhuksia, naisia ja lapsia. My Lai oli kaikessa karmeudessaan kuitenkin vain pieni alaviite Ranskan kymmeniä vuosia jatkuneessa sodassa, jossa sen siirtomaat hakivat itsenäisyyttä ja joka sen peräytyessä lopullisesti siirtyi Yhdysvaltain dominoimaksi Indokiinan sodaksi vuoteen 1975 saakka.

Lännellä vastuu terrorismin leviämisestä

Yhdysvaltain presidenttien John F. Kennedyn ja Lyndon B. Johnsonin puolustusministerinä tuon sodan aikaan toiminut Robert McNamara vieraili Hanoissa 2000-luvun alussa ja kertoi Vietnamin johtohenkilöitä tavatessaan arvionsa: "Te menetitte sodassa 3,3 miljoonaa ihmistä kuolleina, mikä minun kotimaani Yhdysvaltain väkilukuun suhteutettuna tarkoittaa 28:aa miljoonaa. Eikö se ollut tragedia?".

Vuonna 2003 Yhdysvallat eurooppalaisine liittolaisineen hyökkäsi ensin Irakiin ja myöhemmin Libyaan ja sodat ajoivat koko alueen siihen kaaostilaan. joka raivasi tilaa ISIS:ille ja muille sen kaltaisille ääriliikkeille.

Mikä on läntisten valtioiden vastuu itse levittämästään väkivallan viruksesta, voisi kysyä jatkaen piispa Jolkkosen alulle panemaa ajattelua siitä, että sotarikokset ovat äärimmäisiä esimerkkejä rikoksista? Vai jatkammeko edelleen sen periaatteen mukaan, että vain muiden teot voivat olla rikollisia, syytteeseen asetettavia ja tuomittavia, eikä meidän tekemämme koskaan?

Tätä lännen ikuista syyttämättömyyttä ihmetellään aivan varmasti meidän yhteisömme rajojen ulkopuolella.

Aaro Heikkinen
Iisalmi

Toimituksen väliotsikot

Tukea Kansanäänelle

Juha Kieksi 15 e, Viljo Heikkinen 10 e, Larmo Lehtola 30 e, Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 33 e, Jaakko Ahvola 30 e, Paavo Heikkinen 25 e, Kai Kontturi 50 e, Hannu Ikonen 100 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tarja Männikkö 33 e, Leipäpappi 11 e ja Tommi Lievemaa 15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Onko Suomessa sananvapautta?

Sananvapaus on maailmalla nyt tapetilla. Sananvapautta puolustetaan ohjuksin, pommein sekä sotilas- ja poliisilaumoin. Sananvapauden nimissä kaivetaan verta nenästä ja onhan sitä verta nähtykin. Hieman outo ilmiö on suomalainen sananvapaus.

Kun lukee iltapäivälehtiä ja muutamia riippumattomiksi itseään mainostavia aviiseja, alkaa epäillä, onko Suomi sodassa Venäjän kanssa. Joissain kirjastoissa pääsee lukemaan vuoden 1938–39 sanomalehtiä. Tämän päivän vihankylvö ja aiheettomien pelkojen lietsonta naapuria kohtaan on kuin konsanaan onnettomalla 1930-luvulla. Kiihotus kansanryhmää kohtaan on kriminalisoitu, mutta ilmeisesti venäläiset ovat lain ulkopuolella.

Suomalainen sananvapaus on todella tulkinnanvarainen asia, aivan samoin kun koko itsenäisyytemmekin. Venäjän toimien ymmärtäminen lehtien palstoilla onnistuu vain muutamien vasemmistolehtien ansiosta. Sensuuri on siis todellisuutta nyky-Suomessa. Kaksi operettihahmoa, Stubb ja Haglund kehuvat olevansa isänmaallisia. Missähän se heidänkin isänmaansa on, ei ainakaan Suomessa.

Kun Suomella ei ole enää itsenäistä ulkopolitiikkaa, on meidänkin osallistuttava Venäjän vastaisiin pakotteisiin, joilla ammumme kuvaannollisesti omaan polveemme. Hyvät suhteet naapuriin on tuhottu, osin kauppasuhteetkin. Suhteiden normalisointi ei välttämättä koskaan täysin onnistu. Venäjän markkinoille tulijoita on riittävästi. Jos EU:ta eivät Venäjän markkinat kiinnosta, niin kiinnostuneita kyllä löytyy joukoittain Kiinasta, Etelä-Amerikasta, Intiasta, Pohjois-Koreasta jne.

Voisiko joku Nato-kiimainen kertoa, paljonko Suomelle ovat jo tulleet maksamaan Venäjä-pakotteet ja vastapakotteet. Olettaisin summan olevan suurehkon. Olen pohtinut myös Saksan Merkelin asemaa. Hän on innokkaana aloittamassa uusia pakotteita ja kauppasaartoja Venäjää kohtaan. Merkelin esi-isät olivat saartamassa Leningradia 900 päivää, mutta kaupunki ei antautunut eikä koko valtakunta. Venäjän vahvuus on nyt aivan toista kuin vuonna 1941. Pakotteet ovat hyödyttömiä. Olisi pitänyt Maidanin autonrengaspolttajaisten aikana ajatella tulevaisuutta eikä toimia CIA:n ja EU:n yllytysten mukaan. Ukrainan kriisi on lähtenyt lapsesta, valitettavasti.

Reino Welling
valtuutettu Jämsänkoskelta

Vapunpäivän tervehdys Kansanääneen

Tervehdykset palautetaan 24.4.2015 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Ollaksentie 17, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja "laatikkotervehdys" 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkitkää tiedonantoihin: "Vapputervehdykset"

Paikkakunta/kaupunginosa/kylä

Kokouksia ja tapahtumia

Naisen asema Euroopassa tänään?

KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN TILAISUUS

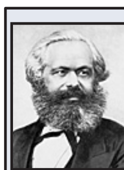
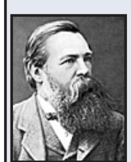
Hermannin kerholla os. Hämeentie 67
su 8.3.15 alk. klo 14.00.

Juhlapuhe: Pekka Tiainen

Ohjelmassa mm. lyhyitä puheenvuoroja naisehdokkailta. Järjestöväen sketseja ja musiikkiohjelmaa. Juonto ja tervehdyspuhe: Timo Kangasmaa. SFT:n tervehdys naisille. Tietenkin juhlan kunniaksi kakkukahvit.

Tervetuloa kaikki paikalle

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

"Pyhäkoulu" jatkuu talvella 2015 seuraavasti: 15.3.2015. Silloin tarkastamme dialektisen materialismin "pilottiaineiston" julkaisemista silmällä pitäen. Tämän jälkeen jatkamme **dialektisen ja historiallisen materialismin** käsittelyä **seuraavasti: 29.3., 12.4. ja 26.4.**.

Sopivia perusteoksia ovat **Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.**

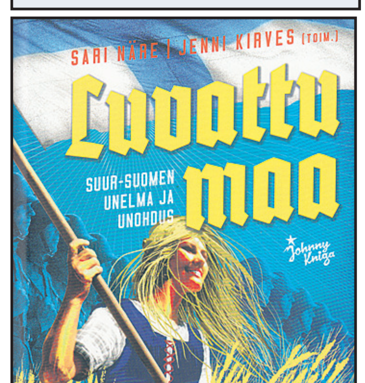
SFT:n toimintaa

SFT kutsuu jäseninään olevia naisia ja kaikkia sotaa ja fasismia vastustavia ystäviään osallistumaan KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN viettoon sunnuntaina 8.3 klo 14.00 Hermannin kerholle, Hämeentie 67, Helsinki. Tervetuloa!

SFT:n OPINTOKERHO kokoontuu keskiviikkona 11.3. klo 17.00 Helsingissä Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Kerhoilan aihe liikkuu Suomen vanhan työväenliikkeen historiassa ajassa, jolloin Helsingin ja Etelä-Suomen muidenkin suurten kaupunkien punakaartit olivat valmistautumassa auttamaan Helsingin edustalla Viaporissa kapinaan noussutta linnoitussaarten venäläistä varuskuntaa. Jos olet kiinnostunut, niin tule kuuntelemaan ja keskustelemaan!

SFT:n VUOSIKOKOUS pidetään perjantaina 3.4 klo 12.00 Helsingissä, Hermannin kerholla, Hämeentie 67 . Jäsenet tervetuloa!

Hallitus

Kansan äänen seuraava numero ilmestyy ma. 30.3. Siitä voidaan lukea mm. Juha Kieksin arvio tästä Sari Näreen ja Jenni Kirveen toimittamasta kirjasta "Luvattu maa - Suur-Suomen unelma ja unohdus".

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Tehdään kerrankin oikein

Tämä teksti voi monesta tuntua pahalta, mutta kun asiaa pohditte, huomaatte asian olevan näin. Lisäarvoa, jonka tavallinen palkansaaja käsillään tuottaa, pyritään kasvattamaan, mutta palkka painamaan kapitalistisen maailmankatsomuksen mukaisesti mahdollisimman alas. Samanaikaisesti lapsiperheiden ahdinko syvenee, ja ison rahan ahneus jatkaa kasvuaan. Mikään ei tunnu rikkaalle kansanosalle riittävän. Pitäisikö tehdä jotain, kun aikaa vielä on ennen täydellistä tuhoa?

Reijo Rytkönen on STP:n ehdokkaana eduskuntavaaleissa uudelamaalla.

Oikeus työhön ja tulevaisuuteen

Jokaisella ihmisellä on oikeus riittävään toimeentuloon ja näin mahdollisuus suunnitella tulevaisuuttaan, kuten perhettä ja kattoa pään päälle. Miten on mahdollista jatkuvasti lisätä pätkä- ja osa-aikatöiden osuutta palkkatyöstä?

Ajatellaan 20 tunnin työviikkoa tekevää myyjää. Hänen palkkansa on noin 10,5 € tunnilta eli viikossa 210 € ja neljänviikon jaksossa 840 €. Tällä palkalla ei ole mahdollista tulla toimeen ilman yhteiskunnan apua. Lisäksi hänet on todennäköisesti vuokrafirman kautta palkattu. Tuosta rahasta ei vuokran jälkeen jää juuri mitään näppiin. Onneksi on sosiaaliturva, joka paikkaa tilannetta toimeentulo- ja asumistuella sekä muilla tuilla. On vielä leipäjono, josta voi pikkuisen hakea särvintä, jos nälkä vaivaa.

Minun oikeustajuni ei käsitä, kuinka on mahdollista kohdella ihmistä näin, saattaa hänet kerjäämään tullakseen toimeen. Onko oikein maksattaa yhteiskunnalla osa palkasta tukien muodossa? Siinä kaupassa, jossa tämä myyjä toimii, on useita samassa tilanteessa olevia henkilöitä. Kuinka kävisi, jos nämä ihmiset, jotka auliisti palvelevat asiakkaita ja laittavat tuotteita hyllyille, eivät eräänä päivänä saapuisikaan työhön? Ymmärtäisikö joku sen arvon, mitä tämä pieni myyjä kätösillään oli saanut aikaan töissä ollessaan?

Lapsilisät niitä tarvitseville

Nykyisen hallituksen päätös leikata lapsilisiä oli melkoinen virhe. Muutos olisi pitänyt hoitaa tulojen ja lapsimäärän eli tarpeen mukaisesti. Lapsilisä olisi pitänyt suhteuttaa myös lapsimäärään. Toisin sanoen pienituloisille olisi korotettu lapsilisää, jota suurituloisille ei välttämättä maksettaisi ollenkaan. Tietysti tästä olisi noussut äläkkä eriarvoiseen asemaan asettamisesta, mutta onko työttömän ja työssä käyvän toimeentulon mahdollisuudet yhtäläiset?

Perustarpeilla rahastaminen lopetettava

Perustarpeita tuottavat valtionyhtiöt on poistettava pörssistä, ja yksityisten osakkaiden niillä rahastaminen on lopetettava. Valtionyhtiöiden omistuksesta on säilytettävä valtiolla yli 50 %. Valtion on pyrittävä lisäämään omistuspohjaa jo myymissään perustarpeita tuottavissa ja ylläpitävissä yrityksissä. Tästä hyvänä esimerkkinä huonosta teosta on Fortumin jakeluverkon myyminen ulkomaisille omistajille. Omistuspohja on palautettava ennalleen. Myös arvonlisävero perustarpeista on poistettava.

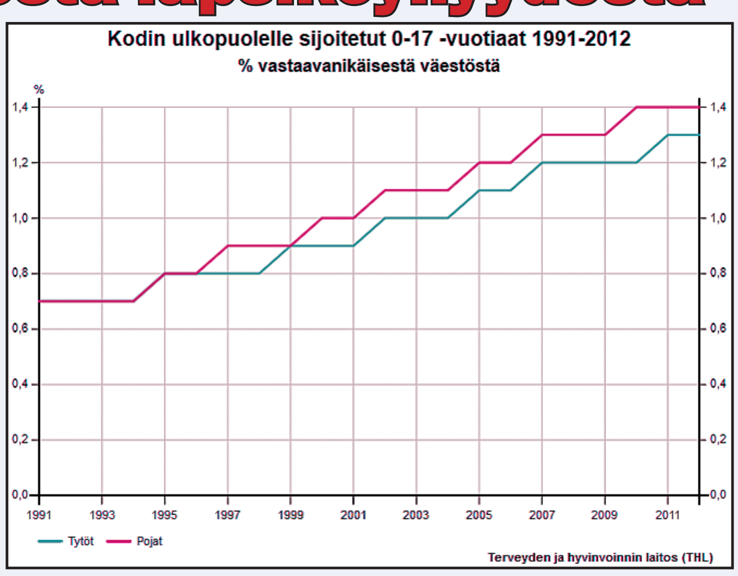
Tämä kaikki on mahdollista toteuttaa, kun järkevästi irtaudutaan EU:n maksuista ja lakataan antamasta avustuksia EU-maiden pankeille ennen kuin oman maan asiat on saatettu säälliselle tasolle. Suomi nousee, kun oivalletaan tahto, osaaminen ja isänmaallisuus. Miksi antaisimme avaimet muiden käsiin, kun oven voi aukaista itse?

Reijo Rytkönen

STP

Suomalaisesta lapsiköyhyydestä

Oheen laitan THL:n tilastokäyrän siitä, kuinka lasten ja nuorten huostaanotot ovat kaksinkertaistuneet 20 vuodessa. Lapsiköyhyys on kasvanut Suomessa paljon. Kehitykseen on vaikuttanut lapsiperheiden palveluiden leikkaaminen. Yksi lapsiperheiden palvelu on kodinhoitoapu, jota vielä 1980-luvulla sai yleisesti. Nykyään kodinhoitopalveluiden raunioilla puhutaan elämänhallinnasta, mutta konkreettista apua ei enää tarjota. Vanhemmat voivat olla väsyneitä ja tarvitsevat arkeensa apua. Esimerkiksi työelämän kiireet, työttömyys sekä erilaiset elämän kriisit voivat aiheuttaa väsymystä.

Voima-lehden teesi "Raha ei lue lakia" kuvaa tilannetta hyvin, koska tällainen toiminta rikkoo lakia ja ihmisoikeuksia. Lastensuojelulain mukaan muut keinot auttaa perheitä tulee käyttää ennen lapsen huostaanottoa. Tämä periaate (perheiden jälleenyhdistäminen) lisättiin lastensuojelulakiin perustuslaillisesta näkökulmasta. Taustalla on myös Suomen saamia ihmisoikeustuomioita. Voima-lehden artikkelissa "Rahan löyhkä" tuodaan myös esiin sitä karua todellisuutta, kuinka huostaanotoilla tehdään bisnestä.

Suomi on pohjoismaista uusliberalistisin. Meillä myös huostaanottotilastot ovat pohjoismaiden korkeimmat. Tätä ovat päivitelleet myös kokoomuslaiset "heikompaa ainesta" – lausunnoillaan. Mietitäänpä myös muiden uusliberalistisimpien maiden lapsiköyhyyttä. Tieteellinen aineisto osoittaa, että esimerkiksi Iso-Britanniassa ja Saksassa tämä on suuri ongelma.

Tällainen köyhää ja tavallista kansaa kurjistava kehitys on alkanut sen jälkeen, kun pääomat vapautettiin 1980 ja 1990 lukujen vaihteessa. Tämän jälkeen tuli lama, jonka seurauksena lapsiperheiden palveluista lyhytnäköisesti leikattiin. Lama oli keinotekoinen, jolla Suomi saadaan mukaan EU:hun ja liittovaltioon. EU on kapitalistinen järjestelmä, jossa on pääomien vapaa liikkuvuus. EU:ssa on myös kapitalistilobbareita, jotka ajavat omia direktiivejään läpi. Nyt ahdinkoa yritetään vielä syventää TTIP – eli vapaakauppasopimuksella. Tämä lama ei todellakaan ole AY-liikkeen syytä kuten Iiro Viinanen väittää. Se on nimenomaan kapitalismin ja uusliberalistisen kehityksen syytä, joka alkoi pääomien vapauttamisesta.

Yksi kapitalistisen valtion tunnusmerkeistä on työläisen riisto. Enemmistö ihmisistä on aina työväenluokkaa. Jos kapitalistit saavat absoluuttisesti tahtonsa läpi, se tarkoittaa käytännössä täydellistä luokkayhteiskuntaa. Siis luokkasäätyjen palaamista. Niin kauan kuin Suomessa on tällaista eriarvoisuuskehitystä, niin minä kiroan liiallisen hyvätuloisuuden ja menestymisen ihannoinnin alimpaan maanrakoon. Kapitalisteille ja uusliberalisteille ei tule antaa anteeksi tekojaan, vaan heitä on pidettävä ihmisoikeusrikollisina. Niin suuria kärsimyksiä kapitalismi on meillä aiheuttanut viattomille ihmisille pikkulapsista alkaen.

Henri Autero
Vaasa
IPU:n ehdokas Vaasassa

Kyllä julkisille palveluille
Irti Natosta lopullisesti

Osallistumme Suomen parlamentin vaaliin, jotta suomalaiset voivat vaatia yhteiskuntaa, missä ihmisen ja luonnon hyvinvointi asetetaan pörssikursseja ja kilpailukyvyn kasvua tärkeämmäksi arvoksi. Vaadimme irtautumista sotilasliitto Natosta sekä uudenlaista, tasavertaisuuteen perustuvaa kansojen yhteistyötä. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Lana Kortie; Homeopaatti, yomerkonomi; Helsinki

EU:ssa rikkaan Suomen talous romahti. Näkymät ovat katastrofaaliset tuotannon siirtyessä halpamaihin. Päätösvaltamme on palautettava ja taloutta parannettava eroamalla EU:sta. Hyvään kokemukseemme perustuen yhteistyö Venäjän kanssa kehittää talouttamme.

Esa Salomaa; Opettaja, eläkeläinen; Helsinki

Kehitettävä vaihtoehtoenergioita, pois ydinvoimasta * Luonnonrikkaudet omaan maahan, valtiollistettava kaivosteollisuus * Puhdasta ruokaa ja vettä kaikille * Kotimaiseen ruoan tuotantoon * STOPPI ITTP:lle ja EU:lle * Ei julkisen sektorin yksityistämiselle.

Pentti Seppänen; Rakennusmies, eläkeläinen; Helsinki

Naton jäsenyys on torjuttava ikuisesti ja naapuriystävyys sekä taloudellinen yhteistyö Venäjän kanssa palautettava. Nuorisotyöttömyyden hoito yhteiskunnan varoilla maksaa itsensä takaisin. Palkkoja ja eläkkeitä nostettava. Suomi irti EU:n sodista.

Reijo Rytkönen; Tietoliikenneasentaja, Uusimaa

Jokaisella oltava oikeus työpaikkaan ja ihmisarvoiseen elämään. Pätkätyöllä ei suunnitella elämää pitkällä tähtäimellä. Valtion omistamat yritykset eivät kuulu pörssiin. Lapsilisät vapautettava veroista ja suunnattava lisät oikeasti tarvitseville.

Abouraya El Sayed; Yrittäjä, liikenneopettaja; Helsinki

Suomen tulee olla kansainvälinen. Nato:on ei pidä liittyä, vaan tulee pysyä puolueettomana. Pitäisi tehdä kriittinen arvio Nato:on liittymisestä. Valtion velanotto on pysäytettävä. Hyvinvointiyhteiskunta on säilytettävä. Töitä tulee riittää kaikille.

Matti Wahrman; Prosessipuhdistusmies; Keski-Suomi

Äänioikeus palautettava äänestysoikeuden sijaan. Tulojen ja varallisuuden osalta tarvitaan oikeudenmukainen uusjako. Ostovoiman parantamiseksi arvonlisävero poistettava perustarvikkeista, asumisesta ja liikennemaksuista. Työmatkakuluille täysi verovähennysoikeus.

Wäinö Pietikäinen; Toiminnanjohtaja; Vaasa

Itsenäisyytemme ajan keskustelua on hallinnut rauhanpolitiikka. Luotiin Paasikiven - Kekkosen linja. Se kesti 40 vuotta. Nyt on luotu Stubbin - Tuomiojan linja. Sitä tukevat EU ja Euro. Nyt ovat lisäksi Nato-paineet. Olisi aika palata rauhan linjalle.

Anne Luukkonen; Merkonomi; Varsinais-Suomi

Pätkätyöt eivät anna toimeentuloa. Työttömyys käännettävä laskuun. Nuorison koulutus ja työllisyys on turvattava. Muutos merkitsee vanhusten, lasten ja sairaiden hoitopaikkojen ja niiden henkilökunnan lisäämistä. Rauhan puolesta Natoa vastaan.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2a/15, huhtikuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Tärkein tehtävä - irti Natosta lopullisesti!

Kuva: Heikki Männikkö

Olemme vaarallisen lähellä Natoa ja sotaa. EU-USA-akseli vie Natoa kiinni Venäjän rajoihin tavoitteenaan Venäjän kontrollointi. Meitä painostetaan tähän uhkapeliin mm. pitkän Venäjän maarajamme vuoksi. Nato muuttaa geopoliittisen asemamme ja suhteemme Venäjään liittäen meidät kaikkiin Naton sotiin. Siksi nyt luodaan valheellista viholliskuvaa Venäjästä. Tämä politiikka käy meille kalliiksi. Vaalien tärkein kysymys on ”irti Natosta ja paluu puolueettomuuteen”.

Sivut 3 ja 4

”Wahlroosit” ja kansankiusaajat pysäytettävä

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva ilmaisee veden merkitystä elämälle. Uusliberalismi kehittyy suuntaan, jossa makean veden varannot yritetään yksityistää suurille kapitalisteille, kuin siirtomaat aikanaan. ”Maailman Wahlroosit” haluavat kaiken, jolla voi tehdä rahaa, kasveja ja eläimiä myöten. Ihmisiäkin omistetaan nykyään. Uuteen imperialismiin kuuluu myös ihmisten pakottaminen kilpailemaan, kuka tekee kapitalisteille halvimmalla töitä. Tällaista maailmaa emme varmasti halua.

Sivut 3, 7 ja 9

Sote-palveluja kehitettävä julkisina toimintoina

STP:n vaalijuliste v. 2012

STP:n ehdokkaat vastustavat peruspalvelujen leikkauksia, joita ”Wahlroosit” myös hamuavat voittojensa lähteiksi. STP:n asiakirjoissa todetaan: ”Julkisten palvelujen yksityistäminen on EU-politiikkaa, joka johtaa ihmisten rahastamiseen ja eriarvoistamiseen sekä vähäosaisten palveluiden laiminlyöntiin. Terveyden- ja vanhustenhoitoa tulee kehittää julkisina toimintoina.” Nämä palvelut on kustannettava yhteiskunnan varoista ja siksi tulee siirtyä progressiiviseen verotukseen. Katso ehdokkaiden esittelyt ja kirjoituksia tästä julkaisusta.

Sivut 10 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit- liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0407330466

HELSINKI 30.3.2015

Leikkauspolitiikalle ei ole perusteita

Valtiovarainministeriön virkamiehet esittivät äskettäin oman näkemyksensä Suomen talouden tilasta ja tarvittavista toimenpiteistä. Virkamiesten mukaan seuraavalla vaalikaudella valtion ja kuntien menoja on karsittava 6 miljardilla eurolla. Virkamiehet esiintyvät näennäisen puolueettomina, mutta heidän talouslinjauksensa edustavat puhtaan oikeistolaista, EU-yhteensopivaa uusliberalismia.

Kun seuraa Suomessa käytävää talouskeskustelua, ei voi kuin yhtyä Aalto-yliopiston taloustieteen professorin Pertti Haaparannan sanoihin (HS 22.3.): "Suomen talouspoliittinen keskustelu on muuttunut täysin epä-älylliseksi". Haaparannan esilletulo oli harvinainen ja virkistävä poikkeus suomalaisessa valtajulkisuudessa. Muutoin ilmatilaa ovat hallinneet yhden totuuden ja ainoan vaihtoehdon apostolit, leikkauslistojen esittäjät.

Haaparanta kumoaa monia uskomuksia ja hokemia, joita saamme kuulla päivittäin ns. asiantuntijoiden suusta. Hän kummastelee käsitystä, että velkaantumisesta seuraa automaattisesti leikkausten välttämättömyys. Haaparanta liputtaa elvyttävän politiikan puolesta, ja muistuttaa, että taloutta on sopeutettu joka vuosi vuoden 2009 elvytyksen jälkeen. "Sen seuraukset nähdään. Kiristävä politiikka on nimenomaan lisännyt velkaantumista", toteaa Haaparanta.

Hänen mukaansa maailman huippuekonomistit, nobelistit ja myös suurimmat talousinstituutiot puhuvat elvytyksen puolesta. Ainoa poikkeus on EU-komissio, joka yhä jankuttaa talouskurista. Haaparanta kummastelee, että kiristystä markkinoidaan Suomessa ainoana linjana. Hän ihmettelee, miksi valtiovarainministeriö ei tuota ensimmäistäkään laskelmaa kiristysten sosiaalisista vaikutuksista.

Suorastaan vallankumoukselliselta kuulostaa Haaparannan vaatimus, jonka mukaan julkinen valta tulisi palauttaa siihen rooliin, joka sillä on ollut tietotekniikan kehittäjänä. Tällä Haaparanta viittaa "byrokraattien" luomaan nmt-verkkoon, jonka pohjalle rakentui Nokian menestys. Haaparanta peräänkuuluttaa julkiselta sektorilta näkemystä, joka on nyt hukassa.

Haaparannan ulostulo tyrmättiin luonnollisesti maamme yhden totuuden ekonomistipiireissä, aivan samoin kuin aiemmin tyrmättiin – ja sen jälkeen vaietttiin kuoliaaksi – esimerkiksi yhdysvaltalainen taloustieteen nobelisti Paul Krugman. Krugman kehotti Suomea lopettamaan tuhoisan leikkauspolitiikan välittömästi. Haaparanta ja Krugman edustavat selvästi samaa, keynesiläisyyteen kallellaan olevaa koulukuntaa. Haaparannan väitöskirjan ohjaajiin kuului muun muassa James Tobin, ns. Tobinin veron eli valuuttakaupan transaktioveron kehittäjä.

Keynesiläiset vaatimukset sopivat hyvin yhteen STP:n eduskuntavaaliohjelmassa mainitun vaatimuksen kanssa, jonka mukaan ensi vaiheessa on siirryttävä koordinoituun markkinatalouteen. Tämä on nykyoloissa jopa vallankumouksellinen vaatimus. Sillä tarkoitetaan työn tuloksena syntyneen varallisuuden uusjakoa työntekijöiden hyväksi. Tämänhetkinen EU-vetoinen uusliberalismi vetää kehitystä vastakkaiseen suuntaan, eli palkkojen heikentämiseen ja pääomapiirien voittojen kasvattamiseen.

STP:n eduskuntavaaliohjelman mukaisesti "tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi".

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Irti Natosta - Venäjä-suhteet kuntoon

STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa on ehdokas eduskuntavaaleissa Uudellamaalla nro 2

Tänään saamme todistaa Suomen ulkopolitiikan täydellistä rappiota. Maatamme on asemoitu entistä tiiviimmin osaksi läntistä leiriä, joka koostuu kolmesta peruspilarista, USA:sta, EU:sta ja Nato:sta. Tämä pyhä kolminaisuus tavoittelee täydellistä maailmanhallintaa ja totalitaristista kapitalistista maailmanjärjestystä. Viimeaikaiset poliittisen johtomme edesottamukset osoittavat Suomen olevan tänä päivänä itsenäisen toimijan sijasta lännen tahdoton alamainen. Meillä on lyhyessä ajassa tuhottu toisen maailmansodan jälkeen Paasikiven ja Kekkosen johdolla rakennettu ulkopolitiikka, joka perustui puolueettomuuteen, sovitteluun ja rauhanpolitiikkaan.

Suomen valtamedian (mm. YLE:n) Venäjä-vastaisuus menee äärirajoille. Aiemmin se on ennakoinut vaikeita aikoja. Toivottavasti tilanne normalisoituu pian. Kuva kokoomuksen trollitehtaalta Länsi-Pasilasta.

Parlamentarismi on kuopattu

USA-EU-Nato-klikin vallantavoittelu ja röyhkeys näkyvät parhaillaan sekä Kreikassa että Ukrainassa. Kreikan kansan vaaleissa ilmaisema tahto politiikan suunnanmuutoksesta sai EU-eliitin raivon valtaan. Kreikka ottaa etäisyyttä EU-vetoiseen uusliberalismiin ja Natoon. Maan velkaantumisen taustalla ovat kansainvälisesti vertaillen huomattavan suuret sotilasmenot. Velasta merkittävä osa on velkaa Saksan ja Ranskan sotilasteollisuudelle. Demokratiaa ylistetään juhlapuheissa EU:n perusarvoksi, mutta todellisuudessa parlamentarismi on menettänyt pitkälti merkityksensä, sillä talous- ja rahaliiton sekä Unionin jäsenyysehdot suitsevat tiukasti politiikkaa ja tekevät vaihtoehtoisesta politiikasta käytännössä mahdotonta toteuttaa. Ukrainan tilanteesta on läntisissä valtavirran tiedotusvälineissä julkaistu hyvin vähän - jos ollenkaan - oikeaa, tasapainoista tietoa. Tilanne muistuttaa Naton Serbiaa vastaan käymän sodan aikaa, jolloin sotilasliiton näkemykset hallitsivat ilmatilaa, ja vaihtoehtoisia näkemyksiä sai etsiä kiven alta.

Ahtisaari läntisen imperialismin palveluksessa

Nykyhetkelle ominainen, ala-arvoinen propagandatyylinäyte nähtiin Ylen TV1:n Ykkösaamu-ohjelmassa (14.2.), jossa Nobel-palkittu entinen presidentti Martti Ahtisaari lausui näkemyksiään Ukrainan tilanteesta. Ahtisaaren mukaan Minskissä sovitun tulitauon pitävyys "riippuu hyvin paljon Venäjän asenteesta". Lausunto on käsittämätön, kun ottaa huomioon, ettei Venäjä ole sodan osapuoli. Keskustelu pyöri ohjelmassa muutenkin pitkälti Venäjän päivittelyn ympärillä – kuten uutis- ja ajankohtaisohjelmisto sekä sanomalehtien uutisointi tällä hetkellä ylipäätään. USA:n masinoiman, Ukrainan laittoman vallankaappauksen jälkimainingeissa valtaan nousseen nukkehallituksen suorittamat julmuudet ja suoranainen kansanmurha, sen enempää kuin noin miljoonaan ihmiseen noussut pakolaistulva Venäjälle, ei saanut Ykkösaamussa rauhannobelisti Ahtisaaren huomiota. Ahtisaari harhautti katsojia vaikenemalla USA:n ratkaisevasta roolista vuoden takaisessa vallankaappauksessa.

Mihin unohtui Serbian pommitus ja Irakin sota?

Ex-presidentin asenteen ymmärtää, kun muistaa hänen kytköksensä Naton ja USA:n intressien palvelemiseen Serbian pommittamisessa ja Kosovon itsenäistymisessä. Ahtisaari kutsuu Krimin siirtymistä Venäjän hallintaan "kansainvälisen oikeuden vastaiseksi". Tämä on härskiä puhetta mieheltä, joka toimi kätilönä imperialistisessa Serbian vastaisessa hyökkäyssodassa. Krim liitettiin Venäjään verettömästi kansanäänestyksen jälkeen, siis täysin toisin kuin mitä Nato ja Ahtisaari tekivät Serbiassa. Ahtisaaren esiintyminen Ykkösaamussa oli täydellistä sekasotkua, jossa tosiasiat kääntyivät iloisesti ylösalaisin. Hän paheksui kapinallisia, jotka ovat nousseet Ukrainan hallitusta vastaan, mutta vaikeni siitä kuinka alun perin Janukovitshin hallinto syrjäytettiin lännen tuella väkivaltaisilla katumellakoilla ja hallintorakennusten valtauksilla. Maidanin uusfasistit eivät malttaneet odottaa vuoden 2015 laillisia vaaleja. Ahtisaaren jankutus "kansainvälisesti laista" kuulosti lähinnä koomiselta, kun muistetaan hänen intomielinen ja varaukseton tuki USA:n laittomalle hyökkäykselle Irakiin vuonna 2003. Ykkösaamun haastattelu vahvisti aiempaa käsitystä Ahtisaaresta USA:n asiamiehenä, joka sivutoimenaan hoiti jonkin aikaa myös Suomen presidentin virkaa.

Pentagon kouluttamaan uusnatsijoukkoja

Samana päivänä kun Donetskissa tapahtui Ukrainan armeijan suorittama tuhoisa bussi-isku, tapasi USA:n armeijan Euroopan johtaja Ben Hodges Kiovassa haavoittuneita Ukrainan sotilaita ja kiitti heitä hyvästä palveluksesta. Hodges tapasi myös Ukrainan armeijan komentajan sekä äärioikeistolaisen sisäministerin Arseny Avakovin alaisuudessa toimivan fasistisen Kansalliskaartin johtajan. Hodges ilmoitti myös, että USA:n joukot alkavat piakkoin kouluttaa Kansalliskaartin joukkoja. Lisäksi Hodgesin vierailua kunnioittaakseen USA:n lähetystö Kiovassa lahjoitti Ukrainan rajavartiostolle prototyypin uudesta Kozak-sotilasajoneuvosta. 11. joulukuuta sekä USA:n senaatissa että kongressissa hyväksyttiin "Ukrainan vapauden tukemisen laki", mikä mahdollistaa miljoonien dollareiden lisäyksen sotilasapuun Kiovan juntalle, avaten ovet juntan suoralle aseistamiselle sekä yhä uusille Venäjän vastaisille pakotteille (Workers World, nettiartikkeli "Why Washington fuels Ukraine´s war on Novorossiya" 27.1.).

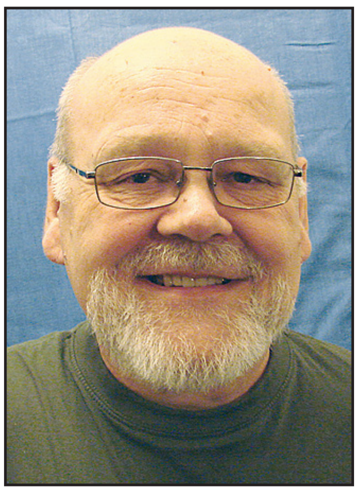
Palattava Paasikiven ja Kekkosen ulkopolitiikkaan

Kun seuraa suomalaista mediaa, syntyy vaikutelma, että Ukrainan konfliktissa olisi vain yksi osapuoli, Venäjä. Media on valjastettu palvelemaan USA-EU-Nato-klikin geopoliittisia intressejä, ja se suorittaa tehtäväänsä kuuliaisesti ja mitään kyseenalaistamatta. Sama koskee koko läntisen maailman korporaatiomediaa ja surullista kyllä, useasti myös yhteiskunnallisesti omistettuja mediataloja kuten Suomen Yleisradiota. Poliittinen johtomme on omaksunut täydellisesti roolinsa lännen sätkynukkena. Presidentti, ulkoministeri ja pääministeri toistelevat kaikki samoja hokemia Venäjän aggressiivisuudesta ja valtapyrkimyksistä, vaieten tietoisesti USA:n, EU:n ja Naton imperialistisesta politiikasta, jolla pyritään Venäjän saartamiseen ja vallanvaihtoon Venäjällä värivallankumouksen avulla. Ukrainan kriisi on seurausta tästä politiikasta. Venäjä ei luonnollisestikaan voi loputtomiin seurata sivusta katseella, kuinka Nato vyöryy kaikista ilmansuunnista sen rajojen tuntumaan. Suomen on irtisanouduttava lännen militaristisesta sodanlietsonnasta ja vastakkainasettelusta Venäjän kanssa, ja hylättävä talouttamme vahingoittavat Venäjä-pakotteet. Suomella on oltava oikeus itsenäiseen ulkopolitiikkaan ja kahdenvälisten suhteiden kehittämiseen Venäjän kanssa, riippumatta EU:n ja USA:n imperialistisista pyrkimyksistä. On palattava Paasikiven ja Kekkosen paaluttamaan puolueettomuus- ja rauhanpolitiikkaan sekä kehitettävä voimallisesti kahdenvälisiä suhteita Venäjään.

Tommi Lievemaa
Espoo

STP

Vesi myyntivälineeksi ?

Esa Salomaa on STP:n ehdokas Helsingissä numerolla 234.

Noin kuukausi sitten herätti miljonääri Björn Wahlroos tunteita mediοissa, kun hän kirjansa Talouden kymmenen tuhoisinta ajatusta esittelyssä tuki Nestlen hallituksen puheenjohtajaa, Peter Brabeckia tämän esittäessä toiveenaan maailman juomavesien siirtämistä yksityiseen omistukseen. Wahlroosilla, Sammon, Nordean ja UPM:n hallitusten puheenjohtajalla on ison rahan ääni takanaan. Juomavedestä on tulossa myyntitavara ja riskikapitalistien uusi sijoituskohde, jolla on vain vakavia seurauksia tavallisille kuluttajille. Sen kahmiminen kapitalistien omistukseen on jo alkanut. Sama koskettaa myös viljelymaan ryöstämistä. Ne, jotka hallitsevat näitä kahta asiaa, hallitsevat kansoja.

Kuva: Heikki Männikkö

Helsinkiläiset joivat 106 vuotta Vantaan vettä, mutta vuodesta 1982 helsinkiläisten hanoista on tullut Päijänteen vettä. Ei ole satukirjoista ajatus, että terveyspalvelujen yksityistäminen kapitalisteille riittäisi, vaan he hamuavat haltuunsa myös ihmisten juomaveden. Paljonko siitä sitten maksetaan ja kuka vastaa sen puhtaudesta?

Vedestä

Vesi on tärkeä aine kaikille eläville olennoille maapallollamme, ilman sitä emme tule toimeen. Veden määrä on muuttumaton, mutta sitä voidaan tuhota sen laatua huonontamalla erilaisin kasvimyrkyin ja jätepäästöin. Vain pieni prosentti maailman vesistä on juomavettä,suurin osa on suolavettä. Juomiseen tarkoitettua vettä on järvissä, joissa, pohjavedessä ja jäätiköissä. Suolavettä voidaan muuttaa juomavedeksi, mutta juomaveden valmistaminen on toistaiseksi kallista. Kuivuus aiheuttaa myös, että pohjavesi mataloituu. Saharassakin on paljon vettä, mutta sitä löytyy hyvin syvältä, paikoitellen kilometrien syvyydestä. Maiden tekniikka eikä varat riitä sen ylösnostamiseen. Seurauksena on aavikoituminen. YK:n mukaan aavikoituu maailmassa Kreikan suuruinen ala joka vuosi.

Vesi on myös maapallolla jakautunut hyvin epätasaisesti. Meillä Pohjoismaissa on vettä runsaasti, kun taas monissa kehitysmaissa, joissa on runsas syntyvyys, on puhtaan veden saanti ongelmallista. Monet lapset kuolevat juuri saasteisen veden aiheuttamiin sairauksiin. Kun muistelee Wahlroosin yritysmaailman edeltäjiä, jotka veivät Afrikkaan ja Aasiaan äidinmaitokorvikkeita, olivat he syypäinä juuri lasten joukkokuolemiin likaisen veden takia. He olisivat jo silloin voineet olla huolissaan veden laadusta, mutta myydä piti.

Nestle Kanadassa

Wahlroos tuki väärää miestä, sillä Nestle osoitti jo Ontariossa Kanadassa, mitä tapahtui, kun he pääsivät ottamaan järvestä vettä ja pullottamaan sitä. Nestle sai ottaa järvestä 1,1 miljoonaa litraa vettä päivässä. Kuuma kesä teki tepposet ja kunnat Nestlen vedenottopaikan läheisyydessä havaitsivat, että kuivuudesta huolimatta Nestle sai ottaa vetensä, vaikka kunnat eivät itse saaneet tehdä sitä, vaan heidän vedenottoaan rajoitettiin. Asia on viety oikeuteen ja asia on kesken. Vaatimuksena on, että Nestle lopettaa vedenoton Ontariosta ainakin kuivina kausina, mieluiten konaan.

Nestle on myös yrittänyt patentoida fenkoli-kasvin. Valtava nimienkeruu käy juuri nyt netissä tätä pyrkimystä vastaan. Tämä liittyy suuryritysten pyrkimykseen myydä geenimanipuloituja kasveja ja täten hallita maailman ruoan tuotantoa. Monsantohan on jo tullut Suomeenkin muutaman lajikkeensa kanssa. Ihmetellä täytyy vain, mitä vihreät tekevät tällä rintamalla.

Coca cola Intiassa

Coca cola on törmännyt vaikeuksiin Intiassa, joka on ollut yhtiölle tärkeä maa. Uttar Pradeshissa yhtiö joutui sulkemaan yrityksensä, kun osoittautui, että yritys oli aiheuttamassa vesiongelmia alueella suuren vedenottonsa vuoksi. Veden taso on ollut alhainen kymmenkunta vuotta alueella. Viljelijät huomasivat yrityksen käyttävän suuria määriä vettä.

Intia osoitti selvästi, mitä tapahtuu, kun suuryritykset pääsevät jylläämään kehitysmaissa. Keralassa suljettiin kymmenkunta vuotta sitten toinen Cocacola-tehdas, kun osoittautui, että pohjavesi saastui ja aiheutti vesiongelmia viljelyille.

Intiassa on juuri veden laadun huonous myös suuri ongelma, sillä vesistöihin päästetään suuret määrät myrkyllisiä aineita värjäämöistä ja muista teollisuusaloista. Maassa ollaan kuitenkin havahduttu suuryritysten häikälemättömyyteen, sillä seuraukset näkyvät helposti Intiassa, jossa muutenkin puhtaan veden saaminen voi olla työlästä.

Voimme hieman ajatella, mitä Kemira tekee Intiassa? Hakemassa hyväksyntää veden tekemisestä elintarvikkeeksi?!

Pohjoismaat vuorossa?

Yritykset ovat tulossa Pohjoismaihinkin. Suomessakin on varmasti jo otettu yhteyttä asiassa, koska Wahlroos on jo asialla juoksupoikana ja muokkaamassa mielipitei-

Kuva: Heikki Männikkö

Yksityistävät myös pohjaveden?

tä. Suomessa on salaisissa neuvotteluissa jo keskusteltu asiasta. Paikalla ovat olleet juuri Nestle, Coca cola, Unilever ja Danone. Jos EU:n ja USA:n yhteinen Vapaakauppasopimus menee läpi, niin olemme menettämässä todella oikeutemme näille kaikennieleville suuryrityksille. Eli ensimmäinen asia on sanoa stoppi tälle liitolle! Pohjoismailla on runsaasti vettä ja vähän kansaa, joten ongelma ei tule niin nopeasti esille kuin Intiassa. Mutta geenimanipuloitujen kasvien mukana tulevat kasvavat vaatimukset myös vedensaantiin nähden.

Se että annetaan pikkurilli pirulle, voi johtaa koko käden menetykseen. Suomen on pyrittävä puhtaan ruoan tuotantoon, koska meillä on todella hyvät edellytykset siihen. Se toisi myös mukanaan uusia työpaikkoja. Tänä päivänä on puhtaan ruoan merkitys kasvanut, koska sitä on vaikeampi saada. Suomi voisi olla omataloudellinen ja jopa vientimaa puhtaan ruoan suhteen. Sen tuottamiseksi tarvitaan vettä, joka on yhteiskunnallisessa omistuksessa tai yksityisissä kaivoissa, muttei suuryrityksen leikkipaikkana. Suuryrityksen kädessä tulee veden hinta nousemaan. Metsähallituksen yhtiöittäminen on yksityistämisen alku Suomessa. Rantojen vapautumisella voi olla syy veden yksityistämiselle.

Vesi ei ole myyntitavara

YK on vuonna 2010 julistanut puhtaan juomaveden ihmisoikeudeksi. Siitä käsitteestä on pidettävä kiinni. Wahlroosia ja jättiyrityksiä on estettävä tekemästä vedestä elintarviketta, jotta he voisivat keinotella sillä mielin määrin. Kaikki veteen ja ITTP:hen liittyvien papereiden on oltava julkisia ja keskustelun alaisia ennen mitään päätöksiä. Keskustelijat pitäisi jo paljastaa kansalle! Wahlroosin kirjan nimikin sanoo jo, mistä on kysymys.

Esa Salomaa

Neuvoja Ruotsista – palkat alas, voitot ylös

Meillä on tilapäinen pääministeri. Kokoomuksen puheenjohtajana ja pääministerinä Alexander Stubb on osoittanut olevansa politiikassa oikealla äärilaidalla. Se on aiheuttanut ongelmia paitsi hallitukselle myös Kokoomuksen kannatukselle.

Hädissään Stubb rukoilee apua Ruotsin Kokoomukselta. Avunpyynnön motiivina lienee se, että aiemmin on heiltä jo lainattu demareita apinoiva työn retoriikka. Siinä jyrkän oikeistolainen puhe korvattiin uudella petollisella puheella, jossa julkisten palveluiden yksityistämisestä sanotaan vain palveluiden valinnanvapauden ja monipuolisuuden lisäämiseksi ja työttömyys on vain itse valittua ulkopuolisuutta, vapautta.

Näin Kokoomus nosti propagandan ytimeksi työpaikkojen luomisen. Se puri äänestäjiin. Kokoomus menestyi vaaleissa ja sai pääministerin salkun. Jatkamalla valitun linjan hokemisella Kokoomus tempaisi mukaansa muutkin puolueet. Siitä syntyi onneton sixpack-hallitus ja politiikka, jolla rikkaat rikastuivat eikä työpaikkoja syntynyt ja köyhät köyhtyivät. Kansan huonot kokemukset hajottivat sixpackin ja Kokoomuksen kannatus romahti.

Ilman poliittista pelisilmää Stubb on nyt esittänyt suorasanaisesti raakalaismaisen leikkauslistansa. Siinä ovat vain heikoimpien kurjistamista. Listalla ovat kylmän raa'asti eläkkeiden, sosiaaliturvan ja terveydenhuollon menojen jäädyttäminen. Listalla on ansiosidonnaisen työttömyyspäivärahojen ajan lyhentäminen, että 400 tuhatta työtöntä menisi nopeammin töihin. Siis töihin, joita ei ole saatavilla eikä tarjolla.

Jokseenkin kaikki eduskuntapuolueet Kokoomus etunenässä puhuvat vain leikkauksista. Ketään ei kiinnosta (suur-) yritysten huonoinakin aikoina tekemät mielettömät ja tarpeettomat voitot/osingot eikä suurituloisten tarpeettomat miljarditulot. Niissä olisi varaa leikata ja kääntää valtion budjetti ylijäämäiseksi.

Suomi on EU:n periferiaa ja kaukana sen suurista sisämarkkinoista. Niillä Suomi on ainutlaatuinen, kun kaikki kuljetukset Euroopaan on hoidettava meriteitä, laivoilla. Se on kallista puuhaa. Siksi hyvästä kilpailukyvystä ja korkeasta työn tuottavuudesta huolimatta merirahdit syövät voitot EU:n markkinoilla.

Korkeat rahtikustannukset vaikuttavat myös tuontitavaroiden hintaan. Mutta ylikansalliset jättiyritykset kompensoivat ne tilapäisesti voitoillaan. Siten ulkomaiset yritykset turvaavat asemansa ja ylituotantonsa myynnin Suomessa. Kun pk-yritysten toimintamahdollisuudet on ajettu alas, tuontihinnat nousevat voittoa tuottaviksi. Ennen EU:ta ja vapaakauppaa nämä talouden vientiongelmat hoidettiin tulleilla. Nyt näistä ydinongelmista vaietaan - niistä valtamedia ei saa puhua.

o o o

Näissä ankeissa oloissa, kun vienti ei vedä pääministeri Jyrki Katainen (kok) huusi apuun Pekka Himasen. Himanen lupasi kestävän kasvun mallin 700 tuhannella eurolla. Kaikki ovat jo varmaan huomanneet, että siitä ei ole ollut mitään hyötyä kenellekään.

Nyt Stubb ja Kokoomus ovat huutaneet apua Ruotsista. Auttavan kätensä ojensi entinen kokoomuslainen valtionvarainministeri Anders Borg. Hän lupasi tehdä Suomi nousuun raportin yhdessä demareista kokoomukseen loikanneen VATT:in ylijohtaja Juhana Vartiaisen kanssa. Tässä kohtaa kannattaa panna merkille Helsingin Sanomien haastattelu (8.3.15). Siinä todetaan, että Borgin ministerikaudella Ruotsissa työttömyys ja työttömyysaste nousivat ja köyhyys lisääntyi voimakkaasti.

Haastattelussa Borg tunnustaa, että Suomi on yksi maailman kilpailukykyisimmistä maista. Hän on ilmeisesti huomannut Maailma talousfoorumin viimeisen tutkimuksen, jonka mukaan Suomi on 144 maan kilpailukyvyn vertailussa 3 sijalla. Edellä ovat vain Sveitsi ja Singapore. Ruotsi on sijalla 4 ja Saksa sijalla 6.

Suomen kilpailukyky ei ole romahtanut. Anders Borg kuitenkin kylmän rauhallisesti väittää, että Suomen kustannustaso Ruotsiin ja Saksaan verraten on 15–20 prosenttia korkeampi. Joten sen verran pitää vielä repiä palkkatyöläisten selkänahasta.

Tällaiseen voi päätyä vertaamalla Saksassa ja Suomessa tuotetun saman tavaran hintaa Saksan markkinoilla. Siinä ei ole päätä ei häntää. Jos sama vertailu tehdään Suomen markkinoilla, silloin tulos kääntyy päälaelleen ja Saksa putoaa kilpailusta kuin Jämsänäijä junasta. Sillä kilpailukyky arvioidaan pääsääntöisesti työn tuottavuuden mukaan. Viennin/tuonnin rahdit ovat samat molempiin suuntiin. Vapaakaupan oloissa ne ovat Suomen vientiongelmien ydin.

o o o

Valtamediassa vapaakaupan turmiollisuudesta ja hyvinvointiyhteiskunnan alasajosta puhuminen on kiellettyä. Sen sijaan on puhuttava kauniisti tehdystä tulevien eläkkeiden romuttamisista ja yrityksistä tehdä kunta- ja soteuudistus. Tavoitteena on kunnallisen päätösvallan antaminen entistä harvemmille sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen keskittäminen yhä useamman ulottumattomiin. On toivottavaa, että kunta- ja soteuudistus pannan turkinhihaan, sillä ne ovat samanlaista puhetta kuin kokoomuslainen työpaikkojen luomisen valheretoriikka. Niissä tavoite on itsensä vastakohta.

Tätä hyvinvoinnin alasajoa Borg-Vartiaisen raportti tukee minkä pystyy. Kokoomuslaiseen politiikkaan siinä ei ole mitään uutta. Kaikista on puhuttu jo iät ja ajat. Sen vuosikymmenien päähän ulottuva punainen lanka sisältyy neljään sanaan; palkat alas – voitot ylös. Siksi se vaatii lisää työvoiman tarjontaa. Siihen ei riitä tarjolla olevat 400 tuhatta työtöntä. Tarjolle pitää saada enemmän työvoimaa, siis enemmän työttömiä.

Tilapäinen pääministeri Alexander Stubb (kok), on nyt hankkinut hallitukselle muka virallisen ja muka asiantuntijoilta tulevaisuuden raportin. Oikeistolaista äärilaitaa tukevana sillä pitää olla sama unholaan jäämisen kohtalo kuin Himasen kestävän kehityksen raportilla. Vain sen se ansaitsee!

Kai Kontturi

Ketunhäntä perustulon kainalossa

Nuorten alle 25-vuotiaiden työttömyys on hälyttävästi lisääntynyt. Yksistään Uudellamaalla nuorisotyöttömien määrä on noussut yli yhdeksän tuhanteen. Samanaikaisesti palkkaperusteisten avoimien työpaikkojen määrä laskee tasaisesti ja vakinaisen työpaikan saaminen on harvinaista herkkua.

Kriisi voi hyvinkin johtaa kapinaan

Kuva: Heikki Männikkö

Pätkä- ja osa-aikatyöt ovat leimallinen osa tämän päivän työmarkkinoita. Yhä useampi nuori aikuinen kokoaa toimeentulonsa monesta eri lähteestä. Lääkkeeksi ongelmaan väläytellään vuoroin nöyrää asennetta ja vuoroin perustuloa. Vippaskonstien sijaan laadukkaat työurat syntyvät uusista työpaikoista ja oikeudenmukaisesta tulonjaosta.

Nuoretko laiskoja?

Taantuman seurauksena yleistyneet nollatuntisopimukset ja muut epämääräiset työsuhteet vaikeuttavat etenkin nuorten tulevaisuuden suunnittelua ja toimeentulon turvaamista. Kestävien työsuhteiden luomisen sijaan työnantajat käyttävät sumeilematta hyväksi nuorten aikuisten ahdasta liikkumavaraa.

Väitteet nuorten laiskuudesta ja yleisestä moraalikadosta yleistyvät elinkeinoelämän piirissä, vaikka kritiikin suunta tulisi kohdistaa työsuhteiden laatuun. Voittojensa turvaamiseksi elinkeinoelämä on vaatinut jopa nuorten pakottamista töihin ilman tolkullisia työehtoja. Monelle työttömyys ja tarpominen tukiluukkujen viidakossa ovat itsekunnioituksen kannalta parempi vaihtoehto kuin ruokottoman huonoilla ehdoilla tehtävä työ. Uudellamaalla avoimista työpaikoista enää alle 40 prosenttia perustuu yli vuoden mittaisiin sopimuksiin. Yhtälö näyttäytyy kestämättömänä kenelle tahansa.

Perustulo ulkoistaa riskit

Vaatimukset perustulosta ja kansalaispalkasta ovat yleistyneet samalla, kun työelämä ja toimeentulon kokoaminen pirstaloituvat. Merkille pantavaa on, että kannatusta tälle kaikille kansalaisille verottomasti ja vastikkeetta maksettavalle rahalle löytyy vasemmiston ohella myös oikeistosta.

Vihreiden, Vasemmiston ja Kokoomuksen piireistä on esitelty erilaisia perustulon malleja, mutta yhteistä niille kaikille on vetoaminen juuri työn silppuuntumiseen. Perustulon avulla nykyistä tarveharkintaista sosiaaliturvaa halutaan yksinkertaistaa sekä purkaa väitettyjä työllistymisen kannustinloukkuja. Perustulon katsotaan olevan vastaus muun muassa graafisen- ja ICT-alojen kaltaisten luovien töiden läpimurtoon samoin kuin opiskelun ja työn yhdistämiseen.

Perustulon ympärille syntyneestä hypetyksestä huolimatta lukuisat työllisyyden asiantuntijat ovat varoittaneet seurauksista. Perustulo sopii esimerkiksi lyhytaikaisten projektitöiden vastaanottamiseen, mutta samalla se vahvistaa silpputyön luonnetta kannatettavana ilmiönä. Perustulon myötä tämän kaltaisen työn teettäminen on työantajan näkökulmasta erittäin kannattavaa. Tilanne on päinvastainen työelämään pyrkivän nuoren kohdalla.

Esitettyjen mallien hyödyt koskevat varsin rajallista työelämässä olevaa joukkoa. Monet keskeiset ekonomistit ovat huomauttaneet perustulon olevan järjestelmänä kallis ja käytännössä tehoton. Toteutuessaan perustulo vahvistaa uusoikeistolaista ajatusmallia siitä, ettei työnantajalla ole vastuuta työntekijöiden toimeentulosta. Riski ulkoistetaan näin valtiolle ja viime kädessä tavallisille kansalaisille.

Työ on perustuloa parempi vaihtoehto

Kaikkien viime vuosien aikana toteutettujen tutkimusten perusteella ehdoton enemmistö nuorista aikuisista pitää pitkäkestoista ja vakituista työtä parhaana työhyvinvoinnin edistäjänä. Vakituinen työ ja oikeudenmukainen palkka ovat laadukkaan työelämän kulmakiviä.

Nuorten syyllistämisen ja perustulo-mallien sijaan tarvitaan työelämän laadun ja tasa-arvon parantamista. Keskeisiä askeleita tässä ovat muun muassa nollatuntisopimusten kieltäminen. Kestävin tie nuorten toimeentulon turvaamiseksi ovat kasvun ja työllisyyden tukeminen.

KÄ/toimitus

Karl Marxin haamu nähty Ateenan yllä

Kun Kreikan pääministeri, Syrizan johtaja Alexis Tsipras vannoi virkavalan ilman arkkipiispan läsnäoloa, hän osoitti vaalivansa Karl Marxin perintöä, jonka mukaan uskonto on oopiumia kansalle.

Marxin mielestä uskonto on haitallista, sillä se tarjoaa vain lievitystä kipuun, mutta ei pysty poistamaan sen aiheuttajaa. Marxin mukaan uskova ei yritä aidosti ymmärtää ja poistaa tai muuttaa kärsimyksen lähdettä, riistävää talousjärjestelmää.

Kreikalla on perinteisesti ollut hyvät suhteet Venäjään. Tsipras on nihkeä EU:n Venäjä-pakotteille ja ulkomaisista lähettiläistä hän pääministerinä tapasi ensimmäisenä Venäjän lähettilään. Toivon mukaan Tsipras pystyy talousopeillaan lievittämään tavallisten kreikkalaisten ahdinkoa. Kaikilta kykyjensä mukaan ja kaikille tarpeidensa mukaan.

Taito Taskinen
Kuopio

Nato on "viides kolonna" Euroopan sisällä

Maailma on rakentumassa kolmen navan ympärille, USA, Venäjä, Kiina. Kysymys ei ole niinkään sotilaallisesta voimasta, vaan taloudellisista resursseista, joista käydään kilpaa. Eurooppa on tässä kilpailussa sitoutunut Natoon ja USA:n tavoitteisiin. Se on luopunut omista tavoitteistaan, nousta omalla kulttuuriperinnöllään neljänneksi voimaksi "suurien" joukkoon. Venäjällä on riittävät raaka-aineresurssit, Kiina lisää niitä hyödyntäen taloudellista voimaansa maan hankinnalla ja energialähteiden ostoilla mm. Afrikasta, vain USA turvautuu aseelliseen voimaan, Eurooppaa ja liittolaisiaan hyödyntäen Naton kautta. Kilpailua käydään tulevaisuuden suuruuden edellytyksistä.

USA pystyi "Natoveljiensä" kautta alistamaan Euroopan Itä-Euroopan "valloitusretkelle". Viimeksi Ukrainassa heikentääkseen Venäjää ja sen kehitysmahdollisuuksia talouspakotteineen, mikä vahingoitta Eurooppaa ja sen asemaa globaalina toimijana. TTIP-sopimus, josta käydään salaisia neuvotteluja, sisältää investointisuojan yrityksille, mikä kulkee yli EU:n ja sen jäsenmaiden lainsäädännön. Tämä heikentää Euroopan asemaa kansainvälisessä hyvinvointikilpailussa, joka on määrittynyt oikeusjärjestelmien kautta turvaamaan kansalaisten elinolot ja ympäristö.

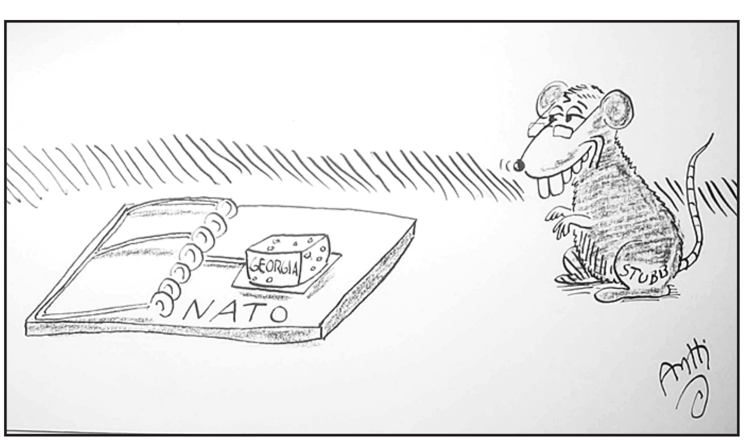
On selvästi nähtävissä se, että puolustusliiton (Nato) tarkoitukset ja periaatteet kulkevat ohi tai yli EU:n ja euroalueen tarkoitusten ja tavoitteiden, joka hämärtää EU:n itsenäistä päätöksentekoa. Talous ja sosiaaliset rakenteet voidaan saattaa kaaokseen yliatlanttisilla tarpeilla ja tavoitteilla, jotka voivat olla lähtöisin Natosta tai luottoluokittajista, jotka globaalissa ajattelussaan eivät suo sijaa eurooppalaiselle hyvinvointirakenteelle ja sen kansallista kysyntää hyödyntävälle ajattelulle. Eurooppa palvelee väärää isäntää ei itseään.

Pragmatismi, (mm Deawy, James) hyödyn filosofia, johtaa tätä natolaista ajattelua, vaikka kaikki tehdään vapauden ja demokratian nimissä. Tämä näkyy toimissa, joihin EU tai sen yksittäiset jäsenet ovat rientäneet mukaan, mm. Irak, Libya, Afganistan, Syyria, Somalia ja Terrorismin vastainen sota, joissa "hyödyn näkökulma" on saanut "ystävät ja viholliset" vaihtamaan paikkaansa. Demokratia, vapaus ja markkinatalous eivät toimi aina "hyötynäkökulman" mukaan. EU ei ole pystynyt irtaantumaan tästä Naton kattavasta ja alistavasta ajattelusta, vaan on hyväksynyt "marttyyrin" osansa vahvemman edessä.

Nato on valinnut pääsihteerinsä aina Euroopasta. Nyt tätä yliatlanttisen "toimeenpanijan" roolia hoitaa Norjan Työväenpuolueen mies, Stoltenberg. Näin Nato on ostanut uskottavuutta Euroopan sosialistien piirissä ja Nato tukevoittaa "sillanpäitään" Euroopan ytimessä, hajottaa Euroopalle tärkeitä Venäjän kauppasuhteita työntämällä etusijalle TTIP-sopimusta, joka on vahingollinen "vanhan mantereen" keskinäiselle tuotantotoiminnalle.

Suomen ei tule olla mukana tässä etujemme vastaisessa yhteisössä, joka Naton kautta rakentaa "sillanpääasemia" Euroopan sisälle sitä itseään ja Venäjää vastaan. EU:sta on muodostunut asteittain – Naton myötä – Atlantin takaa talutettava "sylikoira", joka ei näe omaa tilaansa maailman heikoimmin kehittyvänä maanosana. Suomen tulee itsenäisesti rakentaa suhteensa naapureihin kuten muuhunkin maailmaan, palauttaa valuutaksi markka ja purkaa kaikki Nato-suhteet sekä hankkia sotakalustonsa oman tarpeen eikä "Nato-yhteensopivuuden" mukaan.

Hannu Ikonen
Liljendal
Vastavalkea ry

Suomen Nato-jäsenyys uhkaisi turvallisuuttamme

Kaikissa tähänastisissa mielipidemittauksissa enemmistö suomalaisista on vastustanut Nato-jäsenyyttä. Helsingin Sanomien TNS Gallup Oy:ltä tilaaman mielipidetiedustelun mukaan niukka 54 prosenttia on sitä mieltä, ettei Suomen pidä liittyä sittenkään Natoon, vaikka Ruotsi sattuisi niin tekemään. (HS 16.3.)

Suomen suhde Venäjään on turvallisuutemme keskiössä. Sotien jälkeisestä turvallisuuspoliittisesta linjastamme poikkeaminen muuttaisi strategista asetelmaa Euroopassa. Jos Suomi ja Ruotsi liittyisivät Natoon, Itämerestä tulisi Naton sisämeri. Venäjän toiseksi suurin ja Venäjän Itämeren tärkein satamakaupunki Pietari olisi Naton eristettävissä Suomenlahden pohjukkaan. Venäjä ei katsoisi sitä hyvällä. Tätä taustaa vasten Nato-jäsenyytemme ei lisäisi Suomen turvallisuutta.

Naton jäsenenä osallistuminen YK-vetoisiin rauhanturvaoperaatioihin tuskin enää riittäisi, vaan Suomen olisi solidaarisuudesta toisia Naton jäsenvaltioita kohtaan lähetettävä sotilaitamme meistä kaukana oleviin Naton isäntävaltio Yhdysvaltojen johtamiin konflikteihin. Näissä olisimme velvolliset vastaanottamaan entistä vaarallisempia rintamalohkoja.

Kannattaako uhrautua?

Naton ja Yhdysvaltojen operaatioissa on kuollut ainakin yhdeksän virolaista ja kymmeniä tanskalaisia. Kuolleiden lisäksi lukuisia on haavoittunut. Suomalaisia on kuollut Afganistanissa kaksi. On syytä harkita tarkkaan antaisiko Nato-jäsenyys Suomelle turvan ja jos antaisi, niin kuinka paljon ihmishenkiä ja rahaa sen saavuttamiseksi kannattaa uhrata.

Nato vaatii uusilta jäsenmailta vähintään kahden prosentin panostamista puolustusmenoihin bruttokansantuotteesta. Suomelle Nato-jäsenyys merkitsisi joka vuosi noin miljardin lisämenoa, sillä tämänhetkinen satsaamisemme on noin 1,4 prosenttia.

Poliittinen eliitti vakuuttaa, ettei Venäjä ole tällä hetkellä Suomelle turvallisuusuhka. Sunnuntaisuomalaisen 16.11.2014 mukaan entinen Suomen Moskovan suurlähettiläs Heikki Talvitie sanoi: "Jos Suomen alueen kautta tulee uhka Venäjälle, silloin Venäjästä tulee uhka Suomelle."

Talvitien ajatuskulkua jatkaen Suomen liittyminen Natoon saattaisi merkitä, että Venäjä kokisi Natoon kuuluvan Suomen uhkakseen, jolloin Venäjästä voisi tulla tällöin uhka Suomelle.

Taito Taskinen
Kuopio

Palkkatuen käytön lisääminen pitkäaikais- ja nuoriso-työttömyyden katkaisun avainkysymys

Suomessa työllistäminen on ollut melkoista "kituuttamista" pitkään. Aikoinaan korvattiin lapiolinjaa palkkatukien käytöllä. Idea on siinä, että työnantajan kannalta palkkauskustannus jää pienemmäksi ja työntekijä saa kuitenkin työehtosopimusten mukaisen palkan ja käteen jäävän tulon. Tällä tavoin malli toimii sekä työnantajien että ammattiyhdistysliikkeen kannalta. Palkkatukien käyttö on yksi osa "diiliä", jossa työllistäminen, yrittäminen ja työntekijöiden edut sovitetaan yhteen.

Pekka Tiainen (sit.) on ehdokas STP:n listalla eduskuntavaaleissa Helsingissä (236).

Yhteiskunnan kannalta palkkatuen käyttö on halpaa. Palkka korvaa työttömyysturvan, joka säästyy, ja työttömänä maksetaan vähemmän veroja kuin työssä, jossa maksetaan lisäksi työnantajan sosiaaliturvakustannukset. Palkkatuet rahoittavat suurimmalta osaltaan itse itsensä suoraan ja lisäksi vältetään syrjäytyminen, työttömien velkaulosotot ym. Palkkatukia ei voi käyttää mihin vain, vaan tällä hetkellä erityisesti kärkiryhmät ovat 300 päivää työmarkkinatuella olleet ja kolme kuukautta työttömänä olleet nuoret rajautumatta kuitenkaan yksistään heihin. Tarvitaan kuitenkin tehokas kohdistaminen.

Palkkatukien käyttö

Suomessa käytetään silti palkkatukiin vain 1,5 promillea kansantuotteesta, ja Suomi on Länsi-Euroopan lähes viimeinen. 1990-luvun laman aikana työllistettiin näin sentään yli 60 000 keskimäärin vuoden mittaan, mikä on kaksinkertainen määrä viime vuosiin verrattuna.

Kuva: Heikki Männikkö

Tuhansia opiskelijoita kokoontui 13.3.-15 Helsingin Kansalaistorille vastustamaan hallituksen suunnitelmia leikata opintotuki koskemaan vain yhtä korkeakoulututkintoa. Hallitus joutui perääntymään. Nykytilanteessa opintojen jälkeen sijoittuminen työmarkkinoille voi olla vaikeaa. Auttaisiko siinä palkkatuki?

Pääeste hyvän keinon käyttöön on valtion kehysbudjetoinnin yksioikoinen käyttö. Työ- ja elinkeinoministeriön TEM momentille 32.30.51 ei saada tarpeellista lisärahoitusta, vaikka työmarkkinatukiin Sosiaali- ja terveysministeriön STM puolelle tulee säästö, ja veroja tulee lisää valtiovarainministeriön VM momenteille. 1990-luvulla käyttöön otettu kehysbudjetointi on tarpeen asettaa uudelleen tarkasteluun. Aivan vastaavat ongelmat tulevat siinä, kun on tietenkin parempi, että ihmiset ovat hankkimassa koulutusta kuin että he ovat työttömiä. Säästettäessä koulutusrahoista 260 – 330 miljoonaa euroa työttömyysturvan kustannukset kasvavat, mutta sitä ei lasketa. Sote-uudistuksen kustannusperusteluissa ovat vastaavat ongelmat, ja kustannukset pitäisikin laskea uudelleen.

Toinen ongelma palkkatuissa koskee vaikuttavuusarviointia, jossa keskitytään siihen, pääseekö palkkatukijakson jälkeen muualle töihin. On tärkeää, että pääsisi, mutta jos ei pääse, se ei ole vaikuttamatonta. Päinvastoin on niin, että jo palkkatukityön saaminen ja työllistyminen tuilla on työttömälle suuri asia. Pelko elinkautisesta työttömyydestä poistuu ja pääsee työelämään edes määräajaksi. Pysyvää työllistymistä palkkatuilla ei voida järjestää paitsi esimerkiksi usein vammaisille, mutta voidaan työllistää uudelleen, jos uusiutunut työttömyys jatkuu.

On lisättävä palkkatukimäärärahoja

Palkkatukimäärärahojen tuntuva nostaminen on ykkösasia. Sen sijaan ansiopäivärahan rajaaminen 500 päivästä koskee paljon pienempää ryhmää työttömyyttä kuin asian ympärille nostettu keskustelusta voi ymmärtää. Ongelma on, että se koskisi eniten yli 55-vuotiaita työttömiä, joista suurempi osa putoaisi ansiopäivärahoilta työmarkkinatuille silloin, kun rajaus ei synnyttäisi uusia työpaikkoja. Asiaa tulee tutkia.

Parhaisiin tuloksiin päästään, kun asioista löydetään riittävän laaja yhteisymmärrys. Palkkatuki on sellainen asia, kunhan se riittävästi ymmärretään. On paljon tärkeitä asioita, mutta nostan palkkatuen kärkeen, koska riittämättömyys on krooninen ongelma, vaikka kuten tässä järkevä keino on olemassa.

Helsingissä 10.3.2015
Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (kansantaloustiede)
Neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Arvot kohdallaan – tai sitten ei

Suomi on ollut Euroopan Unionin jäsen 20 vuotta. Unionin neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden – liikkuminen on jokapäiväistä käytäntöä. Globaalit markkinat edellyttävät sitä. Maailman markkinoilla kaikella pitää olla rahassa mitattava arvo, markkina-arvo. Työvoiman arvo on se maailmanmarkkinoilla yleisesti ymmärrettävä suure, joka määrittää muita arvoja.

Suomen kansallisvarallisuuden arvioidaan olevan raha-arvoltaan noin 800 miljardia euroa. Tästä asuinrakennusten osuus on runsas neljännes (28 %), euroissa noin 225 miljardia. Maassamme on noin kolme miljoonaa asuntoa, joten laskennallisesti jokaisen asunnon arvoksi tulee keskimäärin 75 000 euroa.

Näistä asunnoista kolmasosan eli miljoonan sanotaan olevan väärissä paikoissa. Tämä tarkoittaa, että tällaisten asuntojen rahassa mitattavat arvot eivät nouse, vaikka muut indekseillä mitattavat talouden arvot nousevat. Todella pahoissa paikoissa olevia asuntoja on 10 prosenttia, noin 300 000. Näiden arvot laskevat. Tällaisia täysin "vääriä" alueita ovat tässä katsannossa laajat maaseutualueet ja niin sanotut taantuvat teollisuuspaikkakunnat. Tuon tuhoon tuomitun (?) asuntomassan laskennallinen arvo olisi siis 22,5 miljardia euroa.

Kuva Kieringin kylästä (Unto Nikulan kokoelmat)

Raa'assa kapitalismissa työ ei asetu rakennetun infrastruktuurin mukaan. Rakennuskanta voidaan purkaa, mutta mitä tehdään väärissä paikoissa asuville ihmisille, jotka eivät voi lähteä tähän kapitalistien "kansainvaellukseen" mukaan? Koko maa tulisi pitää asuttuna.

Suomen työikäisestä ja periaatteessa työhön soveltuvasta väestöstä noin kolmasosa ei ole työssä (työllisyysaste n. 67 %). Näistä isohko osa asuu alueilla, joilla työllistyminen on vaikeaa. Työllistyminen on vaikeutunut monilla alueilla muun muassa niiden EU:n vapauksien mukanaan tuoman kannattavuusajattelun myötä. Virallisia työttömiä on noin 10 prosenttia. Ovatko nämä ihmiset väärissä paikoissa? Suomessa on kautta aikain tehty työtä maan joka kolkassa, mutta nykyään työn arvoa mitataan mittareilla, jotka eivät ota huomioon alueellisia ja paikallisia tarpeita ja pyyteitä.

Kasvottoman kansainvälisen pääoman ei ole tarkoituksenmukaista järjestää työtä missä tahansa. Työ ei hakeudu eikä asetu olemassa olevan asutuksen ja muun infrastruktuurin mukaan. Näin työpaikat kyllä liikkuvat vapaasti, mutta työvoiman "vapaus" on tässä muuttunut pakoksi liikkua työn perässä. Niillä väärillä alueilla työ ei ole nykynormeilla kannattavaa.

Perinteisin kriteerein määritellyt arvot ovat menettäneet merkityksensä. Asunto ei pelkällä olemassa olollaan elätä, varsinkaan jos se on väärässä paikassa. Tarvitaan myös syötävää ja päälle pantavaa. Tarvitaan valoa, lämpöä, hoivaa, hoitoa, opetusta… Tämä kaikki vaatii talouden toimeliaisuutta, siis työtä.

Vapaa markkinatalous, yksi EU:n perusarvoista, edellyttää ihmisten hakeutuvan työn perässä sinne, mistä sitä milloinkin sattuu löytymään. Tätä kansainvaellustahan tapahtuu kaiken aikaa. Ei vaikuta tämäkään lupaavalta, sillä esimerkiksi pääkaupunkiseudulla on työttömiä 70 000 ja asuntoa jonottaa 40 000 ruokakuntaa. Ovatko ihmiset siis ruuhka-Suomessakin väärissä paikoissa?

Väärissä paikoissa olevia asuinrakennuksia voidaan hävittää purkamalla – ja näin tapahtuukin jo. Mutta mitä me väärissä paikoissa oleville ihmisille tekisimme?

Unto Nikula
Asukasliiton hallituksen jäsen
Vantaa

Miksi Suomessa nuoret eivät jaksa?

Viola Heistonen on STP:n ehdokas Kaakkois-Suomessa (149).

Vuonna 2013 alle 35-vuotiaita nuoria jäi mielenterveyssyistä työkyvyttömyyseläkkeelle enemmän kuin koskaan, jopa yli 5 päivässä. Tätä osoittavat Eläketurvakeskuksen luvut.

Taustalla mielenterveysongelmat

Suurin töistä poisvievä syy on masennus. Sen takia 700 nuorta aikuista sai Kelalta toissa vuonna kuntoutustukea. Toiseksi yleisin kuntoutustuen syy oli skitsofrenia, yleisin mielisairaus. Skitsofrenia tunnetaan nuorten aikuisten sairautena, joka iskee etenkin 20–30 vuoden iässä. Kolmanneksi yleisin mielenterveyden häiriö oli kaksisuuntainen mielialahäiriö, jota kutsuttiin aiemmin maanis-depressiivisyydeksi. Kuntoutuksen jälkeen osa alle 35-vuotiaista palaa työelämään, osa ei.

Miksi ihmeessä Suomen aikuiset nuoret ovat niin huonossa kunnossa? Nuoret joitten käsissä on maamme tulevaisuus! Eräs mansikkatilan isäntä väitti, että eiväthän suomalaiset nuoret nykyään enää pääse kyykkyyn ja ylös.

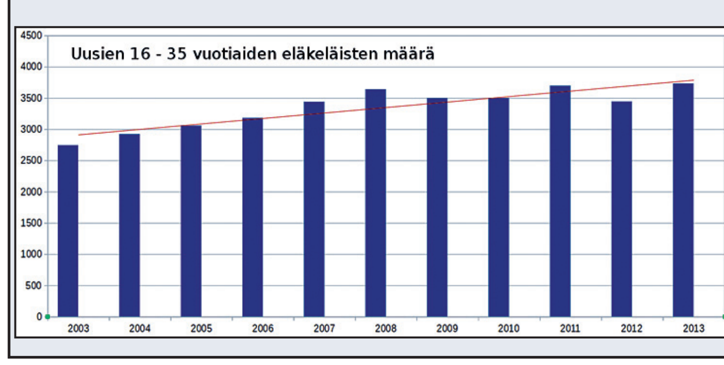
Nuoret eläkeläiset tulevat Suomelle kalliiksi

Työkyvyttömyyseläkkeelle mielenterveyssyiden takia siirtyi toissa vuonna noin 2800 nuorta, kun kehitysvammaisia ei lasketa mukaan. Eläkepäätöksiä tehtiin yli 4000, mutta osa ihmisistä saa sekä työ- että kansaneläkettä.

Siirtyminen työkyvyttömyyseläkkeelle varhain, jonka seurauksena ihminen jää vaille työuraa, merkitsee vähintään taloudellista niukkuutta loppuelämän ajaksi.

Mihin olemme menossa? Miksi masennus vie nuoria eläkkeelle? Ovatko nuoret fyysisesti niin heikkoja, etteivät jaksa? Vai johtavatko yhteiskunnan liian korkeat vaatimukset masennukseen? Vaikuttavatko siihen päihteiden ja alkoholin käyttö? Vai ovatko nuoret niin laiskoja, että valitsevat tällaisen elämäntavan? Mitä tälle ongelmalle pitäisi tehdä?

Viola Heistonen

Meksikon seminaari 2015:
Solidaarisuutta Venezuelalle ja Ukrainalle – tuomio imperialismille

Venezuelan yhä uhkaavammaksi käynyt tilanne kirvoitti runsasta keskustelua ja solidaarisuuden osoituksia Bolivaarisen vallankumouksen puolesta Meksikon pääkaupungissa 12.-14.3. järjestetyssä 19. kansainvälisessä seminaarissa. Yhdysvallat oli juuri seminaarin alla esittänyt presidentti Barack Obaman suulla julkilausuman, jossa Venezuela nimettiin Yhdysvalloille "erityiseksi turvallisuusuhkaksi". Lausuntoa pidettiin seminaariväen keskuudessa erittäin vihamielisenä, käsittämättömänä ja valheellisena sekä osoituksena USA:n voimistuvasta imperialistisesta politiikasta Latinalaisessa Amerikassa. Puheenvuoroissa varoitettiin myös tuudittautumasta harhakuvitelmiin USA:n ja Kuuban uusien suhteiden johdosta; Puerto Ricon edustaja varoitti lankeamasta USA:n ja Kuuban uusien suhteiden ansaan, muistuttaen USA:n imperialismin olevan uhka koko maailmalle.

Kuva: Rainer Schulze

Seminaarissa Kommunistien Liiton (Suomi) puheenvuoron käytti Tommi Lievemaa. Puheenvuoron julkaisemme seuraavassa numerossa. Tommi Lievemaa on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Uudellamaalla. Hänen ehdokasnumeronsa on 2.

Seminaarissa hyväksyttiin julkilausuma, jossa tuomittiin jyrkästi USA:n Venezuelaan kohdistunut julistus ja aggressio. Yksimielisesti hyväksytyssä julkilausumassa todetaan seuraavaa: "132 poliittista puoluetta 40 maasta, jotka osallistuivat Meksikossa 12.-14.3. pidettyyn kansainväliseen seminaariin, tuomitsevat voimallisesti presidentti Barack Obaman 9.3. antaman julistuksen. Tuossa julistuksessa Venezuela luokitellaan "Yhdysvalloille epätavalliseksi ja erityiseksi turvallisuusuhkaksi sekä uhkaksi Yhdysvaltojen ulkopolitiikalle".

"Toteamme, että ainoa olemassa oleva turvallisuusuhka ei vain Latinalaiselle Amerikalle ja Karibian alueelle, vaan koko maailmalle, on Yhdysvaltojen toteuttama imperialistinen aggressio, jonka avulla Yhdysvallat pyrkii säilyttämään heikentymässä olevan maailmanhegemoniansa sekä kontrolloimaan strategisia luonnonvaroja maailmassa".

"Pidämme Obaman ilmoitusta sodanjulistuksena, joka ei riko ainoastaan Venezuelan, vaan koko Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen itsemääräämisoikeutta - alueen, joka on rauhan kannalla, ja jonka lähtökohdat ovat voimakkaan anti-imperialistisia ja antikolonialistisia".**"Me kehotamme Yhdysvaltojen hallitusta kunnioittamaan** kansojen itsemääräämisoikeutta sekä puuttumattomuutta toisten valtioiden asioihin kansainvälisen lain, vapauden ja itsenäisyyden hengessä".

"Lähetämme solidaariset taisteluterveiset Venezuelan kansalle ja annamme järkähtämättömän tukemme chavistoille sekä Venezuelan Bolivaariselle hallitukselle, jota johtaa toveri ja presidentti Nicolas Maduro", todetaan julkilausuman lopuksi.

Ukrainassa vallalla diktatuuri ja fasismi

Erityisvieraina seminaarissa tänä vuonna olivat Ukrainan kommunistisen puolueen edustajat. Latinalaisessa Amerikassa Ukrainan tilanne ymmärretään hyvin, ja se yhdistetään USA:n sekä EU:n imperialistiseen politiikkaan ja samaan joukkoon Irakin, Afganistanin, Libyan, Syyrian ja muiden imperialismin aggression uhreiksi joutuneiden maiden kanssa. Kiovan nukkehallitus on hyökännyt voimakkaasti kommunisteja vastaan, ja se on oikeusprosessin avulla pyrkinyt kommunistien puolueen julistamiseen laittomaksi.

Seminaarin päätteeksi hyväksyttiin Ukrainan kommunistisen puolueen johdolla laadittu julkilausuma Ukrainan tilanteesta. Julkilausumassa todetaan seuraavasti: "Helmikuussa 2014 tapahtuneen aseellisen vallankaappauksen jälkeen Ukrainassa otti vallan oikeisto-oligarkkien klaani, joita tukivat kansallismieliset ja fasistiset radikaaliainekset. Tämä tapahtui Yhdysvaltojen ja sen satelliittien, kuten myös finanssispekulanttien (IMF jne.) taloudellisella ja poliittisella tuella.

"Vallankaappauksen seurauksena Ukraina vajosi diktatuuriin ja poliittiseen terroriin. Maa, jolla on hyvää teollista, tieteellistä ja kulttuurista potentiaalia, on vajaamassa köyhdytetyksi monikansallisten yhtiöiden uuskolonialismin alusmaaksi, jota johtaa ulkomaiden kansalaisista ja heidän kotimaisista kumppaneista koostuva nukkehallitus".

"Nykyisten Ukrainan vallanpitäjien politiikka on johtanut fasismiin, nationalismiin, avoimeen russofobiaan ja antikommunistiseen hysteriaan sekä McCarthyismin tyylisiin noitavainoihin, kidnappauksiin ja kidutuksiin. Monikulttuurinen ja monikansallinen Ukraina halutaan muuttaa radikaalinationalistiseksi, natsikollaboraattoreista tehdään sankareita ja Euroopan natseista vapauttaneista neuvostosotilaista "miehittäjiä".

Julkilausumassa esitettiin vaatimuksia Ukrainan viranomaisille: "Lopettakaa kaikki poliittiset kostotoimet. Vapauttakaa poliittiset vangit. Noudattakaa Minskin ja Geneven sopimuksia. Hylätkää IMF-vetoiset talousuudistukset, jotka vääjäämättä johtavat kotimaisen teollisuuden tuhoutumiseen ja kansalaisten köyhtymiseen.

"Täyttäkää vaalilupauksenne hallinnon hajauttamisesta ja alueellisten yhteisöjen oikeuksien toteuttamisesta. Varmistakaa venäjän kielen ja muiden vähemmistökielten oikeudet vuoden 1992 Euroopan neuvoston alaisuudessa hyväksytyn sopimuksen mukaisesti".

Julkilausumassa vedottiin kansainvälisiin järjestöihin kuten YK ja Etyj, jotta ne tekisivät kaiken mahdollisen verenvuodatuksen lopettamiseksi Ukrainassa. Lisäksi kehotettiin kansainvälisiä edistyksellisiä järjestöjä tekemään omissa maissaan kaikkensa Ukrainaan toimitettavan, konfliktia pahentavan ja sotaa pitkittävän aseavun estämiseksi.

Länsi pyrkii Venäjän horjuttamiseen

Venäjän Federaation kommunistisen puolueen (VFKP) puheenvuorossa tuomittiin lännen politiikka Ukrainassa. "USA:n ja EU:n imperialistiset piirit ovat lietsoneet kriisiä hyödyntämällä maan eri kansanosien kapitalistioligarkkien keskinäistä valtataistelua. Tältä pohjalta imperialistit ovat muodostaneet yhteisen Venäjän vastaisen rintaman. Läntiset johtajat ovat avoimesti julistaneet uuden kylmän sodan, korostaen tarvetta opettaa Venäjä tottelevaiseksi. He eivät pyri kriisin ratkaisuun Ukrainassa, vaan käyttävät tilannetta hyödykseen horjuttaakseen valtavia inhimillisiä ja luonnonvaroja omaavaa Venäjää".

Kuva: Tommi Lievemaa

Meksikon Työväenpuolueen järjestämä 19. seminaari "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta" kokoontui Meksikon pääkaupungissa 12.-14.3.2015. Suomesta Kommunistien Liiton edustajana seminaariin osallistui Tommi Lievemaa. Seminaariin osallistui edustajia viidestä maanosasta ja 40:stä maasta. Puheenvuoroissa käsiteltiin kansainvälisen työväenliikkeen strategian ja taktiikan kysymyksiä.

"Tänä vuonna toukokuussa maailmalla juhlitaan 70 vuotta sitten natsismista saavutettua voittoa. Olisi voinut kuvitella, että asia on mennyttä aikaa ja natsismi historiaa. Mutta tänä päivänä johtavat länsimaat käyttävät avoimesti natsismia geopoliittisten tavoitteidensa saavuttamiseksi. Kaikki keinot ovat käytössä, taloudellinen ja diplomaattinen painostus ja suoranainen sodalla uhkailu. Informaatio- ja ideologisella sodalla on tässä erittäin tärkeä rooli, russofobiaa ja neuvostovastaisuutta levitetään ahkerasti. Historian vääréntämisellä pyritään repimään venäläiset irti juuriltaan, unohtamaan traagiset ja sankarilliset sivut maan historiassa", todettiin VFKP:n puheenvuorossa.

"Lännen intensiivisen propagandakampanjan tavoitteena on hävittää muistista sosialismin ajan suuret saavutukset. Neuvostovastaisuus ja russofobia ovat alusta saakka olleet ideologioita, joiden avulla ei ole taisteltu ainoastaan Neuvostoliiton poliittista järjestelmää vastaan vaan myös Venäjää vastaan. Länsi näki Neuvostoliiton kaksinkertaisena uhkana. Toisaalta pelättiin sosialismia, jota rakennettiin menestyksellisesti vaihtoehdoksi globaalille kapitalistiselle järjestelmälle. Ja toisaalta kammottiin ajatusta, että nimenomaan maailman suurin maa kolkuttelee uuden maailmanjärjestyksen portteja".

Seminaarivieraita ympäri maailmaa

Meksikon 19. seminaari keräsi osallistujia 40 maasta viideltä mantereelta. Mukana oli delegaatiota niin Australiasta, Islannista, Länsi-Saharasta, Vietnamista kuin Yhdysvalloista. Latinalaisen Amerikan edustus on luonnollisesti vahvaa, mutta myös Aasian maista oli useita osallistujia. Kiinalaisvieraat saivat jälleen erityishuomiota isännöivän puolueen, Meksikon työväenpuolueen, puheenjohtajalta Alberto Anayalta.

Myös Vietnam ja Korean demokraattinen kansantasavalta olivat hyvin esillä. Korean DKT:lle osoitettiin vahvaa solidaarisuutta seminaarin osanottajien hyväksymässä julkilausumassa. "Sosialistinen Korea, joka elää tänä päivänä muutosvaihetta kiitos kunnioitetun toveri Kim Jong Unin, antaa rohkeutta ja uskoa maailman poliittisille puolueille ja edistyksellisille ihmisille, jotka tavoittelevat uudenlaista, itsenäisyyteen perustuvaa yhteiskuntaa", todetaan julkilausumassa.

Kommunistien liiton nimissä pitämässäni puheenvuorossa kerroin Euroopan ajankohtaisesta tilanteesta, erityisesti Kreikan tilanteesta Syrizan vaalivoiton jälkeen. "Syrizan vaalivoitto sai EU-eliitin keskuudessa helposti ennalta arvattavan vastaanoton. Syrizaa syytettiin raivokkaasti "mahdottomista" lupauksista (minimipalkka, yksityistämisten peruminen jne.) sekä populismista, ja Kreikan kansaa puolestaan "väärin äänestämisestä". Tulevaisuus Kreikassa riippuu pitkälti kansainvälisen työväen- ja edistyksellisen liikkeen solidaarisuudesta. Kreikan taistelu on meidän kaikkien yhteinen asiamme, ja meidän on annettava sille kaikki mahdollinen tukemme", todettiin Kommunistien liiton puheenvuorossa.

Mainitsin puheenvuorossani marxilaisen filosofian kehittämisen ja päivittämisen tarpeesta, ja kerroin Kommunistien liiton työstävän parhaillaan opintomateriaalia dialektisesta ja historiallisesta materialismista. Tämä herätti huomiota seminaariväessä; saimme yhteistyötarjouksen materiaalin kehittämiseksi Buenos Airesin yliopistosta saakka. Myös Etelä-Afrikan kommunistinen puolue ilmoitti julkaisevansa puheenvuoroni puolueen sanomalehdessä.

Meksikon tilanne vaikea

Seminaarin isäntämaa Meksikon oma historia kytkeytyy tiiviisti USA:n imperialistiseen politiikkaan. On hätkähdyttävää, että Meksiko on menettänyt 1800-luvun puolen välin tienoilla n. 50 % pinta-alastaan USA:lle. Useat nykyiset USA:n osavaltiot ovat kuuluneet aiemmin Meksikon hallintaan. Merkittävä tekijä USA:n imperialistisen naapurinsa maiden rohmuamisen taustalla oli öljy. Ainakin Kaliforniasta ja Texasista näet löytyy tätä himoittua mustaa kultaa.

Meksikon yhteiskunnallinen tilanne on hyvin vakava tänä päivänä. Isänniltäni sain kuulla, että poliittisilla vallanpitäjillä on kytköksiä maata hallitseviin huumekartelleihin ja rikollisjoukkioihin. Järkyttävä esimerkki tästä on viime syksynä Guerreron osavaltiossa tapahtunut 43 opettajaopiskelijan katoaminen mielenosoituksen yhteydessä. Opiskelijat olivat osoittaneet mieltään opintomaksujensa korottamista vastaan, kun poliisi otti heidät kiinni pormestarin käskystä. Myöhemmin poliisit olivat luovuttaneet opiskelijat rikollisjengin käsiin traagisin seurauksin – kaikki 43 opiskelijaa oli tapettu, poltettu ja jäännökset heitetty jätesäkeissä jokeen.

Meksikon toivo lepää edistyksellisen vasemmiston menestyksen varassa. Presidentiksi on jo pariin otteeseen pyrkinyt vasemmiston yhteisehdokas Manuel Lopez Obrador. Läpikorruptoituneessa maassa on vasemmiston kuitenkin hyvin vaikeaa saavuttaa vaalivoittoa. Toivoa sopii, että Latinalaisen Amerikan edistyksellinen aalto lopulta saavuttaa kaikista vaikeuksista huolimatta myös Meksikon.

Tommi Lievemaa

Kuva: Tommi Lievemaa

Lev Trotski asui pitkään Meksikossa. Hänestä kertovan museon naapuriseinässä löytyy räväkkää meksikkolaista Trotskista kertovaa katutaidetta. Trotskin museo sijaitsee naapurikorttelissa.

Kansankiusaaja

Ylijohtaja Juhana "VATT" Vartiainen erosi maaliskuun alussa 2015 Suomen johtavasta luokkasovun puolueesta demareista ja siirtyi oikeistolaisen luokkataistelupuolueen Kokoomuksen jäseneksi ja kansanedustajaehdokkaaksi. Puoluevalinta ei ollut kenellekään yllätys, koska ylijohtaja on esitellyt julkisuudessa tiuhaan uusliberalistisia ajatuksiaan. SDP:n talouspoliittisen työryhmän ex-jäsen Vartiainen on todennut, etteivät demarit ole sopeutuneet nykyiseen maailmanmenoon, vaan jämähtäneet paikalleen. Jopa SDP:n puheenjohtaja Antti Rinteen mukaan: "Vartiainen elää jossakin maailmassa, joka ei ole tätä todellisuutta. Hänellä on oikeistolainen lähestymistapa talouteen ja hän unohtaa kaiken inhimillisyyden."

Kuva: Heikki Männikkö

Kansankiusaaja Vartiainen löysi paikkansa. Kapitalistien ahneus on loputon. Ei riitä, että kaikki yksityistetään ja laitetaan kilpailemaan keskenään. EK haluaa pakottaa köyhät ihmiset kilpailemaan siitä, kuka tulee vähimmällä toimeen. Sitä voi vaan ihmetellä, että demarit eivät itse osanneet tehdä johtopäätöstä kansankiusaajan toimista.

Kurjistamisen kuningas

Vartiaisen oikeistolaisen logiikan mukaan: "Jos haluamme "heikommat" mukaan työmarkkinoille, heidän on kyettävä myös kilpailemaan työmarkkinoiden sisäpiiriläisten kanssa." Miksi heikompien pitäisi kilpailla vahvempien kanssa? Miksi toisen ihmisen elämä asetetaan toisen ihmisen edelle ja hänestä tehdään arvokkaampi kuin toisesta?

Vartiaisen mukaan heikomman työmarkkina-aseman ihmisille on tarjolla monenlaista toimenpidettä, harjoittelua ja tukityöllistämistä, samalla kun koetetaan raudanlujasti pitää kiinni siitä, ettei tällainen toiminta saa mitenkään kilpailla normaalin palkkatyön kanssa. Hän ymmärtää, että tämän toimintatavan taustalla olevan ay-liikkeen pyrkimyksen. "Työnteon minimiehdot on määritelty työehtosopimuksissa, eikä viranomaisten työvoimapoliittisten toimien haluta heikentävän jo työssä olevien palkkoja ja muita työehtoja."

Kuntouttava työtoiminta ja palkkatuki

Kuntouttavassa työtoiminnassa, työkokeilussa ja työharjoittelussa olevan henkilön toimeentulo koostuu yleensä työmarkkina- ja asumistuesta. Ansiokertymä jää alle Suomen köyhyysrajan. Palkkatukityössä ansiot yltävät 32,66–62,05 euroa/päivä. Pääsääntöisesti sitä saa enintään 10 kuukaudeksi. Poikkeuksena tästä ovat vammaistukea saavat aikuiset, jotka työskennellä palkkatuella vuosikausia, mikäli onnistuvat löytämään itselleen kelvollisen työpaikan. Korkeinta korotettua palkkatukea voi saada, jos tuella palkattava on oikeutettu työmarkkinatukeen ja hän on saanut vähintään 500 päivää työttömyysetuutta työttömyyden perusteella. Tähän tuetun työllistymisen muotoon työnantajilla ei ole tapana pistää omia euroja likoon. Osa-aikaiset ihmiset saavat eläköidyttyään osa-aikaisen eläkettä.

Suomalaisesta työttömyydestä

Maassamme oli Tilastokeskuksen mukaan lokakuussa 2014 työllisiä 2 419 000. Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 18–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla olivat ansiotyössä eivätkä olleet työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa tai suorittamassa varusmies- tai siviilipalvelua (Tilastokeskus). Työllisyys-aste oli samaan aikaan 67,6 %. 260 453 kansalaista sai toimeentulonsa työkyvyttömyyseläkkeestä. Suomen väestöstä 372 687 henkilöä sinnitteli v. 2012 toimeentulotuella.

Työ- ja elinkeinotoimistoissa oli lokakuussa 2014 lopussa kaikkiaan 320 000 työnvälityksen säädösten mukaisesti työttömäksi työnhakijaksi tilastoitua kansalaista. Heistä 41 000 oli alle 25-vuotiaita. Lisäksi työvoimapoliittisissa palveluissa oli tuolloin yhteensä 130 000 henkilöä ja lomautettuina 24 000 henkilöä. Työvoimapoliittisilla palveluilla tarkoitetaan työllistämistä, työharjoittelua/työelämävalmennusta, työ- ja koulutuskokeilua, työvoimakoulutusta, omaehtoista opiskelua, vuorotteluvapaata, kuntouttavaa työtoimintaa sekä työnhaku- ja uravalmennusta. Näin ollen vapaiden työmarkkinoiden ulkopuolella oli vähintään 474 000 henkilöä (19,6 %).

Työmarkkinoiden heikommat

Ylijohtajan käsityksen mukaan: "Jos oikeasti halutaan, että työmarkkinoiden "heikommat" pääsevät mukaan työmarkkinoille, heidän on jossain vaiheessa kyettävä myös kilpailemaan työmarkkinoiden sisäpiiriläisten kanssa. Nyt viranomaiset ikään kuin koettavat parantaa "heikkojen" asemaa, samalla kun he huolehtivat siitä ettei heidän asemansa voi parantua."

Suomalaisten työttömien joukko ei ole homogeeninen. Se voidaan jakaa karkeasti kolmeen osaan työllistymisen suhteen. Osa porukasta ei työllisty missään olosuhteissa heidän moniongelmaisuutensa vuoksi. Osa voidaan työllistää vain erilaisin työvoimapoliittisin tukitoimin. Osa on työelämän käytettävissä, mikäli tarjolla on kelvollisia työpaikkoja.

Työmarkkinoiden heikoimpia henkilöitä ovat moniongelmaiset ja vajaakuntoiset ihmiset. Nykyään vajaakuntoisia kutsutaan osatyökykyisiksi. Nimenmuutos ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että tälle ihmisryhmälle on ominaista mm. oppimisvaikeudet, vähäinen työkokemus, ammattikoulutuksen puute, pitkäaikainen työttömyys, mielenterveysongelmat, fyysiset sairaudet ja syrjäytyminen yhteiskunnasta. Toiseksi heille sopivaa työtä on tarjolla kovin niukasti, koska suoritusportaan työt ovat kadonneet automaation ja hallitusten pysyvän säästöpolitiikan vuoksi. Herättää helvetinmoista ihmetystä, kuinka ylijohtaja Vartiainen pistää tämän ihmisryhmän kilpailemaan työssäkäyvien kanssa. Kilpailevatko he ammattitaidottomuudellaan, sairauksiensa määrällä vai syrjäytymisensä asteella?

Työmarkkinoiden vahvimmat

Suomen tuhat suurituloisinta tienasi v. 2013 kukin yli 600 000 euroa. Miljoonakerhoon heistä kuului 443 henkilöä. Kuinka paljon vaurautta ja valtaa tälle kotimaiselle kultatonnistolle on keskittynyt? Liiketoiminnan kehittämiseen ja ylläpitoon tarkoitetut julkiset yritystuet kasvoivat jälleen v. 2013 entiseen tapaan. Erilaisiin yritystukiin kului 964 miljoonaa euroa verovaroja. Suurimman potin veivät varustamo- ja telakkatuet sekä uusiutuvan energian tuet. Tuen suuruus on kasvanut neljässä vuodessa sadoilla miljoonilla euroilla. Tällaiset tuet ovat kätevä tapa taata suuryrityksen toiminnan kannattavuutta. Varustamoiden, telakoiden ja tuulivoimaloiden omistajat nauttivat verovaroista tienattua vastikkeetonta toimentulotukea.

Vähimmäispalkka

Ylijohtaja Vartiainen jauhaa saksalaisen vähimmäispalkkamallista, koska se lisää hänen mukaansa kilpailua työntekijöiden kesken, mutta lisää todennäköisesti myös yhteenlaskettuja työtunteja ja antaa pitkäaikaistyöttömällekin mahdollisuuden. Saksassa otetaan v. 2015 käyttöön minimipalkka, joka on 8,5 €/h (n. 1 400 €/kk). Sitä ei kuitenkaan tarvitse maksaa alaikäisille, harjoittelijoille ja vasta työllistyneille pitkäaikaistyöttömille. Lähes seitsemän miljoonaa saksalaista käy nykyisin "minijob"-töissä, joissa ansaitsee 400–600 euroa kuukaudessa. Entisen DDR:n alueella 25 % jää minimipalkan rajan alle. Saksassa elinkustannukset ovat kolmanneksen halvemmat kuin Suomessa.

Korkeiden elinkustannusten Suomessa vähimmäispalkan taso pitäisi olla 2 000 euroa/kk, jotta ihminen pystyisi kustantamaan asumis- ja ravintomenonsa sekä matkakulunsa, maksamaan veronsa ja laskunsa, ostamaan vaatteita, tyydyttämään kulttuuritarpeensa sekä huolehtimaan puhtaudestaan ja terveydestään. Ylijohtaja Vartiaisen minimipalkka jää tämän tason alle reilusti, koska ihmiset ovat hänelle vain numeraaleja.

Miksi ihmisarvoista elämää ei kunnioiteta?

Ylijohtaja Vartiaisen työllistämispolitiikassa ei ole kyse osatyökyisten/vajaakuntoisten mukaan ottamisesta yhteiskuntaan heidän omia tarpeitaan ja kykyjään huomioiden vaan suosituksesta heidän hädänalaisen tilansa hyväksikäyttöön. Kehityssuuntana näyttää olevan paremminkin yhä useammalle ihmiselle koituva köyhä lapsuus, köyhä aikuisuus ja köyhä vanhuus. Miksi Suomessa kaikki pitää tehdä kapitalistisen järjestelmän elossa säilymisen ehdoilla – eikä ihmisarvoisen elämän ehdoilla? Ihmiselle on tarjottava työtä, josta hän suoriutuu ja josta hän saa kelvollisen toimeentulon, jotta hän voi elää ihmisarvoista elämää.

Matti Laitinen
Helsinki

Eläkkeiden indeksileikkauksista on luovuttava!

Niin sanottujen sosiaalietuisuuksien vuosittaisiin indeksikorotuksiin on ryhdytty puuttumaan ja esitetty myös, että ne tulisi jäädyttää nykyiselle tasolleen vuosikausiksi eteenpäin. Esimerkiksi tämän vuoden 2015 alusta lainmukaisesta 1,1 %:n eläkeindeksikorotuksesta leikattiin suurin osa ja eläkkeisiin saatiin vain 0,39 %:n korotukset. Tämä ei vastaa lainkaan jo tehtyjä maksujen, hintojen ja vuokrien korotuksia. Aiemmin jo keväällä 2014 oli ollut esillä myös 1,6 %:n korotustarve, mutta sitä pienennettiin 1,1 %:iin, ilmeisesti vastaamaan "paremmin" tehtyjä heikkoja palkkaratkaisuja. Tätäkin leikattiin sitten reippaasti.

Kuluvaa vuotta koskevaa eläkeindeksileikkausta on puolusteltu mm. sillä, että kunnallisveron eläketulovähennystä korotettiin samalla pieni- ja keskituloisten eläkeläisten osalta. Hyödyt eläkkeensaajille olivat kuitenkin näennäisiä. Pienistä eläkkeistähän ei makseta kunnallisveroa. Eläkeläisten menetykset olivat suuremmat kuin saavutettu verohyöty. Veroista tinkiminen ei muutenkaan ole asiallinen tapa korvata lakisääteisiä indeksikorotuksia, kuten ei myöskään palkankorotusten korvaaminen veronalennuksilla. Tämähän on ollut oikeiston ja työnantajatahon pitkäaikaisena linjana.

Pääministeri Stubb ennakoi monivuotista jäädytyslinjaa vetoamalla tulevaan mahdolliseen palkkojen nollaratkaisuun, jolloin indeksikorotuksiakaan ei voitaisi silloin tehdä. Kansanedustaja Zyskowicz laittoi tätäkin paremmaksi toteamalla, että pienituloisille ei muutaman euron menetys ole mitenkään tärkeää! Tätä vuotta koskeva indeksileikkaus vaikutti eläkkeiden ohella myös työmarkkinatukeen, työttömyysturvan peruspäivärahaan, opintorahaan, vammaisetuuksiin, lapsilisiin jne.

Korotuksista ei tule luopua ja ne on palautettava täysimääräisiksi. Köyhä kansa ei voi olla kapitalistisen laman maksumiehenä. Tulevissa vaaleissa on syytä tukea sellaisia puolueita, joille eläkkeisiin ja muihin sosiaalietuuksiin puuttuminen ei käy.

Terveysrintama ry
28.3.2015

Ihmisen elämä on käytettävä hyvin

Hannu Rainesto on STP:n ehdokas Satakunnan vaalipiirissä nro 61.

Ihmisten hyvinvoinnin lisääminen on ollut keskeinen arvoni jo 17-vuotiaasta liityttyäni kommunistiseen puolueeseen ja havaittuani maailman surkeuden. Ainoastaan työni on saanut minulta enemmän huomiota. Myös Satakunnassa kapitalismin kriisi on kärjistänyt yhteiskuntasuhteita ja pudottanut suuren joukon ihmisiä kyydistä. Tämä ei saa jatkua. Vaikka vallankumouksen, ellei tähän saada muutosta! Keskeisintä on hylätä vanhat puolueet. Erityisesti porvariston tulee siirtyä syrjään ja kauas minusta!

Lapsiperheiden hyvinvoinnin perustana on riittävä toimeentulo. Lasten ja nuorten tulevaisuus on kiinni heille aikaansaaduista näköaloista ja mahdollisuuksista. **Nyt ne ovat romahtaneet.** Omien lapseni maailmaan sijoittumisen myötä olen tullut hyvin tietoiseksi siitä, mikä merkitys on työllä, kunnon palkalla ja arvostuksella heille ja heidän hyvinvoinnilleen. Tämän toteutuminen tulee olla meidän jokaisen keskeinen huoli. Vain siinä on nuoren mahdollisuus. Mitään tästä tinkimättä emme voi tehdä. Keskeinen huoleni on tuottaa työtä ja näköaloja kaikille. Parhaaksi keinoksi tässä näen uudet innovaatiot ja niiden rahoittamisen. Tässä on työtä äärettömästi, mutta myös mahdollisuuksia. Se ei lähde velkavetoisia yrittäjiä tuottamalla. Pitää mennä syvemmälle yhteiskuntaa rahoittaviin tekijöihin ja tulosten jakamiseen yhteiseksi hyväksi. Itsekkyyden aika on lopullisesti ohitse, jos minä siitä päätän!

Tässä kapitalistisessa maailmassa on kaikki kiinni rahasta, joka voiton maksimoinnilla tuotetaan. Tästä on luovuttava. Uudeksi maksimiksi on otettava Ihmisen ja luonnon hyvinvointi. Tämä tarkoittaa kapitalismin hylkäämistä, itsekkyyden heittämistä roskiin ja yhteisöllisyyden nostamista tähdeksemme. Ihmisen elämänkaari ja väli kehdosta hautaansa meidän tulee elää hyvin. Sen ei saa katketa huonoon hoitoon ja katkeruuteen vanhuuden koittaessa. Sanonkin usein, että köyhät ja vanhat tulee aseistaa, niin he pääsevät itse sanomaan, mikä tässä huolehtimisissa ja hoidossa mättää, jos ei heitä muuten kuunnella!

Hannu Rainesto

Vastaisku byrokratiaa vastaan

Riitta Vainionpään uusi kirja "läpivalaistuksen läpivalaistus". Riitta Vainionpää on STP:n ehdokas Helsingissä nro 237.

Riitta Vainionpään aiempi kirja "Haluatteko piruilla kanssani?" oli vastaisku byrokratiaa vastaan. Kaatumisonnettomuus 24 vuotta sitten aiheutti hänelle suuren joukon vaivoja, joihin ei kuitenkaan ole uskottu. Riitta Vainionpää hakee nyt oikeutta taiteen avulla ja haluaa paljastaa kaikki, jotka ovat hänen mielestään toimineet väärin tai valehdelleet.

Otin yhteyttä kansanedustajiin huomatessani muutoksenhakulautakuntain valintojen osalta laittomuuksia. Tästä kirjoitin kirjan "Haluatteko piruilla kanssani?". Kirja on lainattavissa mm. eduskunnan kirjastosta. Odotan heiltä vastauksia esittämiini kysymyksiin, mihin toimiin he ryhtyvät, jotta laiton toiminta lopetetaan. Kysymykset olivat: Oletteko tietoisia, että sosiaali- ja terveysministeriön ehdotuksesta valtioneuvosto hyväksyy samat henkilöt, joiden sidonnaisuuksia ei ole tarkistettu, samanaikaisesti kolmeen eri muutoksenhakulautakuntaan? Näin he ovat estyneitä päättämään saman henkilön asioista ja päätökset ovat laittomia. Tiedättekö, missä eri paikoissa kyseiset henkilöt istuvat ja miksi työkyvyttömyys- ja tapaturma-asioiden käsittelyajat venyvät pitkiksi?

Ministeri Risikko

Tiedättekö, että ministeri Risikon vakuutuslääkäreiden läpivalaistus oli vain kansanedustajien, sairaiden ja kansan huijausta? Oletteko lukeneet tämän työryhmän loppuraportin ja hyväksyttekö, että siinä esitetään totuudenvastaisia tietoja? Lukekaa raportti ja toimikaa, sillä ministerit ovat luvanneet valassa olla rehellisiä. Sitä ei Risikko ole ollut ja siksi hänen ei tule nauttia eduskunnan luottamusta.

Itse lukiessani tämän loppuraportin katsoin välttämättömäksi julkaista kirjani "Läpivalaistuksen läpivalaistus", vaikka se oli tarkoitus julkaista vasta viimeisten oikaisupäätösten ollessa valmiit. Tämä voi kuitenkin kestää vielä vuosia enkä voinut jatkaa odotusta, jota on kestänyt jo 15 vuotta. Tämä jatkuu, koska samat henkilöt ovat edelleen päättämässä asioistani ja tekemässä näitä esteellisiä päätöksiä. Kirjassani paljastan tähän ryhmään kuuluvien ja myös osaltani päätöksiä tehneiden julkisesti saatavat taustatiedot. Voitte yllättyä, miten monella pallilla he istuvat.

Kärsivät monivammaiset

Meitä on suuri joukko, jotka emme pidä tästä laittomasta touhusta, joka kohdistuu paljolti meihin monivammaisiin iäkkäämpiin ihmisiin. Ei tule äänestää niitä, jotka pyörittävät tätä laitonta toimintaa. On annettava ääni uusille ehdokkaille. Kirjani lukijat ovat olleet tyytyväisiä ja ovat luvanneet äänestää minua, koska teen sen työn, joka valvovien viranomaisten olisi tullut tehdä jo vuosia sitten. Kansanedustajien olisi myös tullut kyseenalaistaa ministerien kierot touhut ja puuttua laittomuuksiin. Sitä he eivät ole tehneet ja siksi minä joudun sen tekemään.

Olen taiteeni välityksellä pyrkinyt vaikuttamaan asioihin. Koska muutoksia ei ole tullut, julkaisin kirjani, jotta sanoma menisi paremmin perille, eikä tosiasioita voi toiseksi kiistää. Haastattelujani on nimelläni luettavana ja kuunneltavana netissä.

Riitta Vainionpää
rmaija@hotmail.com

Kamppailu ruoasta kiihtyy

Vanhempana Suomen kansalaisena on vaikea uskoa tosiasiaa, että Suomi ja Ruotsi eivät enää ole omataloudellisia ruoan suhteen. Sodanjälkeiselle sukupolvelle oli kunnia-asia, että maa pystyi vaikeuksienkin aikana ruokkimaan kansansa. Ruoan hintataso oli kohtuullinen myös vähätuloisille, varsinkin kun kyseessä olivat peruselintarvikkeet.

Tänään tilanne on kovin muuttunut; ruoan hinnat nousevat koko ajan, maanviljelysmaata käytetään muuhun tai sitä katoaa suunnattomia määriä eri syistä, kuten esimerkiksi pikapajun tai palmuöljyn viljelyyn. Uudet geenimanipuloidut tuotteet näyttävät aiheuttavan vahinkoa niin normaalikasveille kuin syöjilleen. Suuret elintarvikefirmat, kuten Nestle säätelevät elintarvikkeiden hintoja ja jopa jyvätkin on laitettu patentille ja kortille. Maailmassa on tätä nykyä 10 globaalista elintarvikeyritystä, jotka hallitsevat kauppaa lähes täysin.

Kun Newsweek kirjoitti jokin aika sitten, että ensi vuonna elintarvikkeet tulevat nousemaan 5,6 %, niin se tarkoittaa jossakin nälänhätää, kuolemaa ja levottomuutta. Hinnannousu koskettaa koko maailmaa. Samassa artikkelissa uskottiin ruokien hintojen nousevan 60 % vuoteen 2040 mennessä.

Se että suuryritykset korottavat hintoja, on sinänsä ongelma, mutta myös tuotteiden laatu ja kontrolli ovat huononemaan päin. Meille tyrkytetään ruoan mukana valtavat määrät keinotekoisia värejä ja kemiallista saastaa, jotka aiheuttavat erilaisia sairauksia. Puhdasta ruokaa on vaikea saada, samalla kun ihmiset ostavat halpaa teollisuusruokaa luomutuotteiden asemesta. Ihminen katsoo lompakkoonsa ja valitsee huonomman tuotteen. Eli ne, joilla on vähän varoja syövät huonompaa ruokaa, varakkailla on aina varaa valita parasta. Se että ostetaan halvempaa ruokaa, aiheuttaa vaikeuksia luomuviljelijöille, joiden on vaikeata saada tuotteista tuloja itselleen. Usein tuottaja saa pienen korvauksen tuotteestaan. Esimerkiksi maidontuottaja Suomessa saa noin 35 c litralta.

EU:ssa säädellään maatalouden tukipolitiikkaa, jolla estetään maatalouden tukeminen. Monen tuotteen osalta tuotantoa siirretään Etelä-Eurooppaan. Näin on tapahtunut mm. sokerijuurikkaan osalta. Viljely tehdään näin lähes kannattamattomaksi, jolloin kansainvälisten suuryritysten on helppo syrjäyttää kansallinen maataloustuotanto. Esimerkkeinä vaikkapa Eesti, Ukraina ja Suomi.

Ainoaksi tavaksi näyttää tulevan kohta suora tuottajamyynti kuluttajalle ilman välikäsiä tai kaikki tuottavat itse ravintonsa.Tänä päivänä on mahdollista ostaa suoraan tuottajalta luomutuotteita. On muutoin vaikea murtaa jättiyritysten valtaa. Kaikki muutos ruoantuotannossa vaatii kuitenkin paljon ajatustyötä, vanhojen mallien muuttamista, yhteistyötä, tietoisuutta ja ylikulutuksen muuntamista normaaliksi. Olisi ehkä aika alkaa muuttua kuluttajasta tuottajaksi myös ruoan suhteen. Siinäkin on ongelmana, että maanviljelysmaan hinta nousee koko ajan, sillä elintarvikeyritykset pyrkivät sillä tavalla hankkimaan lopullisen otteen meistä kuluttajista. ILman maata olet täysin tuottajien käsissä. Mutta puhdas, omasta puutarhastakin otettu ruoka on syöjälleen todellinen nautinto.

Ehkä lähitulevaisuudessa olemme palaamassa takaisin luontoon ja toivottavasti arvostamassa luonnon merkitystä koko ihmiskunnalle toisella tavalla. Nykyinen tekninen kehitys ja energiaratkaisut olisivat suurena apuna puhtaan ruoan vallankumouksessa. Näin meidän ei tarvitsisi siirtyä kehityksessä taaksepäin omatalouteen siirryttäessä. On vain alettava ajattelemaan siihen suuntaan. Oman maan tuotteet omalle kansalle!

Esa Salomaa
STP:n ehdokas Helsingissä
nro234

Huutotarjouksia eduskuntapuolueilta

Tietoinenkin kansalainen hämmentyy, kun puolueiden puheenjohtajat, myös opposition, tarjoavat kansalle yhtä ja samaa - vain leikkauksia. Lisäksi näissä "sopeutuksissa", jotka ovat siis leikkauksia, on vain yhä suurempia euromiljardimääriä tarjolla.

Huippuna näyttävät olevan kokoomus ja Sdp 5 miljardin leikkausvaatimuksilla, mutta ei eduskunnan ns. oppositiokaan puoluejohtajat Sipilä (kepu) Soini (persu) paljoa jälkeen jää.

Erityisesti indeksikorotuksien jäädyttämisehdotus heiltä ihmetyttää. Sehän edelleen syventää lamaa, kun kulutuskysynnän nousun mahdollisuuksia leikataan alentamalla etuisuuksia (esim. lapsilisät). Vasemmistopuolueella onkin oma lehmä ojassa, kun Arhinmäki oli kaikissa leikkauksissa mukana suurimman osan sixpack- hallituksen tekemisissä. Parempi myöhään kuin ei milloinkaan, tämä nykyinen hērääminen?

Ja tähän meidän kansalaisten etujen ja palvelujen "sopeuttamiseen" (eli miljardileikkauksiin) ovat yhtyneet valtiovarainministeriön virkamiehetkin, siis nämä, jotka on palkattu tehtäviinsä poliittisen jäsenkirjan mukaan. Ovatko nämä virkamiehet tehtäviensä tasalla? Toimivatko he virkansa edellyttämän moraalin mukaan kansalaisten hyväksi?

On käynnissä käsittämätön mediamyllytys siihen nähden, ettei yhtään ääntä ole vielä annettu, aivan kuin äänestysvalinnat olisi jo tehty ja nyt jaetaan paikat. Miljonäärin (Keravalta) "tutkimuslaitoksessa" tuotetaan Ylenkin käyttöön tietoa, joka tukee konservatismia ja paikkojen ennakoidaan menevän eliitin omille pojille. "Mikään ei muutu" on heidän tavoitteensa. Kaikki tämä leikkaus- ja sopeutuspolitiikka, jota eduskuntapuolueet nyt ajavat, on tietoinen askel, jolla poistetaan sosiaali- ja terveyspalvelut niin valtiolta kuin kunnilta ja jolla ne saatetaan yksityisten yritysten hoidettaviksi.

Noin 9 miljardia euroa on valtion veropohjaa tietoisesti heikennetty, antamalla verohelpotuksia tai maksuvapautuksia suuryrityksille ja rikkaille. Vuosille 2012-2017 peruspalveluihin kohdistuvien leikkausten johdosta kunnilta jää saamatta 6,6 miljardia euroa. Kunnat ovat näin joutuneet yksityispankkien luukulle hoitaakseen lakimääräiset tehtävät.

Tämäkään sixpack-hallituksen "itse tehty" velkaantuminen ei ole katastrofi. Suomen valtiontalous on yksi Euroopan vahvimmista. Samaan pystyy vain muutama OECD-maa, lähinnä sellaiset kuin Norja tai Luxemburg. Julkinen bruttovelka 53 % bkt:sta eli yhdenneksitoista vähiten EU:n alueella.

Suomen julkisen sektorin velat: 158 300 413 000,28 euroa (25.3.2015 klo 10.41)

Suomen julkisen sektorin varat: 273 648 775 584,92 euroa
Lähde: Saatavakello

Tehkäämme Syrizat Suomessa ja antakaamme lähtöpassit näille hyvinvointivaltiomme tuhoajille ja kansallisomaisuutemme myyjille eli poliittiselle eliitille. Päätösvalta takaisin EU:sta maallemme ja oma raha käyttöön. Siihen pystymme, kun äänestämme kansallisvaltiomme ja kansalaisten etujen puolesta.

Jori Porspakka
Tuusula

Synnytysosasto säilytettävä Salossa

Riku Kortejärvi on STP:n ehdokas Salossa (nro 14).

Suomessa täytyy toteuttaa kuuden tunnin työpäivä. Emme saa hyväksyä sitä, että suuret yritykset saavat itse päättää voittojensa käytöstä. Ihmettelen sitä, kun Suomessa saadaan jokin yritys kannattavaksi, niin se myydään pois Suomesta. Viimeistään silloin voitot siirtyvät ulos Suomesta. Ja pahimmassa tapauksessa yritys siirtyy kokonaan pois Suomesta.

Tällä hetkellä Suomessa on lama ja samaan aikaan vaikuttavat Venäjä-pakotteet. Siksikin Suomen tulee erota EU:sta. Milloinkaan ei voi ennakkoon tietää millaisia asemaamme vaikuttavia päätöksiä EU keksii.

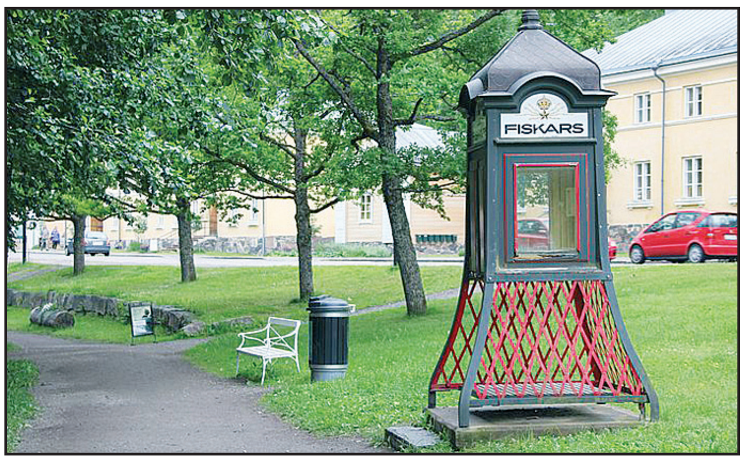
Ilmaston muutos on tosiasia. Valtiot ovat maailmanlaajuisesti haluttomia muuttamaan vallitsevaa käytäntöä. Niin kauan kuin hiilivoimaloita avataan ja öljyä sekä turvetta käytetään nykyiseen malliin, niin ilmastonmuutos tulee etenemään eikä mitään ole tehtävissä. Ilmastonmuutosta edistää myös metsien liiallinen hakkaaminen. Ilmastonmuutosta meidän tulee torjua kehittämällä sähköautoja sekä aurinkoenergiaa ja tuulivoimaa. Puuta voidaan polttaa ja käyttää, kun huolehdimme siitä, että metsien kasvu on puun käyttöä suurempaa.

Kaupunkilaisten aktiivisen toiminnan avulla Salon synnytysosastolle saatiin jatkoaikaa vuoteen 2017 asti. Sen jälkeen asiasta ei ole mitään sovittu. Salossa on paljon työttömyyttä ja se tietysti vaikuttaa syntyvyyteen, koska avioliitossa tai avoliitossa olevat parit miettivät tarkkaan taloutensa paranemista. Jos perheessä on työttömyyttä siirretään lasten hankkimista myöhemmäksi. Salo on vilkkaan seutukunnan keskus ja synnytysosasto Salossa tarvitaan ehdottomasti.

Riku Kortejärvi
Salo

Isoveli valvoo meitä jokaista ja kaikkialla

NSA harjoittaa erilaisia viestinnän salakuuntelu- ja vakoilutoimia, joiden tarkoituksena on virallisesti suojella Yhdysvaltain tietoliikennettä. Sääntöjensä mukaan NSA saisi salakuunnella vain sellaista viestiliikennettä, joka tapahtuu Yhdysvaltain ulkopuolella tai on tulossa Yhdysvaltoihin. Vuonna 2013 NSA:n entisen työntekijän Edward Snowdenin aloittama NSA:n sisäisten dokumenttien vuotaminen on paljastanut viraston harjoittavan erittäin laajamittaista, sekä kansalaisten että yritysten yksityisyyttä loukkaavaa tietoverkkojen urkintaa.

Viestiliikenne kehittyi nopeasti sen jälkeen kun Alexander Graham Bell keksi puhelimensa. Ilkikuriset rääväsuut levittelivät juttuja kylän "sentraalisantroista", jotka tunsivat kyläläisten asiat liiankin tarkkaan. Tänään tilanne on toinen. NSA:n harjoittama viestinnän salakuuntelu on tehdasmaista ja vahingoittaa yrityksten, valtioiden ja yksityisten ihmisten toimintaa. Kuva: puhelinkoppi Fiskarsissa, Wikimedia.

Virallisten tietojen mukaan NSA:lle työskentelee maailmanlaajuisesti arviolta 30 000 työntekijää. NSA:lla on myös huomattava rooli maailman suurimmassa sähköisessä kuuntelujärjestelmä ECHELON:ssa, joka toimii maailmanlaajuisesti.

Yhdysvaltain jättimäisen vakoilusysteemin paljastanut Snowden oli äkkiseltään ajateltuna amerikkalaisten kannalta pahimman lajin isänmaan petturi. Virallisen amerikkalaisen johdon mukaan hän on konna, joka pitäisi saattaa telkien taakse, koska hän on rikkonut sikäläistä lakia. Kuitenkin hän on paljastanut, että Amerikan hallinnon eliitti ei ole noudattanut itse itselleen asettamia lakeja. Se on tietysti eliitin kannalta kiusallista.

Monikansalliset NSA, FBI ja CIA

Tunnettuahan on, että muutkin kuin NSA, myös FBI ja CIA ovat valtioita valtiossa ja huseeraavat miten tahtovat. CIA on jopa murhauttanut vapailla vaaleilla valittuja toisten valtioiden päämiehiä. CIA on sumeilematta järjestänyt vallankumouksia, jotta USA:lle mieluisten ideologioiden edustajat pääsisivät valtaan ja amerikkalaisten monikansallisten yritysten maailmanvalloitus olisi turvattua.

Avoimuuden ja demokratian kannalta Snowden on kuitenkin Nobel-palkinnon arvoinen sankari. Viime kädessä hänen paljastuksensa koituivat kansalaisoikeuksien vahvistukseksi ja sitä kautta jenkkien omienkin vapausihanteiden voitoksi. Toistaiseksi erityisen tolkuton häpeä vain on, että mies joutui pakenemaan Venäjälle, joka arvoissaan on palannut menneisyyden Neuvostoliittoon. Snowden oli vuodesta 2008 CIA:n palkkalistoilla ja oli harkinnut tietovuotajaksi ryhtymistä jo talvella 2008-2009, Hän teki tietovuotonsa vakaasti harkiten ja täysin tietoisena hänelle todennäköisesti koituvista vakavista seurauksista. Snowden ajatteli odottaa, josko uusi presidentti Barack Obama toisi parannusta asioihin. "Sitten kävi kuitenkin selväksi, ettei Obama ainoastaan jatkanut vaan monissa tapauksissa vielä pahensi väärinkäytöksiä", Snowden kertoi toimittaja Glen Greenwaldille joka kirjoitti hänestä kirjan: "Edward Snowden – ei pakopaikkaa".

NSA:n sielu

Greenwald esittelee kirjassa tiedusteluyhteisön sisäisestä esityksestä poimitun kalvon, joka paljastaa hänen mukaansa NSA:n sielun. Kalvolla lukee: "kerää kaikki", "nuuski kaikkea", "käytä kaikkea", - ja hyytävä yhteenveto "tiedä kaikki".

"**Se on NSA:n sisäinen tavoite**. Se ei ole tieteisfiktiota. He ovat lähellä saavuttaa sen", toteaa Greenwald.

Snowden kertoi tekojensa motiiviksi sen, että ihmisillä on oikeus tietää, miten heidän yksityisyyttään romutetaan. Greenwald kumoaa yleiset käsitykset, "ettei minun tylsää elämääni kukaan viitsi vakoilla" tai että "vain niillä on pelättävää, joilla on jotain salattavaa ja pahat aikeet". Hän korostaa, että valta vailla valvontaa johtaa lähes väistämättä sen väärinkäyttöön. Tietovuotaja Snowdenin mukaan Yhdysvaltojen turvallisuusvirasto NSA rikkoo rutiininomaisesti eurooppalaisten ihmisoikeuksia. Tietoa on kerätty mm. ihmisoikeusjärjestöjen johtajista ja työntekijöistä. Suurimmat paljastukset tehneet The Guardian ja The Washington Post palkittiin arvostetulla Pulitzer -journalismipalkinnolla.

Turvaton kännykkä

Myös amerikkalainen hakkeri, tietoturva-asiantuntija ja journalisti Jacob Appelbaum on ollut osallisena maailmaa kohauttaneissa paljastuksissa siitä, kuinka Yhdysvaltain viranomaiset kuuntelevat ihmisten puheluita ja lukevat heidän sähköpostejaan. Hän on todennut, että mukana kuljetettavat kännykät ovat jäljityslaitteita, jotka "vain sattuvat soittamaan puheluita". Appelbaumin mukaan NSA:lle ei olisi temppu eikä mikään etäkytkeä kenen tahansa kännykän mikrofoni päälle ja kuunnella, mitä vakoiltavan huoneessa puhutaan. Tai he voivat harrastaa yritysvakoilua ja osoittaa vakoiltavan yrityksen huoneen ikkunaan lasermikrofonilla muutaman sadan metrin päästä. Puheen ääniaallot värisyttävät lasia ja mikrofoni nappaa ne.

Saksakin seurannassa

Appelbaum muun muassa auttoi saksalaisen Der Spiegel-lehden kohu-uutisessa, joka kertoi siitä, että Yhdysvallat salakuunteli liittokansleri Angela Merkelin puhelinta. Nyt eletään hänen mukaansa "valvonnan aikakautta". Kaikesta jää digitaalinen jälki, eikä kukaan voi tietää, mihin esimerkiksi tiedot soitetuista puheluista tai vierailuista internet -sivustoista päätyvät. Appelbaumin mukaan on tärkeää, että lakien ja säädösten avulla rajoitettaisiin valtioiden tiedustelueliinten toimintaa. "Nyt ne toimivat salassa ja käytännössä lain ulkopuolella." Appelbaum elää nykyisin Berliinissä, koska ei uskalla palata kotimaahansa. Maanpaossa elää myös hänen kolleganssa Julian Assange, joka varsinaisesti aloitti laajamittaisten tietovuotojen levittämisen maailmalla. Hän pakeni Ecuadorin Lontoon suurlähetystöön kesällä 2012, eikä ole sen jälkeen poistunut rakennuksesta, koska pelkää joutuvansa pidätetyksi.

Verkko haavoittuvainen

Koska nykyään kaikki tieto kulkee internetissä ja kaikki käyttävät sitä, näistä tiedon valtaväylistä on tullut erittäin haavoittuvaisia. Kriisitilanteessa voidaan vastapuolen koko tietokonejärjestelmä lamauttaa ns. kyberhyökkäyksessä. Viron pronssisoturi- kiistan aikaan vuonna 2007 maan Venäjä-suhteet kiristyivät. Silloin virolainen yhteiskunta joutui verkkotoiminnan lamaantumisen vuoksi vaikeuksiin, kun Viroon kohdistui kybermaailmassa palvelunestohyökkäyksiä.

Suomi mukana

Suomessa on kansalaisille uskoteltu, ettei meillä ole mitään tekemistä näiden USA:n vakoiluorganisaatioiden kanssa. Kuitenkin Suomen signaali- eli sotilastiedustelu tekee yhteistyötä NSA:n kanssa. Asia käy ilmi Greenwaldin kirjasta. Kirjassa julkaistun dokumentin mukaan Suomella on kahdenvälinen, "kolmannen tason" yhteistyösopimus NSA:n kanssa. Kolmannen tason kumppaneita on 33 maata, joista valtaosa on EU-maita. Paljastusten tultua ilmi puolustusvoimien tiedustelujohtaja Harri Ohra-aho kertoo umpipyöreästi Suomen tietojenvaihdosta. Sitä tarvitaan "mahdollisen ennakkovaroituksen ja tilannetietoisuuden varmistamiseksi niin valtionjohdon kuin puolustusvoimien johdon päätöksenteon tukemiseksi".

Norjalaislehti Dagbladet kertoi joulukuussa 2013, että Norjan tiedustelu toimittaa vastapalveluksi NSA:lle tietoja venäläiskohteista. Puolustusministeri Carl Haglund ei tunnustanut olevansa tietoinen Yhdysvaltojen ja Suomen välisistä toimista.

Greenwald arvostelee tiukasti Yhdysvaltain suuria medioita siitä, että ne eivät ole vallan vahtikoiria vaan sen myötäjuoksijoita. Paljastuksia tehdessäänkin ne toimivat niin, että hallitus pääsisi mahdollisimman vähällä. Kansalaisten tietoturva on nykyään veteen piirretty viiva. Kuten Orwell aikoinaan varoitteli, isoveli valvoo meitä tietämättämme joka päivä.

Ari Ojapelto
tietokirjailija

Toimituksen väliotsikointi

Pelastavatko Vartiainen ja Borg Suomen nousuun?

Ari Ojapelto
tietokirjailija

Ylijohtaja Juhana Vartiainen pettyi demareihin. Taannoinen valtiovarainministeri Jutta Urpilainen valitsi Juhana Vartiaisen VATT:n ylijohtajaksi hänen demaritaustansa perusteella, mutta Vartiainen käänsi opportunistina kelkkansa. SDP meni Vartiaisen mukaan vaihtoon, koska puolue ei ole päivittänyt käsityksiään markkinataloudesta nykyaikaan sopiviksi. SDP:n jäsenkirjan hän jätti "haikeana 40 vuoden jälkeen". Hänen näkemyksensä ovat olleet jo pitkään kaukana sosiaalidemokraattien valtavirrasta.

Vartiainen Kokoomuksen juoksupojaksi

Muutoksen huomasi Alexander Stubb. Hän pyysi Kokoomuksen vaalivahvistukseksi bisnesmies Hjallis Harkimon lisäksi myös Vartiaista. Jo vuosia EK:n suulla puhunut ja työvoimapulasta (!) vaahdonnut Vartiainen lähti empimättä Kokoomuksen eduskuntavaaliehdokkaaksi. Hän ei norsunluutornistaan ole huomannut, että Suomea ei ole vaivannut työvoimapula, vaan työn ylitarjonta jo viimeiset 30 vuotta.

Tiedotustilaisuudessa Stubbin ylisanoista ei tahtonut tulla loppua, kun hän kuvaili Vartiaista, josta tulisi heti Stubbin "oikea käsi" ja puolueen talouspoliittinen neuvonantaja. "Valovoimainen, rohkea, realistinen, Suomen arvostetuimpia ekonomisteja", luetteli Stubb rekrytointinsa ansioita. Vartiainen sanoo, että häntä ajoi ehdokkaaksi vaaleihin huoli Suomen tilanteesta. "Maa uhkaa pudota kelkasta nyt, kun muualla EU:ssa alkaa näkyä elpymisen merkkejä taantuman jälkeen".

Uusi "tulevaisuusraportti"

Pääministeri Jyrki Kataisen paettua kesken hallituskautta Brysseliin ja epäonnistuttuaan lähes kaikissa pyrkimyksissään, tilalle tuli "uusi kyky" Alexander Stubb. Ensi töikseen hän tilasi Suomen uuden "tulevaisuusraportin" ulkomailta, aivan sattumalta ruotsalaiselta aatetoveriltaan Anders Borgilta ja myös kokoomuslaiseksi paljastuneelta Juhana Vartiaiselta.

Se muistuttaa epäilyttävästi taannoista Kataisen Pekka Himaselta tilaamaa nollatutkimusta. Tässä "tulevaisuuspaperissa" oletettavasti keskitytään EK:n suositusten mukaisiin säästöihin ja leikkauksiin, eikä siinä käsitellä lainkaan yhteiskunnan tulopuolen digitalisaatiosta johtuvaa järjestelmävikaa. Borgin politiikan ydin oli työn korostaminen, niin sanottu "Työlinja" - aivan kuten äskeisessä Kokoomuksen Hesarin kokosivun ilmoituksessa. Borgin ollessa valtiovarainministerinä hän pyrki pääministeri Reinfeldtin kanssa lisäämään työn tarjontaa, kuten Vartiainenkin.

Ruotsin porvarihallituksen aika

Siihen pyrittiin viidellä peräättäisellä ansiotulovähennyksellä. Lisäksi karsittiin erilaisia tukia, joiden katsottiin heikentävän työnteon kannustavuutta. Porvarihallituksen vuosina Ruotsin palkkatulojen verotus keveni ja työttömyysturvan korvaustaso laski eniten OECD-maissa. Lisäksi valtion omaisuutta myytiin. Tuottavuuden nostaminen on molempien ekonomistien ihme- ja täsmälääke Suomen talouden saamiseksi nousuun.

Eivät talousprofessorit, poliittiset päättäjät, työelämän tutkijat eikä ay-liike ole sanoneet sanaakaan julkisuudessa rakenteellisesta järjestelmäviasta. Vika syntyy teknologiasta ja digitalisaatiosta, joka lisää toki tuottavuutta, mutta syrjäyttää massoittain työvoimaa työttömäksi tuotantoelämän ulkopuolelle. Siitä seuraa katastrofi ostovoiman kannalta, kun palkkojen osuus BKT:sta on pudonnut vuodesta 1992 peräti 50 prosentista 58 prosentista. Samalla aikavälillä BKT on melkein kaksinkertaistunut ja työvoiman määrä on lisääntynyt 400 000 henkilöllä.

Toinen katastrofi

Samanaikaisesti on tapahtunut toinenkin katastrofi. Koska verotus kohdistuu pääosin (ihmis)työn verottamiseen ja sen osuus on pienentynyt, se vaikuttaa myös kielteisesti yhteiskunnan verotuottoihin. Vaikka BKT on lähes kaksinkertaistunut, työtuntien määrä on alhaisemmalla tasolla kuin 25 vuotta sitten. Digitalisaatio on käytännössä laillistettua veronkiertoa. Kierre "pohjalle" pahenee kun Kokoomus ja Vartiainen pyrkivät kilpailukyvyn lisäämiseksi helpottamaan yritysten verotusta ja vähentämään niiden yhteiskunnallisia velvoitteita.

Yrityksille on annettu reippaita helpotuksia. Kela-korvaukset on poistettu ja yhteisövero on alennettu 26 prosentista 20 prosenttiin. Näiden helpotusten "dynaamisten vaikutusten" piti tuoda satoja tuhansia uusia työpaikkoja – tulikin vain rikkaille rutkasti voittoja, joista jaettiin jopa 80 prosenttia osinkoja. Voittoja ei kuitenkaan investoitu uusiin työpaikkoihin. Uudelle tuotannolle ei nähty asiakkaita. Itsensä työllistävien pienyrittäjien verotusta voisi vaikka helpottaa, mutta suuryritysten verotus vuotaa pahasti. Vartiainen ei edes seuraa johtamansa tutkimuslaitoksen omia tutkimuksia.

Yritysten verosuunnittelu

Verotus suosii suurten yritysten verosuunnittelua, sanoo VATT:in tutkimusjohtaja Seppo Kari. Hänen mukaansa kansainvälinen verojärjestelmä on onneton. Hänen tekemänsä selvitys vertasi Suomeen maksettujen verojen ja liikevoiton suhdetta kotimaisten suuryritysten ja muiden yhtiöiden välillä vuosina 2009-2013. Suurilla yrityksillä suhdeluku oli alle 10 prosenttia, kun pienillä ja keskikokoisilla se oli yli 20 prosenttia.

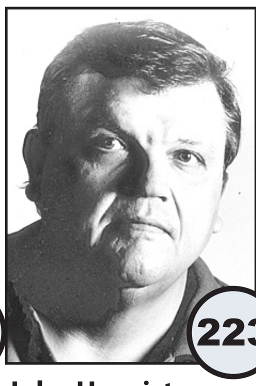
Edes taloustoimittajat eivät osaa/kykene/uskalla tehdä Vartiaiselle ja kokoomuslaisille oi-

Jatkuu sivulle 19

Suomen Työväenpuolue eduskuntavaaleissa 2015

Helsinki

222
Elsayed Abouraya
opettaja, yrittäjä
Helsinki

Helsinki

223
Juho Haavisto
digitaalinen kuvankäsittelijä
Helsinki

Helsinki

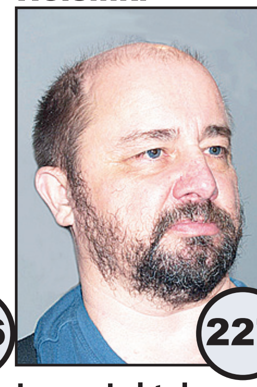
224
Paavo Heikkinen
vanhempi ammattimies
Helsinki

Helsinki

225
Timo Koivistoinen
sijoitusasiantuntija
Helsinki

Helsinki

226
Lana Kortie
homeopaatti, ylioppilasmerkonomi
Lappeenranta

Helsinki

227
Larmo Lehtola
tekninen avustaja
Helsinki

Helsinki

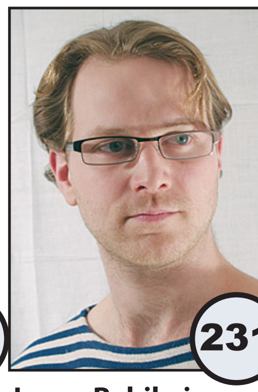
228
Heikki Männikkö
työteknikko, toimittaja
Helsinki

Helsinki

229
Tarja Männikkö
eläkekäsittelijä
Helsinki

Helsinki

230
Matti Orava
ravintolatyöntekijä
Helsinki

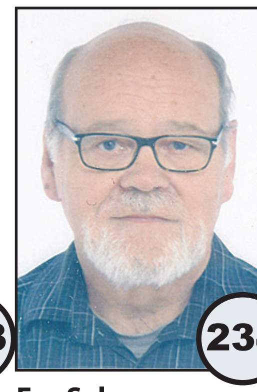
Helsinki

231
Janne Rahikainen
rakennusmies
Helsinki

Helsinki

232
Ville Rahikainen
leipomotyöntekijä
Helsinki

Helsinki

233
Jani Saksa
tietokoneohjelmoija
Helsinki

Helsinki

234
Esa Salomaa
opettaja
Sandviken, Ruotsi

Helsinki

235
Pentti Seppänen
rakennusmies
Helsinki

Helsinki

236
Pekka Tiainen (sit.)
valtiotieteen tohtori,
neuvotteleva virkamies
Helsinki

Helsinki

237
Riitta Vainionpää
taiteilija
Botkyrka, Ruotsi

Uusimaa

2
Tommi Lievemaa
muusikko
Espoo

Uusimaa

3
Reijo Rytkönen
tietoliikenneasentaja, yrittäjä
Espoo

Uusimaa

4
Kalevi Wahrman
teleasentaja,
häradsdomare
Porvoo

Varsinais-Suomi

14
Riku Kortejärvi
tekninen piirtäjä
Salo

Varsinais-Suomi

15
Anne Luukkonen
merkonomi
Turku

Varsinais-Suomi

16
Esko Luukkonen
virastomestari
Turku

Varsinais-Suomi

17
Markus Uutela
grillimyyjä
Turku

Varsinais-Suomi

18
Jarmo Vikman
toimitusjohtaja
Kaarina

Satakunta

61
Hannu Rainesto
tekninen muotoilija,
suunnittelija
Kiukainen

Pirkanmaa

177
Risto Koivula
diplomi-insinööri
Tampere

Kaakkois-Suomi

149
Viola Heistonen
yliopistonopettaja
Imatra

Savo-Karjala

57
Arto Lipponen
lääketieteen kandidaatti
Helsinki

Savo-Karjala

58
Juha Parviainen
asettaja
Eno

Savo-Karjala

59
Juhani Tanski
ATK-suunnittelija,
STP:n puheenjohtaja
Kuopio

Vaasa

66
Keijo Uusiprosi
merkonomi
Ilmajoki

Vaasa

67
Wäinö Pietikäinen
toiminnanjohtaja,
maanalaisenkuljettaja
Vaasa

Keski-Suomi

30
Matti Wahrman
prosessipuhdistusmies
Lapinjärvi

Naisten tasa-arvo on yhteiskunnan voimavara

Pekka Tiainen 8.3.2015 Kansainvälisenä naistenpäivänä Hermannin kerholla Helsingissä.

Suomi on naisten tasa-arvon mielessä maailman eturivin maita. Se kertoo sen, että naisen asemassa on suuressa osassa maailmaa paljon epäkohtia, koska niitä on Suomenkin kaltaisessa eturivin maassa, eivätkä saavutukset suinkaan ole itsestään selviä. Otan ajankohtaisen esimerkin sairaaloiden synnytysosastojen sulkemisesta. Kirjoitin valitusta Itä-Suomen hallinto-oikeudelle Savonlinnan keskussairaalan synnytysosaston lopettamisesta, koska syntyvien ja äitien turvallisuus sekä perheiden tilanne on parhaiten turvattavissa, kun synnyttäminen tapahtuu riittävän lähellä. Paikalla ovat silloin tarvittavat kirurgi ja päivystys sekä käytössä erikoisambulanssit, joissa on tarpeellinen varustus, jos tulee tarvetta erityissairaalaan kuljettamiseen. Näin on turvallisempaa, kuin lähteä henkilöautolla tai taksilla pitkien matkojen päähän.

Kansainvälisenä Naistenpäivänä Hermannin kerholla keskusteltiin tasa-arvosta sekä naisten taloudellisesta ja sosiaalisesta asemasta. Myös Sote oli esillä. Siitä todettiin, että suuret yksiköt eivät edes taloudellisesti ole parhaita ratkaisuja.

Valitusta kirjoittaessa vastaan tuli mielenkiintoinen Billy ja Melisa Gates – säätiön äiti-indeksi, jossa Suomi oli ykkönen. Indeksissä otettiin huomioon äitikuolleisuus synnytyksissä, alle 5-vuotiaiden kuolleisuus, odotettavissa olevat koulutusvuodet, bruttokansantulo henkilöä kohden sekä naisten prosentuaalinen osuus hallituspaikoista maiden hallituksissa. Kärkisijoilla ovat Pohjoismaat ja Hollanti.

Suomessa vuonna 2013 oli 193 kuolleina syntynyttä tai viikon sisällä kuolleita, kun vuonna 2008 vastaava luku oli 373. Määrä on koko ajan alentunut. Se on tärkeä saada edelleenkin alennetuksi, sillä jokainen tällainen tapahtuma on inhimillinen murhe. Äitien kuolemat synnytyksessä ovat nykyään harvinaisia. Kun verrataan tätä vuosikymmenien taakse ja vielä kauemmas ajassa tai maailman mittaisesti, niin tulokset ovat suuri saavutus.

Terveydenhuoltolain 50 §:ssä nimenomaan edellytetään mm. välitöntä arviota ja hoitoa ja että "kiireellisen hoidon antamista varten kunnan tai sairaanhoitopiirin kuntayhtymän on järjestettävä ympärivuorokautinen päivystys. Päivystystä toteuttavassa yksikössä on oltava riittävät voimavarat ja osaaminen, jotta hoidon laatu ja potilasturvallisuus toteutuvat". Synnytysosaston lakkautus merkitsee, että kunta tai sairaanhoitopiirin kuntayhtymä on lakkauttanut ympärivuorokautisen päivystyksen. Hallitus ei ole voinut asetuksellaan kumota tätä määräämällä synnytysosasto lopetettavaksi. Synnytysosastolla on myös merkitystä seudun kehityksen kannalta. Kustannussäästöissä ei lasketa vanhempien matkakuluja mentäessä pitkien matkojen päähän.

Sote-uudistus unohti lähipalvelut ja kuntien itsehallinnon

Synnytysosastoasia on konkreettinen esimerkki siitä, mitä tarkoittaa terveyspalveluiden keskittäminen suuriin yksiköihin. Samalla tulee esiin pääongelma. Suomessa on ollut hyvin rahoitettu ja korkeatasoinen erikoissairaanhoito. Ongelmana on ollut terveysasemien ja perusterveyshuollon rahoitus, jonka tarve tulee kasvamaan vanhusväestön lisääntyessä.

Sote-uudistus kariutui, koska se oli perustuslakivaliokunnan mukaan ristiriidassa kuntien itsehallinnon ja siten perustuslain kannalta. Kunnat olisivat joutuneet maksamaan kustannukset toisten päätöksistä. Tämä on tärkeä lähidemokratiakysymys. Tulee ymmärtää ihmisten lähivaikuttamisen sekä lähipalveluiden merkitys.

Mutta kyse on myös siitä, että suuret yksiköt eivät kaikessa ole taloudellisestikaan parhaita ratkaisuja. Näitä ratkaisuja tulee hakea siten, että suurempia ja erikoistuneita yksiköitä on sellaisissa asioissa, missä ne toimivat, mutta tarvitaan myös lähipalveluja. Sähköisiä palveluita voidaan tietenkin hyödyntää tässä. Ajatellaan nyt vaikka tavallista reseptien uusimista. Laajemmin on kyse osaltaan siitä, että kun Suomessa on menty monissa asioissa hyvään suuntaan, niin vääränlaisilla ratkaisuilla ei tule ottaa takapakkia. Tämä on erityisen tärkeää nyt, kun julkisten menojen leikkaaminen on nostettu suunnilleen ykkösasiaksi miettimättä sitä, miten asioita voidaan hoitaa toisilla tavoilla ja paremmin.

Venäläisiä romansseja ja kansanlauluja yleisön riemuksi esitti Inessa Watson. (kuva: Heikki Männikkö)

Naisten korkea työllisyys tärkeä osa täystyöllisyystavoitetta

Tämä liittyy kysymykseen työllisyydestä ja työttömyydestä. Näitä asioita ei äiti-indeksissä ole. Naisten ja äitien kannalta tämä on kuitenkin suuri kysymys.

Suomen työvoimatutkimuksen mukaan työllisistä miehiä on vain 60 000 enemmän kuin naisia ja ero on noin 1,5 %. Sotien jälkeen naisten osuus ansiotyössä oli vielä paljon matalampi, mutta palveluammattien lisääntyminen on eniten kasvattanut naisten työllisyyttä samaan aikaan, kun teollisuustyöpaikkojen väheneminen on eniten vähentänyt perinteisiä miesten työpaikkoja. Ammatit ovat perinteisesti jakaantuneet paljolti miesten ja naisten ammatteihin, vaikka on ollut sellaisiakin, missä on ollut kumpaakin sukupuolta. Tulevaisuudessa palvelualojen osuus on entisestään lisääntymään päin. Se lisää naisten perinteisiä ammatteja, mutta ei suoraviivaisesti, koska miesten ja naisten työt työelämässä muuttuvat.

Alityöllisyys työttömyyden ohella heikentää naisten asemaa työelämässä

Kuitenkin naisten asema keskimäärin ansiotyöelämässä on edelleen heikompi kuin miesten. Suuri tekijä on naisten alempi keskimääräinen ansiotaso, jossa suurin tekijä on naisten sijoittuminen palvelualoille, joissa palkkataso on alempi. Samasta työstä maksettavassa palkassa ei ole niin suurta eroa, mutta eroa on ja siinä vaikuttaa se, että lasten hoito katkaisee enemmän naisten ansiotyössä oloa, kuten hyvin tiedämme.

Naisia on enemmän osa-aikatyössä, mutta se ei ole ongelma, jos osa-aikatyö on oma valinta. Tämä kuitenkin alentaa naisten keskimääräistä tulotasoa. Työttömistä on nykyisellään enemmän miehiä kuin naisia teollisuuden työpaikkojen vähentymisen ja heikentyneen rakentamisen vaikuttaessa enemmän miesten kohdalla. Taantuman pitkittyessä työttömyys on kuitenkin lisääntynyt myös palvelualoilla ja sen kautta naisten kohdalla. Nollatuntisopimuksella ilman ennalta määriteltyä työaikaa työskenteleviä naisia oli vuonna 2014 yhteensä 47 000 ja miehiä 36 000.

Tilastokeskuksen virallinen työttömyysluku on tunnetusti alempi kuin työnvälityksen vastaava. Kun Tilastokeskuksen lukuun lisätään piilotyöttömiksi luokitellut, luku oli 370 000 vuonna 2014. Kun tähän lisätään vielä alityöllisyys, jolla Tilastokeskus kuvaa sitä, että osa ihmisiä haluaisi pidempää työaikaa, kuin mitä voivat työn puutteen vuoksi tehdä, päädytään liki puoleen miljoonaan. Heistä miesten ja naisten osuus on likipitäen yhtä suuri, naisia on vain 10 000 vähemmän. Syy on se, että vaikka naisten työttömyys on alempi, naisten osuus piilotyöttömyydessä ja alityöllisyydessä on korkeampi. Tällaiset tekijät kokonaisuutenaan heikentävät naisten asemaa työelämässä.

Keskiarvoluvut eivät kuitenkaan kuvaa kaikkea. Naisten osuus korkeimmilla ansiotasoilla on pienempi, kuin keskimääräisin luvuin ilmaistuna ja naisia on paljon hyvin matalissa ansiossa. Miesten kohdalla taas on paljon nuoria, joilla ei ole ammatillista koulutusta ja joiden on vaikea päästä työelämään siinä missä naistenkin. Yli 50-vuotiaissa etenkin teollisuuden rakennemuutos on ajanut miehiä työttömyyteen ja nostanut miesten osuutta ikääntyvien työttömyydessä sen rinnalla, että on myös paljon naisia pitkäaikaistyöttöminä yli 50-vuotiaissa.

Nähdään, että miesten ja naisten tilanteessa on suuria eroja siten, että on merkittävä tehtävä parantaa naisten asemaa työelämässä miehiä heikomman aseman korjaamiseksi. Erityisen tärkeää on ratkaista ne epäkohdat, joissa naisten asema on heikko. Samalla myös miesten kohdalla vaikean työllistymisen ongelmat tulee ratkaista. On lukuisia yksittäisiä kysymyksiä, joihin on tarpeen tarttua, kuten esimerkiksi vanhempien vapaissa ja omaishoidossa, vain pari tärkeää esimerkkiä mainitakseni. Opinnot ja taloudellinen tilanne vaikuttavat myös siten, että lapset syntyvät entistä myöhemmin. On yleisempää, että lapsia on vain yksi tai on käynyt niin, ettei saada lapsia lainkaan. Nuorten aseman tarvitaan myös parannuksia siten, että perhe, lastenhoito, opiskelu ja työ voidaan paremmin sovittaa yhteen.

Miesten tuki naisten omalle toiminnalle edistää tasa-arvon toteutumista

Olennainen viesti on se, että asiat eivät korjaannu odottamalla, vaan naisten oma toiminta on tärkeää ja myös miesten tuki sille. Miehet ja naiset ovat erilaisia, mutta yhteiskunnallisen tasa-arvoisuuden edistäminen on kaikkien hyväksi ja vie yhteiskuntaa eteenpäin. Naisten työpanos ansiotyössä sekä kotona on yhteiskunnan valtava voimavara. Nämä ovat tärkeitä asioita Suomessa, mutta samalla myös koko maailman mittakaavassa. On tärkeää että osaltamme olemme rakentamassa hyvää esimerkkiä siitä, miten asiat voivat olla paremmin.

Kun puhumme tulevaisuudesta ja mahdollisuuksista, on tarpeen peilata sitä menneeseen. Naisasialiike nousi 1800-luvulla ja työväenliikkeen vahva tuki sille paransi naisten asemaa. Niin on myös tulevaisuudessa. Työväen- ja demokraattinen liike yhdessä naisten toiminnan kanssa ovat olennainen osa turvatun tulevaisuuden rakentamista.

Pekka Tiainen

Politiikka takaisin politiikkaan

Kaikki nykyeduskunnan puolueet ovat tehneet yhteisesti leikkauspolitiikkaa, EU:n johdolla ja eliitin kannustamana, ja ovat ajaneet politiikkansa tielle, jolle ei kansalta kannatusta tule.

Näyttö tästä neuvottomuudesta on itsepäinen leikkauslinjan jatkaminen mm. sote-uudistuksessa, jolla romutetaan kuntien lähipalvelut, rahoitus ja demokratia. Eduskuntapuolueet ovat hyväksyneet EU:n talouskurin ja tukipaketit, sekä näistä aiheutuneen Kreikan humanitaarisen katastrofin. Ja kun nyt Syriza-puolueen johdolla ajetaan tätä EU:n pakkokurikomentoa pois, niin sille ei sympatiaa Suomen eduskuntapuolueista löydy.

Puhumattakaan välinpitämättömyydestä taas herätettyä ryssävihaa kohtaan. Ei ole päivää julkisuudessa, etteikö tuomiota julisteta Venäjän syyksi asiasta kuin asiasta. On silkkaa tyhmyyttä eräiden politiikkojen uhoilu naapurivaltiolle, valtameren takaisen valtion (USA/Nato) suosion saamiseksi ja osallistumalla tyhmiin boikotteihin, joilla viedään yhä lisää työpaikkoja ja tehdään ihan itse lisää työttömyyttä maassamme.

Nykyiset eduskuntapuolueet tukevat EU:n linjaa myös Ukrainassa ja tukevat sen nykyhallitusta, vaikka kiistatta on osoitettu nykykomennon vähät välittävän Ukrainan kansan todellisista ja demokraattisista mahdollisuuksista toimia henkilöinä ja puolueissa vapaasti.

Syytä on suomalaisten valita eduskuntavaaleissa Kreikan Syrizan kaltainen vaihtoehto nykyisille eduskuntapuolueille ja todelliselle muutokselle.

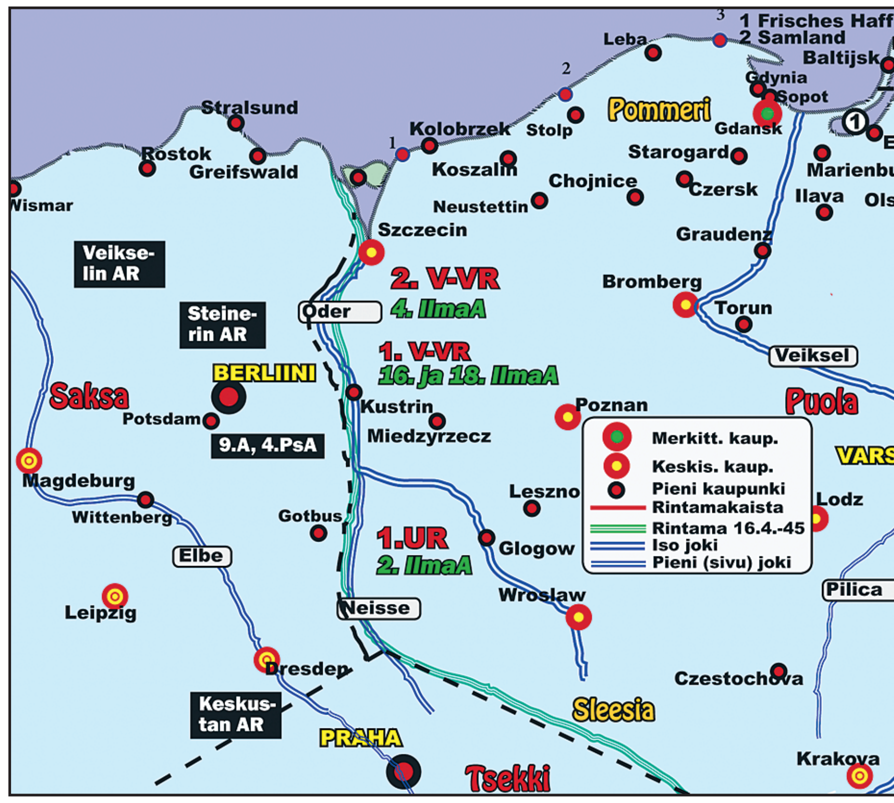
Tämä vaihtoehto on, rehellisesti vasemmalla SKP ja STP.

Jori Porspakka
Tuusula

70 vuotta sitten (23)

Valmistautuminen Berliinin operaatioon vietiin päätökseen

Vielä talvella -45 tilanne Itärintamalla muistutti sitä, joka vallitsi ennen Kurskin taistelua. Neuvostojoukot olivat työntyneet lähelle Berliiniä, kun hitleriläisillä oli joukkoja ja alueita pohjoisessa Pommerissa ja Itä-Preussissa sekä etelässä Sleesiassa. Sotilaallinen aloite nyt oli kuitenkin Puna-Armeijalla. Etelässä Ylä- ja Ala -Sleesiassa1.UR kuitenkin tuotti tappion suurelle vihollisryhmälle ja eteni Neisse-Joelle ja Tsekkoslovakian rajoille Sudeeteille. Itä-Preussissa tuotettiin murskatappio Hitlerin voimakkaalle Keskustan AR:lle, joka käsitti yhteensä 41 div. sekä muita muodostelmia. Koszalinin kaupungin kohdalla Pommerin vihollisryhmittymä halkaistiin kahtia. Niistä itäisen osan tuhosi 2.V-VR ja läntisen osan 1.V-VR. Tiedossa oli, että eräät länsiliittoutuneiden poliitikot pyrkivät vastoin Krimin sopimuksia myös kiirehtimään hyökkäystä Berliiniin. Siksi myös Puna-Armeijan tuli valmistautua nopeasti Berliinin operaatioon.

Karttapiirroksesta selvinnee tilanteen kehitys 16.4.-45 mennessä, kun tuli aloittaa rynnäkkö Berliiniin. Etelässä 1.UR oli valloittanut Sleesian ja päässyt Neisse-joen linjalle nojautuen Sudeetteihin ja Tatra-vuoristoon. Etelämpänä 4.UR hyökkäsi Karpaattien ja Tatra-vuoriston suunnassa länteen. Siitä etelämpänä 2. ja 3.UR vapauttivat huhtikuun alkupuolella Unkarin, Slovakian ja Itävallan länsiosan sekä Wienin. 2.UR sai huhtikuun alkuun puhdistetuksi Gdanskin-Gdynian alueen fasisteista alkaen rintaman armeijoiden siirtämisen länteen Berliinin pohjoispuolelle. Maaliskuun loppuun tultaessa 1.UR puhdisti Pommerin länsiosan vihollisista ja siirsi armeijansa hyökkäysasemiin Berliinin länsipuolelle. 1.UR:n ja 1.V-VR:n hyökkäys Berliiniin suunniteltiin alkavaksi 16.4.-45. Suurta huolta aiheutti se, että 2.V-VR ei ehdi tähän mennessä siirtämään joukkojaan ala-Oderin yli Pohjois-Saksaan ja 1.UR joutuu hyökkäämään oikea sivusta avoinna.

Taka-Pommerin varustamisella natsit halusivat viivyttää hyökkäystä Berliiniin

Pohjoisen suunta tuli turvata ennen Berliinin operaatiota. Siksi suoritettiin kahden rintaman yhteisisku Taka- Pommerin vihollisryhmityksen keskustaan. 2.V-VR:n osalta ei tarvittu isompia joukkojensiirtoja. Ainoastaan päämajan reservistä saatu 19.A ja ps-ak sijoitettiin rintaman vasemmalle sivustalle. Tiedustelu selvitti, että 2.V-VR:aa vastassa oli 230000 sotilasta, 700 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä, 300 panssaroitua kuljetusvaunua, 20 panssarijunaa, 3360 tykkiä ja kr-heitintä sekä yli 300 taistelukonetta. Hitleriläiset kykenivät siirtämään alueelle voimia myös Kuurinmaalta. 1.V-VR:n ilmoituksen mukaan heidän edessä operoivat lähes samanvahvuiset vihollisvoimat. Hitleriläisjohto heikensi länsirintamaansa siirtämällä sieltä joukkoja Taka-Pommeriin. Voimia vihollisella edelleen riitti. 1. ja 2.V-VR:n rajana oli linja Linde-Neustettin-Kollberg. Luvattu 19.A saapui rintamalle 22.2. ja 2.V-VR:n osalta hyökkäyksen tuli alkaa 24.2., mutta se alkoi jo 22.2. vihollisen aloittaessa vastahyökkäykset eräillä rintamalohkoilla jo ennen hyökkäyksen alkua. Nämä operaatiot tapahtuivat kuitenkin sivussa alueelta, jossa 2.V-VR valmisteli pää-iskua. 2.IskuA torjui hitleriläisten hyökkäystä ja jatkoi samaan aikaan taistelua Graudenzin linnoituskaupunkiin saarretun 15000 vihollissotilaan tuhoamiseksi. Myös 65.A torjui vihollisen hyökkäystä, mutta 49.A joutui luovuttamaan Ossovon kaupungin.

Kahden rintaman hyökkäys Pommeriin kohti Itämerta

Yhteishyökkäys alkoi 24.2. 40 min. tykistövalmistelulla. Ensimmäisenä hyökkäyspäivänä 19.A eteni yli 10 km saaden aikaan 20 km leveän murto-aukon. Toisena päivänä saatiin tueksi ps-ak ja hyökkäys alkoi edetä. Panssarivoimat kiersivät vihollisen tukikohdat, joiden tuhoaminen jäi jalkaväen tehtäväksi. Natsit pyrkivät pitämään Taka-Pommerin hinnalla millä hyvänsä. Taistelut levisivät koko rintamalle ja vastustajan voimat eivät ehtyneet. Rokossovski kertoo, että kaikki voimat laitettiin taisteluun ja oli ensimmäinen kerta, kun rintamalla ei ollut hyökkäyksessä reserväjä. 2.V-VR pyrki koko vasemman siiven voimalla kohti merta eikä rintamaa voitu enää vahvistaa. 2.V-VR:n edetessä kohti pohjoista rintaman vasen sivusta paljastui, koska 1.V-VR pysyi vielä paikallaan. Rintaman länsipuolella oli Neustettin, jonne oli sijoitettu vahvoja vihollisvoimia. Tässä vaiheessa IIIKaRvAK sai rintaman vasemman siiven suojaamisen ohella tehtäväkseen vallata Neustettin. 19A:ssa järjestettiin jalkaväen ja tykistön yhteistoiminta. Ratsuväki järjesti yhteistoiminnan tykistön ja ilmavoimien kanssa ja kykeni kiertämään Neustettinin sivustoilta ja iskemään vihollisen selkään. Neustettin saatiin vallattua.

Taka-Pommerin vihollisryhmä katkaistiin kahtia

Rintaman vasemmalla sivustalla 1.V-VR:n edessä oli hitleriläisten yhtymä. Tässä vaiheessa Panfilovin ps-ak oli päässyt 40 km jalkaväen edelle. Heidät käskettiin pysähtymään ja odottamaan jalkaväen tuloa. 70.A kykeni etenemään 28. helmikuuta 12 km luoteeseen ja 49.A valtasi kovien taistelujen jälkeen Ossowon takaisin. Vihollinen yritti yllätyshyökkäystä rintaman vasempaan 19.A:n avoimeen sivustaan. Se lyötiin takaisin. Panfilovin ps-voimat lähestyivät 3.3. viimeistä vihollisen tukikohtaa Koszalinin kaupunkia, jonne Panfilov järjesti taitavan hyökkäyksen yhdessä jalkaväen ja ilmavoimien tukemana. Koszalin vallattiin 5.3., jolloin sen viimeiset joukot antautuivat. Samaan aikaan ps-ak eteni merelle ja vihollisen Taka-Pommerin voimaryhmä katkaistiin kahtia.

Puna-Armeijan rintamien komentajat sodan päätösvaiheessa. Eturivissä vasemmalta lukien: I.S.Konev (1.UR), A.M.Vasiljevski (3.V-VR), G.K.Zukov (1.V-VR), K.K.Rokossovski (2.UR), K.A.Meretskov (Karjalan rintama). Takarivissä vasemmalta lukien: F.I.Tolbuhin (3.UR), R.J.Malinovski (2.UR), L.A.Govorov (Leningradin R), A.I.Jeremenko (4.UR) ja I.H.Bagramjan (1.Baltian R). Kuva Rokossovskin kirjasta "Sotilaan velvollisuus".

Hyökkäys käännettiin itään kohti Gdyniaa ja Gdanskia

Tämän jälkeen rintama käännettiin itään kohti Gdanskin-Gdynian aluetta. Rintaman vasen siipi puristi vihollista lännestä ja oikea siipi etelästä kohti Gdanskin lahtea. Jouduttaakseen hitleriläisten Taka-Pommerin ryhmän lopulliseksi lyömiseksi luovutettiin 1.V-VR: lainaksi 2.V-VR:lle 1.KaPaAK. Rintaman edetessä sen hyökkäysrintama kapeni ja 6.3.-45 edessä oli Stolp (nyk. Slupsk), joka oli Taka-Pommerin toiseksi suurin kaupunki. Siellä sijaitsi mm. sotatarviketehtaita ja fasistit aikoivat pitää kaupungin hallussaan. Panfilovin panssarivoimat ohittivat jalkaväen, kiersivät kaupungin yöllä ja hyökkäsivät sinne sen sivustoilta ja selustasta. Hyökkäys tuli viholliselle täydellisenä yllätyksenä ja kaupungin varuskunta antautui. Pohjoisesta käsin kaupunkiin matkalla olleet vihollisosastot eivät osanneet varautua kaupungin valtaukseen ja joutuivat panfilovin eteen työntämien ps-osastojen lyömiksi. Samalla vallattiin edessä olleet vesistöesteiden ylimenopaikat. Vihollista ajettiin takaa, jolla estettiin sen asettuminen asemiin Gdynian-Gdanskin puolustuslinjalle. Paikalle saapunut 1.KaPsA sai tehtäväkseen sivuuttaa 19.A:n joukot ja vallata Leba-joen ja Brenkenhof-kanavan ylimenopaikat ja edetä 12.3. Danzikin lahdelle. 2.IskuA hyökkäsi Gdanskia kohti etelästä. Sen luoteispuolella hyökkäsivät 65.A, 49.A ja 70.A. Gdanskissa ja Gdyniassa vastassa olivat vihollisen 20 divisioonaa ja hyvin varustettu linnoitusalue sekä merivoimat Gdanskin lahdella. Tiedossa oli, että linnoitusalueen jälkeen joudutaan valtaamaan kaupungit, joissa jokainen talo oli muutettu linnoitukseksi. Rintaman hyökkäysleveys oli kaventunut 240 kilometristä 60 kilometriin. Armeijoiden hyökkäyskaistat olivat nyt n. 12 km. Ilmavoimat onnistuivat häätämään natsien laivaston ulos Itämerelle. Rynnäkkö Gdanskia ja Gdyniaa vastaan alkoi 14.3.-45. Taistelusta muodostui vaikea. Ps-voimat yhdessä 19.A:n kanssa hyökkäsivät rannikkoa pitkin pohjoisesta kohti Gdanskia. Oikealla 2.iskuA lähestyi Gdanskia etelästä.

Gdanskin-Gdynian valtaus turvasi Berliinin operaation pohjoisesta

Rintaman oikealla puolella 3.V-VR eteni Veikselin oikealle rannalle. Sen 48.A ja 2.V-VR:n 2.IskuA olivat kosketuksessa keskenään. Näiden väliin jäi mottiin taisteleva vihollisryhmä. 25.3.-45 ryntäsivät 70.A, III-KaPsAK ja 49.A Sopottiin (Zoppot) ja suuntasivat Gdanskia kohti. Gdynia vallattiin 28.3. Gdynian taisteluissa natsit menettivät 50000 sotilasta kaatuneina ja 18000 otettiin vangeiksi. 2.IskuA ja 65.A sekä Puolan sotaväen er. ps-prikaati aloittivat rynnäkön Gdanskiin, joka vallattiin 30.3. Gdanskin taistelussa yli 10000 saksalaissotilasta vangittiin.

Tämän jälkeen 2.V-VR käänsi suuntansa länteen ja aloitti 300-350 km pitkän marssin Berliinin pohjoispuolelle osallistuakseen 16.4. alkavaan Berliinin operaatioon. 1.KaPsA palautettiin 1.V-VR:lle. Gdanskin pohjoispuolella taisteli edelleen saksalaisia joukkoja. Näiden vastaiseen operointiin jätettiin edelleen 19.A.

Myös USA ja Britannia kiirehtivät Berliiniin

Berliinin operaation perusajatukset määriteltiin päämajassa jo marraskuussa -44. Ne täydentyivät Veikselin-Oderin-, Itä-Preussin-, Sleesian- ja Pommerin operaatioiden kuluessa. Sitä valmistellessa otettiin huomioon myös USA:n ja Englannin toiminta, jotka maalis-huhtikuussa pääsivät Reinille ja ryhtyivät kehittämään hyökkäystä Saksan sisäosiin. Jaltan konferenssissa oli määritelty Neuvostoliiton miehitysvyöhykkeen ulottuvan kauas Berliinin länsipuolelle ja neuvostojoukot olivat jo Oder-Neisse- linjalla. Kuitenkin tiedettiin eräiden liittoutuneiden piirien suunnittelevan Berliinin valtausta ennen Puna-Armeijaa. Natsijohto oli aktiivinen Englannin ja Yhdysvaltain suuntaan pyrkien heidän kanssaan erillisrauhaan. Pelättävissä oli, että natsit lopettavat lopullisesti vastarinnan lännessä ja avaavat liittoutuneille tien Berliiniin.

Englantilaisten ja amerikkalaisten hyökkäyksen alkaessa fasisteilla oli lännessä 60 heikennettyä divisioonaa joiden toimintakyky oli verrattavissa vain 25-26 taistelukykyiseen divisioonaan. Liittoutuneilla oli 80 täysivahvuista divisioonaa, joista 23 oli ps-divisioonia. Lisäksi heillä oli suunnaton ilmaylivoima. Heidän hyökkäyksensä Reinin yli tapahtui siksi hyvin kevennetyissä olosuhteissa. Englanti ja USA pitivät kiirettä Berliiniin, sillä odottamatta fasistien Ruhrin ryhmityksen tuhoamista he suuntasivat päävoimiaan Berliinin suuntaan tavoitteenaan eteneminen Elbelle. Sodan jälkeen on selvinnyt niiden hylänneen suunnitelman Berliinin valtauksesta vasta, kun neuvostojoukot mursivat saksalaisten joukkojen puolustuksen voimakkaalla tykistön, panssarivoimien, ilmavoimien ja jalkaväen yhteishyökkäyksellä Oder-Neisse-linjalla 16.4.-45.

Berliinin operaation valmisteluihin vaikutti USA:n ja Englannin toiminta

Zukov matkusti 29.3.-45 päämajaan viimeistelemään Berliinin ope-

Jatkuu sivulle 13

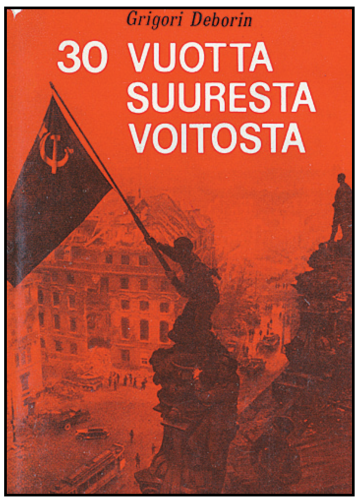
70 vuotta sitten (23): Valmistautuminen Berliinin operaatioon vietiin päätökseen...

Jatkoa sivulta 12

raatiosuunnitelmaa. Silloin saatettiin todeta, että fasistien vastarinta länsirintamalla oli enää olematonta. Lähes kaikki Hitler-Saksan voimat oli keskitetty itärintamalle. Berliinin suunnalla oli ennen operaation alkamista neuvostojoukkoja vastassa 90 divisioonaa, joista 14 oli ps- ja mt-divisioonia, 30 er. rykmenttiä ja 98 er. pataljoonaa. Yhteensä Berliinin suunnalla fasistien voimat olivat n. miljoona sotilasta, 10000 tykkiä ja kr-heitintä, 1500 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 3300 taistelukonetta.

Päämajaan saapui 31.3.-45 myös 1.UR:n komentaja Konev. Hyökkäys Berliiniin päätettiin aloittaa sovitusti 16.4.-45. 1.UR:n ja 1.V-VR:n välinen raja sovittiin kulkevan Neisseltä Potsdamiin. Gdanskin-Gdynian taistelujen-, Berliinin pohjoispuolelle siirtymiseen tarvittavan marssin- ja alisen Oderin ylitykseen tarvittavan ajan johdosta 2.V-VR liittyy Berliinin operaatioon n. 20.4.-45. Olisi ollut tietenkin mahdollista siirtää Berliinin operaation alkamista viikolla eteenpäin, mutta muodostuneen sotilaspoliittisen tilanteen johdosta näin ei voitu tehdä. Suunnitelmiin sisältyi myös ehto, että mikäli 1.V-VR joutuu vähänkin vaikeuksiin, 1.UR:n tulee olla valmiina iskemään Berliiniin ps-armeijoilla etelästä. Berliinin operaatiosuunnitelma vahvistettiin päämajassa 1.-2.4.-45. Sen pääkohdat olivat seuraavat: 1) Pääiskun suorittaa 1.V-VR Küstrinin sillanpäästä neljän yleisarmeijan ja kahden ps-armeijan voimin. Operaatio alkaa 16.4.-45. 2) Ps-armeijat lähetetään taisteluun sen jälkeen, kun on puhkaistu vihollisen puolustus, koukaten pohjoisesta ja kaakosta. 3) Rintaman toinen porras 3.A lähetetään myös taisteluun pääsuunnalla. 4) Samanaikaisesti Berliinin valtauksen kanssa 1-V-VR etenee Elbelle 12-15 päivän kuluessa. 1.UR:n osalta suunnitelmat olivat: 1) Vihollinen murskataan Gotbusin alueella ja Berliinin eteläpuolella. 2) Eristetään fasistien Keskustan AR:n voimat Berliinin ryhmästä ja turvataan näin 1.V-VR:n toiminta Berliinissä. 3) Edetään 10-12 päivän kuluessa linjalle Beelitz-Wittengerg ja edelleen Elbeä pitkin Dresdeniin. 4) Lähetetään 3. ja 4. PsA läpimurron jälkeen pääiskun suuntaan Lounais-Berliiniin.

Puna-Armeijan sodanjohto oli vakavasti huolissaan siitä, että 2.V-VR myöhästyy Berliinin operaation alkuvaiheesta. Myöhästymisen johdosta 1.V-VR joutuu hyökkäämään oikea sivusta avoinna vihollisen yllätysiskuille. Todellinen 2.V-VR:n toiminnan vaikutus Berliinin pohjoispuolella alkaisi tuntua vasta 23.-24.4.-45.

Grigori Deborinin kirja 30 vuotta suuresta voitosta ilmestyi tasan 40 vuotta sitten. Sitä löytää edelleenkin divareista ja kirpputoreilta. Se kannattaa hankkia kirjahyllyynsä.

Sodan historian suurin operaatio

Sodan historiassa Berliinin operaatio oli aivan omaa luokkaansa. Tuli murtaa yhtenäinen porrastettu voimakkaiden puolustuslinjojen vyöhyke Oderilta Berliiniin saakka. Tiedettiin natsien puolustavan Berliiniä talo talolta viimeiseen mieheen saakka. Näin voimakkaasti linnoitettuja alueita ei oltu vallattu koko sodan aikana ja Berliinin pinta-ala oli 900 km2. Operaatioon valmistauduttaessa Berliini valokuvattiin tarkasti ja niiden sekä erilaisten asiakirjojen perusteella laadittiin kaupungista tarkat kartat joukkojen käyttöön. 5.-7.4.järjestettiin ylemmän sotilasjohdon komentajapeli Berliinin kartoilla ja pienoismalleilla. 8.-14.4. järjestettiin vastaavat yksityiskohtaiset harjoitukset armeijoissa ja kaikissa sitä pienemmissä joukko-osastoissa.

Berliinin operaatioon valmistauduttaessa laskelmia ei rakennettu sen varaan, että vihollisen taktisen puolustuksen murtamisen jälkeen ps-voimat saisivat operatiivisen liikuntavapauden, kuten monissa aiemmissa operaatioissa, jolloin ps-armeijat loittonivat edelle ja loivat edellytykset yleisarmeijoiden nopealle etenemiselle. Toimittiin siten, että jos ensimmäisen portaan hyökkäysvoima osoittautuu riittämättömäksi murtamaan vihollisen taktinen puolustus, lähetetään puolustuksen murtamiseen molemmat ps-armeijat. Näin oletettiin käyvän vihollispuolustuksen etulinjasta 12 km päässä olevan vahvasti linnoitettujen Seelovin kukkuloiden alueilla. 1.PsA sijoitettiin lähtöasemaan 8.KaA:n taakse, että se olisi heti valmiina toimimaan yhdessä 8.KaA:n kanssa.

Miten natsit valmistautuivat ottamaan vastaan Puna-Armeijan hyökkäyksen?

Strategisilla pääsuunnilla hitleriläisillä oli puolustuksessa kolme armeijaryhmää. Veikselin AR Oderilla sulki tiet Berliiniin koillisesta ja idästä. Etelämpänä toimi Keskustan AR, joka puolusti Saksia ja Tsekkoslovakian teollisuusalueille johtavia teitä. Eteläinen AR puolusti Itävaltaa ja kaakkoisia lähestymisteitä Tsekkoslovakiaan. Alunperin Veikselin AR:n tuli torjua Puna-Armeijan Berliinin operaatio. Kun nämä joukot murskattiin Pommerissa, niiden rippeet vetäytyivät Oderin taakse valmistautuen Berliinin suunnan puolustukseen. Ne saivat vahvennuksia SS-joukoista. Berliinin puolustuksesta vastasi Himmler ja kaupungin suunnalle siirrettiin eri suunnilta 9 divisioonaa. Berliiniä suojaavaa Bussen 9.A:aa vahvistettiin miehistöllä ja taisteluvälineillä. Etummaisen linjan miesvahvuus saatiin lähes normaalimäärään. Oderilta Berliiniin rakennettiin yhtenäistä linnoitusjärjestelmää. Berliinin pohjoispuolelle muodostettiin Steinerin AR, jonka tuli iskeä 1.V-VR:n sivustaan. Kaupungin tykistöpuolustuksen vahvistamiseksi käytettiin ilmatorjuntatykistöä ja vahvistettiin tulipesäkkeitä. Berliinin puolustustöihin määrättiin 400000 ihmistä. Natsit ymmärsivät, että taistelu Berliinistä ratkaistaan Oderilla ja siksi 9.A:n osastoja siirrettiin etulinjaan.

Yöhyökkäys valonheitinten valossa murskaavalla voimalla

Hyökkäysvalmisteluja ei voitu mitenkään salata. Oli selvää, että natsit odottivat hyökkäystä Berliiniin. Siksi Puna-Armeijan sodanjohto mietti tarkasti, miten hyökkäys suoritettaisiin mahdollisimman yllätyksellisesti. Natsiarmeijan kimppuun päätettiin hyökätä niin suurella voimalla, että se kerralla lamaannuttaisi vihollisen. Tässä vaiheessa syntyi myös ajatus yöhyökkäyksestä t. rynnäköstä valonheitinten valossa, jolla vihollinen lamaannutettaisiin vieläkin tehokkaammin. Päätettiin aloittaa hyökkäys tykistövalmistelun jälkeen 2 t. ennen aamunkoittoa 140 ilmatorjuntavalonheittimen valaistessa vihollisen asemat ja hyökkäyskohteet.

Hitlerin Saksan kohtalo oli sinetöity. Lännestä käsin länsiliittoutuneet ehtivät myös Elbelle huhtikuussa 1945. Kuvassa USA:n ja Puna-Armeijan sotilaat tapaavat ensimmäistä kertaa Elbellä Torgaun kaupungissa 25.4.-45. Samoihin aikoihin Neuvostoliiton ja USA:n sotilaat saivat yhteyden Riesan kaupungissa, Dresdenin luona Elbellä. Kuva "Zukovin muistelmat" -kirjasta.

Valtavat määrät lentokoneita, panssarivaunuja, tykkejä, krheittimiä, tykistön vetovaunuja ja muuta sotamateriaalia siirrettiin Oderille. Kuljetukset suoritettiin rautateitse. Raideleveys oli muutettu Neuvostoliiton rautateihin sopivaksi. Berliinin suunnalle keskitettiin kymmeniä tuhansia tykkejä ja kr-heittimiä, joille kaikille laitettiin tuliasema, kaivettiin korsu miehistölle ja kuoppa ammuksille. 1.V-VR:n joukkojen ampuessa viimeisen tykinlaukauksen 29.3.-45 Pommerissa, siirrettiin joukot sieltä välittömästi Berliinin suunnalle. Öisin joukkojen keskitysalueille vyöryivät valtavat panssarivaunuja, tykistöä, ampumatarvikkeita, muonaa, rehua ja polttoaineita kuljettavat autokolonnat. Kuljetuksiin käytettyjen junavaunujen yhteispituus olisi ollut 1200 km. Kapealle rintamakaistalle keskitettiin 68 jv-divisioonaa, 3155 ps-vaunua, 42000 tykkiä ja kr-heitintä. Oderin yli rakennettiin 23 siltaa ja 25 lauttapaikkaa, joiden yli tämä valtava määrä taistelukalustoa kuljetettiin. Vihollisen toiminta jatkui koko ajan näitä ylityspaikkoja vastaan, mutta aiheutuneet tuhot kyettiin korjaamaan ja pitämään ylimenopaikat kulkukelpoisina.

Berliinin valtaus suunniteltiin tapahtuvan 1.V-VR:n voimin yhteistoiminnassa 1.UR:n osien kanssa. Rintamien välille oli suunniteltu jatkuva yhteydenpito ja yhteistoiminta, jota päämaja koordinoi.

Hyökkäykseen valmistauduttiin myös taistelutiedustelulla

Kaksi päivää ennen varsinaista hyökkäystä 14.-15.4.-45 32 jalkaväkipataljoonan vahvuista tiedusteluosastoa otti taistelukosketuksen viholliseen. Tavoitteena oli selvittää vihollisen tuliasemien ja ryhmitysten sijaintia ja laajuutta sekä puolustuksen heikoimpia ja vahvimpia kohtia. Samalla pyrittiin siihen, että vihollinen vetäisi etulinjaan mahdollisimman paljon joukkoja ja taisteluvälineitä, jotka varsinaisen hyökkäyksen yhteydessä voitaisiin helposti tuhota. Taistelutiedustelun aikana pidettiin yllä voimakasta tykkitulta suurikaliiberisilla tykeillä. Vihollinen piti tätä voimakasta tiedustelutoimintaa päähyökkäyksen alkuna. Sen torjumiseen osallistui melkein koko fasistien tykistö. Tiedustelutoiminnan tuloksena jotkut vihollisyksiköt lyötiin asemistaan. Tapahtui myös se, mihin neuvostotiedustelu eniten tähtäsi, natsit alkoivat siirtää reservejään toiselle linjalle. Myöhemmin selvisi, että jotkut saksalaiskomentajat olivat pitäneet tätä taistelutiedustelua epäonnistuneena päähyökkäyksenä. Oltiin valmiita 16.4. aamuyöllä alkavaan suuroperaatioon ja toisen maailmansodan suurin taistelu oli valmis alkamaan.

Taistelut jatkuivat eteläisillä rintamilla

Neuvostoliittolais-saksalaisen rintaman eteläpuolella hyökkäsivät 2.- ja 3.UR. Niiden tehtävänä oli vapauttaa lopullisesti fasisteista Unkari ja Itävalta. Tätä tavoitetta jouduttiin kuitenkin siirtämään, sillä Unkarissa Balatonin seudulla natsit ryhtyivät voimakkaaseen vastahyökkäykseen 6.-20.3. Heillä oli käytössään runsaasti aseistusta mm. panssarivaunuja, mutta he kykenivät etenemään vain 6-8 km. Tämä oli neuvostoarmeijan viimeinen suuri puolustustaistelu toisessa maailmansodassa. Taistelun päätyttyä neuvostojoukot siirtyivät jälleen hyökkäykseen. Unkari vapautettiin 4.4. ja samana päivänä vapautettiin Slovakian pääkaupunki Bratislava ja Slovakian kansankapinan keskus Banska Bystrica. Taistelu fasistien Wienin varuskuntaa vastaan alkoi 6.4. ja viikon kuluttua Wien puhdistettiin hitleriläisistä. Liittoutuneiden sopimukseen perustuen Neuvostoliitto antoi 9.4. tiedonannon, että ei tavoittele Itävallan alueita tai esitä poliittisia tavoitteita, vaan myötävaikuttaa Saksalaisten valtakomennon lopettamiseen. Neuvostoliitto myös hyväksyi Itävallan oikeistososialistien johtajan Karl Rennerin esityksen yrittää muodostaa Itävallalle väliaikainen hallitus, joka sitten muodostettiinkin 27.4. Itävallan läntisen osan miehittivät ja puhdistivat hitleriläisistä USA:n ja Englannin joukot. Saksan miehittämistä maista vapauttamatta oli enää Tsekkosslovakian länsiosa ja pääkaupunki Praha.

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat,
Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ,
Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus,
Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta,
Istoriâ vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah, Tekijä: Gretshko A. A.

Marsalkka A.M. Vasiljevskin teos on tarkkaa kuvausta taistelujen ja tapahtumien kulusta alusta loppuun saakka. Sodan loppuvaiheessa Vasiljevskin komentama 3.V-VR ei osallistunut Berliinin operaatioon. Kuurinmaan taistelujen päätyttyä Königsbergin valtaukseen Vasiljevski kutsuttiin Moskovaan valmistelemaan Kauko-Idän sotatoimia Japania vastaan. Vasiljevski ja osa 3.V-VR:n joukkoja Kuurinmaalta siirtyi Kauko-Itään. Vasiljevskin teokseen kannattaa tutustua.

Artikkelisarjan kirjoittaja Heikki Männikkö on myös STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Helsingissä (229). Voi olla, että sarjan aikana kirjoittajan ulkonäkökin on ehtinyt muuttua. Sarjan viimeinen 24. osa julkaistaan KÄ:n seuraavassa (vappu-) numerossa.

Biotieteiden Nobel 2014 herättää kysymyksiä, ei vain sen uutisointi

Artikkelin kirjoittaja Risto Koivula on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Pirkanmaalla (177).

Viime vuoden fysiologian tai lääketieteen Nobel-palkinnon jakoi puoliksi englantilainen John O´Keefe, Lontoon University Collegesta, rotan aivojen hippokampuksen (aivoturson) muka "paikkaneuronien" keksimisestä. Tämä olisi tapahtunut jo 60-luvulla onttoja lasisia suolaliuoksella täytettyjä elektrodeja käyttäen. Toisen puolen jakoi norjalainen aviopari May-Britt ja Edvard Moser, Trondheimin tieteen ja tekniikan yliopistosta. Heidän katsotaan löytäneen vuonna 2005 magneettikuvantamalla "aivojen sisäisen navigaattorin toisen keskeisen osan, niin kutsutut koordinaattisolut". Nämä "ikään kuin muodostavat päähän koordinaatiston ja auttavat tarkassa paikantamisessa" sekä reitin löytämisessä. Ne kertovat, mihin suuntaan kasvot osoittavat. Nämä "koordinaattineuronit" ovat ainakin rotalla nenäaivokuorella, aivan hippokampuksen vieressä.

Nobel-komitean mukaan biotieteiden palkinnon aihe on näiden "erikoisneuronien" muodostama "aivojen paikanninsysteemi"

O´Keefen kohdalla homma eteni niin, että tällä vuosikymmenellä havaittiin aivokuvantamalla ihmisellä todellakin usein aivan yhden tietyn neuronin amygdalan (mantelitumakkeiden) alueella purkavan varauksensa aina, kun jokin tietty muistin elementti kuten paikka tai tutun ihmisen kasvot esiintyy havainnossa tai vaikka muistissa. Ilmiö sai aluksi nimen "isoäidinkasvoneuronit". Rotalla havaittiin (nyt myöhemmin) tietyn yhden neuronin aktivoituvan tietyssä tutussa paikassa, ja sen siirtyessä toiseen paikkaan jonkin toisen neuronin, mutta aina samassa paikassa saman neuronin. "Paikkasolut" eivät vaadi mitään tiettyjä kuten näkö- tai hajuhavaintoja ko. paikasta, vaan aktivoituvat myös pimeässä jne.

O´Keefe oli tuskin ajatellut juuri näin 60-luvulla ryhtyessään etsimään etologi Edward Tolmanin rottalaboratoriokokeiden perusteella aivoista orientoitumisen "neurofysiologista karttaa", johon ympäristötieto olisi aistimuksista tallennettuna. Nyt paikkatiedon olisikin pitänyt olla "yhdessä neuronissa" per paikka! Ihmisellä on 100 miljardia aivosolua, joista luokkaa 10 miljardia on neuroneja, ja rotallakin varmaan sata miljoonaa aivosolua, joista suurempi prosentti kuin ihmisellä on neuroneja. Että O´Keefe olisi mekaanisella elektrodilla osunut juuri oikeaan yhteen neuroniin, on samaa kuin jos ihmiskuntaa jollakin kaapeliharavalla luotaava UFO olisi tuurilla ilman mitään tiettyjä tuntomerkkejä löytänyt sen maailman ainoan neurofysiologin, joka yksin pystyy ratkaisemaan "aivojen paikanninlaitteen" arvoituksen…

Aivot eivät toimi siten, kuin palkitut ja Nobel-komitea väittävät niiden toimivan

Komitea toteaa tiedonannossaan: "Tämän vuoden Nobel-palkitut ovat keksineet paikanninsysteemin, 'sisäisen GPS:n' aivoissa, joka mahdollistaa orientoitua avaruudessa, ja joka luo korkeamman kognitiivisen funktion soluperustan. Vuonna 1971 John O´Keefe keksi tämän paikantimen ensimmäisen komponentin. Hän osoitti sellaisen hermosolutyypin hippokampukseksi kutsutulla aivoalueella, joka aktivoitui aina rotan ollessa tietyssä paikassa huoneessa. Muut solut aktivoituivat, kun rotta oli muissa paikoissa. O´Keefe päätteli, että nämä 'paikkasolut' muodostavat huoneen kartan.

Yli 30 vuotta myöhemmin May-Britt ja Edvard Moser keksivät aivojen paikantimen toisen komponentin. He paikallistivat toisen hermosolutyypin, joita kutsuivat 'verkkosoluiksi' ja jotka luovat 'koordinaattisysteemin' ja mahdollistavat tarkan paikannuksen ja reitin löytämisen. Heidän seuraava tutkimuksensa osoitti, kuinka paikka- ja verkkosolut tekevät mahdolliseksi määritellä paikka ja navigoida."

Tuo laite muka tallentaa paikkatiedot, reagoi liikkumiseemme tietynlaisessa kentässä. Yksityiskohtiin ei tässä ole tarpeen puuttua.

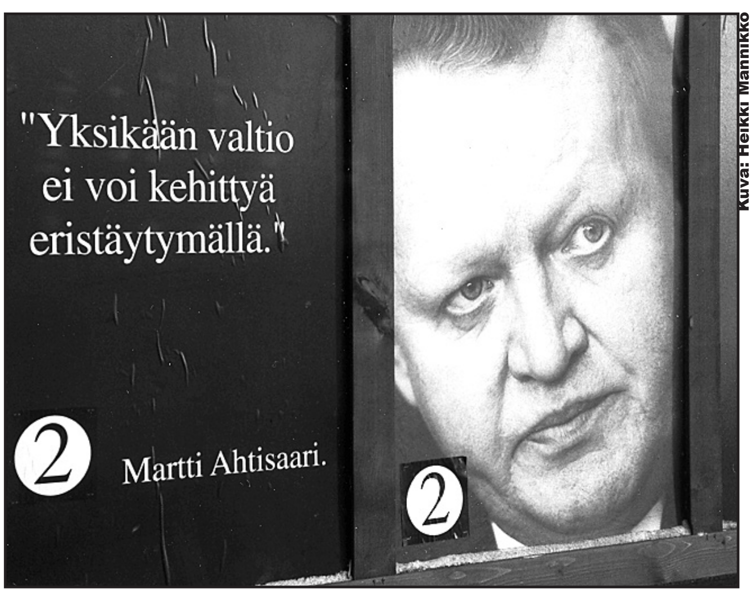
Kartat ovat aivokuorella

USA:n Kansallisen terveysviraston NIH kehitysneurofysiologian laboratorion johtajalla R. Douglas Fieldsillä on aivan muuta tietoa noiden limbisen systeemin (aivoalueiden joukko, joka osallistuu mm. autonomisten toimintojen, motivaation ja tunteiden säätelyyn sekä yhdistää erilaisia tunnetiloja muistiin tallentuneisiin fyysisiin tuntemuksiin) neuronien roolista kirjassssan The Other Brain. Ne eivät muodosta kognitiivisia malleja kuten karttoja, vaan sellaiset ovat aivokuorella (korteksilla). Nuo limbisen systeemin neuronit kytkeytyvät kukin johonkin tällaiseen aivokuorella olevaan representaatioon (mielikuvaan) antaen sille sen emotionaalisen (tunnepohjaisen) "varauksen" sen mukaan, miten ihminen tai eläin on sen emotionaalisesti kokenut sen syntyessä.

Representaatiolla on kytkentä kaikkiin aistimiin, jotka sen kohteesta antavat jotakin tietoa. Emotionaalista väriä välittävät limbisen järjestelmän suuret astrosyytti-gliasolut, joihin voi kytkeytyä kymmeniä tuhansia neuroneja ja satojatuhansia synapseja. Niitäkin astrosyytit ohjaavat. (Astrosyytit pitävät lisäksi huolta hermosolujen kemiallisesta tasapainosta.) Astrosyyttien viestiliikenne ei näy magneettikuvissa.

On varsin ilmeistä, että alkuperäiset "havainnot" (olemattomista) "erikoisneuroneista" sekä hippokampuksesta ja amygdalasta muka "tiedon varastoina" (aivokuoren sijaan) perustuvat sille, että elektrodit ovat saaneet reaktioita astrosyytti-gliasoluista. (Tämä olisi parantanut suuresti "osumatarkkuuden" mahdollisuutta!)

Risto Koivula
Diplomi-insinööri
Pirkanmaan vaalipiiri (177)

Nobel-komitea osoitti poliittisen asenteellisuutensa selkeästi myöntämällä rauhanpalkinnon mm. äärioikeistolaisen Lasse Lehtisen luomukselle Ahtisaarelle ja sitten Obamalle. Muistakaamme, että Ahtisaari esitti 2.6.1999 "rauhanehdotuksen" Jugoslavian presidentti Slobodan Milosevicille. Kyseessä ei todellisuudessa ollut ehdotus rauhasta, vaan uhkavaatimus, jossa vaihtoehdoksi Belgradin ehdottomalle antautumiselle annettiin vain Serbian tuhoaminen NATOn voimin. Nobel-komitean päätökset rauhanpalkinnoista ovat olleet luonteeltaan poliittisia. Ollaanko samaa käytäntöä nyt viemässä tieteen piiriin.

DNA:n keksijä James D. Watson myi palkintonsa. Protesti?

Huutokauppakamari Christie's kauppasi mitalin 4.12.2014 peräti 4,75 miljoonalla dollarilla eli noin 3,8 miljoonalla eurolla. Kyseessä on ensimmäinen kerta, kun elossa olevan palkinnon saajan Nobel-mitali kaupattiin. 86-vuotias Watson on kertonut aikovansa lahjoittaa osan myynnin tuotoista tieteen hyväksi ja hyväntekeväisyyteen, muun muassa entiselle opinahjolleen Chicagon yliopistolle. Ostaja oli venäläinen putinilainen rahamies Alisher Usmanov, joka aikoo palauttaa mitalin Watsonin osoittamiin tarkoituksiin. Watson sai Nobel-palkinnon vuonna 1962 yhdessä Francis Crickin ja Maurice Wilkinsin kanssa DNA:n molekyylirakenteen selvittämisestä (1953). Vuonna 2004 kuolleen Crickin Nobel-mitali myytiin viime vuonna 2,2 miljoonalla dollarilla eli noin 1,8 miljoonalla eurolla.

Juuri yhdysvaltalaista Watsonia varsinaisesti pidetään DNA:n keksijänä, sillä hän ennakoi teoreettisesti oikein sen rakenteen. Englantilaisen sotilastutkimuksen piiristä tullutta Crickia, joka väitteli tohtoriksi vasta DNA:sta, pidetään tutkimuksen organisoijana ja uusiseelantilaista Wilkinsiä ydinkuvausspesialistina. Ensimmäisenä molekyylin kuvasi kuitenkin onnistuneesti Rosalind Franklin, joka ehti kuolla ennen Nobelia DNA:sta. Watson on ollut myös USA:n presidentin tiedeneuvonantaja 1961-2007 (ennen Fieldsiä).

Norjan Nobel-komitean puheenjohtaja, Euroopan (Norsunraato)neuvoston puheenjohtaja Thorbjörn Jagland (työväenpuolue) sai 3.3.2015 yllättäen potkut. Tämän kökkönoopelin jakoi kuitenkin Ruotsin Karolinska Institutet. Jagland on jakanut niitä muita pahimpia, mm. Nobelin "rauhanpalkinnon" EU:lle.

Tiettävästi ensimmäistä (mutta tuskin viimeistä!) kertaa suomalainenkin, "yöaktiivisten psykopaattien" suomalainen tutkija sai hölynpölynoopelin (Ig Nobel -palkinto eli Huumori-Nobel) yhdessä Australialaisen ryhmän kanssa: "Evoluutiopsykologi Minna Lyons avaa työssään manipuloivien ihmisten salaisuuksia (Tiede 29.12.2014)".

Nobel-komitean lehdistötiedote:
http://ki.se/en/news/2014-nobel-prize-in-physiology-or-medicine-to-john-okeefe-may-britt-moser-and-edvard-i-moser

Risto Koivula
Diplomi-insinööri
Pirkanmaan vaalipiiri

Mitä vikaa Natossa on?

Janne Rahikainen on eduskuntavaaleissa STP:n ehdokas Helsingissä nro 231.

"Mitä vikaa Natossa on?" kysyi Paavo Lipponen (yle-uutiset 10.11.2003). Olennaisempaa olisi ollut kysyä, miksi se on luotu, on yhä olemassa ja kenen etua se ajaa? Kysymys on myös muustakin kuin vain yhden sotilaspoliittisen liittouman jäsenyydestä. Koska valtapolitiikka kätkeytyy kulissidemokratian taakse, joudumme tahtomattamme ja olosuhteiden pakosta tekemään olettamuksiin perustuvia päätelmiä, joiden pohjalta teemme päätelmämme tapahtumien syistä ja seurauksista. Voidaksemme tehdä totuudenmukaisia päätelmiä, on meidän muodostettava mahdollisimman kattava ja laaja-alainen ymmärrys olemassa olevien tietojen pohjalta ja muodostettava niistä johdonmukainen johtopäätös.

Koska länsimainen kulissidemokratia esittää olevansa ainoa kiistaton demokratian muoto, se ei tietenkään voi oman uskottavuutensa vuoksi paljastaa, että lähes koko valtiokoneisto on ensisijaisesti valjastettu ajamaan suurpääoman etuja. Länsimainen kulissidemokratia on kapitalismia, joka tarvitsee suojakseen väkivaltakoneiston takaamaan sen taloudellisten etujen pysyvyyden ja kasvun edellytykset.

Tässä arviossa voimme tukeutua Kenraali Naumanniin: "Saksan armeijan tehtävänä on turvata vapaa maailmankauppa ja esteetön pääsy markkinoille ja raaka-ainelähteille kaikkialla maailmassa" (Verteidigungspolitische Richtlinien VPR Puolustuspoliittiset suuntaviivat 1992). Sekä "Maailmassa on enää vain kaksi valuuttaa: taloudellinen valta ja sotilaalliset keinot sen täytäntöön panemiseksi." (Der Spiegel, 18.1.1993). Ja ettei totuus sotilaallisten keinojen seurauksista tulisi yllätyksenä "Saksan armeijan on totutettava sotilaat jälleen kuolemaan." (Der Spiegel 18.1.2003).

Saksan liitopresidentti Horst Köhler puolestaan totesi: "myös sotilaalinen väliintulo on välttämätön etujemme suojelemiseksi, esimerkiksi vapaiden kauppateiden suojelemiseksi ja kokonaisten alueellisten epävarmuuksien estämiseksi, jotka varmasti myös vaikuttaisivat kielteisesti mahdollisuuksiimme kaupankäynnissä, työpaikkojen ylläpidossa ja tulojenmuodostuksessa." (radiohaastattelu Afganistanissa 2010/ Helsingin sanomat 1.6.2010).

Nämä lausunnot ovat aivan johdonmukaisia, kun niitä vertaa EU:n ja USA:n toimiin entisessä Jugoslaviassa, Georgiassa sekä Ukrainassa, joka myös yritetään kaapata lännen taloudelliseen etupiiriin.

Janne Rahikainen

Vihapuhetta ja etnisiä puhdistuksia

Sari Näreen ja Jenni Kirveksen toimittama Luvattu maa, Suur-Suomen unelma ja unohdus avaa hyvin talvi- ja jatkosotaan johtaneen Suur-Suomi-ajattelun syntyä ja kehitystä. Nuori historioitsijasukupolvi on pystynyt osin irrottautumaan porvarillisessa historiankirjoituksessa ylläpidetyistä myyteistä koskien sotaan johtaneita syitä ja suomalaisten valloituspolitiikkaan. Nämä asiat ovat toki olleet hyvin tiedossa esimerkiksi sodanvastustajien muistelmissa. Sotia ja sotiin johtaneita syitä on käsitelty asiallisesti esimerkiksi neuvostoliittolaisessa historiantutkimuksen traditiossa. Huomionarvoista on myös se, kuinka nämä 1930-luvun ilmiöt nostavat päätään myös 2000-luvun alun suomalaisessa politiikassa.

Luvattu Maa – Suur-Suomen unelma ja unohdus
Sari Näre, Jenni Kirves (toim.)
WSOY 2014

Fasismin hengessä kohti etnistä puhdistusta

”Minun täytyy tunnustaa, että me suojeluskuntalaiset emme tuota vertausta ollenkaan häpeä. Päinvastoin me mielihyvällä ja ylpeydellä tunnustamme, että olemme Italian fasistien aatetovereita”. Näin kokoomuksen kansanedustaja ja suojeluskuntavaikuttaja Oskari Heikinheimo puolusti suojeluskuntien ideologista taustaa eduskunnassa vuonna 1922.

Sodan jälkeen Pariisin rauhansopimuksen myötä toteutettua suojeluskunta- ja lottajärjestöjen lakkauttamista fasistisina järjestöinä on pidetty porvarillisessa historiankirjoituksessa ja politiikassa epäoikeudenmukaisena vääryytenä. Kuten em. katkelmasta selviää, niin myös suojeluskuntalaiset ja lotat pitivät järjestöjään ideologisesti fasistisina. Käytännön toiminnassahan tämä tietenkin näkyi paljon selvemmin.

Suur-Suomi-ideologiaa edistettiin pitkin 1930-lukua monin eri tavoin. Venäläisvastainen vihapuhe sai sijaa esimerkiksi lasten kouluopetuksessa. Opetukseen sisällytettiin ”heimoaatetta” historiassa, maantiedossa, äidinkielessä ja laulussa. Samalla Suur-Suomen luomiseen liittyvä vihapuhe institutionalisoitiin eli oikeutettiin osaksi kunnon kansalaisen puhetapoja. Myös sotilaallisia taitoja harjaannuttava koulutus kuului ohjelmaan. Koulun ohella Suur-Suomiaatetta ajettiin lasten päähän suojeluskuntajärjestön ja partiojärjestön kautta. Heimo- ja kansallisuusaatteen tunkeutuminen partiojärjestöön herätti kansainvälistäkin huomiota. Suomen partiojohtajat loivat kiinteät suhteet natsi-Saksan nuorisojohtajiin ja vierailivat ahkerasti tutustumassa Hitler Jugendin toimintaan.

Oma lukunsa on tietenkin Akateeminen Karjala-Seura, joka perustettiin 1920-luvun ”heimosotien muiston vaalimiseksi”. AKS:n toiminta suuntautui alusta lähtien koko Venäjän kansaa vastaan: ”Venäjän kansa on sulkuna ihmiskunnan kehityksen tiellä ja suunnattoman lukumääränsä ja sikiävyytensä tähden se on arvaamattomana vaarana länsimaiden sivistykselle” kirjoitti AKS:n nokkamies Elmo Kaila. Samoin uskonnollisuus kuului alusta asti AKS:n ideologiaan. Valmistauduttiin pyhään sotaan ja Karjala oli suomalaisten luvattu maa.

Talvisotaan liittyen edelleen kiistellään siitä, aloittiko sodan Neuvostoliitto vai Suomi. Kysymys on epäolennainen. Suomi harjoitti koko 1930-luvun politiikkaa, jonka tarkoituksena on Neuvostoliittoon hyökkääminen. Jos sota ei olisi syttynyt Mainilan laukauksista, olisi Suomi hyökännyt Neuvostoliittoon joka tapauksessa.

Nykypäivänä tämä venäläisvastainen vihapuhe kuulostaa varsin tutulta. Venäläisvastainen propaganda on taas kasvamassa ja siitä ollaan luomassa yleisesti hyväksyttävää. Ilta-Sanomat ja muut ”journalistiset luteet” kuten kirjailija Heikki Turunen iltapäivälehtiä nimitti, muokkaavat kansalaisten mielipiteitä juuri samalla tavalla kuin kouluopetus 1930-luvulla.

”Ja ne murhasivat, hirttivät ja vainosivat, vahtivat ja sitä kesti vuosikausia”

Suur-Suomi aatetta edistettiin omalta osaltaan estämällä kansanvaltaista järjestelmää edistäneiden voimien toiminta. Edelleen 1930-luvulla parempiosaiset yrittivät kansalaissodan hengessä estää heikompiosaisia ajamasta elinolojensa kohentamista. Yksi osa tätä oli ”vallankumouksellisten ainesten karsiminen työmailta”. Sitä varten perustettiin Vientirauha -niminen organisaatio, jonka tavoitteena oli toisinajattelijoiden syrjäyttäminen työmailta. Keinoja tähän olivat työnhakemisen keskittäminen teollisuuslaitosten työnhakutoimistoihin, työtodistukset ja työntekijöitä koskevien tietojen vaihtaminen työpaikkojen välillä. Kaikki työntekijät luokiteltiin kolmeen luokkaan sen mukaan kuinka vaarallisina tai vaarattomina heitä pidettiin. Vientirauha toimitti lakkojen aikaan työmaille myös rikkureita, jotka koostuivat mm. heimopakolaisista, talonpojista ja rikollisista.

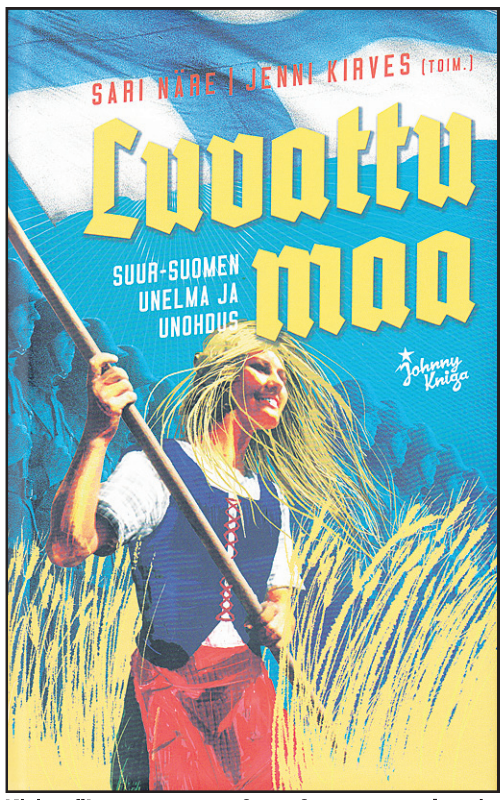
Toinen vastaavanlainen verkosto oli Maan turva, jonka myötä perustettiin laaja ilmiantojärjestelmä. Sen puitteissa seurattiin yksityisasioita ja seurustelua kokouksista ja puheista puhumattakaan. Valpon kortistossa oli pahimmillaan 400 000 – 500 000 kansalaista eli yli kymmenesosa maan väestöstä.

Näistä järjestelmistä oli seurauksena pelko tulla leimatuksi kommunistiksi, ”ryömäläiseksi”, ”ryssäläiseksi” jne. Tätä näkökulmaa vastaan ei ole ihme, että sodasta kieltäytyjiä oli lopulta kohtuullisen vähän ja tässä on selitys myös myytille ”yhtenäisestä Suomen kansasta, joka asettui puolustamaan maataan Neuvostoliiton hyökkäystä vastaan”.

Sodanvastustajat keskitysleireille

Sotaan valmistauduttaessa erilaiset sodanvastustajat muodostivat uhan Suur-Suomi-propagandan perillemenolle ja niinpä kommunisteja ja muita sodanvastustajia ryhdyttiin sulkemaan vankilaan hyvissä ajoin ennen talvisodan puhkeamista. Itsekin Tammisaaren ”yliopistossa” eli pakkotyölaitoksessa istunut Nestori Parkkari on laskenut vankilassa istuneen 975 sodanvastustajaa. Jatkosodan aikana kommunisteja passitettiin Säämäjärven, Kangasjärven ja Koveron keskitysleireille, jossa nämä joutivat elämään nälässä ja alituisen mielivaltaisen väkivallan alla. Hyvä esimerkki tästä on Koveron henkilökuntaan kuulunut vänrikki Oikarin puhe, jossa hän totesi mm. ”tässä poppoossa ei osata edes kuolla kyllin suuressa mittakaavassa. Tämä on ainoa armeijan yksikkö, jossa kuolleisuus on vaivaiset 10 prosenttia. Edellisessä yksikössäni (sotavankileirillä) osasivat kuolla, siellä nousi prosentti 30 - 40:een. Jo on piru, ettei tahtia täälläkin saada paranemaan”.

Jatkosodan aikana kuolemantuomioita jaettiin ainakin 532 sodanvastustajalle ja kommunistille. Oma lukunsa ovat rintamalla sodanvastaisesta kiihotuksesta ammutut. On huomattavaa, että presidentti Ryti jakoi auliisti kuolemantuomioita vielä syksyllä 1943, jolloin Saksan (ja Suomen häviö) oli jo selvä. Rydinkin sotasyyllisyystuomiota yritetään edelleen kumota.

Kirjan ”Luvattu maa - Suur-Suomen unelma ja unohdus” kansikuva.

Kertoohan se ajan hengestä sekin.

Etninen puhdistus aloitetaan käytännössä

Suur-Suomi-ideologian perillemenon porkkanana käytettiin maata, jota voitaisiin luovuttaa valloitetusta Neuvosto-Karjalasta rintamamiehille. Maan luovutuksella ajateltiin kasvatettavan talonpoikaistoa, joka osaltaan toimisi vastavoimana kumouksellisia aatteita vastaan.

Valistusupseeri Martti Haavio kirjoitti kirjeessään vaimolleen vuonna 1941 seuraavasti: ” Kaavailimme kenraalin (Paavo Talvela) kanssa hänen teltassaan Aunuksen tulevaisuutta. Syvärin eteläpuolelta otetaan vielä jonkinlainen suoja-alue. Sieltä evakuoidaan ryssät ja kylät poltetaan. Syvärin tälle puolelle muodostetaan vyöhyke, johon sijoitetaan vapauden ristin ritareita. He saavat täysin kunnostetun suuren tilan, heille annetaan erilaisia etuja ja heidän velvollisuutensa on huolehtia rajan puolustuksesta. Rajaväestön on oltava maan luotettavinta väkeä”.

Tämä noudattaa täsmälleen samaa linjaa kuin natsien idän politiikka (Generalplan Ost), jonka mukaan rodullisesti epäsopiva aines siirretään Uralin taakse. Ne slaavilaiset, jotka saavat jäädä, muodostavat orjatyöreservin saksalaisille valloittajille. Tyhjentynyt raja-alue asutettaisiin saksalaisilla soturitalonpojilla.

Valvontaupseeri Taavetti Heikkinen taas kirjoitti vuonna 1941 ”Äänislinnassa”: ”Ryssiä parveilee kaupungilla, samoin joku karjalainen. Eivät pane ryssiäkään keskitysleiriin. On huusholli vinossa. Ei olisi luullut, että täällä toki tarvitsisi ryssiä katsella muualla kuin vankileirissä, mutta saapas – karjalaisia ajaa takana oleviin kyliin pienillä hevosillaan ja usea taluttaen lehmää. Kärryillä on heidän vähäinen omaisuutensa. Sääliksi käy heitä katsellessa, mutta ryssät eivät säälitä. heitä kohtaan on luonto käynyt kovaksi, lapsiakin”.

Pian Itä-Karjalan ”epäkansallinen” väestö sijoitettiinkin keskitysleireihin, eli aloitettiin etninen puhdistus. Sodan pitkittyessä leirit tosin alkoivat muuttua poliittisesti rasitteeksi ja niiden nimi muutettiin vuonna 1943 siirtoleireiksi. Sodanjälkeinen porvarillinen historiankirjoitus pyrki systemaattisesti unohtamaan suomalaisten toteuttaman etnisen puhdistuksen ja tekemään pesäeroa natsi-Saksan vastaavaan toimintaan.

Karjalan väestö vastusti suomalaisia maahantunkeutujia

Jatkosotaan liittyviä porvarillisen historiankirjoituksen myyttejä on sekin, että sota alkoi talvisodassa menetettyjen alueiden takaisinvaltaukselle. On huomattava, että pohjoisrintamalla Suomi aloitti hyökkäyksen suoraan Neuvosto-Karjalaan, alueille, jotka eivät koskaan olleet kuuluneet Suomelle. Suomen sodanjohdolla ei missään vaiheessa ollut aikomustakaan rajoittaa hyökkäystä talvisodassa menetettyjen alueiden takaisin valtaukseen.

Yllätyksiä aiheutti suomalaisille miehittäjille myös se, että Neuvosto-Karjalan väestö ei osoittautunutkaan Suomi-myönteisiksi eikä suomalaisia otettu vastaan vapauttajina, niin kuin miehistölle oli uskoteltu. Porajärvelle edenneille suomalaisille hyökkääjille neuvostokarjalaisten tunnot kiteytti 10-vuotias karjalaispoika: ”Voe perkel kun oes konekiväär – niin lähtisiä työ Suomen lahtarit meejän kyliä polttamasta”.

Lisäksi on huomattava, että koska Puna-armeijan joukot, joita vastaan suomalaiset taistelivat vuonna 1941 Laatokan pohjoispuolella, olivat merkittäviltä osiltaan Itä-Karjalan omaa väestöä, niin loikkauksia Suomen puolelle ei niissä juuri esiintynyt. Kun Puna-armeijan 71. divisioona menetettyään yli 10 000 miestä haluttiin siirtää Saksan vastaiselle rintamalle, divisioona protestoi: ”Divisioonan karjalaissuomalainen miehistö sopii parhaiten taisteluun kotiseudullaan suomalaisia maahantunkeutujia vastaan”.

Vaikka sodan alussa puhuttiin avoimesti Suur-Suomi-tavoitteesta, alkoi se sodan pitkittyessä muodostua rasitteeksi. Tammikuussa 1942 yleisesikunnan päällikkö linjasikin, että on tärkeää, ettei puhuta Karjalan valloittamisesta, vaan painotetaan sitä, että karjalaiset olisivat itse pyytäneet vapauttamista.

Sodan jälkeen demokratian voiton myötä Suur-Suomi-aate unohtui nopeasti. Sodan jälkeen peräänkuulutettu yksimielisyys oli vain median luomaa harhaa. Puutteen ja pulan vaivaamat kansalaiset taistelivat ruoka-annoksista, töistä ja asunnoista. Myöskään karjalaisten avustaminen ei enää ollut sydämen asia, vaan karjalaiset leimattiin monin paikoin ”ryssiksi”.

Luvattu maa – Suur-Suomen unelma ja unohdus kannattaa ottaa iltalukemiseksi. Se valottaa varsin hyvin lähimenneisyyttämme, kunhan suodattaa joidenkin kirjoittajien taantumukselliset ja epäasiantuntijamaiset käsitykset kansanvallasta Neuvosto-Karjalassa ja suomalaisten kommunistien kansanvaltaisista tavoitteista.

Juha Kieksi

Suomen ongelma EMU-jäsenyys

Timo Koivistoinen on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Helsingissä (nro 67).

Suomen suurin rakenteellinen ongelma on EMU-jäsenyys. Koska maalla ei ole omaa valuuttaa, keskuspankkia eikä rahapolitiikkaa, on sitten pakko yrittää soveltaa muita hitaampia ja huonompia keinoja sopeuttaa taloutta muuttuneisiin olosuhteisiin.

Seuratkaa, miten Ruotsin taloudella pyyhkii. Ruotsin valuutta devalvoitui 20-30%, kun finanssikriisi iski vuonna 2009 ja tämä auttoi ruotsalaisia vientiyrityksiä saamaan tuotteensa kaupaksi ja pitämään tehtaat Ruotsissa. Myös nyt Ruotsin keskuspankki Riksbanken tekee lähes kaikkensa, että kruunu ei vahvistuisi suhteessa euroon, nyt kun euron kurssi on laskussa. Ruotsin ohjauskorko on jo negatiivinen ja kruunu onkin heikentynyt viime kesästä lähtien enemmän kuin euro.

Ruotsin BKT kasvaa tasaisesti noin 2%, mutta Suomen osalta se supistuu. Ruotsin talouskasvu on jo finanssikriisiä edeltävällä trendillä, Suomella se on kaukana siitä.

Ruotsin valtionvelka on 40% BKT:sta ja suurin osa tästä on kruunumääräistä, maan sisäistä velkaa. Suomen velka on 60% BKT:stä ja voimakkaassa kasvussa. Lisäksi kaikki on vieraassa valuutassa.

Timo Koivistoinen

Presidentti Nicolas Maduro syyttää Yhdysvaltoja Venezuelan vallankaappausyrityksistä

Matti Laitinen

Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti, Nicolás Maduro, on raportoinut v. 2014 Venezuelan oikeiston ja ulkomaisten toimijoiden yhteisistä aikeista kaataa maan demokraattisesti valittu hallitus. Venezuelan äärioikeiston väkivaltaiset hyökkäykset maan demokratiaa vastaan on tarkoitettu yhteiskunnan horjuttamiseksi. Ne uhkaavat kansan jo 15 peräkkäisenä vuonna vaaleissa vahvistamaa demokraattista järjestelmää.

Venezuelassa käydään jatkuvaa kampanjaa oikeistolaista epävakauden kylvöä vastaan. Maduro jalkautuu kansan keskuuteen.

Operaatio exit

Oikeistoryhmät aloittivat 23.1.2014 uuden hyökkäyksen Venezuelan demokratiaa vastaan. Exitiksi (ulospääsy) kutsuttu hanke oli määrä toteuttaa rauhanomaisilla mielenosoituksilla. Toiminta roihahti kuitenkin roimaan väkivallan käyttöön joissakin maakunnissa ja kunnissa vallankumoushallituksen paikallisviranomaisia vastaan.

Kansan Tahto –puolueen johtaja Leopoldo López totesi sosiaalisessa mediassa: ”Olemme nostattaneet tarvetta ratkaista kaaos ‘Exitilla’, joka rakennetaan kansan voimin kaduilla.” ”Tavataan Venezuelan kaduilla” painottaen samalla, että maa lähestyy ”Ulospääsyä ja muutosta”.

Tätä ajatusta tuettiin Venezuelan oikeiston eri sektorien toimesta. Ne aloittivat epävakauden kylvämisen, joka johti 12.2.2014 alkaneisiin väkivaltaisiin ja tuhoisiin mellakoihin. Tämän joukon toimien traagisena saldona oli yhteensä 43 kuollutta ja satoja loukkaantuneita ihmisiä sekä mittaamattomia julkisen ja yksityisen omaisuuden vahinkoja.

Mellakointia rauhan nimissä

Oppositiotahojen yllyttämiä väkivaltaisuuksia vääristeltiin kansallisissa ja kansainvälisissä tiedotusvälineissä. Niistä sai sellaisen vaikutelman, että Venezuelan hallitus tukahdutti ”rauhanomaiset” mielenosoitukset turvallisuuspalvelunsa avulla rikkoen samalla ihmisoikeuksia, kun sitä vastoin mielenosoittajat puolustivat vain kansaa ja rauhaa maassa.

Järjettömän väkivallan käytön epäonnistuttua presidentti Nicolás Maduro pyysi oppositiolta ymmärtämystä ja vilpitöntä vuoropuhelua UNASUR:in välittämänä. Venezuelan oppositio ei välittänyt vastata esitettyyn pyyntöön. Se valitsi epävakauttamistoimet. Siitä lähtien USA:n tukema oppositio on toteuttanut suunnitelmiaan horjuttaakseen yhteiskuntajärjestystä ja kaataakseen maan hallituksen.

Oppositio halusi kiristää Venezuelan kansan elinoloja hamstraamalla, keinottelemalla ja salakuljettamalla välttämättömiä elintarvikkeita ja hygieniatuotteita. Tämä toiminta onnistuttiin torjumaan bolivaarisen hallituksen toimesta jo sen alkuvaiheessa, koska se oli panostanut vankasti Venezuelan kansaan vaikuttavan talousssodan lopettamiseksi.

Vallankaappaussuunnitelma

Venezuelan hallitus onnistui pysäyttämään toisenkin yrityksen, tällä kertaa armeijan taholla. Ryhmä ilmavoimien upseereja pyrki provosoimaan vallankaappauksen presidenttiä ja keskeisiä hallintoelimiä vastaan. Hallituksen syrjäyttämissuunnitelmaa orkestroinut Venezuelan äärioikeisto tarjosi rahaa ja etuisuuksia toimintaan osallistuneille upseereille. Kaikella tällä oli takanaan USA:n hallituksen tuki. Suunnitelmaan sisältyi oppositiojohtaja Leopoldo Lópezin salamurha, joka tuottaisi lisää sekasortoa ja helpottaisi näin osaltaan hallituksen kaatamista.

Useat oppositiojohtajat olivat allekirjoittaneet ”Siirtymä”–asiakirjan, joka olisi merkinnyt toteutuessaan äärioikeiston johtajien kuten María Corina Machadon, Julio Borgesin ja Antonio Ledezman muodostamaa hallitusta v. 2014. Opposition tavoitteena oli myös tappaa Venezuelan hallituksen korkeita virkamiehiä kuten presidentti Nicolás Maduro, Diosdado Cabello, Tibisay Lucena, Jorge Rodríguez ja Tarek El Aissami.

Venezuelan hallituksen syrjäyttämisyritys on johtanut tähän mennessä 10 viranomaisen pidättämiseen. Kolme pääsi pakemaan maasta. Hankkeeseen liittyviä tietokoneita, miekkoja, univormuja, tabletteja, käytettyjä vaatteita ja valokuvia mm. opposition pormestarista Antonio Ledezmasta on löydetty. ”Siirtymä”–asiakirja julkaistiin äskettäin yhdessä kansallisessa sanomalehdestä. Kiinniotetut tunnustivat lehdistötiedotteen olleen merkki toiminnan aloittamisesta.

Lisäksi on paljastunut useita Venezuelan hallituksen oppositiopolitiikkojen lausuntoja, jotka viittaavat selkeästi maan hallituksen vaihtamiseen nykyisiä perustuslaillisia säännöksiä kunnioittamatta, jopa bolivaarisen kansallisen armeijan kutsumista hajoittamaan perustuslaillinen järjestys maassa. Yhdysvalloissa toimivan venezuelalaisen organisaation julkaisemassa lausunnossa pyydettiin armeijaa ”vapauttamaan meidät totalitaarisen mafian ikeestä, joka käyttää valtaa ja joka on jo pilannut Venezuelan”; tai kuten mediassa esitettiin samana päivänä, kun hallituksen syrjäyttämisyritys oli tapahtunut: ”Venezuelassa pidetään vaalit v. 2018. Mutta tilanteen ollessa näin katastrofaalinen ja tyytymättömyyden ollessa näin suurta kaikilla tahoilla mukaan lukien chavistat ja puolustusvoimat, mitä tahansa voi tapahtua.”

Kaikki nämä tekijät ovat selkeitä todisteita siitä, että oppositio lietsoo suunnitelmallisesti toivottomuutta ja sekasortoa Venezuelassa. Sen vakaana tavoitteena on rikkoa perustuslaillinen järjestys maassa.

USA sekaantuu Venezuelan sisäisiin asioihin

Bolivaarinen hallitus huomautti Amerikan Yhdysvaltojen hallitusta sen vahvasta osallisuudesta ja sekaantumisesta Venezuelan sisäisiin asioihin, kun se tuomitsi ja vääristeli presidentti Nicolás Maduron tekemiä poliittisia päätöksiä. USA menetteli näin voidakseen ohjata kansainvälistä mielipidettä Venezuelan hallitusta vastaan ja perustella vallankaappauksen oikeutusta sekä rohkaista ulkomaisia tahoja interventioon. USA edisti perinteiseen tapaansa ”rauhanomaista siirtymistä” demokratiaan.

Hallituksen syrjäyttämistä valmisteltiin vaiheittain sekä kotimaisten että kansainvälisten tekijöiden tekijöiden toimesta. He olivat kiinnostuneita presidentti Maduron ja vallankumouksellisen hallituksen erottamisesta tehtävistään. USA:n hallitus ylvästelee maailmanvallallaan. Se rikkoo jatkuvasti kansainvälisen oikeuden periaatetta olla puuttumatta toisen maan sisäisiin asioihin. Se teki kaikkensa halventaakseen ja heikentääkseen bolivaarista hallitusta, sen presidenttiä Nicolás Maduroa ja Venezuelan demokraattisia instituutioita. Yhdysvaltain hallituksen vuodesta 2014 julkaisemat viralliset julkilausumat ovat vahingoittaneet Venezuelan talouspolitiikkaa. Vastapainoksi ne ovat tukeneet suunnitellusti Venezuelan äärioikeistoa.

Venezuelan merkilliset toisinajattelijat

Ulkoministeri John Kerry vääristeli 21.5.2014 katumielenosoituksissa ilmennyttä väkivaltaa Venezuelassa. Hän kutsui niitä rauhanomaisiksi mielenosoituksiksi ja vaatii hallituksen vastatoimien kieltämistä mellakoiden yhteydessä. Hän kehtasi vaatia ilkivaltaa ja rikollista toimintaa harjoittaneiden mielenosoittajien vapauttamista perustellen vaatimustaan sillä, että ”toisinajattelijoilla on demokraattinen oikeus ilmaista mielipiteitään.”

USA:n varapresidentti Joe Bidenin vierailllessa Brasiliassa kesäkuussa 2014 tämä totesi avoimesti, että Yhdysvaltojen hallitus katsoi Venezuelan demokraattisten instituutioiden olevan heikkoja. Tähän on johtanut hänen mielestään maan demokratian ja ihmisoikeuksien puute.

Yhdysvaltojen ulkoministeriö rajoitti 30.7.2014 viisumien myöntämistä Venezuelan virkamiehille sillä verukkeella, että maassa oli uhkailtu oikeudellisesti Venezuelan poliittisia toisinajattelijoita liiallisesta voimankäytöstä protesteissa, joita oli ilmennyt joissain kaupungeissa. Amerikkalaisten mielestä mielenosoitukset olivat olleet luonteeltaan rauhanomaisia. Tämän vuoksi ihmisoikeuksien rikkojat oli saatettava heidän mielestään edesvastuuseen.

Ulkoministeriön tiedottaja Jen Psaki on lietsonut jatkuvasti väärää mielikuvaa Venezuelan taloudesta. Hän on rakentanut myös ajattelumallin maan kriminalisoiduista toisinajattelijoista. Hän ei huomioi näiden tekemiä tihutöitä, jotka ovat todellinen ja laillinen syy heidän pidätyksiinsä. Sen sijaan hän kannustaa ja tukee suoraan ja välillisesti oikeisto-opposition johtajien vallankaappaustoimia. Tämän takia USA hyödynsi mahdollisuuden kyseenalaistaa Venezuelan oikeusjärjestelmän asettumalla tukemaan oikeusprosessissa mellakointiin yllyttämisestä syytettyä Kansan Tahto –puolueen johtaja Leopoldo Lópezia.

Ihmisoikeuksien nimissä yksipuolisia pakotteita

Yhdysvaltain hallituksen v. 2015 kansallisen turvallisuuden strategia ylläpitää mediassa vääristynyttä mielikuvaa ihmisoikeusloukkauksista Venezuelassa. Sen mukaan Venezuela kriminalisoi poliittisia toisinajattelijoita ja kieltää heiltä sananvapauden. Tästä johtuen USA tukee maan oppositiota pakottaakseen Venezuelan vallanvaihdokseen.

Presidentti Barack Obama sääti joulukuussa 2014 lain “Venezuelan ihmisoikeuksista ja kansalaisyhteiskunnasta”. Maan kongressi vahvisti lain, jonka mukaan USA voi kohdistaa sanktioita niihin venezuelalaisiin virkamiehiin, jotka syyllistyvät mielenosoittajien pahoinpitelyyn. He eivät saa matkustaa USA:an ja heidän varallisuutensa jäädytetään. Lain tavoitteena on myös vapaiden vaalien ja itsenäisen kansalaisyhteiskunnan luominen Venezuelaan. Toisin sanoen Venezuelan öljyvarojen kohdentaminen kansalaisten sosiaali- ja terveydenhuoltoon sekä heidän hyvinvointinsa edistämiseen on jenkkien mielestä ihmisoikeusrikos. Perustuslaillinen hallitus estää siis vapaan kansalaisyhteiskunnan synnyn ylläpitämällä kaikkien venezuelalaisten rauhaa ja turvallisuutta ehkäisemällä ja valvomalla maassa väkivaltaisten ryhmittymien mellakointia, jota Venezuelan oikeisto todistetusti vielä rahoittaa ja kontrolloi.

Ulkopuolisen valtion säätämä laki pyrkii viemään bolivaariselta hallitukselta oikeuden vastustaa saman ulkopuolisen tahon itsensä tukemaa vastavallankumousta. USA:n säätämä, naurettava laki asettaa Venezuelalle yksipuolisia pakotteita, joita ei ole hyväksytty kansainvälisessä oikeudessa. Tämä loukkaa toisen valtion sisäisiin asioihin puuttumattomuuden periaatetta.

UNASUR ja CELAC tuomitsevat USA:n toimet

USA:n väliintulo Venezuelassa on huomioitu ja tuomittu jyrkästi Latinalaisen Amerikan valtioiden ja niiden yhteistyöjärjestöjen toimesta (CELAC, UNASUR ja MERCOSUR). Yhdysvaltojen ei pitäisi puuttua Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen valtioiden sisäisiin asioihin. Sen pitäisi kunnioittaa niiden kansallista suvereniteettia, niiden kansojen itsemääräämisoikeutta ja niiden yhtäläisiä oikeuksia sekä pidättäytyä asettamasta niille yksipuolisia pakotteita.

”Etelä-Amerikan kansojen liitto UNASUR perustettiin 23.5.2008 Brasiliassa. Se luotiin MERCOSUR:in (Etelän yhteismarkkinat) ja CAN:in (Andien Yhteisön) pohjalle. Siihen kuuluu 12 jäsenvaltiota: Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Ecuador, Guyana, Kolumbia, Paraguay, Peru, Surinam, Uruguay ja Venezuela sekä kaksi tarkkailijajäsentä: Meksiko ja Panama.

Maantieteellisesti UNASUR kattaa 17,7 miljoonan km² maa-alueen, jossa elää 388 miljoonaa ihmistä. Järjestön yhtenä keskeisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden voimistaminen. Tavoitteina ovat myös UNASUR:in yhteinen parlamentti, valuutta ja passi v. 2019 mennessä.

Järjestön keskushallinto sijaitsee Quitossa, Ecuadorissa. Sen toiminnan piiriin sisältyvät yhteistyö puolustuksen, energiaturvallisuuden, infrastruktuurien rakentamisen, yhteiskunnallisen kehityksen ja koulutuksen alueilla sekä jäsenmaiden erilaisuudesta johtuvien pulmien ratkaisemisessa. Vahvistaa poliittista vuoropuhelua jäsenvaltioiden kesken vahvistamalla neuvotteluteitse Etelä-Amerikan integraatiota ja UNASUR:in osallistumista kansainvälisellä areenalla.” (ML)

Karibian ja Latinalaisen Amerikan alueen valtioyhteisö (CELAC) perustettiin v. 2011 Caracasissa. Järjestön toimenkuvana on syventää Latinalaisen Amerikan integraatiota ja vähentää USA:n vaikutusta alueellaan. Se muodostaa myös järkevän vaihtoehdon Amerikan valtioiden järjestölle (OAS). Siihen on liittynyt 33 jäsenvaltiota. CELAC kunnioittaa jäsenmaidensa suvereniteettia, alueellista koskemattomuutta eikä puutu niiden sisäisiin asioihin. Latinalaisen Amerikan edistykselliset etulinjan valtiot kuten Ecuador, Bolivia, Kuuba ja Venezuela kuuluvat CELAC:iin. USA ja Kanada eivät kuulu järjestöön.

Yhdysvallat rikkoo Venezuelan vastaisella toiminnallaan yk:n peruskirjan periaatteita

Yhdysvaltain hallitus sivuuttaa vuoropuhelun kansainvälisen lainsäädännön noudattamisessa. Se vähät välittää alueellisten yhteistyöjärjestöjen ja kansainvälisen yhteisön mielipiteistä. Sitoutumattomien maiden liike (NAM) kehotti kumoamaan tällaiset laittomat pakkokeinot, jotka heikentävät vuoropuhelua ja poliittista ymmärrystä Venezuelan ja USA:n välillä. Tällainen toiminta rikkoo rauhanomaisen rinnakkainelon periaatetta valtioiden välillä. Se on myös kansainvälisen oikeuden ja YK:n peruskirjan periaatteiden vastaista.

YK:n perusirkjan 33 artiklan mukaan: ”1. Jokaisessa riidassa, jonka jatkuminen on omiaan vaarantamaan kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämistä, on asianosaisten ensi sijassa pyrittävä ratkaisuun käyttämällä neuvotteluja, tutkimusmenettelyä, välitystä, sovintomenettelyä, välitysoikeudel-

Jatkuu sivulla 17

Laukauksia Kremlin muurin juurella

Myöhään illalla 27. helmikuuta noin puolenyön aikoihin sadan metrin päässä Moskovan Kremlistä murhattiin 55-vuotias Boris Nemtsov, joka oli nuoren naisystävänsä kanssa palaamassa kotiinsa kävelyltä. Murhaaja ampui useita laukauksia kohti ja neljä luotia osui kohteeseen. Nemtsov kuoli melkein välittömästi, mutta hänen naisystävänsä, niin kummalliselta kuin asia kuulostaakin, selvisi säikähdyksellä.

Kuva: Heikki Männikkö

Vierailullaan Helsingissä Jelena ja Sergei Skvortsov tutustuivat valtakunnalliseen punaisten muistomerkkiin Helsingin Eläintarhassa.

Kyseinen tapahtuma herätti heti suurta vastakaikua sekä Venäjällä että myös ulkomailla. Ja syytäkin oli. Ennen kaikkea symbolinen oli itse tapahtumapaikkakin - Venäjän valtiovallan keskuksen välittömässä läheisyydessä. TV-yhtiöiden selostuksissa Kreml ei voinut olla näkymättä kuvaukselta.

Toisaalta, vaikka poliittisia murhia on tapahtunut Venäjällä aiemminkin, ne tapahtuivat jo aikoja sitten ja lisäksi uhrit olivat vähemmän merkittäviä henkilöitä. Suomalaisten lukijoittemme enemmistö tuskin tietää, kuka oli Boris Nemtsov ja siksi onkin kerrottava hänen poliittisesta urastaan.

Nemtsovin ura

Tämä ura alkoi perestroikan vuosina Volgalla sijaitsevassa Gorkin kaupungissa, joka tunnetaan nykyään Nizhnyi Novgorodina. Valedemokratian aalto nosti Nemtsovin ylös, demagogiset lausunnot välttämättömyydestä siirtyä nopeasti markkinatalouteen eli yleiseen kapitalisointiin silloisessa hullussa tilanteessa auttoivat häntä tulemaan Nizhnyi Novgorodin maaherraksi vuonna 1991.

Mitään erikoisia tuloksia tässä virassaan hän ei saavuttanut, samoin kuin ei myöskään koko Venäjä, mutta nuori poliitikko veti puoleensa silloisen presidentin Jeltsinin huomion, joka siirsi Nemtsovin Moskovaan hallituksen varapääministeriksi.

Jonkin aikaa Jeltsyn harkitsi Nemtsovin nostamista seuraajakseen Venäjän presidenttinä, mutta pettyi hyvin nopeasti häneen. Eräänä syynä oli Nemtsovin huutava epäpätevyys, joka kävi ilmi hänen joka askeleellaan. Muistan kun nauroin pitkään hänen lausunnoilleen siitä, että Venäjän miliisi on USAn poliisia huonompi, koska koulutuksemme on huonoa - koska USAssa jopa rivipoliisit valmistuvat poliisiakatemiasta - se on jonkinlainen korkeakoulu. Tosiasiassa kyseessä olivat vain 1,5 kuukauden kurssit.

Uran lasku

Eronsa jälkeen hallituksesta Nemtsov pysytteli vielä kauan politiikan huipulla tai ainakin sen lähituntumassa, mutta tuli koko ajan alaspäin. Nemtsovin viimeisenä virkana oli Jaroslavin läänin duuman tavallinen valtuutettu (Jaroslav sijaitsee noin 200 kilometrin päässä Moskovasta pohjoiseen). Hänen poliittinen uransa loppu oli täysin lainmukainen -

Nemtsovilla ei ollut mitään järjestäjän kykyjä ja - mikä oli tärkeintä - venäläiset olivat täysin pettyneitä markkinafundamentalismiin, jota olennoi juuri Nemtsov.

Huolimatta siitä, että vaikka hänellä ei käytännössä ollut kannattajia eikä hän edustanut ketään, niin Nemtsov pysyi laajasti tunnettuna lännessä, missä häntä pidettiin ilman erikoisempia perusteita eräänä johtavista poliitikoista. Myös Venäjän virallinen propaganda kuvasi häntä opposition johtajaksi toivossa saada hänet huonoon valoon kansan silmissä.

Tavoitteena kohu

Näin ollen Nemtsovin murhan piti aiheuttaa ryminä koko Venäjällä, mikä myös tapahtui. Länsimieliset oppositiovaikuttajat ilmoittivat heti, että tämän murhan takana on Putin, mikä oli käytännössä sula mahdottomuus. Juuri Putinille tämä murha oli kaikkein vähiten tarpeen, koska se osoitti ainakin Venäjän viranomaisten avuttomuuden ja kyvyttömyyden vastustaa murhaajia jopa Kremlin muurin lähellä. Huhujen mukaan vt.presidentti kuultuaan Nemtsovin murhasta raivostui ja vaati ehdottomasti viranomaisilta murhaajien löytämistä.

Mutta mitään pisteitä Putinille ei tästä asiasta herunut, koska toistan vielä kerran, että Nemtsovilla ei ollut mitään vaikutusta ja tärkeintä oli se, ettei hän ollut mikään radikaali kumouksellinen. Päinvastoin useille nykyisille johdon jäsenille hän pysyi omana miehenä - eikä sattumalta - vuoden 2011 lopulla hänelle oli uskottu tehtävä protestiaallon tyrehdyttämiseksi, minkä tehtävän hän myös menestyksellisesti suoritti.

CIA takana?

Kremlin propaganda tukee epävirallisesti versiota siitä, että Nemtsovin murhan takana olisi CIA - amerikkalaiset halusivat mukamas horjuttaa tilannetta Venäjällä ja siihen tarvittiin sakraaliuhria, jonka kuolema olisi yhtenäistänyt opposition. No mikäs siinä: Nemtsov sopi todellakin sakraaliuhrin osaan. Toisaalta hän oli hyvin tunnettu henkilö ja toisaalta hänellä ei ollut mitään todellista vaikutusvaltaa ja näin ollen "värillisen vallankumouksen" asia ei olisi siitä kärsinyt.

Sanon jopa enemmänkin: Nemtsovin murha todellakin yhtenäisti opposition. Nemtsovin muistomarssiin osallistui noin 50 000 ihmistä. Näin suurta määrää markkinafundamentalisteja ei ole Moskovassa eikä edes koko Venäjällä. Jakamatta Nemtsovin näkemyksiä marssin osanottajien perusosa osoitti siten protestinsa nykyistä valtajärjestelmää vastaan.

Ongelmana on kuitenkin se, että tuskinpa USA on tällä hetkellä kiinnostunut Putinin syrjäyttämisestä. Viime aikoina Putin on jatkuvasti osoittanut tahtoaan tulla länttä vastaan ja toisaalta Washingtonista kuuluu ääniä, jotka puhuvat siitä, että Putinin jälkeen valtaan saattaa nousta vaikuttaja, joka alkaa toteuttaa entistä tiukempaa politiikkaa (eli erotuksena Putinista alkaa teoilla eikä vain sanoilla puolustaa Venäjän etuja).

Muuten tätä versiota ei voi sulkea pois lopullisesti. USAn erikoispalvelut ovat jo monta kertaa ajautuneet ulos maan johdon valvonnasta. Ja jos ne murhaavat omia presidenttejään, niin mitä niille merkitsee jokin Nemtsov?

Amatöörien työtä?

Niin, tätä versiota ei voida ohittaa kokonaan, mutta se on hyvin vähän todennäköinen aivan muusta syystä. Nimittäin otteista päätellen murhan suorittaja ei ollut ammattilainen. Ammattilaiset eivät esimerkiksi ammu suoraan kohti eivätkä jätä eloon todistajia (tarkoitan Nemtsovin naisystävää, joka ei muka kuullut eikä nähnyt mitään).

Juuri tästä syystä minä oletin heti, että se oli jokin kansalliskiihkoinen ryhmä, joka yksinkertaisuudessaan uskoi viralliseen propagandaan ja päätti eliminoida "Venäjän päävihollisen". Myös paljon eksoottisempi versio on mahdollinen, kun tietyt hullut ääripatriootit päättivät siten kostaa Putinille "Novorossijan petoksen". Mutta kyseiselle ryhmälle sellaiset ajatukset ovat liian vaikeita, joskin heitä voitiin siinä asiassa neuvoa. Ehkä tässä murhassa ei tilaajia ollutkaan, mutta amatöörimurhaajilla saattoi olla korkeita suojelijoita.

Islam-versio

Viranomaiset esittivät kuitenkin version siitä, että murhan suorittivat radikaaliset islamistit, jotka olivat tyytymättömiä Nemtsovin lausuntoihin islamista. Nemtsov todellakin tuomitsi väkivallan ranskalaisen Charlie Hebdo-aikakauslehen toimitusta vastaan ja näin ollen kyseinen versio on elinkelpoinen. Mutta ongelmana on kuitenkin se, että epäiltävät (jotka ovat muuten tshetsheneja ja yksi heistä on Tshetshenian johtajan Ramzan Kadyrovin läheisiä miehiä) muutaman päivän kuluttua pidätyksestään kieltäytyivät todistuslausunnoistaan ilmoittamalla, että ne oli saatu kidutusten kautta. Heidän luonaan vankilassa vierailleet oikeustaistelijat olivat kuulemma todellakin havainneet jälkiä kidutuksesta.

Kyseisten olettamusten oikeellisuuden on muuten vahvistanut tutkintakomitea, joka uhkasi oikeustaistelijoita rikostutkimuksella "parjauksesta". Ryhmä tutkintatuomareita murtautui jopa illalla kello 10 erään naisoikeustaistelijan asuntoon, joka oli myös erään moskovalaislehden työntekijä, tarkoituksella kuljettaa nainen "keskustelemaan" jonkin kenraalin kanssa. Poliittisessa mielessä viranomaisille se oli todellinen katastrofi, koska näin virkaintoiset viranomaiset pakotettiin kuitenkin myöhemmin esittämään anteeksipyynnön. Mutta karvas maku jäi kuitenkin suuhun, kuten varmaankin ymmärrätte.

Muuten islamilaisen jäljen versio sen todennäköisyydestä riippumatta on Venäjän viranomaisille hyvin otollinen, koska se antaa mahdollisuuden uudemman kerran löytää yhtymäkohtia lännen kanssa, joka on hyvin huolestunut islamilaisekstremismin uhasta. Eikä suotta Venäjän Liittovaltion Turvallisuuslaitoksen johtaja, jolta on tavallaan evätty oikeus matkustaa USAhan, vieraili helmikuussa USA:ssa, missä osallistui huippuneuvotteluun väkivaltaisen ekstremismin torjumiseksi.

Näin ollen tänään, jos tutkinta ei olekaan päätynyt umpikujaan, niin ei se toistaiseksi myöskään ole tuottanut mitään kiistattomia tosiasioita. Mutta odotetaan.

Mitä näkyvissä?

Vaikeutena on kuitenkin se, että mahdollisesti Nemtsov ei olisikaan viimeinen uhri. Eräs lehti viranomaispiirien tiedottajaansa viitaten ilmoitti eräänlaisesta ammuttavaksi määrättyjen listasta, jossa on mukana länsimielisen opposition vaikuttajia. Ehkä koko juttu on ankka, mutta Putinin lehdistösihteeri ei ole listan olemassaoloa toistaiseksi kiistänyt.

Joka tapauksessa Nemtsovin murhan myötä niin kutsuttu putinilainen "vakaa tilanne" on perusteellisesti horjunut. Talouskriisin jälkeen Venäjä on ajautumassa myös poliittisten koettelemusta kauteen.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri.
24.3.2015

Toimituksen otsikointi

Presidentti Nicolas Maduro syyttää Yhdysvaltoja...

Jatkoa sivulta 16

lista tai tuomioistuinmenettelyä, alueellisten elinten tai sopimusten apua taikka muita rauhanomaisia keinoja oman valintansa mukaan."

YK:n peruskirjan 94 artiklan mukaan: "1. Kukin Yhdistyneiden Kansakuntien jäsen sitoutuu noudattamaan Kansainvälisen tuomioistuimen päätöksiä jokaisessa asiassa, jossa se on asianosaisena."

YK:n peruskirjan 2 artikla: Artikla 2 sisältää puiteyleissopimuksen soveltamisalalla merkityksellisiä yleisluonteisia periaatteita. Määräyksen taustana on YK:n julistus YK:n peruskirjan mukaisista valtioiden välisiä ystävällisiä suhteita ja yhteistyötä koskevista kansainvälisen oikeuden periaatteista vuodelta 1970 (YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 2625 (XXV)).

"4. Kaikkien jäsenten on pidätyttävä kansainvälisissä suhteissaan väkivallalla uhkaamisesta tai sen käyttämisestä minkään valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista riippumattomuutta vastaan tai menettelemästä muulla tavalla, joka on ristiriidassa Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien kanssa."

"Millään valtiolla tai valtioiden ryhmällä ei ole oikeutta puuttua suoraan tai epäsuorasti, mistään syystä, minkään toisen valtion sisäisiin tai ulkoisiin asioihin. Näin ollen aseellinen väliintulo ja kaikki muut häirinnän muodot tai tehdyt uhkaukset yksityistä valtiota ja sen poliittisia, taloudellisia ja kulttuurisia elementtejä vastaan ovat kansainvälisen oikeuden vastaisia." (YK, A/RES/25/2625)

Lähteet: Impeachment of the president Nicolás Maduro to the country and the international community on new attempts in the framework of the ongoing coup d'etat plot against the Bolivarian republic of Venezuela and the interference of the United States of America, YK:n peruskirja ja ML:n omat artikkelit.

Matti Laitinen

Tynkädemokratiaa

Demokratia on enemmistön päätäntävaltaa yhteisistä asioista. Samalla siihen sisältyy usko, että enemmistö osaa tehdä itselleen parhaita päätöksiä esillä olevista vaihtoehdoista.

Pahimmillaan (mikä vaihe on jo maassamme päällä) vaihtoehtojen tutkimisen mahdollisuus estyy ja kaventuu, kun vaihtoehdot tuodaan esiin, pääosin kaupallisesti ja EK:n tai rikkaiden pankkiireiden toimesta. Jos vaaleissa puolueella ei ole varoja (kuten pienpuolueet, esimerkiksi Skp) ostaa kallista televisio- lehti- tai sosiaalisen median mainontaa, eivät puolueen ehdokkaat pääse esille äänestäjien suoritettaessa valintaa.

Demokraattiset vaalit ovat muuttuneet Suomessa tynkädemokratiaksi, kun demokratian keskeinen esillytysvaihtoehtojen esilletuonti ennen päätöksentekoa, on yksityistämällä ja kaupallistamalla rajattu todellisuudessa vain harvojen valtapuolueitten käsiin.

Pienpuolueet eivät saa tavoitteitaan ja ehdokkaitaan äänestäjien näkyviin. Suomen poliittinen eliitti jatkaa niskoittelua eikä halua korjata Euroopan Neuvoston korruption vastaisen toimielimen CRECO:n viime eduskuntavaaliemme yhteydessä antamia moitteita demokratian edellytysten puuttumisesta.

Puoluetukea ja avustuksia eduskuntapuolueet ovat päättäneet jakaa toisilleen 45,3 miljoonaa euroa, joka tekee meille jokaiselle puoluetukimaksua 12,25 €. Lisänä tähän valtapuolueiden tynkädemokratiaan sisältyy jatkuva syrjintä pienpuolueita kohtaan median, erityisesti YLEn tv:n ja radion, taholta; niissä kun esille pääsevät lähinnä eliitin kanssa samanmielisten eduskuntapuolueiden eliitin edustajat.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Verokikkailu

Näiden isänmaanystävien annetaan viedä kansan selkänahasta revitty omaisuus muualle. Näille sankareille pitää asettaa porttikielto Suomeen epäisänmaallisen toiminnan johdosta. Sitä vastoin heille myönnetään itsenäisyyspäivänä ansiomitalit itsekkäästä oman edun tavoittelusta – Wahlroos, Fazer ja Toivanen ym. veropakolaiset. Hyvä Suomi!

Sakari Kuismin
Helsinki

Hallitus ja muuta teatteria

Hallitus ei ole vankka, kätyrlauma on kyllä sankka. Elämme onneksi Stubbin hallinnon viimeisiä aikoja. Kun hallituksen kaikki suunnitelmat ovat menneet kaseikkoon, on alettu pohtia miksi näin on käynyt. Vuoden 2011 vaalien aikana kokoomuspolitiikot kulkivat ahkerasti Yhdysvaltain lähetystössä, Itäinen Puistotie 14. Huhujen mukaan kokoomuslaiset lupasivat Suomen liittyvän Natoon tulevalla vaalikaudella, jos kokoomus voittaa vaalit. Kokoomus voitti ja alkoi sen kaltainen Nato-vouhotus, ettei paremmalla väliä.

Maaliksi Venäjä

Natolla pitää olla vihollinen ja siksi keksittiin Venäjä. Rahaa ei ole säästelty, kun on keksitty mitä mielikuviteltumpia Venäjä uhkia. Lukemalla vain iltapäivälehtiä luulisi Suomen olevan sodassa Venäjän kanssa. Yrityksen puutteesta ei voi kokoomusta ja ruotsalaiseliitin puoluetta syyttää. Uskottavat poliitiikot olisivat voineet parempaan pystyä, mutta eivät operettihahmot Katainen, Stubb ja Haglund. Heidän uskottavuutensa on kansan silmissä olematon. Kun keskitytttiin vain Nato-kiiman hoitoon, jäivät Suomen todelliset ongelmat hoitamatta.Olemme kaulaa myöten suossa ja pohjaa ei tunnu löytyvän. Jos äärioikeisto, johon luen kokoomuksen, RKP:n ja persut, pääsevät tulevaan hallitukseen, voidaan viimeisetkin Suomen itsenäisyysjäänteet unohtaa historian lehdille.

Tukea Yhdysvalloille

Saihan Stubbin porukka jotain jenkeillekin järjestetyksi. Helsinkiin on noussut 100 miljoonaa euroa maksanut vakoilukeskus. Suomea jenkkien ei tarvitse vakoilla, halutut tiedot saadaan ilman vakoilua. Vakoilun kohde on Venäjä. Ilmeisesti nykyinen suurlähettiläs jää johtamaan vakoilukeskústa, koska on ostanut jopa asunnon Helsingistä. Venäläisten ostamat muutamat vanhat rajavartioston rakennukset ovat hyvin pieni uhka Suomelle, verrattuna jenkkien Helsingin rakennuskolossiin. Uskoisin natolaisia kyrsivän pahasti, koska huolimatta uhratuista rahoista ja valtavasta propagandavyörystä kansalaisten ylivoimainen enemmistö on edelleen natovastainen. Jos kansanäänestyksessä saadaan päättää Natoon liittymisestä, ei liittymistä tapahdu koskaan.

Reino Welling
Kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Väkivalta tuottaa väkivaltaa

AL-Qaida - järjestön tavoite on painostaa länsimaat pois Lähi-idästä mielivaltaisina pidettyjä muslimijohtajia tukemasta. Ranskan terrori-iskujen syitä pohdittaessa ei ole menty pintaa syvemmälle, vaan on enimmäkseen päätelty niiden johtuneen muslimien pyhiä arvoja loukkaavista pilapiirroksista. Piirrokset ovat olleet öljyä liekkeihin, mutta terrorismin ydin on paljon syvemmällä.

Yhdysvaltojen tukeman Israelin ja Palestiinan konflikti odottaa yhä ratkaisuaan, mikä ilmenee silloin tällöin väkivaltaisina yhteenottoina, ja on yksi länsimaihin kohdistuvan vihan lähde. Ratkaisu voisi olla Palestiinan valtion tunnustaminen, minkä esimerkiksi länsinaapurimme Ruotsi jo teki ja myös monet muut harkitsevat samaa. Yhdysvaltojen johtama koalitio hyökkäsi toistakymmentä vuotta sitten Irakiin, ja läntisen arvoyhteisön valtiot ovat senkin jälkeen pommittaneet ja sotineet tai vähintäänkin tukeneet sotia Afganistanissa, Libyassa ja Syyriassa. Sotien ja pommitusten seurauksena on kuollut ja joutunut pakenemaan kotimaistaan miljoonia ihmisiä.

Lähi-idästä ja Pohjois-Afrikasta Eurooppaan muuttaneiden kotiuttamisessa on osin epäonnistuttu. Toisen ja kolmannenkin polven maahanmuuttajien työttömyys, köyhyys ja eriarvoistuminen on monissa maissa tosiasia. Terrorismia voidaan suitsia armeijoiden ja poliisien voimin, mutta sen kokonaan kitkeminen väkivaltakoneistolla on mahdotonta, sillä väkivalta synnyttää väkivaltaa. Ainoa keino on paneutua terrorismin perimmäisiin syihin ja pyrkiä poistamaan niitä.

Taito Taskinen
Kuopio

Vapaa markkinatalous: ikuinen ja oikea

Älä pidä muita talouksia vapaan markkinatalouden rinnalla, sillä se ei jätä rankaisematta niitä, jotka rikkovat sen yksinoikeutta olla ainoa mahdollinen.

Kesäkuussa 1990 Elisabeth Rehn nousi Harri Holkerin hallituksen puolustusministeriksi ja jatkoi siinä tehtävässä Esko Ahon hallituksessa. Rehn kutsui venäläisen poliittisen sirkuspellen Vladimir Zhirinovskin pelottelemaan suomalaisia valloituspuheillaan. Neuvostoliitto oli hajotettu ja Suomea saatettiin eurokuntoon. Lamaan ajettu talous vei tuhansia yrityksiä vararikkoon. Omaisuudet siirtyivät halvalla paremman väen haltuun. Työttömyys ja puute iskivät hyvinvoinnin keskellä satojen tuhansien ihmisten elämään. Mutta velkaantuvalla Suomella oli varaa ostaa 5.6.1992 kolmellatoista miljardilla markalla USA:sta 57 Hornet-taisteluhävittäjää ja 7 koulutuskonetta. Mielipidemuokkaus onnistui erinomaisesti. Rahaa löytyi amerikkalaisiin aseisiin. Valinnalla ratkaistiin suunta kohti Natoa.

Porvariston keinot

Nyt vuonna 2015 on menossa kahdeskymmeneskolmas vuosi edellisestä lamasta. Keskellä syvenevää lamaa porvaristo turvautuu vanhaan hyvään keinoon. Eilen 17.3 radiossa kerrottiin uutisena, että yli 60 % kansanedustajaehdokkaista kannattaa asemäärärahojen lisäämistä. Lapsilisiä pitää vähentää ja kunnantyöntekijöiden työpäivää jatkaa viidellätoista minuutilla lamasta selviämiseksi. Mutta pyssyihin ja puukkoihin rahaa riittää. Lehdistön, radion ja TV:n jatkuva huhukampanja Venäjän hyökkäysaikeista Suomeen ei ole ollut turhaa. Näin vapaa tiedonvälitys luo tarvittavan "yleisen mielipiteen."

Velkaantuminen on kuolemansynti, mutta Euroopan Keskuspankki on päättänyt elvyttää kuudellakymmenellä miljardilla euolla kuukaudessa. Saako pankki summan kokoon Suomesta perintöveroa pakoon lähteneiltä kapitalisteilta vai ovatko luvut vain nollia pankkien tiedostoissa?

Työläisen saama palkka työstään estää talouden nousun ja aiheuttaa räntäsateita ja liukkaita teitä. Kapitalistin voitto lisää puolestaan kasvua ja hyvinvointia. Sitä ei saa verottamalla pienentää, muuten tämä hyväntekijä vie rahansa Suomesta.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 18.3.2015

Downshiftaaminen ja arvokeskustelu ovat luokkataistelua

Kapitalismia voi vastustaa monella eri tavalla. Siihen on mitä erilaisimpia ja mielikuvituksellisimpia keinoja. Kapitalistinen kilpailuyhteiskunta korostaa tehokkuutta, materialismia ja kilpailua. Kilpailuyhteiskunnassa käytetään yksilöä syyllistävää ja porvarillista retoriikkaa. Esimerkiksi etsivä nuorisotyö ja työvoimaviranomaiset katsovat kieroon ajattelua, että työtön jäisi orjapajojen sijasta kotiin oleskelemaan tai notkumaan ostarille. Kun ihminen ei enää saa työn kautta merkitystä elämäänsä, niin mikä muu vaihtoehto on hyväksi?

Termi "downshiftaaminen" tarkoittaa elämän leppoistamista. Yksi tapa on opetella tulemaan sosiaaliturvalla toimeen. Sanotaan, että kotiin jääminen ei ole normaali vaihtoehto, vaikka työehdot olisivat mitä tahansa. Mikä kuitenkaan on ylipäänsä normaalia? Työnteko on arvostettava asia, mutta mitkä tahansa työehdot eivät ole. Voihan ihminen luoda elämälleen muunkin tarkoituksen kuin olemalla töissä, joissa hänellä on vain välinearvo. Orjana kapitalistisen tuotannon ja ihmisoikeuksia polkevan oravanpyörän rattaissa. Jokainen ihminen hakee elämälleen jotain tarkoitusta. Mielestäni on ihan tervettä ajatelua, että sitä ei tarjoa narsistisen sairas kapitalistinen kilpailuyhteiskunta.

Suomalainen sosiaalihuolto on rakentunut köyhien kontrollin ympärille. Tämä selviää historiaa lukemalla. Sosiaalihuollossa on myös nykyään eriarvoistavia käytäntöjä. Työvoimaviranomaiset käyttävät työttömiä syyllistävää retoriikka. On esimerkiksi tehokkaan työnhaun kursseja. Miten siis hakea töitä? Ihan niin kuin ei rahvas alaluokkaan kuuluva sitä osaisi. Sosiaaliturvan kanssa työskentelevät viranomaiset esimerkiksi sosiaalityöntekijät ja työvoimaviranomaiset, ovat rinnastettavissa keskiluokkaan kuuluviksi. He tekevät ihmisiä koskevia päätöksiä, jotka vaikuttavat kaikista pienituloisimpien ihmisoikeuksien toteutumiseen.

Suomalainen lastensuojelu on yksi hyvä esimerkki tasa-arvoa polkevista asenteista. Valkoiset lahtasivat joskus punaisten lapsia. Tänä päivänä kapitaaliin keräät tekevät esimerkiksi köyhien perheiden lasten huostaanotoilla bisnestä. Lasten lahtaus on siis tänä päivänä henkistä. Vanhoilliset arvot elävät lastensuojelussa. Mielenterveyden keskusliiton tietoon onkin tullut, että vanhempien entiset tai nykyiset mielenterveysongelmat painavat vaa'assa hyvin paljon ja niitä saatetaan jopa käyttää verukkeena lastensuojelupäätöksiä tehtäessä.

Dosentti Markku Mattilan julkaisusta "Suomalainen rotuhygienia" löytyy maininta, jonka mukaan avioliittolakiesitys Suomessa vuonna 1924 kielsi rotuhygieenisistä syistä mielenterveysongelmaisten avioliitot. Heitä myös steriloitiin Suomessa. Mielestäni sosiaalityöntekijöiden retoriikka, jonka mukaan mielenterveysongelmainen ei voi olla hyvä isä tai äiti, perustuu yhtä paljon tieteelle kuin natsien silmien värjäys. Myös kuntouttava työtoiminta sisältää fasistista ajattelua. Mielestäni on törkeää, että esimerkiksi mielenterveysongelmaisten tulisi tehdä töitä ilmaiseksi. Mielestäni epätasa-arvoiset rakenteet ja vanhoilliset arvot sekä porvarillinen moraalikäsitys on purettava lastensuojelusta ja muusta sosiaalihuollosta.

Henri Autero
Vaasa

Suurvaltojen työkalut Lähi-Idässä

20 helmikuuta julkaisi UZ Libanonin Kommunistisen Puolueen tilannekatsauksen lyhennettynä.

Imperialistit suuntaavat hyökkäyksensä Lähi-Idässä arabikansoja vastaan. Paikalliset hallitukset tukevat näitä imperialistien rahoittamia terroristijärjestöjä. Tämä koskee Irakia, Syyriaa, Egyptiä, Libanonia ja Libyaa ja koko aluetta. Siinä käytetään hyväksi fasistisia, uskonnollisia ryhmiä. He saavat tukea USA:lta, Turkilta, Saudi-Arabialta ja Katarilta. Terroristit ovat saaneet valtaansa suuria osia Syyriasta ja Irakista ja pyrkivät lisäämään valtaansa myöskin Libanonissa

Imperialistit haluavat luoda uuden "Lähi-Idän" uusine rajoineen ja valtion etnisine kuvioineen. USA jatkaa samaa linjaa kuin, mitä se on tehnyt jo Irakissa. USA ei ollut isommin kiinnostunut hyökkäyksestä fasistisia ISIS:iä vastaan, kunnes ISIS uhkasi Irakin ja Syyrian alueella amerikkalaisia investointeja ja suuria öljyvaroja. Siksi muodostui "terrorisminvastainen koalitio", joissa kuvioissa huomioidaan myös Israel.

On huomattava, että 1) Koalitio kohdistaa ilmahyökkäykset tietyille alueille ja muut ISIS:n kontrolloimat alueet jätetään rauhaan. 2) Tässä tarkoituksessa USA ja NATO tukevat kurdien Pesmergaa ja Irakin armeijaa enenevässä määrin. 3) Turkilla ja USA:lla on erimielisyyttä puskurivyöhykkeestä Syyrian puolella. a) Erdogan pelkää, että hänen tukensa USA:lle voisi heikentää hänen omaa asemaansa. b) Turkin haaveena on syyrialaisen Kurdistanin liittäminen Turkkiin. c) Puferttivyöhyke kysymys heijastuu Venäjän ja USA:n suhteisiin, jossa myös heijastuvat Saudi-Arabian, Turkin ja Iranin suhteet. Tämä selittää sen, että USA ei ole lämmennyt Turkin toiveille puskurivyöhykkeestä. 4) Tämä selittää, että USA:n sotaisku jatkuu pitkään. Sen on myös Obama vahvistanut. Se merkitsee, että hävitys alueella jatkuu pitkään.

Käsityksemme mukaan taistelu terrorismia vastaan on jatketta USA:n aikaisemmalle Uuden Lähi-Idän luomiselle uusine rajoineen ja valtioineen. Terrorismin uhka on USA:n kikka motivoida yliherruutta alueella. LKP toteaa, että kamppailu terrorismia ja taantumusta vastaan käydään alueen kaikissa valtioissa. Varoitamme kaikkia vastavallankumouksellisista voimista. Siksi haluamme kutsua kansat "Arabien vastarintaliikkeeseen". Taistelu käydään USA:ta ja sen fasistisia ja uskonnollisia kumppaneita vastaan.

Unsere Zeit lehdestä käänsi
Wäinö Pietikäinen,
STP:n ehdokas Vaasan vaalipiirissä nro 67

Tukea Kansanäänelle

Matti Järvinen 20 e, Leipäpappi 11 e, Paavo Heikkinen 5 e, Hannu Kautto 120 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 50 e, Jaakko Ahvola 30 e, Larmo Lehtola 10 e, Juha Kieksi 5 e, Eira Kärki 30 e, Tarja Männikkö 10 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

STP kerjuulla

Asiakirjoissaan STP on todennut: "STP:n tavoite on kehittää laaja kansan yhteisrintama uskottavan poliittisen vaihtoehdon nykyiselle kovalle markkinakapitalismille. " Me jatkamme neuvotteluja läheisten liittolaistemme kanssa yhteisrintaman kehittämisestä ja tulevasta toiminnasta. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta. Näiden tavoitteiden edistämiseksi osallistumme myös eduskuntavaaliin. Pienen vaalibudjettimme kattamiseksi tarvitsemme myös rahaa. Siksi pyydämme teiltä lahjoituksia. Laittakaa tukisuorituksenne STP:n tilille DanskeBank FI47 8000 1770 6264 72. Maksaessanne muistakaa merkitä tiedonantoja-kohtaan "vaalituki".

Pelastavatko Vartiainen ja Borg Suomen nousuun?

Jatkoa sivulta 9

keita kysymyksiä. Kun Vartiainen perää yrityksen menestykseksi tuottavuuden nousua, osaisiko hän vastata, kuinka teknologialla aikaansaatu tuottavuus ja sitä kautta saadut tuotot ohjautuvat/ohjataan takaisin markkinoiden ostovoimaksi?

Ostovoiman kasvu tärkein

Ostovoiman kasvu on kuitenkin kaiken talouskasvun, yritystoiminnan ja (mahdollisten?) uusien työpaikkojen syntymisen tärkein edellytys. Nyt kaikki kehittyneet maat ovat pysähtyneillä markkinoilla ja kun tuottavuus kasvaa nopeammin kuin markkinat, uusien työpaikkojen syntyminen on mahdotonta. Silti Vartiainen, Kokoomus ja vähän muutkin puolueet hurskaasti valehtelevat näin vaalien alla, että "vain työtä tekemällä syntyy uutta jaettavaa ja hyvinvointia".

Heidän harhakuvansa perustuu nykyiseen uskomukseen, että jos markkinaosuustaistossa joku pärjää (aiemmin Suomi 1994-2008 ja nyt Ruotsi ja Saksa), niin joku maa voi aina teoriassa voittaa muiden kustannuksella. Suomen tärkeimmät vientikohteet, EU-maat, ovat koomassa.

On mielestäni kuitenkin vastuutonta ja älyllisesti epärehellistä usuttaa poliitikkoja ja valtioita markkinaosuustaisteluun, jossa jo etukäteen tiedetään, että vain harva voi selviytyä voittajana ja kaikki muut ovat varmoja häviäjiä. Tätä reseptiä Vartiainen ja Borg kuitenkin tarjoavat ymmärtämättömyyttään Suomen pelastukseksi.

Ari Ojapelto
tietokirjailija

Vapunpäivän tervehdys Kansanääneen

Tervehdykset palautetaan 24.4.2015 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Ollaksentie 17, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja "laatikkotervehdys" 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkitkää tiedonantoihin: "Vapputervehdykset"

Paikkakunta/kaupunginosa/kylä

Kokouksia ja tapahtumia

Työn asema Euroopassa tänään?
VAPUNPÄIVÄN TILAISUUS

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67
pe 1.5.15 alk. klo 14.00.

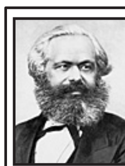
Ohjelmassa avaus- ja juhlapuhe. Järjestöväen musiikkiohjelmaa, sketsejä ym. Vappulounaalla nakkeja, perunasalaattia, silliä ja hyviä voileipiä, kahvia ja teetä.

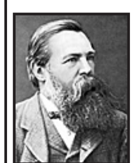
Venäläisiä kansanlauluja esittävät Duo Tulitsan Tatjana Krylova ja Slava Druzhinin

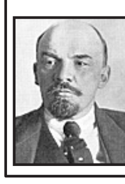
Tervetuloa kaikki paikalle

Varaa lounasta varten 6 euroa

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

"Pyhäkoulu" kokoontuu seuraavasti: 12.4.2015. Silloin käsittelemme marxilaisen maailmankatsomuksen erilaisia variaatioita. **Juha Kieksi** alustaa Maon ajattelusta. Tämän jälkeen jatkamme **dialektisen ja historiallisen materialismin** käsittelyä **seuraavasti: 24.5** ja **7.6.**

Sopivia perusteoksia ovat **Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.**

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kokouksia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 11.5. 2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 17.00. Kokouksessa käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, vaaliarviota sekä kesän ja syksyn tulevaa toimintaa. Esillä ovat myös vuosikokousasiat. Tervetuloa.

Vaalitöiden vuoksi huhtikuun lopun johtokunnan kokousta ei ole ehditty kutsua koolle. Johtokunnan jäsenille laitetaan sähköpostitse esitys perinteisestä kevään toimintakirjeestä. Muistakaa kuitenkin, että huhtikuun yksi tärkein työ on valmistautua vapunviettoon ja hankkia Kansan äänelle vapputervehdyksiä.

STP:n Helsinki-ryhmän kokous pidetään maanantaina 11.5. 2015 Hermannin kerholla heti EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokouksen jälkeen n.klo 18.00. Käsitellään ajankohtaiseen toimintaan liittyvät asiat. Tervetuloa.

Hermannin Naisten vuosikokous pidetään keskiviikkona 27.5.2015 Hermannin kerholla klo 14.00. Tervetuloa.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään torstaina 28.5.2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, kuullaan poliittinen tilannekatsaus ja hyväksytään kannanotot. Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät. (äänioikeus vain jäsenillä).

Vapputervehdys Kansan ääneen

Kansan ääni on työkalu muutoksen puolesta EU-suuntausta vastaan. Tärkeä työ on nyt vapputervehdysten kerääminen Kansan äänelle. Pannaan "hihat heilumaan" ja varmistetaan oma sekä läheisten tovereiden tervehdys Kansan ääneen.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:
Salon Lehtitehdas

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Voimaa Varsinais-Suomeen, on muutoksen aika

Voimme nähdä, että perussuomalaisilla, SDP:llä ym. ei ole lamaan mitään vaihtoehtoa. He valmistelevat leikkausohjelmia, jotka eivät poikkea toisistaan, eivätkä toteutettuina tuo mitään helpotusta nykypolitiikkaan. Tämä johtuu siitä, että EU ja kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) määräävät maamme politiikan raamit, joiden yli ei saa astua. Tuloksien aikaansaamiseksi politiikassa pitää tapahtua muutos. On irtaannuttava EU:n ja IMF:n määräysvallasta. Päätäntävalta Suomen asioissa on palautettava eduskunnalle.

Elintarvikkeiden hintaa ei saa nostaa

EU:ssa maataloustuotantoa keskitetään Etelä-Eurooppaan. Siitä ovat saaneet kärsiä mm. Varsinais-Suomen sokerijuurikkaan viljelijät ja sokeritehtaiden työntekijät. EU säätelee maataloustukia, joka estää meitä tukemasta omaa elintarviketuotantoamme. Elintarviketuotannon omavaraisuus on säilytettävä ja EU-päätöksistä piittaamatta tuettava maataloutemme kilpailukykyä. Elintarvikkeet ovat välttämättömyyshyödyke, jonka 14 % arvonlisävero on poistettava. Sen vastineeksi on tasaverotuksen sijaan siirryttävä progressiiviseen verotukseen.

Terveyden- ja vanhusten hoito on saatava kuntoon

EU:lle ja IMF:lle alistettu politiikka johtaa siihen, että kaikkia julkisia palveluja leikataan ja kuntien valtionapuja karsitaan. Lopullisena tavoitteena on näiden palveluiden yksityistäminen ja muuttaminen kapitalistien "lypsylehmiksi". Silloin kukaan ei säätele näiden palveluiden laatua ja hintaa. Varsinais-Suomessa Salossa, Uudessakaupungissa ja Loimaalla uhataan aluesairaalatoimintojen, synnytys- ja lastenosastojen alasajolla. Sairaalatoimintaa näillä alueilla ei saa heikentää. Sosiaali- ja terveystoimintaa tulee kehittää ainoastaan julkisina palveluina.

Työllisyystilannetta on parannettava

Työttömyyden ilmoitetaan nousseen yli 10 % rajan. Turussa se lähentelee 18 %. Ongelmallisimpia ovat nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyys, jotka johtavat ihmisen syrjäytymiseen. Yksi keino elvyttää nopeasti nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömien asemaa on valtion palkkatukien käyttö. Tulee rakentaa vähintään miljardin euron työllisyysohjelma, jossa 400 miljoonaa euroa ohjataan palkkatukiin nykyisen 250 miljoonan lisäksi. Palkkatuet rahoittavat lähes kokonaan itsensä, koska ne palautuvat verotuloina valtiolle ja korvaavat työttömyydestä aiheutuvia kustannuksia. Käytännössä väliaikaisena työttömyyden helpottajana ne vastaavat 60-luvun hätäaputöitä.

Tuottavien yritysten myynti ulkomaille on estettävä

Harjoitetun politiikan vuoksi Varsinais-Suomi on menettänyt kymmeniätuhansia työpaikkoja "konkurssien" ja tuotannon ulkomaille siirtämisen johdosta. Näin on käynyt mm. laivanrakennuksen, konerakennuksen ja sokerituotannon ym. osalta. Nyt myös Sandvik ilmoitti yt-neuvottelujen käynnistämisestä, joka ennakoi metallituotteita valmistavan yhtiön siirtoa ulkomaille ja pahimmillaan 500 työvuoden menetystä. Suomalaisten rakentama työ tulee säilyttää kotimaassa.

Syrjäytettyjen ihmisten toimeentulo on turvattava

Ostovoima on turvattava palkankorotuksilla. Minimipalkan tulee olla 1800 euroa/kk. Työllisyyden hoitamiseksi työpäivän pituus on ansiotasoa alentamatta säädettävä 6 tuntiin. Samasta syystä eläkeikärajaa ei voi nostaa yli 63 vuoden. Jokaisella ihmisellä tulee olla verottomana 1500 euron perusturva. Oikea tapa perusturvan parantamiseksi on vahvistaa jäsenvaltaa ay-liikkeessä ja torjua yritykset lakko-oikeuden kaventamiseksi.

Puolueeton ulkopolitiikka edistää myös Varsinais-Suomen talouselämää

Hyvät suhteet itäiseen naapuriimme ja puolueettomuus ovat olleet rauhan ja turvallisen elämän tae. Varsinais-Suomen talouselämälle hyvät idänsuhteet ovat merkittävä tekijä. Siksikin on luovuttava EU:n asettamista Venäjä-pakotteista, palautettava ystävällismieliset naapuruussuhteet Venäjään ja torjuttava ikuisiksi ajoiksi ajatus Nato-jäsenyydestä.

14 **Riku Kortejärvi** tekninen piirtäjä Salo

15 **Anne Luukkonen** merkonomi Turku

16 **Esko Luukkonen** virastomestari Turku

17 **Markus Uutela** ravintolatyöntekijä; Turku

18 **Jarmo Vikman** toimitusjohtaja Kaarina

Maailmanlaajuinen toimintapäivä vapaakauppasopimuksia vastaan 18.4.2015

Ihmiset ja ympäristö ennen voitontavoittelua!

Mielenosoitus Helsingissä lauantaina 18. huhtikuuta klo 14 alkaen. Kokoontuminen Narinkkatorilla.

Kansalaisyhteiskunnan toimijat eri puolilta maailmaa ovat kutsuneet koolle globaalin toimintapäivän vapaakauppasopimuksia vastaan 18. huhtikuuta 2015.

Toimintapäivänä voimansa yhdistävät kaikki ne kansalaistoimijat ja verkostot, jotka tänä päivänä käyvät kamppailua epädemokraattisia ja tuhoisia kauppa- ja investointisopimuksia - näkyvimmin TTIP-, CETA-, TiSA- ja TPP-sopimuksia - vastaan. Toimintapäivän tarkoituksena on peräänkuuluttaa kestävää, ihmisiä ja ympäristöä suojelevaa kauppapolitiikkaa suuryritysten etuja palvelevan kauppapolitiikan sijaan.

Sopimuksia vastustetaan sekä niiden ei-toivottujen vaikutusten että neuvotteluprosessien epädemokraattisuuden vuoksi. Sopimustekstit on pidetty salassa kansalaisilta ja päättäjiltä, mutta suuryritysten etujärjestöillä on ollut mahdollisuus ottaa osaa sopimusneuvotteluihin. Sopimukset uhkaavatkin antaa suuryrityksille ennennäkemättömän määrän valtaa ihmisten ja ympäristön hyvinvoinnin kustannuksella.

Vapaakauppaa - hinnalla millä hyvänsä?

Neuvoteltaviin vapaakauppasopimuksiin liitetään katteettomia lupauksia talouskasvusta, lisääntyvästä työllisyydestä sekä mielikuva kaupan vapauttamisesta. Todellisuudessa sopimusten tavoitteena oleva kaupan esteiden purkaminen merkitsee viimeistenkin yhteiskunnan osa-alueiden ja luonnonarvojen altistamista suuryritysten voitontavoittelulle.

Mikäli sopimukset menevät läpi, on kehitystä mahdoton pysäyttää. Valtioilta suuryrityksille siirtynyttä valtaa ei enää saa takaisin, sillä lisääntyvällä vaikutusvallallaan liike-elämä pystyy edelleen parantamaan asemiaan. Poliittinen liikkumatila kapenee, kun kerran yksityistettyjä palveluja on juridisesti mahdoton palauttaa takaisin julkisiksi. Useiden sopimusten luonnoksiin sisältyvän investointisuojamekanismin (ISDS) avulla yrityksille tarjoutuu mahdollisuus haastaa valtioita yritysjuristien vetämään välimiesmenettelyyn ja vaatia miljoonakorvauksia, mikäli valtiot säätävät yritysten voittomahdollisuuksiin puuttuvia lakeja vaikkapa ympäristöä, elintarviketurvallisuutta tai työntekijöiden oikeuksia suojellakseen.

Neuvoteltavat vapaakauppasopimukset uhkaavat demokratiaa ja yhteiskunnan perustoimintoja. Emme voi antaa tämän tapahtua!

Kutsu kaverisi tapahtumaan Facebookissa: https://www.facebook.com/events/1526495860947078/

Ilmoita järjestösi tai verkostosi mukaan lähettämällä sähköpostia osoitteeseen **ttipinfo@riseup.net.** Samaan sähköpostiosoitteeseen voit laittaa viestiä, jos haluat yksityishenkilönä auttaa toimintapäivän järjestelyissä.

Tapahtuma on avoin kaikille, paitsi rasistisia tai fasistisia mielipiteitä esittäville. Ethän tuo mielenosoitukseen kookkaita puoluepoliittisia tunnuksia.

Kyllä julkisille palveluille

Irti Natosta lopullisesti

Osallistumme Suomen parlamentin vaaliin, jotta suomalaiset voivat vaatia yhteiskuntaa, missä ihmisen ja luonnon hyvinvointi asetetaan pörssikursseja tai kilpailukyvyn kasvua tärkeämmäksi arvoksi. Vaadimme irtautumista sotilasliitto Natosta sekä uudenlaista, tasavertaisuuteen perustuvaa kansojen yhteistyötä. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Tarja Männikkö; Eläkekäsittelijä; Helsinki

Suuryritysten veronkierto on estettävä ja 5 %:n veroaste nostettava 30 %:iin kuten pienillä ja keskisuurilla yrityksillä. Sosiaalietuuksien indeksikorotuksia ei saa lakkauttaa eikä eläkeindeksiä leikata. NATO-jäsenyys on torjuttava ja puolueettomuus palautettava.

Pekka Tiainen (sit); Valtiotieteen tohtori, neuvotteleva virkamies; Helsinki

Tahdon toimia luottamuksen arvoisesti ja parhaalla asiantuntemuksella tavallisten ihmisten puolesta työssä ja luottamustehtävissä. Oikeussuoja ja oikeus työhön lisäämällä työpaikkoja saa maan talouden ja peruspalveluiden ja -turvan rahoituksen kuntoon.

Larmo Lehtola; tekninen avustaja; Helsinki

Suomella ei ole kuin kolme pelättävää asiaa: NATO, NATO ja NATO

Paavo Heikkinen; Vanhempi ammattimies, eläkeläinen; Helsinki

Nato-yhteistyö torjuttava iäksi. Hyvät naapurisuhteet ja talousyhteistyö Venäjän kanssa palautettava. Yle:n länsisuomettuminen keskeytettävä. Työllisyyteen lisää määrärahoja. Palvelujen yksityistäminen lopetettava ja veroparatiisiyhteydet katkaistava.

Keijo Uusiprosi; Merkonomi; Ilmajoki, Vaasan vaalipiiri

Sanon ei Natolle. Perustulo on saatava voimaan. Punavärin on näyttävä entistä enemmän politiikassa. Vasemmiston aatepohjan on kuuluttava entistä paremmin yhteisten asioiden hoidossa. Vasemmistolaiset arvot ovat Suomen tärkein asia.

Heikki Männikkö; Työteknikko, toimittaja; Helsinki

On iäksi torjuttava Suomen Nato- jäsenyys, palautettava puolueettomuus ja ystävälliset suhteet Venäjään. Terveys- ym. palvelut toteutettava yhteiskunnallisesti. Maaperän rikkaudet sekä energiayhtiöt kansallistettava. Suuryritykset yhteiskunnallisen sääntelyn piiriin.

Juha Parviainen; Asettaja; Joensuu (Eno), Savo-Karjalan vaalipiiri

Keskustan ja Kokoomuksen leikkauslinja katkaistava. Pienyrityksiä tuettava mm. veronkevennyksillä ja syrjäseututuella. Nuorison ja pitkäaikaistyöttömien työllistämistä tuettava mm. valtion palkkatuen avulla. Edistettävä Suomen ja Ruotsin puolustusyhteistyötä.

Risto Koivula; Diplomi-insinööri; Tampere, Pirkanmaan vaalipiiri

Kannatan itsenäistä, tieteellistä, demokraattista Suomea sekä YK:ta poliittisena organisaationa, jolle kansainvälinen laki perustuu. Vastustan EU:ta, NATOa, EN:a, EIT:tä, petrodollarijärjestelmää ja "eurotiedettä". Rikollisesta "eurotieteestä" takaisin oikeaan tieteeseen!!!

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2b/15, toukokuu-kesäkuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Ei anneta kaikkea valtaa suuryhtiöille!

Vaaleissa voittaneet puolueet vannovat leikkausten, yksityistämisen ja joustojen nimiin. Sipilän yhteiskuntasopimus tarkoittanee yritystä kieltää työtaistelut ja jäädyttää palkat sekä eläkkeet. Kaikki keskeiset työelämän tukipilarit, työehtosopimusten yleissitovuus, itse työehtosopimukset, työtaisteluoikeus ja työaikalaki ovat uhattuina. Vaalien tulos oli työelämän kannalta huonoin mahdollinen. Joudumme taistelemaan oikeuksistamme enemmän kuin koskaan. On rakennettava rintama uusliberalismia vastaan

Sivut 4, 5, 6 ja 7

On taisteltava fasismia ja sotaa vastaan

Nuoriso Minskissä juhli voitonpäivää v. 2011

Toukokuun 9. päivä tulee 70 vuotta natsi-Saksan antautumisesta. Imperialistinen sota vei silloin 50 miljoonaa uhria. Tänään globaali pääoma Nato:n, EU:n ja USA:n tuella pyrkii uudelleen maailman jakoon sodan keinoin. Ukrainan tilanteella painostetaan Venäjää poliittiseen muutokseen. Suurin virhe tapahtuu kieltämällä toisen maailmansodan historia. Maassamme tulee palauttaa normaalit naapurisuhteet Venäjään ja torjua Nato-jäsenyys.

Sivut 12-15, 17 ja 20

Vaalit osoittivat - tarvitaan todellinen muutos

Eduskuntapuolueiden tunnukset olivat ympäripyöreitä

Vaaleissa eduskuntapuolueet eivät vastustaneet Nato-jäsenyyttä ja yhtyivät Venäjä-hysteriaan. Kepu kampanjoi "sammutetuin lyhdyin". Venäjä-pakotteiden työllisyys- ja pitkäaikaisvaikutuksista ei keskusteltu, eikä kovaan leikkauspolitiikkaan esitetty muutoksia. Vaalijulisteiden tunnukset olivat ympäripyöreitä. Perussuomalaiset osoittautuivat nykypolitiikan tukijoiksi. Vaalit syvensivät huonoa politiikkaa. Edessä ovat kovat ajat. Työtä muutoksen puolesta tulee voimistaa.

Sivu 2

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!
Kansanääni
Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

HELSINKI 27.4.2015

Työtätekeville luvassa kylmää kyytiä

Eduskuntavaalien jälkeen näyttää siltä, että maahan on tulossa keskustavetoinen porvarihallitus. Tosin myös Sdp:n puheenjohtaja Antti Rinne on ilmoittanut puolueensa halusta päästä hallitukseen. Mikäli Sdp lähtisi mukaan peruspunamultahallitukseen, merkitsisi se viimeistenkin työväenpuolueen rippeiden karisemista sekä todennäköisesti lopullista naulaa puolueen arkkuun.

Sdp:lle on näet kaavailtu takuumiehen roolia ammattiyhdistysliikkeen suuntaan, kun hallitus ryhtyy toden teolla käymään työväen etujen kimppuun. Sellaista petosta ei työväestö antaisi anteeksi. Sdp:n kuihtumisesta ei kannata riemuita, sillä nykyisessä poliittisessa ilmapiirissä se ei heijastuisi demareista vasemmalla olevien puolueiden menestymisenä.

Alexander Stubb esitti vaalikeskusteluissa kahden miljardin euron kevennystä palkkaverotukseen. Palkkaveroalen ja äärimaltillisten palkankorotusten, eli käytännössä palkanalennusten, yhdistelmässä on kyse siitä, että yritysten palkkakustannuksia siirretään verovaroista maksettaviksi. Kokoomus on myös ilmoittanut tukevansa valtiovarainministeriön esitystä, jonka mukaan ensi vaalikaudella julkisia menoja on leikattava neljä miljardia euroa valtiolta ja kaksi miljardia euroa kunnilta, yhteensä kuusi miljardia.

Palkkaveron kahden miljardin kevennykset kokoomus on ilmoittanut paikattavaksi kulutus- ja arvonlisäveron korotuksilla, mm. kumoamalla ruoan arvonlisäveron taannoinen alennus. Kokoomuksen esitykset merkitsevät köyhien entistä ankarampaa kurittamista, oikeudenmukaisemman progressiivisen verotuksen heikentämistä entisestään sekä siirtymää kohti rikkaita suosivaa tasaverojärjestelmää.

Sotilasmenojen vuosittaisia automaattisia lisäyksiä puolestaan kannattivat vaalikeskustelujen perusteella kaikki eduskuntapuolueet Vasemmistoa lukuun ottamatta. Selvittämättä jäi, mistä rahat aiotaan haalia sotilasmenojen korotusautomaattiin.

Huomionarvoista vaalikeskusteluissa oli eduskuntapuolueiden täydellinen ymmärtämättömyys Venäjän suhteen. Kaikki tuntuivat kannattavan täysin rinnoin omaan jalkaan ampumista eli Venäjä-pakotteita. Luulisi, ettei tässä taloudellisessa tilanteessa olisi varaa entisestään rapauttaa Suomen taloutta – ja vieläpä täysin tietoisesti. Mutta nykyisille vallanpitäjille lammasmainen länteen päin kumartaminen on tärkeämpää kuin kansan eduista huolehtiminen.

Suomen poliittinen järjestelmä on sikäli erikoinen, että eduskuntavaalien jälkeen ei ole minkäänlaista varmuutta tulevasta hallituspohjasta. Tämä merkitsee, että äänestäjien kuluttajansuoja on hyvin heikko. Puolue, jota äänestäjä on hyvässä uskossa äänestänyt, saattaa päätyä hallitukseen pahimman vastustajan kanssa. Eduskuntavaalit ovat varsinaisen parlamentarismin sijasta eräänlainen neuvoa-antava kansanäänestys, joka ei juuri sido poliittisten johtajien käsiä.

Vaalituloksella ei nykyoloissa ole myöskään suurta vaikutusta harjoitettavan politiikan sisältöön. Poliitikkojen puheissa korostetaan "yhteistä tilannekuvaa", minkä ovat pitkälti sanelleet elinkeinoelämän ja työnantajien järjestöt sekä valtiovarainministeriön virkamiehet. Tähän on saatava muutos, valta on palautettava kansalle kuten jo perustuslakikin määrää.

**Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa**

Eduskuntavaalien tulos osoittaa tarvitaan todellinen muutos

Poliittinen suunta Suomessakin on jo pitkään osoittanut työväenpuolueiden alamäkeä. "Vasemmiston" (SDP, Vas.) äänimäärä v. 2007 oli 31,6 %. Kuntavaaleissa 2008 se oli 30,6 %, 2011 eduskuntavaaleissa 27,6 %, 2012 kunnallisvaaleissa 28,1 % ja äskeisissä eduskuntavaaleissa 23,6 %. Syynä on pidettävä "vasemmiston" aseman muutosta uusliberalistisen talouspolitiikan syrjäyttäessä 1980-luvun lopulla säätelyyn perustuvan porvarillisen (keynesiläisen) yhteiskuntapolitiikan. Neuvostoliiton ja kansandemokratian maiden taantumisen johdosta työväenpuolueet menettivät selkänojansa, eivätkä uskaltautuneet taisteluun väliaikaisen johtoaseman politiikassa vallannutta uusliberalismia vastaan. Perinteinen vasemmisto (SDP ja Vas.) pyrki vain turvaamaan sodanjälkeisinä vuosikymmeninä hankkimansa yhteiskunnallisen aseman.

Arvioitiin, että uusoikeistolaisen vallankumouksen jälkeen työkansalle oikeutta tekevän politiikan puolustaminen olisi johtanut liian kovalle törmäyskurssille uusliberalistisen EU-politiikan kanssa. Yhteiskunnallisen asemansa heikentymisen pelossa ne hyväksyivät politiikkansa raameiksi uusoikeistolaisen EU-suuntauksen ja pyrkivät ylläpitämään kannatustaan antamalla kuvan, että puolustavat näissäkin oloissa työkansan asiaa. Mutta EU-järjestelmässä tällaista liikkumavaraa ei ole. Voidaan käydä "kädenvääntöä" pienistä marginaalikysymyksistä, mutta politiikan sisältöön ei voi vaikuttaa. Nykytilanteessa äänestäjien onkin vaikea nähdä eroja "vasemmiston" ja porvaripuolueiden välillä. EU-raameissa "vasemmistopuolueet" esittävät teatteria, jossa näytellään vasemmiston roolia. Väkisinkin tämä huijaus ja itsepetos selviää palkansaajaväestölle, jotka siirtyvät äänestämään populistista oikeistoa tai jättäytyvät kokonaan vaalien ulkopuolelle.

Oikeistolainen vaalikeskustelu - tärkeät asiat jätettiin sanomatta

Vaalikeskusteluissa yksikään eduskuntapuolue ei vastustanut Natohysteriaa. Päinvastoin jopa "vasemmisto" liittyi Venäjä-hysterian luontiin. Vasemmistolta ja Kepu:lta olisi odottanut mainintaa Paasikiven-Kekkosen linjan jatkamisesta. Kepu kampanjoi kokonaan "sammutetuin lyhdyin" sanomatta yleensä mitään konkreettista. Myöskään Venäjän kaupan ja -pakotteiden merkityksestä työllisyyden kannalta ja niiden pitkäaikaisvaikutuksista ei edes "vasemmisto" uskaltautunut keskustelemaan. Vaikka leikkaukset ovat merkittävä osa kansanvastaista politiikkaa, ei edes Vasemmistoliitto tätä oikeasti kritisoinut. Jättämällä tärkeimmät asiat sanomatta vasemmisto petasi tappiotaan.

Sataa edelleenkin vain oikeiston laariin

Talous- ja yhteiskuntapolitiikan kiristäminen ja toimeentulon leikkaukset ovat muuttuneet suuryritysten kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi, jonka todellista syytä "matti meikäläisen" on vaikea ymmärtää. Jo pitkään on vallinnut käytäntö, jossa äänestäjät vuoron perään rankaisevat hallitusta ja nostavat opposition valtaan. Käytäntö, jossa puolueet vuorollaan ovat kovan EU-politiikan vetäjänä toisten ollessa "levossa", näyttää sopivan uusliberalismin käytäntöön. Oppositiossa valtionhoitajapuolueet vain keräävät voimia uuteen kansanvastaiseen iskuun. Vaihtoehdon puuttuessa oikeisto jyräsi. Kokoomus keräsi 18,2 % (-2,2) äänistä ja Perussuomalaiset 17,7 % (-1,4). Molemmat hävisivät ennakoitua vähemmän. Kepu:n äänimäärä oli 21,1 % (+5,3) ja voitto oli odotettua pienempi. Vasemmiston (SDP, Vas.) yhteinen kannatus oli 23,6 % (-3,6) ja tappio odotettua suurempi. Tuloksissa näkyy yleinen trendi. Hallitusvastuussa ollutta vasemmistoa äänestäjät rankaisevat, mutta porvariston huonosta politiikasta äänestäjät eivät hyvitä vasemmistoa. Luonnollisesti tämä trendi ei ole ikuinen ja siinä näkyy jo selviä poikkeuksia mm. Kreikassa Syriza-puolueen edistymisenä.

Perussuomalaisten yhteiskunnallinen funktio

Äänestysaktiivisuuden alenemisen ohella pienen paniikin vanhoille puolueille synnytti vasemmistopuolueiden jättämään tyhjiöön syntyneiden oikeistopopulistien voimistuminen. Meillä Perussuomalaiset eivät kuitenkaan näe ongelmien syynä kovaa kapitalismia ja siitä johtuvaa välttämättömyyttä yhteiskuntapolitiikan muutokseen. He ovat oikeistolainen liike eivätkä ota kritiikkinsä kohteeksi suurpääomaa. Heille riittää kun "kelvottomat päättäjät" vaihdetaan ja antavat ymmärtää kykenevänsä korjaamaan asiat, kunhan saavat kansalta valtakirjan.

Työväenliikkeen pitkäjänteisellä työllä saavutimme hyvinvointiyhteiskunnan, joka mm. tulonjaon ja sosiaalipolitiikan osalta oli nykyistä oikeudenmukaisempi. Perussuomalaisten kannattus perustuukin siihen, että tämä "onnen aika" halutaan takaisin tarvitsematta liikahtaa minnekään nojatuolistaan tai kantakapakastaan, ottamatta yhteiskunnallista vastuuta siitä, minkä todellinen politiikan suunnan muutos väistämättä synnyttää.

Tärkein asia on politiikan suunnan muutos

Nyt herää kysymys. Miksi STP ja muut muutokseen tähtäävät voimat eivät kykene nostamaan kannatustaan, mutta Perussuomalaisille se onnistuu. Vähäisistä resursseistaan huolimatta vaihtoehtoa uusliberalismille esittävät pienpuolueet saavat kyllä oikeat tunnukset julkisuuteen. Merkittävin asia liittyykin siihen, että tavoitteidemme toteuttaminen edellyttää politiikan suunnan muuttamista. Se merkitsee pääomapiirien toiminnan ja voittojen säätelyä sekä vallan siirtämistä takaisin kansallisille parlamentille. Voisimme nimittää tätä politiikan vaihetta vaikkapa "demokraattisen kontrollin alaiseksi koordinoiduksi markkinataloudeksi".

Tätä eivät Perussuomalaiset kannata. Palkansaajaväestö kyllä hyväksyy vaatimukset täystyöllisyydestä, perusterveydenhuollon kehittämisestä julkisena toimintona, palkkatulojen kansantulo-osuuden nostamisesta, peruspalvelujen kehittämisestä jne. Mutta nykyoloissa he eivät uskalla kannattaa siihen liittyvää välttämätöntä poliittista muutosta, johon liittyy vastuuta ja jopa pelkoa. Kritiikki päättäjille on helppo esittää populistisen oikeiston kautta, joka ei johda tekoihin.

Oikeistopopulismin yhteiskunnallinen funktio

Politiikan raamit ovat esteenä myös Perussuomalaisille. Se näkyy jo heidän tavoitteissaan, jotka vaalikeskusteluissa eivät laadullisesti poikenneet mitenkään muiden oikeistopuolueiden esityksistä. Vasemmistoliiton ja demareiden tapaan säilyttääkseen asemansa hekin tekevät takinkäännöksiä, joita voidaan aina perustella vaikka "isänmaan edulla". Perussuomalaiset eivät ole vielä olleet hallitusvastuussa. Seuraavassa hallituksessa näemmekin "köyhän kansan valitsemia ministereitä", jotka hyväksyvät maamme Nato-jäsenyyden, toimivat Venäjän vastaisena äänitorvena, kannattavat ydinvoiman lisärakentamista ja näkevät ongelmien aiheuttajiksi kehitysavun ja maahanmuuttajat. Ehkä he tällä politiikalla ostavat itselleen "yhteiskuntakelpoisuuden" ja lisää aikaa löytää roolinsa uusliberalististen valtapuolueiden joukossa. Samalla he voivat yrittää "vasemmiston" tavoin näytellä "kansan ystävän" roolia, joka heidän retoriikalla ja populistisella kansan pettämisellä voi onnistua pitkäänkin.

Vain muutoksen kautta

Vaaleissa nähtiin yksi pieni oire muutoksen suuntaan. IPU:n kannatus nousi selkeästi ja oli nyt 0,5 %. Mutta IPU:n kannatuksen nousu heijastaa edelleenkin enemmän syvää kritiikkiä harjoitettua politiikkaa kohtaan, kuin tietoista vaatimusta politiikan suunnan muuttamiseen. Ehdokasasettelun yhteydessä osoittautui monien hakeutuvan IPU:n listalle, koska se koettiin yhteiskunnallisesti hyväksyttävämmäksi, kuin selkeän uusliberalismin vastaisen muutoksen esittäminen. Suunta kuitenkin on oikea. Muut uusliberalismin vastaiset pienpuolueet menettivät kannatustaan. Kaikkien EU-suuntausta vastustavien pienpuolueiden yhteenlaskettu kannatus (STP, KTP, SKP ja IPU) ylsi lähelle 0,8 %. Ääniä nämä puolueet saivat seuraavasti: SKP 7529, KTP 1100, STP 984 ja IPU 13638. Näillä äänillä ei muutosta rakenneta ja jotain ratkaisevaa tulee tapahtua.

Emme kuitenkaan voi ottaa mallia populismista. On tuotava esiin totuus, että asioiden pysyvämpi korjaaminen tarkoittaa suunnan muutosta politiikassa. Valta tulee siirtää pääomalta takaisin kansalle. Tämän tehtävän suorittamiseksi tulee rakentaa kansaa edustava yhteisrintama, jossa myös tänään Perussuomalaisiin sijoittuvilla kansalaisilla on paikkansa. Kukaan meistä ei siihen yksin kykene. Ratkaisu on, että rakennamme yhdessä demokraattisen rintaman, joka pitää tavoitteenaan poliittisen vaihtoehdon luomista nykyiselle uusliberalismille ja kykenee puolustamaan näitä tavoitteita uskottavalla tavalla. Muutos edellyttää pitkäjänteistä työtä, mutta se on välttämätöntä.

KÄ/toimitus

Vähäosaisten syyllistäminen on maan tapa

Yksilön ja vähäosaisen pienen ihmisen syyllistäminen on oikeistolaisen politiikan työväline. Vasemmisto taas näkee enemmän vikaa yhteiskunnassa. Hieman yksinkertaistaen voisi sanoa, että vasemmisto perustaa väitteensä tieteelle ja oikeisto vihapuheelle ja ennakkoluuloille. Mutu-tietoon perustuvaa ihmisvihaa harrastivat myös natsit. Kapitalistit tukevat pääoman maksimoimisvimmassaan ennemmin jopa natseja kuin kommunisteja.

Kuva: Henri Autero

Pahoinvoinnista ja kapitalismin kriisistä kertovat protestiliikkeet. Yksi niistä on Anonymous. Kuva EU:n vastaisesta mielenosoituksesta 11.4.2015.

Yksilökeskeinen viharetoriikka elää Suomessa

Suomessa onkin vihamielinen suhtautuminen kansalaisaktivismia kohtaan ja aktivisteja saatetaan jopa pitää hörhöinä. "Lopeta valittaminen ja mene töihin hippi" kuulunee yleisesti käytetty lause. Asetelma on loppujen lopuksi hyvin yksinkertainen. Ihminen on joko oikealla tai vasemmalla. Ihminen seisoo joko kapitalistiluokan tai työväenluokan riveissä.

Työllisyysasiat ja sosiaalityö

Suomalainen sosiaalihuolto on rakentunut köyhien kontrollin ympärille. Tämä selviää historiaa lukemalla. Yksilöä syyllistävä retoriikka elää sosiaalityössä. Sosiaalivirkamiehet ovat rinnastettavissa keskiluokkaan. Suomalainen sosiaalihuolto pursuaa siis eriarvoistavia käytäntöjä, vaikka sitä harvemmin kehdataan suoraan myöntää. Yksi esimerkki luokkasorrosta on kuntouttava työtoiminta. Syrjäytyneitä ihmisiä laitetaan tekemään töitä sosiaaliturvan eteen vastikkeetta. Ennen vanhaan samankaltaisia käytänteitä oli irtolaisilla. Kun pääomat valuvat ulkomaille uusliberalistisen kapitalismin vuoksi, niin yhä useampi ihminen saa tällaisen kohtalon.

Wikipediasta selviää seuraavaa: Irtolainen oli Suomessa vuoden 1883 irtolaisasetuksen mukaan "se, joka ilman elatusta omista varoistaan tahi toisen huolenpidon kautta työttömänä kuljeksii harjoittaen siveetöntä ja säädytöntä elämää". Irtolaisuuden vältti, kun meni syksyisin pestuumarkkinoille ja pestautui maataloon töihin vuodeksi. Pestaaja sitoutui tarjoamaan ruuan ja asunnon.

Samanlaista retoriikkaa käytetään myös nykyisessä sosiaalityössä. Se, että työtön jäisi kotiin makaamaan, on sosiaalityölle suuri kauhistus. Työtön tarvitsee kuulemma apua elämänhallintaansa ja arkeensa päivärytmiä. Eihän nyt rahvas osaa itsenäisesti keksiä tekemistä.

Huostaanottobisnes

Tutkija Johanna Hiitolan väitöskirjasta (Hallittu vanhemmuus; sukupuoli, luokka ja etnisyys huostaanottoasiakirjoissa) ilmenee lastensuojelun epätasa-arvoa korostava luonne. Tutkimus perustuu feministiseen tutkimustraditioon. Koska se sisältää myös luokkakysymyksen niin kysymys on tulkintani mukaan ja tarkemmin ajateltuna vasemmistofeminismistä.

Tiivistetysti ilmaisten tuo väitöskirja antaa näyttöä sille, että ydinperhenormatiivisuus ja vanhoilliset arvot elävät lastensuojelussa. Parhaiten vanhemmuuttaan korostaa taloudellisesti hyvin pärjäävä ja kaikin puolin normaali perhe. Lasten koulumenestys onkin yksi normaalin perheen mittari. Kilpailu onkin porvarillista. Äidit todistelevat hyvää vanhemmuuttaan äidinrakkaudella ja isät käymällä töissä. Ehkäpä perhetyöntekijä ei niin kauhistelisi sitä, jos isä kokkaa makaronilootan vääRin. Köyhyys nähdään sosiaalityössä monesti huonona elämänhallintana ja hallinto-oikeuksissa ei huomioida maahanmuuttajien erilaista vanhemmuutta riittävästi.

Kapitaalin kerääjät tahkoavat lasten ja nuorten huostaanotoilla sievoisesti rahaa. Huostaanottobisnes on siis tuottoisa bisnes. Muistan omilta lastensuojelulaitosajoiltani kuinka alakulttuuria kuvastavia asioita oli kielletty. Näitä olivat esimerkiksi väkivaltaa ja syrjäytymistä kuvaavat elokuvat ja em. asioita korostava rap-musiikki. Nämä korostavatkin tietynlaista vasemmistohenkistä boheemiutta ja junttiutta. Rahaa ja menestymistä kuvaava iloinen ja positiivinen rap-musiikki kuulunee säädyllisiin asioihin. Kuka nyt massimies Cheekin menestymistä korostavia iloisia sanoituksia voisi vastustaa? Ne ovatkin varmaan enemmän huostabisneksen tekijän mieleen.

Kansalaisoikeuksista

Suomessa on monilta osin porvarillinen suhtautuminen sivistykseen ja kansalaisoikeuksiin. Esimerkiksi valitustehtailu nähdään viranomaisten silmissä monesti hölmöläisen hommana. Tässä esimerkki valitustehtailusta: Vuonna 2014 uutisoitiin, että Hämeenlinnassa toimeentulotukea hakeneen asiakkuus kirjataan tietojärjestelmään miehen nimellä silloin, kun hakija elää avo- tai avioliitossa. Tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkisen mukaan toimeentulotuki kuuluukin tukea hakeneen nimelle. Tällaisista käytännöistä on tehty tasa-arvovaltuutetulle useita valituksia vuosien ajan. Ongelma lienee pikkuhiljaa korjaantumassa pitkäaikaisen valitustehtailun ansiosta. Toinen tyypillinen kirosana sosiaalivirkamiehen korviin toimeentulotuen osalta on rahvaan oikeus välttämättömään huolenpitoon (perustuslaki) ja tukiasian käsittelyyn ajoissa sekä hyvä hallintotapa.

Radikalisoituminen on tulossa uudestaan muotiin

Ihmiset (esimerkiksi syrjäytyneet nuoret) ovat saaneet oikeiston 20 vuotta jatkuneesta kurjistamispolitiikasta tarpeekseen. Tämä näkyy esimerkiksi radikaalin vasemmiston nousuna. Uustaistolaisesta liikehdinnästä kertovat mm. itsenäisyyspäivän mellakointi ja lisääntyvä agitaatio. Kunnioitan taistolaisia suuresti. He ovat olleet taistelemassa Suomeen parempaa sosiaaliturvaa ja ilman taistelua siitä ei myöskään luovuta. Tämä taistelu kuvastaa myös Marxin oppeja. Kaikki vallankumouksellinen toiminta on lähtökohtaisesti hyvästä. Sitä on myös yhteiskunnan syyllistäminen, esimerkiksi kirotun kantelu – ja valitustehtailun kautta. Työttömille ja syrjäytyneille on palautettava kunnia ja ihmisarvo.

Henri Autero

Tarkoituksenmukaisuuskysymys

Parikymmentä vuotta sitten meillä muuttui kaikki. Perustuslakia rikottiin härskisti. Vastauksena Helge Kaalikosken kysymykseen oikeuskanslerinvirasto totesi 5.8.1997, että "sopimus Suomen liittymisestä Euroopan unioniin poikkesi Suomen perustuslaista" ja, että tämä on poliittinen tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Runsaat viisitoista vuotta sitten perustuslaki oli pantu kokonaan uusiksi. Heti ensimmäisessä lauseessa sanotaan, että Suomi on täysivaltainen tasavalta, mutta kahdeksas luku määrää, että Suomessa valtioneuvosto huolehtii EU:n päätösten toimeenpanosta. Miten ihmeessä samaan aikaan voi valtiona olla täysivaltainen ja alamainen? Onko sekin tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Maaliskuun puolivälissä eduskunta päätti toimintansa ja lähti vaalihommiin. Eduskunnan päätettyä viimeiset valtiopäivät hallitus menetti samalla poliittiset valtaoikeutensa. Siksi pääministeri Alexander Stubbin olisi pitänyt jättää presidentti Sauli Niinistölle hallituksen eronpyyntö. Siinä kohtaa presidentti olisi pyytänyt hallitusta jatkamaan juoksevien asioiden hoitamista, kunnes vaalien jälkeen on saatu uusi hallitus.

Näin ei tehty ja Stubbin hallitus jatkaa entiseen malliin, kuin mitään ei olisi tapahtunut. Jos on häpyä ja voimaa, perustuslaki ei ole mikään este. Se on vain tarkoituksenmukaisuuskysymys.

o o o

Menneinä vuosina, kun hikipäässä taisteltiin ihmisten toimeentulon puolesta, siitä vähin erin muodostui se, jota nykyisin sanotaan hyvinvointiyhteiskunnaksi. Se merkitsi meille turvaverkkoa, jonka kutomisesta kaikki haluavat kunnian. Nekin, joiden oli siihen osallistuttava vastentahtoisesti.

Hyvinvointiyhteiskunnan rakentamisen alkamisesta on seitsemänkymmentä vuotta. Se kesti neljäkymmentäviisi vuotta. Sen jälkeen poliittiset voimasuhteet muuttuivat ja oikeistolaiset virtaukset vahvistuivat ja alkoi turvaverkkojen, hyvinvointiyhteiskunnan purkaminen.

Eduskuntavaaleista huolimatta kaikki puhuvat vilpillisesti sopeuttamisesta ja laativat kilvan leikkauslistoja. Vallalla on periferian hysteria. Suoranaisen raamatullisesti sillä vakuutetaan, että ei ole muuta mahdollisuutta. Se on kapitalisteille tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Suomi on täynnä älykkäitä, tietoisia ja osaavia ihmisiä. Jostain syystä he eivät halua tai uskalla puuttua ja paljastaa menoleikkausten mielettömyyttä, josta koko kansa ja ennen muita heikoimmat kärsivät. Ehkä älykkäiden ihmisten asioihin puuttumattomuutta selittää yksinkertaisesti herran pelko ja kuolemanpelkoon verrattava työttömyyden pelko. Äärimmäinen oikeistolaisuus on onnistunut tuhoamaan kansan suurta enemmistöä puolustavan järjestäytyneen yhteiskunnallisen rohkeuden, luokkatietoisuuden.

Aikanaan, kun turvaverkkoja rakennettiin, älyköt ymmärsivät, että siihen on jokaisen osallistuttava. Siksi aina vuoteen 1993 yritysten voitoista peritty vero oli 50 %. Vuonna 2013 Tilastokeskuksen laskemasta yritysten voitosta nämä maksoivat veroa 20 %, vain 3,7 miljardia euroa. Entinen 50 % olisi ollut 9,2 miljardia, josta valtio olisi saanut lisätuloa 5,5 miljardia euroa.

Yritysveron prosenttia on laskettu rajusti. Sitä on perusteltu kilpailukyvyllä, mutta sen kanssa verolla ei ole mitään tekemistä. Yritysverolla ei ole myöskään mitään tekemistä yritysten voittojen määrän kanssa. Yritysvero vaikuttaa vasta, kun yrityksen voitot ovat jo syntyneet. Jos tätä ei ymmärrä eikä väännetä rautalangasta, älyköille on helppo valehdella, heitä on helppo jymäyttää. Kilpailukyvyn ja voiton yhdistäminen puheissa on tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Myös henkilöiden tuloissa on runsain mitoin joutilasta rahaa. Henkilöverotuksen kummallisuuksia on eri tulolajien erilainen verotus. Kaikki tulot olisi laskettava yhteen ja vero perittävä kokonaistuloista niin, että ne kasvaisivat tulojen mukaan, progressiivisesti.

Vuonna 2013 tuloluokassa 1-34999 euroa keskimääräinen kuukauden nettotulo oli 1 239 euroa, tuloluokassa 35000–54999 se oli 2 782 euroa. Näiden vero voitaisiin pitää nykytasolla. Suurempien tulojen progressio pitäisi nousta jyrkemmin niin, että tuloluokassa 55000–74999 keskimääräinen nettotulo olisi 3 462 euroa kuukaudessa (-424 e), seuraavassa 3 707 (-1408), sitten 4 181 (-2720) ja vielä 5 295 (-6074) sekä ylimmässä 14 676 euroa (-35 453 e). Tällä progressiolla valtio saisi lisätuloa 7,2 miljardia euroa.

Rahaa on ja koko ajan uutta voittoa tahkotaan pienelle joukolle, joka sijoittaa ne muille maille! Uudistuksen jälkeen alimmassa tuloluokassa on 3 3478 601 tulonsaajaa, joiden tulot olisivat edelleen vaatimattomat – nettona 1 239 euroa kuukaudessa. Ylimmässä tuloluokassa oli vaivaiset 4 100 henkeä. Heillä olisi edelleen todella suuret tulot – nettona 14 676 euroa kuukaudessa!

Palkka-, eläke-, pääoma- ja muidenkin tulojen yhdistäminen yhdeksi tuloksi ja veroprogression jyrkentäminen rokottaisi vain suurituloisia – 8,6 % tulonsaajista, mutta hyödyttäisi 91,4 % tulonsaajista ja lisäksi miljoonaa alaikäistä. Uudistus olisi tarkoituksenmukainen.

o o o

Meillä on tapahtunut peräti elämää suurempia yhteiskunnallisia muutoksia. Vasemmalla puolueet ovat rämettyneet. Niiden johtajat ovat vajonneet kaulaansa myöten opportunismiin. Talouden syvästä kriisistä ja pahenevasta työttömyydestä huolimatta kaikki tukevat julkisesti ja salaa rikkaiden rikastumista.

Suomessa ei ole tarvetta julkisen talouden leikkauksiin. Se ei ole oikein eikä tarkoituksenmukaista. Mielettömiä voittoja tahkoavat suuryritykset ja kaikki todella suurituloiset on vedettävä mukaan talkoisiin. Uuden eduskunnan tärkein tehtävä on täydellinen verouudistus, joka koituisi koko Suomen, isänmaan hyväksi.

Palkkatyöläisten luokkatietoisuus on ajettu unholaan. Kuitenkin vain palkkatyöläisten yhteisvoimin kaikki voidaan muuttaa, kuten viimeksi jäänmurtajalakko osoitti. Tukemalla toinen toistaan taloudellisesti ylivoimaisen työnantajan oli annettava periksi. Laajalla ja tarkoituksenmukaisella yhteistoiminnalla merimiehet saivat voiton kotiin.

Siinä on meille - sinulle ja minulle - kokemusta nykyaikaan!

Kai Kontturi

Kilpailukyvyttömyyden syyt?

Porvarit ja työnantajain etujärjestöt huutavat kilpaa, että suomalaisten yritysten hintakilpailukyky on huono ja maa joutuu perikatoon ihan kohta, jos mitään ei tehdä. Heidän mielestään kilpailukyky on huono, koska palkat ovat kilpailijamaihin nähden liian suuret ja työaika on liian lyhyt. Lomat ovat liian pitkiä, eläköitymisikä liian alhainen, työntekijän koeaika liian pitkä ja irtisanominen liian vaikeaa. Tätä mantraa on kuultu vuosikaudet – ja aivan varmasti kuullaan lähitulevaisuudessa kiihtyvällä tahdilla. Siitä pitävät Elinkeinoelämän keskusliitto (EK) ja tuleva porvarihallitus huolen, vaikka mikään edellä mainituista väittämistä ei pidä paikkaansa.

Suomalaiset pörssiyhtiöt jakavat viimevuoden tuloksistaan osinkoja 10 miljardia euroa. Se on valtava summa rahaa, joka kupataan yrityksistä osakkeen omistajien taskuihin. Talouselämä-lehden (7/15) mukaan 90-luvun puolivälissä yritykset maksoivat 25 prosenttia osinkoja nettotuloksestaan. Nyt ne maksavat nettotuloksesta osinkoja peräti 80 prosenttia!

Investoinnit jäissä

Koska osingon jako on niin avokätistä, ei yrityksillä ole enää rahaa investointeihin. Ne olisivat kuitenkin välttämättömiä, jotta yritykset pysyisivät mukana teknisessä kehityksessä ja pystyisivät kasvattamaan työn tuottavuutta. Investointien sijaan yritykset yrittävät tehdä bisnestä kuluja karsimalla. Se on lyhytnäköistä toimintaa. Jokainen perunanmaan omistaja tietää, että syksyllä on turha mennä pellolle kuokkimaan, jos ei keväällä ole sinne maahan siemenperunaa jemmanut. Eivät yrityksetkään loputtomiin voi pelkästään kuluja karsimalla pärjätä.

Yksityisten yritysten investoinnit olivat ennen vuonna 2008 alkanutta kriisiä 20 prosenttia bruttokansantuotteesta. Viime vuonna enää 16 prosenttia. Näin siitä huolimatta, että kilpailukykyä ja investointeja yritettiin porvarihallituksen toimesta piristää poistamalla yritysten KELA-maksu ja viime vuonna alentamalla yhteisöveroa. Nuo muutokset lisäsivät yhteensä 1,6 miljardilla yritysten varallisuutta ja yhteiskunnan tulot putosivat samalla summalla. Kyseessä oli siis suora tulonsiirto työväenluokalta kapitalistien taskuun.

Miten nämä helpotukset vaikuttivat investointeihin ja kilpailukykyyn? Eivät ne niitä ainakaan lisänneet. Viime vuonna investoinnit vähenivät 6,5 prosenttia sitä edellisestä vuodesta. Mitä se sitten tarkoittaa? Sitä, että kilpailukyky heikkeni vähintään samassa suhteessa. Ei tänä keväänä saatu 0,4 prosentin "palkankorotus", eikä työehtosopimusten yleissitovuus, eivätkä lakot suinkaan olleet syy ongelmiin. Kapitalistien ahneus sen sijaan oli. Tällä menolla tullaan pian näkemään sekin syksy, kun kapitalistit turhaan kuokkivat sitä tyhjää "perunapeltoaan".

Kuva: Heikki Mannikko

Narinkkatorilla nähtiin 18.4.15 mietteliästä porukkaa. EU ja USA käyvät neuvotteluja maailman suurimman vapaakauppa-alueen muodostamiseksi. Sopimus on esimerkki siitä, miten suuren pääoman voittojen kasvu yritetään turvata kansalaisten eduista piittaamatta. Voitot kulkevat hyvinvoinnin edellä.

Vahingoniloiseksi ei silti kannata alkaa. Se pellon tyhjyys laitetaan tietenkin duunarien syyksi. Ja duunarit potkitaan kortistoon. Ja sieltä heidät pakotetaan yritysten kilpailukykyä tukemaan ilman palkkaa uhalla, että he muuten menettävät työttömyyspäivärahansa. Ei hyvältä näytä. Jotain pitää duunareiden, heidän etujärjestöjensä ja duunaripuolueiden tehdä - ja nopeasti. Aivan ensiksi voisi vaikka alkaa tehdä sitä, minkä vuoksi ammattiliitot ja työväenpuolueet on perustettu: ajamaan työväen asiaa.

Työehtosopimusten yleissitovuus uhattuna

Suomen Merimiesunioni ja Konepäällystöliitto aloittivat lakon jäänmurtajilla tammikuussa. Lakon lopettamiseksi ja sovun saamiseksi neuvoteltiin seitsemän viikkoa valtakunnansovittelija Minna Helteen johdolla. Pääkysymys vaikeissa neuvotteluissa oli se, että työnantajapuoli, valtio-omisteinen Arctia Shipping, halusi vapaata kilpailua. Työntekijäpuoli puolestaan halusi Arctian noudatettavaksi yleis- sitovan työehtosopimuksen. Koska neuvottelut eivät edenneet työntekijäpuolta tyydyttävällä tavalla, Merimiesunioni (SMU) uhkasi aloittaa tukilakon, joka olisi 2.4.2015 pysäyttänyt Suomen lipun alla seilaavat risteilyalukset satamiin.

Työnantajain etujärjestöt ja porvarit riekkuivat, kuinka pariasataa työntekijää koskeva riita uhkasi tässä vaikeassa taloudellisessa tilanteessa Suomen koko vientiteollisuutta. Iltapäivälehdet repivät lööppejä matkailijaraukoista, joiden viinanhakureissut Viroon uhkasivat jäädä toteutumatta ahneiden työläisten takia.

Tukilakkoa ei lopulta tullut. Asiassa saavutettiin sopu. "Esteet yleissitovuuden vahvistamiselle poistetaan. Sen vahvistamisesta päättää myöhemmin yleissitovuuslautakunta. Työntekijäpuoli esittää sille asian." Elinkeinoelämän keskusliiton johtaja Jyri Häkämies sanoi Kauppalehden mukaan (1.4.2015) mm., että "Suomen työrauhajärjestelmä on rikki. Suhteettoman suurilla tukitoimilla vaarannetaan suomalaisten työpaikat ja aiheutetaan pysyvästi haittaa Suomen maineelle. Kilpailukykymme ei kestä tätä."

Kaikkien noudatettava

Yleissitovassa työehtosopimuksessa on kyse siitä, että kaikkien Suomessa alalla toimivien yritysten on noudatettava sitä, riippumatta siitä, missä maassa yrityksen omistajat ovat. Tässä tapauksessa yritys on Suomen valtion omistuksessa. Miksi sitten työnantajapuoli vastusti yleissitovuutta? Olisiko vastaus se, että työnantajain ja EK:n pyrkimyksenä oli avata päätä työehtosopimusten romuttamiselle ja työläisten kyykyttämiselle? Valitettavasti vastaus tähän on myönteinen.

Oli todella hyvä asia, että yleissitovuus alalle saadaan. Kyseessä ei ollut pelkästään parinsadan työntekijän pieni porukka, kuten porvarit väittivät, vaan yritys aloittaa sopimusten murtaminen jostakin. Koska on vaikea kuvitella, että sopimukset voidaan murtaa esimerkiksi metallialalta, sitä yritettiin tehdä mahdollimman pienen porukan kohdalla. Jokainen voi miettiä mitä tapahtuisi jos työläisillä ei olisi työehtosopimusten tuomaa turvaa. Esimerkkejä voi hakea maista, joissa sopimuksia ei ole – ja joissa ay-liike on kokonaan kielletty. Eipä niissä maissa taida porvareiden niin kovasti huutama "kilpailukykykään" kovin korkealla tasolla olla. Onneksi työntekijäpuoli SMU ja Konepäällystöliitto eivät antaneet periksi.

Yhteiskuntasopimus

Vaalivoittaja Keskustan puheenjohtaja Juha Sipilä on esittänyt yhteiskuntasopimuksen tekemistä. Julkisuudessa on ihmetelty, mitä Sipilä sopimuksella tarkoittaa ja hakee. Sitä hän ei ole kertonut. Ei hän ole kertonut oikeastaan mistään muustakaan mitään, vaan yritti vaalien allakin olla kaikesta hyvin vähäpuheinen.

Mutta ryhdytäänpä ennustajaksi. Sipilän sopimuslistalla on tietenkin työrauhan varmistaminen, tuki- ja poliittisten lakkojen kieltäminen sekä palkkojen jäädyttäminen neljäksi vuodeksi tai jopa niiden alentaminen. Lisäksi yhteiskuntasopimuksella sovittaisiin, että työaikoja voitaisiin pidentää työnantajan yksipuolisella päätöksellä. Työlistämistä pitäisi helpottaa työntekijän koeaikaa pidentämällä. Ja tietenkin se työnantajan toivelistan ykkönen: työehtosopimusten romuttaminen

Suomeen saatiin lähes sata vuotta sitten kovan lakkoliikkeen ansiosta laki kahdeksan tunnin työpäivästä. Sitä ei saatu ilmaiseksi ja siitä maksettiin keväällä 1918 kova hinta, kun lakkoja organisoineita työläisiä ammuttiin kostoksi. Porvarit eivät vieläkään ole antaneet näköjään anteeksi, vaan haluavat pidentää työpäivää.

Hallituskaavailuja

Ylen tekemän kyselyn perusteella suurin osa Keskustapuolueen vaikuttajista haluaa maahan ns. punamultahallituksen, jossa olisivat mukana Keskusta, Perussuomalaiset ja SDP. Heidän perustelunsa on se, että he pelkäävät maan ajautuvan lakkokierteeseen, jos demarit ovat oppositiossa. Tässä todellakin on koko kupletin juoni. Jos SDP menee hallitukseen, on SAK:n ja koko ay-liikkeen kädet sidottu samalla hetkellä ja kyyti tulee olemaan kylmää. Kylmää kyyti tulee olemaan joka tapauksessa. Ei lakkojen järjestäminenkään helppoa ole. Päinvastoin. Saattaa kuitenkin olla, että niihin joudutaan turvautumaan. Viimeistään kesäkuuhun mennessä tiedetään, miten käy. Elämme työläisten kannalta vaarallisia ja mielenkiintoisia aikoja.

Markku Nieminen

Jämsän Sote

Yksi osa jatkonäytelmästä Jämsän Sote-kilpailutus on esitetty. Kaikki on tähän asti sujunut laaditun käsikirjoituksen mukaan. Nimittäin uskoiko joku, ettei Pihlajalinna Oy voita "kilpailutusta"? Kyllä kaikki oli pedattu Pihlajalinnan Oy:n voitoksi. Attendo saatiin hetkeksi mukaan teatteriesitykseen, mutta heille paljastui näytelmän juoni erittäin nopeasti. Kilpailussa on voitto varma, kun ei ole kuin yksi osanottaja.

Tosin suuresti epäilen, ettei Pihlajalinna Oy:n Mikko Wirenillä ole aivan niin suurta vaikutusvaltaa maan asioihin, kuin annetaan ymmärtää. En usko kenenkään suomalaisen voivan antaa takuuta, että se ja se sairaala pysyy olemassa seuraavat kymmenen vuotta. Jämsässä Pihlajalinna Oy on jollain keinoin saavuttanut niin suuren vaikutusvallan, että koko valtuusto on käynyt tarpeettomaksi. Tosin tulossa olevat valitukset ja i formoinnit eduskunnan oikeusasiamiehelle ja valtioneuvoston oikeuskanslerille saattavat muuttaa koko näytelmän juonen.

Ystäväni Kari Keskinen kirjoitti jo 26.01.2015 Keskisuomalaisessa Jämsän kilpailutuksesta. Lyhyt kirjoitus, mutta se sisälsi koko näytelmän juonen. Sama kirjoitus oli Vekkarissa 18.02 ilmeisesti tilanpuutteen takia, eikä tällöin kyseessä ollut tarkoitushakuisuus, eli vasta Sote-ratkaisun jälkeen päätetty julkaisu.

Onneksi kukaan ei ole kehdannut väittää ratkaisua kustannusneutraaliksi. Koska kukaan ei tiedä paljonko päätös maksaa jämsäläisille veronmaksajille, veikkaisin, että yllättävän paljon.

Reino Welling,
kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

Poliittista hernevelliä torilla

SAK eli käytännössä demaritoverit olivat tuoneet Iisalmen torille suuren kenttäkeittimen, josta jaettiin kaikille kansalle vaalikeittoa. Keitto oli hyvää ja riittoisaa. Ehdokkaat kertoivat kilvan kuinka hyviä ihmisiä he ovat. Demarien vaaliauton yläkerran kahviossa ansioitunut kansanedustaja Tuula Väätäinen kertoi, miten tärkeää on säilyttää maksuton koulutus kaikille.

Kun kysyin, mitä kansanedustajat tiesivät Siilinjärven Kemiran tehtaan ja kaivoksen lahjoittamisesta norjalaiselle Yaralle, vastausta ei tullut. Valtio tarvitsee tuloa tuottavia tehtaita rahoittaakseen koulutuksen ja muut menot, mutta lähes kaikki eduskuntapuolueet aikovat jälleen kerran rahoittaa menot hävittämällä valtion omaisuutta.

Kepun Hannakaisa Heikkinen ojensi vaalivankkurinsa perässä kaksin käsin puhdasta suomalaista ruokaa, mutta tunnusti tietojensa vajavaisuuden meneillään olevasta USA:n ja EU:n välisestä vapaakauppaneuvottelusta. Väätäinen kiivaili Natolle myönnetystä isäntämaasopimuksesta, että Suomi päättää itse Naton joukkojen tulosta Suomeen.

On se jo nähty kuka päättää. Meillä oli seitsemänkymmentä vuotta sitten kauttakulkusopimus silloisen voittamattoman liittolaisen kanssa. Kauttakulkijat jäivät silloin Suomeen erillissotimaan. Samaa tasoa on entisen ministerin Seppo Kääriäisen valtiomiestaito, valtionomaisuus on myytävä. Eikä ole kuulunut vastalauseita Naton miehitysjoukkojen kanssa pelehtimisestä.

"Onnettomilta ei voi vaatia täydellisyyttä."

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Kuinka alas palkkojen tulisi joustaa?

Kun suomalaiset ovat nyt valuuttaunionin jäseniä, kilpailukykyä ei voida enää palauttaa devalvaation avulla, kuten Ruotsi on tehnyt. Kahdessa vuosikymmenessä euroalueen maat menettivät yli neljänneksen kilpailukyvystään, pääasiassa euron kalleuden vuoksi. Vuonna 1990 euroalueen osuus viennistä maailmankaupassa oli 35,8 prosenttia. Vuonna 2000 osuus viennistä oli pudonnut 29,7 prosenttiin. Vuonna 2010 euroalueen osuus maailmankaupasta oli edelleen supistunut 26,3 prosenttiin.

Kuva: Heikki Männikkö

Kalevi Sorsa järjesti v. 1997 Espoon Korpilammelle "aivopesuriihen", jonne kutsuttiin yhteiskunnan eliitti hiomaan poliittista konsensusta yhteiskuntaelämän suunnasta. Samoin Katainen Sorsan tempusta mallia ottaen kutsui 26.8.-13 Vantaan Heurekaan "eliittiä" kuromaan umpeen "10 miljardin kestävyysvajetta". Kuvassa ay-johtoa marssimassa "Kataisen Korpilampeen". Korvat taisivat heilua, mutta määkimistä ei kuulunut. Virisikö siellä Sipilän idea "yhteiskuntasopimuksesta", kun Mäenpää sitten radiossa intoili yhteisten talkoiden välttämättömyydestä.

Kilpailukyvyn palauttamiseksi päättäjät ja Kokoomus puhuvat ns. sisäisestä devalvaatiosta eli palkkojen leikkaamisesta "kilpailukykyiselle tasolle". Kokoomuslaiset ja EK ovat viitanneet ns. Saksan malliin, jossa työehtoja ja palkkoja pudotettiin ja siten saatiin aikaiseksi "työllisyysihme". Koko 90-luvun Saksasta puhuttiin Euroopan "sairaana miehenä". Syntyi ns. Mini-job-markkinat, joilla saatiin EK:n ja kokoomuksen Ben Zyskowiczin peräänkuuluttamia "matalapalkkatöitä" (450€/kk)) miljoonille köyhille työttömille – siis palkkoja, joilla Saksassakaan ei enää elä. Seurauksena syntyi niin vakavia sosiaalisia ongelmia, että silläkin alettiin keskustella vähimmäispalkasta. Sitä puuhataan nyt vuoden 2015 alusta ja se olisi 8,5 euroa. Nyt alimmat tuntipalkat ovat 4-5 euron tietämillä.

Globalisaatio vaikuttaa

Saksan hallituksen mukaan noin neljän miljoonan pienipalkkaisen tulot nousevat heti vähimmäispalkan tultua voimaan. Vaikka Saksan matalapalkkasektori on viime vuosina kasvanut selvästi, monet talousasiantuntijat pelkäävät vähimmäispalkan laskevan työllisyyttä ja suosivan ulkomaisia alihankintayrityksiä. Globalisaatio pakottaa pohjalle. Saksan työministeriö esittää, että vähimmäispalkka ei koskisi kuitenkaan työpaikan saaneita pitkäaikaistyöttömiä, oppisopimusopiskelijoita ja alle puolen vuoden työharjoittelijoita. EU:n 28 jäsenmaasta 21 maassa on lain määräämä minimipalkka. Suurin on Luxemburgissa (11,10 €/h) ja seuraavaksi suurimmat Ranskassa (9,53 €/h) ja Hollannissa (9,11 €/h). Pienimmät minimipalkat ovat Liettuassa (1,76€/h), Romaniassa (1,14 €/h) ja Bulgariassa (1,04 €/h). Pohjoismaissa, Italiassa ja Kyproksella ei ole lakisääteisiä minimipalkkoja. Minimipalkat poikkeavat toisistaan rajusti EU-maissa. Kilpailukyvyn säilyttäminen vaatii kaikkialla palkkatason dumppausta, kunnes ollaan kiinalaisella tai intialaisella tasolla.

Palkka ei riitä

Siksi työtä tekevien köyhien määrä on lisääntynyt kaikkialla. Automaation, digitalisoitumisen ja matalapalkkamaihin siirtymisen vuoksi työpaikoista taistelu ja samanaikainen maahanmuuttajien invaasio ovat vieneet palkkatason niin alhaalle, että palkansaajat eivät enää elä palkallaan. Pari vuotta sitten tuli ostovoiman kehityksen kannalta hälyttävä Etlan tutkijan Timo Nikinmaan selvitys "Antaa valojen palaa". Siinä kerrotaan: "Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syntynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teollisuudessa." Teknologian ja tietokonepohjaisten itsepalvelujärjestelmien seurauksena Suomeen ei ole syntynyt yhtään lisää työtä (=työtuntia) 30 vuoden aikana, vaikka BKT on kasvanut lähes kaksinkertaiseksi. Maahanmuuttajiakin työnantajat hyödyntävät Suomessa alemmilla palkoilla, koska heidän työttömyysasteensa on 2-3 -kertainen kantaväestöön nähden.

Nykyinen vuoden pituinen ja yhteen toimialaan sidottu työperäinen oleskelulupa on tehokas kiristyssuhde. Jos työntekijä menettää työlupansa, edessä voi olla karkotus kotimaahan. Ulkomaalaisten ja suomalaisten palkkojen ero on kasvanut, totesi hiljattain yliaktuaari Sampo Pehkonen Tilastokeskuksesta. Ulkomaalaisten ansiot olivat vuonna 2011 noin 88 prosenttia suomalaisten ansioista, kun vielä vuonna 2000 osuus oli 96 prosenttia. He työskentelevät pääasiassa kaikkein heikoimmin palkatuilla aloilla. Ylitarjontatilanne pakottaa kantaväestön dumppaamaan palkkatasoaan ja työehtojaan yhä alemmalle tasolle, että jotain työtä löytyisi. Se on sitä kaivattua "kilpailukykyä".

Kohtuullinen palkka

Mikä on sitten kohtuullinen palkka? Kohtuullista palkkaa ei enää tarvitse edes miettiä, sillä se on jo määritelty Euroopan sosiaalisen peruskirjan (ESP) artiklassa 4.1. Kirjauksen mukaan kohtuullinen palkka on vähintään 60 prosenttia maan nettokeskipalkasta. Tämän mukaan Tilastokeskuksen mediaanipalkkatilaston ((4/2014) perusteella kohtuullinen bruttopalkka olisi Suomessa 1712 euroa. Monet ammattiliittojen minimipalkat Suomessa eivät yllä edes tähän palkkatasoon. Työnantajat pitävät tätä palkkatasoa aivan liian korkeana ja estävät näin työpaikkojen syntyä. Siksi Suomi ja Kataisen hallitus eivät ole ratifioineet kyseistä artiklaa. Näin alipalkkaus voi jatkua Suomessa.

Työehtosopimukset kattavat 90 prosenttia suomalaisista työntekijöistä. Niiden ulkopuolelle jäävät mainostenjakajat, videovuokraamotyöntekijät, puhelinmyyjät jne., jotka tarvitsisivat kipeästi artiklaa 4,1 turvakseen. Pienipalkkaisuus on maailmanlaajuinen ongelma ja se näkyy maailmanlaajuisena ostovoiman hiipumisena – ja sitkeänä talouslaman jatkumisena. Myös Yhdysvalloissa työttömyys on ongelma, mutta suurempi ongelma on, että palkat ovat siellä surkeita. Töitä löytyy kyllä pikaravintoloista, jotka maksavat lakisääteisen vähimmäispalkan 7,25 dollaria (5,23 euroa) tunnilta. Tämä palkkaeroosio ei koske pelkästään matalapalkkaisten suorittavan työn tekijöitä, vaan nykyään myös korkeapalkkaisia huippuammattilaisia.

Nokian malli

Kun Nokia möi puhelintuotantonsa Microsoftille, se heitti pihalle tuhansia korkeasti koulutettuja huippuammattilaisia, he pääsivät onneksi ns. Bridge työllistymisohjelmaan. Ohjelmaan osallistui Suomessa 5 000 nokialaista. Puolitoista vuotta Nokialta kenkää saaneiden jälkeen, 40 prosenttia oli saanut vakituisen työpaikan, mutta 57 prosenttia heistä oli joutunut tyytymään pienempään palkkaan kuin Nokialla. Yrittäjiksi oli ryhtynyt 9 prosenttia, opiskelemaan oli lähtenyt 11 prosenttia, määräaikaisiin töihin oli joutunut tyytymään 13 prosenttia ja 22 prosenttia oli vielä työttömänä.

On kuitenkin yksi pieni ryhmä, jolla ei ole havaittavissa minkäänlaista palkkaeroosiota – pääoman juoksupojat eli huippujohtajat. Ranskalaisen taloustieteilijä Thomas Piketty ruoskii heitä kirjassaan "Capital in the 21st Century" (Pääoma 21. Vuosisadalla). Hänen päähavaintonsa oli, että pääoman tuotto kasvaa nopeammin kuin BKT, josta seuraa eriarvoisuuden lisääntyminen. Yksi hänen terävimmistä huomioistaan koskee "superjohtajien" nousua, niiden jotka eivät tuota varallisuutta, mutta saavat palkkansa siitä. Tämä on hänen mukaansa käytännössä yksi varastamisen muoto.

Wall Streetin sudet

Tuhoisinta on kuitenkin se, miten he ovat heittäytyneet kilpailuun miljar-

Jatkuu sivulle 6

Huutolaisyhteiskunnan paluu!

ARVOKAS VANHUUS myytiin 300 miljoonalla eurolla. Samalla kodissaan tuhannet vanhukset aloittivat kirjaimellisesti ELINKAUTISEN suorittamisen. Vain kellon hiljainen raksutus seuranaan he liittyivät niiden vanhusten joukkoon, jotka istuvat tai makaavat vasten tahtoaan vanhainkodeissa tai terveyskeskusten vuodeosastoilla. Useita vuosia koulutetut lähihoitajat ja sairaanhoitajat ovat useilla paikkakunnilla joutuneet omaksumaan uuden ammatin eli vartijan roolin laitoksissa. He joutuvat huutamaan vanhuksille saman kuin vanginvartijat vankiloissa tiettyinä kellon aikoina: lääkkeet. Tosin vankiloissamme ne tullevat hyvinkin säännöllisesti, mutta varsinkin ne, joiden koti muuttui vankilaksi, saattavat saada lääkkeet täysin lääketieteen vastaisesti. Myös laitoksissa tähän on jouduttu menemään ja tämä käy monen lääkärin ammattiylpeyden päälle.

Kuva: Jorma Talikka

Raha ratkaisee

Toisaalta rahasta tehdään kaikenlaista. Mutta helppoa tämä ei ole varmasti niellä hoitajienkaan puhumattakaan omaisista, joilla on läpi elämän siteet hoidokkina olevaan omaiseensa. Eikä sovi unohtaa sitä vapautensa menettänyttä vanhusta, jonka kodissa tämä kaikki tapahtuu. Oli sitten omakoti tai laitoksessa pieni nurkkaus huoneessa, jonka hän mielessään on merkannut kodikseen. Valitettavasti näyttää, että vanhusten olot alkavat muistuttaa enemmänkin eristystä "rundissa" (vankilavankilassa), jossa sielläkin on oikeus 1h/vrk ulkoiluun. Ihminen alkaa olla kuin Vanhuslaitoksessa vailla oikeuksia ja yksin 23h/vrk. Herää vain kysymys, mikä se vanhuksen rikos on?

Oikeus ulkoiluun

Yhtäläisyyden rakentamista hoitopaikan, kodin ja vankilan kanssa pitäisi välttää, mutta yhtymäkohtia löytyy paljon ja jostain syystä vankiloiden hyväksi. Niissä jopa pedofiilit ja raiskaajat ulkoilevat 1h/vrk. Moniko vanhus saa tällaiseen mahdollisuuden? Vaikka jopa Etelä-Suomen Aluehallintovirasto (14.11.2014) on ilmaissut käsityksenään, että eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen päätöksistä ilmenevä vanhuksen oikeus riittävään ulkoiluun ja liikuntaan ympäri vuoden koskee myös laitoshoidossa olevaa. Olettaisin, että myös kotiinsa vangitulle vanhukselle tämä sama oikeus kuuluu. Eri asia sitten näissä aluehallintovirastojen kannanotoissa on, että toteutuvatko ne, sillä eduskunnan tekemä "VANHUSPALVELULAKI" on täysin torso. Sanktiot puuttuvat. Ajatelkaapa joku muu laki ilman sanktioita eli tehtiin kosmeettinen paperi, joka ei sido ketään.

"Hoiva" yritykset

Tässä tehdään nyt vanhuksille sama kuin 1990-luvun alun myötä mielisairaaloille. Ne ajettiin alas ja sairaat ihmiset jätettiin kotiin oman onnensa sepiksi. Näin saatiin hyvä säästö, kun huomattava määrä potilaista jäi heitteille ja päätyi lopulta pahimmillaan itsemurhaan.

Näin tilastot olivat paremman näköiset. Tämän jälkeen tehtiin varsinainen kova rahastus yksityisillä mielenterveyspotilaiden asumispalveluilla, jotka ovat tänä päivänäkin kova-bisnes "hoiva"yrityksille. Toisen sairaudella rahastaminen on vain täysin moraalitonta. Tähän on kova kapitalismi "hoivapalvelutkin" ajanut. Tietenkin kotona asuminen on ideana hyvä, mutta se vaatii kotiin palveluita, jotta siellä selvitään.

Palveluiden ostaminen

Tätä ei nyt ole otettu lainkaan huomioon, mutta yksityinen bisneshän tässä(kin) on mielessä. Nyt luotetaan siihen, että omaiset hoitavat tai ostavat palveluita kotiin erilaisilta yrityksiltä. Ruoka ostetaan sieltä, mistä se halvimmalla saadaan. Siivouksen voi ostaa siivousfirmalta ja hoidot tykötarpeineen erilaisilta "hoiva"yrityksiltä. Toisin sanoen jokaisesta on nyt tehty oman onnensa seppä.

Tämä ei ole suinkaan kehitystä, vaan paluu historian romukopalle, jonka "korkeimpana" asteena on paluu huutolaisyhteiskuntaan. Historia tulee muistamaan nämä päättäjät ahneina ja välinpitämättöminä pyrkyreinä, jotka myivät hyvän ja arvokkaan vanhuuden 300 miljoonalla eurolla kapitalisteille.

Jorma Talikka
Janakkala

200 000 työpaikan lisäystavoitteesta ja mahdollisuudesta 10 vuoden aikana

Jussi Konttinen kolumnissaan Helsingin Sanomissa 6.4.2015 ”Ääniä eniten työtä tarjoavalla” polemisoi lupauksia työpaikkojen lukumäärästä. Kirjoitan tästä puheenvuoron, että keskustelu saisi kantavuutta myös muualla Suomessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Edellinen hallitus ajoi rakennepoliittista ohjelmaa, jonka tavoite oli kääntää talous kasvuun. Uusoikeistolaisen talouspolitiikan päämääränä oli julkisten palvelujen alasajo. Neuvottelut valtion talousarviosta käytiin rakennepoliittisen ohjelman hengessä. Budjettiriihen aikana ministeriö myönsi talouden kasvun pysähtyneen. Vapaus Valita Toisin järjesti 18.8. -14 Eurooppasalilla keskustelutilaisuuden ”onko meillä varaa täystyöllisyyteen”? Yleisöä oli paikalla runsaasti ja alustajat (Pekka Tiainen, Markku Lehmus ja Markus Sovala) puhuivat asiantuntevasti. Vastausta esitettyyn kysymykseen nykyisissä yhteiskuntaraameissa ei löytynyt. Kukaan tilaisuudessa ei myöskään uskaltautunut esittämään mahdollisuutta yhteiskuntaraamien muuttamiseksi. Taitaa Sipilällä olla iso urakka edessään lupaamansa 200 000 työpaikan löytämisessä.

Tämän hetkiset lukumäärät ovat seuraavat. Työpaikkoja puuttui vuonna 2014 vuoden 2008 huipusta 88 000. Siten jos tämän verran saadaan työpaikkoja lisää vuoteen 2019 tai 2020 mennessä, ollaan finanssikriisiä edeltäneellä vuoden 2008 tasolla. 15-64-vuotiaiden kohdalle laskettuna työllisyysasteena se tarkoittaa runsasta 72 %.

Mikäli taas 15-64-vuotiaiden työllisyysaste olisi 75 %, se merkitsisi vuonna 2025 lisäystä vuoden 2014 tasoon 175 000 työpaikkaa. Se tarkoittaisi suunnilleen 1990-luvun lamaa edeltänyttä vuoden 1989 työllisyysastetta. Jos lisäksi jatkuu trendi, että 65 vuotta täyttäneiden työllisyys lisääntyy, 200 000 työpaikan lisäys tulee mahdolliseksi. Työpaikkoja olisi noin 2 650 000, kun lukumäärä oli vuonna 2014 vajaa 2450 000. Vuoden 2025 tasossa olisi lisäystä 115 000 vuoden 2008 tasoon verrattuna 17 vuoden aikana. Lisäys ei ole mikään suuri luku.

Näiden numeroiden rinnalla keskeinen asia on kysymys työttömyydestä. Niin sanottuna inflaatiota kiihdyttämättömänä työttömyytenä on Suomessa yleisesti pidetty 6,5 %:n työttömyysastetta ja muun muassa viimeisessä hallitusohjelmassa työttömyysastetavoite oli 5 %. Norjalais-sveitsiläinen työttömyysastetaso on kuitenkin pitkät ajat ollut 3 %. Sen alittava taso oli Suomessa vuonna 1974, kun 1960-luvun epäonnistumiset olivat johtaneet massamuuttoon Ruotsiin ja työpaikkojen voimakkaasti lisääntyessä työn kysyntä oli vahvaa 1970-luvun alussa. 1990-luvun laman edellä vuonna 1989 päästiin lähelle tätä työttömyysastetta. Mikäli vuonna 2025 oltaisiin näissä työttömyysluvuissa eikä olisi pitkäaikaistyöttömyyttä ja nuorten työttömyys olisi katkaistu 3 kuukauteen ja työllisyysaste olisi 75 %, voitaisiin puhua täystyöllisyydestä.

Tämän kaltaiset numerot ovat nykytilanteessa järkeviä tavoitteellisen kehityksen lukuja olipa tulevan hallituksen koostumus mikä tahansa. On hyvä, että puhutaan samoilla numeroilla. Ne eivät kuitenkaan voi olla lupauksia, vaan pohja keskustelulle siitä, mitä toimenpiteitä aiotaan tehdä, että kehitys saataisiin kulkemaan tällaiseen suuntaan. Realistiseen politiikkaan kuuluvat myös riskiskenaariot: mitä on tehtävä, jos kehityksessä ajaudutaan huonommalle raiteelle. Luvut pohjautuvat Tilastokeskuksen väestöennusteeseen. Jos se muuttuu, se voi vähän muuttaa lukuja.

Kasvunumeroina noihin työpaikkalukumääriin pääseminen edellyttää, että tuotannon kasvu on nopeampaa kuin tuottavuus mitattuna luvulla tuotanto jaettuna työllisyydellä. Jos ero on 0,6 % vuodessa, 75 %:n työllisyysaste tavoitetaan vuonna 2026. Jos ero on 0,8 %, se saavutetaan vuonna 2023.

Vuonna 2014 Suomessa tehtiin työvoimatutkimuksen mukaan puoli miljardia työtuntia vähemmän kuin vuonna 1989. Keskimääräinen vuosityöaika oli lyhentynyt suurimpana yksittäisenä tekijänä osa-aikatyön lisääntyminen. Osa-aikatyöstä ehkä kolmannes on alityöllisyyttä eli haluttaisiin tehdä enemmän, jos työtä olisi. Kun vuonna 2008 saavutettiin vuoden 1989 työllisyyden taso, tehdyt työtunnit olivat paljon alle.

Tavoitteisiin pääsemisessä on kaksi päävaihtoehtoa. Jos vienti- ja investointivetoinen kasvu elpyy tarpeeksi, erotus kasvaa kasvun kautta. Jos taas kuten paljon mahdollista kasvu jää hitaammaksi, erotus kasvaa, kun työtä jaetaan. Työllisyys on kansantaloudessa tehdyt työtunnit jaettuna työajalla vuodessa työllistä kohden. Eli jos työaika on lyhempi, työllisyys on korkeampi ja tuottavuus mitattuna tuotannolla työllistä kohden alempi.

Hollannin ja Tanskan mallissa suurempi osa ihmisiä tekee lyhempiä työaikoja ja työllisyysaste on 80 %:n tasoa. Saksassa työajat vaihtelevat taloustilanteen mukaan ja työttömyys saadaan pidettyä tällä tavoin alempana. Saksassa keskimääräinen vuosityöaika on 1400 tuntia kun Suomessa runsaat 1600 tuntia, mutta Saksassa työaika voi pidetä talouden elpyessä.

UPM:n pääjohtaja Jussi Pesonen aamu-TV:ssä hiljakkoin sanoi, että pitäisi pidentää työaikoja. Nyt on tärkeä nähdä, että puhutaan eri asioista. Käsittelen itse työaikaa koko kansantaloudessa keskimäärin, kun taas Pesonen käsittelee sitä yksittäisessä yhtiössä ja vientiteollisuudessa. Kumminkin sielläkin olisi hyvä selvittää mahdollisuus rakentaa malli, jossa hyvänä aikana tehdään pidempää työaikaa ja huonompana aikana lyhempää Saksan kurzarbeit-tyyppisesti eli ansiot eivät alene vastaavasti, koska lyhennyksestä maksetaan valtion korvaus. Meillä voidaan maksaa työttömyysturvan ansiopäiväraha. Tätä mallia olisi hyvä käsitellä yt-neuvotteluissa vaihtoehtona irtisanomisille. En halua tarkemmin sanoa, miten pitäisi menetellä koska on tärkeää, että asiat neuvotellaan.

Jukka Ahtelan hiljakkoisessa ”Työaika raksuttaa mennyttä aikaa” esitetään työaikareformia ottamatta kantaa työajan keskimääräiseen pituuteen. Rinnalle tarvitaan näkemys siitä, että työaika voi vaihdella. Kokoaikatyön normityöajan ei tarvitse muuttua, jos mahdollistetaan, että suurempi osa ihmisiä voi tehdä lyhempiä työaikoja elämän tilanteen mukaan työn kysynnän vaihdellessa sekä vaihtoehtona irtisanomisille. Eli työaika hengittää suhdanteiden ja tarpeen mukaan.

Inflaatiota kiihdyttämättömän työttömyyden alentaminen mahdollistuu, jos pitkäaikaistyöttömyys saadaan nollattua. Määräaikaisen palkkatuen olennainen lisääminen ja käyttö mielekkääseen työhön pitkäaikaistyöttömyyden voittamiseksi ja nuorisotyöttömyyden keston katkaisemiseksi on tässä avainkysymys. Se on yhteiskunnan kannalta kustannustehokas tapa ja voitetaan syrjäytymisen ongelmaa. Rinnalle tarvitaan kaikkea muuta, muttei niin, että lisäystarve kierrettäisiin.

Tavoitteissa on järkevää olla realistista kunnianhimoa, että saadaan keskustelun painopiste siihen, mitä on tehtävä. Oma kysymyksensä on, mille aloille, sektoreille ja mihin ammatteihin uudet ja lisätyöpaikat syntyisivät, mutta se on toisen tarkastelun aihe.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (kansantaloustiede), neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

”Kirjoitus on ensimmäisen kerran julkaistu Keski-Suomalainen-lehdessä 13.4.2015” (alareunassa).

Kuinka alas palkkojen tulisi joustaa?

Jatkoa sivulta 5

döörien kanssa, joiden talouskasvua nopeammin kasvava vauraus tulee aina olemaan tavoittamattomissa. Näillä pääoman palkkarengeillä hän tarkoittaa pääjohtajia ja Wall Streetin susia, joita tulisi halveksia. Kirjansa tässä osassa Piketty käytännössä repii kappaleiksi yhden 21. vuosisadan suurista valheista – sen, että johtajat ansaitsevat rahansa, koska heillä on samalla tavalla kuin jalkapalloilijoilla, erityiskykyjä.

Tämä eliitin ahneus ei ole vierasta Suomessakaan. Kun 101 miljoonaa tappiota tehnyt Rautaruukki myytiin ruotsalaiselle SSAB:lle, Rautaruukin toimitusjohtaja Sakari Tamminen lähti samassa yhteydessä eläkkeelle. ”Ansiokkaasta työstään” hän kuittasi palkkaa ja etuja yhteensä 1 114 634 euroa (Palkka ja edut 656 404€, suorituspalkkio 78 750€, lisäeläkemaksu 342 250€). Kun Tammisen ammattitaito ja osaaminen eivät riittäneet innovoimaan Rautaruukille uusia parempia tuotteita ja lisää työtä suomalaisille, hän laittoi perinteisen yhtiön ”lihoiksi” ja kuittasi kunnon erorahat epäonnistumisestaan. Johtajat innovoivat nykyään vain omat etunsa.

Ari Ojapelto
tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi
Tampere

Viimeiseen ”Pisaraan” metropolin puolesta

”Pisara-radan” kaatuminen antoi hieman lisäaikaa pohdiskelulle, mitä tarkoittaa ”metropolialueen” kehittäminen? Paradoksi: palveluiltaan puoleensa vetävä, mutta hinnoiltaan luotaan työntävä. Yhteisiä rahojamme käytetään tämän ”paradoksin” ylläpitämiseksi uskomattomia määriä ja jotkut siitä hyötyvät, mutta useimmat kärsivät metropolialueen kehittämisestä. Sen väylähankkeet ovat vieneet ja vievät voimavarat muun Suomen väyläinvestoinneilta ja kunnossapidolta. Sen satamalaitos on vienyt toimintaedellytyksiä Etelä-Suomen muilta satamilta. Sen raideliikennehankkeet tappoivat ja tappavat rantaradan toteutumisen edellytykset. Kaikki tämä tähtää metropolialueen kustannustason ylläpitämiseen ja kohottamiseen sekä maan ja asumisen kalleuteen.

Markkinahinta

Eri tahoilta rahoitettu julkinen rakentaminen on keskittynyt tälle alueelle sekä kallis asuntorakentaminen, joka saa suoraa ja välillistä tukea (asumistuki, verovähennys) yhteisistä varoistamme. Samaan aikaan muualla Suomessa julkisia rakennuksia myydään pilkkahintaan tai asuintaloja jopa puretaan. Näin maata saatetaan ”markkinahintaiseksi” tukemalla metropolialuetta ja muita merkittäviä keskuksia yhteisillä varoillamme eli yhteistä kansallista omaisuutta hävittämällä toisaalla ja rakentamalla ylihintaan toisaalla. ”Markkinahinta” lepää tässäkin tapauksessa yhteiskunnan ”läpinäkymättömien” tukien varassa.

Perinteinen aluepolitiikka kantokykyluokituksineen on kääntynyt vastakohdakseen kansalaisia eriarvoistavalla tavalla. ”Koko maata ei haluta pitää asuttuna” ajattelu on tuonut näkyvän ja ”näkymättömän” tuen metropolialueelle ja suuriin keskuksiin. Muutos on tapahtunut noin 30 vuodessa huomaamatta monin pienin päätöksin esimerkiksi pidentämällä työssäkäyntialueen rajaa. Eriarvoistavan kehityksen myötä tuloerot ovat kasvaneet käsittämättömiin mittoihin.

Tuloerot kasvavat

Tämän tyyppinen kehitys on huomattava osa ns. ”kestävyysvajettamme”, kun maksaa yhteiskunnan tukemaa ylihintaa ”Pisaroista”, maasta ja asumisesta sekä vertaansa vailla olevasta mieli- ja kielikuvasta metropolialueen ”hienoudesta”, jonka edestä voidaan muun maan kehittämisestä tinkiä. Esiin on marssitettu muiden maiden metropolien hienoa kehitystä kysymättä, että kuinka siellä ”periferia” voi ja kansalaisyhteiskunta elää. Näin synnytetään uudentyyppistä luokkayhteiskuntaa suurine tuloeroineen, joka pyritään häivyttämään ”demokratian” väljän viitan alle.

Kaikki valtion tuin ja varoin tehtävät investoinnit tulee lopettaa näille alueille. Asumistukiin ja korkovähennyksiin tulee saattaa voimaan hinta- ja tarvekatto. Panostusta väyliin ja muuhun infrastruktuuriin tulee muualla maassa lisätä. On ylipäätään lähdettävä purkamaan ”rakenteita”, jotka ylläpitävät korkeaa kustannustasoa tietyillä alueilla. Tässä ajattelussa kenenkään ei tarvitse esittää ”leikkauslistaa”, että ”kestävyysvaje” alkaa talttua. Tällä samalla rahalla synnytetään työtä ja kasvatetaan kokonaiskysyntää monin kertainen määrä, kun se ymmärtävästi käytetään.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.
Liljendal

Kylmää kyytiä eläkeläisille

Eläkejäädytyksen tarkastelua

Säästöillä kuulemma pyritään vähentämään valtion eläkemenoja ja samalla pyritään pienentämään ns. kestävyysvajetta ja valtion velanottoa. Pyrkimys on hyvä mutta jäädytys keinona on täysin väärä. Jäädytys ei johda tavoiteltuun tulokseen eikä kestä kriittistä tarkastelua.

Jäädytyksen taustaa

Jäädytys on edellisen hallituksen kahden ministerin, Urpilaisen (SDP) ja Kataisen (Kok), innovaatio ja sille perustan antoi valtiosihteeri Hetemäen johtaman verotyöryhmän v. 2012 ehdotus verotuksen muutoksista. Eläkeläisten kannalta ehdotukseen sisältyi arveluttava kohta: Palkansaajien verotusta pitäisi vuositasolla alentaa noin miljardilla mutta eläkeläisten verotusta ei! Ehdotetaan siis kansanosien erilaista verotuskohtelua saajasta riippuen.

Ehdotus on vastoin oikeudenmukaisen verotuksen periaatetta. Ehdotusta, että eläkettä eli eläkepalkkaa verotettaisiin kovemmin kuin tavallista palkkaa, ei verotyöryhmä mitenkään perustellut. Kun palkkaveron alennusta ei voitu valtion rahapulan takia toteuttaa, niin nykyisen hallituksen johtavat ministerit, Stubb (Kok) ja Rinne (SDP), siunasivat edeltäjiensä jäädytysinnovaation. Sillä saatiin eläkeläisten asemaa huononnettua, kun verotuksella sitä ei voitukaan tehdä. Suurelle yleisölle ja eläkeläisille tieto toteutetusta jäädytyksestä tuli HS:n yleisönosastossa olleen kirjoituksen myötä. Jäädytyksellä ei haluttu elämöidä.

Mihin jäädytetyt varat sälötään?

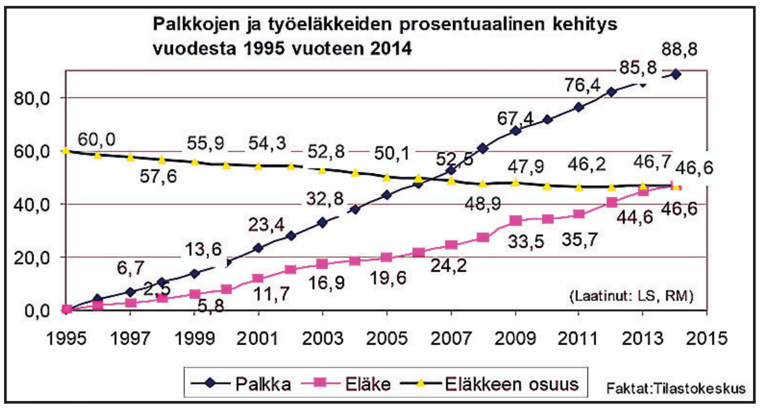
Seurataanpa mihin eläkkeistä poisotettavat, arviolta 2 miljardin säästöt päätyisivät. Sukanvarteenko? Kun vain kansaneläkkeet ja valtion virkaeläkkeet ovat budjettivaikutteisia ja kun niiden osuus on nykyisin n. 10 % kaikista maksetuista eläkkeistä, niin oletetusta 2 miljardin säästöstä 1,8 mrd menee siis muualle kuin valtion tuloihin. Summa nimittäin päätyy yksityisiin työeläkevakuutusyhtiöihin Varmaan, Ilmariseen yms., jotka työeläkkeitä maksavat ja hallinnoivat. Tämä työeläkkeiden säästöosuus ei vaikuta valtion budjettiin mitenkään.

Sen sijaan säästö kyllä vaikuttaa työeläkeläisten toimeentuloon, vähentää kulutuskysyntää ja vähentää myös valtion tuloveroja. Kun on laskettu jäädytyksen negatiiviset vaikutukset, jotka heijastuvat esim. palvelualan ja kaupan irtisanomisina, niin on todettu haittavaikutusten olevan huomattavasti suuremmat kuin suora säästövaikutus valtion budjettiin. Pahimmillaan jäädytys aiheuttaa valtiolle ja kunnille lisääntyviä sosiaali- ja työttömyysmenoja ja lisää julkisen puolen velanottoa.

Solidaarisuus on huono peruste

On vedottu, että solidaarisuussyistä yksityisiä työeläkkeitä pitää myös alentaa, jos valtion maksamia eläkkeitä vähennetään. Se on huono peruste, kun työeläkkeet ovat työnantajien ja palkansaajien rahoittamia,

Hallitus jäädytti kaikki eläkkeet vuodeksi 2015. Tai oikeammin pitäisi todeta, että hallitus otti taas eläkkeistä palan pois eikä palauta sitä koskaan takaisin eläkeläisille. Työnantajajärjestön EK:n tutkimuslaitos Etla pisti vieläkin paremmaksi ja ehdotti (HS 9.1.2015), että eläkkeet jäädytettäisiin saman tien viideksi vuodeksi, aina 31.12.2019 saakka. Silloin säästettäisiin jopa 2 miljardia! Ehdotusta kannatti heti kokoomuksen ministeri Vapaavuori (Aamulehti 10.1.2015). Samoin RKP:n taloudellinen neuvonantaja Björn "Nalle" Wahlroos.

eikä niihin ole käytetty yhtäkään veromarkkaa eikä -euroa. Virkaeläkkeet ja kansaneläkkeet maksetaan veroista eikä niitä makseta rahastoista. Muitakin eroavuuksia on eikä kohtalonyhteyttä ole. Solidaarisuussyistä voidaan kyllä niinkin perustella, että suomalaisia eläkkeitä on leikattava kun kreikkalaisia eläkkeitäkin leikataan. Perustelu on yhtä huono.

Työeläkkeet ovat jääneet jälkeen palkkojen kehityksestä.

Tuntuu siltä kuin valtiovarainministeriön virkamiehet ja ministerit eivät noteeraisi jo tapahtuneelta huonolta eläkekehitykseltä. Esim. työeläkkeitä on jo pitkään leikattu taitetulla indeksillä ja kovennetulla verotuksella niin, että kun alun perin tarkoituksena oli, että eläkkeet ovat 60 % palkoista, niin nyt ne ovat enää 46 %!. Kun on kysymys keskimääräistä eläkkeistä, niin paljon on niitäkin pitempään eläkkeellä olleita, joiden työeläke on alle 40 %. Kyllä taitettu indeksi puree ja eläkejäädytys vain vauhdittaa huonoa kehitystä.

Mitä perustuslaki sanoo?

Jäädytys aiheuttaa jäädyttäjille ongelmia, kun jo ansaitulla työeläkkeillä on perustuslain tarkoittama omaisuudensuoja. Tästä on olemassa oikeuskanslerin päätös ja oikeusoppineiden keskuudessa laaja yhteisymmärrys. Alun perin työeläkkeet olivat sidoksissa palkkaindeksiin. Jotenkin sen vielä ymmärtää, että työeläkkeet sidottiin -70 luvulla ns. puoliväli-indeksiin (50 % palkkoihin ja 50 % hintoihin). Inflaatio oli tuolloin voimissaan ja muutoksen tarkoituksena sanottiin olevan eläkkeiden ostoarvon säilyttäminen.

Nyt tilanne on aivan toinen, kun työeläkkeiden ostovoimaa halutaan pienentää. Kun eläkeläisillä ei oikein ole ollut keinoja vaikuttaa budjettineuvotteluihin ja kehysriihiin, niin jäljellä jää vetoaminen perustuslakiin. Perustuslain kun pitäisi suojella yksilöä mielivaltaisilta eläkemuutoksilta.

Tilannetta voidaan hyvin verrata siihen, jos vain eläkeläisten pankkitalletuksille säädettäisiin vuositainen 0,4 %:n korkokatto. Tai jos eläkeläisen oman asunnon arvonnousuksi säädettäisiin 0,4 % vuosittainen katto. Olisihan se epäoikeudenmukaista. Asettaisiko kukaan perustuslain omaisuudensuojaa kyseenalaiseksi? Perustuslakiin ei ole kirjattu sellaistakaan asiaa, että tarkoitus pyhittää keinot tai, että valtio on kuitenkin aina oikeassa.

Työeläkkeet perustuvat sopimuksiin

Työeläkkeillä on myös voimakkaasti sopimusoikeudellinen luonne. Oikeusvaltioissa sopimuksissa pysytään. Kolmannen ja siis ulkopuolisen ei pidä peukaloida sopimusta, jossa se itse ei ole osallinen. Eläkeläisen kannalta eläkejäädytys on sopimuksen muuttelua, joka tehdään jälkikäteen. Muuttelu on vastoin kaikkia sopimusoikeudellisia periaatteita.

Vertailu löytyy vaikka urheilukilpailuista. Jos kolmanneksi maaliin tullut julistetaan voittajaksi jälkikäteen niin useimmat pitävät lopputulosta sekä epäoikeudenmukaisena että sääntöjenvastaisena.

Mihin niitä työeläkerahastoja tarvitaan? Miksi jäävuorta kasvatetaan?

On ollut tähän saakka itsestään selvää että työeläkerahastot ovat työeläkkeiden maksamiseen tarkoitettuja varoja. Ne ovat eläkkeensaajalle ns. myöhennettyä palkkaa. Eläkepäätöksessä puhutaan eläkepalkasta. Työeläkerahastojen luonteen ovat vahvistaneet EK:n ja Telan johtajat. Työeläkemaksuja on kyllä kerätty vanhaan malliin, mutta samalla eläkkeiden maksamista eli eläkevirtaa on kahlittu taitetulla indeksillä ja nyt jo jäädytyksillä. Rahastot ovat tietenkin kasvaneet valtaviksi, ollen nykyisin jo noin 172 mrd. Tämän nykyisen lamankin aikana rahastot ovat kasvaneet keskimäärin 8 mrd joka vuosi. Näyttääkin siltä, että työeläkebusiness on Suomessa ainut merkittävä ala joka kasvaa ja voi hyvin. Nyt tuuli on kuitenkin kääntymässä ja ensimmäiset vaatimukset ovat tulleet Etlalta, että eläkerahoja pitäisikin käyttää valtion menojen katteeksi. Ei eläkkeiden kohentamiseen entiselleen eikä edes niiden normaaliin maksamiseen. Voiko enää härskimpää vaatimusta esittää?

Odotettavissa ei olekaan enää "suurta eläkepommia", jolla eläkeläisiä peloteltiin vuosikaudet. Kuin varmemmaksi vakuudeksi ETK:n johtaja Kautto kirjoitti (HS 19.1.2015) historiallisesta käänteestä. Painetta eläkemaksujen korottamiseen ei enää ole näköpiirissä, koska säädetty elinaikakerroin ja eläkeiän nosto ovat ratkaisseet ongelman. Tosin Kauttokaan ei maininnut onko hänen arvionsa perusteena myös se, että taitettu indeksi säilyy ikuisesti, ja että eläkejäädytys jatkuu ikuisesti eläkeläisten raippaveron tapaan.

Miten eläkejäädytys asettuu talouden yleisiin kehyksiin?

Kannattaa muistaa, että Euroopan keskuspankin EKP:n tavoite on voimistaa inflaatiokehitystä EU-alueella v. 2015. Muutaman prosentin inflaatio ei olisi pahasta. Tätä taustaa vasten tuntuu siltä, että koko jäädytyksen idea on maho. Näinkö piskuisen Suomen päättäjät valmistavat Suomen eläkeläiset ottamaan vastaan suuren ja mahtavan EKP:n ajaman inflaation? Suomen 1,3 miljoonan työeläkeläisen kotimaista kysyntää pitäisi elvyttää eikä jäädyttää.

Suomiko nousuun eläkkeitä jäädyttämällä?

Suomi nousuun eläkkeitä jäädyttämällä. Kuka järjellinen siihen uskoo, ei kukaan. Jotenkin poliittisen eliitin, talouseliitin ja heidän eturyhmiensä toistama onttona neuvotonta, saman mantran toistamista, joka vain masentaa ostavan ja palveluita käyttävän tavallisen kansan. Maailmallakin kiitosta saanut Suomen työeläkejärjestelmä halutaan väkisin romuttaa. Niinkö? Vanhuksilta halutaan ottaa arvokas elämä pois sekä laista että budjeteista. Häpeällistä!

Niin huonosti on vanhuksia ja eläkeläisiä kohdeltu, että ihmisten arjesta erkaantuneille hallituspuolueille, ministereille, enemmistölle kansanedustajista ja valtiosihteerille on todettava: Hävetkää, jos osaatte!

Markku Hakala
Suomen Senioriliike ry:n jäsen
työeläkeläinen ja lakimies (ret)

Kirjoitus julkaistiin Suomen Seniorilehdessä 1/2015. Lehden ja artikkelin kirjoittajan luvalla julkaisemme artikkelin Kansan äänessä.

Väestöennuste on mieletön valhe

Yleisesti ajatellen tuntuu täysin käsittämättömältä, että valtion ylläpitämä Tilastokeskus tietoisesti voi kenenkään protestoimatta johtaa kansaa harhaan. Jokainen uskoo sen lukuihin ja selityksiin kuin kiveenhakattuun totuuteen. Kuitenkin se tuottaa niin paljon valheita, että häpeän määrä ylittää kaikki kohtuuden rajat.

Yhtenä ainoana esimerkkinä Tilastokeskus laskee, että väestö vanhenee vauhdilla. Se väittää, että vuonna 2040 meillä on 65 vuotta täyttäneitä 1 567 511 henkeä. Se väittää, että kaudella 1931–1960 syntyneistä on 80 vuotta täyttäneinä elossa ja maassa 497 939 henkeä, 19,8 %. Heidän osuutensa olisi vuoteen 2010 verraten lähes kaksinkertainen. Tilastokeskusta ei häiritse maasta poismuutto, joka kaudella 1961–1975 oli 331 858 henkeä. Heistä ei palaa takaisin kovinkaan moni, sillä harva jättää lapset ja lastenlapset ja muuttaa takaisin jatkuvasti köyhtyvään synnyinmaahan.

Hurjinta esimerkkivuoden (2040) ennusteessa on se, että kaudella 1961–75 jokainen syntynyt 1 069 572 lapsi on silloin 65–79 vuotiaana maassa ja elossa. Ennusteen mukaan jokaisen maasta pysyvästi poismuuttaneen on palattava takaisin ja jokaisen kuolleen heräävät henkiin. Kts. Taulukko.

Taulukko

Ennuste yli 64 vuotiaista vuonna 2040

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 014 277	80-	497 939	19,8 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	0	65-79	1 069 572	100,0 %	56,8 %
1931-75	3 581 788	79 595	2 014 277	65-110	1 567 511	43,8 %	25,3 %

Lähde: Tilastokeskus

1946–60 syntyvyys oli 1 403 821 lasta, 1961–75 syntyi 1 069 572 miljoonaa, 1976–90 syntyi enää 959 991 ja 1990–05 syntyi 900 603 lasta. Se ei kuitenkaan vaikuta mitenkään eläkeläisten määrään. Ennusteet koskevat vuoden 2010 jälkeistä aikaa ja sen huuhaa kasvaa koko ajan. Ennuste on tehty EU:n antamien laskentakaavojen mukaan ja johtavat pöyristyttäviin mielettömyyksiin.

Tällainen Tilastokeskuksen markkinoima valhe on mahdottomuudessaan vertaansa vailla. Siitä huolimatta sen hyväksyvät kaikki. Myös ne, jotka tietävät ennusteen järjettömyyden. Moista lammasmaisuutta on mahdotonta ymmärtää varsinkin, kun se vaikuttaa kielteisesti syvälle koko yhteiskuntaan.

Kai Kontturi

Nykyteknologian tuomat moraaliset haasteet

Keskustelimme taannoin siskoni koulutehtävästä, joka kuului näin: ”Kun tiede ja tekniikka kehittyvät, moraaliongelmat tulevat yhä monimutkaisemmiksi. Onko ihmisen mahdollista tehdä järkiperäisiä moraalisia valintoja, kun huomioon otettavien asioiden määrä kasvaa hyvin suureksi?” Mitä kaikkea ihminen joutuu nykypäivänä pohtimaan käyttäessään arkipäivän teknologiaa? Voimmeko ylipäänsä luottaa siihen, että meille tarjotaan kaikki mahdollinen tieto päätöksenteon tueksi? Vaikuttaa vahvasti siltä, että suora vastaus kysymykseen on kieltävä, varsinkin jos täytyy ottaa huomioon suurimmaksi osaksi maailman vääristyneestä talouspolitiikasta johtuvat monisyiset eettiset ongelmat. Kaiken lisäksi normaali asioiminen erilaisissa palveluissa on tehty niin vaikeaksi, ettei juuri kukaan ole kiinnostunut selvittämään asioiden todellista perää, omia oikeuksiaan, saati lähteä taistoon kasvottomia suuryrityksiä vastaan.

Yksityisyys tarjoiltuna hopealautasella

Ensimmäisenä tulee mieleen internet ja sosiaalisen median sekä eri sovellusten ja laitteiden vaatimat käyttöoikeudet. Sopimukset ovat lähes poikkeuksetta usean sivun mittaisia, vaikealukuisia ja niiden läpikäymiseen menee kohtuuttoman paljon aikaa. Tästä seuraa, ettei tavallinen kansalainen ole enää lainkaan perillä omasta yksityisyyden suojastaan. Samalla hänet kuitenkin pakotetaan sitoutumaan erilaisiin palveluihin, joista suurin osa on tänä päivänä sähköisiä, monet lisäksi maksullisia. Emme vain tunnu pärjäävän ilman kännykkää tai nettiä, ja tämän takia emme periaatteessa voi muuta kuin hyväksyä nuo ehdot.

Verkko-ostoksia tehdessä on käytännössä pakko sitoutua myös pankkijärjestelmään, ottaa verkkopankkitunnukset sekä vähintään Visa Electron ja maksaa niistä kuukausimaksuja. Jos haluaa olla perillä maailman asioista ja pitää nopeasti yhteyttä ihmisiin, on käytännön syistä omistettava tietokone, tabletti tai puhelin ja hankittava siihen nettiliittymä.

Toki voi käydä kirjastoissa ja yleisillä koneilla tai käyttää nettiä ja sähköpostia töissä (onnittelut, jos sinulla tänään edes on työpaikka), mutta itse en kovin heppoisin perustein luottaisi nettikahviloiden päätteisiin tai yleisessä käytössä oleviin wlaneihin. Ainakin sähköpostin ja verkkopankin käyttämistä kannattaa välttää julkisissa verkoissa, koska yhteyksiä ja tietovirtaa voi kuka tahansa seurata.

Geopaikannus

On myös huolestuttavaa, miten nettiyhteys ja geopaikannus sijoitetaan niin moneen arkipäiväiseen elektroniseen laitteeseen. Näitä laitteita käyttäessä joutuu hyväksymään pakon edessä tietojensa luovutuksen eri tahoille tai ei pysty yksinkertaisesti käyttämään laitetta. Useissa televisioissa on nykyään webkamera ja pääsy internetiin, kun taas kameroista ja puhelimista löytyy gps, joka tallentaa sijaintitiedot otettujen kuvien EXIF-tietoihin. Ellei ole erikseen osannut piilottaa tietoja, ovat ne kaikkien nähtävillä sen jälkeen, kun on ladannut kuvat nettiin.

Asiaan perehtyneelle tietojen esiin kaivaminen on lasten leikkiä. Tuskin kukaan haluaa, että esimerkiksi kesämökillä otetuissa kuvissa näkyvä omaisuus on kenen tahansa paikannettavissa. Valitettavasti moni ei kuitenkaan osaa katsoa laitteistaan tai asentamistaan sovelluksista, mitä ominaisuuksia niissä on, vaan he klikkaavat sokeana jokaiseen kohtaan ”Ok” ja ”Hyväksyn”. Päällimmäisenä mielessä on ainoastaan hedonistinen halu päästä nopeasti räpläämään uutta laitetta tai käyttämään tiettyä sovellusta.

Vaihtoehdottomuus

Onko meillä edes vaihtoehtoja? Tämä näkyy niinkin yleisessä laitteessa, kuin kannettava tietokone. Jos ostaa koneen, mihin on esiasennettuna Windows, joutuu hankkimaan Microsoft-tilin, jotta pystyy käyttämään käyttöjärjestelmän kaikkia ominaisuuksia. Jos asentaa Chromen nettiselaimeksi tai hankkii Gmail-tunnuksen tai edes ostaa tietyn merkkisen puhelimen, joutuu käytännössä antamaan kaikki käyttäjän tiedot Googlen, Applen tai vastaavan käsiin. Samoin asennettaessa Facebook-sovellus kännykkään, joutuu antamaan samalla Facebookille vapaan pääsyn puhelimessa oleviin tekstiviesteihin, yhteystietoihin, galleriaan, kameraan, mikrofoniin ja oikeastaan kaikkeen muuhunkin tietoon, joka tallentuu puhelimeen ja nykypäivänä usein myös suoraan erilaisiin pilvipalveluihin.

Tavallaan on pakotettu hyväksymään nämäkin palvelut, jos haluaa käyttää esimerkiksi älypuhelimen kaikkia toimintoja tehokkaasti. Kannattaa aina tarkistaa, mitä sovelluksia laitteeseen on esiasennettuna, voiko turhia applikaatioita poistaa, onko niiden tilalle mahdollisesti löydettävissä luotettavia avoimen lähdekoodin sovelluksia, mitä laitteeseen itse latailee. On varmistettava joka kerta, ettei tule vahingossa asentaneeksi esimerkiksi tyhjänpäiväisiä lisäosia selaimeen, joiden ainoa tarkoitus on kerätä meistä tietoa kaupalliselle taholle. On katsottava ja luettava ajatuksen kanssa, missä kohtaa on raksi ja mitä siitä seuraa, ennen kuin klikkaa automaattisesti ”Next.. Next.. Next.. I agree”.

Viestiliikenne kehittyi nopeasti sen jälkeen, kun Bell keksi puhelimensa. Ilkikuriset rääväsuut levittelivät juttuja kylän ”sentraalisantroista”, jotka tunsivat kyläläisten asiat liiankin tarkkaan. Tänään tilanne on todellinen. ”Lukemattomat langat” mahdollistavat viestinnän tehdasmaisen, yritysten, valtioiden ja yksityisten ihmisten toimintaa vahingoittavan kuuntelun ja seurannan. Kuva: puhelinkoppi Fiskarsissa, Wikimedia.

Kierrätettyä pahoinvointia

Esiin kumpuaa myös eettinen kysymys, joka liittyy noiden laitteiden holtittomaan ja tuhlailevaan käyttöön. Elektroniikkaromun kierrätyksestä, tai oikeastaan sen vakavasta puutteellisuudesta, on muodostunut suuri uhka ja rasite maapallolle sekä köyhien maiden ihmisille. Hyväuskoiset ja osittain myös tarkoituksella silmänsä sulkevat länsimaiset yritykset ulkoistavat elektroniikkajätteen kierrätyksen joko suoraan tai välikäsien kautta kehitysmaihin.

Kuva: Cilla Maria

Ensin monikansalliset yhtiöt käyvät ryöväämässä kehittyvistä maista kaikki mineraalit valmistaakseen mikropiirejä ja komponentteja jatkuvasti kasvavaan länsimaiseen teollisuuteen.

Tämän jälkeen paikalle jäävät enää turmeltuneet maa-alueet sekä ihmiset, joilta on viety viimeinenkin elinkeino, koska muun muassa maatalouden harjoittaminen on mahdotonta pilaantuneen maaperän ja vesistön vuoksi. Eikä ulkomaisten kaivosten toiminta ole Suomessakaan sen vieraampaa. Näin ollen kun nämä jatkuvasti päivitettävät, hajoavat ja kulutettavat laitteet tulevat tarkoituksella parissa vuodessa tiensä päähän, päätyvät ne takaisin köyhiin maihin uskomattomiksi jätevuoriksi. Näistä ympäristölle ja ihmisille vaarallisista röykkiöistä paikalliset asukkaat, lasten osallistuessa töihin, keräävät elannokseen alumiinia, sähköjohtoja, muovia ynnä muuta tuottamaamme jätettä.

Voiton tavoittelu

Eräässä dokumentissa näytettiin miestä, jonka työnä oli käsitellä käytöstä poistettua elektroniikkaa, polttaa sitä sytkärillä ja haistaa savua tunnistaakseen, mikä materiaali oli kyseessä. Ei tarvitse olla ruudinkeksijä ymmärtääkseen, mitä tuollainen toiminta aiheuttaa terveydelle. Tässä bisneksessä on kehitysmaista peräisin oleva väärennetty ja uudeksi naamioitu, kertaalleen käytetty elektroniikka. Edes tunnetut laitevalmistajat eivät pysty enää nykypäivänä selvittämään täysin varmasti, mistä niiden käyttämät komponentit ovat peräisin. Tämä johtuu siitä, että moni firma käyttää alihankkijoita, jotka käyttävät omia alihankkijoitaan, eikä kukaan välttämättä tiedä, miten pitkälle ketju lopulta ulottuu.

Näinköhän edes suurfirmojen talous- ja yritysjohtajat ovat laskelmia tehdessään ottaneet huomioon mahdollista skenaariota, jossa jumbojetin tekniikka pettää kesken lennon tai satunnainen ohjuslaukaisujärjestelmä sekoaa väärennetyn mikropiirin takia. Kuka silloin kantaa vastuun? Tuskin kukaan. Puhumattakaan todennäköisemmistä onnettomuuksista, kuten jo nyt esiin tulleista kännyköiden akkujen räjähtämistapauksista ja muista yllättävistä vahingoista. Syynä tähän kaikkeen on silkka rahanahneus.

”Sinä olet etuoikeutettu”

Tästä päästään takaisin henkilökohtaisten tietojen keräämiseen, jonka tarkoituksena lienee lähinnä yksilöllisen mainonnan kohdistaminen niille kansalaisille, jotka eivät ole ymmärtäneet tai jaksaneet kieltäytyä mainonnasta niin sähköisestä kuin paperisestakaan. Sekä palveluntuottajat itse että heidän valitsemansa kolmannen osapuolen toimijat keräävät erilaisilla järjestelmillä ja netissä pelkästään jo evästeiden avulla dataa omiin tietokantoihinsa hyödyntäen sitä ties mihin muuhunkin kuin pelkkään markkinointiin. Ihmisten kannattaisi tarkastaa nettiselaintensa asetukset ja ottaa käyttöön myös mainonnanestosovellus. Se on vähintä, mitä voi tehdä.

Yhtenä pointtina tulee mieleen myös kauppojen bonusjärjestelmät. Ruoka on eri hintaista eri ihmisille, joten tietyn kauppaRyhmän systeemiin sitoutuneet saavat oikeuden ostaa edullisempaa ruokaa ja muita hyödykkeitä kuin ne, jotka eivät tätä korttia halua ottaa. Hintaerot koskevat myös mitä moninaisimpia palveluja, ja tietyllä bonuskortilla voi esimerkiksi ostaa bensaa halvempaan hintaan tai yöpyä edullisemmin hotelleissa. Tähänkin kietoutuu yksityisyyden menetys, koska hyväksymällä nuo bonuskorttien ehdot, annat tälle kaupalliselle ryhmittymälle oikeuden kerätä tietoja ostoksistasi ja käyttämistäsi palveluista, enkä epäilisi yhtään, vaikka niitä luovutettaisiin eteenpäinkin.

Tiedonkeruu

Joka tapauksessa Kesko, S-Ryhmä ja vastaavat hyödyntävät tietoja ainakin omassa mainonnassaan. Koko nykyinen mainonta ylipäänsä on turhaa ja ympäristöä kuormittavaa; jokainen voi miettiä, kuinka paljon mainoslehtiin ja ilmaisjakeluihin kuluu paperia. Kaikki vain siksi, että meidät saataisiin ostamaan lisää ja kuluttamaan yhä enemmän ja enemmän. Turhan mainospostin seurauksena arvokasta metsää tuhoutuu jatkuvalla syötöllä, eikä uutta puustoa ehdi tai pysty kasvamaan tilalle.

Ihmisen keinotekoisesti istuttamat metsät eivät myöskään koskaan voi korjata sitä epätasapainoa, mikä metsänhakkuista on luonnolle aiheutunut. Tästä herää kysymys, osaako tavallinen netin käyttäjä muuttaa verkkopankista, sähkösopimuksen tiedoista tai vastaavista palveluista laskutuksen ja jäsentiedotteet digitaaliseksi versioksi. Tämä olisi huomattavasti ekologisempi vaihtoehto kuin konkreettisen paperipostin vastaanottaminen.

Läpi ruusunpunaisten lasien

Tietääkö tavallinen tallaaja muutenkaan aiemmin mainituista asioista, tai jaksaako kukaan edes ottaa asioista selvää kaiken byrokratian ja pykäläviidakon keskellä? Luultavasti ei. Tee siinä sitten loogisesti ja samalla moraalisesti päteviä valintoja. Omavaraiseksi erakoksi ryhtyminen jonnekin erämaahan on käytännössä ainoa vaihtoehto, jos haluaa pitää täyden kontrollin yksityisyydestään ja henkilökohtaisista tiedoistaan itsellään.

Tämä ei kuitenkaan edistä asioiden paranemista millään tavalla. Vastuun sysääminen aina vaan ”niille muille” ja pelonsekainen suhtautuminen tulevaisuuteen estävät muutoksen, joten näistä ihmiselle tyypillisistä haitallisista toimintamalleista on luovuttava. Omia asenteita on uskallettava tarkastella realistisesti. Pelosta huolimatta täytyy avata silmät ja edes yrittää tehdä asioille jotain.

Yhteiskunnallinen vaikuttaminen

Jo pelkkä asioista tiedottaminen, keskustelun luominen ja kansalaisadressien allekirjoittaminen on hyvä alku herätellä kanssaeläjiä taistelemaan perusoikeuksiemme puolesta. Jos emme nyt vaadi muutosta, ei tulevilla sukupolvilla ole tämänkään vertaa resursseja elää tällä planeetalla. Ihminen kuvittelee olevansa luomakunnan kruunu, mutta todellisuudessa suurinta osaa ajavat edelleen primitiiviset vaistot, silkka ahneus ja oman edun tavoittelu.

Kaiken sokaisemana ei enää muisteta perustavanlaatuisia tehtäviä, kuten luonnonsuojelua tai toisten ihmisten kunnioittamista, vaan oletetaan, että asiat hoituvat itsestään tai joku muu tulee ja korjaa jäljet. Ei se vaan mene niin, vaikka kuinka valehtelisi itselleen. Haluaisin loppuun vielä liittää vanhan Cree-kansan viisauden, joka tänä päivänä on ehkä ajankohtaisempi kuin koskaan aiemmin: ”Vasta kun kaikki puut on hakattu, kun kaikki eläimet on metsästetty, kun jokainen vesistö on saastutettu, kun ilmakin on epäterveellistä hengittää, vasta silloin ymmärrät, että et voi syödä rahaa.”

Cilla Maria
17.04.2015

STP

Kuinka pitkään Kreikka kiikkuu ”löyhässä hirressä”?

Kreikan surullinen ”vesikidutus” jatkuu ja jatkuu. EU ei pysty tekemään ratkaisua Kreikan tulevaisuudesta. Taas tehtiin kiireessä nahkapäätös. Neljän kuukauden jatkoaika on maaliskuun alusta kesäkuun loppuun, mutta ei ulotu sen pidemmälle tulevaisuuteen. Kreikan valtiolla on kuitenkin myös kesäkuun jälkeen erääntyviä maksuvelvoitteita – mutta ei tietoa niiden rahoittamisesta. Europäättäjien onkin ratkaistava viimeistään juhannuksen tienoilla, mikä on Kreikka-draaman seuraavan näytöksen teema: Kreikkakolmonen, velkakupru vai -armahdus. Vaihtoehdot voivat toki olla vielä vaikeampia: historiallisen mittava velkakupru tai historiallisen mittava velka-armahdus. Varmaa on vain, että kreikkalaisten hätä jatkuu.

Kreikan ongelmista TV1 esitti valaisevan dokumenttiprojektin ”Kreikan synkkä arki” (9.2.2015). Ohjelma alkaa dramaattisesti kreikkalaisen vanhuksen, apteekkari Dimitris Christoulasin itsemurhalla Ateenan Syntagma-aukiolla. Itsemurhapaikalla oli puuhun naulattuja lappusia joissa luki mm. ”Tämä ei ole itsemurha, vaan poliittinen murha” ja ”korkean ikäni vuoksi en keksi muuta ratkaisua ennen kuin joudun etsimään ruokani roskalaatikoista”. Itsemurha on ollut ”ainoa vaihtoehto” sadoille kreikkalaisille.

Köyhyys yleistyy

Ohjelmassa kerrottiin, että 2,5 miljoonaa kreikkalaisista (22,7 prosenttia väestöstä) elää köyhyysrajan alapuolella ja köyhyysrajalla elää lisäksi 3,5 miljoonaa kreikkalaista. Joka päivä 500 kotitaloutta jää ilman sähköä. Kansalaisten ostovoima on alentunut puoleen. Lokakuussa 2013 työttömiä oli 27,8 prosenttia työvoimasta. Ruoka-apua joudutaan jakamaan aivan kuten toisen maailmansodan jälkeen. Aliravitsemus uhkaa 145 000 lasta. Malaria on levinnyt, koska terveydenhoitojärjestelmä ei enää toimi.

Vielä ennen finanssikriisiä vallassa ollut Pasok-puolueen pääministeri Georgios Papandreou väitti, että ”rahaa on”! Pankeille löytyi ”satoja miljardeja, jopa satoja tuhansia miljardeja”! – Tiedämme myös, että ”kansalle löytyy rahaa, jos on vain poliittista tahtoa – Pasokilla on tahtoa”! Ymmärtämättömyyttään ja rahamiesten omistaman median manipuloimana kreikkalaiset olivat valinneet pääministerikseen eliitin kanssa verkottuneen ”sosiaalidemokraattisen” puolueen johtajan.

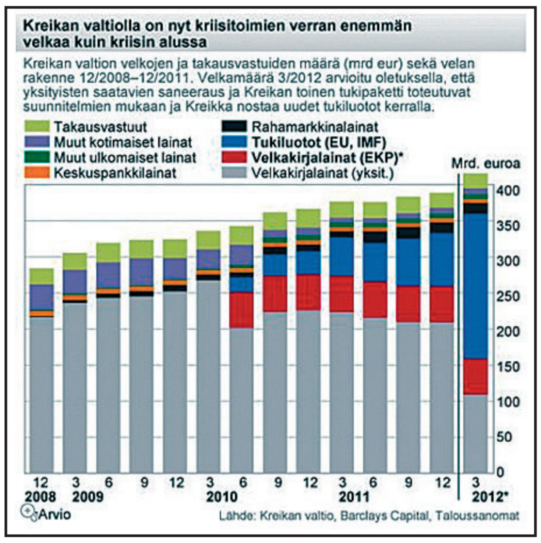
Tämä poliittinen valinta onkin sitten ainoa asia, josta tavallisia kreikkalaisia voi kriisin yhteydessä syyttää. He tuskin kuitenkaan olivat kovin hyvin selvillä silloisten korruptoituneitten poliittisten johtajien ja rahamiesten välisestä hyväveli-verkostosta, joka salli veronkierron, korruption, nepotismin jne. EU-päättäjillä oli Kreikalle vain yksi ainoa tie ulos kriisistä – massiivinen säästöohjelma ja julkisen velan pienentäminen. Tähän tuli sopivasti avuksi ”tieteellinen perustelu”.

Uusliberalistien hölmöilyä

Harvardin uusliberalistiset taloustieteilijät Carmen Reinhart ja Kenneth Rogoff loivat Kreikan kriisin alkuvaiheessa taloususkomuksen, että 90 prosentin velkasuhde verrattuna maan BKT:hen suistaa automaattisesti maan talouden alamäkeen. Sitä siteerasivat ahkerasti kaikki EU:n poliittiset päättäjät ja myös suomalainen talouskomissaari Olli Rehn.

Myöhemmin kuitenkin tuli ilmi, että tutkimuksesta oli tahallisesti jätetty useita maita pois, jotta tulos saataisiin halutuksi. Väitöskirjatutkija Thomas Herndon tutustui perusteellisesti Reinhartin ja Rogoffin kohututkimukseen eikä pystynyt toistamaan heidän tulostaan. Laskuista oli jäänyt pois viisi maata! Ei löytynytkään mitään 90 prosentin kynnystä.

Varallisuus ja poliittinen valta oli keskittynyt suppealle eliitille. Vuonna 2007 rikkain prosentti kreikkalaisista omisti 48,6 prosenttia maan varallisuudesta. Vuonna 2014 rikkain prosentti kreikkalaisista omisti jo 56,1 prosenttia, vaikka käteinen raha oli jo siirretty valtakunnan rajojen ulkopuolelle.

Graafi 1: Velat/Kreikka / 2008-2013

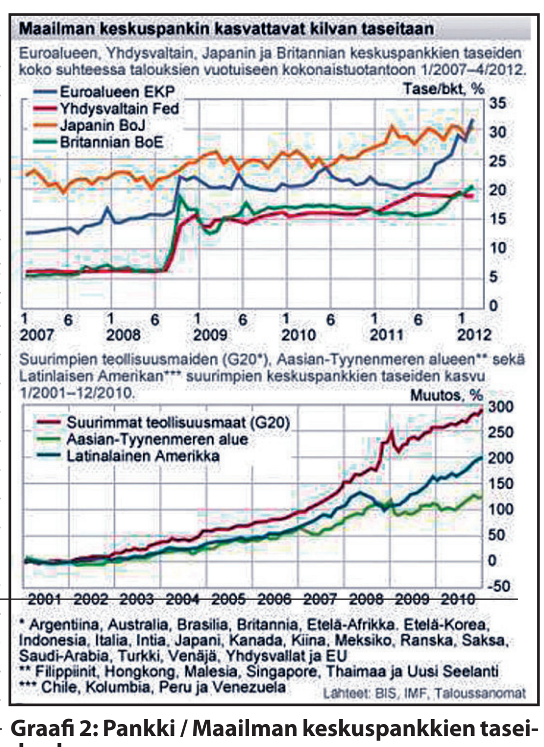
Rikkaat keinottelevat

Silti Kreikan rikkaat ovat siirtäneet pääomiaan karkeiden arvioiden mukaan parin sadan miljardin verran piiloon muihin EU-maihin ja veroparatiiseihin. Kun nuorisotyöttömyys on yli 50 prosenttia, 200 tuhatta hyvin koulutettua nuorta on joutunut hakemaan työtä jo muutenkin ylikuormitetuilta EU:n työmarkkinoilta. Tulevaa Kreikan kasvua on hidastamassa massiivinen aivovuoto. Euromaat ja IMF ovat antaneet Kreikalle hätälainoja kahdessa lainaohjelmassa yhteensä 222 miljardia euroa. Rahoja ei ole otettu EU-maiden valtioiden kukkarosta, vaan hankittu lainaamalla pääomamarkkinoilta – veronmaksajien riskiksi. (Graafi 1: Velat/Kreikka / 2008-2013)

Kahdesta pelastusoperaatiosta huolimatta velka on vain kasvanut! Vuonna 2009 Kreikan julkinen velka oli 129,7 prosenttia suhteessa BKT:hen. Vuoden 2014 lopussa velkaa oli jo noin 370 miljardia euroa ja runsaat 20 miljardia euroa takausvastuita. Velkamäärä on siis kriisin ja kriisitoimien aikana kasvanut (kaksinkertaistunut) eikä suinkaan supistunut – miten se on mahdollista?

Pankit hyötyvät

Hätärahoituksella ei ole pelastettu kreikkalaisia vaan saksalaisia ja muita eurooppalaisia pankkeja. Eurooppalaisten veronmaksajien Kreikalle maksamasta 100 eurosta vain 1,80 euroa päätyi kreikkalaisen elämän helpottamiseen. Loput 98,20 euroa palasivat korkoineen pankeille (pääosin saksalaisille) ja muille lainottajille. Velkarahoitukseen perustuvat kriisitoimet ovat pankeille eräänlainen tuplajättipotti. Ensin pankit saavat tilaisuuden tuottoisaan liiketoimintaan lainaamalla Suomelle ja muille eurovaltioille tai näiden takaamille kriisirahastoille hätätoimiin tarvittavat varat.

Graafi 2: Pankki / Maailman keskuspankkien taseiden kasvu.

Seuraavaksi ne hyötyvät, kun nämä samat hätärahat kiertävät Kreikan ja muiden kriisivaltioiden kautta vanhojen ongelmaluottojen kuoletuksiin. Tähän asti pankit ovat saaneet kriisin mittaan erääntyneet vanhat luottonsa Kreikalta ja muilta kriisimailta takaisin täsmälleen lainaehtojen mukaan täyteen hintaan. Ja korot päälle.

Nyt pankeilla on ollut 5-6 vuotta aikaa hävittää Kreikan ongelmaluottojaan myymällä niitä myös EKP:lle eurooppalaisten veronmaksajien riskiksi. Nyt EKP on juuri aloittanut massiiviset yli 1 000 miljardin velkakirjaostot elvyttääkseen koomassa olevia EU-markkinoita. EKP:n tase on jo ennen sitä kolminkertaistunut. (Graafi 2: Pankki / Maailman keskuspankkien taseiden kasvu)

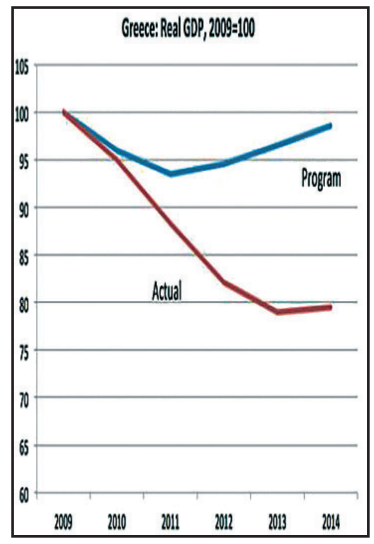
Uusi pelastuspaketti?

Vääntö Kreikan uudesta ”pelastuspaketista” vaalit voittaneen vasemmistolaisen Syriza-puolueen kanssa on vielä kesken, mutta samalla ”pelastajien” velat ovat kasvaneet kriisitoimien verran. Pankkien ja Kreikan muiden yksityisten rahoittajien taakanjakosopimus on monimutkainen. Ensin Kreikan yksityiset rahoittajat tinkivät 200 miljardin euron Kreikka-saataviensa nimellisarvosta puolet eli sata miljardia euroa, ja sitten ne saavat tästä hyvästä 93,7 miljardia euroa Kreikan uuteen ”pelastuspakettiin” sisällytettäviä erilaisia hyvityseriä.

Jäljelle jäävä ”pelastuspaketti” ja sitä aikanaan todennäköisesti täydentävä uusi tukirahoitus käytetään loppujen velkojen maksamiseen pankeille ja muille rahoittajille. Näin siitä huolimatta, että yksityisten velkojien alun perin 200 miljardin euron Kreikka-saatavilla on käypää arvoa enää noin 50 miljardia euroa – ei 200, vaan 50 miljardia. Pankkien lisäksi tukirahoilla pelastetaan yksityisiä sijoittajia, eikä kreikkalaisia. Pelastettuaan saksalaiset pankit Angela Merkel ja muut EU:n poliitikot vaativat kreikkalaisilta todellista matokuuria ja loputtomia säästöohjelmia. He viis veisaavat tavallisten kreikkalaisten hädästä kun pankit on nyt pääosin pelastettu kuiville. (Graafi 3: Kreikka / BKT / Krugman / 2009-2014)

Troikka harhatiellä

Troikan (EU-komissio, IMF ja EKP) asettama säästö- ja kasvuohjelma on

Graafi 3: Kreikka / BKT / Krugman / 2009-2014

taloustieteilijä Paul Krugmanin mukaan täysin utopistinen. Troikan vaatiman ohjelman vaikutuksista tehtiin ennuste, joka oli osa sopimuksen hyväksymisprosessia. Ennuste ei toteutunut, vaan aliarvioi säästötoimien negatiiviset vaikutukset todella pahasti. BKT:n piti palata vuosien 2009-2014 välillä lähtötasoonsa.

Toteuma olikin alle 80 prosenttia lähtötasosta, vaikka julkisen talouden säästöt olivat troikan pakottamana n. 22 prosenttia. IMF on myöntänyt Kreikan säästöjen kasvuvaikutukset virheelliseksi. Vaikka se saattoi Kreikan yhä suurempaan ahdinkoon, ohjelmaa ei poliittisten päättäjien toimesta muutettu. (Graafi 4: Kreikka / Julkinen kulutus / Krugman/2009-2014)

Kreikkalaiset eivät vuorenvarmasti selviä hirvittävästä velkataakastaan, vaikka laina-aikaa lisättäisiin maailman tappiin nollakorolla. Kreikkalaisten roikkuminen ”löyhässä hirressä” jatkuu silloin myös loputtomiin. Kansainvälisiä suursijoittajia neuvova analyysiyhtiö Capital Economics on laskenut, että Kreikan pitäisi kyetä peräti viiden prosentin vuotuiseen talouden kasvuvauhtiin ainakin 20 vuoden ajan painaakseen velkaisuusasteensa pelkän talouskasvun voimin edes 90 prosenttiin vuotuisen bkt:n arvosta. Vain Alexander Stubb ja Antti Rinne uskovat siihen.

Kasvojensa säilyttämiseksi EU:lla on kova paine saada Syriza-puolue noudattamaan jo aiemmin Pasok-puolueen kanssa tehtyjä sopimuksia. Taustalla väijyy myös pahin ajateltavissa oleva tilanne. Siinä Espanja, Irlanti, Italia ja Portugali joutuisivat pahenevaan velkakurimukseen. Euroopan keskuspankin kriisimaiden velkapapereiden mittavat ostot päätyvät nekin pahimmassa tapauksessa euromaiden piikkiin.

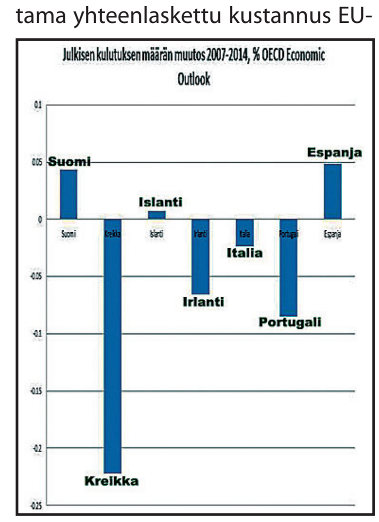
Kreikan vaihtoehto

Loputtomassa ”löyhässä hirressä” roikkumisen sijasta kreikkalaisten kannalta järkevin vaihtoehto olisi lyödä ”hanskat tiskiin” kuten Venäjä (1989), Argentiina (2001) ja Islanti (2008) tekivät. Siis jättää velat maksamatta ja palata takaisin omaan valuuttaan drakmaan. Se tekisi aluksi erittäin kipeää kreikkalaisille, mutta runsaan viiden vuoden kuluttua Kreikka elpyisi kuten Venäjä, Argentiina ja Islanti elpyivät – ja kreikkalaisilla olisi toivoa huomisesta. Nyt sitä ei ole näköpiirissä vuosikymmeniin.

Kipeää se tekisi myös EU:n itsetunnolle ja lasku tulisi EKP:n kautta Suomen Pankille ja edelleen suomalaisillekin veronmaksajille. EU, tämä vapaan, kontrolloimattoman pääoman lippulaiva joutuisi katsomaan peiliin. Samalla euroedustajat joutuisivat miettimään, ovatko he kansan edustajia vai pääoman edustajia? Kreikkalaisten suhteen EU-päättäjät eivät tunne armoa, mutta pankkien pystyssä pitämiseen riittää loputtomasti veronmaksajien rahoja.

Lopuksi

EU:n komission tuoreiden laskelmien mukaan finanssikriisin aiheuttama yhteenlaskettu kustannus EU-

Graafi 4: Kreikka / Julkinen kulutus / Krugman/2009-2014

kansalaisille on ollut 6 000-12 000 miljardia euroa. Suurta summaa on myös selitetty laskelmalla, jonka mukaan finanssikriisi on syönyt 50-100 prosenttia EU:n yhden vuoden bruttokansantuotteesta. Toisin sanoen yhden vuoden ajan kaikki työ, mitä Euroopassa tehtiin, katosi pankkien mustaan aukkoon.

Pankkien pelastamisvalmiuksiin tuli iso muutos, kun EU:ssa hyväksyttiin 15.7.2014 niin sanottu bail in -työkalu osana uutta asetusta. Säännös oikeuttaa kriisiviranomaisen muuttamaan pankin velkoja pankin omiksi pääomiksi sen jälkeen, kun todetaan, että muut pelastustoimet eivät enää auta. Pelastustoimet pankkien ja kansalaisten välillä on poliitikoilta moraalinen valinta.

Ari Ojapelto
tietokirjailija

Tervehdimme Suomen työkansaa Vapunpäivänä 2015
Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry.
Suomen Työväenpuolue rp.
EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry.
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry.
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry.
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry.
Hermannin Naiset ry.
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry.
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry.
Rakennusliiton osasto nro 265

Helsinki

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Paavo Heikkinen
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Jaakko Ahvola
Timo Partanen
Pertti Leino
Taina Mäenpää
Pörrö
Ansu
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Hannele Salava
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Larmo Lehtola
Pekka Tiainen
Aarno Jaakkola
Palstapuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Simo H
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Marja L
Kaksi yhdessä
Paavon naapuri
Harri Jalo
Eino Lindroos
Raimo Ilmari Paavola
Pekka Paperi
Antero Nummiranta
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Kai Kontturi
Raika Kontturi

Espoo

Hannu Kautto

Tommi Lievemaa
Punapaita
Jaana Nurmi
Katariina Nurminen
Pave & Elviira
Arska
Leipäpappi

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Hilja Pietiläinen

Tuusula

Markku Nieminen

Kerava

Abdullah Tammi

Porvoo

Anneli Suni
Matti Wahrman
Yrjö Nieminen
Kalevi Wahrman
Hannu Henttonen
Raimo Järvelä
Hannu Hämäläinen
Pertti Pitkänen
Pekka Kokkinen
Kaija Siippainen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Vera Wahrman
Aune Manelius
Tuukka Wahrman

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Maarkus Uutela
Jarmo Vikman
Mauri Rintala
Reino Intovuori
Kirsi Ruohomäki
Silja Mölkänen
Raimo Paavola
Teuvo Turunen

Raisio

Matti Järvinen
Soile Lahti
Rauha Helenius
Nadja Järvinen
Esa Haaristo
Heikki Laaksonen
Jukka Kaunas

Markku Huhtala

Virrat

Mirjam Virkki
Heikki Hauta-aho
Kirsti Hauta-aho

Hämeenkyrö

Kalle Toivola
Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi
Timo Kangasniemi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Timo Lehtimäki
Reino Sipalainen

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Kauko Kyllönen
Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Pentti Möttönen
Juhani Brander
Taavi Lintunen
Hannu Tiainen
Martti Satri
Risto Koivula

Lempäälä

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Pieksämäki

Cilla Heiskanen

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto
Raimo Ruttonen

Vaasa

Henri Autero

Oulu

Paavo Junttila

Somalia, Bosaso

Mikko Aalto

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mauno Harjunpää
Riitta Vainionpää
Rainer Andersson
Toivo Hakkarainen
Eija Tolonen
Merja Andersson
Maire Wilkman
Anita Salven
Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander

Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Kaikille uusliberalistisen EU-politiikan vastustajille hyvää Vappua. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajille ja toimittajille hyvää Vappua ja kirkastuvia kevätpäiviä.
Kansan ääni

Leikkauspolitiikalle ja Nato-intoilulle jyrkkä EI – Suhteet Venäjään normalisoitava – kansalaisten hyvinvointi etusijalle. Hyvää Vappua!
Tommi Lievemaa

YHÄ ENEMMÄN

Syksy luhistui kosteaksi,
loskaiseksi kaamokseksi.
Joulukuussa kävin sienessä.
Lumi ylsi hetken nilkkoihini.

Pilkkiavannot jäivät kairaamatta,
sukset tervaamatta.
Karhut, kimalaiset, kyyt
eivät talvehdi hiihtoputkissa.

Kuka varasti meiltä talven,
vieritti lumirajan pohjoisemmaksi?

Kevät juoksi varkain sisään.
Krookukset kukkivat jo maaliskuussa.
Muuttolinnut sekoilivat taivaalla.
Katupöly tunkeutui kurkkuuni
aivan liian aikaisin.

Vain Vivaldin neljä vuodenaikaa
soivat puhtaasti korvissani.

Maapalloa piiskaavat
yltiökulutuksen tappavat tuulet.
Ne ylläpitävät mässäilyä ja köyhyyttä.
Jos tyydymme vähempään,
voimme nähdä vielä joskus
korjautuvan – sään.

Matti Laitinen
6.3.2015

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS

Monsanto – ruoan viikatemies

Muutama viikko sitten pystyivät kansalaiset lukemaan iltapäivälehdistä Maailman terveysjärjestön huolesta geenimanipuloidun ruoan sekä torjunta-aineiden altistavasta vaikutuksesta syöpäsairauksiin. Tutkimukset kohdistuivat hyvin suositun torjunta-aine Roundupin sisältämään glysofaattiin, jonka uskotaan aiheuttavan syöpää. Roundupia valmistaa amerikkalainen biogenetiikan yritys Monsanto. Tutkimukset osoittavat, että myrkyllinen aine ei poistu ihmissoluista samalla tavalla kuin monet muut aineet, se pysyy kehossa ja sen vaikutus alkaa näkyä ehkä paljoa myöhemmin.

Torjunta-aineiden aiheuttamasta syöpäalttiudesta on vakava esimerkki Argentiinan eniten viljellyltä alueilta Cordobasta. Siellä lentomyrkytettiin vuosina 2004-2009 suuria alueita ja samalla viljeltiin GMO-tuotteita. Muuntogeeniset viljelyskasvit ovat aiheuttaneet terveydellisen katastrofin; ihmisten syöpäesiintymien määrä kaksinkertaistui tuona aikana. Samalla esiintyi myös geneettisiä vaurioita. Tutkijat ovat täysin varmoja, että syynä ovat lentomyrkytykset ja GMO-kasvit.

Vaikka Euroopassa geenimanipuloidut ruoat ja tuotteet ovat vielä harvinaisia, niin järjestö Friends of the Earth Europé on tehnyt 18 Euroopan maassa tutkimuksen , joka osoittaa, että kaikissa kokeen 18 maassa otetuissa virtsanäytteisssä esiintyi myös kyseistä ainetta. Tällä hetkellä on 14 eri tuotetta jonottamassa hyväksyntää EU:n byrokratian rattaissa. Järjestö vaatii EU:ta tutkimaan, kuinka glyfosaatti on joutunut kehoon ennen kuin mitään uusia GMO-tuotteita hyväksytään.

Tavoitteena maailman ruokatuotannon hallinta

Vihdoinkin aletaan herätä Monsanton touhuihin sen pyrkimyksissä maailman ruokatuotannon täydelliseen hallintaan. Monsanto on biogenetiikkaan erikoistunut yritys, joka perustettiin 1901. Sillä on yli 18 000 työntekijää 50 maassa ja moninaisia keinoja pyrkimyksiensä toteuttamiseen. Monsanto sanoo lajikkeidensa ja tuotteidensa, joita se pyrkii patentoimaan, olevan puhtaita ja syyttömiä. Historia puhuu toista kieltä ja edellä olevien kaltaisten tutkimusten mukana tulee enemmän tietoa haitoista, joita yritys on pyrkinyt peittämään kaikin keinoin.

Monsanto on hakeutunut lähes kaikkialle maailmassa, myy tuotteitaan ja tekee yhteistyösopimuksia tai vain ottaa haltuunsa maata eri keinoilla. Suomessa se sai luvan tehdä kenttätutkimuksia GMO-punajuurelle, Ruotsissa perunalle. Viimeisin maa, jonne se on hakeutunut voimalla on Ukraina, jonka valtavat maanviljelysalueet ovat maassa tehdyn kumouksen jälkeen Monsanton käsissä yhä enenevässä määrin. Monsanto voi tehdä kokeita Ukrainassa kohta täysin vapaasti. Takana on kaiketi Monsanton Euroopan markkinoiden avautuminen Ukrainan kautta.

Tämä jättimäinen kemian yritys, joka muun muassa myi USA:n armeijalle lehvistömyrkky Agent Orangea, joka tappaa vieläkin väkeä Vietnamissa, on hyvin voimakas ja varakas yritys. Monsanto ei kaihda keinoja murskata vastustajiansa. Se käyttää valheellista mainontaa, lahjoo poliitikkoja tai valehtelee suoraan tuotteistaan. Yritys salakuljettaa tuotteitaan rajojen yli, levittää niitä muiden pelloille ja vie viljelijät oikeuteen, jolloin vastustajat useimmiten sortuvat Monsanton patenttijuttuun. Yritys kartoittaa ympäristöaktivisteja ja se kyseenalaistaa tutkijoiden tuloksia, sillä suurin osa tämän päivän GMO-tutkimuksista ovat yrityksen omia tutkimuksia.

Monsanto ei kaihda likaisia keinoja

Roundup ei ole Monsanton ainoa haittatuote. Se on tuonut maailmalle myös Posilacin, naudan kasvuhormonituotteen, jolla on myös paljon sivuvaikutuksia eläimissä; utaretulehduksia, geneettisiä kasvumuutoksia, bakteereja maidossa ja poikimishäiriöitä. Aineen epäillään olevan vaikuttajana rintasyöpään sekä eturauhasen ja paksusuolen syöpään.

Kuva: Seppo Aaltonen

Monsanton vastainen mielenosoitus 25.5.2013 keräsi suuren joukon nuoria protestoijia Helsingin keskustaan. Muistutettiin mm., että "luonnon monimuotoisuus on elämän ehto".

Monsanto on myös Bollgardin, puuvillalajikkeen luoja. Kasvi sisältää botuliinibakteerin myrkkygeenin. Tämä aiheutti lahottajabakteerin esiintymisen tuotteessa. Sen seurauksena tuhannet intialaiset tekivät itsemurhan, kun elinkeino katosi ja he velkaantuivat Monsantolle. Eli yritys pyrkii myös maailman maanviljelyssiemenien omistajaksi ja myyjäksi.

Monsanto on myös hankkimassa itselleen maa- ja vesialueita luvallisesti tai luvatta, sillä niiden takaaminen sille on tärkeätä. Se yksinkertaisesti pilaa vesiä, puhdistaa ne ostettuaan ne ja myy kalliilla kuluttajille. Useimmat suuret maanviljelysalueet ovat vähävetisillä alueilla, siksi veden saanti on tärkeä asia yritykselle.

Taistelu Monsantoa vastaan on kasvamassa, kun havaitaan sen tuotteiden haitat. Yli 30 maata on kieltänyt sen tuotteet, mutta sillä on suuret tukijat ja keinonsa lisätä mahtiaan. Sillä se, joka hallitsee ruokaa ja vettä, hallitsee maailmaa. Suomessakin on liike, joka haluaa yrityksen pois maasta. Yhä useamman vain toivoisi osallistuvan tähän kamppailuun, sillä ihmisten on helppo aktivoitua puhtaan juoman ja ruoan taakse, kun vihollinen haittoineen on ensin paljastettu. Suomella on hyvät mahdollisuudet itse huolehtia näistä tärkeistä asioista ilman Monsanton kaltaisia yrityksiä.

Esa Salomaa

On tehtävä kokonaisvaltainen verouudistus

Valtion ns. kestävyysvaje johtuu täysin holtittomasta veropolitiikasta eli siitä, että yrityksiä ja yksityisiä suurituloisia kapitalisteja paapotaan suorastaan puolijumalina. Yritysvero on aina peritty voitosta, joka on jäänyt sen jälkeen, kun yritykset ovat vähentäneet tuloistaan kaikki mahdolliset ja mahdottomat kuluerät. Tästä johtuu, että yritysten verotuksella ei ole mitään tekemistä kilpailukyvyn kanssa.

Vielä 1993 yritykset maksoivat voitoistaan 50 % veroa. Nyt enää 20 %. Tästä yhteiskunta on menettänyt verotuloja 2013 vuoden tulosten mukaan 5,5 miljardia euroa. Se on valtion lahja yrityksille, jotka sijoittavat voittojaan ulkomaille. Samaa linjaa on toteutettu myös yksityisten suuritulоisten verotuksessa.

Yli 55 000 euroa ansaitsevien verotus on lähes naurettavan alhainen heidän maksukykyynsä verraten. Esimerkiksi 300 000 euroa ja sen yli ilman ylärajaa ansaitsevat maksoivat tuloistaan veroja vain 31,7 %. Tässä ryhmässä (4100 tulonsaajaa, 0,1 % kaikista) keskimääräinen kuukauden bruttotulo oli 73 378 euroa ja nettotulo 50 128 euroa. Ryhmässä alle 35 000 euroa ansainneiden (3 348 601 tulonsaajaa, 73,1 % kaikista) kuukauden keskimääräinen bruttotulo oli 1 462 euroa ja nettotulo 1 239 euroa.

Henkilöverotus on sikäli merkillinen, että kaikki tulolähteet verotetaan eri tavalla. Siksi kokonaisvaltainen verouudistus vaatii, että kaikki palkka-, eläke-, pääoma- ja muut tulot yhdistetään yhdeksi verotettavaksi määräksi ja vero muutetaan progressiiviseksi niin, että jokainen osallistuu kestävyysvajeen hoitamiseen ja hyvinvointiyhteiskunnan pelastamistalkoisiin.

Kaaviossa (liite) ensimmäisenä ovat kuukauden keskimääräiset bruttopalkat, vihreä pylväs, toisena uudistettava progressiivinen vero, punainen pylväs, ja kolmantena käteen jäävä nettopalkka, sininen pylväs. Pylväiden alla ovat niitä vastaavat luvut euroa kuukaudessa. Uudistus merkitsisi sitä, että 1-2 tuloluokan verotus säilyisi nykyisellään. Korotus koskisi vain niitä, joilla on todella varaa. Tuloluokassa 3 vero lisääntyisi 424 euroa kuukaudessa, 4:ssä 1 408 euroa, 5:ssä 2 720 euroa, 6:ssa 6 074 ja ylimmässä 35 453 euroa kuukaudessa.

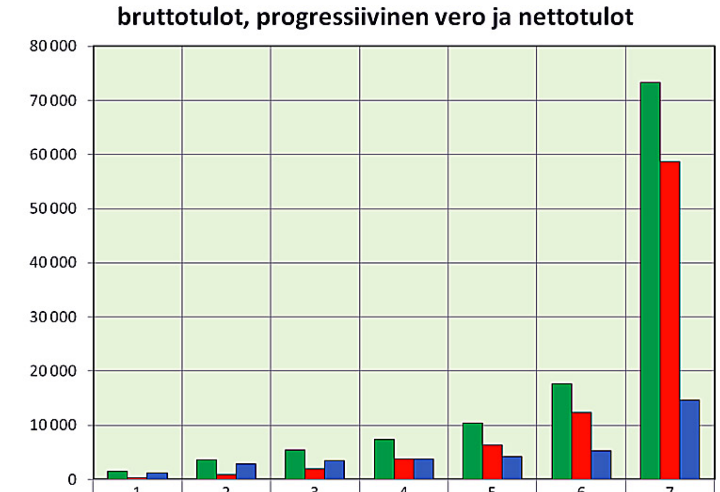
Ylimmässä tuloluokassa kuukauden nettotulo olisi vieläkin lähes 12-kertainen alimman tuloluokan nettotuloon verraten. Itseasiassa uudistus rasittaisi vain 8,6 % kai

kista tulonsaajista. Se kuitenkin toisi yhteiskunnan kassaan 7,2 miljardia euroa. Nyt se menee valtion lahjana pienelle suurituloisten joukolle.

Rahaa on niin, että kaikki puheet kestävyysvajeesta ovat pelkästään suurituloisten kapitalistien ja heidän äänitorviensa aikaansaannosta.

Kai Kontturi

Kokonaisvaltaisen verouudistuksen jälkeen luonnollisten henkilöiden vuoden 2013 bruttotulot, progressiivinen vero ja nettotulot

	1	2	3	4	5	6	7
Bruttotulo	1 462	3 637	5 410	7 415	10 452	17 652	73 378
Prog.vero	223	855	1 947	3 707	6 271	12 356	58 702
Nettotulo	1 239	2 782	3 462	3 707	4 181	5 295	14 676

Lähde: Verohallitus ja Kai Kontturin veroprogressiolaskelma ja lisätulo **7,2 mijardia euroa.**

Kauppatiede ei ole kansantaloustiedettä

Jyväskylän yliopiston tuore kauppatieteen professori Kimmo Alajoutsijärvi suomii Talousanomien haastattelussa varsin suorasanaisesti kauppatieteilijöitä Euroopan ja maailman talousongelmista. Hänen sanomansa kertoo siitä, että kansantalouden suunnitteluun ovat tunkeutuneet markkinavoimat, jotka ovat saaneet keskeisen aseman kansojen talouksien suunnittelussa. Itse kansantaloustiede ja sen hyvinvointiin tähtäävät pyrkimykset ovat saaneet alistua kauppatieteille ja sen matemaattisille yhtälöille, vaikka jo Keynes aikanaan korosti, että kansantaloustiede ei ole matematiikkaa eikä ilmaistavissa matematiikan yhtälöin.

Neljännen valtiomahdin eli median syyksi voi laittaa sen, mikä totuus kasvaa yhteiskunnassa vaikutusvaltaisimmaksi. Media on osoittanut kansantaloustieteelle ja -tieteilijöille toimitusten takaovea ja sisään on marssitettu ekonomit, kauppatieteilijät ja kirjava joukko analyytikkoja tulkitsemaan kulloistakin taloudellista tapahtumaa ja tekemään markkinoiden edellyttämiä johtopäätöksiä poliittisille toimille ja -toimijoille. Markkinoiden "totuus" on tuonut kansantalouksien ohjeeksi monetarismin, leikkaukset, höyläykset ja kestävyysvajeet, jotka media on suodattanut ja siedättänyt kansan ja puolueiden hyväksymiksi totuuksiksi.

Nyt ovat menossa todelliset säästöviikot, koska tulevaan hallitukseen ei tule kelpaamaan puolue, joka ei ole ns. kestävyysvajeen nimissä valmis "säästämään" 6 miljardia euroa vaalikauden aikana. Kansantalouden termein säästäminen tarkoittaa aina kansantalouden supistumista ja työttömien lisääntymistä, hyvinvoinnin purkamista ja köyhien määrän kasvua, kuten olemme jo edellisten hallitusten jäljiltä saaneet havaita. Pahoinvoinnin lisääminen on saanut vastuunkannon nimen kauppatieteen termein, kansantaloustieteessä voidaan puhua vastuuttomuudesta tai ymmärtämättömyydestä kansaa ja sen hyvinvointia kohtaan.

Kansantaloutta on vaikea hoitaa finanssipoliittisin ja sisäisen devalvaation (mm. palkkojen alennukset) keinoin, jossa yksityiset pankit toimivat "rahan luojina". Tarvittaisiin oma valuutta ja oma keskuspankki, että taloudellisten toimet olisivat vaikuttavia ja kohdistuisivat tasa-arvoisemmin kaikkiin kansalaisiin ja erilaisten tulojen nautintaoikeuksiin. Tämä on sanoma, joka välittyy mediapimentoon jäävältä kansantalouden tutkimukselta.

Professori Alajoutsijärvi näkee, että kauppatieteilijöiden ja poliitikkojen symbioosi on helppoine matemaattisine totuuksineen aikaansaanut finanssikriisit, finanssikapitalismin kasvun ja itsenäistymisen omaksi tuotannonalakseen, jolla ei ole tekemistä reaalimaailman kanssa. Tällä "helpolla säästämisellä" menemme tuleviinkin vaaleihin, sivuuttaen kansantaloustieteen tutkimuksen, median – ennen kaikkea Ylen – vaikutuksesta. Yleä kaiketi voi pitää pahimpana syntisenä koska sen sivistyksellinen tehtävä on määritelty Yleisradiolaissa.

Hannu Ikonen
Liljendal/Loviisa

70 vuotta sitten (24)
Berliinin operaatio johti natsi-Saksan ehdottomaan antautumiseen

Sotatoimi Berliinin valtaamiseksi alkoi aamuyöllä 16.4.-45. Sen toteuttivat yhdessä 1.V-VR, 1.UR ja 2.V-VR. 2.V-VR liittyi operaatioon vasta 20-23. 4. Tämä vaikeutti operaatiota, mutta useistakin syistä alkamisajankohtaa ei voitu muuttaa. Hyökkäys aloitettiin yöllä voimakkaalla tykistön, kr-heitinten ja "katjushojen" tulivalmistelulla. Varsinainen hyökkäys aloitettiin ilmatorjunnan valonheitinten valossa. Näin hyökkäykseen saatiin yllätysmomentti (katso KÄ 2a/15).

Muutamaa tuntia ennen ilmavoimien ja tykistön tulivalmistelua kaikkien yksiköiden komentajat tarkastivat vielä joukkojensa taisteluvalmiuden. Joitain minuutteja ennen operaation alkua Zukov siirtyi keskeisten sotaneuvoston jäsenten ja komentajien kanssa 8.KaA:n tähystyspaikalle seuraamaan taistelun alkuvaiheita. Päivällä tähystyspaikalta näkyi koko Oderin läheinen maasto. Nyt vallitsi täysi pimeys ja oli aamusumua.

Yllätyshyökkäys valonheitinten valossa

Tasan klo 05.00 tuhansien tykkien, kr-heitinten ja Katjušhojen laukaukset valaisivat maaston ja pian kajahti voimakas ammusten, kranaattien ja lentopommien räjähdysten jylinä. Tulivalmistelun ensi sekunteina vihollinen ampui joitain konekiväärisarjoja. Sitten kaikki vaikeni. Puolen tunnin tulivalmistelun jälkeen ei kuulunut vihollisen laukauksia. Siitä pääteltiin vihollisen puolustusjärjestelmien lamaantuneen täydellisesti. Aloitettiin yleishyökkäys. Sen merkiksi ammuttiin tuhansia erivärisiä raketteja. Heti syttyivät 200 m välein asennetut 140 ilmatorjunnan valonheitintä, sokaisivat vihollisen ja osoittivat panssareille ja jalkaväelle hyökkäyskohteet. Tykistö voimisti ja siirsi tultaan jalkaväen ja panssareiden hyökätessä vihollisen asemiin.

Vihollispuolustus lamaannutettiin

Aamun valjetessa neuvostojoukot olivat ylittäneet vihollisen ensimmäisen aseman ja aloittivat rynnäkön toista asemaa vastaan. Vihollinen ei voinut käyttää yöllä tehokkaasti ilmavoimiaan ja aamulla hyökkäävät neuvostojoukot olivat jo niin lähellä vihollista, että omiaan vaarantamatta ilmapommituksia etummaisia neuvostojoukkoja vastaan ei voitu käyttää. Puna-Armeijan ilmavoimat lensivät taistelualueella aaltoina pommittaen kohteita, joihin tykistö ei yltänyt. Ensimmäisenä hyökkäyspäivänä lennettiin 6550 taistelulentoa ja tykistö ampui 1,24 miljoonaa laukausta. Vihollisen puolustus lamaannutettiin 8 km syvyyteen.

Vihollisen vastarinta voimistui Seelovin kukkuloilla

Neuvostojoukot etenivät 16.4. aamulla kaikkialla rintamalla. Vähitellen päivän edetessä ns. Seelovin kukkuloilta alkoi voimistua vihollisen tykistön ja kr-heitinten vastaisku ja Berliinin suunnalta lensivät natsien pommituskonelaivueet. Seelovin kukkulat muodostivat Berliinin kaakkoispuolella luonnonesteen, joka vaikeutti tehokkaasti tykistön ja ps-voimien toimintaa ja esti tähystämästä syvälle vihollisen puolustukseen. Täällä saksalaiset aikoivat pysäyttää neuvostojoukkojen hyökkäyksen. Operaation ensimmäisenä päivänä selvisi, että siellä vihollisen puolustus oli säilynyt kohtuullisen eheänä. Tässä vaiheessa iskun vahventamiseksi ja vihollisen puolustuslinjan murtamiseksi suunnattiin taisteluun Katukovin ja Bogdanovin 1.- ja 2.KaPsA. Iltapäivällä n. klo 15.00 Zukov joutui ilmoittamaan päämajaan, että Seelowin kukkulat saadaan vallattua vasta seuraavana päivänä 17.4. Päämaja ilmoitti 1.UR:n ylittäneen Neissen ja käski tukea ps-armeijoiden iskua ilmavoimilla.

Seelovin kukkulat vallattiin

Illalla päämajasta vaadittiin Seelowin kukkuloiden valtaamista 17.4. ja luvattiin lähettää 1.UR:n Rybalkon ja Leljušenkon ps-armeijat hyökkäämään Berliinin suuntaan. 3.KaPsA:n tuli edetä Zossenin kautta Berliiniin etelästä ja 4.KaPsA:n Potsdamiin. Samalla komennettiin Rokossovskia nopeuttamaan 2.V-VR:n Oderin ylitystä.

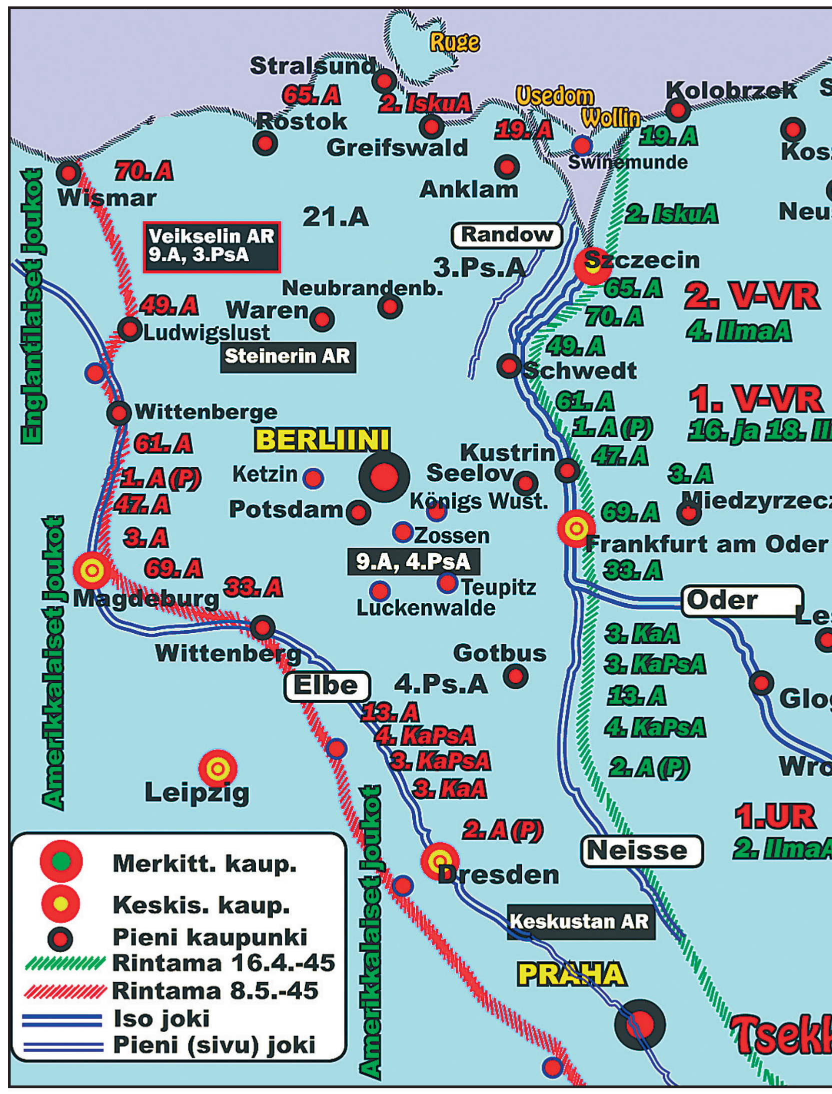
Kovat taistelut raivosivat 17.4. kaikilla 1.V-VR:n rintamakaistoilla. Taisteluun lähetetyt ps-armeijat alkoivat murtaa vihollisen puolustusta Seelowin kukkuloiden alueella. Natsit alkoivat vetäytyä ja 18.4. aamuun mennessä Seelowin kukkulat oli vallattu. Fasistit asettivat silloin neuvostojoukkoja vastaan kaikki käytettävissä olevat reservinsä jopa Berliinin puolustuksesta. Kestämättä Puna-Armeijan hyökkäystä fasistit alkoivat kuitenkin vetäytyä Berliinin uloimmalle puolustuskehälle. Ensimmäisenä päivänä 1.V-VR:n ps-armeijat taistelivat kiinteässä yhteistyössä yleisarmeijoiden kanssa kykenemättä irtaantumaan rintaman edelle.

Berliiniä puolustavat natsijoukot saarrettiin kahteen mottiin

Vihollisen puolustus oli 1.UR:n kaistoilla heikompaa ja 19.4. aamulla molemmat rintaman ps-armeijat alkoivat edetä, 3.KaPsA Zossenin- ja 4.KaPsA Luckenwalden (Potsdam) suuntaan. Zossenin alueella vastarinta voimistui ja 1.UR:n joukkojen eteneminen hidastui. Operaation 5. päivänä 20.4. 1.V-VR:n 3.IskuA:n kaukotykistö alkoi tulittaa Berliiniä ja alkoi rynnäkkö kaupunkiin. 21.4.-45 1.V-VR:n 3.IskuA:n, 2.KaPsA:n, 47.A:n ja 5.IskuA:n joukot murtautuivat Berliinin esikaupunkeihin ja alkoi taistelu itse kaupungissa. Samaan aikaan mm. rintaman 61.A sekä Puolan sotaväen 1.A etenivät Berliinin pohjoispuolitse Elbelle kohdatakseen siellä liittolaisjoukot. Vihollisen puolustuksen nujertamiseksi päätettiin lähettää 1. ja 2.KaPsA, 8.KaA, 5.IskuA. 3.IskuA sekä 47.A taisteluun suoraan kaupunkiin voimakkaan ilma- ja tykistötulen sekä panssarivoimien tukemana. 23.-24.4. nämä 1.V-VR:n joukot taistelivat jo kaupungin keskustassa ja Berliinin eteläosissa operoivat 1.UR:n 3.KaPsA:n joukot. Berliiniä puolustavat natsijoukot joutuivat saarroksiin 25.4. kun 1.UR:n ja 1.V-VR:n joukot kohtasivat Berliinin länsipuolella Ketzinin alueella. 3.IskuA eteni Oderin-Spreen kanavan linjaa Königs Wusterhausenin alueelle. Sieltä se kääntyi etelään Teupitzin suuntaan ja yhtyi 25.4. 1.UR:n oikean sivustan kanssa ja Wendisch-Buchholzin alueella olevat vihollisvoimat joutuivat saarroksiin.

Taistelut siirtyivät kohti Berliinin keskustaa

Kaupungin puolustus oli heikentynyt alueilla, joilta joukot oli lähetetty puolustamaan Seelowin kukkuloita. Päävastarintapesäkkeet kierrettiin. Kaupungin keskustaa lähestyttäessä vastarinta voimistui. Vihollinen käytti hyödykseen kaupunkirakennetta: tunneliverkostoa, kivitaloja, pommisuojia ym. Hyökkäystä jatkettiin taukoamatta, ettei vihollinen ehdi järjestää puolustusta uusissa kohteissa. Taisteluryhmitykset porrastettiin. Päivällä hyökkäsi ensimmäinen- ja illalla toinen porras. Jokaiselle Berliiniin hyökkäävälle armeijalle oli määrätty omat kaistat. Hyökkäyksen päätaakan kantoivat eri aselajeista muodostettavat rynnäkköryhmät ja osastot. Jalkaväen ja ps-voimien jokaista hyökkäystä tuettiin ilmavoimien ja tykistön massa-iskuilla. Berliinin taistelujen kolmantena päivänä Tuotiin Sleesian asemalta erikoislevitettyä rataa pitkin linnoitustykkejä, jotka avasivat tulen kaupungin keskustaa kohti. Niiden jokainen ammus painoi puoli tonnia. Kiivaita taisteluja käyden 5.IskuA jatkoi 24.4. etenemistä Berliinin keskustaan kohti Alexanderplazia, keisari Wilhelmin palatsia, Berliinin raatihuonetta ja valtakunnankansliaa.

Karttapiirrokseen on merkitty vihreällä vinokatkoviivalla rintama 16.4. Berliinin operaation alussa. Vihreällä on merkitty keskeisimpien Puna-Armeijan yksiköiden senhetkinen sijainti. Punainen vinokatkoviiva (liittoutuneiden demarkaatiolinja) näyttää suunnilleen rajan, jolla sijaitsi Puna-Armeijan ja länsiliittoutuneiden ennalta sovittu etenemisalue. Piirrokseen on punaisella lisätty neuvostoarmeijan yksiköiden (tai niiden osien) sijainti voitonpäivänä 9.5. Berliiniin sijoittuvien yksiköiden tai niiden osien sijaintia ei ole merkitty. Tässä vaiheessa Praha oli vielä saksalaisten käsissä ja taistelut siellä jatkuivat vielä runsaan viikon.

Berliinin puolustus hajosi täydellisesti. Kaupungin keskustassa taistelut yltyivät 25.4. ja lujista tukikohdistaan käsin vihollinen teki sitkeää vastarintaa. Natsijohdon kommentit, toiveet ja käskyt muuttuivat epärealistisiksi. Hitler antoi käskyjä "armeijoilleen" rientää puolustamaan Berliiniä tietämättä, että neuvostojoukot olivat ne jo tuhonneet. Viimeisenä toiveenaan natsijohto päätti siirtää Elbeltä kaikki joukot Berliiniin. Siinä vaiheessa kaikki tämä oli jo myöhäistä.

Punainen lippu nostettiin valtiopäivätalon katolle

Kaupunkitaisteluissa neuvostojoukot kärsivät suuria menetyksiä, mutta ryntäsivät eteenpäin kohti Berliinin keskustaa, missä hitleriläisten ylin johto majaili. Kaupungin keskustassa alkoivat 29.4. ankarat taistelut. Suora hyökkäys katuja pitkin Raatihuoneelle oli mahdotonta. Silloin sinne päätettiin hyökätä viereisten talojen seinien lävitse. Pioneerien panostamiin talojen seiniin räjäytettiin aukot, joihin rynnäkköjoukot tunkeutuivat. Läheiset talot puhdistettiin ja Raatihuoneen rautaportit rikottiin rynnäkkötykeillä. Sotilaat ryntäsivät rakennukseen ja valloittivat sitä huone kerrallaan. Berliinin keskustassa hyökkäsivät yhteistyössä 5.IskuA, 2.KaPsA ja 3.IskuA. Niitä tuki 16.IlmaA. Valtiopäivätalolla verinen taistelu käytiin 30.4. Sitä puolustivat n. 6000 sotilaan vahvuiset SS-valiojoukot aseistuksenaan ps-voimia, rynnäkkötykkejä ja tykistöä. Valtiopäivätalon välittömän rynnäkön suoritti 3.IskuA:n vahvennettu 150. Idritsin Div., jonka johdossa oli kenraali V.P. Štatinov. Divisioonaa tuki mm. 23.ps-prikaati. Klo 15.00 mennessä valtiopäivätalon katolle nostettiin voiton merkiksi punainen lippu, vaikka talossa vielä taisteltiin. Vapunpäivän 1.5. päättyessä taloa puolustaneet 1500 natsisotilasta antautuivat. Silloin Saksa oli täydellisesti murskattu. Natsien käsissä oli enää eläintarha ja hallintokortteli, jossa sijaitsivat valtakunnankanslia ja Hitlerin bunkkeri.

"Vain ehdoitta antautuminen riittää"

Vapunpäivänä 1.5.-45 aamuyöllä klo 03.50 tuotiin 8.KaA:n komentopaikalle Saksan maavoimien yleisesi-

Jatkuu sivulle 13

Tilanteesta, jossa punainen lippu asetettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle onnistui neuvostoliittolainen valokuvaaja Jevgeni Haldei nappaamaan useita kuvia, joista monet ovat levinneet hyvin laajalle. Kuva lehdestä "Sosialismin teoria ja käytäntö".

70 vuotta sitten (24): Berliinin operaatio johti natsi-Saksan ehdottomaan antautumiseen...

Jatkoa sivulta 12

kunnan päällikkö jalkaväenkenraali Krebs. Hän ilmoitti omaavansa valtuudet neuvotella aselevosta. Asiasta ilmoitettiin Zukoville. Krebsin ilmoituksen mukaan Hitler oli edellisenä päivänä tehnyt itsemurhan. Ilmoituksen tehnyt 8.A:n komentaja Tšuikov luki Göbbelsin Neuvostoliiton korkeimmalle sotilasjohdolle osoittaman kirjeen. Siinä ilmoitettiin Hitlerin luovuttaneen kaiken vallan Dönitzille, Göbbelsille ja Bormanille. Ilmoituksen kuultuaan Zukov lähetti välittömästi sijaisensa armeijankenraali Sokolovin Tšuikovin komentopaikalle. Ohjeena Sokolovilla oli, että Krebsiltä vaaditaan natsi-Saksan antautumista ehdoitta. Heti tämän jälkeen Zukov soitti Moskovaan Stalinille, joka herätettiin. Zukovin ilmoitukseen Stalin totesi. "Vihdoinkin konnan leikki loppui! Vahinko, ettei onnistuttu sieppaamaan häntä elävänä. Missä Hitlerin ruumis on?" Keskustelun lopuksi Stalin sanoi, että ei saa käydä mitään neuvotteluja Krebsin eikä muidenkaan hitleriläisten kanssa. Vain ehdoitta antautuminen riittää.

Pohjois-Saksan valtaus alkoi pitkällä marssilla

Maaliskuun 30. p. 2.V-VR:n joukot valtasivat Gdanskin. Välittömästi rintaman joukot alkoivat valmistautua marssille 350 km länteen osallistuakseen Berliinin operaatioon. Alhaisen suorituskyvyn vuoksi rautateitse siirrettiin vain panssarit ja kaikki telaketjuilla kulkeva kalusto. Kaikki muu siirrettiin jalkamarssilla, pyöräajoneuvoilla, hevoskärryillä ym. Ensimmäisenä 5.4. lähtivät liikkeelle 49., ja 70.A:n joukot ja sen jälkeen muut armeijat. Viimeisenä lähti 19.A, koska sen tehtävänä oli tuhota viimeisiä saksalaispesäkkeitä Gdanskin pohjoispuolella (KÄ 2a/15). Yleisjoukkojen päivämarssi oli 40-45 km. Autokolonnat siirtyivät päivällä 30-40 km ja yöllä 20-30 km tunnissa. Hevoset kulkivat 35-45 km/vrk ja jalkamarssilla taitettiin 30-35 km/vrk. Rokossovski kutsuttiin päämajaan, jossa tarkennettiin 2.V-VR:n tehtävät. Kun 1.V-VR:n ja 1.UR:n hyökkäys Berliiniin alkoi 16.4., niin 2.V-VR:n osalta alkamisajankohdaksi asetettiin 20.4.-45. Aikataulu oli kireä ja lisää ajokalustoa päämaja ei voinut antaa.

"Kaksi Dnepriä ja niiden välissä Pripet"

Oderin alajuoksulla 2.V-VR:n joukot ottivat haltuunsa alueen, jota 1.UR:n 61.A oli tähän saakka valvonut. Rintaman joukkoja erotti vihollisesta Oder-joki, joka sillä kohdalla oli haarautunut kahdeksi joeksi, Ost-Oderiksi ja West-Oderiksi. Niiden välissä oli kostea jokiluhta. Lähes ylipääsemättömän vesistön leveys oli 5-6 km. Sotilaat löysivät tilanteelle osuvan määritelmän: "kaksi Dnepriä ja niiden välissä Pripet". Jokiluhdalla oli vanhojen suojapatojen jäännöksiä, joita saattoi käyttää hyväksi. Marssilla olleet joukot alkoivat saapua paikalle ja miehittää hyökkäyskaistojaan. Hyökkäysvalmistelut aloitettiin välittömästi. Lentäjät valokuvasivat vastarannan vihollispuolustuksen, joka West-Oderin länsipuolella ulottui 10 km syvyyteen, käsitti kolme asemaa, joissa jokaisessa oli 1-2 taisteluhautaa. Joen rantaa pitkin oli sijoitettu 10-15 m välein taisteluhautaan yhteydessä olevat konekivääripesäkkeet. Sotavankien tietojen perusteella Oderin takana asutuskeskukset oli 40 km syvyydeltä muutettu tukikohdiksi. Lisäksi fasisteilla oli rintaman hyökkäyssuunnalla toinen puolustusvyöhyke, joka kulki Randow-joen länsirantaa 20 km Oderista.

Sota pyyhkäisi Valko-Venäjän yli kahdesti ja kolme vuotta kestänyt fasistimiehitys raunioitti maan. Siellä tiedetään, mitä fasismi on. Voitonpäivää juhlivat kaikki ihmiset; eläkeläiset, nuoret, työläiset, veteraanit ym. hyvin värikkäästi. Kuva Voitonpäivän marssilta vuonna 2011 Minskissä.

Kuva: Heikki Männikkö

Ala-Oderin ylitys oli vaikea sotilaallinen operaatio

Tiedustelun mukaan suurimmat vihollisvoimat olivat juuri neuvostojoukkojen pää-iskun suunnalla, joka sijaitsi 45 km levyisellä kaistalla Stettin- Schwedt. Iskun suuntaa ei voitu enää muuttaa. Hyökkäys piti suorittaa 65., 70. ja 49.A:n voimin. Stettinin pohjoispuolelta kapean salmen yli hyökkäsi 2.IskuA. Pohjoisempana rannikkoa pitkin Stettinin lahden pohjoispuolitse Dievenow-salmen kautta hyökkäsi 19.A. Läpimurron jälkeen armeijoita tuli vahvistaa ps-ak:lla. West-Oderin puolustuksen murtamisen jälkeen hyökkäyksen piti edetä ensi vaiheessa linjalle Neuenkirchen-Demmin-Malchen-Waren-Wittenberge (Elbe). Iskusuuntaan muodostettiin 150 "putkea" rintamakilometrillä käsittävä tykistöryhmitys, joka auttoi jalkaväkeä Oderin ylityksessä ja vihollisjoukkojen murtamisessa koko taktiseen syvyyteen. 4.IlmaA tuki hyökkäystä ilma-iskuilla. Oderin ja jokiluhdan kokonaisleveys oli kuusi kilometriä. Tulivalmistelussa tykistön osumatarkkuus tällä etäisyydellä oli alhainen. Myöskään tykistöä ei tarpeeksi nopeasti voitu siirtää jokialueen länsirannalle, jolloin jalkaväki joutui alussa taistelemaan ilman tykistösaattoa. Vastuu tulituesta annettiin ilmavoimille. Pioneerijoukot siirsivät rannalle ponttoneja, satoja veneitä sekä puutavaraa laiturien ja siltojen rakennustarpeiksi. Yön pimeydessä eräät yksiköt siirtyivät itäisen Oderin yli jokiluhdalle ja ottivat siellä suojapadot haltuunsa. Näille sillanpäille siirrettiin vähittäin joukkoja. Berliinin suunnalta oli Oderin alajuoksulle kuulunut 16.4. lähtien tykistön jyly, kun 2.V-VR oli 19.4. saanut hyökkäysvalmistelunsa loppuun.

Ylitys alkoi ilmavoimien ja tykistön voimakkaalla tulivalmistelulla

Hyökkäystä vasten yöllä pommikoneet moukaroivat taukoamatta West-Oderin länsirannan vihollisasemia. Erikoisosastot olivat jo ennen hyökkäystä ottaneet haltuunsa West-Oderin länsirannalla pieniä sillanpää-asemia ja kävivät taisteluja niiden laajentamiseksi ja koko jokiluhdan haltuunottamiseksi. Suojapadoille siirrettiin lisää joukkoja. Ponttoneja laitettiin käyttökuntoon. Upottavien lettojen yli rakennettiin telateitä ja veneet pidettiin valmiina. Stettinin ja Schwedtin välisellä 47 km alueella armeijat valitsivat 4 km levyisen läpimurtokaistan. Tykistövalmistelu alkoi klo 07.00 aamulla. Veden nousun vuoksi Batovin 65.A:n armeijassa tykistövalmistelu aloitettiin jo 06.00. Tykistövalmistelun aikana kaikki uivat ylimenovälineet laskettiin vesille.

Tulen ja savuverhon suojassa vallattiin sillanpäät

65.A onnistui siirtämään West-Oderin länsirannalle nopeasti suuren ryhmän jalkaväkeä aseistuksenaan konekiväärejä, kr-heittimiä ja 45 mm tykistöä. Maihinnousuaallot seurasivat toisiaan ja myös lossit otettiin käyttöön. Länsirannan suojapadoista taisteltiin raskaasti, sillä ilman niitä oli mahdotonta purkaa losseilta raskasta kalustoa. West-Oderin länsirannalla toiminta-alue laajeni sitä mukaa, kun sinne saatiin lisävoimia. Pioneeriyksiköt alkoivat jv-yksiköiden avulla rakentaa ponttoni- ja lauttasiltoja. Vihollinen toi vastahyökkäykseen ps-voimia ja West-Oderin länsirannalla Puna-Armeijan kärkijoukot taistelivat ilman panssaritukea ja saattavaa tykistöä. Klo 13.00 mennessä 65.A:n kaistalla otettiin käyttöön kaksi 16 tonnin kantoista lauttasiltaa ja iltaan mennessä oli länsirannalle siirretty 31 pataljoonaa aseistuksenaan mm. 50 kpl 45 mm tykkejä sekä 70 kpl 82 mm ja 120 mm kr-heitintä. Oli myös vallattu 6 km leveä ja 1,5 km syvä sillanpää. Natsit lähettivät vastahyökkäykseen ps- voimia, jotka tuhottiin suora-ammunta tykeillä.

Popovin 70.A ylitti joen 4 km levyisellä kaistalla, jolla tykistön ja kr-heitinten tiheys oli 220 "putkea" rintamakilometrillä. Tykistötulen suojassa veneillä ym. ylimenovälineillä soudettiin vastarannalle. Soutajia lukuun ottamatta veneiden miehistö tulitti vihollista konekivääreillä ja kevyillä aseilla. Ensimmäisen hyökkäyspäivän iltaan tullessa 70.A:n kaistalla Ost-Oderilla toimi yhdeksän pikasiltaa, neljä lauttasiltaa ja yksi yli 50 tonnin silta. West-Oderilla liikennöi kuusi amfibiautojen hinaamaa lauttaa ja länsirannalle alkoi saapua tykistöä.

Ylitys jatkui taukoamatta vastarinnasta huolimatta

Grišinin 49.A ei onnistunut ylittämään jokea. Armeijan kaistalla jokiluhtaa halkoivat kanavat. Yhtä niistä tiedustelu oli luullut West-Oderin pääuomaksi. Kaikki tykistön tulivalmistelu oli suunnattu kanavan varteen. Jalkaväen edetessä West-Oderille sai se vastaansa murhaavan tulen. Jokea oli mahdoton ylittää.

Jälleen seuraavana yönä Veršinin 4.IlmaA moukaroi vihollisen asemia mm. 49.A:n kaistalla ja aamusta 21.4. taistelut jatkuivat koko rintamalla. Kaikkialla oltiin murtamassa vihollisen puolustusta. Ratkaisevaa hyökkäystä silmällä pitäen sillanpäissä oli vielä liian vähän voimia. 49.A:n kaistalle tarkoitetut kaksi moottoriponttonipataljoonaa ohjattiin 65.A:n kaistalle. Ost-Oderilla saatiin käyntiin 30- ja 50-tonnin sillat sekä 50 tonnin lossi. 70.A eteni myös kaistallaan. West-Oderilla toimi 13 iskuportaan ylimenokalustoa ja viisi lossia. 49.A:n ei vieläkään onnistunut saada merkittävää jalansijaa West Oderin länsirannalla yhtä sillanpäätä lukuunottamatta. Armeijan heikon menestyksen vuoksi hyökkäyksen painopiste siirrettiin kokonaan rintaman oikealle sivustalle.

Vihollisen vastahyökkäykset myöhästyivät

65.A sai 22.4. toimintakuntoon 60 tonnin uivan sillan ja kykeni kuljettamaan West-Oderin yli kaiken raskaan kalustonsa. Vihollisen vastarinta kuitenkin voimistui. Myös 70.A jatkoi etenemistään ja joukkojen siirtämistä länsirannalle. Myös 49.A veti päävoimiaan samoille ylimenopaikoille. Rintaman käsissä oli jo 35x15 km sillanpää. Mietittiin, miten suoraan liikkeestä murretaan vihollisen puolustuslinja Randow-joella. Päätettiin käyttää koko 4.IlmaA:n iskuvoimaa ja alistaa ps-ak:t suoraan armeijankomentajien käyttöön. Oli estettävä vihollista pureutumasta Randow-joen taaemmalle puolustuslinjalle.

Aamulla 25.4. kävivät hitleriläiset vastahyökkäyksiin ottaen taisteluun huomattavan osan reserveistään. Vihollinen kuitenkin myöhästyi. Neuvostojoukoilla oli Oderin länsirannalla voimat, joita vihollinen ei voinut pysäyttää. Vastahyökkäykset lyötiin takaisin. Neuvostojoukot saavuttivat 25.4 Randow-joella 20 km leveydellä läpimurron ja vihollisen paikalle tuomat voimat murskattiin.

2.V-VR suoritti tehtävänsä loppuun

2.V-VR:n murskatessa vihollisen puolustuksen Oderin alajuoksulla, saartoi 1.V-VR Berliiniä. Onnistunut Oderin ylitys esti vihollista siirtämästä reservejään Berliiniin. Tämän jälkeen 2.V-VR aloitti sotatoimen saartaakseen hitleriläisten 3.PsA:n etelästä ja lounaasta sekä estääkseen niitä yhtymästä Berliinin ryhmitykseen ja vetäytymästä länteen. Suunnitelman mukaan: 1) 65.A iski luoteeseen ja painoi Stettinin-Neubrandenburgin-Rostokin linjan koillispuolen saksalaisjoukkoja merelle. 2) 2.IskuA hyökkäsi Anklam-Stralsund suuntaan puhdistaakseen Usedom ja Rügen saaret. 3) 70.A hyökkäsi suuntaan Waren-Krakow-Wismar. 4) 49.A täytti entisen tehtävänsä edeten Elbelle ja 5) 19.A eteni rannikkoa pitkin Swinemündeä kohti.

Stettin vallattiin 26.4. 65.A:n rynnäköllä. 70.A eteni Wismariin ja Rostokiin tuhoten edetessään kaikki hitleriläisyksiköt mm. Hampurin-, Brandenburginja Greifenhagenin pataljoonat.

Jatkuu sivulle 15

Saksassa Elbe muodosti ns. demarkaatiolinjan, jolle länsiliittoutuneet etenivät lännestä ja neuvostojoukot idästä. Neuvostojoukot ja USA:n joukot saivat yhteyden toisiinsa huhtikuun lopulla mm. 1945 Torgaun ja Riesan kaupungeissa. Kuvassa USA:n ja Neuvostoliiton sotilaiden tapaamistilaisuus Elbellä. Kuva S.N. Sirovin kirjasta "Stranitsi istorii".

Kuva: Heikki Männikkö

Jaroslavl 250 km Moskovasta koilliseen säästyi miehitykseltä. Sinne saakka fasistit eivät koskaan päässeet etenemään. Sodan muisto kuitenkin elää, koska koko neuvostokansa kärsi sodan johdosta suuria menetyksiä. Tuntemattoman sotilaan ja voiton monumentille tuovat hääparit edelleenkin kukkatervehdyksensä. Taustalla Uspenskin katedraali.

Neuvostoliittoa ei ”yllätetty” II maailmansodassa

Halhin Golin sota romutti Saksan ja Japanin yhteisstrategian

Ulko-Mongolian ja Kiinan rajalla kesällä 1939 Japanin Mantshurian armeijan sekä Neuvostoliiton panssarijoukkojen (500 kpl parhaita BT-7-vaunuja) ja Mongolian ratsuväen (50000 ratsumiestä käsi- ja konetuliasein) välillä käyty Halhin Golin sota tunnetaan nykyisin yleisesti II maailmansodan eräänä ratkaisutaisteluna. Japani ryhtyi yllätykseksi hyökkäykseen tarkoituksenaan katkaista Liittoutuneiden huoltoyhteydet Mongolian kautta Kiinaan Maon ja Kuomintangin joukoille.

Saksan intressinä houkutella liittolaisensa hyökkäämään Sisä- ja Keski-Aasiaan oli, että Japanin armeija turvaisi Saksan armeijan joutumasta mottiin Kaukasuksen tai Kaspianmeren taakse tämän hyökätessä NL:n öljyntuotantoalueelle Bakuun, joka oli suunnitellun Barbarossan ydinkohteita. Saksa ja Japani olisivat näin jakaneet Aasian kahtia itälänsi-suunnassa.

Taistelu päättyi näiden Japanin joukkojen tuhoon ja maa vetäytyi yhteissuunnitelmasta hyökätä NL:n öljykentille. Sen sijaan Japani käänsi katseensa Tyynellemerelle ja Etelä-Aasiaan. Näin Halhin Gol oli myös Pearl Harboriin johtaneita tekijöitä. Halhin Gol oli selkkauksena Talvisodan suuruusluokkaa: väkeä oli liikkeellä vähemmän, mutta yhteistappiot olivat samaa luokkaa, pyssyt olivat isompia ja geostrateginen merkitys suunnaton.

Stalin astui Puolassa ja Suomessa harkitusti Hitlerin virittämään ansaan

Halhin Golin tappion kenttien vielä savutessa Hitler tarjosi Neuvostoliitolle Molotov-Ribbentrop-”sopimusta”, johon äärimmäisen yllättävään vetoon NL:lla ei ollut varaa olla tarttumatta. Se ei ollut mikään ”liitto”, vaan kahden vihamielisen sotilasliiton välinen ”normaalitila” silloin, kun ne eivät sodi. Tarjouksen syy oli Halhin Gol. Hitler ei voinut laskea seuraavana kevää-

Kolme alueellista sotaa Mongolian Halhin Gol, Suomen Talvisota ja Syyrian ”Operaatio Exporter” paaluttivat Saksan ja NL:n yhteenoton areenan ja strategiat. Nämä sodat vaikuttivat Ranskan, Belgian, Hollannin, Norjan ja Kreikan valtausten lisäksi siihen, keiden kanssa, mitä kautta ja millä hetkellä Saksa hyökkää Neuvostoliittoon.

Japanin tunkeutumisella Mantsuriaan aiottiin luoda sillanpää Kiinan valtaamiseksi ja Neuvostoliiton voimavarojen anastamiseksi. Tähän sitä rohkaisi Hitler-Saksan pyrkimys vetää raja Uralille, jolloin Saksa ja Japani olisivat jakaneet Neuvostoliiton. Tälle suunnitelmalle tuli piste, kun Neuvostoliiton ja Mongolian joukot tuhosivat japanilaisen armeijan Halhin Golin taistelussa kesällä 1939.

nä hyökkäävänsä menestyksellisesti NL:oon, kun Japani ei ole siellä vastassa, ja vielä Ranskan hyökkäys selkään uhkaa.

Suomella oli tässä tarjouksessa tärkeä rooli, sillä Hitler tarjosi sitä samalla kaavalla kuin Stalin (”Jartsev”/Rybkin) oli edellisenä kesänä tarjonnut Suomelle etupiirijakoa ”v baltijskom rezhime” (in the Baltic region), joka tarkoittaa Itämeren tai Baltian alueella. Stalin oli kyllä jo muutenkin saanut tietää, että tuo ehdotus oli heti vuodettu Hitlerille. Ajatus siitä, että Suomesta voisi tulla Saksan toiseksi tärkein Barbarossa-liittolainen Japanin jälkeen, tuolloin tuskin kuitenkaan oli Hitlerillä päällimmäisenä…

Pilsudskin suunnitelmasta tuli Hitlerin hyökkäysjärjestely ja -houkutin…

Puolassa ansan oli oikeastaan virittänyt Pilsudski siirtämällä länsirajan saksalaisperäisiä schleesialasia ja muita natsimielisiä itäslaavilaiseen Länsi-Ukrainaan ja rakentamalla sinne sähkö- ja tietoliikenneyhteyksiä saksalaisen firmojen avulla. Siviilin infrastruktuurin desantit olivat desanteista tehokkaimpia ja vaarallisimpia, ja huonommin Saksan armeijassa olevien NL:n tiedottajien kautta tiedossa kuin sotilasvakoojat.

Puola miehitti Länsi-Ukrainaa ja Itä-Liettuaa laittomasti Versaillesin rauhan rajoihin nähden. Hitlerin sodanjohto oli varma, että Englanti ei julistaisi sotaa Puolan takia, koska se ei voisi tehdä mitään sotilaallisesti sen hyväksi, kun ei ollut enää Tshekkoslovakiaakaan lentotukialueeksi.

Mutta hän luuli, että Englanti puolustaisi Suomea NL:a vastaan, koska sillä oli täällä taloudellisia intressejä kuten Petsamon nikkeli, ja koska Suomen johdossa oli sekä Saksan lavastamia että ”oikeita” (kuten Hitler luuli…) ”englantilaismielisiä”. Näin muka syntyisi tilanne, jossa Neuvostoliitto joutuisi sotatilaan Englannin ja mahdollisesti Ranskankin kanssa, Saksa korkeintaan Ranskan kanssa, jonne se aikoikin hyökätä. Hitlerin molemmat arvaukset menivät kohtalokkaalla tavalla pieleen.

Talvisodassa Neuvostoliiton ykkösprioriteetti oli mitä ilmeisimmin toteutunut aselepolinja. Kun Hitler vielä luuli uhkailemalla saaneensa rajan aikaiseksi, hän ei osannut epäillä mitään vielä kierompaa, kuin itse oli tekemässä... Hitlerin tiedot maailman menosta olivat kuitenkin onnettoman huonot verrattuna Neuvostoliiton johdon tietoihin, koska hän oli tuhonnut ja hiljentänyt maan tieteen. NL:n oli kuitenkin varauduttava muihinkin vaihtoehtoihin. Suomen itsenäisyyttä se ei olisi uhannut, mutta politiikassa olisi voinut tulla täyskäännös.

Hitlerin valitsema ”pohjoinen ulottuvuus” Norjan miehityksen, Suomessa olevien joukkojen (200000 miestä) ja vielä Baltian valtaus merkitsivät, että Moskovan Volgan ja Kaukasuksen todellisiin ratkaisutaisteluihin oli yksi miljoona omaa hyvin koulutettua miestä vähemmän kuin ilman näitä manööverejä.

Liitoutuneiden ”Operaatio Exporter” Syyriassa 8.6. - 14.7.1941 oli ”Lännen Halhin Gol”

Myös tässä tuntemattomimmassa valmistelevassa ratkaisutaistelussa estettiin Akselivaltojen yritykset tunkeutua Neuvostoliiton öljyalueelle Bakuun, tällä kertaa etelästä, tai ainakin pommittamasta sitä pelistä pois yhteydessä Hitlerin Barbarossa-hyökkäykseen.

Huhtikuun alussa 1941 Rashid Ali al-Gailani ja fasistimielinen Jerusalemin suurmufti Haj Amin al-Husseini panivat toimeen sotilasvallankaappauksen Bagdadissa brittimielistä hallitusta vastaan. Churchill rysäytti Irakiin joukot meritse Intiasta, lentoteitse Egyptistä ja maitse Palestiinasta. Toukokuun loppuun mennessä 1941 Irakin kapinalliset natsi-Saksan, fasisti-Italian ja Vichyn Ranskan tarjoamasta aseavusta huolimatta tuhottiin ja brittimielinen hallitus palautettiin valtaan.

Välittömästi Irakin voiton jälkeen Churchill otti tuhotakseen jäljellä olevat Akselin asemat itäisellä Välimerellä ja määräsi hyökkäyksen sekä Palestiinasta että Irakista Vichyn Syyriaa vastaa 8.6.1941. Kuukauden ankara taistelu toi Syyrian ja Libanonin Liittoutuneiden valtapiiriin.

Damaskos lentokenttineen vallattiin 21.6. yhtä päivää ennen Barbarossan alkua

Operaatiota johtivat Vapaan Ranskan komentaja kenraali Georges Catroux Kansainliiton mandaattorina (vt. valtionpäämiehenä), Syyrian kansanrintaman johtaja Shukri al-Quvatli, operatiivisina komentajina Englannin Välimerenlaivaston komentaja marsalkka Henry Maitland ”Jumbo” Wilson ja idässä Irakin taistelujakin komentanut sotamarsalkka William Slim (Intia). NL:n Taka-Kaukasian sotilaspiirin komentaja oli kenraali Dmitri Kozlov (NL mm. aseisti kansanrintamaa, kurdeja ja armenialaisia). 18000 australialaista motorisoitua aavikkojääkäriä paikalle marssitti kenraali John Lavarack, jonka tiedustelupäällikkönä toimi Moshe Dayan, Palestiinan juutalaista eräs johtaja. Hän haavoittui silmään vaikeasti ensimmäisessä taistelussa 8.6. John ”Pasha” Glubb komensi Arabilegioonaa (Jordania).

Vichyn puolella taisteli aluksi 45000 sotilasta, toisella puolella 35000 sotilasta ja paljon aseistettua kansaa. Vapaa Ranska kaksinkertaisti hyväksytyistä loikkareista miesmääränsä 6000:sta 12000:en.

Elokuun lopussa 1941 Brittiläisen imperiumin ja NL:n joukot valtasivat Iranin. NL:n valvomalle Iranin kurdialueelle perustettiin Qazi Muhammedin johdolla historian toistaiseksi ainoa kurdivaltio, jonka amerikkalaiset kuitenkin hajottivat otettuaan vallankaappauksella Iranin valvontaansa 1946.

Risto Koivula

Fasismin nousu ja Voitonpäivän merkitys

Tänä vuonna 9.5 vietetään Voitonpäivän 70-vuosijuhlaa. Silloin monissa maissa juhlitaan voittoa fasismista. Kyseisenä päivänä vuonna 1945 Natsi-Saksa antautui historian hirveimmän sodan, toisen maailman sodan seurauksena. Toisessa maailmansodassa kymmeniä miljoonia sai surmansa. Sodan raskaimmat taistelut käytiin Neuvostoliiton alueella – yli 70 % Natsi-Saksan sotilaista kaatui juuri Neuvostoliiton alueella. Neuvostoliitossa sota vei yli 25 miljoonaa ihmishenkeä.

Fasistien teot tuomittiin kansainvälisessä sotarikostuomioistuimessa Nürnbergissä. Nykypäivänä historian vääréntäjät yrittävät rinnastaa fasismin voittajaa Neuvostoliittoa Natsi-Saksaan ja Stalinia Hitleriin. Todellisuudessa vertaus on onneton, koska Neuvostoliitto ei ole koskaan nojautunut rasistiseen ideologiaan eikä julistanut tuhoavansa muita kansoja kuten Hitler ja Natsi-Saksa.

Toisessa maailmansodassa monet kansat suorastaan taistelivat olemassaolostaan. He voittivat taistelun ja pystyivät nujertamaan fasismin ja vapauttamaan Euroopan ja koko maailman rasistisesta ideologiasta pelastaen kansoja tuholta, mutta hinta on ollut äärimmäisen kallis – miljoonia ihmisuhreja, moni perhe on kokenut surun läheisten menetyksen johdosta. Asunnot ja infrastruktuuri oli tuhottu, monet historialliset rakennukset hävitetty.

Tänä vuonna Voitonpäivällä ja fasisminvastaisella taistelulla on erityinen merkitys Ukrainan tapahtumien valossa, erityisesti järkyttävän Odessan tragedian jälkeen, jossa lännen tukemat Ukrainan natsit polttivat elävältä ja raa’asti murhasivat kymmeniä viattomia ihmisiä. Kiovan fasistijuntta on myös käynnistänyt teloitusoperaation Donbassissa ja aloittanut täysmittaisen sodan omia kansalaisia vastaan – ts. ukrainalaisten ja venäläisten kansanmurhan. Tällä hetkellä Ukrainassa vallitsee suoranainen terrori – eri mieltä olevista tehdään luettelo (Ukrainan sisäministerin avustajan mainostamat nettisivut Mirotvorec – Rauhantekijä) ja ko. ihmisiä eliminoidaan. Tämän vuoden puolella Ukrainassa on jo murhattu toistakymmentä tunnettua opposition edustajaa – poliitikkoja ja toimittajia. Jopa YK:n pääsihteeri ilmaisi huolestuneisuuttaan Ukrainan oppositiohenkilöiden murhien johdosta. Länsimaiden poliitikkojen reaktio on ollut erittäin vaisu.

Merkillistä, että YK:ssa 21.11.2014 USA, Kanada ja Ukraina (vain 3 maata) äänestivät Venäjän ja muutamien muiden maiden ehdottamaa päätöslauselmaa vastaan, joka tuomitsee natsismin ja ksenofobian. Suomi sekä muut EU maat äänestivät tyhjää eli tavallaan antoivat natsismille hiljaisen tukensa. Selvä enemmistö YK:ssa kannatti Venäjän ehdotusta. Eli voiko tästä päätellä, että natsismi ja ksenofobia kuuluvat länsimaisiin arvoihin? Lännessä viljelty natsismi on jo sytyttänyt maailman sodan, joka vei yli 50 miljoonaa ihmishenkeä ja aiheutti valtavat tuhot monissa maissa, erityisesti Euroopassa ja Venäjällä. Suomi joutui silloin väärään leiriin.

Puolalainen europarlamentaarikko ja presidenttiehdokas Janusz Korwin-Mikke paljasti, että Ukrainan vallankaappaus ja Kiovan Maidan protestit v. 2013–2014 olivat USA:n erikoisoperaatio, ja että tarkka-ampujia valmennettiin Puolassa. Hän myös kertoo monien tietävän, että ”Venäjän aggressio” on myytti. Janusz Korwin-Mikke on varma, että Ukrainan konfliktin kautta Yhdysvallat yrittää saada aikaan suursodan. Hän myös varoittaa, että Euroopan maiden tuki USA:lle Ukrainan konfliktissa voi johtaa aseelliseen yhteenottoon Venäjän kanssa ja todennäköisesti maailmansotaan. Myös Suomen presidentti **Sauli Niinistö sanoi, että ”sokka on irti”.**

Yhdysvallat on velkojensa tukahduttama ja on menettämässä asemiaan mm. sen takia, koska useat maat ovat jo luopumassa dollarin käytöstä keskinäisessä kaupassa, erityisesti BRICS maat.

USA:n strateginen instituutti on paljastanut suunnitelman, jonka mukaan Venäjän rajoilla järjestetään erilaisia konflikteja, joissa eurooppalaiset ja venäläiset sotisivat keskenään, ja Yhdysvallat pysyisi virallisesti syrjässä, mutta varustaisi osapuolia (”USA:n strategia Ukrainan jälkeen: Virosta Azerbaidzhaniin”): Tällä tavalla USA pystyisi heikentämään kilpailijansa ja kohentamaan talouttaan, kuten tapahtui ensimmäisen ja toisen maailmansodan seurauksena.

Ennen toista maailmansotaa USA kärsi syvästä lamasta (Great Depression), mutta maailmansodan jälkeen, kun sodan tuhoista kärsineet Eurooppa ja Neuvostoliitto makasivat käytännössä rauniossa, Yhdysvallat nousi supervallaksi. Ukrainan konflikti, jossa nyt amerikkalaisten tukema juntta on käynnistänyt sodan ja virallisesti julisti toisen maailmansodan natsikollaboraattorit sankareiksi, palvelee USA:n intressejä.

Eli länsimaiden, erityisesti USA:n tuella fasismi nostaa jälleen päätään ja on aloittanut agressiivisen hyökkäyksen levittäen vihaa, tuhoa sekä suursodan uhkaa. Olemme jälleen haasteen edessä, joten Voitonpäivä ei ole vain historiaa ja menneisyyttä, vaan myös nykyhetkeä ja tulevaisuutta.

Rudolf Rabinovits

Pohjois-Korean ruokatilanteessa on edelleen parannettavaa

Viime päivinä on ollut uutisia Korean demokraattisen kansantasavallan (KDKT) elintarviketilanteen heikentymisestä. Hallitus on joutunut alentamaan ruuanjakelujärjestelmän kautta jaettavaa päiväannosta. Ongelmat johtuvat viime kesän kuivuudesta. Sen sijaan lannoitustasoja on saatu koko ajan kohotettua, mikä taas kertoo teollisuuden elpymisestä. Samasta asiasta kertoo myös kaupallisen tuonnin lisääntyminen.

KDKT on vuoristoinen maa. Vuoristo peittää 80 % maa-alasta. Talvet ovat pitkiä ja kylmiä. Kesät ovat kuumia ja sateisia. Vuoden sademäärästä sataa kesä-syyskuussa 60 %. Kuivuus on tyypillistä keväälle, syksylle ja talvelle. Nämä ulkoiset olosuhteet asettavat ankarat rajat maatalouden harjoittamiselle Pohjois-Koreassa.

Varaosista on edelleen puutetta

KDKT:n eteläosissa harjoitetaan kaksisatoviljelyä, jolloin kesän kasvukauden aikana ehditään saada kaksi satoa. Pohjoisessa on tyydyttävä yhteen. Kaksisatoviljely edellyttää, että sadonkorjuu, maanmuokkaus ja kylvö on toteutettava ajallaan. Muutoin sadon määrä ja laatu heikkenee. Tähän liittyy tämän hetken maatalouden haavoittuvuus.

Maan muokkaukseen tarvittavia koneita ei ole riittävästi. Tämä johtuu varaosien puutteesta. Vain 60 % peltopinta-alasta ehditään muokata koneellisesti. Loput käännetään härkien vetämillä auroilla, mikä on liian hidasta optimaalisen sadon saavuttamiseksi. Esimerkiksi polttoaineen kulutuksessa on laskua 15 % vuodesta 2013 vuoteen 2014, mikä kertoo osaltaan maatalouden koneellistamisen ongelmista.

Lannoitteiden käyttö kasvaa

Sen sijaan lannoitteiden käyttö on tasaisesti kasvanut vuodesta 2009 (450 000 tonnia) vuoteen 2014 (750 000 tonnia). Tämä kertoo teollisuuden uudelleen vireytymisestä ja osaltaan myös energian saannin parantumisesta, sillä typpilannoitteiden tuotanto on erittäin paljon energiaa kuluttavaa teollisuutta. Toki lannoitteiden tuonnilla on myös osuutensa. Typpilannoitteiden puute on ollut ehkä keskeisin KDKT:n maatalouden ongelmista ja sikäli tämä positiivinen kehitys on tulevaisuuden kannalta erittäin merkittävää.

Kuivuus maatalouden vaivana kesällä 2014

Kesän 2014 ongelma oli kuivuus. Kuivuudesta johtuen myöskään keinokastelua ei voitu käyttää tarvittavaa määrää. Vuosina 2012 - 2013 kastelutavoitteet on kutakuinkin saavutettu (noin 3,7 miljoonaa kuutiota), mutta vuoden 2014 toteuma oli vain noin 1 miljoona kuutiota. Tästä johtuen osa riisinviljelyalasta jäi kokonaan kylvämättä ja sitä yritettiin paikata muilla viljelykasveilla. Riisin tuotanto laski noin 10 % ja muiden viljojen noin 18 %. Tätä vajausta onnistuttiin kompensoimaan maissilla, jonka sato kasvoi yli 17 %. Maissisadon pelasti hallituksen mobilisoima joukkoliike, jossa teollisuustyöläiset ja virkamiehet lähtivät maatyöläisten avuksi kastelemaan maissipeltoja. Kastelu toteutettiin pienillä traktoripumpuilla ja käsipelillä. Myös perunasato kasvoi vajaa 17 % edellisestä vuodesta, joka osoittaa, että perunanviljelyn haasteita on onnistuttu ratkaisemaan ja ennen kaikkea lannoitus on saatu kohdalleen.

Kaupallisen elintarviketuonnin osuus kasvaa

Kotimaisen tuotannon vajauksesta johtuen viljan tuontitarvetta on edelleen noin 300 000 tonnia. Tarve on kuitenkin laskenut merkittävästi vuodesta 2005, jolloin tarve oli liki miljoona tonnia. Vuosittaista vaihtelua tuontitarpeessa on ollut sääolosuhteista riippuen, esimerkiksi 2011 tarve oli noin 700 000 tonnia. Trendi on kuitenkin alaspäin. Toinen trendi on kaupallisen tuonnin lisääntyminen. Vajaassa 10 vuodessa kaupallinen tuonti on kasvanut noin 100 000 tonnista noin 300 000 tonniin. Tämä kertoo osaltaan teollisuuden viriämisestä ja valuuttatulojen saannista viljakauppaa varten.

Samaan aikaan ulkomaisen avun tarve on laskenut, mutta ei poistunut. Kahdenvälinen apu (Kiinasta ja Venäjältä) on ollut miltei koko ajan YK:n antamaa apua merkittävämpää. YK:lla on ollut vaikeuksia hankkia rahoitusta omalle apuohjelmalleen.

Ruuanjakelua on jouduttu vähentämään

Ruuan vähentymisen vuoksi hallitus on joutunut laskemaan ruuanjakeluaan tavoitteesta (207 kg/vuosi/hlö) 174 kg:aan. Tämä tarkoittaa 1640 kcal/päivä, mikä vastaa erittäin kevyttä työtä tekevän, ei kasvuiässä olevan toimistotyöläisen kulutusta. Toki vapailta markkinoilta on saatavissa täydennystä, mutta siihen ei kaikilla ole varaa. Hallitus on arvioinut avustustarpeeksi 107 000 tonnia kuluvalla kaudella.

Kuva: Juha Kieksi

Riisin puintia KDKT:ssa vuonna 1953 perustetulla osuustoimintatilalla.

Talouspakotteiden purkaminen on avain Korean ruokaongelmaan

KDKT tarvitsee siis edelleen apua. Avun saantia haittaavat KDKT:n huono maine, joka on luotu ja sitä ylläpidetään ilman KDKT:n omaa syytä. Luopumalla talouspakotteista voitaisiin helposti lisätä KDKT:n taloudellista aktiviteettia, mikä mahdollistaisi ruuan oston kansainvälisiltä markkinoilta ongelmallisina vuosina. On hyvin vaikea kuvitella, että KDKT pääsisi kokonaan omavaraiseksi ruuan suhteen erittäin haasteellisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi. Lisäksi kasvihuoneilmiön voimistumisen arvellaan lisäävän ilmastollista epävakautta Korean niemimaalla tulevina vuosina

Juha Kieksi

Kirjallisuutta:

GIEWS Update, The Democratic People's Republic of Korea, outlook for food supply and demand in 2014/15. FAO

Global Food Security Update, Issue 17, March 2015. WFP.

70 vuotta sitten (24): Berliinin operaatio johti natsi-Saksan ehdottomaan antautumiseen...

Jatkoa sivulta 13

Fedjuninskin 2.IskuA ja Batovin 65.A saavuttivat nopeasti Itämeren rannikon tuhoten ja ottaen vangiksi kaikki vastassa olleet vihollisyksiköt. Grišinin 49.A:n päävoimat siirtyivät 70.A:n ylityspaikalta West-Oderin länsirannalle ja iskivät vihollisen sivustaan sekä selustaan. Grišinin joukot tuottivat viholliselle raskaan tappion ja etenivät Elbelle Wittenbergeen sekä Ludvigslustiin. Samalla ne katkaisivat kaikkien pohjoisesta Berliiniin suuntaavien joukkojen taipaleen. Rintaman hyökkäys jatkui niin voimakkaana, että 27.4. jälkeen hitleriläiset eivät kyenneet pureutuman ainoallekaan linjalle. Neuvostojoukkojen hyökkäysnopeus oli 25-30 km vuorokaudessa. Panfilovin IIIKaPsAK sai 3.5.-45 Wismarin lounaispuolella yhteyden Ison Britanian 2.A:n joukkoihin. 70. ja 49.A:n kärkijoukot saavuttivat 4.5.-45 liittoutuneiden kanssa sovitun demarkaatiolinjan. Romanovskin 19.A ja Fedjuninskin 2.IskuA:n osat taistelivat vielä vuorokauden ja puhdistivat Wollin-, Usedom- ja Rügen saaret hitleriläisistä.

Viimeinen rynnäkkö kohti valtakunnankansliaa

Taistelut Berliinissä lähestyivät loppuaan. Vapunpäivän aamuna 05.00 Zukovin 8.A:n esikuntaan lähettämä Sokolovski ilmoitti Krebsin kanssa käydyistä keskusteluista. "Ne kierälevät" sanoi Sokolovski. Krebsin mukaan antautumisesta voi päättää vain Dönitsin johtama Saksan uusi hallitus. Siksi olisi sovittava aselevosta. Krebsille annettiin aikaa klo 10.00 mennessä suostua ehdoitta antautumiseen ja saada siihen Bormannin ja Göbbelsin suostumus. Vastausta ei kuulunut. Klo 10.40 kohdistettiin keskustan alueelle, jossa oletettiin Bormannin, Göbbelsin ja muiden natsijohtajien majailevan voimakas rumputuli. Sokolovski tiedotti klo 18.00 "saksalaisen johdon" neuvottelijoidensa välityksellä ilmoittaneen, että Göbbels ja Borman torjuvat vaatimuksen ehdottomasta antautumisesta. Tämän jälkeen aloitettiin viimeinen rynnäkkö kohti valtakunnankansliaa, jonne viimeiset natsien jäännökset olivat pesiytyneet.

Osa fasisti-Saksan johtoa pääsi pakenemaan

Pimeyden saavuttua 1.5. iltana 3.IskuA:n komentajalta saatiin ilmoitus 20 ps-vaunun yrittävän pakoa kaupungista luoteeseen. Ryhmä havaittiin aamuyöllä 2.5. Berliinin ulkopuolella. Taistelun jälkeen se tuhottiin. Kaatuneiden joukossa ei havaittu natsijohtajia, mutta kaikkia ei voitu tunnistaa. Valtakunnankansliassa otettiin vain joitain kymmeniä vankeja. SS-miehet, upseerit ja natsijohdon jäännökset olivat kyenneet pakenemaan maanalaisia käytäviä pitkin. Valtakunnankansliasta löydettiin Göbbelsin koko perheen ruumiit. Merkkejä Hitlerin hävitetystä ruumiista ei kuitenkaan löydetty. Kuitenkin silloin koottujen todisteiden perusteella ei ollut syytä epäillä Hitlerin itsemurhan todenperäisyyttä.

Taistelut Berliinissä päättyivät varuskunnan antautumiseen

Yöllä 2.5. klo 1.50 Berliinin puolustusesikunnan radioasema ilmoitti lähettävänsä neuvottelijat Bismarckstrasen sillalle ja lopettavansa sotatoimet. Myös 2.5. klo 06.30 saatiin tieto, että 47 KaD:n kaistalla oli antautunut esikuntineen vangiksi LVIPsAK:n komentaja kenraali Weidling, jonka mukaan Hitler oli joitain päiviä aikaisemmin nimittänyt hänet Berliinin puolustuksen komentajaksi. Weidling suostui antamaan joukoille käskyn vastarinnan lopettamisesta. Hän luki 2.5. aamulla radiossa kehotuksen antautumisesta ja vastarinnan lopettamisesta. Iltapäivällä 2.5. klo 15.00 Berliinin varuskunnan jäännökset yli 70000 sotilasta antautuivat vangeiksi.

Natsi-Saksan lopullinen antautuminen

Liittoutuneet ja Saksalaiset allekirjoittivat 7.5. Reimsissä ilman Neuvostoliiton edustajia asiakirjan ehdottomasta antautumisesta. Tätä ei Neuvostojohto hyväksynyt. Sovittiin, että Reimsin asiakirjaa pidetään ennakkopöytäkirjana. Saksan täydellistä antautumista koskeva asiakirja allekirjoitettiin kaikkien fasisminvastaiseen taisteluun osallistuneiden liittoutuneiden läsnä ollessa. Berliiniin saapuivat 8.5. Saksan valtuutetut ja liittoutuneiden ylimmän johdon edustajat. Neuvostoliiton johdon valtuuttamana Berliiniin saapui A.J.Vyšinski mukanaan kaikki Saksan antautumista koskevat asiakirjat, sekä ilmoitti liittoutuneiden ylimmän sodanjohdon jäsenet.

Neuvostoliiton ylimmän johdon edustajaksi oli nimitetty Zukov. Liittoutuneiden ylintä sodanjohtoa edustivat Englannin ilmavoimien marsalkka Arthur W.Tedder, Yhdysvaltain strategisten ilmavoimien komentaja, kenraali Carl A. Spaatz ja Ranskan armeijan ylipäällikkö, kenraali Jean de Lattre de Tassigny. Flensburgista englantilaisten upseerien vartioimana saapuivat kenraalisotamarsalkka Keitel. laivastoamiraali v. Friedenburg ja ilmavoimien kenraalieversti Stumpff. Heillä oli Dönitsin antamat valtakirjat allekirjoittaa Saksan antautuminen ehdoitta. Allekirjoitustilaisuus oli järjestetty Karlshorstissa entisen pioneerikoulun tiloissa Berliinin itäosassa. Ennalta sovitusti liittoutuneiden edustajat kokoontuivat 8.5. klo 23.45 Zukovin huoneessa, joka sijaitsi salin vieressä, johon allekirjoitustilaisuus oli järjestetty.

Toukokuun 9. päivä on Voitonpäivä

Tasan klo 24.00 fasisminvastaisen liittouman edustajat astuivat saliin istuutuen pöydän ääreen, jonka viereiseen seinään oli kiinnitetty Neuvostoliiton, Yhdysvaltain, Englannin ja Ranskan valtakunnanliput. Salin pitkien pöytäin ääreen istuutui Puna-Armeijan kenraaleita sekä lukuisten eri maiden lehtimiehiä. Tilaisuuden avasi Zukov. Puheenvuoronsa lopuksi hän käski kutsua saliin Saksan ylijohdon edustajat. Sisään astuivat Keitel, Stumpf ja Friedenburg. Saksalaisia kehotettiin istuutumaan heille varattuun pöytään. Zukov kysyi heiltä: "onko teillä asiakirja ehdoitta antautumisesta, oletteko perehtyneet siihen ja onko teillä valtuudet asiakirjan allekirjoittamiseen. Keitel vastasi myönteisesti ojentaen liittoutuneiden edustajien nähtäväksi Dönizin allekirjoittaman valtuuskirjan.

Zukov kehotti valtuuskuntaa tulemaan pöydän ääreen ja allekirjoittamaan asiakirjan kaikki viisi kappaletta. Keitel, Stumpf ja v. Friedenburg allekirjoittivat asiakirjat vuoron perään. Toukokuun 9.päivä klo 00.50 päättyi istunto, jossa otettiin vastaan saksalaisten asevoimien ehdoitta antautuminen. Voitonpäivän tilaisuus jatkui tämän jälkeen juhlaillallisiin, tanssiin ja lauluun.

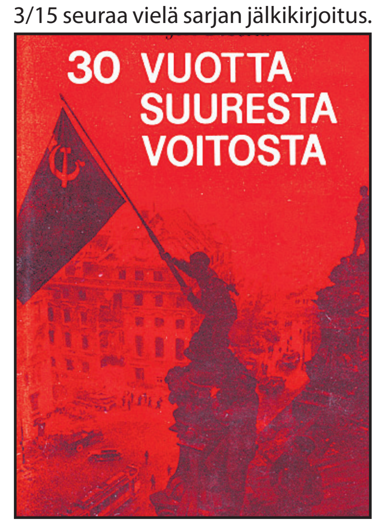
Toimitti:
Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Istoriâ vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah, Tekijä: Gretshko A. A.

Jälkisanat:

Toukokuun 9. päivä on Voitonpäivä. Varsinainen neljä vuotta jatkunut kirjoitussarja, jossa on seurattu Itärintaman tapahtumia toisessa maailmansodassa päättyy. Kuitenkin taistelut Euroopassa eivät vielä päättyneet tähän, vaan jatkuivat vielä mm. Tsekkoslovakiassa. Kesän numerossa 3/15 seuraa vielä sarjan jälkikirjoitus.

Grigori Deborinin teos tarjoaa edelleen nopean lähestymistavan 70 vuoden takaisiin tapahtumiin.

KATSAUS MEDIAN MAAILMAAN

Karjalan "palauttajien" äänenkannattajassa **Karjalan Kuvalehdessä 1/2015** haastateltiin varatuomari Kari Silvennoista mm. mahdollisista Pariisin rauhansopimuksen 1947 muutosoikeuksista. Kyse oli tässä tapauksessa sovituista valtakunnanrajoista.

Silvennoinen: "Totta kai, se oikeus on aina olemassa. Paras hetki ottaa tällainen asia esille on silloin, kun on itse vahvoilla. Tarton rauha on siitä oiva esimerkki. Olimme vapaussodan jälkeen vahvoilla, miehitimme Petsamoa ja muita laajoja alueita Itä-Karjalassa. Uskon, että voitamme tulevan Venäjän aloittaman sodan, jos vain selkeästi kuulumme lännen riveihin. Sen jälkeen otetaan Karjala takaisin."

Että sillä lailla. Karjalan Kuvalehden päätoimittaja Veikko Saksi sitä vastoin kuvaili **Iltalehden verkkosivuilla 20.3.2015** samaa asiaa win-win-hengessä ja vakuutti, ettemme ole revanssihenkisiä. Kumpaa tulisi uskoa? Win-win-periaate tarkoittaa yleensä molemmille osapuolille edullista sopimusta, jossa molemmat "voittavat". Nämä molemmat olisivat tietenkin Suomi ja Venäjä. Näin päätoimittajan kaavailuissa. Venäjän kanta nojaa kuitenkin Pariisin sopimukseen. Mitä Venäjä voittaisi sen muuttamisella win-win-tempulla? Ei mitään. Veikko Saksi puhuu virkansa puolesta, mutta Silvennoinen paljastaa koko tausta-ajatuksen.

Nyt olisi vain saatava Venäjä aloittamaan sota. Meillähän ei olisi mitään hätää – lännen riveissä. Tässä pitää olla kuitenkin tarkkana, ettei kävisi niin kuin entiselle kassimiehelle puistonpenkillä, että "Karjala" tulee yllättäen takaisin – yläkautta rinnuksille.

* * * *

Helsingin Sanomat 14.4.2015 uutisoi otsikolla "Verkkolehti: Suomalainen haavoittui Itä-Ukrainassa". Tiedon suomalaisen vapaaehtoistaistelijan haavoittumisesta oli välittänyt yhdysvaltalainen **The Daily Signal-verkkolehti**. Lehden toimittaja oli tavannut 22-vuotiaan Suomesta tulleen miehen Mariupolissa sairaalassa. Tämä oli haavoittunut jalkaan Shyrokynessä lähellä Mariupolia. Mies on taistellut pahamaineisessa uusnatsilaisessa Azov-pataljoonassa Itä-Ukrainan aluepuolustusjoukkoja vastaan. Suomessa on tietoja, että kyseisessä pataljoonassa on kuusi suomalaista, joista kolme tunnetaan. **Ruotsin TV:n 30.1.2015** antaman tiedon mukaan samassa pataljoonassa taistelee kymmenen ruotsalaista uusnatsia.

Ukraina hyväksyi hiljattain nämä oligarkkien ja ulkomaiden rahoittamat vapaaehtoisten äärinationalistien muodostamat pataljoonat armeijansa virallisiksi osiksi. Ja mikä oli hyväksyessä, kun nämä joukot muodostavat reilusti yli puolet Ukrainan asevoimista Itä-Ukrainan rintamalla. Kouluttajia niille on tullut satoja USA:sta, Iso-Britanniasta, Kanadasta. Puolasta jne. Materiaaliapua virtaa useista maista, Liettuaa myöten. Mistä on kysymys? Ei ainakaan Minskin sopimuksen noudattamisesta.

Mielenkiintoista on, että Lähi-Itään lähteneistä islamistitaistelijoista ollaan niin meillä kuin muuallakin huolestuneita, mutta uusnatsijoukkoihin vieraan valtion alueelle siirtyneistä vaietaan lähes täysin. Lähi-Itään lähteneiden teon laillisuutta arvioidaan tarkkaan, mutta miten on uusnatsien laita? Ovatko he suorastaan sankareita, kun taistelevat Novorossijan venäjänkielisiä vastaan? Vai harjoittavatko he pohjoismaista puolustusyhteistyötä Itä-Ukrainan alueella, kuten Kaarle XII:n aikoihin? HS:n uutisen kohokohta oli, kun yhdysvaltalainen verkkolehti ei ollut julkaissut suomalaisen haavoittuneen toiveesta tämän kuvaa tai nimeä, "jottei tieto kulkisi miehen äidille Suomeen"!

* * * *

Aiemmin suhteellisen edistyksellisenä ja länsi-imperialismin vastaisena julkaisuna tunnettu **Voimalehti** on **uuden päätoimittajansa Teemu Matinpuron** luotsaamana näyttänyt ajautuvan täydellisesti länsimedian rakentamaan ansaan, ainakin mitä tulee käsityksiin Venäjästä ja Ukrainan tilanteesta.

Lehden numerossa 2/2015 toimittaja Iida Siimes haastattelee ukrainalaista taiteilijaa ja "ihmisoikeusaktivistia" **Vasil Tsherepaninia** "Maidanin professorina". Kaksisivuisessa jutussa professori päästelee sinisilmäiselle toimittajalle uskomattomia tarinoita Venäjästä ja Ukrainan tapahtumista.

Siimes kirjoittaa mm.: "Tsherepaninin mielestä Maidan paljasti jotain hyvin tärkeää ja päinvastaista kuin mitä propagandakoneisto on kertonut. "Maidan oli parasta lääkettä fasismia vastaan." Ukrainassa oli nouseva äärioikeisto - "tosin Länsi-Euroopassa sekin taitaa olla paljon isompi". Maidanin jälkeen äärioikeisto menetti kuitenkin kannatusta. He saivat vain vähän yli kaksi prosenttia äänistä."

Kansan äänen vuoden 2014 numeroissa on osoitettu edellisen kaltaiset sadut täysin paikkansa pitämättömiksi. Viime syksyn Länsi-Ukrainan parlamenttivaaleissa ei juuri muita valittukaan yli 400-jäseniseen parlamenttiin, kuin eri ryhmiin kuuluvia äärioikeistolaisia ja -nationalisteja. Avoimesti uusnatseina ja fasisteina esiintyviä on näiden joukossa huomattava määrä. Yhtään vasemmistolaista tai työväenpuolueetta edustavaa ehdokasta ei päässyt parlamenttiin. Näiden vaalityö oli tehty mahdottomaksi. Äänikynnystä ei päästy ylittämään. Kommunistista puoluetta ja kommunisteja vainottiin. Siitä huolimatta he saivat yli 600 000 ääntä. Tämä ei kuitenkaan riittänyt.

"Ihmisoikeusprofessoreita" eivät tällaiset totuudet hetkauta. Riippuvuus USA:n ja muun länsimaailman rahoituksesta ja tuesta Ukrainan kansainväliselle äärioikeistohallitukselle menee kaiken edelle.

* * * *

Voima-lehdessä 3/2015 IPS:n toimittaja Jose Adan Silva kirjoittaa otsikolla "Nicaragua veljeilee Venäjän kanssa". Jutussa ollaan huolestuneita siitä, että presidentti Daniel Ortega pelaa "kansainvälistä peliä Venäjän hyväksi ja Yhdysvaltoja vastaan". Tekstin lähtökohtana on, että Nicaragua on päättänyt ostaa Venäjältä hävittäjiä. Silva väittää tätä perustellun huumeiden vastaisella taistelulla (asevoimien komentajan sanomana?). USA:n Latinalaista Amerikkaa kohtaan harjoittaman politiikan tietäen tällaiset perustelut vaikuttavat epäuskottavilta. Juttu päättyy näin: "Nicaragua on antanut tukensa Venäjän politiikalle Ukrainassa ja Krimillä. Vastineeksi se on saanut avokätistä apua ja lainoja. Venäjä lukee nyt Nicaraguan tärkeimpien sotilaallisten liittolaistensa joukkoon Latinalaisessa Amerikassa Venezuelan ja Kuuban ohella."

Kysymyksiä edellisen johdosta: Tukeeko Voima-lehti Yhdysvaltojen pyrkimyksiä jatkuvasti sekaantua Latinalaisen Amerikan maiden sisäisiin asioihin? Oliko väärin, että esimerkiksi Chilen presidentti Salvador Allende haki aikoinaan tukea myös Kuubasta ja muista sosialistisista maista?

* * * *

Samassa lehden numerossa Kansan Uutisista tuttu Venäjänvastainen **kolumnisti Antti Rautiainen** oli huolestunut, kun Pietarissa oli järjestetty 22.3.2015 "Euroopan konservatiivifoorumi". Tilaisuuteen osallistui erilaisia radikaaleja kansallismielisiä ryhmiä ja puolueita eri puolilta Eurooppaa. Yhteinen piirre näillä lienee ollut nationalistinen oikeistohenkisyys. Rautiainen nimesi tilaisuuden järjestäjäksi Venäjän oikeistopopulistisen Synnyinmaa-puolueen. Kolumnisti irvaili samalla myös tulevia Voitonpäivän 70-vuotisjuhlia: "Joka vuosi järjestetään suuret juhlat natsi-Saksan kukistumisen muistoksi. Sitten kutsutaan tämän päivän natsit Venäjälle kokoustamaan." Länsi-Ukrainan natseja tuskin sentään oli kutsuttu paikalle, koska foorumin luonne oli tiettävästi näiden vastainen.

Edellinen voi tietenkin herättää mielessä ristiriitaisia ajatuksia, mutta on nähtävä, että nyky-Venäjä on kapitalistinen maa ja samalla suuri maa, missä lähes kaikki on nykyisin mahdollista. Tällainen ei tietenkään olisi käynyt sosialismin aikana. Näin ollen voisikin ihmetellä toisin päin, että miksi ne, jotka osallistuivat ulkopäin Neuvostoliiton hajottamiseen ja oikeistoaatteiden maahantuomiseen, ovat nyt huolissaan siitä, että monenlaiset oikeistovoimat ovat saaneet jalansijaa Venäjällä. Siihenhän oli pyrittykin. Kannattanee vielä todeta, että kolumnisti Rautiainen on yksi niistä monista kirjoittajista, jotka vähättelevät jatkuvasti ukrainalaisen nationalismin ja fasismin nousua.

* * * *

Sama Voima-lehden numero 3/2015 jatkoi Venäjän-vastaista Ukraina-teemaansa kahden ja puolen sivun verran **Novaja Gazeta-lehden** artikkelilla "Parempi liennyttää kuin kuolla". Lehti on Venäjän länsiliberaalien "riippumattomien" julkaisu, joka keskittyy lähinnä Venäjän nykyjohdon arvosteluun. Artikkelin on suomentanut Kirsti Era.

Vladimir Pastuhovin laatima juttu ei paljoakaan jää jälkeen edellä mainitusta "Maidanin professori"-tarinasta. Otteita tekstistä:

"...Venäjä on anastanut Krimin ja osan Donbassin alueesta, jonne se on nostanut valtaan miehittäjien nukkehallituksen." (Pastuhov kuvaa tässä Ukrainassa esilläpidettyä näkemystä)

"...Ukraina on joutunut hyökkäyksen kohteeksi, joten sillä on täysi oikeus kaikkeen välttämättömään apuun miltä tahansa kolmansilta mailta."

Ja esimerkki mahdollisista tulevista rauhanehdoista kirjoittajan mukaan: "Separatistit ja Donetskin ja Luganskin kansantasavaltojen virkamiehet on armahdettava. Armahdus ei kuitenkaan voi koskea henkilöitä, jotka ovat syyllistyneet sotarikoksiin." Pastuhov ei mainitse tässä yhteydessä kuitenkaan mitään Länsi-Ukrainan uusnatsipataljoonien todistetuista sotarikoksista esimerkiksi Itä-Ukrainan siviilejä kohtaan. Ja muutenkin kirjoituksen näennäinen objektiivisuus rakoilee joka kappaleessa. Voima-lehti seuraa Novaja Gazetan jalanjälkiä uskollisesti. Näennäisedistyksellisyys lakkaa heti, kun aletaan käsitellä teemoja, joiden linja on valmiiksi määritelty länsimedioissa iltapäivälehtiä myöten.

Jaakko Ahvola
15.4.2015

Maltan neutraliteetti uhattuna

Saksan kommunistien lehti Unsere Zeit haastatteli Maltan kommunistisen puolueen puoluesihteeriä Victor Degiovannia.

Unsere Zeit: Maltalla on Labor-hallitus. Miten se suhtautuu EU:n kriisiin ja sen merkitykseen Maltalle?

Victor Degiovanni: Vastaus kysymykseen on, että EU taistelee työväenluokkaa vastaan ja toteuttaa uusliberaalista politiikkaa. Labor toimii yhteistyössä sosialidemokraattisen blokin kanssa taloudellisissa kasvukysymyksissä, jonka voidaan katsoa käytännössä tukevan uusliberalismia. Ajankohtaiset tilastot osoittavat, että köyhät vain köyhtyvät ja työpaikat ovat uhattuina. Maltalla ovat Labor-hallitukset hakeutuneet keskusta-oikeisto suuntaan. Tämä koskee vähimmäispalkkojen korotusta ja verotusta. Rikkaiden veronalennukset ja energiasektorin yksityistäminen puhuvat omaa kieltään Labor-hallituksen nykylinjasta.

Unsere Zeit: Ajankohtainen Maltaa koskeva kysymys on neutraliteetti. Sinun mukaasi perustuslaissa on maininta siitä. Mitkä ovat taustat?

Victor: Kysymyksessä täytyy viitata historiallisiin taustoihin. Malta oli 800 vuotta siirtomaa. Napoleonin jälkeen Englanti oli vuoteen 1964 siirtomaaherra. Malta oli Englannin sotilastukikohta. Huomattava osa maltalaisista työskenteli tavalla tai toisella miehittäjien palveluksessa. Toisen maailmansodan jälkeen NATO otti haltuunsa sotilastukikohdat. Labor voitti 1971 vaalit. Heidän strategiaansa kuului satsata laivojen korjaamiseen, turismiin, kevytteollisuuteen ja palvelujen tuottamiseen. Reformipolitiikka sivuutti monarkian ja Maltasta tuli tasavalta. Perustuslain pykälä sääti puolueettomuuden. Malta otti etäisyyttä suurvaltoihin kylmän sodan aikana. Kansallispuolue voitti vaalit 1987. Libyan sotaa käytettiin verukkeena puolueettomuudesta luopumiselle.

Unsere Zeit: Mikä oli puolueen päätehtävä silloin ja oliko teillä vaikutusvaltaa?

Victor: Puolueen päätehtävä oli jäsenmäärän lisääminen ja siten saada aktiivisempi rooli yhteiskunnassa. Vielä nytkin on puolue liian pieni ja taloudellisesti heikko. Tehtävät ovat vaikeita heikoissa taloudellisissa olosuhteissa. Olemme yhteistyössä muiden ryhmien kanssa TTIP- ja Palestiina-kysymyksessä sekä paikallisissa kysymyksissä kuten työtaisteluissa, ympäristökysymyksissä ja muissa sosiaalisissa kysymyksissä. Vaikka puolueemme on aina ollut pieni, niin 80-luvulla kuitenkin pystyimme kaikesta huolimatta vaikuttamaan Laborin linjauksiin. Sosialidemokraatit pelkäsivät enemmän kommunisteja kuin Kansallispuoluetta. Siksi he usein omivat meidän parannusesityksiämme työ- ja sosiaaliehtojen parantamiseksi.

Unsere Zeit: Löytyykö kansan keskuudesta solidaarisuutta Afrikan pakolaisille ja mitä tekee hallitus?

Victor: Solidaarisuus on lisääntynyt ja katsomme, että lapsia ei saa sijoittaa kokoamisleireille. Kommunistit puolustavat lasten oikeuksia. Siirtolaisten asema on heikko Maltalla kuten koko Euroopassa. Työnantajat käyttävät heitä säälittä hyväkseen. Siirtolaisille ei anneta ihmisarvoista elämää, vaikka heille annetaan liikkumisvapaus. He jäävät yhteiskunnan alaluokkaan. Suurin osa siirtolaisista joutuu laittomuuksien uhreiksi. Työelämässä heitä syrjitään ja heitä kohdellaan ei toivottuina ihmisinä. Kansa kokee heidät usein uhkaksi. Samaa kohtelua eivät saa Itä-Euroopan valkoihoiset siirtolaiset, vaikka he työskentelevät pienemmillä palkoilla. Osalla väestöstä on rasistinen asenne afrikkalaisiin.

Unsere Zeit: Maltan Kommunistinen puolue ei kuulu Euroopan vasemmistoliittoon. Mikä siihen on syynä?

Victor: Puolueemme on KKE:n "Aloite ryhmässä" aktiivisesti mukana. Olemme tukeneet KKE:tä viime vaaleissa. Se ei kuitenkaan tarkoita lähenemistä Euroopan vasemmistoon. Asiasta voi päättää vain puoluekokous, mutta näköpiirissä ei ole kurssin muutosta. Meillä ei ole edellytyksiä nyt osallistua EU-vaaleihin.

Viktor Deglovannin haastattelun saksankielestä käänsi Wäinö Pietikäinen

Ukrainan "dekommunisoimisen" uusi yritys

Paketti sisältää vielä kolme muuta lakia, jotka samoin hyväksyttiin muutamassa minuutissa. Ne ovat lakeja "Vuosien 1917-1991 kommunistisen totalitaarisen järjestelmän repressiivisten elinten asiakirjojen saatavuudesta", "Natsismista saavutetun voiton ikuistamisesta vuosina 1939-1945 käydyssä Toisessa maailmansodassa" sekä "Ukrainan itsenäisyyden puolesta XX vuosisadalla taistelleiden oikeudellisesta asemasta ja muiston juhlimisesta".

Ukrainan parlamentti eli Korkein Rada on hyväksynyt useampia lakiehdotuksia, joita Ukrainan lehdistössä nimitettiin lakipaketiksi Ukrainan "dekommunisoimisesta". Valitettavasti hyväksyminen ei tapahtunut "ensimmäisessä käsittelyssä", kuten eräät lehdet tiesivät kertoa, vaan saman tien myös lopullisessa muodossaan. Paketti hyväksyttiin ilman minkäänlaista asian käsittelyä. Sen peruslaki kuuluu: "Kommunististen ja kansallissosialististen (natsilaisten) totalitaaristen järjestelmien tuomitsemisesta Ukrainassa sekä niiden symbolien propagandan kieltämisestä". Korkeimman Radan kotisivun tietojen mukaan laki hyväksyttiin... viidessä ja puolessa minuutissa!

Kuva: Heikki Männikkö

Sergei ja Jelena Skvortsov tarkastelevat Neuvostosotilaiden muistomerkkiä Kivikossa Helsingin vierailullaan 6.1.2015.

Kansanedustajat kiirehtivät hyväksymään repressiiviset lait ennen fasismista saavutetun Voiton vuosijuhlaa sen pelossa, että voiton juhliminen saattaa muodostua kiihokkeeksi kansanjoukkojen esiintymisille. Me palaamme vielä tähän aiheeseen, mutta käsitelkäämme näitä luomuksia nyt yksityiskohtaisemmin.

Lait puhuvat puolestaan

Ensinnäkin lakien nimet puhuvat itse omasta puolestaan. Tässä yhteydessä kannattaa mainita vain yksi asia - jos lait tullaan todellakin toteuttamaan käytännössä, niin näistä asiakirjoista voidaan varmasti löytää eräitä mielenkiintoisia yksityiskohtia "Ukrainan itsenäisyystaistelijoiden" moraalisesta ulkomuodosta.

Laki voiton ikuistamisesta tuo mukanaan eräitä uusia aineksia. Ensinnäkin neuvostoliittolainen "totalitäärinen" nimi "Suuri Isänmaallinen sota" vaihdetaan eurooppalaiseksi "Toiseksi maailmansodaksi". Toiseksi voittoa nimitetään taaskin eurooppalaiseen tapaan natsismista saavutetuksi voitoksi eli saksalaisesta fasismista - sen ajan muita fasistisia järjestelmiä ei tavallaan oteta huomioon. Ja viimein Euroopan tapaan otetaan käyttöön voiton juhla myös 8. toukokuuta, vaikka Kiovan ajan mukaan Saksan antautumissopimus allekirjoitettiin kuitenkin 9. toukokuuta. Voiton päivää 9. toukokuuta ei uskallettu kuitenkaan peruuttaa (vaikka sitä suunniteltiinkin), kun jouduttiin tekemisiin sen tosiasian kanssa, että sosiologisten tutkimusten mukaan ukrainalaisten valtaenemmistö ei pidä 8. toukokuuta Voiton päivänä.

Kuva: Leena Hietanen

Magnolia kukkii Krimillä.

Laki "Ukrainan itsenäisyyden puolesta XX vuosisadalla taistelleiden oikeudellisesta asemasta ja muiston juhlimisesta" mm. samaistaa "itsenäisyystaistelijat" Suuren Isänmaallisen sodan veteraaneihin. Tuolloin "Ukrainan itsenäisyystaistelijoina" pidetään lähinnä huonomaineisia banderalaisia (niiden johtajan Stepan Banderan nimen mukaan), jotka olivat yhteistyössä saksalaisten miehittäjien kanssa.

Mutta palatkaamme lakiin "Kommunististen ja kansallissosialististen (natsilaisten) totalitaaristen järjestelmien tuomitsemisesta Ukrainassa sekä niiden symbolien propagandan kieltämisestä". Lain esipuheessa on paljon viittauksia Euroopan Neuvoston ja ETYJ:n päätöksiin. Se vastaa samanlaisia lakeja, jotka on hyväksytty Itä-Euroopan eräissä maissa ja mm. Neuvostoliiton jälkeisessä Baltiassa.

Muistot tuhotaan

Eikä se ainoastaan vastaa, vaan jopa parantelee niitä. Jos esimerkiksi Baltiassa ei saa "ainoastaan" kieltää "Neuvostojärjestelmän rikoksia", niin Ukrainassa on nykyään jopa tuomittava tämän järjestelmän "rikollisen luonteen" kieltäminen. On muutettava kaikki nimet, jotka liittyvät "totalitaariseen järjestelmään" eli katujen, aukioiden, kuntien, kaupunkien ja asutusten nimet. Joku on laskenut, että on muutettava 25 kaupungin ja kahden läänin Dnepropetrovskin ja Kirovogradin nimet.

On hävitettävä muistomerkit ja muistolaatat kaikille kommunistijohtajille, alkaen puolueen piirisihteereistä! Ja mitäpä näistä muistomerkeistä - näitä samaisia piirisihteereitä ei saa edes siteerata! Muuten eräs mielenkiintoinen asia - itsenäisen Ukrainan ensimmäisen presidentin Leonid Kravtshukin muistoa ei saa ikuistaa, koska hän oli Ukrainan Kommunistisen puolueen keskuskomitean sihteeri. Eikä häntä saa myöskään siteerata.

Ja tietenkin laki kieltää esittelemästä julkisesti kommunistisia symboleja ja mm. myös muiden sosialististen maiden symboleja aina Albanian Kansantasavaltaa myöten. Kielletään myös itse nimi "kommunistinen puolue". Diplomaattisten vaikeuksien voittamiseksi kylläkin esitetään varaus, että tämä kielto ei koske muiden maiden voimassa olevia symboleja.

Osoittautuu, että 9. toukokuuta veteraaneilla ei ole oikeutta kantaa neuvostokunniamerkkejä. Lain rikkomisesta seuraa jopa viiden vuoden tuomio tai organisoituneeseen ryhmään osallistumisesta jopa kymmenen vuoden tuomio.

Natsismi sivuutetaan lähes täysin

Ohimennen repressiivisessä laissa tavallaan tuomitaan myös "natsilainen totalitaarinen järjestelmä", mutta on ilmiselvää, että se on vain tekosyy. Esimerkiksi seikkaperäisesti kuvataan, missä yhteydessä ei saa käyttää kommunistisia symboleja, mutta natsilaisista symboleista kielletään vain ne, jotka kuuluivat suoranaisesti hitleriläiselle puolueelle. Siinä ei ole mitään ihmeellistä - muuten kiellettyjen joukkoon saattaisi joutua myös Banderan nykyisten ihailijoiden symbolit, joista löytyy stilisoitu hakaristi. Ja mistä taistelusta natsilaisideologiaa vastaan voidaan puhua, jos nykyisen lain tekijöiden joukossa on mm. kansanedustaja Shuhevitsh, jonka isä oli sekä yhteistyössä saksalaisten miehittäjien kanssa että myös palveli SS-joukoissa, jotka Nurnbergin tuomioistuimen päätöksellä julistettiin rikolliseksi järjestöksi (kaikki, jotka kuuluivat kyseiseen järjestöön, ovat jo ainoastaan tästä syystä sotarikollisia).

Sivulliselle tarkkailijalle saattaa syntyä kysymys: mitä tekemistä kaikella tällä on ns. "arvokkuuden vallankumouksen" kanssa? Vallasta syösty Janukovitshhan ei ollut kommunisti ja hän myös joutui jossain määrin kärsimään Neuvostovallan takia saatuaan kaksi tuomiota kriminaalirikoksistaan. Neuvostovaltaakaan Ukrainassa ei ole ollut 25 vuoteen ja nykyisten vastoinkäymisten vyöryttäminen sen niskoille on kerrassaan tyhmää.

Petljuralaiset ja banderalaiset nostetaan kunniaan

Valitettavasti näillä asioilla on yhteistä. Kiovan nykyisten johtajien, jotka nousivat valtaan äärinationalistien tuella ja jotka nojautuvat Lännen antamaan tukeen, on jollain tavoin puolustettava Venäjän vastaista suuntaansa. Mitä jos yhtäkkiä muutkin alueet seuraavat Krimin ja Donbassin esimerkkiä?

Venäjän vastainen Ukraina tarvitsee "itsenäisyystaistelijoita" ja koska tämän asian puolesta taistelivat ainoastaan vain petljuralaisten tapaiset ääriantikommunistit (Petljura oli kansalaissodan aikainen ukrainalaisten nationalistien johtaja, joka kunnostautui mm. joukkomittaisilla juutalaisvastaisilla hulinoillaan) ja banderalaiset, niin heistä on nyt tehtävä sankareita. Samalla poistettiin ihmisten muistista neuvostovaihe, jolloin Ukraina yhdessä Venäjän kanssa kuului Neuvostoliiton kansojen veljesperheeseen. Kaikki tämä sopi mainiosti yhteen Neuvostoliiton jälkeisen porvariston täysin luonnolliseen vihaan kommunismia ja sosialismia kohtaan, jonka etuja heijastavat sekä Ukrainan että Venäjän hallitsevat järjestelmät.

Mutta jos Venäjän viranomaisten on pakko ottaa huomioon kansan valtaenemmistön mielipide ja toteuttaa dekommunisoimista varovaisesti ja kiirehtimättä, vaihtamalla esimerkiksi Leninin patsas sotapäällikkö Zhukovin patsaaseen ja vaikenemalla siitä, että Zhukov oli useita vuosia NKP:n keskuskomitean jäsen, niin Ukrainan nykyjohtajilla on suuri kiusaus yrittää ratkaista tämä kysymys kertakaikkisesti ja lopullisesti.

Tosiasiassa todellinen oppositio on kukistettu ja demoralisoitu, maassa raivoaa poliittinen poliisi, joka muistuttaa menetelmillään Pinochetin suojelupoliisia. Yksistään tämän poliisin vankina Harkovassa on noin tuhat ihmistä, joita kidutetaan jatkuvasti.

Kansanedustajat ja kansa

Mutta kaikki ei ole niin yksinkertaista, mistä todisteena ovat samaisen Korkeimman Radan kansanedustajat. Niin, antikommunistinen laki hyväksyttiin yksimielisesti ja kukaan ei uskaltanut äänestää vastaan, mutta toisaalta 422:sta kansanedustajasta istuntoon jätti saapumatta yli kolmannes kansanedustajista (115 henkeä) ja läsnäolijoista 53 ei osallistunut äänestykseen. Sanalla sanoen 40 % kansanedustajista ei antanut tukea laille ja Oppositioryhmä kääntyi jopa Poroshenkon puoleen kehotuksella olla allekirjoittamatta lakia.

Näin menettelivät kansanedustajat, mutta tavallisten kansalaisten keskuudessa lain tuki oli ilmeisesti vielä alhaisempi. Itä-Euroopan ja Baltian eräissä maissa, missä huomattava osa väestöstä oli ottanut vastaan sosialistisen järjestelmän ulkoisen puuttumisen tuloksena, väestö voitiin nyt kuitenkin ostaa puolelle ilman erityisiä ongelmia keskustelemalla siitä, että pitää muka palata "normaalille kehitystielle" tuomitsemalla "kommunistiset kokeilut".

Ukrainassa tämä versio saattaa epäonnistua eikä ilmeisesti turhaan Poroshenkon hallinnon päällikkö ilmoittanut yllättäen, että ei voi toistaiseksi sanoa mitään antikommunistisen lain kohtalosta - pitää ensin harkita ja tutkia asiaa perusteellisesti (lain astumiseksi voimaan tarvitaan Ukrainan presidentin allekirjoitus).

Kyse on nimittäin siitä, että paitsi Länsi-Ukrainan muutamia läänejä Ukrainan väestön enemmistö ei ole koskaan erottanut itseään Venäjästä. Venäjän kansan tavoin myös Ukrainan kansa antoi kokonaisuudessaan tuen punaisille Kansalaissodassa ja puhuminen siitä, että Moskova pakotti ukrainalaiset hyväksymään Neuvostovallan, ei pidä paikkansa. Sitä paitsi Ukrainasta lähtöisin olleet henkilöt asettuivat Neuvostoliitossa korkeisiin virkatehtäviin (riittänee mainita Hrustshev ja Brezhnev). Kyse on myös väestön enemmistön elintasosta, joka Neuvosto-Ukrainassa oli 3-4 kertaa nykyistä korkeampi.

Näin ollen hyvin monilla ihmisillä sekä Kaakkois- että Keski-Ukrainassa ei ollut mitään Leniniä, Kirovia, Dzerzhinskiä, Neuvostovaltaa eikä sosialismia vastaan. Ja toisaalta Bandera ja yleensä Länsi-Ukrainan asukkaat - galitsialaiset - otetaan vastaan varovaisesti pitämällä heitä vieraina, vaikka virallisen propagandan vaikutuksesta "Venäjän aggressio" tuomitaankin.

Muistoja tullaan suojelemaan

Yritykset riistää historiallinen muisto kokonaisesta vuosisadasta herättää näissä ihmisissä vakavaa tyytymättömyyttä - olihan niin, että Leninin muistomerkkejä suojelivat viime vuonna muutkin kuin vain kommunistit. Valitettavasti tiukkojen poliisirepressioiden kaudella tuskin voidaan odottaa joukkomittaisia protestiesiintymisiä, mutta kuten aivan oikein totesivat Oppositioryhmän kansanedustajat kirjeessään Poroshenkolle, lain hyväksyminen hajoittaa vielä entisestään Ukrainaa. Eikä vain maantieteellisesti - kansan vieraantuminen vallasta voimistuu ja lisääntyvien taloudellisten vaikeuksien oloissa se on valtiovallalle erittäin vaarallista.

Tuki kommunisteille

Mahdollisuuksia sille, että hyväksytty antikommunistinen laki ei astu voimaan, on kuitenkin olemassa, vaikkakin nämä mahdollisuudet ovat hyvin pienet. Tietysti tässäkin tapauksessa yritykset dekommunisoida Ukraina tulevat jatkumaan, vaikkakin toisenlaisissa ja hienostuneemmissa muodoissa. Nyt on hyvin tärkeää pysäyttää kommunistien vastaisten repressioiden voimistuva vyöry. Kommunistit ympäri maata ovat pakotettuja toimimaan puolijulkisesti tai kokonaan maanalaisesti ja murhattujen aktivistien määrä on jo useita kymmeniä.

Oma osuus tässä asiassa kuuluu myös kansainväliselle solidaarisuudelle. NKP:n johto kehoittaa kommunismin ja sosialismin kannattajia, kaikkia hyvän tahdon ihmisiä, esittämään protestinsa antikommunistista repressiolakia vastaan, joka loukkaa jopa porvarillisen demokratian kaikkia normeja.

Tapahtumien kehityksestä riippumatta me tulemme olemaan Ukrainan kommunistien puolella, työn ihmisten puolella. Yritys dekommunisoida Ukraina, johon Hitler ryhtyi vuonna 1941, epäonnistui tyystin. Myös nykyinen yritys tulee epäonnistumaan.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri
19.04.2015

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

On vääryys vallassa

Vääryydellä ei ole enää mitään rajaa, kun laillisesti Suomen valtiolta varastetun omaisuuden haltijat joutuvat siirtämään kirjansa Ruotsiin välttyäkseen verotukselta.

Aina niin valppaat oikeudenmukaisuuden vaalijat, aamupäivällä ilmestyvät iltapäivälehdet, kertoivat taannoin järkyttävän tarinan yrittäjärouvasta, joka joutui sinivalkoinen sydän murtuneena muuttamaan ulkomaille säälimättömän verottajan alkaessa ahdistella hänen sukunsa miljoonaomaisuutta. Eihän niitä saa verotuksella pienentää, kun yrittäjä voi sijoittaa rahansa ja työllistää.

Suomessa oli 1980-luvun alkuun asti valtion omistama Televa, puhelinlaitteita valmistava elektroniikkatehdas. Yksityinen yrittäjyys Nokian hahmossa havaitsi Televassa valtion varoilla pitkälle kehityn tuotannonalan. Ja kuten tunnettua, yksityinen on aina parempaa kuin valtion omistama teollisuus. Niinpä valtio myi Televan työntekijöineen Nokia Oy:lle. Kaupasta päättävänä ministerinä oli Ulf Sundqvist, apunaan kansliapäällikkö Bror Wahlroos. Isä Wahlroos oli antavana osapuolena, ei omasta omaisuudestaan, vaan valtion.

Brorin Nalle

Nuorempi Wahlroos, tämä finanssinero Björn oli saavana osapuolena. Tällä kertaa vuorossa oli Paavo Lipposen hallitus ja valtionvarainministerinä nykyinen korkeasti kunnioitettava tasavallan presidentti, Sauli Niinistö. Toisena valtionvarainministerinä, ei minkään sortin sosialisti, vasemmistoliiton puheenjohtaja Suvi-Anne Siimes. Tämä lahjoitti Niinistön suosituksesta Björn Wahlroosille Suomen valtion omistaman Postipankin. Niinistön ei tarvinnut itse keksiä tätä, se oli Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n ja Maailmanpankin toivomusaloite. Björn bin Wahlroos on tunnetusti kätevä käsistään ja omaisuus onkin paisunut useiden pankkioperaatioiden ansiosta verottajaa kiinnostavan suureksi. Maataloustukia vastustava, yksi suurimmista tukia saavista, kartanonomistaja Wahlroos päätti siirtää henkikirjansa Ruotsiin veroparatiisiin veropakolaiseksi.

Suomi on oikeusvaltio. Täällä saa varastaa laillisesti yhteiskunnan omaisuutta ja välttää yhtä laillisesti varastetun omaisuuden verottamisen. Riippumaton vapaa lehdistömme, TV ja radio, välittävät Suomen kansalle Wahlrosin ohjeita kilpailukyvyn parantamiseksi. Neuvokoon mieluummin ruotsalaisia, kun on kerran saanut siellä suojapaikan varastetulle omaisuudelleen.

Lait ovat niiden, joilla on omaisuuden tuoma valta. Laki suojelee omaisuutta.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Sodan jälkeisestä ajasta nykypäivään

Sotien jälkeen ei odoteltu ulkomaisia investoijia. Hankkeet aloitettiin omin voimin ja omalla rahalla, valtiovallan ohjauksella. Oli menetetty sodissa kuolleina ja vammautuneina parasta työvoimaamme. Ulkomainen vierastyövoima (sotavangit) oli palautettava kotimaahansa. Oli rintamamiesten ja karjalaisten asuttaminen, tehtiin julkiset rakennukset ja nyt tyhjilleen jääneet koulut. Valtion toimesta rakennettiin monet tuotantolaitokset Kemirat, Rautaruukit ja Outokummut, muutama mainiten. Luotiin sosiaaliturvajärjestelmä, jota nyt on purettu. Ulosviennissä taisi olla suurinta sotakorvaustuotteiden vienti.

Valtion tuotantolaitokset myyty

Valtion Vapon toimesta ojitettiin metsät ja rakennettiin metsiin metsäautotieverkostot helpottamaan puun ottoa metsistä. Saavutukset olivat suuria sen aikaisilla tuotantovälineillä, sillä ei ollut ensimmäisillä vuosikymmenillä automaatiota eikä tietokoneita. Metsätöitä tehtiin ilman monitoimikoneita pitkään. Nyt kehittyneiden tuotantovoimien aikana valtiolle tulevat tulot eivät riitä edes teiden kunnossapitoon ja valtion omistamien tuotantolaitosten myyntirahatkin ovat hävinneet tuntemattomuuteen. Mihin uppoavat valtavat ALV:n tuottamat verorahat? Jäljellä on vain valtavat velat.

Ei ollut juurikaan ulkomaista työvoimaa, ei edes marjojen poiminnassa metsistämme. Päinvastoin meiltä riitti työvoimaa Ruotsiin ja moniin Neuvostoliiton hankkeisiin. Olihan niitä työvoiman puutteen ennustajia silloinkin. Kostamuksen hankkeen edellä jopa SAK:n silloinen puheenjohtaja Oivio huusi: "Ei Kostamus urakkaa pidä ottaa, ei meillä piisaa työvoima itsellekään". Kekkonen puuttui asiaan ja Kostamus urakat otettiin. Vielä jäi meillä väkeä työttömyyskortistoonkin.

Valtion velat?

Onko nyt tärkeintä maksaa valtion velat pois, ettei velkaa jäisi tuleville sukupolville? Samanaikaisesti ollaan antamassa kansalaisomaisuuttamme ulkomaalaisten omistukseen muun muassa malmirikkaudet ja valtion metsienkin myynnistä puhutaan. Tällaisesta politiikasta seuraisi se, ettei tulevilla sukupolvilla olisi velkaa, vaan ei muutakaan kuin tyhjät taskut. Heidät olisi ajettu alkuperäisten kansojen asemaan. On törkeää, että meidän veromarkoilla rakennettaisiin tiet Sokliin ja norjalainen YARA saisi ajaa maailmanmarkkinoille maataloutemme tarvitseman fosforimalmin.

Nyt maailman siirryttyä globaalitalouteen EU:n ja euron kautta olemme menettäneet itsenäisyytemme maamme kehittämiseen. Vaikka meillä on monet raaka-aineet ja taito tehdä, niin ostamme monet tuotteet ulkoa, kun muka saamme vähän halvemmalla. Sitten tuonnin aiheuttamat ongelmat kuten työttömyys maksetaan omilla veromarkoilla.

Rikkaiden omistus kasvaa

On annettu valta ulkomaisille raharuhtinaille, jotka omistavat jo 50 % maailman varallisuudesta yhden prosentin väestönosuudellaan. Heidän omistussuhteensa ja sieltä kautta heidän määräysvaltansa kasvaa koko maailman herruuteen. Siitä myös johtuu Venäjän ahdistelu, kun se ei ole antanut luonnonrikkauksiaan muiden lepsujen tavoin "vapaille" markkinoille myytäväksi, vaikka Venäjä saatiin siirtymään kapitalistiseen talousjärjestelmään. Kapitalismissa kun kaikki vanhan äidin ruumista myöten pitäisi olla vapaasti myytävissä, jos sen joku haluaa ostaa. Tämä on koettu Suomessakin, tuottavat laitokset on myyty ulkomaalaisille raharikkaille.

Jos emme osaa irtaantua EU:sta ja itsenäistyä omaehtoisesti kehittämään maatamme omiin tarpeisiimme, joudumme ulkomaan raharuhtinaiden mielivallan halvaksi työvoimaksi ilman minkäänlaista sosiaaliturvaa.

Teuvo Taskinen
Siilinjärvi

Venäjä-pakotteet

Kun Krim liittyi kansanäänestyksen jälkeen Venäjään ja Itä-Ukrainan kriisi, tai sota paremmin sanoen alkoi, alkoivat myös EU:n ja Yhdysvaltain masinoimat pakotteet ja sen jälkeen Venäjän vastapakotteet. EU:n ja Yhdysvaltain keinot ovat vähissä, kolmatta maailmansotaa ei aloiteta Ukrainan takia. Kasvojen pelastamiseksi keksittiin nämä pakotteet, joitten tehoon ei usko kuin Alexander Stubb. Hirmuisen iso propagandamylly jauhaa, kuinka pakotteet vievät Venäjän turmioon ja konkurssiin jne.

Pieni ja urhoollinen Suomikin haluaa olla joukossa mukana, vaikka käytännössä osallistumalla Venäjäpakotteisiin, Suomi ampuu kuvaannollisesti polveensa. Ystävälliset naapurisuhteet on tuhottu, kauppasuhteita menetetty ja vahinkojen korjaus kestää vuosikymmeniä. Osa ei korjaannu koskaan.

Yhdysvalloilla on kokemuksia pakotteiden tehosta. Sosialistista Kuubaa on saarrettu ja kiusattu pakotteilla jo yli 50 vuotta. Saartoa on tehostettu Kuuban johtajien salamurhayrityksillä, on kylvetty myrkkyjä tupakkapelloille, räjäytetty matkustajakone, tehty pommi-iskuja turistikohteisiin, eli tehty mitä kaikkea maailman demokraattisin valtio voi keksiä.

Saksalla on taas saarrosta kokemusta. Leningradin 900 päivän saarto ei tuottanut tulosta. Jälleen on Saksa asialla Venäjällä, mutta uskon taas pettymyksen tulevan Merkelille, kuten tuli Hitlerillekin aikoinaan.

Realismin taju olisi eräille länen johtajille tarpeellinen lahja, mutta mistä sitä olisi saatavilla?

Reino Welling
Kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Kuka kaatoi Gaddafin?

Välimerellä hukkui 900 Eurooppaan pyrkivää siirtolaista. Hukkuneiden määrä on vuodessa kymmenkertaistunut. Rikollisjärjestöt hallitsevat ihmissalakuljetusta käyttäen sitä keinona siirtolaisten ja heidän perheidensä taloudelliseen kiristämiseen.

Rahan vuoksi Ihmisiä kidutetaan ja jätetään hukkumaan. Tällainen politiikka on uusliberalismia. Siinä muistuu mieleen Marxin sanat alkuperäisestä kasaantumisesta, kun pääomat hankittiin tappamalla ja orjuuttamalla ihmisiä.

Olisiko tämä onnistunut Gaddafin aikana? Gaddafin kaataneet "kansanliikkeet" ja niitä tukeneet länsivallat halusivat kaataa uusliberalismille vaihtoehtoisen politiikan. He myös tiesivät, mihin se johtaa.

Kysykää myös olisiko Olof Palme hyväksynyt maansa EU-jäsenyyden?

Jartsev

Ihmisarvoisempaan yhteiskuntaan

Ihminen on biologinen ja psykososiaalinen kokonaisuus, joka elää aktiivisessa vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. Hän muuttaa ympäristöään, mutta samalla hän on myös itse muutoksen kohde, koska hän on vain osa luontoa – ei sen herra. Ihminen on siitä merkillinen eläinlaji, että hän kykenee tuhoamaan sekä elinympäristönsä että myös itsensä lajina.

Ihminen kasvaa ihmiseksi vain ihmisyhteisössä. Hän oppii uusia asioita mallintamalla ja tekemällä oppien. L.S. Vygotskin mukaan: "Ihminen omaksuu ihmisyhteiskunnan tiedolliset, taidolliset ja esteettiset saavutukset oman toimintansa kautta." Ihmisäly on luonteeltaan yhteisöllistä. Tieto siirtyy sukupolvelta toiselle sosiaalisen perimän kautta. Ihmisen kasvatuksen neljä pääkanavaa ovat: koti, koulu, kaverit ja tiedotusvälineet. Jos media asettuu kasvatuksen pääkanavaksi, seuraukset ovat nykyisen kaltaiset.

Ihmiselle on ominaista tietoisuus ja tahto. Valta on ihmisten välinen suhde. Vallankäyttö on ihmisen tietoista valtaa hallita toista ihmistä, hänen tahattomien ja tahallisten tekojen valvomista ja tarpeen vaatiessa myös niiden tukahduttamista. Sama periaate on sovellettavissa myös yhteisöihin. Päämäärä ja keinot sanelevat tietoisen tahtotoiminnan arvolatauksen eli onko toimenpide oikein vai väärin.

Nykymaailmassa vallankäyttö on lähes järjestään yksisuuntaista-vuorovaikutusta, jossa toinen alistaa ja toinen alistuu. Yksilöllisen vallan määrä on sidoksissa yhteiskunnalliseen luokka-asemaan, yksilön kykyihin ja taitoihin (sekä psyykkisiin että fyysisiin) sekä sukupuoleen, etniseen taustaan ja kuulumiseen johonkin marginaaliryhmään (vammaiset, lapset ja vanhukset). Yksilötasolla yksisuuntainen vallankäyttö ilmenee mm. koulu- ja työpaikkakiusaamisena.

Vastuu on ihmisen kiinnostusta ja etenkin halua vastata puheidensa ja tekojensa aiheuttamista seuraamuksista. Vastuullisuus liittyy suhtautumiseen toisiin ihmisiin, omaan itseensä, muihin elollisiin olentoihin, ympäristöön, työhön, esineisiin ja omaisuuteen. Rehellinen ja vastuunsa kantava ihminen seisoo puheidensa ja tekojensa takana. Nykymaailmassa kulutuksesta on tullut ihmisen elämän tärkein sisältö. Jokaisella ihmisellä on eettinen vastuu tekemistään valinnoista. Maamme kansallisomaisuuden yksityistäminen on valinta, jonka tekijät pitäisi saattaa vastuuseen teoistaan.

Itsetunto on minuuden kunto

Ihmisen luonteenpiirteet, kognitiiviset kyvyt, sosiaaliset taidot ja synnynnäinen sysmätausta luovat perustan hänen itsetunnolleen. Itsetunto eli omanarvontunne on ihmisen subjektiivinen tunne hänen omasta toiminnallisesta suoriutuvuudestaan ja sosiaalisesta selviytyvyydestään sekä hänen itseluottamuksensa ja itsenäisyytensä määrästä. Itsetunto on minuuden kunto, joka sekä nousee että laskee inhimillisessä toiminnassa. Itsetuntoa on kahdenlaista, sitä mitä ihminen on itselleen ja sitä millaisen vaikutelman hän antaa itsestään muille. Itsetunto ei ole sukupuolisidonnainen.

Heikko itsetunto johtaa kalvavaan huonouden ja riittämättömyyden tunteeseen. Suomalainen yhteiskunnan synnyttämä kasvava yhteiskunnallinen eriarvoisuus tuottaa kansalaisilleen kasvavia itsetunnon ongelmia syrjäytymisen, osattomuuden ja työttömyyden myötä. Kun ihminen ei saa toteuttaa osallisuuttaan yhteiskunnassa oman toimintansa kautta, siitä aiheutuu mielenterveysongelmia, jotka ilmenevät mm. ahdistuksena, väkivaltaisina tekoina, itsetuhoisuutena ja masentuneisuutena.

Kapitalismi on osoittautunut ihmiskunnan ja luonnon kannalta tuhoisaksi yhteiskuntajärjestelmäksi, jossa osalle ihmiskuntaa ihmisarvoisen elämän ja itsekunnioituksen saavuttaminen on poissuljettua. Se on myös huono vallankäyttöympäristö, joka mahdollistaa yksityisen omistusoikeuden nimissä laillistetun riiston ja mielivallan käytön. Kapitalistit eivät pysty ottamaan vastuuta ihmiskunnan tulevaisuudesta. Kapitalismi on taloudellista narsismia, joka loukkaa vastuuttomuudellaan ihmiskunnan enemmistön ihmisarvoa ja jossa yhteiskunta on valjastettu vain tuotantoa varten.

Matti Laitinen
16.3.2015 Helsinki

Tukea Kansanäänelle

Kai Kontturi 50 e, Viljo Heikkinen 18 e, Tea Färm 5 e, Paavo Junttila 26 e, Heikki Männikkö 33 e, Anja Saarikko 6 e, Esko Rintala 13 e, Reino Welling 9 e, Paavo Heikkinen 25 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Hannu Ikonen 10 e, Heikki Ervasti 38 e, Eira Kärki 25 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Juha Kieksi 5 e, Jaakko Ahvola 30 e, Larmo Lehtola 10 e, Ari Sulopuisto 6 e, Kesäpuutarhuri 6 e, Markku Nieminen 8 e, Raimo Paavola 6 e, Lana Kortie 20 e ja Tarja Männikkö 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Kokouksia ja tilaisuuksia

Kutsu STP:n liittokokoukseen

STP:n liittokokous pidetään la 6.6. -15 alk. klo 11.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla no. 6 ja 8 sekä Hämeentien busseilla, joista jäädään pois Ristikkotien pysäkillä. Esillä sääntömääräiset asiat mm. hallituksen valinta, toiminta- ja tilikertomuksen-, toimintasuunnitelman- ja talousarvion hyväksyminen sekä kannanotot ja poliittinen tilannekatsaus. Paikan päällä mahdollisuus liittyä jäseneksi.

Tervetuloa!
Suomen Työväenpuolue STP rp. Hallitus

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään torstaina 28.5.2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, kuullaan poliittinen tilannekatsaus ja hyväksytään kannanotot. Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät. (äänioikeus vain jäsenillä).

STP:n Turun seudun osaston vuosikokous

STP:n Turun seudun osaston vuosikokous pidetään torstaina 28.5.-15 klo 13.00 Jyrkkälän asukastuvalla os. Jyrkkälänkatu 4. Esillä sääntömääräiset vuosikokousasiat. Tervetuloa.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 11.5. 2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 17.00. Kokouksessa käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, vaaliarviota sekä kesän ja syksyn tulevaa toimintaa. Esillä ovat myös vuosikokousasiat. Tervetuloa.

STP:n Helsinki-ryhmän kokous pidetään maanantaina 11.5. 2015 Hermannin kerholla heti EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokouksen jälkeen n.klo 18.00. Käsitellään ajankohtaiseen toimintaan liittyvät asiat. Tervetuloa.

Hermannin Naisten vuosikokous pidetään keskiviikkona 27.5.2015 Hermannin kerholla klo 14.00. Tervetuloa.

Suomen porvaristo ja Saksa

Suomalaisporvarit ja oikeistodemarit eivät ole koskaan Suomen itsenäisyyttä korkeaan arvoon kohottaneet. Saksa on ollut ja on edelleen ihannemaa välittämättä siitä, onko Saksaa hallinneet keisarit, natsit vai merkelit. Kuningaskin Suomelle oli Saksasta löytynyt, mutta tuli pieni mutka matkaan eli Saksan tappio ensimmäisessä maailmansodassa.

Kun päästiin 1930-luvulle, alkoi kiinteä yhteistoiminta Natsi-Saksan kanssa, päämääränä tietenkin Neuvostoliiton hävittäminen ja Neuvostoliiton valtavien luonnonvarojen halllinta. Porvarien apuna hääri 1930- ja -40 luvuilla Suomen sosialidemokraattinen puolue. Lienee ollut ainoa eurooppalainen demaripuolue, jolla oli kiinteät ja lämpimät suhteet Saksan Kansallissosialistiseen puolueeseen.

Suomen häviö toisessa maailmansodassa pakotti katkaisemaan suhteet Saksaan. Pitkin hampain ja alkuvaiheessa leikkisotaa käyden saksalaiset karkotettiin Suomesta. Eräät oikeistopiirit ja saksamieliset kenraalit olisivat halunneet sotia Natsi-Saksan rinnalla katkeraan loppuun asti. Onneksi järkeviä poliitiikkoja löytyi riittävä määrä ja aloitettiin käytännöllisesti katsoen Suomen itsenäisyys 19.9.1944 joka päättyi 1.1.1995.

Erilaisten tapahtumien ja sattumusten kautta eletään jälleen Saksa-ihannoinnin kultaista aikaa. Saksan Merkel saapui kertomaan, miten täällä on elettävä. Presidentti Niinistöä pidin hetken aikaa järkevänä ihmisenä. Kyllä hän kuitenkin on toisten johdettavana. Ei riittänyt Saulin rohkeus lähteä Moskovaan toisen maailmansodan päättymisen 70-vuotisjuhlaan. Vai olisiko tullut häpeän tunne, olihan Suomi Natsi-Saksan liittolaisena, piti saada Karjalat ja Kuolan niemimaat ym. Ei saatu, ei edes Saksan korvausta Lapin hävittämisestä. Siihen taas oli syynä Suomen johtajien selkärangattomuus.

Reino Welling
valtuutettu
Jämsänkoskelta

Työn asema Euroopassa tänään?

VAPUNPÄIVÄN TILAISUUS

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 pe 1.5.15 alk. klo 14.00.

Ohjelmassa mm:

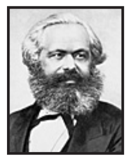
Vappupupuhe: Heikki Männikkö. Järjestöväen musiikkiohjelmaa, sketsejä ym. Vappulounaalla nakkeja, perunasalaattia, silliä ja hyviä voileipiä, kahvia ja teetä.

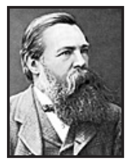
Venäläisiä kansanlauluja esittävät Duo Tulitsan Tatiana Krylova ja Slava Druzhinin

Tervetuloa kaikki paikalle

Varaa lounasta varten 6 euroa

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

"Pyhäkoulu" kokoontuu seuraavan kerran 24.5.2015. Silloin käsittelemme marxilaisen maailmankatsomuksen erilaisia variaatioita. **Heikki Männikkö** alustaa trotskilaisuudesta. Tämän jälkeen jatkamme **dialektisen ja historiallisen materialismin** käsittelyä **7.6.**

Sopivia perusteoksia ovat **Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: Pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.**

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

Vappuna 1.5 klo 9.00 SFT osallistuu kunniakäyntiin Luokkasodan 1918 Punaisten valtakunnallisella muistomerkille Helsingin Eläintarhassa.

Voitonpäivänä 9.5 SFT järjestää kunniakäynnit viime sodan aikana teloitettujen sodan- ja fasisminvastustajien sekä neuvostosotilaiden hautamuistomerkeille:

Kokoonnutaan klo 10.30 Myllypuron metroaseman läheisen TB-huoltoaseman edustalla, mistä on kuljetus Kivikkoon,entisen Malmin ampumaradan alueen neuvostosotilaiden muistomerkille, jolle lasketaan kukat klo 11.00.

Kokoonnutaan klo 14.00 Malmin hautausmaan pääportilla, josta siirrytään kulkueena sodan- ja fasisminvastustajien muistomerkille hautausmaan korttelissa nro 23.

Sunnuntaina 10.5 klo 15.00 SFT järjestää yhdessä KTP:n kanssa fasististesta Saksasta saadun Voiton 70. vuosipäivän tilaisuuden Kirjan talolla Helsingissä, osoitteessa Kirjatyöntekijänkatu 10.

Perjantaina 15.5 aikaan SFT järjestää kunniakäynnin Tapaninkylän Puustellinmetsässä 15.5.1918 teloitettujen luokkasodan Punaisten teloituspaikalle. Päivästä ja kellonajasta ym. ilmoitetaan myöhemmin.

Keskiviikkona 20.5 klo 17.00 SFT:n opintokerho kokoontuu Hermannin kerholla, Hämeentie 67, jatkamaan Suomen vanhan työväenliikkeen historian tutkimista vuoden 1906 tilanteessa, jolloin porvarillinen suojeluskaarti ja Punakaartilaiset ottivat ensi kerran aseellisesti yhteen.

SFT Tuhotkaa fasismi

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Krimin kevät on toivoa täynnä

Pakotteet tekevät ulkomaisten ihmisten elämän hankalaksi – paikalliset kärsivät vähän.

Krimillä paistaa aurinko ja lämpöä on 19 astetta. Magnoliat kukkivat. Huhtikuun puolessa välissä tällainen lämpö on Krimilläkin epätavallista. Jo lentokoneessa Moskovasta Simferopoliin selvisi, että on muutakin kummallista. Vierustoveri, harkovalainen tyttö oli matkalla isovanhempiensa luo Kertshiin Krimille. Hän joutuu matkustamaan Moskovan kautta, koska liikenneyhteydet Ukrainasta Krimille eivät toimi. Krim on tällä hetkellä saarroksissa. Sinne ei pääse järkevästi millään muulla tavalla kuin lentämällä Moskovasta.

Kuva: Leena Hietanen

Voitonpäivän odotus näkyy Krimillä kauppojen näyteikkunoissa.

Krimin pääkaupungissa Simferopolissa näkyy Voiton päivän odotus. Suuren Isänmaallisen Sodan loppumisesta on kulunut 70 vuotta ja kadun varsilla ja ikkunoissa on julisteista ja lasten piirroksia tulevasta juhlasta. Krim on Venäjään liittymisen jälkeen saanut rahaa Moskovasta. Simferopolin lentoasemaa kunnostetaan. Keskustan pääkatedraalia kunnostetaan itsensä Venäjän federaation presidentti Vladimir Putinin suojeluksessa. Kauppoja ja ravintoloita on runsaasti. Torit pursuavat tavaraa. Retiisit ovat jo kypsyneet ja ovat oman maan tuotteita. Pakotteet eivät heti katukuvassa pistä silmään. Pääsiäisen rauhassa ja auringossa ihmisten elämä näyttää harvinaisen mukavalta.

Emäntäni Tatjana Ustimenko kertoo krimiläisten kärsivän huonosta omatunnosta, sillä he kuvittelevat aiheuttaneensa pakotteet ja kärsimystä Venäjälle. Minkäänlaista halua takaisin Ukrainaan ei ole. Krimin päätyminen osaksi Venäjää on Ustimenkon mielestä luonnollista. ”Inhosin mennä elokuviin, kun venäläiset elokuvat dubattiin ukrainaksi. Kouluissa piti opettaa ukrainan kieltä, vaikka kukaan ei sitä halunnut. Kukaan ei kaipaa Ukrainaa eikä Kiovaa. Kaikki meidän rahamme menivät Kiovaan”, hän valittaa. Ustimenko pitää skandaalina, että niinkin monipuolinen ja rikas alue kuin Krim, kuuluu Venäjän köyhimpien alueiden joukkoon Tshukotkan kanssa.

”Krimin maatalous kärsii veden puutteesta”, hän sanoo. Ukraina ei ole katkaissut Krimille ainoastaan junayhteyksiä, vaan myös veden. Kodeissa on varmuuden vuoksi boilerit, jos kuuma vesi loppuu. Keittiössä on kylmävesisäiliö, sillä välillä kylmä vesi on loppu.

Ukrainan aika näkyy vieläkin Simferopolissa. Autojen rekisterinumeroissa vilahtelee Ukrainan rekisterikilpiä. Ihmiset eivät ole vielä rekisteröineet uudelleen autojaan Venäjän rekisteriin. Joissakin kauppojen ovissa on edelleen Ukrainan kieltä.

Ulkomaalaiset katosivat

Länsimaiden asettamat pakotteet Venäjää ja Krimiä kohtaan näkyvät Krimin yliopistossa. Yliopistossa on maksullinen lääketieteellinen tiedekunta, jossa opiskeli 2000 ulkomaista opiskelijaa. ”Amerikkalaiset, kanadalaiset, eurooppalaiset ja yksi suomalainen poistuivat Krimiltä, sillä he haluavat työskennellä kotimaissaan. Pakotteet eivät sitä mahdollista”, yliopiston Venäjän kielen opettaja Elena Ponomarenko sanoo.

Rahan saanti ulkomailta Krimille on myös vaikeaa. Muodollisesti alueella eivät toimi kansainväliset luottokortit. Elena Ponomarenko vakuuttaa samaa kuin Tatjana Ustimenko. ”Venäjä ei ikinä miehittänyt Krimiä. Me emme ole väkisin osana Venäjää”, hän nauraa. Hänen mielestään elämä mullistui Krimillä vuonna 2004, kun Ukrainassa tapahtui oranssi- vallankumous.

”Nationalistit nousivat valtaan Jushtshenkon avulla. He saivat Yhdysvalloilta rahaa 5 miljardia dollaria muka demokratian kehittämiseen, joka ei ollut mitään muuta kuin nationalismin tukemista. Krimiläiset eivät voi koskaan olla nationalistisen Ukrainan osana”, hän sanoo.

Vaikka neuvostoaikana Krim oli osana Ukrainaa, Ponomarenko laskee Ukrainan aikakauden kestäneen Krimin historiassa vain 23 vuotta. ”Neuvostoliiton aika oli normaalia aikaa Krimillä kuten Ukrainassakin. Ukrainan itsenäistyminen aloitti kaikki vaikeudet”, hän sanoo. Ponomarenko uskoo ulkomaalaisten opiskelijoiden palaavan vielä Krimille. ”Meillä on potentiaalia. Ennemmin tai myöhemmin he palaavat.”

Leena Hietanen
Krim

Voiton päivää vietämme lauantaina 9.5.2015 klo 14.00 Hakaniemessä

Lauantaina 9.5.2015 tulee 70 vuotta siitä kun natsi-Saksa antautui ehdoitta ja lopullisesti. Aamuyöllä Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat sopimuksen ehdoitta antautumisesta. Tähän päättyi verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria vaatinut maailmansota. Tämä sota oli seurausta Saksan suurkapitalistien imperialistisesta pyrkimyksestä anastaa Neuvostoliitolta sen alueita ja voimavaroja. 70 vuotta sitten allekirjoitettu antautumissopimus loi perustan sitä seuranneelle rauhanpolitiikalle.

Kuva Voitonpäivänä 9.5.2012 järjestetystä tilaisuudesta. Silloin vastustimme voimakkaasti USA:n ja Israelin aikomusta hyökätä Iraniin. Puhumassa Petri Krohn. Lippu, jota Ville Rahikainen kannattelee on kopio lipusta, joka nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle.

Tänään kuitenkin monet ylikansalliset kapitalistipiirit hamuavat uudelleen jopa aseiden avulla alueita ja taloudellisia resursseja. Toisen maailmansodan lopputulos halutaan unohtaa ja kieltää. Näin on menetelty useissa Euroopan maissa ja itse EU on muuttanut Voiton päivän Eurooppa-päiväksi.

Meillä Suomessa viritetään uudelleen avointa Venäjä-vihamielisyyttä, jota tiedotusvälineet aivan avoimesti toitottavat. Kaiken tämän varjolla hyväksytään estottomasti Ukrainassa natsimieliset toimet ja meillä Suomessa tilannetta käytetään kansalaisten mielipiteiden kääntämiseksi Nato-jäsenyyden kannalle. Tätä meidän tulee vastustaa.

Voiton päivänä lauantaina 9.5.-15 kokoonnumme yhteiseen, kansalaisten koollekutsumaan Voitonpäivän tilaisuuteen Maailmanrauhan patsaalle Helsingin Hakaniemeen. Hyväksymme siellä yhteisen medialle ja päättäjille osoitetun Voitonpäivän vetoomuksen. Tilaisuudessa kaikilla on mahdollisuus käyttää lyhyt puheenvuoro.

Tervetuloa.
Järjestävä toimikunta.

Stop Talvivaara ympäristön puolesta

Talvivaara-kaivosyhtiö haki lupaa jätevesien juoksuttamiseksi ympäröivään vesistöön. Yhtiö on ollut myynnissä ulkomaiselle sijoitusyhtiölle. Luvan tarkoitus on auttaa konkurssiyhtiö myyntikuntoon. Me ka tiedämme, että ulkomainen omistaja jättää ympäristöhaitat hoitamatta ja korjaa itse taloudellisen hyödyn. Stop Talvivaara on vastustanut luvan myöntämistä purkuputkelle likavesien juoksutusta varten. Lupa kuitenkin myönnettiin. Julkaisemme tässä Stop Talvivaara-liikkeen kannanoton asiasta sekä biokemisti Jari Natusen kommentin

Mielenosoitus purkuputkea vastaan Helsingin Narinkkatorilla 16.4.-15

Purkuputkipäätös todistaa:Bioliuotuksen toimintaan ei uskota

Kun Talvivaaran kaivosta perustettiin, sen ympäristöluvassa kaavailtiin niin massiivista vedenottoa korvaamaan haihdutusta kasoilta, että vedenottoputki Nuasjärveen oli yhtenä vaihtoehtona. Bioliuotuksen lämmöntuotannon piti olla niin suurta, että vettä olisi tarvittu ulkopuolelta sateisimpinakin kesinä. Kaikki on mennyt aivan toisin. Haihdunta on jäänyt murto-osaan kuvitellusta ja liuoskierrossa on taas liikaa nestettä. Raffinaattia eli metallitehtaalta kiertoon palautettavaa nestettä on taas liikaa ja sitä aiotaan pumpata yhteen lohkoon kaivoslouhoksessa.

Kiertoliuoksen tulviminen aiheutti edellisen suuronnettomuuden, sillakuutissa tilanteessa yhtiö pumppasi raffinaattia silloin kipsisakka-altaaseen, vastoin kaikkia lupia ja omin päin. Jos kasat toimivat ja ne haihduttavat kuten ympäristölupahakemuksessa luvattiin, tällaiseen ongelmaan ei törmättäisi uudestaan ja uudestaan. Ja kun ilmeisesti bioliuotus ei toimi kuten luvattiin, vesitasetta ei saada kuntoon. Purkuputki on julkinen signaali tästä.

Stop Talvivaara - kansanliike vesistöjen puolesta katsoo, että asiassa on palattava lailliselle tielle. Ympäristölupa on peruttava, sillä senpohjana olleet tiedot ovat osoittautuneet vääriksi. Kainuun Ely-keskuksen tehtävänä on tehdä vaatimus luvan peruuttamisesta Aluehallintovirastolle.

Pyrkimys myydä kaivos ulkomaisille sijoittajille ja sysätä haitat, vahingot ja korvausvastuut valtiolle, kunnille ja yksityisille on surkea. Vihreän kaivosteollisuuden mallimaaksi liputtautunut Suomi julistautuu ympäristöstään, vesistöistään piittaamattomaksi siirtomaaksi. Stop Talvivaara- liike vaatii kaivoskaupan peruuttamista ja kaivoksen hallitun alasajon aloittamista.

Vapaavuoren tarjoama yhtälö tulee liian kalliiksi maallemme. Jätevettä tuottava kaivos ulkolaisessa omistuksessa, merkitsee siirtymistä ojasta allikkoon. Se ei ole isänmaallista kaivospolitiikkaa eikä elinympäristöjämme suojelevaa ympäristöpolitiikkaa

Biokemisti Jari Natusen kommentit purkuputkilupaan 24.4.2015

AVIn esitys sekoittumisvyöhykkeen pienentämisestä ei ole riittävä eikä uskottava. Viritys vaikuttaa hatusta vedetyltä ja tieteellisiä perusteluja ei esitetä.

Sekoittumisvyöhykkeen väitetään pienevän lisäämällä järvivettä purkuputkeen, menettelyssä kuitenkin purkuveden määrä monikertaistuu ja haitta-aineiden pitoisuudet ovat edelleen korkeita. Luvituksessa on kokonaan ohitettu m.m. vesiin ilmestynyt arseeni tai m.m. GTK nousseiksi havaitsemat lantanoidit tai ilmeinen metyylielohopea-riski, jotka ovat vaarallisia kertyviä aineita. Kaivoksella ei ole menetelmää arseenin tehokkaaksi poistamiseksi.

Asetuksen mukainen elohopean mittaus kaloista raja-arvona väistetään perusteluissa sanomalla, ettei voida tietää mistä kohtaa järveä kalat ovat tulleet. Raja-arvoa voitaisiin aivan hyvin käyttää, jos purkualueella tai lähistöllä elohopea nousisi kaloissa ja tämä on tärkeä indikaatori. Tämä perustelu tarkoittaa myös, että myönnetään kalojen voivan saastua sekoittumisaluetta laajemmalla alueella. Pätevän vaikutusarvioinnin sijasta AVI ryhtyy suorittamaan biologista koetta alueen ympäristöllä väestöllä. Kokeen tuloksia on tarkoitus selvittää myöhemmin tarkkailun tuloksista.

Lupakäsittelystä jätettiin ilmeisesti pois AVIn itsensä vaatimat 11.3.2015 perustilan kannalta tärkeät syvänteiden ja Jormasjärven kattavat mittaukset, sekä selvitys kala-apajista ja muista kohteista, ainakaan näitä ei ole julkaistus. Syynä on ilmeisesti hakemuksessa mainittu 17.3.2015 tilaisuus, jossa hakija on esittänyt ilmeisen kiireistä hyväksymistä vedoten ostotarjoukseen. Totean, että ympäristölle riskialttiita ratkaisuja ei tule tehdä hätäisesti kaupallisten vaatimusten perusteella. Jos ulkomainen sijoittaja sanelee lupien sisällön, menettely on erittäin korruptoitunut/turmeltunut. Pitäisi myös olla selvää, että mikään vastuullinen ja asiallisesti informoitu ostajataho ei oikeasti esitä tällaisia kestämättömiä vaatimuksia.

Kansan ääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/15, kesäkuu-elokuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Vain vastarinta johtaa tulokseen !

Lastenhoitajat osoittivat: joukkovoimaa löytyy

Sipilän hallitus osoittaa vaalien tuloksen olleen työelämän kannalta huonoin mahdollinen. Uskotellaan, että vyötä kiristämällä luodaan kilpailukykyä ja työpaikkoja. Tämä ei ole missään toteutunut. Toimeentulon alentaminen on muuttunut pääoman keskinäistä kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi, mutta talouselämä ei leikkaamalla pyöri. Elämän normalisoiminen onnistuu enää vain joukkovoimalla.

Sivut 2, 3, 4 ja 11

Yhdessä TTIP-sopimusta vastaan

On järjestetty useita TTIP-sopimuksen vastaisia protesteja

Meillä eliitti ajaa lävitse EU:n ja USA:n välistä kauppa- ja investointikumppanuussopimusta (TTIP). Sen seurauksena Euroopasta häviäisi lähes miljoona työpaikkaa, joista kolmannes Pohjoismaista. Sopimus toisi ns. tuottajasuojasopimuksen, jossa mm. ympäristölainsäädäntömme katsottaisiin kaupan esteeksi. Kun EU:n alueella ay-liike vastustaa sopimusta, niin Suomessa ay-keskusjärjestöt ja EK lobbaavat sitä. Toivomme ovat sopimusta vastustavat tietoiset ihmiset ja järjestöt.

Sivut 2 ja 20

Naapurisuhteemme Venäjään normalisoitava

Valko-Venäjällä historian kokemuksia ei ole unohdettu

Toukokuun 9. päivä tuli 70 vuotta, kun Natsi-Saksa antautui fasisminvastaisen liittouman joukoille. Tänään maailma jakaantuu niihin, joilla historiallinen muisti toimii ja niihin jotka haluavat sodan opetukset unohtaa. Jälkimmäisiin kuuluvat ne, jotka globaalin pääoman tuella pyrkivät maailman uudelleen jakamiseen. Monissa Voitonpäivän-tilaisuuksissa muistutettiin vaaroista, joihin historian unohtaminen johtaa ja vaadittiin Venäjä- suhteidemme normalisoimista.

Sivut 5, 9 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 15.6.2015

Hallitus leikkaa vähäosaisilta - rahat sotavarusteluun

Juha Sipilän johtama SSS-hallitus lähtee sopeuttamaan taloutta valtiovarainministeriön virkamiesten esityksen pohjalta yhteensä 10 miljardin euron edestä. Vielä ennen vaaleja keskusta ilmoitti sopeutustarpeeksi 2-3 miljardia euroa. Sipilä ja keskusta huijasivat siis äänestäjiä härskisti – tuskin monikaan olisi äänestänyt puoluetta, joka vaalien alla olisi puhunut 10 miljardin sopeutuksesta. Hallituksen nokkamiehet Soini, Sipilä ja Stubb väittävät, että sopeutustoimet koskettavat "meitä kaikkia suomalaisia". Myös tällainen puhe on pahemman luokan vedätystä. Pääomapiirejä ja suurituloisia eivät hallituksen esitykset hetkauta millään tavalla.

Pääministeri Sipilä on vedonnut yhteiskunnan hyväosaisiin, jotta nämä osallistuisivat omalla esimerkillään säästötalkoisiin. Samanlaisen vetoomuksen hyväosaisille esitti presidentti Sauli Niinistö hallituksen virkaanastujaisten yhteydessä. Rikkaiden vapaaehtoiset palkkojen alennukset ja lahjoitukset hyväntekeväisyyteen eivät kuitenkaan vaikuta valtiontalouteen millään tavalla. On palautettava todellinen progressio palkkaverotukseen ja kiristettävä yritys- ja pääomatuloverotusta. Pääomalle ja rikkaille viime vuosina tehdyistä myönnytyksistä, kuten varallisuusveron ja työnantajien Kela-maksun poistosta, on luovuttava.

Suoranaista röyhkeyttä osoittaa se tapa, jolla Sipilän hallitus ajaa niin sanotun yhteiskuntasopimuksen toteuttamista. Oikeastaan on harhaanjohtavaa puhua sopimuksesta, kun kyseessä on työnantajien sanelu, johon työntekijäpuolen on alistuttava – muutoin uhataan toteuttaa entistä karmaisevampia leikkauksia. Yhteiskuntasopimus vastaa sisällönsä puolesta täydellisesti Elinkeinoelämän keskusliiton julkituomia tavoitteita.

Puolustusvoimille myönnetään materiaalihankintoihin huomattavia lisäsummia tällä vaalikaudella, ja hallitus varautuu myös nykyisten Hornet-hävittäjien korvaamiseen uusilla koneilla seuraavalla vaalikaudella. Korvaavien koneiden hinta on eri arvioiden mukaan 5-8 miljardia euroa. Muiden materiaalihankintojen, kuten merivoimien uusien alusten kanssa hankintojen yhteissummaksi tulee lähes 10 miljardia euroa. Tuskin on sattumaa, että summa on likipitäen sama kuin hallituksen ilmoittama sopeuttamistarve. Näyttääkin siltä, että opiskelijat, työttömät, lapsiperheet ja kaikkein vähäosaisimmat laitetaan tulevien huippukalliiden sotakalustohankintojen maksumiehiksi.

Venäjä-pakotteet nakertavat talouttamme pahoin, ja Venäjää vastaan käydään sotaisaa propagandakampanjaa. Naton kanssa on äskettäin solmittu kansan selän takana isäntämaasopimus. Kun muistetaan lisäksi äskettäin lähetetyt reserviläiskirjeet, niin voidaan kysyä: Ollaanko valmistautumassa yhdessä Naton kanssa Venäjän vastaiseen sotaan? Sotahan on tunnetusti kapitalistien suosikkikeino talouden vauhdittamiseksi ja voittojen kasvattamiseksi.

Nykyinen yhteiskunnallinen tilanne suorastaan huutaa jämäkkää vasemmistolaista politiikkaa, nykyisen EU-suuntauksen ankaraa arvostelua sekä vaatimuksia vallankumouksellisesta suunnanmuutoksesta yhteiskuntapolitiikkaan. Tähän yhteiseen rintamaan EU-komentoa, sotapolitiikkaa ja uusliberalismia vastaan tarvitaan paljon voimaa, jotta se voi kumota nykyisen politiikan.

Toimituksen pääkirjoitus
Tommi Lievemaa

TTIP – kansojen orjuuttaja ja Ison rahan nyrkki

TTIP eli EU:n ja USA:n keskeinen kauppa- ja investointisopimus, josta juuri kyseiset osapuolet neuvottelevat, on sisällöltään todella vaarallinen taloussopimus. Sen avulla suuryritykset saavat täydellisen otteen niin kansoista kuin niiden talouksista. Se vaikuttaa talouteen, ympäristöön ja demokratiaan. Yritysten edut laitetaan kansojen etujen edelle. Lobbaavat yritykset ovat rahoittaneet 90-prosenttisesti sopimusneuvottelut. Koko sopimus on suuryritysten valtapyrkimystä.

Kuva: Heikki Männikkö

TTIP-sopimuksen vaarat tunnetaan

Salaiset neuvottelut

Sopimusta on käsitelty täysin salassa niin lehdistöltä kuin kansalaisilta, vain niukkaa tietoa on annettu. Ei edes kaikille europarlamentaarikoille ole annettu tietoa. Kun Skotlannin hallitus tivasi Englannin pääministeri Cameronilta, vaikuttaako sopimus maan ilmaiseen julkiseen terveydenhoitoon, kieltäytyi Cameron vastaamasta. Tässä on ehkä yksi syistä, miksi skotlantilaiset menestyivät viime vaaleissa. Cameron oli jo aikaisemmin ilmaissut ensimmäisen kerran puhuessaan kansalaisilleen sopimuksesta, ettei sopimuksen "täydy" vaikuttaa julkiseen sairaanhoitoon. Hän joutui siteeraamaan EU:n kauppakomissaaria, joka väitti, että "hyvinvointi on aina poikkeus".

Sopimus sisältää kohdan, joka tarjoaa yrityksille ainutlaatuisen juridisen mahdollisuuden haastaa maat oikeuteen, jos ne vaarantavat tai rajoittavat yritysten voittoja. Julkisen sektorin yksityistäminen on yksi sopimuksen peruskivistä pääoman iskiessä julkisiin varoihin tämän sopimuksen lisälausekkeen ISDS avulla. Sopimus voi täysin lopettaa julkisen sektorin palvelut. Tästä kaiketi on ollut kyse viime aikoina julkisten palvelujen yksityistämisessä ja alasajossa. Maat eivät voi esimerkiksi valtiollistaa yksityisiä kouluja tai rautatieyhtiöitä, koska ne vaarantavat yksityisen yrityksen voittoja, vaikka valtiollistamisella olisi kansalaisille hyvät seuraukset.

IG Metall tiukkana

Saksan IG Metall on sanonut EI sopimukselle. Vastustus on kasvanut, kun tietoa sopimuksesta on saatu. Vastarintaa on ilmennyt myös EU:ssa. Jopa Merkel on epäröinyt asiassa. Sopimuksen päätösaika on siirretty myöhempään muutosehdotusten vuoksi, muutoin sopimus olisi astunut voimaan jo ensi vuonna ilman suurempia avoimia keskusteluja.

Ympäristöllisesti sopimus antaa aihetta uskoa, että geenimanipuloidut tuotteet virtaavat Eurooppaan, tuotettu liha sisältää hormoneja ja kemikaaleja, jotka ovat kiellettyjä EU:ssa. Hollanti kielsi muutama viikko sitten GMO-tuotteet maassaan. Sopimusten osapuolien on hyväksyttävä toistensa tavaratuonnin vastapelurin säännöin ns. molemminpuolisen hyväksynnän mukaan. USA:ssa on heikompi eläin-, ympäristö- ja kuluttajasuoja sekä heikommat ay-oikeudet. Täten huonoja tuotteita voidaan viedä EU:hun.

USA ja Arla polkumyyvät

USA:n suurtuottajat tulevat myös polkemaan esimerkiksi Suomen tuotteiden hinnat maan rakoon. Ne tulevat myös sopimuksen hyväksymisen jälkeen käyttämään lisälausetta, jolla voittoja ei voi rajoittaa. Ruotsissa on ollut juuri vilkas keskustelu maitotuotannon kriisistä, sillä maidontuottajien määrä vähenee huimaa vauhtia tuottamattomuuden vuoksi. Arla polkee maidon hintaa suomalaisella ja saksalaisella maidolla ja on hakeutumassa muille markkinoille halvemman maidon perään.

TTIP on tällä hetkellä myös täysin epädemokraattinen ja sitä ei voi perua, kun siihen on liitytty, koska kummankin puolen on hyväksyttävä päätös. Yksityinen maa kuten Ruotsi ei voi muuttaa päätöksiä, koska allekirjoittajana on EU, ei Ruotsi. Yritykset ovat jo käyttäneet oikeuttaan, vaikka sopimus ei ole valmis. Vattenfall haastoi Saksan oikeuteen, koska Saksa aikoo poistaa ydinvoimalaitokset maastaan. Philip Morris on haastanut Australian, koska valtio haluaa neutraaleja savukerasioita. Kumpikin yritys näkee voittojansa rajoitettavan.

ISDS on sopimuksen äärimmäinen ilmaus, mutta sopimus sisältää satoja asioita, jotka vaikuttavat monien maiden lainsäädäntöön ja talouselämään. On aihetta uskoa, että sopimus vaikuttaa niin sosiaalipolitiikkaan, kulttuuri-, tiede- kuin koulualoillekin. Yksinkertaisinta on sanoa ei koko sopimukselle ja valtiollistaa jälleen suuryritykset. Tänä päivänä valtavat rahat seisovat käyttämättöminä sen sijaan, että ne hyödyttäisivät kansoja ja kansalaisia, jotka ovat luoneet työllään rikkaudet. Raha vain kasautuu yhä harvempien käsiin.

Esa Salomaa

Lakko-oikeus on tärkein oikeutemme

STP tuomitsee jyrkästi Elinkeinoelämän Keskusliiton ja oikeistopuolueiden suunnalta tulleet vaatimukset lakko-oikeuden rajoittamisesta.

Lakko-oikeus on perusoikeus

YK:n työjärjestö ILO on jo vuodesta 1927 katsonut, että on mahdotonta tehdä eroa lakko-oikeuden ja järjestäytymisoikeuden välillä. Lakko-oikeuden rajoitukset ovat samalla myös järjestäytymisoikeuden rajoituksia. ILO:n määrittelemät työelämän neljä perusoikeutta ovat järjestäytymisvapaus, pakkotyön ja lapsityövoiman käytön kieltäminen sekä syrjinnän kieltäminen työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisessa. Järjestäytymisvapauteen kuuluu oikeus neuvotella sopimuksia ja tukea neuvotteluja kieltäytymällä työstä. Myös EU:n tuomioistuin on tunnustanut työtaistelutoimet perusoikeuksiksi. Työnantajaliitto ja poliittinen oikeisto haluavat horjuttaa ay-liikettä, kuten esimerkiksi ajamalla työehtosopimusten yleissitovuuden poistamista tai lakko-oikeuden rajoittamista. Yhteiskuntasopimuksella tai muilla tempuilla ei tule rajoittaa kansalaisten oikeuksia.

Työtaisteluvapaus on keskeinen osa demokratiaa

Sen pitää koskea sekä taloudellisia että poliittisia vaatimuksia, joita ei käytännössä edes voi erottaa. Työtaisteluvapauden vastakohta on pakkotyöjärjestelmä. Työtaisteluvapaus on taattu monissa Suomea sitovissa ihmisoikeussopimuksissa ja jopa EU:n perusoikeuskirjassa. Suomessa se nauttii perustuslain suojaa. Työhön pakottaminen on kielletty myös ILO:n sopimuksissa.

Nykyisen työehtosopimuslain mukaiset hyvityssakot ovat kohtuuttoman korkeita. Maksut ovat usein ammattiosastoille ylivoimaisia ja niiden seurauksena ammattiosasto saattaa joutua lopettamaan toimintansa maksukyvyttömänä. Työtuomioistuin tulee muuttaa oikeusvaltioon sopivaksi puolueettomaksi tuomioistuimeksi, josta olisi normaali perustuslain edellyttämä valitusoikeus ylempään asteeseen. Yhteiskuntasopimusta ei voi syntyä, jos työttömyysturvaa leikataan, työehtosopimusten suojaa madalletaan ja lakko-oikeutta rajoitetaan.

Lakko-oikeutta laajennettava!

Valtaosa Suomea koskevista päätöksistä tehdään EU:ssa ja Euroopan keskuspankissa, mikä korostaa työtaisteluvapauden merkitystä työtätekevien väestökerrosten taistelussa palkkojen ja työehtojen sekä säällisten työolosuhteiden puolesta suomalaisen ja kansainvälisen pääoman rajussa paineessa.

Suomen Työväenpuolue
STP:n hallitus

Näistä rakenneongelmista vaiettiin kollektiivisesti vaalien alla

Vaalien alla oli taas vaalilupausten aika. Kaikkien puolueiden päättäjät ovat jo vuosikymmeniä luvanneet äänestäjilleen järjestää työtä ja uusia työpaikkoja – onnistumatta. Keskustan nykyinen gallup-tähti Juha Sipilä lupasi 200 000 uutta työpaikkaa kuten Paavo Lipponen valtakaudellaan. Matti Vanhanen puolestaan lupasi 100 000 työpaikkaa ja Jyrki Katainen lupasi painaa työttömyyden alle viiteen prosenttiin. Alexander Stubb lupasi myös 200 000 ja Antti Rinne 100 000 uutta työpaikkaa.

Kummallisinta on, että valtamedioiden, Ylen ja MTV3:n toimittajat eivät ole puuttuneet näihin vuosikymmeniä jatkuneisiin katteettomiin lupauksiin. Toimittajat eivät ymmärrä, että työn määrää ei pidä tulkita työpaikkojen määrällä vaan tehtyjen työtuntien määrällä. Tilastokikkailulla ja epätyypillisillä työsuhteilla saadaan työpaikkojen määrä tilastollisesti isommaksi kuin mikä on todellinen määrä (tehdyt työtunnit). Työttömyystilastoissa ei näy myöskään ns. laaja työttömyys.

Toimittajat eivät myöskään ole ihmetelleet, mikseivät työtunnit ole kasvaneet vaikka BKT on kasvanut kaksinkertaiseksi vuodesta 1990. Kaikki poliitikot puolueisiin katsomatta ovat kuorossa luvanneet, että talouden kasvu luo työpaikkoja. Teknologia alkoi kuitenkin vaikuttaa työpaikkoja supistavaksi jo 70-luvulla. Valtamedioiden toimittajat eivät ole ihmetelleet, miksi Suomeen ei ole tullut Lipposen hallituskauden alusta alkaneesta EU-maiden parhaasta 13 vuotta kestäneestä kasvusta (v. 1994–2007) huolimatta riittävästi uutta työtä. Tuolloin noin 4-5 prosentin vuosikasvu oli yli 2-3 kertaa nopeampaa kuin EU-maiden keskiarvo.

Työtuntien määrä alle 1990 tason

Tosin Paavo Lipponen on kehunut luoneensa 300 000 uutta työpaikkaa. Todellisuudessa kuitenkin, kun työn määrän lisäystä tarkastellaan työtuntien valossa, Suomeen syntyi finanssikriisiin asti vain vähän yli 37 000 kokoaikaista työpaikkaa - EU-maiden parhaasta kasvusta huolimatta. Työtuntien kokonaismäärä jäi silti alle vuoden 1990 lähtötason - ja on sitä vieläkin. Työn määrän kasvu oli tuolloin aika vaatimatonta, huomioiden Ahon hallituksen tekemät

Kuva: Heikki Männikkö

Sipilä on luvannut 200000 työpaikkaa. Työllisyyden voimakasta kasvua lupasivat Lipponen, Vanhanen, Katainen, Stubb ja Rinne. Meiltä puuttuu kuitenkin 1,3 milj. työtuntia, ja tarve on koko ajan kasvussa.

kaksi perättäistä devalvaatiota, joilla kurjistettiin suomalaisen duunarin ostovoimaa n. 40 prosentilla. Lipposen hallituksen piikkiin ei voi laskea edes Nokian "onnenkantamoista", joka devalvaation lisäksi mahdollisti Suomen satumaisen hyvän taloudellisen kasvun.

EK ja poliittinen oikeisto uskovat myös viennin elpymisen lisäävän BKT:n ja sitä kautta uusien työpaikkojen määrää. Vaikka Saksan vientiylijäämä on ollut ylivoimaisesti maailman suurinta 2000-luvulla (suurempi kuin Kiinan), sen BKT:n kasvu on juuri ja juuri pysynyt nollan yläpuolella. Välillä Saksakin sakkasi jo miinuksen puolelle. Silti kaikki poliitikot ja toimittajat uskovat ja uskottelevat viennin lisäävän työpaikkoja. Saksan viennin kasvu saatiin kasvuun 90-luvun koomasta ns. Harz -sopimuksella, jolla kurjistettiin työehtoja ja luotiin ns. Minijob-työpaikat (450€/kk), joilla ei enää elä.

Poliitikoilta, taloustoimittajilta ja talousprofessoreilta on jäänyt ymmärtämättä, että digitalisaation seurauksena kaikissa kehittyneissä maissa ostovoimainen kuluttaja on siirtynyt "rakennemuutoksen" kortistoon ja muitten elätettäväksi. Matalapalkkamaan uusi ostovoima on vain murto-osa G20-maiden ostovoimasta. Seurauksena markkinat ja maailmanlaajuinen BKT on systemaattisesti ja trendinomaisesti hiipunut jo 60-luvulta lähtien (6%) nollasummamarkkinoiksi. Koska tuottavuus teknologian avulla kasvaa nopeammin kuin markkinat, poliitikkoja voi syyttää vastuuttomuudesta, jos ne tällä yhtälöllä lupaavat uusia työpaikkoja.

Leikkaukset eivät auta – ongelma on tulopuolella

YLEn suuressa puheenjohtajien vaalikeskustelussa (ja kaikissa muissakin) toimittajat jankuttivat ja tivasivat kyllästymiseen asti ehdokkailta: "mistä pitäisi leikata?". Kaikkien puolueiden puheenjohtajat esittelivät pakonomaisesti leikkauslistojaan. Vasemmistoliiton Paavo Arhinmäki oli ainoa, joka puuttui myös tulopuoleen. Hän vaati, että yritysten voittojen siirtely veroparatiiseihin on estettävä ja harmaa talous on saatava kuriin sekä rikkaatkin pitäisi saada laman maksumiehiksi.

Ylen ja MTV3:n toimittajat eivät tulleet edes avustettuna kysyneeksi vaalitenteissään digitalisaation vaikutuksista työttömyyteen, palkkapotin pienentymiseen ja verotuksen järjestelmävikaan. Palkkojen osuus BKT:sta on esimerkiksi Suomessa pienentynyt 71,1 miljardista (v.1991) 61,5 miljardiin (v.2014). Ostovoimaa on kadonnut 12,6 prosenttiyksikköä. Sama trendi on muissakin kehittyneissä maissa. Kun Suomen BKT on vähän yli 200 miljardia, markkinoilta on hävinnyt peräti 25 miljardia euroa ostovoimaa, joka on poliitikkojen peräänkuuluttaman kasvun, yrittäjyyden ja uusien työpaikkojen ylivoimaisesti tärkein edellytys. Samalla se vaikuttaa negatiivisesti yhteiskunnan kulutusveropottiin.

Sama "rakenneongelma" kertaantuu siten myös yhteiskunnan verotulojen puolella. Onneksi professori Markus Jäntti on kyseenalaistanut ansiokkaasti uusliberalististen ekonomistien huolen kestävyysvajeesta. Se ei ole syntynyt hillittömästä hyvinvointipalvelujen kasvusta vaan Lipposen hallituksen aloittamista kumulatiivisista tuloverojen alennuksista (yht. 15 mrd). Ilman tätä veroeroosiota meillä ei olisi nykyistä kestävyysvajetta.

Yritysten ja rikkaiden veroale murentanut hyvinvointivaltiota

Koska suurin osa verotuksesta ja sosiaaliturvamaksuista on palkkaperusteisia, hyvinvointivaltiota on "kilpailukykysyistä" koko ajan pakko purkaa, varsinkin kun suuret yritykset ja rikkaat eivät enää maksa veroja kuten ennen. Digitalisaatio lisää toki tuottavuutta joka sataa optiona sijoittajien laariin (puolet ulkomaille), mutta ne eivät ohjaudu sieltä enää kansalaisten kulutuskysynnäksi ja investoinneiksi, eikä tuotannon kasvu lisää enää verotuloja.

Jotta hyvinvointivaltio ei täydellisesti romahtaisi, keskituloiset kansalaiset joutuvat maksamaan yritysten ja rikkaitten veroalen koventuneena kokonaisveroasteena. Jos poliitikot ulosmittaisivat verotuloja tuotannon kasvun suhteessa kuten ennen, VM:n vaatima kuuden miljardin valtion budjetin säästö- ja sopeutusohjelma olisi lasten leikkiä. Tästäkin verotuksen "rakenneongelmasta" taloustoimittajat ovat olleet hiiren hiljaa.

Osaisivatko taloustoimittajat ja ekonomistit kertoa, kuinka robotisaation ja digitalisaation avulla aikaansaadut tuottavuushyödyt (osingot) ohjautuvat tai ohjataan takaisin kansalaisten ostovoimaksi? Milloin poliitikot uskaltavat tunnustaa, että millään (järkevällä) talouskasvulla ei enää palata markkinaehtoiseen täystyöllisyyteen?

Ari Ojapelto, tietokirjailija

Toimituksen laatimat väliotsikot

Verenimijät

Joka kevät ja kesä synnyttävät hyttyset, nuo verenimijät. Nyt syntyi myös hallitus.

Suurten rahojensa turvin rikkaat pystyvät huolehtimaan eduistaan. Rahoillaan he hallitsevat koko laajaa valtamediaa. Siksi he voivat puhua puuta heinää ja kansa näyttää kaiken uskovan. Vaalien jälkeen Keskustan Sipilä kasasi hallituksen. Se tekee enshätiin 4,7 miljardin euron menoleikkaukset. Sen jatkoksi Keskusta ja Sipilä asettivat vaatimuksen yhteiskuntasopimuksesta.

Se oli syötti, jonka terävä koukku oli näkyvissä. Siksi ay-liike ei sitä nielaissut. Sipilä pitää sitä kuitenkin niin hyvänä aseena, että sitä kannatta tavoitella edelleen. Sopimuksen juoni on aivan mallikas. Siinä hallitus edellyttää tuottavuuden viiden prosentin kasvua. Normaaliin työvuoteen verraten sata ilmaista lisätuntia on 5 %. Hallitus ei kuitenkaan kertonut sitäkö hallitus tarkoitti?

Porvarillisessa talouspolitiikassa tuottavuudella on niin monta merkitystä, että päätä huimaa. EUssa se tarkoittaa työtunteja henkeä kohden. Se on kuitenkin täysin älytöntä, kun 63 % työvoimasta tekee täydet 12 kuukautta työvuodessa, mutta 37 % tekee vain alle 6 kuukautta. Työkuukausista laskien tulos on aina väärä, mutta se antaa loistavat mahdollisuudet tulkita asiaa hallitukselle sopivaksi.

Jos sopimusta ei synny, tehdään lisäleikkaukset. Vaikka sopimus syntyisi, hallitus voi osoittaa, että tuottavuus ei kasvanutkaan joten tehdään 1,5 miljardin euron lisäleikkaukset. Siis kävi miten kävi, niin hallitus tavoittelee 6,2 miljardin leikkauksia. Kävi miten tahansa, yhteiskuntasopimus antaa mahdollisuuden lykätä lisäleikkausten syyn ayliikkeelle ja hallitus saa propagandavoiton.

Hallitus siis osoittautuu todelliseksi verenimijäksi.

o o o

Hallituksen muodostaja Sipilä ilmoitti heti kärkeen, että häntä ei kiinnosta tulot vaan menot. Hallitus onkin herttaisen yksimielinen siitä, että kansan on pakko osallistua julkisten palvelujen alasajoon ja turvaverkkojen purkamistalkoisiin. Suurituloisille mitään pakkoa ei aseteta. Heille esitetään vain hurskas toive ahneuden hillitsemiseksi.

Sipilä luultavasti tiesi, että uusimalla henkilöverotus saataisiin helposti jättipotti. Laskemalla kaikki tulot yhteen ja panemalla veroprogressio uusiksi niiden tulonsaajien osalta, joiden tulot ylittävät 55 000 euroa vuodessa, olisi saatu lisää verotuloja runsaat 7 miljardia euroa. Se ei olisi aiheuttanut kenellekään mitään kipua eikä särkyä. Veromuutoksen jälkeenkin näiden suurten tulot olisivat olleet huimasti suuremmat kuin heitä vähemmän ansainneilla.

Mielenkiintoista on havaita, että 400 tuhatta suurituloista saa jäädä säästötalkoiden ulkopuolelle. Siihen joukkoon kuuluvat myös pääministerin Minna-Maria vaimo, jonka vuositulot olivat 354 784 euroa. Se on pääomatuloa, joten vero jäi ihan olemattomaksi. Samaan suurituloisiin kuuluu myös Ässä-kolmikko Sipilä-Soini-Stubb ja koko hallitus.

Iät ja ajat meille on toitotettu, että kilpailukykyä ja tuottavuutta on parannettava ja yritysten veroja laskettava. Siten saadaan investointeja ja uusia työpaikkoja. Hokema kuitenkin ontuu molemmilla jaloilla. Investoinnit ovat karanneet muille maille eivätkä yritysverot vaikuta kilpailukykyyn, sillä vero kannetaan lopputuloksesta, kapitalistien voitoista. Jos yritykset pakotettaisiin muka talkoisiin, vero voitaisiin nostaa 50 %:iin, jossa se oli 1992. Siitä tulisi lisää tuloja 5 miljardia euroa.

o o o

Suomi on kapitalistinen maa, jossa on pääomat omistava pieni kapitalistien luokka, mutta suurin osa ei omista vain työvoimaansa. Kapitalismin oloissa poliitikot toimivat, halusivat tai ei, kapitalistien ehdoilla. Siksi kapitalistien ja väestön enemmistön välillä on ikuinen ristiriita.

Miltä tuo ristiriita näyttää?

Kaikkien vuoden 2013 tulojen perusteella lähes 4,2 miljoonaa henkeä, 91 %, on opiskelijoita ja eläkeläisiä sekä pienyrittäjiä, haalari- ja valkokaulustyöläisiä. Heillä tulot olivat bruttona enintään 4 583 euroa kuukaudessa, keskimäärin 1 899 euroa ja verojen jälkeen nettotulo oli 1 549 euroa kuukaudessa. Tämä joukko on elinolojensa vuoksi lähinnä työväenluokkaista.

Kapitalistien luokan ydinjoukon koko on noin 400 tuhatta henkeä, 9 % kaikista tulonsaajista. Heidän tulonsa olivat ilman ylärajaa bruttona vähintään 4 583 euroa kuukaudessa, keskimäärin 7 716 euroa. Tähän joukkoon kuuluu kapitalistien luja ydin 4 100 henkeä 0,1 % tulonsaajista. Heidän omaisuuteensa perustuvat tulot olivat keskimäärin 73 378 euroa kuukaudessa. Jos tältä joukolta olisi otettu 7 miljardia lisää veroja niin heillä, tuloluokasta riippuen, nettotulot olisivat olleet 3 460–14 680 euroon kuukaudessa.

Omistuksensa turvin tämä joukko määrää suoraan tai välillisesti tuotanto- ja pankkipääomista, sekä investoinneista. Kapitalistisessa maassa kapitalistien edut ovat aina etusijalla, vaikka muut tekevät työt ja luovat kaikki uudet rikkaudet. Oltakoon mitä mieltä tahansa hallituksen teoista, niin näiden kahden väestöryhmän edut ovat sovittamattomassa ja ikuisessa ristiriidassa keskenään. Porvarihallitus on kapitalistien asialla, siksi se toimii kuin verenimijä.

Suurten rahojensa turvin kapitalistit hallitsevat koko laajaa valtamediaa. Lisäksi sen näppien lujassa otteessa on itse asiassa kaikki koulutus-, tutkimus- ja kulttuurilaitokset, sekä poliisi ja armeija. Ja lisäksi asialla ovat yhdysvaltalaiset lobbari- ja konsulttiyhtiöt sekä mainostoimistojen jättimäinen verkosto, globaali verenimijä.

Rahojensa turvin kapitalistit ovat kyenneet ostamaan tukeseen haalari- ja valkokaulusduunareita, jotka ymmärtämättä asemaansa toimivat vastoin omia etujaan. Olisi jo aika katsoa totuutta silmiin, valtamedia ei totuutta salli!

Kai Kontturi

Työllisyys – ja kasvusopimuksen jatko

Syksyllä 2013 sovittiin työmarkkinajärjestöjen kesken laaja, lähes kaikkia aloja koskeva sopimus, joka sai nimekseen "työllisyys – ja kasvusopimus." Siitä käytetään lyhennettä TYKA-sopimus. Sopimus antoi ensimmäisenä vuonna 20 euron sopimuskorotuksen palkkoihin ja tänä vuonna 0,4 prosentin korotuksen.

Kuva: Heikki Männikkö

Päivähoitohenkilökunta, lastentarhanopettajat ja lasten vanhemmat osoittivat, että jossain vaiheessa tulee vastaan se raja, jota ei voida ylittää. Tuhannet protestoivat 10.6.-15 hallituksen leikkauspolitiikkaa.

Kaksi ja puoli vuotta sitten arveltiin, että näistä pienistä korotuksista seuraa väistämättä ostovoiman lasku, joka on omiaan pahentamaan työttömyyttä. Nyt nähdään, että mitään työllisyyttä – ja kasvua ei tullut. Tuli lisää työttömyyttä ja laskua.

Parasta aikaa (14.6.2015) työmarkkinakeskusjärjestöt neuvottelevat seuraavan vuoden palkankorotuksesta. Mitään pelastusta ei neuvotteluista kannata odottaa. Mahdollinen palkkaratkaisu on hyvin lähellä nollaa. Vielä ei tiedetä edes sitä, onko ratkaisu + 0,1 prosenttia, vai – 0,1 prosenttia tai jotain muuta yhtä älykästä. Se on kuitenkin selvä, että ostovoima tulee vielä nykyisestäkin laskemaan – ja sitä kautta työllisyys heikkenee, etenkin palvelualoilla. Mikäli sopimus syntyy, on hallitus luvannut alentaa veroja. Veronalennukset hallitus kuitenkin tekee vasta elokuussa budjettiriihen yhteydessä. Eli ensin neuvotellaan palkoista ja toivotaan sitten, että hallitus pitää lupauksensa...

Yhteiskuntasopimus

Hallitus on pääministeri Juha Sipilän johdolla puuhaamassa ns. yhteiskuntasopimusta. Hallitus tavoittelee vähintään viiden prosentin yksikkötyökustannusten laskua. Työmarkkinakeskusjärjestöjen on heinäkuun loppuun mennessä kerrottava miten tähän päästään. Hallitus ja työnantajat ovat tarjonneet keinoksi työajan pidennystä ja muita järjettömyyksiä, kuten palkkojen ja työaikojen paikallista sopimista ja työttömyysturvan leikkaamista. Mikäli työmarkkinakeskusjärjestöt eivät pääse sopuun, uhkaa hallitus tehdä lisäleikkauksia 1,5 miljardilla. Hallitus siis kiristää työntekijäjärjestöjä: Jos ette suostu työajan pidennykseen me leikkaamme köyhiltä lisää.

AY – aktiivien kanssa keskustellessa tuli kentän kanta selväksi: ay -liikkeen ei tule mennä lainkaan mukaan tähän kiristykseen. Jos hallitus haluaa viedä köyhiltä leivän suusta, niin se on hallituksen ongelma ja se kantaa leikkauksista myös vastuun. Mihinkään työaikojen pidennykseen tai työttömyysturvan heikennyksiin ei voi eikä tarvitse suostua. Ne vain lisäisivät duunareiden ja duunittomien ahdinkoa ja myös valtion ahdinkoa. Yhtään työpaikkaa ei työaikaa lisäämällä ja työttömyysturvaa heikentämällä synny. Päinvastoin työllisten määrä vähenee.

Työehtosopimusten yleissitovuus vaarassa

Suomessa on ollut työsopimuslaissa määräys yleissitovista työehtosopimuksista vuodesta 1970 lähtien. Korkein oikeus on tehnyt asiaa koskevan ennakkopäätöksen vuonna 1974. Yleissitova työehtosopimus tarkoittaa sitä, että esimerkiksi rakennusalalla on työntekijä- ja työnantajajärjestöjen solmima ja erillisen yleissitovuuslautakunnan vahvistama työehtosopimus. Tätä sopimusta on kaikkien alalla Suomessa toimivien työnantajien noudatettava riippumatta siitä, kuuluvatko ne työnantajaliittoon vai eivät.

Kuten aiemmissa Kansan äänen numeroissa on monta kertaa todettu, on työnantajien etujärjestöt porvaripuolueiden avustuksella olleet vaatimassa yleissitovuuden poistamista. Eduskuntavaaleissa radikaalioikeisto sai selvän voiton. Oppositioon jää neet SDP ja Vasemmistoliitto eivät pysty estämään, jos radikaalioikeisto päättää lakia muuttamalla tai sen kumoamalla poistaa yleissitovuuden työehtosopimuksista.

Joukkotoimintaan

Ainoa joka työtätekeviä voi tässä asiassa auttaa ovat työtätekevät itse. AY – liikkeen jäsenten on otettava tämä asia vakavasti. Se saattaa tarkoittaa kovaa vääntöä, jopa yleislakkoa tai lakkoaaltoja. Oikeastaan kaduilla pitäisi olla jo nyt. Suurten mielenosoitusten, saati lakkojen järjestäminen vaatii kuitenkin paljon työtä ja järjestelyä.

Facebookissa syntyi hallituksen leikkauslistojen tultua julki nopeassa tahdissa ryhmä nimeltä "Joukkovoima hallituspolitiikkaa vastaan". Ryhmä on alkanut järjestää suurmielenosoitusta lauantaiksi 22.8.2015. Ympäri maata on syntynyt toimintaryhmiä ja järjestelyt ovat jo täydessä käynnissä. Näihin järjestelyihin kehotamme kaikkia osallistumaan voimiensa mukaan. Radikaalioikeistolaisen hallituksen leikkauslistat ja muut työläisten ja vähävaraisten elämää huonontavat toimet on "ammuttava" alas. Heti.

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Muutokseen tarvitaan eritavoin ajattelevien ihmisten yhteistoimintaa

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry piti vuoden 2015 vuosikokouksensa 28.5.2015. Puheenjohtajana jatkaa Esko Luukkonen.

Samoihin aikoihin vuosikokouksen kanssa julkaistiin maamme uuden hallituksen ministerilista ja ohjelma. STP:n Turun seudun osasto toteaa, että Sipilän hallitus on selvä jatko edellisten hallitusten politiikalle, jossa ei välitetä tavallisten ihmisten elämän laadusta. Hallituksen ohjelma ajaa meidät tavalliset ihmiset entistä suurempaan hätään ja ahdinkoon.

Maamme hallitus on valinnut poliittiseksi linjakseen pienen yhteiskunnallisen eliitin toiveunien ja halujen tyydyttämisen. Sipilä on pääministerinä jatkanut työaika- ja palkkasopimusten kyseenalaistamista vaatimalla 100 tuntia vuodessa lisää ilmaista talkootyötä omistavan luokan taskujen täyttämiseksi.

Pitäisi insinöörinkin tajuta, että ajatus kansalaisten kurjistamisesta loputtomiin syöksee koko yhteiskunnan sekasortoiseen tilaan. Tällaisen syöksykierteen olemassaolosta puhuvat Valtion tilastokeskuksen viralliset tilastot. Mainittakoon esimerkkinä työttömyyden lisääntyminen 39 000 työttömällä vuoden 2014 huhtikuusta vuoden 2015 huhtikuuhun. Maamme työttömyysprosentti on nyt 10,3 %.

Harjoitetulla politiikalla on saatu aikaan vaara maaseudun tyhjentymisestä taajamiin. Esimerkiksi vuodesta 2010 vuoteen 2014 kolmeen pääkaupunkiseudun suureen kaupunkiin on muuttanut noin 27 000 ihmistä. Väärä yhteiskuntapolitiikka heijastuu myös kasvavana muuttoliikkeenä ulkomaille. Tilastojen mukaan 15 490 henkeä muutti Suomesta ulkomaille vuonna 2014, mikä on 1 590 henkeä edellistä vuotta enemmän. Ulkomaille muuttavien kasvava lukumäärä viittaa Euroopan Unionin työvoiman liikkuvuuden toteutumiseen, mikä muokkaa Suomen ja muiden EU-maiden kansalaisista pääomapiirien tarpeiden mukaisesti räätälöityä halpatyövoimaa.

Vastauksena hallituksen toimille on osallistuminen yhteiskunnalliseen elämään nykymenon muuttamiseksi. Tilanne on vaikea, koska hyvin suuri osa tavallisista ihmisistä kokee politiikan ja poliitikot likaisina itselleen suhmuroivana joukkona. Vallanpitäjät pyrkivät hallitsemaan menoon tyytymättömiä erilaisten sirkushuvien avulla. Juuri päättyneiden hallitusneuvotteluiden teatteriesitykset ovat oivallinen esimerkki kansalle tarjoilluista viihteestä. Tunnettu ihmisten hallintakeino on myös avoin väkivalta soraääniä vastaan, esimerkiksi rikoslainsäädännön tiukentaminen koskemaan yhä enemmän mielipiteenvapautta.

On päivänselvää, että asioihin ei saada suuria muutoksia pelkästään yhden poliittisen puolueen tai ryhmän toimesta. Muutokseen tarvitaan eritavoin ajattelevien ihmisten yhteistoimintaa. Hallituksen suunnitelmien toteutumisen estämisessä kunnallisella tasolla on meillä suuri sarka kynnettävänä. Ehkä Turun seudun kunnissa, kansalaisten yhteistyöllä, onnistutaan torjumaan vallassa olevan poliittisen eliitin haaveiden toteutuminen.

Kaiken demokraattisen toiminnan kannalta tärkein asia on maailman rauhan säilyminen. Mikäli maassamme tai meidän lähialueilla pääsevät valloilleen sodan julmat raakalaisvoimat, hankaloituu ihmisoikeuksien puolustaminen entistä vaikeammaksi. Näyttää siltä, että maamme uuden hallituksen politiikka sodan- ja rauhankysymyksissä ei juuri poikkea edellisten hallituksien puuhasteluista. Rauhaa ei pystytä turvaamaan ilman laajapohjaista kansalaisista muodostuvaa rintamaa.

Suomen Työväen puolueen Turun seudun osasto ry pyrkii tulevana toiminta kautenaan kantamaan omalta osaltaan kortensa kekoon rakennettaessa parempaa, ihmisoikeuksien kunnioittamiselle perustavaa yhteiskuntaa.

Suomen Työväenpuolueen
Turun seudun osasto ry

STP

Tikullako silmään?

Nykyisistä hallituspuolueista ainakin Keskusta ja Perusuomalaiset lupasivat ennen vaaleja helpotusta pienituloisten arkeen. Keskustan vaaliohjelman mukaan kodeissa voidaan hyvin ja hyvinvointierot kapenevat, kun panostetaan lapsiperheiden palveluihin, lastensuojeluun ja omaishoitoon. Yksinelävien tarpeet ja toiveet kohtuuhintaisesta asumisesta on Keskustan mukaan saatava sanoista teoiksi.

PS vaalien alla

Perussuomalaisten vaaliohjelman mukaan lapsiperheiden hyvinvointiin on panostettava enemmän ja erityisesti pienituloisten lapsiperheiden asemaa on parannettava. "Meille lapset, nuoret ja perheet ovat yksi tärkeimmistä hyvinvointiyhteiskunnan peruspilareista, ja heihin panostaminen kannattaa." Vaalilupausten mukaan tarvittavat leikkaukset on kohdistettava muualle kuin koulutukseen. Perussuomalaisten mielestä on väärin, että moni eläkeläinen joutuu kituuttelemaan niin pienellä eläkkeellä, että hädin tuskin saa itselleen ihmisarvoisen elämän.

Kokoomus on ollut leikkauspolitiikan vankka kannattaja, eikä salaillut sitä ennen vaaleja. Koulutusmenoista kokoomuskaan ei aikonut leikata. Päinvastoin suomalaisten osaaminen käännetään kokoomuksen toimesta uuteen nousuun. Näin siis ennen vaaleja, mutta on vanha sanonta: ei kahta hyvää, luvata ja täyttää. Niin näyttää hallituspuolueille käyneen nytkin.

Leikkaukset kurjistavat

Lapsiperheisiin kohdistuu päivähoitomaksuihin suunniteltu korotus ja subjektiivisen päivähoito-oikeuden rajaaminen. Työttömyysturvan leikkauksistakin voidaan kärsiä lapsiperheissä. Hallituksen aikomus leikata opetuksesta, tieteestä ja kulttuurista yli 600 miljoonaa euroa kolahtaa lapsiin ja nuoriin. Opintotuen leikkaaminen poistamalla se indeksistä ajaa opiskelijoita pankkien velkavankeuteen. Asumistuen leikkaaminen sattuu pahiten yksinasuviin eläkeläisiin.

Itä-Suomen yliopiston hyvinvointisosiologian professori Juho Saari on arvioinut, että pahimmillaan moninaiset leikkaukset saattavat kasaantua vähäosaisimmille ihmisille.

Olen sitä mieltä, että nyt kannattaa ottaa yhteyttä päättäjiin ja kertoa omat huolensa heille. Mutta ne kannattaa kertoa myös julkisuuteen. Sosiaaliseen mediaan on syntynyt ryhmiä, joissa kohtalotoverit voivat hakea tukea toisiltaan. Ja mikä hienointa, suunnitella yhdessä mielenilmauksia leikkauspolitiikkaa vastaan. Se kun vain pahentaa lamaa kysyntää pienentämällä.

Ari Sulopuisto
SKP:n Joensuun os. sihteeri,
joka vanhoja muistelee

Euroopan kansat nousevat uusliberalismia vastaan

Kommunistien liiton puheenvuoro Meksikon Työväenpuolueen seminaarissa/Tommi Lievemaa

Hyvät toverit ja seminaarin osanottajat, edistyksellisen vasemmistolaisen koalitiopuolue Syrizan vaalivoitto Kreikassa oli merkittävä tapaus Euroopan viimeaikaisessa historiassa. Tämä voitto saavutettiin erittäin vaikeissa olosuhteissa. Myös Kreikan kommunistinen puolue teki hyvän vaalituloksen. Se sai 5,5 prosenttia annetuista äänistä. Natsipuolue Kultainen aamunkoitto ei onneksi edennyt näissä vaaleissa lainkaan. Syrizan vaalivoiton saama vastaanotto EU-eliitin ja porvariston keskuudessa kertoo selkeästi työväenluokan ja kapitalistiluokan välisestä kasvavasta kuilusta Euroopan unionissa. Kreikan vallitsevaa tilannetta voidaan kuvailla erittäin ankaraksi luokkataisteluksi.

Tommi Lievemaa tutustumassa paikallisiin nähtävyyksiin.

Syrizan vaalivoiton vastaanotto EU-eliitin keskuudessa oli odotetunlainen: Valtaisa raivonpurkaus Syrizaa ja Kreikan kansaa kohtaan, joka äänesti "väärin". Oikeistoeliitti – kapitalismin kamaripalvelijat – syytti Syrizaa populismista ja "mahdottomista" lupauksista Kreikan pitkään kärsineelle kansalle. "Mahdottomiin" lupauksiin kuuluivat mm. ilmainen sähkö kaikkein köyhimmille, työpaikkojen palauttaminen erotetuille julkisen sektorin työntekijöille, minimipalkkalainsäädäntö sekä eräiden Troikan (EU, IMF, EKP) vaatimien yksityistämisten peruuttaminen.

Nämä todellakin ovat vaarallisia ja "mahdottomia" vaatimuksia EU:n oikeistolaisille vallanpitäjille. Nämä vallanpitäjät – erityisesti Saksassa - päättivät lyödä Syrizan polvilleen antaakseen Kreikalle ja muille unionin jäsenmaille varoituksen, ettei Euroopan unionissa sallita vasemmistolaisia vaihtoehtoja Troikan ajamalle kuristuspolitiikalle. Kreikan tilanne osoittaa selkeästi, ettei EU-vallanpitäjiä voisi vähempää kiinnostaa parlamentaarinen demokratia, vaikka juhlapuheissa he antavat ymmärtää parlamentaarisen demokratian olevan yksi EU:n perusarvoista. Ehkä se onkin, teoriassa, mutta vain niin kauan kuin kansalaiset ymmärtävät äänestää "oikein".

Syrizan oli peräännyttävä muutaman askelen verran tavoitteissaan ankarien neuvotteluiden jälkeen, jota se kävi EU:n edustajien kanssa. Tämä vain osoittaa sen, että EU:n ja rahaliiton jäsenenä on lähes mahdotonta harjoittaa vaihtoehtoista, EU:n saneleman kuristuspolitiikan vastaista politiikkaa.

Eurooppalaiset pankkiirit yrittävät rahastaa Kreikan hätätilalla ja Kreikan humanitaarisen kriisin kustannuksella. Näillä rahoilla ei auteta Kreikan kansaa, vaan pelastetaan eurooppalaisia pankkeja, jotka aiemmin myönsivät avokätisiä lainoja Kreikalle. Noista rahoista iso osa on mennyt sotilasmenoihin, jotka ovat olleet poikkeuksellisen korkealla tasolla Kreikassa – mikä on ollut onnenpotku erityisesti saksalaiselle ja ranskalaiselle sotateollisuudelle.

Solidaarisuutta Kreikalle ja Syrizalle

Huolimatta taka-askelista, joita Syrizan on täytynyt ottaa, kaikkea ei ole vielä menetetty Kreikassa, ei likimainkaan. Syrizan menestys heidän taistelussaan EU:n sanelemaa kuristuspolitiikkaa vastaan riippuu pitkälti siitä tuesta ja solidaarisuudesta, jota muut edistykselliset liikkeet ja puolueet ympäri Eurooppaa ja maailmaa Kreikalle osoittavat. Kreikan taistelu on meidän kaikkien yhteinen taistelumme, joten meidän on annettava sille kaikki mahdollinen tukemme.

Kuva: Tommi Lievemaa

Musiikkikoulun lapset ja nuoret esiintyivät seminaarivieraille.

EU-eliittiä uhkaa nurkan takana toinenkin uhka. On hyvin mahdollista, että edistyksellinen vasemmistoliike Podemos saavuttaa voiton Espanjassa tämän vuoden lopulla järjestettävissä parlamenttivaaleissa. Espanjassa, aivan kuten Kreikassa, monet ihmiset ovat kyllästyneitä EU:n heidän maalleen määräämään kuristuspolitiikkaan.

Nämä ovat potentiaalisesti lupaavia aikoja edistyksellisille voimille Euroopassa. Tähän asti hyvät uutiset ovat tulleet lähinnä Latinalaisesta Amerikasta, mitä tulee edistyksellisen vasemmiston menestykseen. Nyt näyttää siltä, että ihmiset monissa Euroopan maissa ovat saaneet tarpeekseen EU:n heille pakottamasta uusliberalistisesta kuristuspolitiikasta.

Sodan uhka Euroopassa

Imperialismi on sotapolulla Venäjää vastaan, käyttäen Ukrainan tilannetta verukkeena toimilleen, jotka ovat tehneet Euroopan tilanteen yhä vaarallisemmaksi. Yhdysvallat, EU ja sotilasliitto Nato yrittävät saada Ukrainan suuntautumaan poliittisesti länteen. Samaan aikaan Ukrainan armeija on toteuttanut joukkoteurastusta Donbassin alueella, mikä on saanut aikaan Venäjälle suuntautuvan, jo lähes miljoonan ihmisen pakolaisaallon. Kiovan nukkehallitus on työskennellyt ahkerasti tehdäkseen kommunistisen puolueen toiminnan laittomaksi Ukrainassa.

Edistyksellisten liikkeiden on annettava kaikki mahdollinen tuki Donetskin ja Luhanskin kansantasavalloille heidän taistelussaan itsemääräämisoikeutensa puolesta. On olemassa huutava tarve moninapaiselle maailmalle, jossa ihmiset ja kansat voivat itse päättää kohtalostaan ja suunnastaan ilman pelkoa imperialistien väliintulosta.

Marxilaisen maailmankatsomuksen kehittäminen

On suuri tarve kehittää marxilaista maailmankatsomusta maailman edistyksellisten liikkeiden keskuudessa. Kommunistien liitto Suomessa työskentelee parhaillaan projektin parissa, jonka tavoitteena on julkaista uutta marxilaisen filosofian oppimateriaalia, pitäen sisällään dialektisen ja historiallisen materialismin. Niitä ei ole päivitetty n. 35 vuoteen ja kuitenkin vain päivitetty marxilainen maailmankatsomus voi toimia maailmanlaajuisena ohjenuorana, kun suunnitellaan kansainvälisen työväenliikkeen strategiaa ja taktiikkaa. Tarkoituksenamme on julkaista opintomateriaali ainakin suomen ja venäjän kielillä sekä mahdollisesti myöhemmin englanniksi.

Haluamme kiittää Partido del Trabajo-puoluetta (Meksikon Työväenpuolue) kutsusta tähän merkittävään seminaariin. Toivotamme kaikille seminaarin osanottajille parhainta menestystä työssä ja kamppailuissa paremman yhteiskunnan ja maailman puolesta!

Tommi Lievemaa
Kommunistien Liitto, varapuheenjohtaja, Suomi

Tommi Lievemaa osallistui Kommunistien liiton edustajana Meksikon Työväenpuolueen (PT) järjestämään seminaariin "Puolueet ja uusi yhteiskunta" 12-14.3.2015 Mexico Cityssä. Lievemaan tässä julkaistun puheenvuoron ilmoitti julkaisevansa omassa lehdessään mm. Etelä-Afrikan kommunistinen puolue.

Sote-uudistus – farssi vai tragedia?

(*Toim. Juhani Tanski*) Kuntarakenteen muutos ja sote- uudistus on ollut näytelmä vailla vertaa Suomen historiassa. Vaikka näytelmää on esitetty vuosia, uusia jaksoja syntyy melkein kuin TV:n Kauniit ja rohkeat -sarjassa. Tähän mennessä on tapahtunut: Esko Ahon hallitus laati sisäministeri Mauri Pekkarisen johdolla EY-ministeriryhmän pöytäkirjan ja tavoitemuistion eli ns. NUTS- tavoitteet 21.1.1993. Pöytäkirjan liitteenä oli toimistopäällikkö Eikka Kososen esittelemä muistio, jossa todetaan mm. "18.1.1993 Luottamuksellinen; ALUEPOLIITTISET NEUVOTTELUTAVOITTEET; Yleistavoitteet; (1) Pyritään turvaamaan mahdollisuus harjoittaa jatkossakin tehokasta kansallista aluepolitiikkaa. (2) Pyritään hyötymään mahdollisimman monipuolisesti ja paljon yhteisön aluepolitiikan tarjoamista mahdollisuuksista ja kehittämään sitä tavalla, joka ottaa huomioon Suomen tarpeet. (3) Pyritään saamaan hyväksytyksi seuraava Suoluea koskeva NUTS-aluejako: 5 suuraluetta, 19 maakuntaa, 88 pientalousaluetta …"

Tuuliviirit Katainen ja Urpilainen

Jyrki Katainen sanoi vuoden 2007 eduskuntavaalien edellä Uutis-Jousi –lehdelle: "Kuntaliitoksia ei pidä tehdä väkisin hallituksen mahtikäskyllä. Ja miksi? Siksi, että mikäli kunnat vastentahtoisesti liitetään yhteen, katoaisi paikallinen kehittämismotivaatio, eikä liitoksesta olisi mitään hyötyä."TV1:n vaalitenteissä 2011 ja 2012 Katainen ja Urpilainen torjuivat pakkoliitokset - kuten kaikki muutkin puoluejohtajat. Välittömästi kuntavaalien jälkeen Kataisen hallitus lähti ajamaan lakia, jolla leveiden hartioiden kuntia olisi muodostettu. Hallitus ilmoitti, että pakkoliitoksia tehdään vain, jos yhdistymiset eivät toteudu vapaaehtoisesti. Hallituksen demokratiakäsitystä kuvaa ajatus, että kuntia voidaan pakolla liittää yhteen järjestämällä suurkaupungin ja pienen kunnan yhteinen kansanäänestys.

Kataisen hallituksen kuntauudistus

Kataisen-Virkkusen kuntarakenneuudistuksen oli laatinut amerikkalainen konsulttiyritys McKinsey Co - ilmaiseksi?! Kuntien talousongelmissa ja terveydenhuollon yksityistämisessä on kysymys pääomien ja palveluiden siirtämisestä yritysten rahastettavaksi.

Kuntakapina yltyy

Hallitus pysäytti neljäksi vuodeksi kaiken toimintojen tehostamisja kehitystyön kunnissa ja kuntayhtymissä kunta- ja sote-"uudistus"-hankkeellaan. Suomessa on varsin laaja yksimielisyys siitä, että kunnat järjestävät tehokkaasti kansalaisille kaikkein tärkeimmät peruspalvelut kuten esim. sote-huollon, opetuksen sekä lasten päivähoidon jne. Suurkunnissa haluttuja säästöjä saataisiin aikaiseksi vain palveluja karsimalla. Ja mistä niitä karsittaisiin? Palvelut ajetaan alas kaupunkiin liitettävien kuntien alueelta.

Kuperkeikka ja täyskäännös

Kaksi ja puoli vuotta kuntaliitoksia perusteltiin sillä, että pienet kunnat ovat köyhiä ja surkeita eivätkä selviydy tehtävistään. Vuodenvaihteessa 2013-2014 ääni Kataisen-Virkkusen-Urpilaisen-Huovisen kellossa muuttui. Nyt selitettiin, että maakuntien keskuskaupungeissa menee huonosti, niiden väki on tyytymätöntä palveluihin, joten kehyskuntien veronmaksajien on tultava apuun. Maakuntien laidoilla olevat pienet kunnat toimivat tehokkaammin kuin maakuntakeskukset.

Sokea usko suuruuden ekonomiaan

Hallitus julisti kesällä 2011 tekevänsä suuren kuntauudistuksen. Keskeiseksi lähtökohdaksi ilmoitettiin vähintään työssäkäyntialueiden suuruiset kunnat. Kuntaministeri Henna Virkkunen vakuutti, että uudistus koskee kaikkia kuntia. Virkkunen luotti sokeasti suuruuden ekonomiaan: hän vakuutti, että kuntien "leveät hartiat" eli kuntakoon kasvu tehostaa palvelujen tuottamista ja siten paikkaa kestävyysvajetta. Pienet kunnat ovat tehokkaampia sotepalvelujen tarjoamisessa: 10 000–40 000 asukkaan kunnissa saa paremmat palvelut reilusti halvemmalla kuin isoissa kaupungeissa. Samaten kokemukset toteutuneista kuntaliitoksista vahvistavat asian – liitoskunnat ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin. Ruotsin tilastot todistavat samaa: siellä 20 000-50 000 asukkaan kunnat ovat osoittautuneet taloudellisemmiksi kuin suuralueet.

Neljän koplan yllätysveto

Neljän koplan - Kataisen, Urpilaisen, Sipilän ja Soinin - tiedotustilaisuudessa esitetyn mallin mukaan muodostettaisiin viisi erityisvastuu- (erva-) aluetta Helsingin, Kuopion, Oulun, Tampereen ja Turun ylipistosairaaloiden ympärille. Nämä miljoonapiirit järjestäisivät sote- palvelut. Kunnat ja yksityiset terveyspalveluyritykset toteuttaisivat palvelut. Kuntayhtymämuotoinen suuralue olisi palvelujen järjestäjä ja ostaja. Sote-toimi siirtyisi kunnilta suuralueiden vastuulle. Kuntien rooli supistuisi. Niiden tehtävistä 50-60 % siirrettäisiin viidelle erityisvastuualueelle. Samalla Kataisen hallituksen kärkihanke "leveiden hartioiden" peruskuntien politiikka tuli tiensä päähän.

Sote- sopu päättyi pian

Neljän koplan haikailema miljoonapiirimalli on pelkkä raami ilman sisältöä. Päätöksentekomal-

Jatkuu sivulle 8

Tarua ja totta päivähoidosta

”Päiväkoti on paikka, jossa työntekijät saavat palkkaa hiekkalaatikolla istumisesta ja päiväunien nukkumisesta”. Vastaavia ”asiantuntevia” kommentteja on varmasti moni meistä varhaiskasvattajista kuullut. Tuttuja fraaseja ovat myös; ”lasten hoito on maailman helpointa työtä, ei siitä voi väsyä” ja kaiken huipuksi eräät besserwisserit ovat tienneet, ettei varhaiskasvatustyöhön tarvita edes koulutusta. ”Kyllähän jokainen osaa istua hiekkalaatikolla kaitsemassa parin lapsen sopuisaa leikkiä.” Jos asianlaita olisi näin, voisi alan alhaisen palkkatason vielä ymmärtää.

Tervetuloa todellisuuteen!

Henkilökunta on koulutettua jopa yliopistotutkintoa myöten. Tämän hetken päivähoidon haasteisiin vain edes se ei tahdo riittää. Kasvatustyön luonne on muuttunut vuosien myötä paljon. Päävastuu kasvatuksesta on siirtynyt kodeista päivähoitoon monissa tapauksissa, koska sekä ympäristö että yhteiskunta piiskaavat vanhempia aina vain tehokkaampaan ja kiireisempään työtahtiin. Päiväkotiin tuodaan jopa sairaita lapsia, koska vanhemmat eivät uskalla jäädä pois töistä hoitamaan pikkupotilasta.

Lapset tarvitsevat enemmän tukea ja yksilöllistä ohjausta kasvunsa ja kehityksensä avuksi. Samoin vanhempien tuen tarve omassa kasvattajan roolissaan on lisääntynyt. Lasten ryhmäkoot ovat suuria, hoitopäivät jopa kymmentuntisia, lapset lomailevat vähän, sijaisia voi olla mahdotonta löytää tai taloudellinen tilanne tekee sijaisten käytöstä mahdottoman.

Tämä kaikki on omiaan luomaan päivähoidossa kaaosta ja levottomuutta, mikä näkyy jopa lasten väkivaltaisena käytöksenä niin toisia lapsia kuin aikuisiakin kohtaan. Keskittyminen ja kuunteleminen tuottavat yhä enemmän vaikeuksia, mikä vaikuttaa suoraan oppimiseen ja myös kiusaamisen kulttuuri näkyy jo pienilläkin lapsilla.

Tämä kaaos on myös omiaan uuvuttamaan työntekijän. Yhtä aikaa on niin monia rautoja tulessa, ettei kokeneinkaan ammattilainen kykene niitä sammuttamaan. Inhorealistisin aamu voi olla seuraavanlainen; Samalla kun vastaanotat aamulla lapsia päiväkotiin ja vaihdat kuulumisia vanhempien kanssa, kerrot päivän ja viikon tulevista tapahtumista, muistutat hoitoaikojen ilmoittamisesta ja kurahousuista, kaitset helposti kymmenen tai useammankin muun lapsen leikkejä. Puuro kiehuu hellalla, puhelin soi ja joku oksentaa lattialle toisen lyödessä kaveria. Vielä on puolituntia aikaa, kunnes seuraava työntekijä tulee. Paitsi kun puhelin soi taas ja työntekijä ilmoittaa olevansa sairaana. Alat siis myös laskemaan päivän lapsilukuja ja mietit kuumeisesti sijaista, joka tähän hätään saataisiin. Tämän kaiken sinä hoidat tietenkin hymyillen ja niin kiireettömän oloisesti kuin mahdollista. Paketti pysyy kasassa päivästä toiseen, mutta tarjotaanko tällä oikeasti laadukasta hoitoa ja kasvatusta tai inhimillisiä työolosuhteita kenellekään?

Kuva: Heikki Mannikko

”Vain kaksi kättä”- kansalaisliike järjesti ”kolmen ässän joukkueelle” ensimmäisen muistutuksen 10.6.2015. Päivähoidon leikkauksia vastustavissa tapahtumissa yksistään Helsingissä oli tuhansia osanottajia.

Onko ihme, että myös työntekijöiden sairauslomaluvut kasvavat kiireen, paineen ja stressin alla? Tämän kaiken keskellä kun myös työntekijän ruokatauko kahvitauoista puhumattakaan jää lähes poikkeuksetta väliin, tai samalla tehdään myös töitä. Hengähdystauko työpäivän lomassa on tuntematon käsite.

Kuulostaako harmoniselta ja helpolta?

Kodeissa vanhemmat hikoilevat jo yhden tai kahden lapsen kanssa. Arjen pyörittäminen on täyttä työtä lasten hoidon ohella. Päiväkodissa yhden työntekijän vastuulla lapsia on iästä riippuen 4-7 ja lain mukaan väliaikaisesti, mutta todellisuudessa hyvinkin usein, lapsia on vielä enemmän. Työntekijät tulevat porrastetusti eri vuoroihin, joten jokaisessa päivässä on tunteja, jolloin lapsiluku ylittyy.

Vaikka olemmekin koulutettuja ammattilaisia, haasteita riittää silti. Jokainen lapsi tulee huomioida ainutlaatuisena yksilönä tarpeineen. Myös jokaisella perheellä on erilaiset tarpeet ja toiveet yhteistyölle. Ryhmän lapset ovat erilaisissa kasvun ja kehityksen vaiheissa, sekä kiinnostuneita erilaisista asioista. Ryhmissä on usein myös erityistä tukea tarvitsevia lapsia ilman avustajaa sekä lapsia joiden kroonisen yleissairauden hoitaminen ja lääkitseminen kuuluu henkilökunnalle.

Eikä tässä vielä kaikki!

Toisin kuin luullaan, ei ole lainkaan samantekevää mitä päivähoidossa puuhataan. Kasvatuksen eri osa-alueet; mm. fyysinen, psyykkinen, sosiaalinen, emotionaalinen, eettinen ja esteettinen kasvatus tulee huomioida arjen toimissa ja toimintakauden teemoissa.

Hoitopäivään kuuluu perushoidon; ruokailun, levon, hygieniasta huolehtimisen ja ulkoilun lisäksi paljon erilaisten taitojen harjoittelua lasten ikätason mukaisesti; on musisointia, liikuntaa sisällä ja ulkona, kentillä ja metsissä, erilaisia kädentaitoja, kielellisiä ja kulttuurillisia elämyksiä, sekä leikkiä ohjatusti ja vapaasti.

Lapsi tarvitsee usein aikuisen ohjausta myös leikkihetkiin. Ei ole lainkaan itsestään selvää, että lapselta löytyisi sisäsyntyisesti tarvittavia leikkitaitoja: kykyä keskittyä, luovuutta, mielikuvitusta, yhteistyötaitoja ja rohkeutta. Ylipäänsä monipuolisen leikin mahdollistaminen on aikuisen tehtävä. Samoin lepohetket työllistävät. Lapset tarvitsevat rauhoittelua, satujen lukemista ja yleistä valvomista, että kaikki sujuu hyvin ja leporauha taataan. Lepohetkien aikana hoidetaan myös toimistotöitä, toiminnan suunnittelua, viikkopalavereja ja kasvatuskeskusteluja vanhempien kanssa, unohtamatta siivousta. Emme siis todellakaan vedä kahta tuntia hirsiä koko porukalla, vaikka edelleenkin, palkkataso ja työn hektisyys huomioiden tämä etuus kyllä kuuluisi olla olemassa.

Toiminnan suunnitteleminen, aikatauluttaminen, toteuttaminen ja arvioiminen ovat keskeisiä tehtäviä päivähoidossa. Myös yhteistyö mm. vanhempien, neuvoloiden, eri sosiaali- ja terveysalan tahojen ja seurakuntien kanssa kuuluu työhömme. Varhaiskasvatus on moniammatillista yhteistyötä yhdessä vanhempien kanssa lapsen parhaaksi.

Miltä nyt kuulostaa?

Lopuksi voin todeta, että varhaiskasvatus vaatii tekijältään koulutuksen ja kokemuksen lisäksi paljon erilaisia persoonallisia ominaisuuksia ja taitoja. Työ on intensiivistä, sosiaalista, kiireistä ja vastuullista. Työntekijältä vaaditaan sataprosenttista läsnäoloa ja aitoutta, sekä rohkeutta laittaa itsensä peliin, koska jokaisen persoona on tärkein työväline. Luovuus, asioiden organisointi- ja priorisointikyky ovat myös kullan arvoisia. Kasvattajan tulee kyetä olemaan yhtä aikaa vahva ja herkkä. Omaa tietoa ja taitoa on myös syytä päivittää jatkuvasti ja vapaaehtoisesti.

Mitä tästä kaikesta maksetaan?

10 vuoden työkokemuksella lastentarhanopettajan kuukausipalkka pyörii vähän 2500 euron molemmin puolin, lastenhoitajalla joitakin satasia vähemmän. Kokemuksen karttuessakaan palkkapussi ei tuosta enää paljon paksune. Kiinnostuitko alasta? Epäilen! On vähintäänkin outoa, jopa vastuutonta säästää siinä, mikä on tärkeintä. Me kasvatamme tulevaisuutemme toivoja, työntekijöitä ja päättäjiä. Eikö juuri tähän ole tärkeintä panostaa? Kauniit puheet ja paperille painettu printti päivähoidon tavoitteista ja toiminnasta ovat kaukana todellisesta arjesta päivähoidossa. Usein päivät ovat pelkkää selviytymistä!

Päiväkodit ylipursuavine ryhmineen ja minimihenkilökuntineen ei varmasti ole paras mahdollinen lähtökohta ponnistaa elämäntielle, vaikka me kasvattajat teemme sydämestämme parhaamme kunnes uuvumme, emme enää nuku öisin, muisti pätkii ja sairausloma kutsuu.

On myös syytä muistaa, että päivähoidossa säästäminen tänä päivänä tulee tulevaisuudessa kalliiksi, koska lasten ja perheiden tuen tarpeisiin on mahdotonta vastata niiden vaatimalla tavalla jo nyt tai huolet saattavat jäädä jopa täysin huomiotta, eikä niillä ole tapana hävitä itsestään ajan myötä, vaan pikemmin kertautua moninkertaisiksi.

Vielä yksi viimevuosien ongelma kasvatusalalla; yliopistotutkinnon suorittaneista lastentarhanopettajista on huutava pula ja sosionomien asemaa lastentarhanopettajina on myös horjutettu entisestään vuoden 2005 koulutusuudistuksen jälkeen. Onko meillä siis enää tulevaisuudessa koulutettuja varhaiskasvattajia luomassa kivijalkaa lapsen kasvulle, kehitykselle ja oppimiselle? Kuka jaksaa tehdä tätä työtä eläkeikään saakka? Miten käy lasten, perheiden ja vanhempien työssä käymisen?

Yksinkertaista: Muutokseen tarvitaan uusi asenne, sekä sen myötä: 1) Pienemmät lapsiryhmät, 2) Enemmän henkilökuntaa, 3) Palkka vastaamaan työn vaativuutta sekä 3) Lisäkoulutusta. Kysyn vielä: Mikä on tärkeämpää?

”Ammattilaisen kannanotto”

75 miljoonan hullaannus

Media kirjoitti isoilla kirjaimilla kuinka omaishoitajat saavat 75 miljoonaa rahaa hyvinvointiinsa. Minäkin innostuin, että nyt, lopultakin! Mutta, otapa taskulaskin ja laske, mitä se tekee omaishoitajaa kohden.

Sosiaali- ja terveysministeriö ilmoitti vuosi sitten, että meitä omaishoitajia on maassamme on noin 300 000 henkeä. Jos em. summa jaetaan näiden kesken, niin tulos on 250 euroa/omaishoitaja/vuosi. Tällä rahalla omaishoitaja saisi yhdeksi vuorokaudeksi hoidettavansa laitoshoitoon vuoden aikana.

STM ilmoitti myös, että omaishoitajia, jotka tekevät vaativaa ympärivuorokautista hoitotyötä, on n. 60 000 henkeä. Kun samainen summa jaetaan näiden kesken, niin tulos on 1250 euroa/vuosi, joka tekee kuukautta kohden 104 euroa. Tällä voi ostaa paikkakunnasta riippuen palveluja kotiin 1-3 tuntia kuukaudessa. Tällä hetkellä omaishoidon palkkion piirissä olevia omaishoitajia on maassamme n. 42 000. Miljoonat jaettuna heidän kesken tekee 1785 euroa/vuosi, eli 148 euroa/kuukausi, jolla ei saa laitospaikkaa omaiselleen omaishoidon vapaitten ajaksi eikä paljon muutakaan.

Tämä omaishoitaja putosi maanpinnalle huumastaan aika nopeaan.

Sari Riskumäki
Omaishoitaja, Jalasjärvi

Uskottava luottamus

Pääministeri Juha Sipilä otti hädän hetkellä käyttöön kauan kateissa olleen sanan luottamus. Tähän asti kaikki on ollut uskottavaa. EU:hun liittymisen jälkeen eräs maitotilan emäntä totesi, että omat pettivät. Ilman luottamusta ei ketään voida pettää. Entinen demari, nykyinen perussuomalainen Matti Putkonen julisti; Kepu pettää aina. Kepu voi pettää ainoastaan kepulaisia. Demarit pettävät yhtä lahjakkaasti omia äänestäjiään kuten muutkin puolueet.

Kokoomuspuolue poikkeaa näistä edukseen. Se julistaa avoimesti valtion ja kuntien tuloa tuottavan omaisuuden hävittämistä. Koska yksityinen yritteliäisyys on ainoa oikea tapa hoitaa taloutta. Tämä kokoomuslainen ideologia on ollut vuosikymmeniä kaikkien sateen- ja muiden kaarien puolueiden hallitusten ohjenuorana. Sipilän hallitus nimittää nyt asioita niiden oikeilla nimillä. Köyhiä aktivoidaan kantamaan vastuutaan kestävyysvajeen maksajina poistamalla elinkeinoelämälle tarpeettomia sosiaalietuja. Köyhiltä otetaan viranomaismääräyksillä koh tuuttomat edut. Sen sijaan rikkaisiin pääministeri ”vetoaa syvästi,” että he näyttäisivät esimerkkiä vastuun kantamisessa.

Sotaministeri Jussi Niinistö (ps) perusteli asemäärärahojen kasvattamista Ukrainan konfliktilla. Ukrainan armeijalla ei ole uskottavaa puolustusta ja köyhät kärsivät siellä eniten sodasta. Ukrainalla on presidenttinä oma wahlroosinsa, miljardööri Poroshenko. Ei miljonäärit rahoita missään armeijoita. Suomessa ei olla köyhiä. Hallituksen ohjelmassa on ostaa kymmenellä miljardilla eurolla uusia sotatyökaluja. Nämä rahat puristetaan työtätekevältä kansalta.

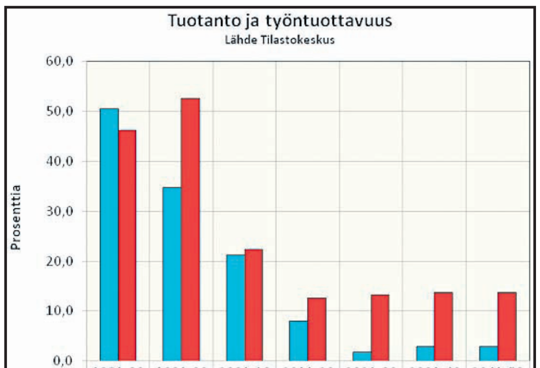
Vihreiden kypäräsiipeen kuuluva Heidi Hautala ylvästeli läntisillä arvoilla joutumistaan Venäjän matkustuskieltoluetteloon. Tämän viiteryhmän satoa ovat Välimereen hukkuvat pakolaiset. Läntiset demokratiat tuhosivat yhteistuumin Libyan valtiorakenteet ja murhasivat maan presidentin. Rosvojoukkiot taistelevat nyt siellä vallasta. On siinä suomalaisella europarlamentaarikolla aihetta ylpeillä viiteryhmällään.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

Talouden ja työllisyyden kehitysnäkymiä

Kansantalouden asiantuntijat ovat herttaisen yksimielisiä siitä, että Suomella on edessä niin pitkälle kuin silmä siintää jatkuvasti heikkenevät talousnäkymät. Kaikki ovat tietoisia siitä, että Suomi on Euroopan periferiaa, läntisen maailman suuret markkinat ovat liian kaukana. Siksi niille pääsy tulee liian kalliiksi, että suomalaisia työllistävät kulutustavarat olisivat kilpailukykyisiä. Kun läntiset kumppanit estävät suomalaisilta lähellä olevien kannattavien Venäjän markkinoille menemisen, niin Suomi joutuu tyytymään todella vaatimattomaan talouskasvuun.

Kaavio 1

	1981-90	1991-00	2001-10	2011-20	2021-30	2031-40	2041-50
Tuotanto	50,5	34,7	21,2	8,1	1,7	2,9	2,9
Tuottavuus	46,2	52,5	22,3	12,6	13,2	13,8	13,8

Kaavio 1 kuvaa kuinka vuodesta 1980 ovat kehittyneet tuotanto (so. kokonaistuotanto, jossa ovat mukana myös varastojen uusinnat) sekä työntuottavuus ja miten ne ilmeisesti kehittyvät vuoteen 2050 saakka.

1980-luvulla kymmenessä vuodessa Suomen tuotanto kasvoi 50,3 %, 1990-luvulla 34,7 %, 2000-luvulla 21,2 %. Nyt jo näyttää selvältä, että 2010-luvulla kasvu jää olemattomaan 8,1 %:iin. Ja laskusuunta jatkuu ja jatkuu. Miten talous kehittyy, riippuu paljolti myös lamakausista niiden toistuvuudesta, syvyydestä ja pituudesta.

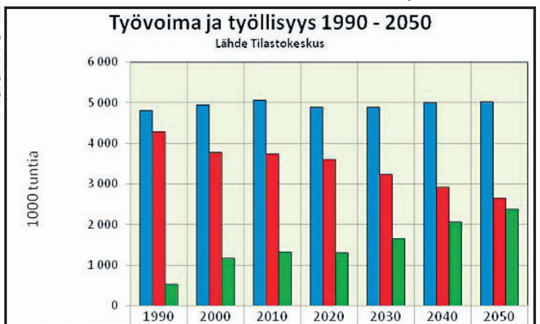
Kaaviossa näkyy kuinka 1980-luvulla työntuottavuus kasvoi tuotantoa hitaammin. Silloin tarvittavien työtuntien määrä kasvoi, työllisyys parani. 1990-luvulla työn tuottavuus kasvoi selvästi tuotantoa nopeammin, työtuntien tarve väheni ja työllisyys heikkeni. 2000-luvulla työntuottavuus romahti 52,5 %:sta 22,3 %:iin, mutta tuotantoa vähemmän, joten työllisyys heikkeni edelleen.

Sama jatkui 2010-luvulla. Tulevaisuudessa työntuottavuuden kasvu jää edelleen tosi vaatimattomaksi noin 13 %:in tasolle, mutta se on kuitenkin oleellisesti tuotantoa suurempi kuin työvoiman jatkuvasti kasvava ylitarjonta.

Kaavio 2 kuvaa, kuinka vuodesta 1990 ovat työtunteina laskien kehittyneet työvoiman tarjonta, tehdyt ja käyttämättä jääneet työtunnit ja miten ne ilmeisesti kehittyvät vuoteen 2050 saakka.

Työministeriö toteaa (Työvoima 2025, s. 234), että työikäisistä 82–83 % kuuluu työvoimaan. Toisaalta Tilastokeskus ennustaa, että tulevaisuudessa työikäisten määrä pysyy lähes vakiona, joten 81 % heillä on työmarkkinoille tarjolla plusmiinus 5 000 miljoonaa työtuntia. Työikäisten 19 %:ssa ovat mm. opiskelijat, varusmiehet, vankiloissa olevat, totaalisesti työkyvyttömät ja sosiaalisesti pysyvästi rappeutuneet. Heitä on yhteensä noin 650–700 tuhatta.

Kaavio 2

	1990	2000	2010	2020	2030	2040	2050
Työvoiman tunnit	4 805	4 957	5 070	4 897	4 883	4 997	5 026
Työtunnit	4 287	3 785	3 750	3 597	3 232	2 923	2 644
Työttömyystunnit	518	1 173	1 320	1 300	1 651	2 074	2 382

Mikäli Kaavion 1 tuotanto ja työn tuottavuus toteutuvat, vuoden 2010 työtunnit 3 750 miljoonaa tuntia supistuvat kymmenessä vuodessa 3 597 miljoonaan tuntiin, sitten 3 232 miljoonaan tuntiin, 2 923 miljoonaan ja vuonna 2050 niin alas kuin 2 644 miljoonaan tuntiin. Silloin tehtyjä työtunteja ja työttömyystunteja on lähes yhtä paljon. Lienee selvää, että näin suurta työn puutetta, työttömyyden kasvua ei väestö kestä.

Tilasto vaatii muutaman selityksen. Tilastokeskuksen tilastoista näitä lukuja ei löydy kuin vuoden 1990 kohdalta. Tosin sekin on Tilastokeskuksen tavan mukaan myöhemmin korjattu sopivammaksi. Aiemmin Suomessa työantajilta kerättiin todelliset työtunnit. EU:n ohjeistuksen mukaan meilläkin on vuonna 1998 siirrytty niin sanottuun työvoimatutkimukseen. Sen mukaan 12 000 työikäiseltä kysytään puhelimitse itse kunkin kuukauden aikana tekemästä työstä. Mikäli vastaaja kertoo, että kuukauden aikana oli vaikka vain muutaman tunnin tai viikon töissä, silloin hänet lasketaan työlliseksi.

Tämänkaltaisella tutkimuksella saadaan työllisyys ja työttömyystilastoihin haluttu lopputulos. Työvoimatutkimus on merkinnyt hurjaa työllisyystilaston vääristymää. Tilastoihin on ilmaantunut valtava joukko haamuja, jotka ovat tosiasiassa työttömiä.

Tästä tilastosta on haamut poistettu vertaamalla tilastoja tuotantoon, työn tuottavuuteen ja palkkoihin. Näin on päästy oikeampaan tulokseen. Kun näin saadut työtunnit vähennetään tarjolla olevista tunneista, jäännös on todellinen työttömyys, työn puute. Alentaakseen työttömyysastetta virallinen käytäntö siirtää vielä työvoiman ulkopuolelle vaikeasti työllistettäviä, vaikka he ovat työtä vailla aivan samoin kuin muutkin.

Yhteenvetona nähdään, että Suomi kulkee kohti umpikujaa. Nykyisen kaltaiset, menoja leikkaavat hallitukset, vain pahentavat tilannetta. Rikkaat rikastuvat ja köyhät köyhtyvät. Umpikujasta maa voi selvitä vain muuttamalla nykyistä EUn johtaman politiikan suuntaa. Maan on erottava EUsta ja vapaakaupasta. Rakennettava omille sisämarkkinoille riittävä rajasuoja, joka turvaa tavaroita ja palveluksia kotimarkkinoille tuottavan ja työllistävän pk-teollisuuden. Vientiteollisuuden etujen vuoksi on hyödynnettävä lähialueiden suuria ja edullisia markkinoita.

Sanomattakin on selvää, että näillä toimilla voidaan tilannetta helpottaa vain tilapäisesti. Sillä kapitalismi on jo muuttanut kaiken inhimillisen elämän; kulttuurin, taiteen, tieteen ja tekniikan kehityksen jarruksi.

Kai Kontturi

Täystyöllisyydelle ei ole paluuta

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Dosentti Marko Nenonen kirjoitti (HS/Sunnuntaikynä 15.12.2013) erinomaisen alustuksen työttömyydestä otsikolla: "Lapiolinjalle ei ole paluuta". Siinä hän peräänkuulutti uusia ideoita työttömyysongelman ratkaisemiseen. Nenonen pohti vastikkeellisen sosiaaliturvan tai tuetun työn mahdollisuuksia ja totesi: "Vastikkeellinen sosiaaliturva on silti vain räätälöityä sosiaaliapua, eikä työttömyyttä tai köyhyyttä voida poistaa varatöillä". Hän oli huolissaan kaikkialla kasvavasta työttömyydestä ja peräsi uusia ajatuksia ongelman ratkaisuun.

Vartiaisen tietämättömyys

Toisenlaisiakin ajatuksia on esitetty. Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen ylijohtaja Juhana Vartiainen kirjoitti Hesarin vieraskynäpalstalla (23.12.2012) otsikolla: "Työpaikat eivät suomalaisilta lopu". Vartiainen väitti, että maailmalla riittää työpaikkoja, jos vain työvoimaa on tarjolla riittävästi. Tämä talousteoreettinen uskomus on helppo kumota pelkästään tilastollisesti jo toteutuneella kehityksellä.

Työttömyys on ollut kaikkien kehittyneiden teollisuusmaiden suurin ongelma jo yli 40 vuotta. Suomessakin on n. 300 000 virallista työtöntä ja toinen mokoma "työvoiman ulkopuolella" ja piilotyöttömiä tai väkisin "ulkoistettuja jollekin yhteiskunnan elätettävien momentille" (ns. laaja työttömyys). Siis työvoimareserviä (ilman Vartiaisen peräänkuuluttamaa vanhustyövoimaa) on jo yli puoli miljoonaa, jotka pitäisi ensin työllistää.

Jo 1960-luvulla taloustieteilijä Arthur Okun keksi Okunin lain. Sen mukaan yhden prosentin lisäys työvoimassa vaatii kolmen prosentin talouskasvun. Jo 1970-luvulla teollisuuden ja tehdastuotannon kasvukäyrät erkanivat lopullisesti toisistaan. ETLA:n Petri Rouvisen raportti (13.1.2004) kertoi, että koneet uhkaavat kolmasosaa Suomen työpaikoista 10-20 vuoden aikana. Oxfordin yliopiston tutkijat julkaisivat vastaavan raportin Yhdysvalloista. Siinä USA:sta katoaisi puolet työpaikoista samana aikajaksona.

Työpaikat katoavat

Teollisuudesta on hävinnyt Suomessa vuosituhannen alusta yli 100 000 työpaikkaa, siitä vuodesta 2008 lähtien 61 000 työpaikkaa. Teollisuuden osuus kansantuotteesta vv. 2003-2012 laski 25,3 prosentista 15,4 prosenttiin. Tilalle on tullut epätyypillisiä palvelualan matalapalkkaisia työpaikkoja, joilla ei enää elä.

Suomen BKT on 1990-luvun laman jälkeen kasvanut ylivoimaisesti parhaiten Euroopan maista eli lähes kaksinkertaistunut, mutta kaikki tehdyt työtunnit ovat alhaisemmalla tasolla kuin 90-luvun alussa. Vuonna 1990 tehtiin 43,9 miljardia työtuntia, vuonna 2011 vain 42,2 miljardia. Siis nykyinen kasvu ei enää luo uutta työtä, vaikka poliitikot niin väittävät. Työtuntien laskuun tuotannon kaksinkertaistumisesta huolimatta vaikuttaa ikävästi myös työtuntien laatu ja sitä seuraava ostovoiman hiipuminen.

Keskipalkkaisten osuus vähenee

VATT:n tutkijan Matti Mitrusen tutkimus "Työmarkkinoiden polarisaatio Suomessa" (2013) kertoo, että teknologia ja automaatio on laskenut keskipalkkaisten ammattien työvoimaosuuden Suomessa vuosina 1995-2008 noin 12 prosenttiyksikköä. Vuonna 2011 tuli ostovoiman kehityksen kannalta hälyttävä ETLA:n tutkijan Timo Nikinmaan selvitys "Antaa valojen palaa", joka kertoo: "Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syntynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teollisuudessa".

Siis tämän uuden "puskurityövoiman" osuus on jo 40 prosenttia ja sen ostovoima ja verojenmaksukyky on olematon. Siitä on osin tullut tulonsiirtojen kohde. Silti talousprofessorit ja poliitikot peräänkuuluttavat työttömistä uusia yrittäjiä työttömyyden nujertamiseksi.

Vartiaisen väärä väite

Vartiainen väitti myös, että maailmalla on aina tilaa tavaroille ja markkinoille, kunhan vain tuotetaan oikeita tavaroita ja palveluja kilpailukykyisillä hinnoilla. Koska kaikki kehittyneet maat ovat samassa työttömyyden kurimuksessa, koko maailman BKT on trendinomaisesti hiipumassa nollasummamarkkinoiksi. Maailmanlaajuinen ostovoima hiipui 60-luvulla keskimäärin 3,5%, 70-luvulla n. 2%, 80-luvulla runsas 1% ja 90-luvulla n. 1%.

Tavara ja palvelut eivät mene kaupaksi entiseen malliin suurilla ja perinteisillä markkina-alueilla. Vähittäismyynnin volyymi-indeksi on muuttunut vuosien 1995-2011 välillä 100 pisteestä Japanissa n. 95:een, Saksassa n. 97:ään, Euroalueella n. 120:een ja USA:ssa n. 170:een. Yhdysvalloissa ja Euroopassa kasvu oli keinotekoista, koska kuluttajat ostivat velaksi.

Uusi ostovoima?

Uusien markkina-alueiden (Kiina ja Intia) uusi ostovoima (nälkäpalkat) ei riitä alkuunkaan korvaamaan menetettyä ostovoimaa (Euroopan 5-10 -kertaiset palkat). Vähäinenkin myynnin kasvu on saatu aikaiseksi velaksi kuluttamalla. Pieni tilastollinen trendistä poikkeava kahden prosentin maailman BKT:n nousu 2000-luvun alussa tapahtui keinotekoisesti jättimäisellä velkaantumisella. EU-maiden kokonaisvelka on peräti 4,7 kertaa maiden BKT!

Nykyisillä "nollasummamarkkinoilla" nykyistenkin työpaikkojen säilyminen on mahdotonta, koska tuottavuus kasvaa nopeammin kuin markkinat. 1960-luvulta alkaen Suomen keskimääräinen tuottavuuden kasvu on ollut 2-3 prosenttia vuodessa. Vartiainen on perännyt tuottavuuden kasvua, joka on ollut EU-maiden parhaimpia viime 30 vuoden aikana. Finanssikriisin alun jälkeen on ollut pientä laskua, koska tuotannon käyntiaste on ollut kysynnän johdosta alhaalla ja ihmisiä on lomautettu.

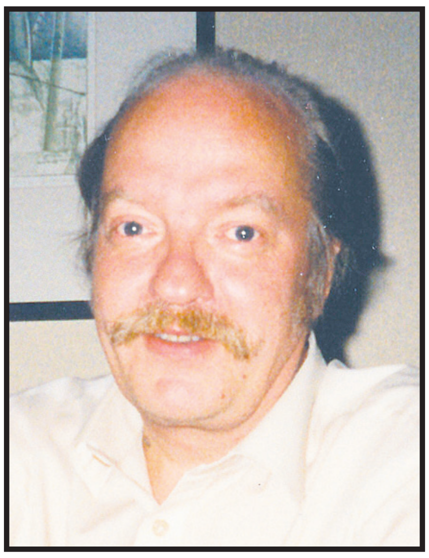
Vartiainen vaikenee

Ihmetytti, että Vartiainen palkanalennusvaateiden yhteydessä ei ole maininnut mitään funktionaalisen tulonjaon muutoksista. Palkkatulojen osuus kansantaloudessa on laskenut 58 prosentista vuodesta 1992 jo 50 prosenttiin, vaikka väestö on lisääntynyt 400 000 henkilöllä. Sekin vaikuttaa ostovoiman kehitykseen.

Kirjoitin jo vuonna 1989 kirjan: "Lisääkö automaatio kilpailukykyä vai työttömyyttä". Siinä totesin, että Suomi eikä mikään muukaan kehittynyt teollisuusvaltio enää palaa täystyöllisyyteen. Siksi on kehitettävä uusia työnjako- ja tulonjakomalleja. Olen jo vuosikymmeniä kaupannut jalostusarvon nousuun perustuvaa verotusmallia, jossa ei verotettaisi yhä pienenevää ihmistyökomponenttia, vaan sitä arvonnousua, jota ihminen koneiden avulla aikaansaa. Silloin tuottavuus- ja verohyöty jäisi siihen maahan, jossa tuotanto tapahtuu.

Jatkuu sivulle 19

Timo Partasen elämäntyöstä

Timo Partanen Berliinissä, DDR:n pääkaupungissa, syyskuussa 1984. Timo osallistui Terveysrintaman ja tanskalaisen veljesjärjestön yhteiseen työsuojeluopintomatkaan.

Timo Partanen liittyi Terveysrintama ry:n jäseneksi vuoden 1975 paikkeilla. Terveysrintama on vuonna 1970 perustettu laajapohjainen, demokraattinen kansalaisjärjestö, joka on toiminut edistyksellisten uudistusten puolesta terveydenhuollon, työsuojelun ja sosiaaliturvan aloilla. Terveysrintaman huippuaikoina 1970-80-lukujen vaihteessa sen jäsenmäärä oli yli 3000 ja paikallisyhdistyksiä oli yli 20. Lisäksi järjestöjäseninä Terveysrintamaan kuului parisataa eri alojen ammattiosastoa. Järjestö on toiminut sekä valtakunnallisella että paikallisella tasolla. Timo aloitti järjestön valtakunnallisessa työsuojelujaostossa työsuojelun, työterveyshuollon ja työympäristötutkimuksen asiantuntijana. Terveysrintaman jäsenistö koostui edellä mainittujen alojen ammattilaisista, opiskelijoista ja työpaikkojen työsuojeluaktiiveista. Mukana on ollut myös paljon kansanedustajia, kunnallisia vaikuttajia, ammattiliittojen työntekijöitä sekä eläkeläisiä.

Timo kuului myöhemmin myös Terveysrintaman hallitukseen, työvaliokuntaan sekä kansainvälisten asiain jaostoon. Viimeksi mainitussa hän teki mittavan työn Terveysrintaman suhteiden kehittämiseksi mm. Tanskan vastaaviin organisaatioihin sekä entisen DDR:n työsuojelun ja työterveyshuollon järjestöihin ja tutkimuslaitoksiin. Työsuojelun alueella hän oli usein luennoitsijana Terveysrintaman järjestämissä työsuojelukouluissa sekä vuosittain pidetyissä Viitasaaren työsuojeluseminaareissa.

Timo toimi myös Terveysrintama-lehdessä aktiivisesti sekä kirjoittajana että lehden toimituskunnassa. Hän osallistui myös Terveysrintaman laajaan julkaisutoimintaan. Timon panos kansainvälisessä solidaarisuustoiminnassa Terveysrintaman edustajana oli merkittävä. Vuoden 2001 jälkeen Costa Ricassa pitkään työskennellessään hän toimitti Terveysrintamalle selvityksiä esimerkiksi maatyöläisten ja muiden alojen työntekijöiden työolosuhteista Latinalaisessa Amerikassa. Timo osallistui viimeisinä vuosinaan myös Terveysrintaman historiikkiryhmän työhön arvokkaine kommentteineen.

Vanhat terveysrintamalaiset tulevat aina muistamaan Timon työteliäänä ja asiantuntevana ystävänä ja toverina.

Timo Partanen seurasi myös vuosikausia Kansan ääni -lehteä ja arvosti sitä merkittävänä työväenlehtenä. STP:n kulttuuri- sekä työympäristö- ja työsuojelupoliittisissa ohjelmissa näkyy myös hänen kädenjälkensä. Timo oli ohjelmien valmistajien tukena asiantuntevine ehdotuksineen. Viimeisinä aikoinaan hän antoi kommenttinsa myös Kommunistien Liiton valmisteltavana olevaan dialektisen materialismin opintoaineistoon. Myös Kansan äänen järjestöjen jäsenistä monet tunsivat Timon rehtinä ja aikaansaavana toverina. Vappuna, hänen kuolinpäivänään, saimme lukea lehdestämme Timon viimeisen tervehdyksen.

Jaakko Ahvola

TINDE

Sinun aikajanasi katkesi Vappuna.
Viisauden verkostoon repesi reikä.
Opettajan poistuessa luokan ovi sulkeutuu.
Joukkomme on harventunut.

Sinä olit Tölikän kundi, jazz-mies.
Sinä soitit ja sävelsit myös itse.
Minä pistän levylautaselle soimaan
muistoksesi John Coltranen kauniin balladin.

Teit pitkän työuran taistelevana humanistina
Työterveyslaitoksen palveluksessa.
Olit Terveysrintaman aktivisti, tunsit mantereet.
Toimit vierailevana professorina 12 vuotta
Costa Rican kansallisessa yliopistossa.
Sinä rakastit Latinalaista Amerikkaa ja sen ihmisiä syvästi.

Maaliskuun lopulla keskustelimme meilissä
tuoreiden savusillien herkullisuudesta.
Vaikeasta sairaudestasi huolimatta
sinä työstit kirjallisluontoista esseetä
karibialaisesta naiskirjailijasta Maryse Condésta.

Sinä kirjoitit minulle:
”Jännää nähdä, jos voimani riittävät täältä sängyn pohjasta.
Siinä on raadollisen materialismin olemus minun kohdallani,
näin löysästi puhuen.”

Me maan tyttäret ja pojat
poistumme kaikki ajallamme.
Minä ja monet muut menetimme keskuudestamme
rakkaan ystävän ja toverin – viisaan miehen.

Matti Laitinen 3.5.2015

Timo ”Tinde” Juhana Partasen (13.3.1938-1.5.2015) työura oli pitkä ja lavea. Timon akateemiset arvot: humanististen tieteiden kandidaatti, Master of Science eli maisteri USAssa, filosofian maisteri ja filosofian tohtori.

Tinde aloitti 1964 tieteellisen uransa Suomen Sydänliitossa ja toimi sitten 1964-94 Työterveyslaitoksessa tutkijana ja tilastollisen osaston johtajana sekä jatkoi siellä 2001 saakka vanhempana tieteenharjoittajana. Eläkkeelle siirtymisensä 2001 jälkeen hän toimi vierailevana professorina Costa Rican Kansallisessa Yliopistossa, jossa jatkoi 2006 kunniaprofessorina. Timo toimi monessa yliopistossa ja laitoksessa dosenttina tai vierailevana tieteilijänä ja neuvonantajana.

Timo opiskeli 47 erilaisella kurssilla, mm. ”syövän syyt ja ehkäisy”. Hän sai 1966 todistuksen ympäristöhygieniasta Cincinnatin yliopistossa. Hän toimi koordinaattorina yli sadassa tieteellisessä projektissa esim. maissa Pohjoismaat, Kenia, Tansania, Uganda, Espanja, Costa Rica, Kuuba, Kolumbia, Brasilia, Nicaragua, Guatemala ja Panama sekä Suomessa kahdeksassa kansanterveyteen liittyvässä komiteassa.

Asiantuntijatehtävissä Timo toimi mm. järjestöissä WHO, ILO ja EU. Monenlaisia konferensseja hänelle kertyi yli sata ja kolmen tieteellisen lehden toimitusneuvoston jäsenyys. Hän suunnitteli ja antoi akateemista koulutusta jo mainittujen maiden lisäksi maissa Saksat, Ranska, Puola ja Zimbabwe sekä entisen Neuvostoliiton tasavalloissa.

Timo ohjasi kolmen tohtori- ja kolmen maisteriopiskelijan työn. Yksi väitöskirja koski virallisten (koulunopettajat) ja epävirallisten (tori- ja hallikauppiaat) työntekijöiden työn kehityskaaren liittyvyyksiä mielenterveyteen määrällisesti ja laadullisesti. Timo perusti lehden Terveys, työ ja ympäristö, Keski-Amerikan uutisia, jonka päätoimittajana hän oli 2005-07 ja sen jälkeen toisena toimittajana.

Monilla aloilla Timo jatkoi työtään: terveyden parantaminen ja sosiaalinen määräytyminen, työterveysriskien arvioiminen, ammattiperäinen syöpä, vierastyöläiset, sosiaalinen epidemiologia ja etiikka sekä työterveyden tunnusluvut. Timo julkaisi yksin tai yleensä työryhmän kanssa 219 tieteellistä artikkelia 18.9.2011 mennessä. Timo kirjoitti lisäksi yleistajuisia artikkeleita, kongressiesitelmien painettuja tiivistelmiä sekä häntä haastateltiin radioissa ja televisioissa.

Tutkimusryhmän tai muun kerätyn aineiston Timo analysoi tilastollisesti ja laajat tiedostot epidemiologisesti. Varhaisia aiheita olivat ilman hiukkaset, asbestisairauksien syyt, kivityöntekijät ja silikoosi. Tärkeä alue oli työympäristön kuormitus ja parantaminen, josta mainittakoon veturinkuljettajien työolot. Timo selvitteli torjunta-aineita eli tuholaismyrkkyjä kehitysmaissa.

Tutkimuskohteina oli erilaisille myrkyllisille aineille altistuminen kuten rikkihiili, formaldehydi ja puupöly syöpäriskinä puuteollisuudessa (hengityselinten syöpä), styreeni, bitumihöyry asfalttiteollisuudessa ja tien päällystämisessä, bensiini sekä muita syövän aiheuttajia. Työperäiset syövät olivat sangen laaja tutkimuskohde. Luettelonomaisesti mm. bentseeni ja munuaissyöpä, keuhko-, haima-, virtsarakon-, maksa-, iho-, munasarja-, rinta-, aivo- ja hermostosyöpä.

Esimerkkejä monipuolisista tutkimusjulkaisuista olivat sepelvaltimotauti, työterveysriskit, ammatti ja itsemurha, ammattiliittojen rooli työterveyden edistämisessä, vierastyöläiset kuten kahvimarjojen poimiminen, maquilat eli ”hikipajat” sekä Havannan satama, jossa ahtaajien tapaturmariskien vähentäminen onnistui hienosti. Nicaraguassa Timo teki tutkijoiden kanssa lapsityön kuvauksia julkisuuteen videoita myöten, tutki maquilalaisten laajalle levinneitä ergonomisia ongelmia ja lasten synnynnäisten epämuodostumien ehkäisyä.

Timon 18.9.2011 päivitetty ansioluettelo on muhkea, jota hän hämmästeli sähköposteissaan: ”Ihmettelen ittekin tätä kaikkea seilaamistani ja luuhaamistani siellä täällä. Mutta onhan ikääkin sen verran, että tavaraa on kertynyt enempi kuin joillakin nuoremmilla”. ”Ja muuta ja muuta, huh, eiköhän aika kulu näissä merkeissä ennen hautaan vajoamista ennen kuin tylsyys, väsymys ja kivut iskevät päälle”.

Hannu Kautto

Sote-uudistus – farssi vai tragedia?.. jatkoa siv. 5

li on auki, kuntien sote-lautakuntien tehtävät tai niiden lopettaminen, rahoitus – kaikki on levällään. Silti 5 suuralueen malli repi keskustaa sisällä. Ex-valtiosihteeri Risto Volanen vaati keskustan puolue-elimiä hylkäämään sotemallin. Keskustan kansanedustajat Aila Paloniemi ja Mauri Pekkarinen arvioivat Keskisuomalaisessa 2.4.2014 sote-sopimusta: ”Keskustan kuntavaaliohjelma nojaa tukevasti kotikunta- maakuntamalliin. Haimme sille kansalta valtakirjan kuntavaaleissa ja siltä pohjalta olemme myös toimineet…Puheenjohtaja Juha Sipilä toivoi viime viikolla, että keskustan kansanedustajat olisivat joukkuepelaajia. Niin mekin ajattelemme. Kun keskustan sote-malli on ollut vahvoin perustein maakuntamallissa, olemme pelanneet siihen maaliin. Nyt keskusta on Sipilän johdolla muuttanut maalin suuntaa.”

Lopullisesti erva-malli kaatui siihen, että viritys oli kuntien itsehallintolain vastainen. Jutun alussa siteerattu NUTS-aluejako käsitti 88 pientalousaluetta, 5 suuraluetta ja 19 maakuntaa. Hallitus ja eduskuntapuolueiden puheenjohtajat jo olivat yrittäneet toteuttaa 88 pientalousalueen (kunnan) mallia ja 5 suuralueen miljoonapiirimallia, joten kokeilematta oli vielä 19 maakunnan malli. Viime hallituskauden viime hetkillä sitäkin yritettiin runnoa väkisin - tuloksetta.

Miten tästä eteenpäin?

Tähänastinen sote-ilveily on syytä julistaa päättyneeksi ja aloittaa selvitykset aivan toiselta pohjalta.
On selvitettävä sote-toimen ongelmat ja yhdessä asiantuntijoiden kanssa etsittävä keinot ongelmien ratkaisuun Jo tehtyjen kuntaliitosten ja kuntayhtymien vaikutukset palveluihin ja kustannuksiin tulee selvittää. Päätökset tulee tehdä tosiasioiden eikä uskomusten perusteella. Kähmintä vihreän veran suojassa - piilossa julkisuudelta - on lopetettava. Päätökset tulee tehdä asukkaita ja kuntia kuulemalla. Mikäli järki otetaan käteen, selvitysten tulos on, että perus-/lähipalvelut kannattaa säilyttää kunnissa. Suurta asiantuntemusta vaativa erikoissairaanhoito on keskitettävä maakuntatasolle ja osin keskussairaalatasolle. Kunnissa pystytään integroimaan sote-palvelut, sosiaalihuolto, opetus-, sivistys ja muut lähipalvelut tehokkaasti ja taloudellisesti.

Juhani Tanski

SAK vaisuna

Polvillaan ja armoa pyytäen on SAK ja sen jäsenjärjestöt olleet sen jälkeen, kun vuonna 1990 SAK:n johtoon käveli Ihalaisen Lauri. Rakennuksilla lautapoikana ollessaanko jo lie selkäränkansa murtanut ja herran pelon oppinut? Sitä ennen, vuoden 1956 yleislakosta lähtien mielestäni kuului työmiehen ääni ay-liikkeen johtoon asti.

Työläiset saivat niinä vuosina mittavat etuisuudet niin työsuhdeturvaan kuin isomman osan työnsä hedelmistä. Mutta sitten tuli Lauri - ja tulipa toinenkin. Ensimmäisen Lassin aikana markkinavoimat, jotka tsunamin lailla vyöryivät yli Laurin asettamien kynnyskysymysten vaativat aina vain suurempaa ja suurempaa osuutta tulojakokakusta jaettavaksi osinkoina tyydyttämään markkinavoimien (seteli)nälkää. Vapisee pa se tämä toinenkin Lassi, vaan sillähän onkin vastassaan koko muu rahamaailma. Sen ruokahalun tyydyttämiseen tarvitaan jo vanhusten ja sairaitten etuisuudet. NYT on jäsenistön aika ryhdistäytyä, heittää nämä veltot johtajat historian suonsilmään ja valittava johto, joka lyö nyrkin pöytään jotta kansi notkuu ja globalisaation kintut taittuvat! Sen jälkeen ei tarvitse päivittäin kirjoitella yleisöpalstoille kysellen miksi kuulua ammattiliittoon. Tai että mikä ero on loimaan kassan jäsenyydellä aitoon ammattiliittoon verrattuna? Taas kerran: Loimaan kassa ei tee työehtosopimuksia. Ammattiliitto tekee ja sie saat liksan sen mukaan. Ei liene ihme miksi niin kovin moni ei ymmärrä ay-liikkeen merkitystä kun sitä ei ymmärretä (oikein) edes SAK:ssa!

Pauli Eskelinen
Joensuussa 13.6.2015

Valko-Venäjä näyttää vaihtoehdon

Suuntasimme Minskiin Valko-Venäjälle matkamme aamulla 6.5.2015 Helsingin länsisatamasta. Osallistuimme Suomi-Valko-Venäjä-Seuran matkalle. Suunnitelmissa oli tutustuminen maahan ja osallistuminen Voitonpäivän viettoon. Tallinnassa odotti Taisto-bussi, jolla matka sujui alkuun keskeytyksettä. Tauko pidettiin Eestin ja Latvian vanhalla raja-asemalla taukopaikassa, jossa ruokailtiin ja tehtiin erilaisia ostoksia. Pienen yllätyksen tuotti iltapäiväruuhkaan ajoittunut Riian ohitus. Ajan kanssa selvittiin Väinäjoen silloista, kaikista rampeista ja ruuhkista. Vilna ohitettiin klo 20 aikaan. Rajalle tullessa pimeys alkoi jo laskeutua, mutta papereiden tarkastus sujui kuitenkin ripeästi. Edellä ajavilla pikkubusseilla lienee ollut ongelmia, koska heidän takanaan jonotimme passintarkastukseen lähes tunnin. Tavallista tarkempaan passintarkastukseen kuluikin sitten runsas tunti. Nyt kuvaan tuli Minskin äsken säätämä uusi laki moottoriteiden tietulleista. Käytäntö ei ollut vielä vakiintunut, kun jonotimme vielä yhden tunnin bussiin sijoitettavaa automaattista matkalukulaitetta. Perillä sateisessa Minskissä olimmekin sitten 2.30 aikaan ja majoituimme sopivasti "40 vuotta voitosta" hotelliin.

Valko-Venäjän kansalliskirjasto

Torstai-aamuna heti aamiaisen jälkeen lähdimme kierto-ajelulle. Moniin teki vaikutuksen kaupungin siisti julkisivu, sekä moderni rakennuskanta ja infrastruktuuri. Heti keskustan ulkopuolella rakennettiin paljon ja moni kysyikin, että mistä "köyhällä maalla" riittää varoja näinkin laajaan rakennustoimintaan. Monessa mielessä kaupungin olemus ei vastannut ollenkaan sitä kielteistä kuvaa, joka suomalaisille on Valko-Venäjästä annettu.

Tutustuimme Valko-Venäjän kansalliskirjastoon. Se perustettiin jo vuonna 1922. Nykyinen kirjastorakennus rakennettiin vuosina 2002-2006. Kirjastorakennuksen arkkitehtuuri heijastelee hyvinkin Minskin uutta rakennuskulttuuria. Kirjaston kokoelmissa on 9 miljoonaa nidettä. Sen lisäksi, että kirjastossa on runsaasti lukusaleja, näyttelytiloja ym., sinne on sijoitettu myös kansainvälisiä poliittisia tapaamisia varten neuvottelu- ja kongressikeskus.

Kuva: Heikki Männikkö

Mediassa on liikkunut tietoja siitä, että Minskin voitonpäivän juhlallisuuksissa oli erittäin tiukat turvatoimet. Tämä piti silmin nähden paikkansa. On muistettava, että naapurissa Ukrainassa käydään sisällissotaa. Ukrainan nykyinen hallitus suhtautuu toisen maailmansodan voittajiin hyvin kielteisesti. Siellä missä miljoona ihmistä liikkuu, on turvallisuudesta pidettävä huolta. Voitonpäivää minskiläiset juhlivat täysin sydämin.

Toisen maailmansodan museo

Kiertoajelun yhteydessä vierailimme uudessa toisen maailmansodan museossa. Hitleriläiset hyökkäsivät Valko-Venäjän kautta Moskovan suuntaan, hävittivät maan ja miehittivät sitä kolmen vuoden ajan. Maan 10 miljoonan väestöstä kuoli ja kaatui sodan seurauksena 4 miljoonaa. Saksalaisten lähtiessä Minskistä oli kaupunki täysin raunioina. Vitebskin kaupungin 180000 asukkaasta oli sodan jälkeen jäljellä 180. Tätä taustaa vasten ymmärtää, että sodan kokemukset eivät helposti unohdu kansan muistista. Museo sijaitsi Minskin keskustan tuntumassa hyvin selkeän arkkitehtonisen kokonaisuuden muodostamalla alueella. Siellä sijaitsi puistoja, toimintakeskuksia, muistomerkkejä, hotelleja ja asuintaloja ym. Samalla alueella järjestettiin myös Voitonpäivän paraati. Museon näyttelyosastoilla esiteltiin laajat kokoelmat sodasta kertovia asiakirjoja, valokuvia, esineistöä ja silloista aseistusta. Museota käytetään laajasti koulutukseen sekä seminaarien pitopaikkana. Näyttelytiloissa vieraili useita nuorisoryhmiä sekä perheitä.

Kuva: Heikki Männikkö

Voitonpäivän paraatia seuraavan ihmisjoukon takana puistossa näkyy uusi Toisen Maailmansodan museo. Puiston edestä kulkee Prospekt Pjatra Masherava, jossa sotilasparaati pidetään.

Matka Smorgonin kaupunkiin

Perjantaina aamulla matkasimme Minskistä 117 km luoteessa sijaitsevaan Smorgonin kaupunkiin, joka sijaintinsa vuoksi historiansa kuluessa on kokenut koviakin aikoja. Kaupunki sijaitsee alueella, jossa Puola, Venäjä ja Liettua ovat kiistelleet alueista. Ensimmäisen maailmansodan aikana kaupungin läpi kulki rintamalinja. Toisen maailmansodan aikana taistelut kulkivat molempiin suuntiin kaupungin läpi. Smorgonissa on 36000 asukasta. Alueen maakuntamuseossa saimme tietää, että kaupungilla on ikää 512 vuotta ja siellä sijaitsi aikoinaan oma Kreml. Matkalla Smorgoniin viimeistään saatoimme varmistua siitä, että Valko-Venäjä on kyennyt säilyttämään maataloustuotantonsa hyvässä kunnossa. Vaikka maatalouden osuus maan elinkeinorakenteesta on vain 9 % (teollisuus 47 % ja palvelut 43%), maatilat olivat isoja ja hyvin hoidettuja.

Kuva: Heikki Männikkö

Taiteellisen luomistyönsä Oginski suoritti Zalesien kartanossa. Edustalla Mihail Oginskille omistettu muistomerkki.

Kuva: Heikki Männikkö

Tutustuimme Smorgonin maitojalostetuotannon tuotteisiin, jotka saivat meiltä hyvän arvosanan, varsinkin jäätelö.

Oginskin poloneesia kuuntelemassa

Kaupungin rajalla mukaamme tuli Smorgonin piirin aluekomitean varapuheenjohtaja. Hänen opastamana saavuimme kaupungin ulkopuolella sijaitsevaan Zalesien kartanoon, jossa 1800 luvun alkupuolella asui säveltäjä, aatelismies, diplomaatti ja poliitikko Mihail Kleofas Oginski (1765-1833). Oginski osallistui aikansa politiikkaan Venäjän, Liettuan ja Napoleonin ristiriitojen keskellä. Oginskin tunnemme parhaiten hänen sävellyksestään "Oginskin poloneesi" (Jäähyväiset isänmaalle), joka soi kartanossa hiljaisena taustamusiikkina. Aatelisaseman vuoksi hän ei kyennyt antautumaan täysipainoisesti säveltäjän työlle, vaan joutui osallistumaan aikansa riitaisaan politiikkaan. Merkittävimmän tuotantonsa musiikin alueella Oginski loi juuri Zalesien kartanossa. Vuodesta 1822 Oginski asui Italiassa.

Toimivaa maataloustuotantoa

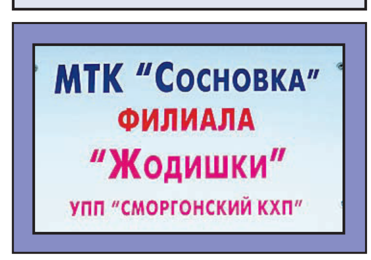
Tutustuimme paikalliseen maitojalostelaitokseen, jonne raakamaito kerättiin tankkiautoilla ympäröiviltä maatiloilta. Maito jalostettiin erilaisiksi tuotteiksi (mm. ruokamaito, kefiiri, smetana), mutta päätuote oli rahka. Tuotannosta 80 % suuntautui vientiin Venäjälle. Pienten välipalojen kanssa saimme tutustua Smorgonin maitojalosteen tuotteisiin, jotka saatoimme todeta hyvin laadukkaiksi. Hyvästeltyämme isäntäväkemme jatkoimme matkaamme toisenlaiselle maatalousalan tuotantolaitokselle lypsykarjatilalle. Kuten maitojalostelaitoksella suojauduimme täälläkin suojavaatetuksella.

Tilalla oli 1700 lehmää. Navetat olivat pihattoja, joissa lehmät halutessaan pääsivät ulkotilaan. Lypsy oli automatisoitu. Kun "vanhaan aikaan" tilalla yksi lypsäjä lypsi päivittäin 22 lehmää, niin tänään kone lypsää päivässä 740 lehmää. Sitä emme osanneet kysyä, että löytyikö kaikille työikäisille lypsäjille uusi työpaikka? Keskilypsy tilalla oli 18,9 kg/vrk. Suomessa vastaava luku tällä hetkellä on n. 22 kg. Mielenkiintoinen oli tilan omistajapohja. Valtio omistaa 50 % ja omistusosuuskunta 50 %. Useat omistusosuuskunnan jäsenet myös työskentelevät tilalla. Käytäntö osoittaa, että tällä omistuspohjalla maataloustuotanto toimii menestyksellisesti.

Kuva: Heikki Männikkö

Tutustuimme maitotilan toimintaan. Lehmät olivat hyvin hoidettuja, kiiltäväkarvaisia ja ystävällisiä. Keskimääräinen maidontuotanto lehmää kohden oli 18.9 kg/vrk, joka on hyvä tulos. Suojavaatetus niin täällä kuin maitojalostelaitoksella tarvittiin siksi, ettemme levitä maitokettujuun vieraita pieneliöitä. Tällä lypsykarjatilalla olimme ensimmäinen Suomesta vieraillut ryhmä.

Lypsytilan nimikyltti. Lieneekö MTK levittäytynyt jo tänne saakka

Kiova juhli suuren voiton 70-vuotispäivää

Voitonpäivän paraatiin valmistauduimme suurin odotuksin. Juhlaalueelle lähdimme aikaisin aamulla ollaksemme ajoissa paikalla. Mutta kansaa olikin liikkeellä sadoin tuhansin jopa miljoonittain. Ahtauduimme voimalla täyteen metrojunaan, mutta metronvaihtoa emme suuren väenpaljouden vuoksi kyenneet tekemään. Katsoimme parhaaksi suorittaa loppumatkan jalkaisin. Väentungoksessa saatoimme vaivoin edetä paikalle, jossa kohtasimme ystävyysseuroja edustavan yhteyshenkilön. Selvisi kuitenkin, että tätä edemmäksi emme ennakkolupauksista huolimatta pääse ja niinpä seurailimme tapahtumia n. puolen kilometrin etäisyydeltä Jubilennihotellin edustalta käsin. Liiankin hyvin korviimme kantautuivat toisen maailmansodan museon alueella ammutut kuusi tykinlaukausta. Erotimme marssivat joukko-osastot

Jatkuu sivulle 10

Kuva: Heikki Männikkö

Kansalliskirjaston sisäänkäynnille on sijoitettu ensimmäisen valkovenäjänkielisen kirjan toimittaneen tohtori Frantsysk Skarynan (1486-1551) muistomerkki.

STP vappuna: ”Työkansan luokkatietoisuus herätettävä”

”Vaalit on pidetty ja eduskunta on ottanut askeleen oikealle! Kansa tai se osa kansasta, joka äänesti, antoi valtakirjan uusliberalistisen talouspolitiikan jatkumiselle. Palkansaajalle, opiskelijalle ja työttömälle tämä tietää entistä huonompia aikoja. Vaalit voittaneen keskustan puheenjohtaja Sipilä puhuu yhteiskuntasopimuksesta. Yhteiskuntasopimuksella Sipilä ilmeisesti haluaa sitouttaa ay-liikkeen nykyisen politiikan jatkoon”. Näillä sanoilla aloitti STP:n puheenvuoron Työväen ja nuorison vappujuhlassa Helsingin Tokoinrannassa käyttänyt Juha Kieksi. Hän myös vetosi työväenluokan luokkatietoisuuden puolesta.

STP:n puheenvuoron Tokoinrannan vappujuhlassa piti Juha Kieksi

Muistamme hyvin kepun aiemman työreformiajatuksen. Tavoitteena on lisätä työllisyyttä pakottamalla työttömät töihin ilman palkkaa tai palkalla, jolla ei voi elää, polkemalla työoloja, rajoittamalla ennestäänkin vähiä lakkoja, estämällä palkkojen nousu ja vaikkapa pidentämällä uuden työntekijän koeaikaa. Voidaan kysyä, miten esimerkiksi koeajan pidentäminen helpottaa työllistämistä. Eikö koeajan pidentämisen perimmäinen tavoite ole kuitenkin saada uusi työntekijä tekemään epäinhimillisen paljon töitä osoittaakseen olevansa hyvä työntekijä. Yhdenlaista riistoa tämäkin.

Kapitalisti onkin kyennyt tekemään työläisen hyvinvoinnin madaltamisesta omaa kilpailukykyään lisäävän tekijän. Myös työläisten etujärjestöt ovat valmiina madaltamaan työläisten hyvinvointia Suomessa toimivien kapitalistien hyväksi. Koska työläisten hyvinvoinnin alentamisesta on tullut osa kapitalistista kilpailua, niin arvolain vaikutuksesta se pysyy kilpailun osatekijänä. Jokaisessa työehtosopimusneuvottelussa se otetaan uudelleen esiin.

Ei siis ole kysymys työläisen ja kapitalistin yhteisistä eduista, vaan yhden kapitalistin edusta toiseen kapitalistiin nähden. Jos yksi kapitalisti saa jatkaa tuotantoaan ja sen hallitsemat työläiset työtään, niin toinen kapitalisti häviää ja häviävät sen hallitsemat työläiset. Eli työläiset on laitettu taistelemaan toisiaan vastaan. Työpaikkoja ei yhtään lisää se, että työtekijän asemaa heikennetään tai palkkoja lasketaan. Konsensus, jossa molemmat osapuolet voittavat ei ole teoreettisesti mahdollista. Ja kuluneet 20-vuotta osoittavat, että näin ei ole käytännössäkään. Tästä tilanteesta ei päästä enää irti sopimusteitse uusliberalismin (EU, IMF) raameissa. Se onnistuu vain nykyisen uusliberalismin perusteita muuttamalla.

Vaalitulosta tarkasteltaessa on tunnustettava, että vaalituloksen perusteella ihmiset eivät näe vasemmistoa vaihtoehtona – tai ainakaan hyvänä vaihtoehtona. Reaalisosialismin murtuminen hävitti suurelta osalta vasemmiston selkänojan ja vaihtoehdon. Oman asemansa turvaamiseksi perinteinen vasemmisto asettui tukemaan uusliberalistista politiikkaa, eikä pystynyt tarjoamaan sille mitään todellista vaihtoehtoa. Tästä johtuen myös luokkatietoisuus on tänä päivänä vähäistä. Porvarilliset tiedostusvälineet pitävät yllä ja vahvistavat käsitystä siitä, että uusliberalistinen leikkauspolitiikka olisi ainoa vaihtoehto. Ne yrittävät vakuuttaa ihmiset siitä, että nykyinen ns. kestävyysvaje olisi seurausta työttömän, eläkeläisten, lapsiperheiden, vammaisten tai opiskelijoiden liian suurista etuuksista.

Kestävyysvaje on kuitenkin seurausta vuosikymmeniä harjoitetusta uusliberalistisesta politiikasta, jossa yritysten ja suurituloisten verotusta on koko ajan vähennetty. Ahon hallituksen ajoista ansiotulojen verotusta on kevennetty 14 miljardia euroa. Verotuksen painopistettä on siirretty progressiivisesta verotuksesta kulutuksen verotukseen. Olemme hyvää kyytiä matkalla kohti tasaverotusta, jossa yhä suuremman osan veropotista maksavat pieni- ja keskituloiset. Yritysten verotus on koko ajan alentunut ja osa ei maksa veroja enää ollenkaan. Veronkierto on laillistettu. Rahaa siis on, mutta se on väärin jakautunut. Kuluneet 20-vuotta ovat osoittaneet Euroopan unionin luonteen meille kaikille suomalaisille. Euroopan unioni ja NATO eivät ole koko kansan projekteja, joka takaavat eurooppalaisen arvomaailman. Euroopan unionin todellinen luonne ja oikeistolaiset päämäärät ja arvomaailma ovat vieraita valtaosalle ihmisistä sekä teoriassa että varsinkin käytännössä. Euroopan unionin Venäjänpolitiikka pakotteineen on ajanut Euroopan sodan partaalle ja sadat suomalaiset yritykset vaikeuksiin. Kaukana ollaan siitä rauhanomaisen rinnakkaiselon politiikasta, jonka takuumiehenä toimi 70 vuotta sitten fasismin murskannut Neuvostoliitto. Nyt 25 vuotta Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen fasismi nostaa jälleen päätään Ukrainassa ja muualla Itä-Euroopassa. Eikä siitä persujen vaalimenestyksen perusteella kaukana olla Suomessakaan. Porvaristo hyväksyy fasismin nousun, koska se ei uhkaa kapitalistista omistusmuotoa.

STP:n ja Kansan äänen järjestöt ovat esittäneet uusliberalistisen markkinakapitalismin vastavoimaksi työkansaa edustavaa yhteisrintamaa. Viimeistään vaalien jälkeinen kehitys osoittaa tämän välttämättömäksi.

Näin vappuna, työväen juhlapäivänä meidän on hyvä nostaa esiin suunta kohti sosialismia. Kapitalismi on yhteiskuntajärjestelmä, joka ei voi turvata ihmisoikeuksien toteutumista käytännössä, työllisyyttä eikä toimeentuloa kaikille kansalaisille. Kapitalismissa elämme jatkuvassa taloudellisessa kriisitilanteessa. Myöskään ympäristön kantokyky ei enää kestä kapitalistisen järjestelmän holtitonta luonnonvarojen riistoa. Mitä sitten on tehtävä? Meidän täytyy keskittyä työväenluokan luokkatietoisuuden herättämiseen. Yli 95 % maailman ihmisistä kuuluu työväenluokkaan, vaikka työväenluokan rakenne onkin erityisesti länsimaissa muuttunut. Meidän on panostettava tieteellisen sosialismin teorian kehittämiseen, opiskeluun ja levittämiseen. Työväenluokka ei pysty vastustamaan porvariston ylivaltaa ilman yhteistä arvomaailmaa.

Työväenluokan taistelun tunnus on kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen. Uusliberalismin vastaisen rintaman rakentaminen niin Suomessa kuin maailmanlaajuisestikin on aivan välttämätöntä. Tähän työhön me tarvitsemme kaikkia edistyksellisiä voimia. Ja tässä työssä kommunistit ja marxilaiset ovat avainasemassa. On aika unohtaa keskinäiset kiistat ja erimielisyydet ja yhdistää voimat porvaristoa vastaan. Paljon nykyistä suurempi osa työläisen tuottamasta lisäarvosta kuuluu kansalle!

Hyvää vappua!

Valko-Venäjä näyttää vaihtoehdon ....

Jatkoa sivulta 9

ja kuulimme komentajien ilmoitukset sekä joukkojen tervehdyshuudot. Näimme voimakkaan sarjan vanhojen ”museoitujen” T-34 panssarien lähtiessä ensinnä liikkeelle. Niiden jälkeen seurasi yhä uudempaa ja järeämpää kalustoa miehistöineen. Lopuksi seurasi hävittäjien, raskaampien pommi- ja kuljetuskoneiden, niiden saattajien sekä helikopterikaluston ylilennot. Sotilasparaatin jälkeen seurasi kansalaisjärjestöjen ”paraati”.

Päivän aikana ihmiset olivat pitkään liikkeellä ja baarit sekä ravintolat olivat täynnä. Illalla palatessamme hotellille seurasimme lähellä sijaitsevalla Voiton aukiolla mieleen painuvaa veteraanien ja paikallisten ihmisten sekä turistien toimintaa.

Voiton aukiolla ihmiset tapaavat Voitonpäivänä. Aukiolla sijaitsevalle 38 m korkealle monumentille ihmiset tuovat kukkia. Veteraani laskee kukkia kaatuneiden taistelutovereidensa muistoksi.

Hän taisteli Stalingradin rintamalla eikä voi unohtaa kaatuneita tovereitaan.

Kannattaa tutustua Valko-Venäjään

Googlen kautta on vaikea selvittää eroja Valko-Venäjän ja sen naapureiden välillä. Ulkonaisesti esimerkiksi Minsk ja Smorgon tai Valko-Venäjän maaseutu eivät juuri poikkea esimerkiksi vastaavista paikoista vaikkapa Suomessa ja Eestissä. Valko-Venäjä ei ole tehnyt muiden maiden tapaan teknisiä raha-uudistuksia. Niinpä Euron kurssi on n. 16000 paikallista ruplaa. Keskipalkka lienee noin 400-450 euroa. Suomalaisittain se on vähän, mutta ei hintatasokaan ole sitten meidän luokkaa. Leipä tai olutpullo maksoi n. 25 snt (0,25 euroa) ja kilon makkaraa osti eurolla. Vodkapullo rajakaupassa maksoi 1-2 euroa. Taksimatka oopperasta hotellille oli taksista riippuen 2-5 euroa ja oopperalippu (Sevillan parturit) 7,5 euroa. Suomessa Valko-Venäjää ei kunnolla tunneta ja kielteisellä propagandalla se halutaan leimata. Valko-Venäjään tuleekin tutustua paikan päällä.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Voiton aukio on nähtävyys. Sitä reunustavat puolipyöreät asuintalot, joiden katolla teksti: ”Kansan urotyöt eivät kuole”. Monumentin neljälle sivulle on sijoitettu voittoa kuvaavat neljä reliefiä.

Työkansan valmistauduttava puolustamaan oikeuksiaan

Kriittinen Ay-verkosto järjesti 21.5.-15 Hakaniemen torilla "Mikki auki mielivaltaa vastaan"- tilaisuuden. Puheenvuoroissaan isojen työpaikkojen ja ammattiosastojen pääluottamusmiehet sekä toimihenkilöt ja yhteiskunnalliset aktivistit "osallistuivat osaltaan hallitusneuvotteluihin". Kolmen ässän joukkueelle torilla esitetyt evästykset mitä todennäköisimmin olisivat olleet uutisia, jos ne olisivat kantautuneet heidän korviinsa. Paikalla kuultiin suoraa viestiä TTIP -toimintaryhmältä (katso sivu 20), joka samana päivänä tapasi ulkoministeriön edustajia.

Kuva: Heikki Männikkö

Vappuna työkansan ja nuorison vappumarssilla osattiin antaa oikeat neuvot ässäkomppanialle. "Mikki auki mielivaltaa vastaan"- tapahtumassa tuotiin julki keskeisimmät tulevan hallituspolitiikan ongelmat.

"Kolmen ässän" joukkueelle riittäisi töitä

Helsingin Telakan pääluottamusmies **Ilpo Haajan** mukaan elämme jännittäviä aikoja. Emme tiedä Sipilän syntymäpäiväorkesterin aikeita. Pelättävissä on, että ansiopäivärahaa aletaan leikkaamaan vaikkapa 250 päivään. Oikeiston mielestä pitää investoida teollisuuteen. Investoida pitääkin työllisyyden parantamiseen. Ei voida tukea toimia, jotka tuottavat robottien muodossa uusia työttömiä. Suunnitellut leikkaukset johtaisivat ostovoiman katoamiseen, mikä vähentäisi suoraan työllisyyttä kaupan alalla. Tämä on jo johtanut mm. Anttiloiden lopettamiseen. Ajallemme ovat ominaista nämä nollatuntituntisopimukset. Niitä tehdään edelleen, vaikka niitä vastustavaan kansalaisaloitteeseen kerättiin 50000 nimeä. Pelkona on, että uuden porvarihallituksen kaudella aloitetta ei tulla käsittelemään. Eräissä maissa mm. Iso Britanniassa nollatuntisopimukset on kielletty lailla. Ihme, ettei meillä niitä voida kieltää.

Tulossa ovat palkkaneuvottelut, koska työehtosopimukset ovat katkolla. Porvaririntama vaatii nolla- tai sitäkin alempia korotuksia. Nolla piste jotakin, ei ole palkankorotus. Joku SAK:n tutkija yritti osoittaa reaaliansioiden nousseen 0,5 %. Ainakaan pääkaupunkiseudulla, jossa vuokra-asuminen on kallista, tämä ei voi pitää paikkaansa. Työtön on heikoimmassa asemassa. Tällä hetkellä työpaikkojen syntyminen on pienten ja keskisuurten yritysten hanskassa. Uudet työpaikat eivät riitä mihinkään. Tämä kurjuus on aiheutunutkin siitä, että viimeisten vuosien aikana Suomesta on hävitetty yli 100000 teollista työpaikkaa. Nokian ja paperitehtaiden alasajon hintalappu oli noin 7 miljardia. Lipposen hallitus järjesti kovempipalkkaisille lapun, jonka hinta oli 11 miljardia. Tulonjako ja veropolitiikka olisi tullut silloin muuttaa toisenlaiseksi. Mikäli veropolitiikka olisi pidetty ennen 90-lukua vallinneella tasolla niin nykyistä ongelmaa ei olisi.

Kapitalismin ihmeellisyyksiä: Sandvik lopettaa vaikka voitot kasvavat

Metalli 49.n puheenjohtaja **Antero Palomäki** kertoi Sandvikin Turun tehtaan tilanteesta. Sitä ollaan ajamassa alas ensi vuoden kesäkuun loppuun mennessä. Tehdas on yksi Sandvikin tuottavimmista yksiköistä. YT-neuvottelut ovat kesken ja päätöstä sulkemisesta ei vielä ole tehty. Työttömiä tehtaan sulkemisen jälkeen tulee n. 400 sekä alihankintaverkosto huomioiden yhteensä 1500. Olemme odottaneet hallitukselta jotain apua. Sitä ole kuulunut kuten ei myöskään liiton taholta. Näiden hallitusneuvotteluiden osalta toivon, että työttömyyspäivärahan kestoa ja määrää tulisi nostaa tämmöisissä tapauksissa.

YT-neuvottelujen alkamisen jälkeen on koko ajan tullut tilauksia lisää. Laki antaa mahdollisuuden jatkaa YT-menettelyjä, vaikka siihen ei olisi taloudellista syytä. Töitä on, mutta joku tuolla Ruotsissa tai Amerikassa on päättänyt tehtaan lopettamisesta. On outo tilanne, kun Sandvik maksaa miljardeja osinkotuloja, mutta samanaikaisesti pistetään väkeä pellolle. Tietystikään tuleva EK:n talutushihnassa kulkeva porvarihallitus ei näihin asioihin puutu. Sitä myötä työntekijöiden asema ei ainakaan parane.

Nollatuntisopimus ei käy työehdoista

Palvelualojen ammattiliiton (PAM) edustajiston puheenjohtaja **Joonas Tuomivaara** toi terveisiä päivällä kokoontuneesta SAK:n valtuustosta, johon PAM/JHL oli tehnyt aloitteen, että SAK korjaisi myönteistä näkemystään EU:n ja USA:n väliseen TTIP- vapaakauppasopimukseen. Investointisuojasopimus on asia, jota PAM ja JHL vastustavat. Ay-liikkeen ja työväenliikkeen heikkous johtuu pitkään harjoitetusta sovittelu- ja konsensus linjasta. TTIP vapaakauppasopimus on esimerkki, miten ayliike on ottanut oikeistolaisen politiikan osaksi toimintaansa. Todettiin SAK.n löytäneen tilaston, joka osoittaa reaaliansioiden kasvaneen 0,5 %. Se tilasto on olemassa. Siinä rikkaimman kymmenyksen tulot ovat kasvaneet niin merkittävästi, että se nostaa keskimääräisiä reaaliansioita. Käytännössä palkansaajien asema on edelleen heikentynyt, joka ay-liikkeen ja työväenliikkeen tulisi pysäyttää. Nollatuntisopimukset ovat esimerkki, kuinka yrittäjien riskit siirretään työntekijöille. Väitetään, että nollatuntisopimuksilla parannetaan työllisyyttä. Mutta miten työllisyys paranee, jos työtä ei tälläkään hetkellä ole. Nollatuntisopimus ei takaa sinulle työtä, eikä sen kieltäminen vähennä työtä. Siitä aiheutuu työttömälle vaan enemmän vaikeuksia, kun tulee mahdottomaksi saada sosiaaliturvaa tai sairausajan palkkaa.

Häkämiehen suunnitelmat tulee torpata

Elinkeinoelämä piti eilen kevätkokouksensa ja siellä julistettiin madonluvut työntekijöille, totesi Metalli 5:n toimitsija **Kari Pekkarinen**. Häkämies sanoi kantanaan, että palkkoja ei saa korottaa kuuteen vuoteen. Hinnat kuitenkin nousevat jatkuvasti, ostovoima putoaa ja työttömyys lisääntyy. Voittojen kehityksellä mitattuna elinkeinoelämällä ei mene huonosti. Yritysten voitonjaot omistajilleen pysyvät koko ajan korkealla tasolla. EK:n lausunnossa vetoamalla VVM:n laskelmiin väitettiin, että työaikaa lisäämällä saavutettaisiin 11 miljardin tuottavuuden kasvu. Lisäämällä työaikaa, jakamalla olemassa oleva työ yhä harvemmille, ei tuottavuus kasva. Ihmiset vain tekisivät pidempää työaikaa ja kärsisivät lisääntyvistä terveydellisistä ongelmista. Laskelmissa, joihin EK vetoaa tarkoitetaankin, että jos vuosittaista työaikaa pidennetään siten, että yhä useampi tekee töitä, niin silloin tuottavuus nousee. Se on ymmärrettävää ja silloin myös valtion verotulot kasvavat. Toivottavasti Arkadianmäen päättäjät eivät ole kokonaan EK:n määrättävissä. Häkämiehellä ja kumppaneilla on paljon ystäviä nykyhallituksen muodostajissa. Ay-liikkeen tulee olla valmiina toimenpiteisiin, jos uusi hallitus hyökkää työllisiä ja työttömiä vastaan. Se oli myöskin tänään Helsingissä pidetyn metalliosastojen kokouksen sanoma.

Lakko-oikeutta ei saa missään oloissa rajoittaa

Tärkeimpänä oikeutenamme STP:n puheenjohtaja **Juhani Tanski** piti lakko-oikeutta. Suomalaisilla on vielä erilaisia oikeuksia. Yleinen äänioikeus on ollut yli 110 vuotta. Saimme äänioikeuden EU-parlamenttivaalissa. Vielä kunnallisen itsehallinnon tukena on kunnallinen äänioikeus. Kuitenkaan edustajillamme EU-parlamentissa ei ole edes aloiteoikeutta puhumattakaan päätösvallasta.

Kansallisilla parlamenteilla on päätösvaltaa enää noin pariinkymmeneen prosenttiin päätettävistä asioista ja runsaat 80 % kansallisista parlamenttien päätöksistä tulee EU:sta direktiiveinä. Kansallisesta päätösvallasta on siirrytty EU:n päätösvaltaan. Euron käyttöönoton jälkeen rahapolitiikka on kokonaisuudessaan siirretty Brysselin päätettäväksi. Kuntavaaleissa on äänioikeus. Käytännössä valtio lainsäädännöllään määrää kuntien tehtävät ja sen millä rahoilla kunnat toimivat. Meillä on myös lakko-oikeus tässä maassa. Nyt SSS-joukkojen neuvotteluissa näiden ylikomentaja Sipilä on ehdottanut yhteiskuntasopimusta, jossa lakko-oikeutta supistettaisiin, rajoitettaisiin. Lakko-oikeus on kuitenkin ylivoimaisesti tärkein poliittinen oikeus, mitä suomalaisilla on. Siksi tärkeintä ja merkittävintä kansalaisoikeuttamme ei saa luovuttaa SS-joukkojen rajoitettavaksi.

Työnantajien tavoin EU ei tunne sääliä

Vaihtoehto EU:lle tiedotuskeskuksen puheenjohtaja **Arjo Suonperä** ihmetteli väitteitä, että eu-kriittiset voimat saavuttivat vaalivoiton. Suomen EU-kaudella työllisyyden kehitys on ollut negatiivista. Samalla valtion tulopohja on kuihtunut, kun yhteiskunnan tulot ovat koostuneet lähinnä palkkatyön verottamisesta. Markkinatalous on jatkuvasti lopettanut tai siirtänyt Suomesta pois työpaikkojaan. EU-alueen vapaa maahanmuutto on tuonut monille aloille ulkomaista halpatyövoimaa syrjäyttäen suomalaista työvoimaa joukkomitassa työttömiksi työttömyyskassojen ja veronmaksajien kustannettaviksi. Yhteiskunnan roolia työnantajana yritetään supistaa EU:n ja hallituksemme toimin ideologisista syistä pois kilpailemasta yksityissektorin kanssa. Nyt tähän palkansaajapuolen kurjuuteen ollaan sovittelemassa lisäksi palkkojen ja työehtojen leikkauspuheita. Luodaan hysteeristä mielialaa sille, kuinka on leikattava yhteiskunnan palveluita ja siinä sivussa myös palkkoja ja huononnettava työehtoja. Nämä toimet kohdistuvat myös työehtosopimuksia vastaan ja ay-liikettä vastaan, jotka yritysmaailma haluaa nähdä vapaan kilpailun rajoittajina. Työnantajien tavoin Euroopan Unioni suhteessa Suomeen ja sen kansaan ei tunne sääliä tai ymmärrystä. On aika yhteistyössä käydä torjumaan työnantajien ja Euroopan Unionin pyrkimyksiä vallan keskitystä ja palkan alennuksia vastaan.

Jatkuu sivulle 13

Kuva: Heikki Männikkö

Pitkään kunnilla työskennellyt Eeva Kaukoluoto totesi väitteen, jonka mukaan työllisyyttä lisätään vähentämällä julkisen sektorin työtä, olevan täydellinen valhe. Sillä on lisätty työttömyyttä ja yksityisten voittoja. Uusi hallitus tulee käymään entistä enemmän työtätekevien kimppuun ja vähentämään kuntien työpaikkoja. Nyt puhutaan, että on säästettävä lapsilta ja leikattava päivähoitoa. Se tarkoittaa, että 50000:sta päivähoidon työntekijästä lähtee kilometritehtaalle huomattava määrä ammatin osaavia työntekijöitä. Ja Kuntaliiton johtajat kyselevät, että minne panemme vanhukset, jotka käyvät liian kalliiksi. Kuntaliittoon tulisi meidän kuntalaisten suhtautua kriittisemmin.

Krimillä ei ikävöidä Ukrainaa

Venäjä on aloittanut suuret investoinnit Krimin infrastruktuuriin

Kuva: Leena Hietanen

Venäjä toi laillisuuden Krimille, sanoo Artur Golovko, joka paistaa sasikkia avopuolisonsa Lucyn kanssa Voiton päivän kunniaksi.

Krimin katukuvasta Ukraina on kadonnut lähes kokonaan. Vuosi Venäjää ja vain autojen rekisterinumeroista näkee, että Ukraina oli joskus täällä. Krimiltä on vaikea löytää ketään, joka muistelisi hyvällä Ukrainan aikaa. Turismitaloa Mustan meren rannalla Jaltalla pyörittävä Artur Golovko sanoo, että vain presidentti Leonid Kutsman aika oli hyvää aikaa Ukrainassa. ”Ukrainan aika on ollut tuhoisa Krimille. Meillä oli hieno kalatehdas, meijeri ja lihanjalostustehdas. Niitä ei enää ole. Kaikki tehtaat on suljettu ja rannat ovat kuin atomipommin jäljiltä”, Golovko sanoo.

Golovko taisteli 13 vuotta talonsa yksityistämisestä Livadiassa. Kunnan virkamiehet kieltäytyivät luovuttamasta talolle kuuluvaa maata huolimatta oikeuden päätöksestä. Vasta kun Krimi liittyi Venäjään, samat kunnan virkamiehet suostuivat merkitsemään Artur Golovkon kiinteistön omistajaksi. ”Venäjä toi järjestyksen ja laillisuuden Krimille”, Golovko kiittelee.

Yhdysvallat sotki asiat

Krimin lääketieteellisen yliopiston venäjän kielen opettaja Elena Ponomarenko katsoo, että Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Krimin ja Ukrainan yhteinen taival kesti 25 vuotta. Neuvostoaikaa hän ei laske mukaan, koska hallitsevana laillisuuden takaajana oli Neuvostoliitto.

”Oranssi vallankumous toi nationalismin näkyväksi Ukrainan politiikassa. Krim ei voinut koskaan olla osa nationalistista Ukrainaa”, hän sanoo. Hän syyttää nationalismin noususta Yhdysvaltoja. ”Yhdysvallat käytti 5 miljardia dollaria 25 vuoden aikana demokratian kehittämiseen Ukrainassa, mutta sai aikaiseksi vain nationalismin nousun”, Ponomarenko valittaa.

Ponomarenko on samaa mieltä kuin Venäjän presidentti Vladimir Putin, että Venäjä on kadottanut Ukrainan nuoren sukupolven lännelle. Elenan oma poika asuu Lontoossa. Hänellä on asunto Kiovassa ja hän on Ukrainan kansalainen. ”Yritän opettaa hänelle venäläistä kulttuuria ja muistuttaa häntä hänen venäläisistä juuristaan. Hän tuskin koskaan palaa Venäjälle. Ukrainan palaaminen riippuu Ukrainan kehityksestä”, Elena sanoo.

Elena kuuluu siihen sukupolveen, jolle Krimin paluu Venäjän yhteyteen on kotiinpaluuta. ”Me itkimme onnesta, kun Krimi liittyi Venäjään”, Elena sanoo.

Vanhemmat onnellisia

Jos Elenan sukupolvi tuntee itsensä kotoisaksi Venäjällä, nuoremmalla sukupolvella on epäselvempi käsitys nykyisyydestä. Dmitri (27) ja Lena Kruglova (28) ovat eläneet suurimman osan elämästään Ukrainassa. Heidän vanhempi lapsensa, poika Nikolai on Ukrainan kansalainen, kun 3 kuukauden ikäinen Mira on venäläinen.

”Ensimmäinen tehtävämme on yhteinäistää perheen passit venäläisiksi”, Lena Kruglova sanoo. Lena ja Dima eivät osallistuneet kansanäänestykseen Krimin liittymisestä Venäjään. ”Me olisimme voineet olla osana Ukrainaakin”, Dima sanoo. Hän on venäläinen, joka puhuu venäjää.

Kuva: Leena Hietanen

Jalta tunnetaan hyvin siellä Livadian palatsissa 4.-11.2.1945 järjestetystä fasisminvastaisen liittouman Krimin konferenssista. Neuvotteluun, jossa päätettiin fasistisen Saksan lopullisesta tuhoamisesta ja sodanjälkeisen Euroopan järjestelyistä osallistuivat Stalin, Roosevelt ja Churchill. Livadian palatsin viereen on sijoitettu konferenssista kertova veistos.

”Olen ”russkii”, en ole ”rossijanin”. Nyt olen krimiläinen patriootti”, hän sanoo. ”Russkii” tarkoittaa kansallisuudeltaan venäläistä, kun ”rossijanin” tarkoittaa Venäjän federaation kansalaista. Lena sanoo, ettei hän halua tuottaa pettymystään vanhemmilleen.

”Äiti ja isoäiti ovat niin onnellisia, kun olemme nyt Venäjän yhteydessä. En halua riistää heiltä heidän onneaan”, Lena sanoo.

Sanktiot haittaavat

Dima tekee web-sivustoja ja kärsii tällä hetkellä Yhdysvaltain sanktioista. USA estää Krimille perustettujen yritysten gmail-tilit. Myöskään kansainväliset luottokortit eivät toimi Krimillä. Hän on harkinnut yrityksensä muuttamista Manner-Venäjälle tai Ukrainaan. ”Muutto olisi muodollinen vain sanktioiden kiertämiseksi”, hän sanoo.

Myös toinen nuori it-yrittäjä, Dmitri Boitsenko kärsii pakotteista. Hän tekee verkkokauppaa, ja on miettinyt muuttamista Venäjälle tai Ukrainaan. ”Minulla on paljon edelleen ystäviä Ukrainassa”, hän sanoo. Hänen vanhempansa ovat venäläisiä. Dmitri itse sanoo, että olisi voinut jatkaa ukrainalaisena. Hän ei keskustele kansallisuuskysymyksestä vanhempiensa kanssa. ”Se ei ole meille tärkeä kysymys”, hän sanoo.

Jatkuu sivulle 13

Kuva: Leena Hietanen

Dmitri Kruglov ja Lena Kruglova sekä poika Nikolai ovat eläneet valtaosan elämästään Ukrainassa.

Kuva: Leena Hietanen

Elena Ponomarenko katsoo nationalismin tuhonneen Ukrainan. ”Me itkimme onnesta, kun Krim liittyi Venäjään”, Elena sanoo.

Krimin nostalgia houkuttelee uusia asukkaita

Pavel Molodich (30) ei ole viiteen vuoteen käynyt kotonaan Tomskissa. Häntä odottaa siellä äiti. Pavel on viettänyt aikaa Thaimaassa ja Serbiassa. Hän mietti pitkään Serbiaa uutena kotimaanaan, mutta Serbian mentaliteetti ei sopinut hänelle.

”Serbialaiset ovat liian pinnallisia”, hän sanoo. Hän on ohjelmistoinsinööri, mutta tehnyt töitä elokuvissa avustajana. Hän siteeraa kirjailija Vladimir Nabokovia: ”Olen ylpeä siitä, että en ole koskaan ollut töissä toimistossa enkä hiilikaivoksessa.”

Viime syksynä hän tuli Krimille. ”Palaan nuoruuteni nostalgiaan. Vietin täällä kesän pioneerileirillä vuonna 2001 parhaiden neuvostoperinteiden mukaisesti”, Pavel sanoo. Pavel Molodich haluaa löytää kodin itselleen Krimiltä. Hän ei usko sotaan Ukrainassa. ”Ukraina on keinotekoinen luomus. Parin vuoden päästä Ukrainaa ei ole olemassa valtiona poliittisella kartalla”, hän ennustaa.

Pavel on Ukrainassa itä-ukrainalaisten puolella. Hän arvostaa Russia Todayn englantilaista toimittaja Graham Phillipsiä kaikkein tärkeimpänä sotilaana Itä-Ukrainassa. Hän on yhtä tärkeä kuin Putin. Jopa sotasankarina pidetty Strelkov on Pavelista vähemmän tärkeä, vaikka ansaitseekin arvostuksensa.

Pavel on häpeämätön Venäjän presidentti Vladimir Putinin ihailija. ”Länsi on menettänyt aseensa hallita Venäjää”, Pavel sanoo. Hän nauttii avoimesti siitä, että Putin ja Venäjän pääministeri Dmitri Medvedev ovat ”hakkeroineet demokratian”.

”He ovat varmistaneet vallassa pysymisen. Se takaa pitkän aikavälin kehityksen ja edistyksen. Jos Putin kehottaa äänestämään Sergei Ivanovia, äänestän Ivanovia. Jos taas Medvedeviä, äänestän häntä. Tulen aina äänestämään niin kuin Putin haluaa, jotta Putin jatkaa vallassa”, Pavel hehkuttaa.

Leena Hietanen
Krim/Simferopol/Jalta

Kuva: Leena Hietanen

Pavel Moloditsh etsii itselleen talon paikkaa Krimiltä. ”Ukraina on keinotekoinen luomus. Parin vuoden päästä Ukrainaa ei ole olemassa valtiona poliittisella kartalla”, hän ennustaa.

Krimillä ei ikävöidä Ukrainaa ... jatkoa sivulta 12

Sevastopolissa juhlittiin Voiton päivää meren rannalla.

Dima Boitsenko ei ota vakavasti presidentti Petro Porosenkon hallintoa Ukrainassa. "He tulevat katoamaan. Ukrainassa vaihtuu valta", hän ennustaa.

Investoinnit auttavat

Venäjä on aloittanut voimakkaan investointiohjelman Krimillä. Ensimmäisenä laajennetaan Simferopolin lentoasemaa. Pääministeri Dimitri Medvedev kävi huhtikuun lopulla Simferopolissa lupaamassa, että Venäjä alkaa tilata Kertshin telakalta laivoja. Sevastopolin telakka käynnistettiin jo viime vuonna.

Krimin tärkeät nähtävyydet, Livadian palatsi, kirjalija Anton Tsehovin talo Jaltalla, Simferopolin taidemuseo ja Bahtisarain luostarit saavat rahaa kunnostustöihin 20 miljoonaa euroa. Venäjä parantaa veden saantia Krimillä Ukrainan katkaistua vesijohdot. Krim saa uuden kaasuputken suoraan Venäjältä. Tärkein on kuitenkin silta Kertshin salmen yli Krimille. Krim on eristyksissä. Krimille pääsee vain tällä hetkellä lentokoneella.

"Tarvitsemme sillan pikaisesti, jotta kuljetukset pelaisivat. Elintarvikkeet ja rakennustarvikkeet maksavat Krimillä enemmän kuin mantereella kuljetuskustannusten takia. Rekat joutuvat seisomaan jonossa Kertshissä joskus kaksikin viikkoa", Dima Boitsenko sanoo. Hänen mielestään 5 vuoden rakennusaikataulu on liian pitkä.

"Eristyneisyys pitää purkaa nopeammin, jotta Krim alkaa kehittyä", hän sanoo. Venäjä on lisännyt jo tälle kesälle Kertshin salmeen useita lauttoja ja junalautan saadakseen kuljetukset Krimille pelaamaan.

NGO:t lopetettu

Lena Kruglova työskenteli Simferopolissa kansalaisjärjestössä, joka sai rahoituksensa lännestä, EU:lta ja Yhdysvalloista. Hänen työnsä loppui Krimin liittyessä Venäjään. Venäjä on kieltänyt kyseiset NGO:t ja rahoitus lännestä loppui. Monet hänen työtoverinsa lähtivät Ukrainaan työn perässä. Lena Kruglova on kesällä menossa Sveitsiin kyseisen järjestön kokoukseen. Hänen suhteensa järjestöön on kuitenkin muuttunut.

"Viime kesän konferenssissa ensimmäisen kerran ajattelin asioista eri tavalla. Heidän mielestään Venäjä miehittää Krimiä, Venäjä sotii Itä-Ukrainassa jne. He syyttivät kaikesta Venäjää. He eivät nähneet mitään kummallista nationalismin nousussa Ukrainassa. He eivät myöskään ymmärtäneet itä-ukrainalaisten autonomiahaaveita. Olen oppinut, että asioilla on aina kaksi puolta. Heille on vain yksi totuus", Lena Kruglova valittaa.

Leena Hietanen
Krim/Simferopol/Jalta

Kirjoittaja oli Krimillä 11.4.-16.5.2015

Voiton päivää juhlittiin myös kaupungin kaduilla.

Työkansan valmistauduttava puolustamaan oikeuksiaan...

Jatkoa sivulta 11

Vastaisku saatava työnantajien ay-liikkeen vastaiseen kampanjointiin

Lasse Nevalainen sanoi, että ay-liike ei suinkaan ole ay-keskusjärjestöt. Ay-liike on se, mitä tapahtuu työpaikalla. Se on luottamusmiehet, työsuojeluvaltuutetut, erilaiset edunvalvojat ja jäsenet, jotka yhdessä työskentelevät yhteisten asioiden parissa. SAK:n vallankaappaus tässä sopimuksessa ei ole ainoalaatuinen. Se on esimerkki siitä, miten varsinaisen ay-liikkeen kanta ei aina pääse vaikuttamaan. Työnantajan hyökkäys ay-liikettä vastaan on kiihtynyt äärimmäisyyksiin ja valtamedia on täynnä ay-liikkeen ja yleensä järjestäytymisen vastaisia kannan ottoja. Ollaanpa Antti Rinteen toiminnasta mitä mieltä tahansa, niin hänen suurin syntinsä valtamedian mukaan oli se, että hän oli ay-mies. Hänen politiikastaan ei ole puhuttu yhtään mitään. Järjestäytymisen vastaisen taistelun tulisi herättää koko ay-liike. Vastaisku tätä työnantajan propagandaa ja valtamediaa vastaan on saatava aikaan.

Populismi heijastaa yhteiskunnan kriisiytymistä

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja **Heikki Männikkö** puhui Perussuomalaisiin liittyvästä vaarasta: Talouspolitiikastamme määräävät ne raamit, mitkä EU ja IMF asettavat meille. Kansanedustajillamme ei ole asioissamme juuri minkäänlaista päätösvaltaa. Perinteinen työväenliike mukautui tähän politiikkaan uusliberalismin ottaessa vallan 25 vuotta sitten. Tämän jälkeen erot vasemmisto- ja oikeistopuolueiden välillä ovat hävinneet. Tämä loi sen sauman, mihin populistinen oikeisto pääsi työntymään. Perussuomalaisten kannatus perustuu siihen, että he kohdistavat syyn huonosta politiikasta uusliberalistisen politiikan sijaan maahanmuuttajiin, "vanhoihin puolueisiin", ilmastomuutoksen vastustajiin, "pakkoruotsiin" ym. He myös lupaavat palauttaa asiat kuntoon, kunhan saavat kansalta valtakirjan. Mutta myös perussuomalaisten politiikkaa säätelevät samat IMF:n ja EU:n asettamat puitteet. Mitä kansa sanoo, kun perussuomalaiset eivät kykenekään aiempaa parempaan politiikkaan? Kyllä Soinin porukka tähän on varautunut ja siihen sisältyykin suuri vaara. Siinä vaiheessa he joutuvat koventamaan entisiä vaatimuksiaan.

Perussuomalaisilla on hyvin ilkeitä näkökantoja. He ovat ympäristönsuojelua ja maahanmuuttajia vastaan, esiintyvät ydinvoiman puolesta, eivätkä näe ilmastomuutoksen aiheuttamaa vaaraa ym. Jos käy niin - kuin on todennäköistä - että asiat eivät suju kansalaisten toivomalla tavalla, persujen ainoa mahdollisuus pitääkseen aloitetta käsissään, on koventaa puheitaan. He kohdistavat entistä kovemman hyökkäyksen maahanmuuttajia, ydinvoiman vastustajia, ilmastomuutoksen vastaista liikettä ja luonnonsuojelijoita vastaan. Puhuvat ydinvoiman puolesta ja kovan teknologian puolesta. Optiona heidän arsenaalissaan on Venäjän vastaisuus, Karjalan palautus ja Nato-jäsenyys. He voivat tarvittaessa koukata äärioikeiston ohi näissä kysymyksissä. Todellinen vaara on, että ihmiset uskovat tähän, koska vaihtoehdon puuttuessa populismi voittaa aina tällaisessa tilanteessa. Käy myös niin, että muut oikeistopuolueet haluavat osansa tästä siivusta ja peesaavat mukana. On muistettava, että samalla kaavalla kansa valitsi Hitlerinkin valtaan. Ellei löydy todellista uusliberalismin vastaista vaihtoehtoa, kehitys kulkee entistä oikeistolaisempaan suuntaan.

Kuva: Heikki Männikkö

Hakaniemen torilla puheenvuoron käytti myös Etelä-Italiasta Suomeen muuttanut Telja Tannino (vas.). Hän osoitti tilanteen populistisen oikeiston osalta muistuttavan tilannetta Italiassa, jossa rasismi voimistuu. Eeva Kaukoluoto osoitti, että äärioikeistolaisen liikkeen paineessa naisten asema - joita 440000:sta kunnantyöntekijästä on enemmistö - heikentyy.

Tilaisuudessa pidettyjen puheenvuorojen pohjalta toimitti
Heikki Männikkö

Orjatyö ei kuulu 2000-luvulle

Ihmisoikeudet ovat vaarantuneet

Tarkoitan orjatyöllä esimerkiksi kuntouttavaa työtoimintaa. Pakollisena se rikkoo Suomen perustuslakia ja ihmisoikeussopimuksia. Sivistysvaltiossa työstä pitää nimittäin maksaa oikea palkka. Kansan ääneen viime joulukuussa kirjoittamastani jutusta koskien tätä aihepiiriä voit lukea, kuinka lainsäätämisessä tehtiin perustuslakirikos vuonna 1997.

Perustuslain mukaan jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Tuo oikeus vaarantuu jos ihmistä rangaistaan karenssilla. Perustuslain mukaan myös lailla taataan jokaiselle oikeus perustoimeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella. Lisäksi orjuuden ja pakkotyön kielto on mainittu kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa. Pakkotyöksi lasketaan siis myös pakon (eli karenssin) uhalla tehty työ.

Pohja fasismissa

Suomen natsimenneisyys on vaiettu asia. Kuntouttavassa työtoiminnassa onkin rippeitä fasismista. Suomen sosiaalihuolto luokittelee ihmisiä ja se muistuttaa natsien mustaa kolmiota, josta kuva ohessa. Se luokitteli keskitysleireillä "epäsosiaaliset" henkilöt (romanit, kehitysvammaiset, prostituoidut, lesbot, alkoholistit, narkomaanit, pasifistit, asunnottomat ja kerjäläiset sekä ne, jotka kieltäytyivät työnteosta). Myös Suomi luokittelee ihmisiä samankaltaisesti. Suomessa monissa tapauksissa esimerkiksi alkoholistit ja kehitysvammaiset eivät saa työstään oikeaa palkkaa, vaan he ovat sosiaalihuollon asiakkaita. Kaikki tietänevät natsien kuuluisat keskitysleirit. Myös Suomella on rankka menneisyys orjatöissä. Natsit pitivät Suomessa vankityöleirejä vuosina 1941-45. Natsi-Saksan hirmutekojen jälkeen nousi suuri tarve ihmisoikeustakeille. Sen jälkeen ihmisoikeusjuridiikka onkin kehittynyt huomattavasti ja toivottavasti kehittyy vielä entisestään. Suomen yhteiskunnassa ja viranomaiskoneistossa elää silti edelleen fasismi. Mitä muuta voisi kuitenkaan entiseltä natsien liittolaiselta odottaa? Suomella onkin pohjoismaista eniten ihmisoikeustuomioita. Itse olen kitkenyt fasismia Suomesta ja puolustanut ihmisoikeuksia tehtailemalla erilaisia kanteluita ja valituksia.

Kohti tulevaisuutta

Vasemmistoradikalismi on saanut Suomessa uudestaan jalansijaa. Tästä kertoo esimerkiksi lisääntyvä mellakointi. Punakaartin sotureiden ja taistolaisten ansiosta saamme nauttia Suomessa edes jonkinlaisista ihmisoikeuksista. He ovat taistelleet oikeistofasismia pois Suomesta. Taisteltavaa on vielä jäljellä. Suomessa on ollut sterilointilaki voimassa vuodesta 1935 vuoteen 1970. Laki on koskenut mm. kehitysvammaisia ja mielenterveysongelmaisia. Nykyään heille ei monestikaan makseta oikeaa palkkaa tekemästään työstä. Elettiin taistolaisuuden alkua, kun tuo sterilointilaki poistettiin. Voisiko kirotuilla kiakkovierasjuhlijoilla olla yhtenä tavoitteena se, että noille työelämäkuntoutujille maksettaisiin oikea palkka?

Henri Autero

Kommunistien yhteistyöneuvotteluilta odotetaan tuloksia

Kommunistien Liitto on kirjannut vuosittain toimintasuunnitelmaansa yhdeksi tärkeimmistä tavoitteistaan uusliberalismin vastaisen yhteisrintaman rakentamisen. Lehtikirjoituksissa ja asiakirjoissa olemme Suomen Työväenpuolueen jäsenjärjestöjen osalta todenneet, että yhteisrintaman rakentamisesta olemme valmiit keskustelemaan ilman minkäänlaisia ennakkoehtoja. Esittäessämme laajan työkansaa edustavan yhteistyöliikkeen perustamista 10 vuotta sitten, emme saaneet ajatuksellemme suurempaa vastakaikua. Katsoimme kuitenkin välttämättömäksi perustaa STP yhteistyöjärjestön malliksi. Tänään monet potentiaaliset yhteistyötahot eivät koe STP:tä rintamajärjestönä, vaan puolueena. Tämän voi ymmärtää, koska kaikki eivät olleet sitä muodostamassa. Siksi lähdemme siitä, että kehityksen johtaessa laajemman yhteisrintaman muodostamiseen, STP:n nykyinen organisaatio ei muodostu ennakkoehdoksi. Epävirallisissa nettikeskusteluissa KTP:n suuntaan olemme esittäneet, että koska yhteydenotto sinne ei ole tuottanut tuloksia, niin tehkää te vuorostanne yhteistyöesitys meille. Sen KTP:n keskusneuvosto teki 10.5.2015 sekä Kommunistien Liitolle että SKP:lle.

Parempi olisi, jos äänestäjät löytäisivät kommunistien ehdokkaat yhdeltä listalta nykyisen kolmen sijaan

Kuva: Heikki Männikkö

Tarvitaan demokraattinen joukkoliike ja kommunistinen puolue

KTP esittää vetoomuksen kaikille kommunisteille yhteistyön lisäämiseksi ja yhteisen rintaman rakentamiseksi kapitalismin vastaisessa taistelussa ja sosialismin edellytysten luomisessa. Keskusneuvosto esittää, että kommunistien yhteisenä tunnuksena olisi ”Suomi irti EU:sta, eurosta ja Natosta, kansallistamisen ohjelmalla kohti sosialismia”. Tähän neuvottelukutsuun Kommunistien Liitto vastasi myöntävästi. Esityksessä kiinnittää huomiota se, että siitä ei tarkkaan selviä tarkoittaako KTP tässä esityksessään vain kommunistien keskinäisen yhteistyön ja yhteisrintaman rakentamista, vai halutaanko kehittää laajempaa yhteisrintamaa, johon liittyisi muitakin uusliberalismin vastaisia voimia vai onko kysymys molemmista kehityslinjoista. Kommunistien Liitto katsoo, että tarvitaan laaja kaikkia uusliberalismin vastaisia voimia yhdistävä demokraattinen yhteisrintama ja toisaalta yhtenäinen tieteelliseen maailmankatsomukseen nojaava kommunistinen puolue.

Laajat kansanjoukot ovat muutosvoima

Kommunistisen- ja työväenliikkeen kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka on historiallisesti perustunut kahdenlaiseen työhön: (1) demokraattiseen toimintaan ja (2) vallankumoukselliseen toimintaan. Demokraattisessa työssä kehitetään ja vahvistetaan joukkoliikettä, rakennetaan joukkotyötä. Näin tapahtuu siksi, että suuret joukot eivät kaikissa vaiheissa ole valmiita lähtemään suoraan kapitalisminvastaiseen kumoukseen, mutta ovat valmiita puolustamaan työkansan taloudellisia ja demokraattisia oikeuksia. Vallankumouksellisen vaiheen edellytys on, että yhteiskunnallinen tilanne kypsyy sellaiseksi. Siksi ensin tulee saada aikaan edistystä joukkojen organisoimisen alueella. Yhteiskunnallisen tilanteen kehittyminen muutokseen edellyttää joukkotyön, ihmisten tietoisuuden ja muutosvalmiuden kehittymistä, jonka yhtenä edellytyksenä on laaja demokraattinen joukkotyö.

Mihin asettuu vaatimus kansallistamisesta?

Yhteistyön pohjaksi KTP esittää, että ”kansallistamisen ohjelmalla kohti sosialismia”. Jos tällä tarkoitetaan, että keskeistä on kansallistamisen ohjelma, niin se ei tunnu nykytilanteessa uskottavalta. Kansallistaminen on jo pitkä askel sosialistisen kehityksen tiellä. On totta, että ratkaisu uusliberalistisen kapitalismin kriisiin tulee loppukädessä olemaan tuotantovoimien kansallistaminen. Mutta tämän vaiheen subjektiivisia edellytyksiä ei ole olemassa eikä ole sellaista ideologisesti kypsynyttä tietoista joukkoliikettä, joka olisi kykenevä tämän tehtävän suorittamiseen. Tällainen joukkoliike on ensin luotava. Se on demokraattisen joukkotyön tehtävä.

Mutta kyllä määrätynlainen kansallistamisen ohjelma tulee osaltaan kuulua jo demokraattisten uudistustenkin joukkoon. STP esittää tavoitteenaan mm. sähkönsiirron, maaperän rikkauksien ja kaivostoiminnan kansallistamista, vakuutusyhtiöiden siirtämistä KELA:n alaisuuteen, kansanpankin ja kaikille kansalaisille ilmaisen tietoverkon perustamista. Näiden katsomme kuuluvan selkeästi yhteiskunnan demokraattisten uudistusten joukkoon.

”Irti EU:sta”-tunnuksesta

Yhteistyön pohjaksi KTP esittää, että ”Suomi irti EU:sta, eurosta ja Natosta”. Tämä ajatus rakentuu yhden taktiikan varaan eli ensin irti EU:sta ja sen jälkeen tulevat vasta muut tehtävät. Meillä ei kuitenkaan ole varmaa tietoa ja arviota siitä millaisen prosessin kautta uusliberalistinen komento tulevaisuudessa kumotaan. Varma asia on vain, että kapitalismi tänään on kovaa markkinavetoista uusliberalismia. Euroopassa EU on organisaatio, joka toteuttaa tätä politiikkaa. EU on uusliberalismin synonyymi. Vaatimus ”irti EU:sta” ei suoraan sisällä vaatimusta irtaantua uusliberalistisesta yhteiskuntapolitiikasta. Irti uusliberalistisesta yhteiskuntapolitiikasta on perusvaatimus. Sitä varten tulee olla selkeä poliittinen ohjelma. Ääriporvarikin voi vaatia irtaantumista EU:sta (kuten esim. Britanniassa monet konservatiivipuolueessa) ja EU:n ulkopuolellakin politiikka voi olla luonteeltaan uusliberalistista.

Tavoite tuleekin suunnata uusliberalismin kaatamiseen, josta vasta seuraa EU:n kaatuminen. Esimerkiksi nyt Suomessa voimistuu Sipilän hallituspolitiikan vastainen joukkoliike. Ei sen yhteydessä ensi vaiheessa varmastikaan esitetä ”irti EU:sta”, vaan käydään käsiksi konkreettisiin yhteiskuntapolitiikan kysymyksiin, joiden korjaaminen sitten murentaa uusliberalistista EU-rakennetta.

Yhteiskuntakehityksen etenemisen mahdollisuuksista

Emme siis tarkalleen voi sanoa miten uusliberalistisen kapitalismin vaihe kumotaan. Ei tämänkaltaisia asioita voi ennakkoon yksilöidä. Tapahtuuko se niin, että (**1**) Euroopassa ensin palataan takaisin kansallisvaltioihin, jonka jälkeen aletaan kehittää kansallisvaltioiden sisäistä uusliberalismista poikkeavaa edistyksellistä politiikkaa ja kansallisvaltioiden välistä yhteistyötä, josta siirrytään sosialistiselle kehitysuralle. Vai tapahtuuko se niin, että (**2**) nykyisen EU:n alueen kansanjoukot löytävät yhteisen uusliberalismin vastaisen linjan ja pakottavat uusliberalistisen kurssin muutokseen ja kansallisvaltioiden yhteistyön syventämiseen uusliberalismin vastaiselta perustalta. Tai onko se (**3**) jokin muu ratkaisu? Esimerkiksi maailmantalous romahtaa ja EU sen mukana, josta seuraa aktivoituneen työkansan poliittinen nousu jne. Meillä kommunistisilla ja työväenpuolueilla ei ole tästä yhteistä mietittyä näkemystä. Kaikissa näissä tilanteissa tarvitaan kuitenkin uusliberalistisen politiikan vastainen yhteisrintama, joka kykenee suunnistautumaan oikein eteen tulevissa tilanteissa ja ottamaan kulloisenkin tilanteen haltuunsa.

Vallankumouksellinen muutos yhdessä maassa?

KTP:n esitykseen sisältyy ajatus Suomen siirtymisestä yksin sosialismiin seuraavasti: ”kansallistamisen ohjelmalla kohti sosialismia”. KTP:n piirissä viljeltiin aiemmin teesiä, jonka mukaan kunkin maan työväenluokka itsenäisesti ratkaisee oman vallankumouksensa tehtävät. Kaikille ei varmaan silloin ollut selvää mistä tämä ajatus tuli. Sodanjälkeisinä vuosikymmeninä kommunistinen ja työväenliike noudatti ns. rauhanomaisen rinnakkainolon taktiikkaa. Sen mukaan sosialistisen maailmanjärjestelmän tuki ja voima antoivat mahdollisuuden toteuttaa siirtyminen sosialismiin erillisissä kansallisvaltioissa. Tämä taktiikka oli varmasti oikea ja perustui silloisen yhteiskunnallisen tilanteen oikeaan arvioon. Mutta tänään ei ole sosialistista maailmanjärjestelmää ja rauhanomaisen rinnakkainolon taktiikka ei toimi. Silloin maailmassa useimpien kommunististen puolueiden päälinjaksi määriteltiin demokraattisen monopolienvastaisen rintaman rakentaminen. Kun määritellään yhden kansallisvaltion kommunistisen liikkeen taktiikkaa, niin pidemmän tähtäimen päämäärä luonnollisesti on sosialistinen yhteiskunta. Mutta tällä hetkellä puolueen ja liikkeen rakentamisen kysymyksissä monet muut konkreettiset tehtävät ovat vuorossa ennen sitä.

Mitä jää ensi vaiheessa käteen

Kommunistinen liike Suomessa ja maailmassa on ollut ideologisesti ja järjestöllisesti hajalla nyt pian 40 vuotta. Siksi yhtenä ensimmäisistä tavoitteista tulisi olla ideologinen ja maailmankatsomuksellinen selkiinnyttäminen. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tulisi yhdessä katsoa yhteiskuntaelämän ja tieteen alueella 40 vuoden aikana tapahtuneet muutokset ja tehdä niistä yhteinen marxilainen arvio. Samalla tulisi olla aktiivinen eri kommunistipuolueiden suuntaan esityksellä aloittaa keskustelu uudesta uusliberalistisen kapitalismin vastaisesta yhteisestä luokkataistelutaktiikasta. Kommunistien Liitto katsoo, että laajan uusliberalismin vastaisen poliittisen rintaman rakentaminen on yhtenäisen kommunistisen puolueen rakentamisen ohella ensimmäisiä tehtäviä. Kaikkia kysymyksiä ei voida ratkaista edes pidemmän ajan kuluessa. Siksi keskusteluja on jatkettava yhdessä sekä työryhmissä että seminaareissa. Tulisi katsoa, voisimmeko jo nyt tuottaa yhteisen asiakirjan, johon kirjaisimme yhteisiä tavoitteita. Tulossa ovat vuoden 2016 alkupuolella HOK-Elannon vaalit, joissa on yli 500 000 äänioikeutettua. Nämä vaalit antaisivat mahdollisuuden muodostaa yhteinen demokraattinen ja laajapohjainen vaaliliitto ja samalla kokeilla myös yhteisrintaman toimivuutta.

Heikki Männikkö
Kommunistien Liiton pol. siht.

Makedonian Maidan kuivui kasaan - toistaiseksi

Toukokuun alussa uutiset kertoivat, että Makedoniassa on mielenosoituksia hallitusta vastaan ja lisäksi väkivaltainen mellakka. Kosovon rajalla olevaan Kumanovoon hyökkäsi lähes 50 automaattiasein ja pommein varustettua taistelijaa. Taisteluissa kuoli 8 poliisia ja 37 haavoittui. 14 terroristia sai surmansa ja 30 pidätettiin. YLE kirjoittaa 17.5. nettisivuillaan tapauksesta näin: ”..Makedoniaa koettelee viikko sitten maan pohjoisosassa tapahtunut verinen yhteenotto. Poliisin tekemästä ratsiasta alkaneessa verilöylyssä kuoli viime viikonloppuna 14 albaania ja kahdeksan poliisia Kumanovon kaupungissa.”

Valtamedia ei maininnut sanallakaan, ketä nämä ”terroristit” olivat, vaan annettiin ymmärtää, että he vastustavat pääministeri Nikola Gruevskia. Ei kerrottu, että hyökkääjistä 18 oli Kosovon albaaneja, jotka olivat tulleet Makedoniaan laittomasti. Eikä kerrottu, että Kosovossa lähellä Makedonian rajaa, Kumanovon lähellä siis, on Yhdysvaltojen suurin sotilastukikohta Euroopassa, Camp Bondsteel. Joidenkin tietojen mukaan aseet ja osa hyvin koulutetuista asemiehistä olisi kotoisin sieltä. Albaanien kansallinen vapautusrintama otti myöhemmin vastuun tästä hyökkäyksestä ja sanoi, että ne tulevat jatkumaan. Mitä Makedoniassa oikein on tekeillä?

Yhdysvallat opposition tukena

Valtamedian mukaan toukokuussa Makedonian pääkaupunki Skopjessa oli valtavia mielenosoituksia, joissa vihainen massa vaati pääministeri Gruevskin eroa. YLE:n mukaan syynä oli salakuunteluskandaali, joka paljastui jo talvella. Jutun mukaan mielenosoittajat uhkasivat leiriytyä torille ja olla siellä siihen saakka, kunnes pääministeri eroaa. Jotain tuttua?

Merkittävä osa Makedonian albaaneista kannattaa oppositiota ja yhteistyötä Yhdysvaltain, Naton ja EU:n kanssa. Oppositiojohtaja Zoran Zaev on USA:n suosiossa. USA:n Makedonian suurlähettiläs Jess Baily on myös julkisesti tukenut Zaevin puoluetoveria ja entistä presidentti Branko Crvenkovskia, kun tämä on kutsunut nuorisoa tekemään värivallankumousta Skopjen kaduille. Crvenkovski lienee saanut rahoitusta USA:n siihen tarkoitukseen käyttämiltä järjestöiltä kuten National Endowment for Democracy (NED), Freedom House ja George Sorosin Open Society Institute (OSI).

Venäläinen toimittaja Konstantin Katshalin vertasi Makedonian toukokuisia tapahtumia Ukrainan kriisin alkutapahtumiin. Prosessi etenee saman mallin mukaan. Eräs makedonialainen lehti julkaisi äskettäin vertailevia kuvia Makedonian ja Ukrainan Maidantyyppisistä mielenosoituksista. Niistä nähdään, että mielenosoittajilla on samat vaatimukset. Makedonian tiedustelupalvelu onkin saanut haltuunsa aineistoja, jotka todistavat Yhdysvaltain Euraasian apulaisulkoministeri Victoria Nulandin yritykset aloittaa Balkanilla samanlainen vallanvaihtoprosessi kuin Ukrainassa.

Tällä kertaa ”värivallankumous” tyrehtyi alkuunsa, ainakin

Jatkuu sivulle 15

Ryssäviha ulkopolitiikan välineenä

Me suomalaiset olemme sekalaisista aineksista koostuva joukko, joka on helposti höynäytettävissä. Itä- ja länsisuomalaiset eroavat geeneiltään enemmän toisistaan kuin britit ja saksalaiset. Länsi-Suomen geeniperimä on alkuperältään skandinaavisgermaanista ja Itä-Suomen vastaavasti suomalais-ugrilaista perua. Viime vuosisadan alkupuolella kansakuntaamme kuitenkin usutettiin heimoaatteen nimissä vihaamaan yhtenä miehenä venäläisiä. Tuolloin ryssäviha johti maamme sotilaalliseen liittoutumiseen Natsi-Saksan kanssa. Uuden vuosituhannen toisella vuosikymmenellä vihan lietsonnan kohde on jälleen sama – venäläiset. Tällä kertaa ryssävihan tavoitteena on maamme liittäminen sotilasliitto Naton täysjäseneksi.

Kuva: Heikki Männikkö

Leo M. Nieminen, karjalaisevakko, kirjoitti kirjan "Suur-Suomi Saasta". Kirjaan kannattaa tutustua.

Viha on huono ulkopolitiikan väline

Leo Martti Nieminen toteaa kirjassaan **"Suur-Suomi saasta"**, että "Itsenäisyytemme myöntäminen ja sen tunnustaminen osoitti ulkovaltojen taholta luottamusta ja kunnioitusta Suomea kohtaan, mikä jatkotoiminnoissa olisi edellyttänyt itsestään selvänä asiana sen, että ulkopolitiikkaamme olisi ryhdytty hoitamaan erityisesti itsenäisyyden myöntäneeseen neuvostovaltioon nähden ystävälliseen ja luottamusta herättävään suuntaan."

Näin ei suinkaan tapahtunut, koska kansalaissodassa saavutetun voiton hurmiossa ja kostonhimossa voittanut valkoinen osapuoli oli valmis auttamaan valkoisia veljiään Venäjällä, jotta sinne rakenteilla oleva sosialistinen yhteiskuntajärjestelmä kukistuisi.

Suursuomalainen Mannerheim

C.G.E. Mannerheimin päiväkäskyssä 23.2.1918 "Kaikille Suomen ja Vienan karjalaisille" julistettiin seuraavaa:

"Meidän ei tarvitse ottaa armolahjana sitä maata, joka jo veren siteillä kuuluu meille, ja minä vannon sen suomalaisen talonpoikaisarmeijan nimessä, jonka ylipäällikkönä minulla on kunnia olla, etten pane miekkaani tuppeen ennen kuin kaikki linnoitukset ovat meidän käsissämme, ennen kuin viimeinen Leninin soturi ja huligaani on karkotettu niin hyvin Suomesta kuin Vienan Karjalastakin. Luottaen oikeaan jaloon asiaamme, luottaen urhoollisiin miehiimme ja uhrautuviin naisiimme luomme me nyt mahtavan, suuren Suomen."

Lokakuussa 1919 kenraali Mannerheim ehdotti muuttuneeseen tilanteeseen vedoten tasavallan presidentille osallistumista Pietarin valloitukseen ja Venäjän valkokaartin sotilaallista tukemista. Presidentti Ståhlberg hylkäsi tämän ajatuksen. Mannerheim kannatti sekaantumista Venäjän sisäisiin asioihin, koska hän tahtoi viedä menestyksellisesti loppuun sen kommunismin vastaisen taistelun, jota hän oli johtanut Suomessa. Häntä kiinnostivat myös ne taloudelliset ja sotilaalliset edut, joita Itä-Karjalan valtaaminen olisi tuonut tullessaan.

Heimoromantiikka

Suursuomalainen heimoromantiikka johti sarjaan Suomesta naapurin maille tehtyihin sotaretkiin. Suursuomalaiset halusivat koota suomalaiset heimot mahtavaksi valtioksi. Yhteistyö Venäjän valkoisten kanssa sujui huonosti, koska nämä eivät suostuneet tunnustamaan edes Suomen itsenäisyyttä eivätkä olleet valmiita luovuttamaan Suomelle mitään maa-alueita.

Hakkapeliitta-lehti määritteli v. 1938 heimosodiksi v. 1918 retkikunnat Vienaan, Petsamoon, Kannanlahteen ja Aunuksen taistelut, Viron vapaustussodan v. 1918–20, v. 1919 Aunuksen retken, Inkerin vapaustaistelut v. 1919–20, Petsamon retki v. 1920, Karjalan väliaikaisen hallituksen sota v. 1920, Itä-Karjalan sota v. 1921–22 sekä Repolan ja Porajärven miehitykset v. 1919–20. Merkillisiksi nämä miehitysyritykset teki se, että niillä ei ollut merkittävää kannatusta paikallisen väestön keskuudessa.

Ryssävihan lietsominen alkaa

Erään 1920-luvun ylioppilasmaailman iskulauseen mukaan isänmaanrakkauteen kuului kaksi toisistaan erottamatonta osaa: rakkaus omaan maahan ja ryssäviha. Suomen valtiovalta ei estänyt mitenkään ryssävihan lietsomista. Vihapuheita edistettiin voimakkaasti koulujen ja puolustuslaitoksen toimesta.

Ryssävihan kylvön tärkeimpinä kansalaisten kasvatuksellisina kanavina toimivat Suojeluskuntajärjestö, Lotta Svärd, suojeluskuntapojat ja pikkulotat. Vuonna 1918 senaatti nimitti suojeluskunnat hallituksen joukoiksi. Ne alistettiin v. 1921 asetuksella suoraan sotavoimien ylipäällikön, tasavallan presidentin alaisiksi.

Ryssäviha aineellistui järjestäytymällä

Suojeluskunta järjesti vuosittain useita tuhansia valistustilaisuuksia, joihin osallistui 750 000–1 250 000 kansalaista. Vuodesta 1925 alkaen se propagoi aatteitaan Hakkapeliitta-lehden välityksellä. Vuonna 1927 siihen liitettiin oheistoimintoina Suojeluskuntain Kauppa Osakeyhtiö (SKO-HA), Suojeluskuntain Aseja konepaja Osakeyhtiö (SAKO) sekä Suojeluskuntain Kustannus Osakeyhtiö. Järjestöön kuului v. 1938 yli satatuhatta jäsentä, jotka edustivat kaikkia yhteiskuntaluokkia. Maa oli jaettu 22 suojeluskuntapiiriin. Valtio tuki organisaation toimintaa 1930-luvulla vuosittain 30–50 miljoonalla markalla. Suojeluskunnan vaikutusverkostoon kuului arviolta lähes 400 000 kansalaista.

Ryssäviha politisoitiin

Lapuanliike toimi ryssävihan poliittisena siipenä. Se harjoitti ryssävihaa ja pyrki kitkemään Suomesta juurineen kommunismin. Se hävitti kommunistien kirjapainon Vaasassa, muilutti vastustajiaan ja suoritti Helsinkiin talonpoikaismarssin. Se taisteli Jumalan avulla pirua ja ryssää vastaan. Sen aatteellisena perijänä oli fasistinen Isänmaallinen Kansanliike IKL, joka muutettiin puolueeksi v. 1932. Iikollit vastustivat kommunismia ja kansainvälistä sosialismia. He halusivat vähentää eduskunnan valtaa. IKL:lla oli v. 1936 14 kansanedustajaa. Sotavuosina 1941–43 se istui maamme hallituksessa. Liikkeessä toimi Talvisodan alkaessa lähes 52 000 aktivistia.

Ryssäviha akatemisoitiin

Vuonna 1922 perustettu Akateeminen Karjala-Seura AKS toimi ryssävihan akateemisena lonkerona. Järjestön tarkoituksena oli ylläpitää aktiivista isänmaanrakkautta, voimakasta suomalaiskansallista mieltä ja puolustustahtoa sekä Suomen heimon yhteyden tuntoa, auttaa ja kouluttaa heimopakolaisia ja tukea heimokansojen kansallista pyrkimyksiä. AKS:n perustajat olivat osallistuneet Vienan Karjalan epäonnistuneisiin interventioihin. Yliopistosta valmistuttuaan AKS:n jäsenet pääsivät merkittäville paikoille valtionhallintoon, liike-elämään ja opetustoimeen.

Mitä-Missä-Milloin v. 1972 totesi AKS:n syntyneen ilmentämään sitä, että ylioppilasaktivistit olivat luomassa heimokansallista ohjelmaansa kaiken kattavaksi yhteiskuntapolitiikaksi, joka toteutettuna koskettaisi jokaisen kansalaisen elämää. Maa haluttiin yhtenäistää, vaurastuttaa ja tehdä sotilaallisesti voimakkaaksi – ja kaikki tämä viime kädessä edellytysten luomiseksi Suur-Suomen synnylle.

Kulttuuriväki Suur-Suomen asialla

AKS julkaisi v. 1941 Otavan kustantamana Suur-Suomen runoja –kokoelman. Kyseisessä teoksessa suomalaiset runoilijat julkitoivat suursuomalaista sieluaan säkeissään. Heidän joukossaan runoilivat mm. Eino Leino, L. Onerva, A.V. Koskimies, Larin Kyösti, V.A. Koskenniemi, Saima Harmaja, Heikki Asunta, Matti Kuusi ja Reino Hirviseppä.

Saima Harmaja runoili v. 1934 Inkerin rajalla -runossaan seuraavaa:

> "Kipeästi halki kylien
> raja väkivalloin tehty leikkaa,
> läpi veljies sen rauta leikkaa.
> Kosket piikkejä sen kädelläs,
> ja ne pistävät sun sydäntäs.
>
> Pysähdy ja itke, vaeltaja!
> Omaa heimoasi silpoo raja.
> Inkeristä asti Uraliin
> näet vitkaan: valtavana siellä
> lepää maa, mi kohtalonsa tiellä
> peittynyt on pilviin verisiin."

Suomen huomen

AKS:n perustajajäsen pastori Elias Simojoki piti 6.12.1922 puheen Kansallisteatterissa. Tässä Suomen huomen –puheessaan hän ilmaisee selkeästi, mitkä olivat Suomen äärioikeiston tavoitteet.

"Suomen kansan on herättävä siihen tietoisuuteen, että sillä on oikeus, eikä vain oikeus, vaan myös velvollisuus sisällyttää itseensä se heimo ja maahansa se maa, joka sille eittämättömästi kuuluu. Sen maailmanhistoriallinen tehtävä suojamuurina itää vastaan on niin suuri, että se laiminlyö velvollisuutensa länsimaailmaa kohtaan, ellei se ota Karjalan kansan asiaa omakseen viedäkseen sen onnelliseen ratkaisuun. Tämä tehtävä kuuluu sille jo yksin humaanisista ja kansallisista syistä. Sitä paitsi: ellemme opi taistelemaan suuruutemme puolesta, me hukumme, kuten lukemattomat kansat ovat tehneet ennen meitä, vaivumme unhoon ja pyyhitään pois historian lehdeltä, jolle kansojen Kaitsija on meille suonut tilaisuuden piirtää nimemme lähtemättömin kirjaimin. Ja meidän hukkuessamme voi hukkua moni muu länsimainen kansa."

Simojoen mukaan historia on antanut Suomen kansalle tehtävän, jonka mukaan sen on suojeltava koko sivistynyttä maailmaa raakalaisuuden valloitusyrityksiltä.

Simojoen ajatukset elävät Suomessa

Tässä Simojoen puheessa on sisällöllinen perustelu sille, miksi suomalaiset oikeistopuolueet sekä osa demareista ja vihreistä haluavat kiihkeästi maamme liittyvän sotilasliitto Natoon ja miksi ne haluavat voimistaa EU:n sotilaallista merkitystä ja miksi ne suhtautuvat niin vihamielisesti naapurivaltioomme Venäjään. Elämme vaarallisia aikoja. Äärioikeistolainen, simojokelais-mannerheimilainen ulkopoliittinen ajattelu on korvaamassa – väestömme enemmistön mielipiteestä piittaamatta – Paasikiven ja Kekkosen luoman rauhanomaisen ja hyviin naapuruussuhteisiin perustuvaa maamme ulkopoliittisen linjan. Eduskuntaan on jo pesiytynyt äärioikeistolaisia aineksia, jotka vakiinnuttavat ja vahvistavat yhä asemiaan.

Matti Laitinen
16.4.2015

Makedonian Maidan kuivui kasaan - toistaiseksi . . . .

Jatkoa sivulta 14

toistaiseksi. Makedonian Maidania ei saatu aikaan. Toistaiseksi.

Venäjän kaasuputkihanke hiersi, mutta Gruevski taipui

Makedonia pääsi EU:n jäsenehdokkaaksi vuonna 2005, mutta neuvottelut eivät ole edenneet. Pääministeri Gruevski ei ole halunnut asettaa Venäjälle EU:n talouspakotteita, vaan päinvastoin on aiemmin halunnut lähentyä Venäjää. Tässäkin olisi jo syytä masinoida kansan tyytymättömyydestä "värivallankumous", jota jo toukokuussa tehtiinkin.

Tärkein syy vallanvaihtopyrkimyksiin silloin lienee ollut Venäjän Turkish Stream -kaasuputkihankkeen estäminen. Yhdysvallat ja EU saivat aikaisemmin torpatuksi Venäjän suunnitteleman South Stream -kaasuputkihankkeen, jolla olisi toimitettu kaasua Kaakkois- ja Keski-Eurooppaan sekä Italiaan. Mutta Venäjä sai tämän jälkeen Turkin kanssa sovittua uudesta reitistä kaasuputkelle. Se jatkaisi kulkuaan Turkin jälkeen mahdollisesti Makedonian läpi.

Kaasun toimittaminen Balkanille lisäisi Venäjän vaikutusvaltaa alueella. Tämä olisi myrkkyä Yhdysvalloille. On siis saatava aikaan kaaos Makedoniassa. Sen jälkeen sinne istutettaisiin USA-mielinen hallitus, joka estäisi putken rakentamisen Makedonian läpi. Mutta Makedonian Maidan hiljeni nopeasti. Jotain tapahtui kulisseissa. Pääministeri Gruevski ilmoitti 28.5., että Makedonia ei osallistu Venäjän kaasuputkihankkeeseen ellei Venäjä ja EU:n komissio pääse siitä sopimukseen. Samassa puheessa hän myös korosti, että strategisesti tärkeät päätöksensä Makedonia tekee euro-atlanttisen suuntautumisensa pohjalta. Maa, joka aikoo liittyä Euroopan yhteisöön, noudattaa tietenkin tiettyjä periaatteita, hän lisäsi. Gruevski ei ilmeisesti halua Ukrainan presidentti Janukovichin kohtaloa.

Nationalistinen haave Suur-Albaniasta

Kosovon albaanien sekaantumisella Makedonian asioihin on omakin syynsä: haave Suur-Albaniasta. Sen toteuttamiselle kaikkinainen epävakaus Balkanilla on hyödyksi. Se muodostuisi, kun Albania ja Kosovo yhdistyisivät. Se on kansallismielinen hanke, joka Albanian ja Kosovon lisäksi ulottuu rajojen yli Serbiaan, Makedoniaan, Montenegroon ja Kreikkaan. Sekä albanialaiset että Kosovon albanialaiset nationalistit ovat tätä haavetta toistuvasti esitelleet. Aseelliset terroristihyökkäykset liittyvät tähän albanien nationalismiin. Muun muassa Makedonian asukkaista noin 25 prosenttia on etnisiä albaaneja. Yhdysvalloille Suur-Albania saattaisi sopia. Nykyään Balkanilla ainoa USA:n todellinen ystävä on pieni näennäisvaltio Kosovo.

Albaanien yritys toteuttaa Suur-Albania -hanketta saattaisi taas räjäyttää Balkanin ruutitynnyrin ja johtaa sisällissotiin niissä Balkanin maissa, joissa on kansallismielisiä albaaneja.

Marjaliisa Siira

KATSAUS MEDIAN MAAILMAAN

Länsimedian jo pitkään lietsoma Venäjän vastaisuus näyttää saavan yhä uusia ulottuvuuksia. Jo jonkin aikaa tässä kehityskulussa on ollut aktiivisesti mukana myös **Venäjän Aika** -lehti. Neljä kertaa vuodessa ilmestyvää lehteä kustantaa **Oy Novomedia Ltd** ja sen päätoimittajana toimii **Aleksander Borodavkin**. Lehden liitteenä on **Suomi-Venäjä-Seuran** jäsenlehti **Kontakt**. Sen päätoimittaja on seuran pääsihteeri **Merja Hannus**, joka kuuluu myös Venäjän Aika -lehden toimitusneuvostoon. Kontakt -lehti sisältää lähinnä järjestö- ja matkailuasioita sekä pääkirjoituksissaan yleisluontoista tekstiä Venäjä- yhteistyöstä.

Venäjän Aika -lehden numerossa 2/2015 haastatellaan muun muassa kansanedustaja **Pertti Salolaista,** Ulkopoliittisen instituutin vanhempaa tutkijaa **Sinikukka Saarta** sekä entistä suurlähettiläs **Arto Mansalaa**. Kutakin erikseen. Salolainen kertoilee suorasukaisia näkemyksiään Venäjästä ja sen politiikasta: "Venäjä liukuu yhä syvemmälle totalitääriseen ja yksinvaltaiseen suuntaan." Naton kannattajana hän varoittaa myös hiljattain perustetuista **Sputnik**-verkkosivuista ja Venäjä-mielisistä "trolleista". Yksipuoliselle länsipropagandalle hän ei sallisi vaihtoehtoja. Sinikukka Saari tarjoaa haastattelijalle koko läntisen perusarsenaalin. Saari tukee Venäjään kohdistuvia pakotteita, on huolissaan Venäjän "vapaasta ja riippumattomasta lehdistöstä" sekä "toimivasta oikeusjärjestelmästä". Krimin tapahtumien kuvaus on kuin suoraan Kiovan tietolähteistä. Saari innostuu varoittamaan myös presidentti Putinia sosiaalisten olojen huonontumisesta, mikä saattaa vaikuttaa tämän suosioon kielteisesti. Natosta Saari on varma: "Nato on puolustusliitto eikä se ole hyökkäämässä Venäjälle." Mansalan kahdella sivulla oleva haastattelu on samaa Venäjän leimaamista. Hänen Ukrainaa koskevat näkemyksensä eivät nekään eroa valtamedian rummutuksesta.

Lehdessä haastatellaan myös pietarilaista historioitsijaa **Lev Lurieta**. Hänen suurin huolensa on, että "liberaalista oppositiosta" ei löydy Putinille haastajaa. Niinpä Lurie spekuloi, josko "systeemioppositiosta" tällainen löytyisi. Duuman piiristä tai jostain sieltä päin. Kuuden ehdotetun nimen joukosta löytyy muun muassa pääministeri Dmitri Medvedev! Teemat ovat vähissä, kun tällaisia pohdintoja julkaistaan.

Lehdessä ei ole juuri mitään myönteistä kerrottavaa naapurimaastamme ellei sellaiseksi sitten lueta artikkelia 60 vuotta täyttävästä Pietarin metrosta. Kun Suomi-Venäjä-Seura on Kontakt -liitteineen mukana Venäjän Aika -lehdessä ja seuran pääsihteerin edustamana sen toimitusneuvostossa, niin luulisi, että näillä olisi jotain vaikutusta lehden toimitukselliseen linjaan Venäjä-kuvan luomisessa. Ehkä seuran riippuvuus valtionavuista selittää jotain. Kaksilla raiteilla ajo Venäjän suuntaan ei vaikuta rehdiltä.

****

Helsingin Sanomat kunnioitti Voitonpäivän 70-vuotisjuhlaa 9.5.2015 julkaisemalla näyttävästi kahdella sivulla Sveitsissä asuvan venäläiskirjailijan **Mihail Shishkinin** pitkän kirjoituksen. Vuonna 1961 syntynyt Shishkin laittaa vuodatuksessaan historian ja nykypäivän palikat haluamaansa järjestykseen:

"Kasvettuani isommaksi minä sain selville, että vuosina 1944 ja 1945 isä oli upottanut saksalaislaivoja, jotka olivat evakuoineet pakolaisia Riiasta ja Tallinnasta. Sadat ellei tuhannet olivat saaneet surmansa Itämeren aalloissa – siitä isä oli saanut kunniamerkkinsä."

"Kuudentenatoista hallitusvuotenaan Putin on saavuttanut kaiken, mitä diktaattori voi tavoitella. Kansa rakastaa häntä, viholliset pelkäävät."

"Isäni taisteli fasismin pahuutta vastaan, mutta häntä käytti hyväkseen toinen pahuus. Hän ja miljoonat muut neuvostosotilaat, joista oli tullut orjia, eivät tuoneet maailmalle vapautusta vaan toisen orjuuden."

"Ja nyt venäläiset on taas kutsuttu sotaan fasismia vastaan".

"Venäjällä vallassa olevat roistot ovat lietsoneet vihaa kansojemme välille. Television avulla he ovat syyllistyneet anteeksiantamattomaan kataluuteen: he ovat nostattaneet venäläiset ja ukrainalaiset toisiaan vastaan."

Nyt vietettyä Voitonpäivää kirjailija kuvaa Venäjällä aseidenkalistelun ja agression päiväksi. Tämä kai oli Helsingin Sanomien päämääräkin Shishkinin kirjoituksen julkaisemisessa. Jutun kommentteja ei lehdessä ole näkynyt. Edellä olevat lainaukset ovat vain pieni otos koko tekstistä, joka on kauttaaltaan samanlaista hurmahenkistä Neuvostoliiton ja nyky-Venäjän vastaista vuodatusta.

Jutun yhteydessä olevassa **Jukka Petäjän** kirjailijaprofiloinnissa kerrotaan, että kun Shishkin muutti vuoden 1995 paikkeilla Moskovasta Sveitsiin, "hän halusi paeta Venäjän poliittista ja henkistä ilmapiiriä". Petäjä ei kuitenkaan mainitse, että muuttoajankohtana presidentin valtaa käytti vielä vahvasti Boris Jeltsin. Shishkinin kirjoituksesta otetut lainaukset kaipaavat kommentteja:

Eikö kirjailija ole kuullut mitä Itämerellä Tallinnan ulkopuolella tapahtui vuoden 1941 aikana, kun saksalaisia hyökkääjiä laivoilla paenneet ihmiset joutuivat upotussodan ja miinojen uhreiksi? Näitä Leningradiin pyrkijöitä oli paljon - tuhansia. Shishkin on huolissaan sen sijaan esimerkiksi Eestiä miehittäneistä saksalaisista natseista ja heidän eestiläisistä apureistaan, jotka olivat tuhonneet vuosien 1941-1944 aikana yhteensä 125 000 neuvostoliittolaista sotavankia, eestiläistä poliittista vankia, juutalaista, romaania, vammaista jne. Ei ihme, että laivoille tuli tungosta, kun neuvostojoukot alkoivat lähestyä Tallinnaa. Koti- ja ulkomaisten natsien toimet Eestissä näyttävät olevan kirjailijalle tuntemattomia.

Ukrainan osalta Sveitsissä asuva Shishkin ei ilmeisesti ole kiinnittänyt minkäänlaista huomiota nykyisten tapahtumien todellisiin alkuunpanijoihin ja toteuttajiin: Yhdysvaltoihin, Natoon, Euroopan Unioniin, Ukrainan oligarkkeihin eikä näiden uusfasistisiin joukkioihin. Hänelle Venäjä on kaiken pahan alku.

Helsingin Sanomien 26.5.2015 mukaan kirjailija on tulossa lokakuussa Helsinkiin kirjamessuille, jossa tämän vuoden teemana on Venäjän kirjallisuus. Mikä mahtaa olla Shishkinin rooli messuilla ja kuka hänet on kutsunut?

****

Jotain myönteistäkin. **Kansan Uutisten** paperiversio ilmestyy kerran viikossa **Viikkolehden** nimellä. Siinä ei ole vuosikausiin ollut havaittavissa luokkatietoista työväenhenkisyyttä eikä myöskään kiinnostusta esimerkiksi työväenluokan kansainvälisyyteen. Historian tulkinnoissaan lehti on nojannut lähes yksinomaan porvarilliseen historiankirjoitukseen. Nykypäivän geopoliittiset arviot ovat täysin länsimedian mukaisia. Antikommunismi sekä entisen Neuvostoliiton ja nyky-Venäjän vastaisuus rehottavat.

Mutta ihme oli päässyt tapahtumaan! Lehden numerossa 22.5.2015 entinen **Tiedonantajan** toimittaja **Risto Uljas** sai sivun verran tilaa selvittääkseen, mitä vasemmistolainen työväenliike Suomessa teki ja sai aikaan takavuosina. Kyse oli lähinnä 1970-80-luvuista. Kirjoitus oli vastine maailmanpolitiikan professori **Teivo Teivaisen** samassa lehdessä 15.5.2015 olleeseen haastatteluun, joka muuten oli suhteellisen asiallinen, mutta historiaosuus alitti riman.

Teivainen: "Radikaalius tarkoitti vasemmistossa suurin piirtein sitä, kuinka kiivaasti halusi suudella Leonid Brezhneviä."

Uljas torjui jyrkästi tällaisen vääristelyn ja selvitti laajasti vasemmistolaisen työväenliikkeen periaatteita ja joukkotoimintaa mainittuina aikoina. Esiin tuli lähes koko skaala: puolue- ja ammattiyhdistystoiminnan herättäminen, parlamenttikamppailu, tulopolitiikan vastainen taistelu, työläisnuoriso- ja opiskelijaliikkeen nousu, kulttuurityö, sosiaalisten kysymysten esilletuonti jne. Toiminta oli laajaa ja radikaalia. Mukana oli tietenkin myös kansainvälinen toiminta, joka oli monipuolista: ystävyyssuhteita, solidaarisuus- ja rauhantyötä, naapuriyhteistyötä ym.

Uljas esitti lyhyesti ja periaatteellisesti, mistä Neuvostoliiton suhteissa oli tuona ajankohtana kysymys. Suhteet kulkivat muun toiminnan rinnalla eivätkä ne olleet ratkaisevia omaa luokkakantaista toimintaa järjestettäessä. Tärkeitä kuitenkin.

Teivaiselle tämä ei riittänyt, vaan hän lähti selittelemään "radikaaliuslausuntoaan" Kansan Uutisten Viikkolehdessä 29.5.2015. Teivaisen perustelut viimeistään nyt paljastivat sen mikä alunperin oli ollut taka-ajatuksena koko lausahdukselle: työväenliike ja kansalaisliikkeet ovat hyviä ja kannatettavia asioita yleisellä tasolla, mutta jos ne lähtevät rikkomaan rajoja ja asettamaan vallanpitäjien oikeuksia kyseenalaisiksi, niin silloin ollaan väärillä jäljillä. Kaikkein pahinta on, jos lähdetään hakemaan tukea ja oppia vaikkapa entisestä Neuvostoliitosta ja sen työväenluokan kokemuksesta.

Teivainen ei malttanut olla ottamatta tässä yhteydessä esiin jo ajat sitten vanhaksi kulunutta korttia pakastaan. Hän kirjoitti. "Oliko se tosiaan esimerkiksi taistolaispiireissä vieras ajatus?" Kyse oli Neuvostoliiton "puolustamisesta" eli Teivaisen termein "Brezhnevin suutelemisesta". Teivainen ei vähällä taivu.

Uljas lopetti keskustelun Viikkolehdessä 5.6.2015 esittämässään vastineessa Teivaiselle. Otsikkona oli "Puolustimme Neuvostoliittoa asiaperustein". Uljas esitti neuvostoyhteistyötä koskien kymmenkunta perusteesiä, joiden luulisi selvittävän kelle tahansa takavuosien naapuriystävyyteen perustuneen toiminnan hyödyllisyyden ja järkevyyden.

Jaakko Ahvola
5.6.2015

Lähettämistämme signaaleista

Oliko Ruotsin hallitukselle ja kansalle lähettämämme signaali vihamielinen, kun Stubb hallituksineen tilasi taloudellisen raportin Ruotsin kenkää saaneen hallituksen ministeriltä. Löwenin punavihreä hallitushan on ilmoittanut korottavansa veroja (Palkkatyöläinen 1/2015), eli aivan päinvastainen arvio hyvinvoinnin tilasta kuin kokoomukselaisessa raportissa. Signaali läntiselle naapurille ei onneksi ole yhtä paha ja yhtä pitkä kuin itäiselle naapurillemme lähetetty, joka on alkanut Neuvostoliiton hajoamisesta.

Venäjän "heikkouden tila" on tyrkkinyt eteenpäin Nato-suhdettamme, joka on nyt Venäjän vahvistuttua kypsymässä täysjäsenyyteen. Venäjän heikkoutta käytimme hyväksi 1905 kun Venäjä oli hävinnyt sodan Japania vastaan. Saimme yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden, kansalaisvapaudet lisääntyivät ja saimme itsenäisyyden (1917), mutta vapaudet synnyttivät jääkäriliikkeen ja yhteistyön Saksan kanssa sekä Akateemisen Karjalaseuran ristiretkineen ja myöhemmin IKL:n, äärioikeiston ja hyvät suhteet Kolmanteen valtakuntaan sekä Hitleriin. Kehitys johti talvisotaan ja toiseen maailmansotaan, joihin Suomi "joutui" sitoutumaan ulkosuhteidensa takia.

Tässä ulkosuhteiden kehityksessä tuolloin on jotain Nato-suhteeseemme rinnastuvaa, joka on taas myrkyttänyt idänsuhteitamme "uuden talvisodan" tuntumaan. Tilannetta ovat jo huolestuneena arvioineet ne tutkijat, jotka ovat kirjoittaneet siitä mihin kauppasotamme voi johtaa. Kysymys on myös erittäin vihamielisestä propagandasodasta, joka on kohdistunut Venäjän kansaan ja heidän johtoonsa, ennen kaikkea presidentti Putiniin. Tuntuu taas siltä, ettei johtomme pysty asettumaan lännen eristämän suurvallan asemaan.

Kuten Stubb on todennut, konsensukseen ei tule pyrkiä. Nyttemmin hän on lieventänyt sanomaansa kolmikannan osalta, mutta ulkosuhteissamme tämä näyttää pätevän ainakin lähimpiin naapureihin. "Signaalimme ovat hirvittäviä", olisi Paasikivi asian kirjannut. Suhdettamme Natoon, USA:han ja EU:n sekä Saksaan ei voi pitää konsensuksena vaan alistumisena tai nöyrtymisenä. Tämä ei ole itsenäisen valtion konsensushakuista politiikkaa.

Hannu Ikonen
Loviisa

Islam ei ole Lähi-idän ja lännen huonojen suhteiden syy

Jo pitkään Yhdysvaltain hallitus, Pentagon ja valtavirtamedia ovat levittäneet islamin vastaisuutta. Valheellinen propaganda on laajentunut muihin NATO- ja EU-maihin, joissa islam ja terrorismi samaistetaan, vaikka myös monet kristityt ovat terroristeja. Pelätään islamin leviämistä Pohjois-Amerikkaan ja Eurooppaan. Ruokitaan vieraan kulttuurin pelkoa. Järjestetään islamin vastaisia mielenosoituksia. Harjoitetaan rasismia ja syrjintää muslimeja kohtaan. Uutisoidaan runsaasti radikaalien äärimuslimien väkivaltaisia tekoja. Media unohtaa, että USA on synnyttänyt näitä liikkeitä kuten al-Qaida ja ISIS.

Entinen CIAn johtohahmo ja erinomainen islamin tuntija Graham Fuller on vastikään julkaissut kirjan A World Without Islam (Maailma ilman islamia), jonka viestin hän itse kiteyttää näin:

"Vaikka koko islamia tai sen profeetta Muhammadia ei olisi olemassakaan, se ei muuttaisi länsimaiden ja Lähi-idän nykyisiä suhteita käytännössä juuri millään tavalla. Tämä voi vaikuttaa järjenvastaiselta, mutta se korostaa sitä olennaista seikkaa, että lännen ja Lähi-idän huonoille suhteille voi luetella reilut kymmenkunta hyvää syistä, jotka eivät mitenkään liity islamiin tai uskontoon:

Ristiretket (joiden taustalla vaikuttivat lännen taloudelliset, yhteiskunnalliset ja geopoliittiset syyt), imperialismi, kolonialismi, lännen pyrkimys saada hallintaansa Lähi-idän energiavarannot, länsimielisten diktaattorien valtaan nostaminen, lännen jatkuva poliittinen ja sotilaallinen puuttuminen alueen asioihin, rajojen määritteleminen uudelleen, länsimaiden perustama Israelin valtio, yhdysvaltalaisten maahantunkeutuminen ja sotatoimet, Yhdysvaltain harhaanjohtava politiikka palestiinalaiskysymyksessä jne.

Näillä syillä ei ole mitään yhteyttä islamiin. On totta, että Lähi-idän alueella syntyneet vastareaktiot muotoillaan yhä useammin uskonnollisin tai kulttuurisin – siis muslimi- tai islam-pohjaisin – perustein, eikä siinä ole mitään yllättävää. Vakavissa yhteentörmäyksissähän jokainen pyrkii ajamaan asiaansa vetoamalla mahdollisimman korkeisiin moraaliihanteisiin. Näin tekivät yhtä hyvin kristityt ristiretkeläiset kuin kommunismi, joka kävi 'taistelua kansainvälisen proletariaatin puolesta'."

Lähde: Alain Gresh, Loppu terrorismille, Le Monde diplomatique (2015)2, 1 ja 5-6

Hannu Kautto

Sanktiot ja Venäjän talous

Sergei Skvortsov

Jo vuoden ajan Venäjän ja Lännen suhteita ovat rasittaneet keskinäiset sanktiot. Ensimmäisen iskun antoi Länsi (tarkoitan Länttä poliittisessa mielessä, laskien mukaan Japanin, Australian ja Uuden Seelannin), minkä jälkeen Venäjä vastasi vastasanktioillaan. Kehittyneet kapitalistiset maat motivoivat toimiaan välttämättömyydellä ”rangaista” Venäjää Krimin ”liittämisestä” ja ”aggressiosta” Itä-Ukrainassa. Presidentti Putin väittää kuitenkin, että nämä ovat vain tekosyitä ja että Länsi vain päätti tällä tavoin estää Venäjän liiallisen voimistumisen.

Mutta mistä Venäjän voimistumisesta itse asiassa on puhe? Sen talous on polkenut paikallaan vuodesta 2008 ja mitä tulee Venäjän sotilasmahtiin, niin sitä ovat horjuttaneet vuosikymmenien ”reformit” ja erityisesti vasta vuoden 2012 lopulla päättynyt ”reformien” uusi vaihe, jota toteutettiin skandaalimaisen kuuluisan puolustusministeri Serdjukovin toimesta. Sitä paitsi ennen Krimiä Länsi toteutti hyvinkin rakentavaa yhteistoimintaa Putinin hallinnon kanssa. Esitän vain pari esimerkkiä - Syyrian kemiallisen aseistariisunnan, mikä pelasti Obaman poliittisen uran sekä Janukovitshin ja Euromaidanin sopimuksen, kun Ukrainan laillista presidenttiä painostaneet Venäjän viranomaiset lobbasivat selvästi Lännen etuja.

Näin ollen Lännen sanktiot liittyvät kuitenkin Krimiin ja Donbassiin. Muuten näistä tapahtumista ja Venäjän johdon siihen liittyvästä politiikasta olen jo kirjoittanut aiemmin ja seikkaperäisesti enkä siksi pysähdy näihin asioihin nyt tämän enempää.

Sanktioiden muodot

Venäjän vastaisia sanktioita on otettu käyttöön eri vaiheissa. Ensin ne olivat sanktioita yksittäisiä korkeita virkamiehiä vastaan, jotka olivat tekemisissä ”liittämisen” ja ”aggression” kanssa (heiltä kiellettiin matkustaminen länsimaihin, heidän tilinsä jäädytettiin jne). Kuten USAn johto selitti asian kansanomaisesti, laskelmissa oli aiheuttaa sekasorto Putinin lähipiirissä.

Tämän jälkeen sanktioiden kohteeksi joutuivat eräät yhtiöt, jotka Lännen asiantuntijoiden mielestä omistivat Putinin liikekumppanit. Ja viimein sanktiot kohdistettiin öljy-, kaasu- ja puolustusteollisuuden laitoksiin, joilta kiellettiin lainojen, laitteiston ja teknologian hankinnat Lännestä.

Mutta tämä oli vain jäävuoren huippu. Vakavammista sanktioista Venäjän valtionjohtoa vastaan ei virallisesti ilmoitettu, mutta niiden seuraamukset Venäjän taloudelle olivat hyvinkin kivuliaat. Kyseisten julistamattomien sanktioiden olemuksena oli se, että viime vuoden maaliskuusta lähtien Venäjän laitokset eivät ole voineet saada lainoja Lännestä.

Vastasanktiot

Tämän kaiken seurauksista kerron hieman myöhemmin, mutta nyt muutama sana Venäjän vastasanktioista. Ennen kaikkea kiellettiin maahantulo niiltä valtio- ja yhteiskuntavaikuttajilta, jotka erityisen hanakasti vaativat Venäjän ”rankaisemista”. Viime vuonna Lännessä suhtauduttiin tähän ironialla (”ei meillä ole siellä mitään tekemistä”), mutta hiljattain tämä toimenpide osoittautui hyvinkin tehokkaaksi - kun Venäjälle ei päästetty erästä EU-kansanedustajaa. Mielenkiintoista, että tämä aiheutti Lännen lehdistössä tyytymättömyyden vyöryn, vaikka se olikin vastatoimenpide ja täydellinen peilikuva Lännen toimista.

Paljon vakavammaksi toimeksi muodostui kuitenkin kielto tuoda Venäjälle eräitä maataloustuotteita – lihaa, maitoa, kalaa, vihanneksia, hedelmiä ja pähkinöitä - niistä maista, jotka liittyivät Venäjän vastaisiin sanktioihin. Paitsi tahtoaan ”vastata ansiokkaasti Lännelle”, viranomaiset motivoivat toimiaan pyrkimyksellä antaa uusia virikkeitä kotimaiselle maataloudelle, suojelemalla markkinoita ulkomaalaisilta yhtiöiltä.

Sanktioiden vaikutukset

Ja mikä oli tämän tulos? Valmiutensa yhteistyöhön Lännen kanssa (jos tehdään johtopäätöksiä tosiasioiden perusteella - vaikkapa Iranin ydinongelmaratkaisussa) Venäjän viranomaiset nykyään todellakin osoittavat, mutta myös ennen Krimiä tämä valmius oli huomattavaa.

Sanktiot ovat johtaneet taloudelliseen vaikutukseen ja ennen kaikkea tämä liittyy lainojen saannin lopettamiseen Lännestä. Nimittäin Länsi-Euroopassa ja USAssa lainakorko on merkittävästi ja joskus jopa kymmenen kertaa pienempi kuin Venäjällä. Jos rahaa lainataan 25-30 % vuosikorolla, kuten tapahtuu Venäjällä, niin silloin tuotannon kehittäminen on sula mahdottomuus. Tästä syystä maaliskuuhun 2014 asti venäläisyritykset lainasivat rahaa ulkomailta. Tuolloin vanhoja lainoja maksettiin ottamalla uusia lainoja eli itse asiassa lainoja ei palautettu, vaan otettiin yhä uutta ja uutta velkaa.

Kuva: Heikki Männikkö

Venäjällä rakennetaan paljon. Talouteen iskee, jos lainojen korko nousee yli 20 %. Kuvassa pietarilainen uusi lähiö ja ostoskeskus.

Sen tuloksena Venäjän Keskuspankin tietojen mukaan Venäjän Federaation ulkomaanvelka oli 1. lokakuuta 2014 (uudempaa tietoa ei jostain syystä suostuta antamaan) oli 679 miljardia dollaria, josta yli puolet oli valtionsektorin osuus. Muuten Keskuspankki ei ota huomioon offshore-rekisterissä olevien yritysten velkoja. Jos nämäkin velat otetaan huomioon, niin silloin Venäjän yritysten velka on eräiden asiantuntijoiden arvion mukaan jo 1,2 triljoonaa dollaria, mikä ylittää Venäjän BKTn arvon. Ja nyt ensinnäkin, velka olisi todellakin maksettava eli kyseisiä varoja ei voitaisi enää suunnata muihin tarpeisiin ja toiseksi, olisi huomattava, että ”halvan” rahan puutteen oloissa lainanoton ehdot ovat huonontuneet entisestään.

Öljyn merkitys

Tähän on lisättävä öljynhintojen alenemisen vaikutus. Venäjällä useat ovat sitä mieltä, että syy on USA:ssa. En tietenkään sulje pois sitä mahdollisuutta, että Pohjois-Amerikan viranomaiset ovat ryhtyneet näissä tarkoituksissa johonkin salaisiin toimiin, erityisesti kun Venäjän öljy- ja kaasuteollisuutta vastaan otettiin käyttöön avoimet pakotteet. Mutta tuntuu siltä, että tässä tapauksessa ovat vaikuttaneet tekijät, jotka liittyvät USAn toimintaan aivan muilla aloilla.

Nimittäin öljynhinnan kasvu 120 dollarin tasolle tynnyriltä ei liittynyt niinkään keinotteluun kuin USAn viranomaisten toteuttamaan ”määrällisen lievennyksen ohjelmaan”. Ryhtymättä käsittelemään yksityiskohtia, joita kaikkia ei edes taloustieteilijöiden enemmistö ymmärrä riittävän hyvin, totean vain sen, että ohjelma toteutettiin taistelussa vuoden 2008 kriisiä vastaan ja se ilmeni ei-käteisten dollareiden emissiona eli liikkeelle laskuna.

Tämän tuloksena ei-käteinen dollari heikkeni voimakkaasti ja öljynhinnat, jotka laskettiin dollareissa, lähtivät voimakkaaseen nousuun. Mutta heti kun ”määrällisen lievennyksen ohjelman” toteuttaminen lopetettiin, taloudellisesta todellisuudesta vieroitetut öljynhinnat laskivat välittömästi. Miten näiden hintojen käy tulevaisuudessa, on toistaiseksi epäselvää. Vaikka öljyä myydään nytkin huomattavasti kalliimmalla hinnalla kuin on sen omakustannushinta - ei esimerkiksi yksikään koneenrakentaja voisi edes uneksia sellaisista tuloista. Tällä hetkellä Venäjän valuuttatulot öljyn ja kaasun myynnistä ovat laskeneet käytännössä kaksinkertaisesti.

Kehitys Venäjän sisällä

Kokonaisuudessaan kielteisen vaikutuksen Venäjän talouteen ja vielä enemmän sosiaalialaan ovat tehneet myös Venäjän taloudelliset vastasanktiot. Toiveet Venäjän maataloustuotannon jyrkästä kasvusta eivät ole toteutuneet (minkä epäsuorana todistuksena on entisen maatalousministerin eroaminen virastaan). Mutta ainoastaan kilpailijoiden eliminoiminen markkinoilta ei nykyään riitä, vaan tarvitaan rahaa, jota ei maassa ole nykyään riittävästi. Mutta elintarvikkeiden hinnat sen kun kasvavat ja vieläpä hyvinkin voimakkaasti. Kuten vuosi sitten tämän artikkelin kirjoittaja totesi, pääomalle on vain annettava syy - ja se nostaa välittömästi hintoja. Ja syynä on ollut se, että elintarvikkeiden tuontikiellon takia niiden määrä markkinoilla on vähentynyt.

Tämän tuloksena asiantuntijoiden arvioiden mukaan elintarvikehinnat nousivat viime vuonna noin kolmanneksella. Vastaavasti pieneni maksukykyinen kysyntä muille tavaroille - syötävä on joka päivä, kun taas muu kulutus voi odottaa. Toisaalta kulutuslainoista 25-30 prosentin tai suuremmallakin korolla tuli lainanottajille sula mahdottomuus ja myös pankit alkoivat antaa haluttomasti tällaisia, koska yksi viidesosa velallisista lakkasi maksamasta lainojaan. Tuloksena oli talouden hiipuminen. Tehtaita pysähtyi, autojen, kodinkoneiden ym. tavaroiden myynti väheni jyrkästi, erityisesti niiden, joita myytiin luotolla.

Jopa hyvin optimistinen virallinen tilastotiede puhuu teollisuustuotannon ja elintason alenemisesta. Tässä yhteydessä esitetään kylläkin joitain mitättömiä lukuja, mutta sekin on jo suuri muutos. Vuosien 2008-2009 kriisin aikana viranomaiset puhuivat itsepäisesti hyvinvoinnin kasvun periaatteellisesta mahdottomuudesta talouden hiipumisen oloissa. Ja nyt todellisuus on huomattavasti vakavampi. Voidaan suurin piirtein laskea, paljonko elintaso laski viime vuoden alusta lähtien. Virallisten ja selvästi alimitoitettujen tietojen mukaan hinnat ovat kasvaneet mainittuna ajankohtana noin 20 %. Työpalkat, kuten viranomaiset väittävät, ovat muka myöskin kasvaneet. Niitä on kuitenkin vähän, jotka tähän uskovat. Useimmilla palkat eivät ole nousseet ja monilla päinvastoin, ne ovat laskeneet

Pankkien tietojen mukaan, joille potentiaaliset lainanottajat ovat velvollisia ilmoittamaan palkoistaan, ne ovat laskeneet keskimäärin 8 %. Tuloksena on se, että puolentoista vuoden aikana elintaso Venäjällä on laskenut vähintään 30 %. On selvää, että sosiaalinen jännitys lisääntyy ja mielipidetutkimusten väärennetyt tulokset, jotka ovat muka todisteena äärettömästä luottamuksesta viranomaisia kohtaan, alkavat monia ihmisiä ärsyttää.

Kansainvälinen tilanne

Mitä tästä seuraa? Ne, jotka luulevat USAn ja Venäjän eräänlaisen globaalisen vastakkainolon vakiintumiseen, mielestäni tekevät virheen. Ideologiset perusteet sellaiselle vastakkainololle, niin kuin se oli Neuvostoliiton aikana, ovat kokonaan poistuneet ja olosuhteissa, joissa Venäjän ”eliitti” pitää Lännessä sekä rahansa että omaisuutensa ja jopa perheensä, on aina vaikeaa puhua vakavasta taistelusta USAn kanssa. Erityisesti jos lukee läntisiä analyytikkoja, niin muodostuu sellainen vaikutelma, että hyvin monet Lännessä pelkäävät, että Putinin tilalle saattaa nousta muita ihmisiä, jotka ovat häntä huomattavasti päättäväisempiä.

Jos taas analysoidaan konkreettisia kansainvälisiä ongelmia, niin silloin osoittautuu, että todella kärkevä on vain Ukrainan konflikti. Näyttää kylläkin siltä, että virallinen sopimus Ukrainan jakamisesta vaikutusalueiksi olisi jo saavutettu - Merkel ja Kerry eivät ole turhaan käyneet Venäjällä. Ongelmana on kuitenkin se, että sekä Poroshenko että tunnustamattomien tasavaltojen johtajat (siinäkin tapauksessa jos oletetaan, että he tulevat ehdottomasti täyttämään vastaavasti Washingtonin ja Moskovan ohjeita) eivät valvo täydellisesti tilannetta eivätkä viime kädessä myöskään niitä sotilaita, jotka ovat rintamalinjoilla. Näin ollen tämän hyvin oletuksenvaraisen sopimuksen toteuttaminen on hyvin vaikeaa.

Venäjän tilanteeseen viralliset sanktiot eivät vaikuta kovinkaan voimakkaasti. Jonkinlaisen kulissientakaisen sopimuksen tapauksessa näitä sanktioita ei tarvitse edes lakkauttaa - tärkeätä on lakkauttaa epäviralliset finanssirajoitukset, mihin ei tarvita lupia USAn Kongressilta eikä muiltakaan. Joka tapauksessa Venäjä ei vapaudu kriisitilanteesta kovinkaan nopeasti. Alkanut kriisi on paljastanut nykyisen talousmallin koko vahingollisuuden, joka on vaihdettava uuteen malliin. Venäjän nykyinen valtiovalta ei siihen valitettavasti kykene.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
08.06.2015

Mantšurian kummut

Tsaarin mordvalainen haamuarmeija ”valssaili” vuonna 1905 Halhin Golin Mantšurian kummuilla ...

Halhin Golissa Venäjä myös maksoi Japanille potut pottuina korkojen kera toisin päin olleista asemista 34 vuotta aikaisemmasta tappiostaan Japanin sodassa samoilla paikoilla.

Noiden Venäjän-Japanin sodan lopun taisteluiden muistomerkiksi muodostui kaikkien tuntema valssi alkuperäiseltä nimeltään ”Mokshalainen (mordvalainen) Rykmentti Mantshurian kummuilla”. Rykmentti, jonka urhoollisen ja taitavan soittokunnan luomus laulu on, koostui siinä vaiheessa jo pääasiassa kuolleista. Siitä jaettiin myös seitsemän korkeata sotilaallista kunniamerkkiä: säveltäjä-kapellimestari majuri Ilja Shatroville 3. Stanislavin risti miekoilla (taisteluansioista) ja kuudelle orkesterin jäsenelle Yrjön risti. Urhoollisuutta taistelussa oli osoitettu soittamalla. Orkesteri uskoi kuolevansa, ja soitti sen mukaisesti. Sitä voi verrata Titanicin soittokuntaan. Sen toiminta oli myös II maailmansodasta tutuksi tullutta ”haamutaistelua”, jolla luotiin harhakuva iskukykyisistä joukoista siellä, missä sellaisia ei todellisuudessa ole ainakaan enää. Japanilaisten saartorengas onnistuttiin vielä murtamaan soittokunnankin ansiosta, ja osa, mm. pääosa orkesterista pääsi pakoon. Japanin eteneminen länteen pysähtyi noihin maisemiin.

Risto Koivula

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Luokkarauhan aika on ohi

Olemme viime aikoina nähneet uutisia eriarvoisuuden lisääntymisestä Suomessa. Myös vähäosaisten syyllistäminen on muodissa. Pääoman kansainvälistyminen on pysäyttänyt sosiaalidemokraattisen eli reformistisen sovittelupolitiikan. Sosiaalidemokratia on kriisissä. Pääomien vapaakauppa on jatkunut noin parikymmentä vuotta. Suomen luottoluokitus laski syksyllä 2014.

Eduskuntavasemmisto on ainoastaan kyennyt tekemään leikkauslinjasta ja kansan kiusaamisesta inhimillisempää. Vasemmistoliiton sovintoesitykset ovat tyyliin "tehdään palkattomista töistä (esim. kuntouttava työtoiminta) inhimillisempiä helpottamalla joitain kriteereitä". Sovinnollisuus voi olla seuraavan kaltaisten uudistusten kehumista "1-5 päivän sijasta 1-4 päivän työvelvoite". Demarit saattavat jopa kehua palkattomia töitä "työttömien elämänhallintaa parantaviksi". Tämmöinen reformismi on täyttä skeidaa.

Perimmäinen ongelma on globaalissa kapitalismissa. Kun pääomat karkaavat Suomesta niin myös työpaikat häviävät. Vika on siinä vaiheessa yhtä vähän työttömien elämänhallinnassa kuin Weimarin tasavallan ongelmat juutalaisten persoonassa. Pientä ihmistä syytetään Suomessa täysin harhaanjohtavin ja epätieteellisin perustein.

Työvoimavirkailijan suusta saattaa kuulua lause "meillä ei ole varaa sohvalla makaamiseen". Työtoiminnan järjestäminen on yhteiskunnalle kuitenkin paljon kalliimpaa kuin sohvalla makaaminen. Työtoiminta ei lisää verotuloja. Se lisää vain menoja. Yhteiskuntaa ei rakenneta yksilöä syyllistävillä orjatöillä. Ymmärrän sen, että ensimmäinen työpaikka ei yleensä ole mikään kovin kummoinen. Elämän alkuun on kuitenkin hankala edes päästä kun kuntouttavista töistä ei makseta ollenkaan palkkaa.

Mikä sitten on vaihtoehto? Sitä ei tarjoa perussuomalaisten oikeistopopulismi. Populismilla ei ole rakennettu ikinä mitään pysyvää. Vaihtoehtoa ei tarjoa myöskään eduskuntavasemmiston merkityksetön reformismi. Sen tarjoaa ainoastaan vallankumous. Mitä me edes loppupeleissä teemme jollain kansanedustuslaitoksella kun vapaakauppa vie kansallisvarallisuuden ulkomaille? Poliitikot jakavat vain yhä hupenevaa rahaa. Punakaarti pisti aikanaan porvarin kuriin. Jää nähtäväksi pystyykö siihen tämän päivän radikaali vasemmisto.

Henri Autero

Mistä työtä kahdellesadalle?

Valtavan hernerokka-, kahvi- ja makkaramäärän jälkeen saatiin valittua 200 kansanedustajaksi nimettävää henkilöä. Kaiken markkinahumun jälkeen tuntuisi olevan parempi jos nuo 200 arvottaisiin suomalaisten keskuudesta. Valinnat on kuitenkin tehty ja pulinat jatkukoot, onhan Suomessa sananvapaus - vai onko?

Nyt on noussut suuri huoli, mistä löytää järkevää työtä noinkin huomattavalle ihmisjoukolle. Brysselin määräysten ja Yhdysvaltain suurlähetystön ohjeitten lakimuotoon saattamiseen ei tarvita kahtasataa henkilöä. Kun YT-neuvottelut ovat nyt muotia niin aloitettakoon sellaiset myös Eduskunnassa. Päämääränä voisi olla sadan vähiten ääniä saaneen lomauttaminen kahdeksi vuodeksi ja sen jälkeen toisen sadan lomauttaminen myös kahdeksi vuodeksi. Lisäksi voitaisiin irtisanoa turhat paperinsiirtäjät ja joulukortinkirjoittajat. Syntyisi rutosti säästöä, joka voitaisiin käyttää osin piakkoin lähettäviin palvelukseenastumismääräyksiin.

Suomalaisten militaristien mielestä Suomessa on liian vähän sankarivainajia. Suursota Euroopassa poistaisi tämän ikävän puutteen. Lisäksi jenkkien aseteollisuus mielellään jakaa bonuksia hyville ostajille, jotka tosin eivät osta aseita omilla rahoillaan vaan veronmaksajien rahoilla. Lopuksi kerron olevani ikuinen optimisti. Stubbin hallituksen väitettiin olevan itsenäisyyden ajan huonoin. Kyllä vielä huonompikin voi syntyä, ainakin niin kauan kun ministeriksi valitaan poliittisesti sopiva eikä pätevä. Yksi asia on kuitenkin varma. Tulevan hallituksen persuministerit tuottavat paljon otsikoita lehtiin ja hupia kansalaisille.

Saattaa myös tulla pettymyksiä niille perussuomalaisille jotka eivät äänestäneetkään vitsi mielessä vaan uskoen parannuksiin. Lupaukset vaalien alla ja käytäntö vaalien tuloksen selvittyä ovatkin eri asioita.

Reino Welling,
Jämsänkoskelta

Vaalianalyysi

Eduskunnan sanotaan olevan läpileikkaus Suomen kansasta. Suomen kansa koostuu juoposta, luusereista, viisaista ja yksinkertaisista sieluista kuten myös rötösherroista ja seteliselkärankaisista.

Löytyvätkö nämä ihmislajit uudesta eduskunnasta,sitä itse kukin tykönänsä pohtikoon kevätauringon luodessa ihania säteitään meille eeuu-alamaisille. Jämsän vaalituloksesta senverran, että eihän siinä mikään yllättänyt. Ei tulos eikä äänestysprosentti, joka taisi olla Suomen kolmanneksi huonoin. Viime kunnallisvaalien tulos Jämsässä ei innosta vaalipaikalle. Tulos oli selkeä, mutta lehmäkauppiaat muuttivat tuloksen toiseksi eli Vasemmistoliiton edustaja piti saada ulos hallituksesta.

Seuraaviin kunnallisvaaleihin ehdokkaiden saanti on vaikeaa. Kuntalaiset päättelevät- kyllä Pihlajalinna Oy hoitaa Jämsän asiat.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Palvelut takaisin yhteiskunnan vastuulle

Terveyserojen kaventamisen pitää olla keskeinen tavoite myös Tuusulassa, niin alueiden välillä kuin köyhien ja rikkaiden kesken. Epäonnistuneista ja kohtuuttoman kalliista yksityistetyistä palveluista käyvät Tuusulan kunnan maksamat Kiljavan sairaalan tuet ja maksut. Tuusulan 40 potilaasta hoitomaksut ovat noin 1 miljoona + lisätuki 270 000 euroa vuosittain, sekä lisäksi vielä erikoinen sakkomaksu Tuusulalle pitämättömistä paikoista.

Yksityistetyt, kalliit ostopalvelut pitää siirtää kansalaisten edun mukaisesti takaisin yhteiskunnan vastuulle ja valvontaan. Tämä Kiljavan sairaala Oy -projekti on elävä esimerkki katastrofitiestä, johon kuntapäättäjät (valtuutetut) huonoilla päätöksillään ovat kuntalaiset vieneet (Keski-Uusimaa 23.4.).

Palveluja tuotettaessa on otettava huomioon eri ihmisryhmiä koskevat velvoitteet, ja niiden toteuttamiseksi on turvattava riittävät resurssit. Esimerkiksi vanhuspalvelulain, vammaispalvelulain tai hoitotakuun toteuttamiseen on oltava rahaa. Terveyspalvelut on tuotettava pääosin omana toimintana, ja etenkin erityisryhmien kohdalla kilpailuttaminen on tuomittavaa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula

Työväenluokan perinneyhdistykset

Perinneyhdistyksiä perustetaan tiuhaan tahtiin Pohjanmaalla. Pääasiassa kyseessä on lahtareiden ja muiden fasistien yhdistyksiä. Vaasassa on fasistien yhdistys. On Stella-Polaris yhdistys ja saksalaisen aseveljeyden yhdistys.

Myös taiteellista puolta ei ole unohdettu. Lukuisia lahtarielokuvia on tehty. Kumma kyllä Oolannin sotaa ei ole huomioitu paljolti. Syy on yksinkertainen, tilanne tänä päivänä muistuttaa Krimin sotaa. Silloin kuten nytkin länsivallat ovat pyrkineet Venäjän kimppuun Suomen kautta. Silloin kuitenkin "Suomen pojat ampuivat, että fästingin muurit raikuivat". Ja siihen oli silloin aihetta. Keisarin valta turvasi autonomian Suomelle. Meillä oli esimerkiksi oma markka. Nyt markka on mennyt ja paljon muutakin Suomen vapaudesta. En kaipaa keisaria enkä muitakaan fyyrereitä. Minun suvussa on ollut ensimmäisiä itsenäisyyden vaatijoita.

Tuntuu oudolta, että työväenjärjestöt eivät nykyisin juuri toimi, kun olisi toiminnan aika. Niistä on tullut enemmän tai vähemmän perinneyhdistyksiä. Kokouksissa toistellaan vanhoja iskulauseita, lähetetään tekstareita ja jossakin määrin kähistään tovereiden virheistä.

Syy henkiseen lamaan on osiltaan perhe-elämän kehitys pois suurperheistä. Olen huomioinut tämän vinosuuntauksen noin 30 vuotta. Silloin kysyin eräältä TUAS:n jäseneltä, että voisitko minun opastuksella opetella ilmoitushankkijaksi Norrskensflammaniin. Hän kuunteli minun perusteluni ja totesi nauraen, että sinähän vaikutat pätevältä itse, joten jatka vaan ilmoitushankintaa.

Perustin vuonna 1985 ASBESTKAMP-85-järjestön ja silloin oli muutama vuosi vielä imua ja meille tuli tusina uusia jäseniä vuodessa. Nyt yhdistys on näivettynyt ja joudun yksin suurelta osalta hoitamaan yhdistyksen asioita. On vain yksi toinen aktivisti. Tilanne on samansuuntainen monissa maissa. Satsataan populistiliikkeisiin ja tulokset ovat sen mukaiset. Kuitenkin jo yli sata vuotta sitten todettiin, että työväenluokan vapautus on sen oma työ.

Marx kehitti ulospääsyopin. Emme voi ainakaan lyhyellä aikavälillä muuttaa perhekuvioita. Meidän on siis lähdettävä nykytilanteesta. Ahkeran katutoiminnan aikana olen todennut, että kiinnostus Kansan ääneen on kasvamaan päin. Pitäisi enemmän tilata lehtä ja levittää sitä muutenkin. Kun lukijat alkavat keskustella lehden esittämistä asioista, niin ehkä silloin löydämme yhteisen sävelen.

Tilanne on huolestuttava ja sen ovat todenneet myös suuret läntiset mediat. He toteavat Suomen valmistelevan sotaa. Siinä noudatetaan historiallisia perinteitä. Ennen sotaa ostettiin englantilaisia Vickers-hyökkäysvaunuja ja tykkiromuja. Nyt on Haglundin riemuksi ostettu Leopard II-hyökkäysvaunuja. Haglund ei ole käynyt armeijaa eikä ilmeisesti tiedä mitään Vickers-tykkien aiheuttamista tärykalvojen puhkeamisista ja vainajista, kun sodassa oma tykistö ampui lyhkäisiä väljentyneillä putkilla.

Kaikki Kansan äänen kannattajat liittykää yhteen.

Wäinö Pietikäinen

"Camorran miehet"

Maanantaina (2.3.) tuli päätösjakso otsikon mafia-sarjasta Ylen Teemalta. Julmankaunis sarja kuvitti "Camorran" toimintaa koko tunnekylläisyydellä, äärimmäisestä pelosta ja kauhusta rakkauteen ja hellyyteen. Tämän "tunnekylläisyyden" sai koko "Castellon" väki kokea yhteiskunnallisina vaikutuksina ja yhteiskunnallisena vaikuttamisena, kuten koko Italiakin poliittisena korruptiona ja rikollisuutena. Käsikirjoitus sisältää myös yhteiskunnallisen analyysin, miten järjestelmä tunkeutuu yksityisten ihmisten elämään kaikkine uhkineen ja tunteiden nostatuksineen, toivoineen ja epätoivoineen.

Cosa Nostra syntyi noin 150 vuotta sitten. Heti Italian yhdistymisen jälkeen se sai alkunsa Sisiliassa yhteiskunnallisena liikkeenä, eikä yhdistymiseen vähemmän luottavana. Se alkoi jo alusta pitäen suuntautua laittomuuden teille. Siitä ei koskaan ole tullut puhdasta rikollisjärjestöä, vaan jonkinlainen "monitoimiyritys", joka toimii kaikessa laillisessa bisneksessä, politiikassa ja kaikessa rikollisuudessa. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki italialaiset kohtaavat sen muodossa tai toisessa, tahtoen tai tahtomattaan. "Hyväveli-verkostot" ovat ulottuvampia kuin meillä. Kysymys on kuitenkin samoista asioista, ennen muuta rahasta, mutta myös vallasta, jolla ensin mainittua hankitaan.

Ihmiset sitoutuvat järjestelmään ja sen toimijoihin yleensä toimeentulon määräämin taloudellisin perustein. Uskollisista, "alamaisista", pidetään huolta. Tämä synnyttää pelkoja lojaaliuden riittävyydestä, säilyttää työ ja toimeentulo. Meilläkin järjestelmä ja sen toimijat antavat useille työn ja toimeentulon lisäksi erilaisia bonuksia "uskollisuudesta ja lojaaliudesta". Camorra tai mafia toimivat samoin, mutta toiminta suuremmalta osin kuin meillä (allekirjoittaneen arvio), rahoitetaan perinteisellä rikollisella toiminnalla. Taloudellista rikollisuutta, sen määrää ja merkitystä kansantaloudelle on mahdoton arvioida, sen enempää siellä kuin täällä.

Pelko yhdistää

Camorra, mafia tai Cosa Nostra ovat hierarkkisia, kuten yritykset tai demokraattisesti johtonsa valitsevat yhteisöt. Johdon valinta tapahtuu kuten yrityksissä, sisäpiireissä, joita myös yhteiskunnan "demokraattiset" valinnat alkavat muistuttaa verkostoineen, "hyvä-veli"-järjestelmineen ja vaalirahoituksineen, jotka tulevat yrityksiltä harmaine tai mustine osioineenkin. Camorralla ei ole "sukupuolikiintiöitä", joten naisten rooli on "esikunnissa", palvelujen luojina ja tarpeiden tyydyttäjinä.

Cosa Nostra (Sisilian mafia) on suunnilleen yhtä vanha kuin eurooppalainen järjestäytynyt työväenliike. Molempien syntyyn on vaikuttanut tyytymättömyys valtaan ja vallan käyttöön. Työväenliikettä voi tuolloin pitää vallankumouksellisena, kun taas Cosa Nostra oli "varovaisempi" rikkoessaan lakia. Se halusi olla päätöksenteossa mukana, valvomassa konservatiivisia rahavallan ja omistavan luokan etuja ja pitää luokkasuhteet ennallaan sekä samalla valvoa perinteistä rikollisuutta ja synnyttää "yhdistävää" pelkoa.

Pelolla hallittu tai koossa pidetty yhteiskunta ei ole missään eikä kenellekään vieras ajatus, joka tuottaa sanomisen vapauden rajat. Tämä toimii parisuhteesta suurimpiin hierarkioihin siten, että ei voi sanoa mitä "sylki suuhun tuo", vaikka psykologia kuinka hehkuttaisi "pahan olon ulospäästöä - purkamista". Tuolla pelolla on kunkin yhteisön normatiiviset rajat, jotka muuttuvat vallan keskittyessä. Lopulta "…vaikeneminen on kultaa". "Camorran miehet" saivat aikaan sen Italian Castellossa, "demokratiassa" väkivallan uhalla, toimeentulon menetysten uhalla, yhteiskunnallisten vapauksien ja oikeuksien menettämisen uhalla. "Oikeissa" demokratioissa "vaikeneminen" ja äänestämättömyys kertovat myös pelosta, että vaihtoehtoa vallalle ei uskalleta esittää tai media ei sitä uskalla julkituoda. Kysymys tässäkin on eri tahojen taloudellisista eduista, työstä ja toimeentulosta, "pelosta".

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj., Liljendal

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 20 e, Heikki Männikkö 33 e, Taina Mäenpää 4 e, Matti Järvinen 20 e, Larmo Lehtola 10 e, Tarja Männikkö 33 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Kai Kontturi 50 e, Jaakko Ahvola 30 e, Eira Kärki 25 e, Jorma Kangasniemi 5 e ja Leipäpappi 15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Hänestä tuntuu pahalta

Pankkiiri Björn Wahlroos vaatii rohkeutta hallitukselta. Ayliikkeen vallankäyttöä hän ei hyväksy (Savon Sanomat 9.5.2015). Vain oikeusvaltiossa voi tapahtua tällaista. Valtiolta varastetun Postipankin haltuunsa saanut keinottelija, isänsä poika, bin Wahlroos jakelee Keskisuomalainen-konsernin sanomalehdissä neuvoja tulevalle Sipilän hallitukselle.

Keskustajohtaja Juha Sipilän ajamaa yhteiskuntasopimusta ei syntynyt. Kumpujen yöstä on samalla noussut pelko, että ay-liike nousee taas vastustamaan välttämättömiä uudistuksia jopa yleislakolla uhaten kuten Esko Ahon tai Matti Vanhasen porvarihallitusten aikana. "Emme voi elää tilanteessa, jossa poliittisen vallan käyttäjät luovuttavat valtaansa muille, esimerkiksi järjestöille."

Mitäs jos suomalaiset työnantajat sanoisivat, että me panemme nyt täyden työsulun päälle, että emme me halua olla kansan valitseman eduskunnan kanssa enää tekemisissä. - Reaktio julkisuudessa olisi hirveä. Miksi me siis hyväksyisimme sen, että ay-liike sanoo sanan yleislakko. Eihän se ole sen ihmeellisempää. Jossain vaiheessa meidän täytyy kysyä itseltämme, mikä on oikeutettua. - Ei ole oikeutettua, että työnantajat julistaisivat täyden työsulun, mutta ei ole myöskään oikeutettua julistaa yleislakko.

Tässä maassa on pakko tehdä jotain, jos Suomessa halutaan vielä elää hyvin sukupolven tai kahden jälkeen. Strategisista tavoitteista yksi on Wahlroosin mielestä yli muiden. Taloudelliselle kasvulle on luotava edellytykset. Avain on siinä, että saadaan enemmän ihmisiä töihin. Se edellyttää, että Suomeen saadaan lisää investointeja. Se vuorostaan edellyttää, että palkkoihin saadaan sen verran joustoja, että joku tänne investoi.

Uusien investointien toisena suurena jarruna Wahlroos pitää verotusta. Tällä hetkellä me verotamme rikki sekä yksityiset henkilöt että yritykset. - Esimerkiksi sosiaaliturvaa joudumme panemaan uusiksi. Pelkkä sosiaalietujen indeksikorotuksista luopuminen neljäksi vuodeksi ei riitä. Meillä on järjettömiä tulonsiirtoja, joihin on kajottava, Wahlroos ennakoi.

Paha mieli Suomen puolesta

Björn Wahlroos, 62, aiheutti taannoin kohun siirtäessään kirjansa Ruotsiin. Vaihtoehtona oli Ranska, jossa hän asuu paljon. Kiistelty, mutta kuunneltu kauppatieteen tohtori antoi haastattelun Savon Sanomille ja kolmelle muulle maakuntalehdelle, koska hänestä tuntuu pahalta. - Minusta tuntuu aidosti sydämessä, että vahtivuorollani tämän maan tulevaisuuden toiveisiin on tullut valtava kolhu. Ei ole helppoa valtiolta varastetun omaisuuden piilottelijalla. Wahlroos nostaa kumpujen yöstä kauhean sanan yleislakko. Suomessa oli viimeksi yleislakko vuonna 1956. Siitä lähtien SAK:n johtajat ovat pelänneet yleislakkoa kuin langennut enkeli suitsuketta. Yleislakko on pullon henki, jota Lauri Lyly ei päästä vapaaksi. Lakkoa ei ehkä saada pysäytetyksi ohjelmoidusti. Me voimme elää onnellisina, kun poliittista valtaa ohjailevat wahlroosit.

Avaimen tarvittaviin joustoihin määritteli Heikki Haavisto vuonna 1994 Kauppalehtioptiossa : "EU:sta saatavaa talouspoliittista kuria en vähättelisi, se on positiivista sikäli, että meidän on hankala tehdä itse vaikeita ratkaisuja; supistaa valtion menoja, alentaa tulojamme ja sosiaaliturvaamme, pitää korkotaso alhaalla jne. Saamme EU:sta selvät normit, joihin voidaan viitata ja saamme päätöksentekoomme ryhtiä."

Kyllä tämän suomalaisen isänmaan ystävän sydän on kovilla, kun asuu paljon Ranskassa. Syy Ruotsiin päätymiseen saattaa olla epäilys, että ranskalaiset ryhtyisivät verottamaan häntä otsansa hiessä ansaitsemistaan miljoonista. Eräs ranskalainen miljonääri joutui jo siirtymään Venäjälle veropakolaiseksi. Kansan valitsema eduskunta tekee valintansa täysin vapaasti niiden eväiden perusteella, mitä wahlrooseja haastattelevat tiedotusvälineet sille tarjoavat.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti,14.5.2015

Täystyöllisyydelle ei ole... jatkoa siv. 7

Kassavirtaverotus

Myöhemmin talousprofessori Hans Werner Sinn on esittänyt ns. "kassavirtaverotusta" eli verotettaisiin yrityksen sisään virtaavan ja ulos virtaavan rahavirran erotusta. Silloin teknologialla aikaansaatu tuottavuushyöty tulisi jakovaraksi poliittisille päättäjille. Nyt teknologian tuottavuushyödyt ovat käytännössä laillistettua veronkiertoa, ja suomalaisen työn hedelmät katoavat osinkoina maan rajojen ulkopuolelle rikkaiden rikastuessa entisestään. Ne eivät palaa sieltä enää investointeihin eikä uusia työpaikkoja synny.

Tuloerojen revähtäminen on seurausta tästä verotuksen järjestelmäviasta, johon eivät edes poliittiset päättäjät ole ymmärtäneet reagoida. Ei, vaikka olen kaksi kertaa esitelmöinyt aiheesta eduskunnan auditoriossa jo 90-luvulla.

(Helsingin Sanomat ei julkaissut kirjoitusta.)

Ari Ojapelto, Tietokirjailija

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 14.9.2015 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaaressa, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 8.8.2015 alk. klo 11.00, os. Stusnäsintie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. Kysymyksiä: "Miten kansalaisten EU-tietoutta kehittämällä voidaan vahvistaa vakaata talous- ja sosiaalista kehitystä", Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama.

Tervetuloa

SUURPROTESTI 22.8.HELSINGISSÄ!

Joukkovoima - Kansanliike hallituksen kurjistamispolitiikkaa vastaan!

Ilmoitukset ja infot löydät ryhmän lisäksi täältä: joukkovoima.blogspot.fi

Varatkaa tämä päivä vapaaksi hallituksen vastaiseen protestiin. Koko viikko 34 on toimintaviikko.

Kutsu STP:n liittokokoukseen

Suomen Työväenpuolue STP ry:n jatkoliittokokous pidetään la 12.09.2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 11.00. Käsitellään sääntömääräisiä asioita, poliittista tilannetta ja syksyn toimintaa.

Tervetuloa!
Suomen Työväenpuolue STP ry. Hallitus

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

10.8.2015 Kunniakäynti neuvostolentäjien Lapinjärven muistomerkille

SFT osallistuu KTP:n Uudenmaan piirijärjestön ylläpitämään perinteeseen kunnioittaa ensimmäiseen Berliinin pommitukseen 1941 osallistuneen neuvosto-ilmavoimien raskaan nelimoottorisen pommikoneen pakkolaskussa menehtyneiden sotilaslentäjien muistoa. Kukkienlasku tapahtuu hautamuistomerkillä klo 12.00 Tilaisuudesta ja kulkuyhteyksistä tiedotetaan myöhemmin tarkemmin.

30.8.2015 kesäretki Hämeenlinnaan

SFT järjestää elokuun viimeisenä sunnuntaina retken Hämeenlinnaan. Tarkoitus on tutustua paikalliseen historiaan ja vuoden 1918 tapahtumiin sekä vierailla vankilamuseossa, jossa tiettävästi on esillä myös 1918 - 1944 välisen ajan poliittisten vankien kohtelusta kertova osuus. Matkan aikana huomioidaan myös Jean Sibeliuksen 150-vuotissyntymän juhlavuosi hänen syntymäkaupungissaan. Tilaisuudesta ja kuljetuksesta tiedotetaan myöhemmin tarkemmin.

16.9.2015 opintokerhon syyskauden avaus

SFT:n opintokerho jatkaa kesätauon jälkeen paneutumista Suomen vanhan Työväenliikkeen historiaan vuoden 1906 tilanteessa, jolloin oli juuri koettu Viaporissa kapinaan nousseiden venäläisten vallankumouksellisten tappio. Silloisessa tilanteessa kapinan onnistuminen oli kuitenkin ollut lähellä ja suomalainen järjestäytynyt työväki osallistui sekä välillisesti rautatiet tsaarille uskollisilta joukoilta katkaisemalla että osin suoraan aseellisesti venäläisten toveriensa tukemiseen. Kaikki kerhoillat pidetään Helsingissä Hermannin kerholla, Hämeentie 67 alk. aina klo 17.00

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

TTIP- neuvottelut osoittavat: EK ja ay- keskusjärjestöt kansaa vastaan

Kansalaisyhteiskunnan edustaja Marissa Varmavuori toi terveiset ulkoministeriössä TTIP-sopimusta käsitelleestä keskustelutilaisuudesta. Tämä TTIP- sopimus on EU:n ja USA:n välinen kauppa- ja investointikumppanuussopimus. Se on fantastinen, jos on uskominen ulkoministeriötä, EU:n komissiota ja Suomen ay-keskusjärjestöjä. Siksi ihmetyttääkin miksi TTIP- neuvotteluja ei käydä avoimin kortein.

Kuva: Heikki Männikkö

Marissa Varmavuori toi terveiset tapaamisesta TTIP-kysymysten osalta ulkoministeriön virkamiesten kanssa.

Tänään keskustelimme ulkoministeriön virkamiesten kanssa ja esitimme TTIP- sopimukseen liittyvät huolen aiheemme. Kansalaisyhteiskunnan kuuleminen näytti olevan ulkoministeriön virkamiehille välttämätön paha osana julkisuuskuvan kiillotusta. TTIP on yksi sopimus tällä hetkellä neuvoteltavista kansainvälistä kauppa- ja investointisopimuksista. Sitä puoltavat aktiivisesti Euroopan komission Suomen edustusto, ulkoministeriö ja ay-keskusjärjestöt. Kuulematta jäsenjärjestöjään ja liittojaan SAK on käynyt yhdessä EK:n kanssa lobbaamassa TTIP-sopimuksen puolesta Brysselissä.

Erilaiset TTIP sopimuksesta tehdyt arviot osoittavat kuitenkin, että Euroopan alueelta häviäisi 600000 työpaikkaa, joista 223000 Pohjois-Euroopasta. Onko huomioitu, kuka maksaa lisääntyvät sosiaalikulut, työvoiman uudelleen kouluttamisen ja työvoiman liikkumisen. Puhutaan suurista taloushyödyistä, mutta se mihin komissio viittaa on 0,05 % vuositasolla. Miksi luottaisimme virkamiehiin ja poliitikkoihin jotka asennoituvat asiaan näin. Eivät he huolehdi kansalaisten tai ympäristön hyvinvoinnista, vaan ajavat linjaa, että TTIP- sopimus on saatava hinnalla millä hyvänsä.

Kuultiin myös "lehmänkaupoista". EU ei halua markkinoilleen hormonikasvatettua. Siitä EU joutuu tekemään myönnytyksiä Yhdysvalloille. Vastineeksi USA vaatii ehdottomasti tuottajansuojan sisällyttämisen sopimukseen. Mitä se tarkoittaa? Talvivaaran voi ulkomainen taho ostaa pilkkahintaan. Jos Suomen valtio joutuu puuttumaan esimerkiksi ympäristölainsäädännön osalta uuden omistajan toimintaan, voi se tuottajasuojaan vedoten vaatia Suomen valtiolta korvauksia toimintansa rajoittamisesta.

Ei voida luottaa sellaisiin virkamiehiin kuin Kimmo Sinivuori. Hän toimii ulkoministeriön kauppapoliittisessa yksikössä työnään tuottajasuojakysymykset. Aiemmin hän toimi myös EFILA- järjestössä lobbaamassa tuottajansuojaa näihin sopimuksiin. Miten hän voi edelleen toimia ulkoministeriön kauppapoliittisessa yksikössä? Asian tultua ilmi hän erosi EFILA:sta, mutta jatkaa edelleen ulkoministeriössä.

Voimmeko luottaa Alexander Stubbiin, joka sai vaalirahoitusta White & Case lakifirmalta, joka on käytetyimpiä lakifirmoja, kun ratkaistaan tuottajasuojaan liittyviä kysymyksiä. Monista Euroopan maista ja Yhdysvalloista poiketen Suomen ay-keskusjärjestöt eivät vastusta näitä sopimuksia.

Eurooppalainen kattojärjestö ETUC (EAY) on kritisoinut TTIP-sopimusta, kuten monet pienemmät liitot kummallakin puolella Atlantia, mutta SAK EK:n kanssa käy Brysselissä ihan toisenlaista taistoa. Emme voi luottaa siihen järjestöön. Ainoa toivo tällä hetkellä ovat tavalliset ihmiset ja heidän kriittiset äänet, jotka kuuluvat SAK:n. MTK:n, STTK:n ja AKAVA:n piiristä. Niissä on sisäistä ristiriitaa, jota pitää kasvattaa.

Marissa Varmavuoren puheenvuorosta toimitti Heikki Männikkö

Voitonpäivänä Maailmanrauhan patsaalla

Voiton päivänä lauantaina 9.5.2015 kansalaisjärjestöt ja yksityiset ihmiset järjestivät Maailmanrauhan patsaalla puhe- ja keskustelutilaisuuden. Tilaisuuden lopuksi hyväksyttiin oheinen arvio, joka päätettiin jakaa tiedotusvälineille.

Puhumassa Rauni Salminen.

Tänään lauantaina 9.5.2015 tulee 70 vuotta, kun natsi-Saksa antautui ehdoitta ja lopullisesti. Aamuyöllä Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat sopimuksen ehdoitta antautumisesta. Tähän päättyi verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria ja mittaamattoman aineelliset vahingot vaatinut maailmansota. Tämä sota oli seurausta saksalaisen suurpääoman imperialistisesta pyrkimyksestä anastaa Neuvostoliitolta sen alueita ja voimavaroja.

Tänään kuitenkin globaali ylikansallinen pääoma tavoittelee uudelleen jopa sotilaallisin toimin alueita ja taloudellisia resursseja, kuten kehitys mm. Lähi- Idässä ja Pohjois-Afrikassa osoittaa. Toisen maailmansodan lopputulos halutaan unohtaa ja kieltää. Näin on menetelty useissa Euroopan maissa ja itse EU on muuttanut Voiton päivän Eurooppa-päiväksi, jolla halutaan mitätöidä natsi-Saksan tappion yhteiskunnallista merkitystä. Vastoin tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia, Nato on tunkeutunut aivan kiinni Venäjän rajoihin ilmiselvänä pyrkimyksenään horjuttaa Venäjän sisäpoliittista tilannetta.

Maailman taloudellinen kriisi ja siitä seurannut ylikansallisten suuryritysten pyrkimys saada uusia voimavaroja Venäjän alueelta on yksi perussyy syntyneeseen tilanteeseen, eikä se luonteeltaan poikkea lainkaan siitä tilanteesta, joka vallitsi ennen toista maailmansotaa.

Ukrainassa syntynyttä tilannetta hyväksikäyttäen on aloitettu perusteeton Venäjän vastainen mediavyörytys. Jokainen asiantuntija osasi ennakoida, että yritys siirtää Nato:n kontrolliin venäläinen Krim, jossa on vuosisatojen ajan sijainnut yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista, oli vaarallinen yritys, joka ei voinut onnistua. Tämä osoittaa nato-haukkojen valinneen tien, jolla yritetään tavalla tai toisella väkivaltaisesti horjuttaa Venäjän poliittista tilannetta. Tämä on uhkarohkeaa ja tietoista seikkailupolitiikkaa.

Meillä Suomessa voimistetaan Venäjä-vihamielisyyttä, jota tiedotusvälineet aivan avoimesti Ulkopoliittisen- ja Aleksanteri-instituutin, valtion- ja sotilasjohdon ym. hyväksymänä levittävät. Kaiken tämän keskellä suljetaan silmät Ukrainassa tapahtuvalta natsimieliseltä raa'alta väkivallalta. Fasismista saadun voiton ja toisen maailmansodan päättymisen 70-vuosipäivänä lauantaina 9.5.2015 Me tilanteesta huolestuneet kansalaiset ja järjestöt esitämme ja vaadimme:

1. Tulee palauttaa ystävällismieliset perinteiset rauhanomaiset naapuruussuhteet Venäjän kanssa
2. Tulee torjua Nato-jäsenyys ja katkaista kaikki Nato-yhteistyö
3. On peruutettava Nato:n kanssa sovittu "isäntämaasopimus"
4. On palattava perinteiseen Paasikiven-Kekkosen -linjan mukaiseen puolueettomuuspolitiikkaan ja lopetettava asiaton Venäjän vastainen mediavyörytys
5. Toisen maailmansodan tuloksen ja rauhansopimusten vastainen historian vääristely tulee lopettaa.

Suomen on erottava eurosta!

Suomalaisille on vuosikausia selitetty, että euroalueen talousongelmat johtuvat USA:sta vuonna 2008 alkaneesta asuntokuplan puhkeamisesta ja siitä seuranneesta kansainvälisestä lamasta. Eurokriisin syyksi on viralliselta taholta kerrottu joidenkin euromaiden holtiton taloudenpito.

Euro, EKP ja EU-komissio ovat kriisin syypäitä

Tällaisen arvion esitti: Suomen valtiovarainministeriön ylin virkamies valtiosihteeri Martti Hetemäki toukokuussa Kansantaloudellisessa aikakauskirjassa. Krjoituksessaan Eurokriisin syyt ja euroalueen tulevaisuus Hetemäki toteaa, että kriisimaat ovat onnettomien olosuhteiden uhreja ja kriisille otolliset olot ovat euron ja euroalueen keskuspankin EKP:n syytä. Kriisin kärjistyminen johtui Hetemäen mukaan keskeisiltä osin EU:n komission onnettoman talousohjauksen kohtalokkaista virheistä. Samat virheet ovat sittemmin pitkittäneet kriisiä.

Kriisien piti kehittää EU:ta

EU:n talous- ja rahaliiton (EMUn) ja yhteisvaluutan riskit tiedettiin jo parikymmentä vuotta sitten. Euroalueen todennäköinen ajautuminen talous- ja rahoituskriisiin oli EU:n sisäpiirin ja rahaliiton rakentajien tiedossa. Rahaliiton valmisteluasiakirjat varoittivat, että pelkän rahan ja rahapolitiikan yhdistäminen ilman talouspolitiikan keskittämistä olisi vaarallinen uhkayritys. Rahaliiton rakentajat noudattivat EU:n isäksi kutsutun Jean Monnet'n neuvoa, jonka mukaan Euroopan yhdentyminen on mahdollista vain kriisien avulla.

Euroalueen reunamaiden korot laskivat eniten, ja miksi raju ylivelkaantuminen vei juuri reunamaat kriisiin – ja mitkä olivat eurokriisin keskeiset syyt: 1) Euro poisti euromaiden väliltä valuuttakurssiriskin, mikä poisti yhden luontaisen pidäkkeen maasta toiseen virtaavien pääomien liikkeiltä. 2) EKP alkoi euroajan alusta asti tarjota keskuspankkirahoitusta kaikille euroalueen pankeille hyvin laajaa vakuusmateriaalia vastaan samoilla ehdoilla, pankin luottokelpoisuudesta riippumatta. 3) Kaikkien eurovaltioiden velkakirjat kelpasivat euroajan alusta asti EKP:n keskuspankkirahoituksen vakuudeksi täydestä arvostaan kunkin valtion todellisesta talouskunnosta ja luottokelpoisuudesta riippumatta. Valtioiden velkakirjoista tuli virallisesti riskittömiä.Euroalueen sisälle ja erityisesti sen heikoimpiin osiin syntyi velkakupla vailla vertaa.

Ilman euroa ei olisi eurokriisiä

Korkojen jyrkkä lasku ja raju velkaantuminen aiheutti eurokriisin. Hetemäellä on selitys siihenkin, miksi näin ei käynyt ja miksi tämäkään ei ollut kriisimaiden syytä. Hänen mukaansa talouspolitiikan vauhtisokeus oli komission syytä. Komission talouspolitiikan ohjausvirheet ensin kiihdyttivät nousukauden ylikierroksia ja velkakuplan paisumista. Kriisin Valtionvarainministeriön EMU-raportin mukaan "Valtio, jonka oma keskuspankki valvoo kansallista rahaa, voi periaatteessa aina kattaa kansallisen valuutan määräiset velkansa ja turvata pankkiensa maksuvalmiuden. Yksittäinen euromaa ei sen sijaan kontrolloi euron liikkeeseen laskua, eikä sen kyky hoitaa kaikissa olosuhteissa euromääräinen velkansa ole siten turvattu." Liittovaltioita ei ole koskaan historiassa rakennettu ilman sotia. EU:ta pyritään rakentamaan talouskriisien ja kaaoksen kautta. EU tai euroalue ei ole ihanteellinen valutta-alue eikä se sellaiseksi tule. Siksi yhteisvaluutta tulee aiheuttamaan kriisejä niin kauan kuin tämä epäinhimillinen ihmiskoe jatkuu. Suomen tulee ensi tilassa irtaantua eurosta, jos haluamme saada taloutemme nousuun ja hyvinvointivaltio pelastetuksi.

Suomen Työväenpuolue STP:n hallitus

Kirje ammattiyhdistyksille

3.6.2015 pitämässään kokouksessa yhdistyksemme päätti lähettää tämän avoimen kirjeen ay-toimijoille todettuaan maan hallituksen ryhtyneen näköjään yksissä tuumin Elinkeinoelämän keskusliiton kanssa sodanjälkeisen Suomen röyhkeimpään hyökkäykseen sekä ay-liikettä että vähävaraista kansanosaa vastaan. Tavoitteena lienee antaa kehittyä maahan laaja uuskurjalisto!

Arvioimme, että koko ammattiyhdistysliikkeen pitää nyt ryhtyä ponteviin toimiin moisen kehityskulun pysäyttämiseksi. On esitettävä vaatimus laajan leikkauslistan tosiasiallisesta perumisesta – ei selittelystä. On osoitettava, että hyvinvointipalvelujen vaatimat varat on helposti koottavissa kitkemällä harmaa talous ja verokikkailu. Veronkierto on säädettävä niin kalliiksi ja vaikeaksi, että se ei yksinkertaisesti kannata. Valvontaan on annettava riittävästi voimavaroja.

Osinkotulojen verotus keskimäärin eurooppalaisella tasolla tuo myös muutaman miljardin lisää vuodessa valtion kassaan. Eläkeiän nostosta on luovuttava, olihan se alun perin "jukran huono idea". Suurimpia ja pienimpiä eläkkeitä sen sijaan on syytä lähennyttää (vrt. halpuuttaa). Lähikauppa kiittää.

Pauli Eskelinen
ent. luottamusmies,
SKP:n rivijäsen

Kansan ääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/15, marraskuu-joulukuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kansa odottaa ay-liikkeeltä ryhtiä

Kuva: Antero Nummiranta

Eläkeläiset kokoontuivat Helsingin kansalaistorille 8.10. vaatimaan aiottujen leikkausten perumista, mutta "johtajat" esittivät "oikeudenmukaisia leikkauksia". Omat koirat purivat.

Kolmen ässän kiristysohjelma herättää kansassa suuttumusta. Nähdään oikein, että tavoite on kasvattaa vain omistajien voittoja. On organisoitu oloissamme isoja protesteja. Ay-johtajat ja "vasemmiston nokkamiehet" haukkuvat sujuvasti hallitusta, mutta lupautuvat heti perään mukaan "talkoisiin". Emme suostu kasvattamaan enää kapitalistien voittoja. Ay-liikkeen ja eläkejärjestöjen tehtävä on huolehtia jäsentensä eduista.

Sivut 4, 8, 10 ja 11

Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen

Kuva: Heikki Männikkö

Narinkkatorilla toivotettiin 3.10. maahanmuuttajat tervetulleiksi. Torin toisella puolella vaadittiin rajojen sulkemista.

Tänä syksynä USA:n johtamien imperialististen sotien seuraukset ovat tv-ruutujen sijaan tulleet kotiovillemme ja saaneet useilla paikkakunnilla harhaanjohdetuilta joukkioilta kylmän vastaanoton. Helsingin Narinkkatorilla edistykselliset ihmiset toivottivat kuitenkin sotaa pakenevat ihmiset tervetulleiksi. Kriisin aiheuttajia ovat uusliberalistinen kapitalismi, EU, USA ja Nato. Niitä meidän tulee vastustaa ja löytää nykyiselle yhteiskuntajärjestykselle vaihtoehto.

Sivut 3, 15 ja 16

Vesivarantojen yksityistäminen estettävä

Kuva: Heikki Männikkö

Perinteinen kaivo Punkaharjulla. Katso KÄ 2a/15.

Uusliberalismi kehittyy yhä vaarallisempaan suuntaan. Ei riitä, että luonnonvaroihin haetaan hallintaoikeuksia sodan keinoin. Samaan aikaan pyritään yksityistämään ja patentoimaan jopa kasvit, eläimet ja juomaveden varannot. Suunnittelemattoman kasvun ja veden likaamisen seurauksena monilla alueilla maailmassa, jopa paikoin Suomessa, puhdas vesi alkaa loppua. Kapitalistit hamuavat vesivarantoja itselleen kuten Monsanto yksinoikeutta viljelymaan omistukseen.

Katso sivu 13

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 26.10.2015

Hallituksen esitykset torjuttava päättäväisesti

Juha Sipilän johtama SSS-hallitus on käynyt ennennäkemättömän ankaraan hyökkäykseen työväenluokkaa vastaan. Sipilän hallitus on todellisuudessa nukkehallitus, sillä sen toimintaa ohjaa käytännössä Elinkeinoelämän keskusliitto (EK). Työnantajien ja suurkapitalistien EK on saanut kirjattua SSS-hallituksen ohjelmaan suuren osan keskeisistä tavoitteistaan, ja jälki on rumaa.

Valtamedian avustuksella hallitus ja EK ovat onnistuneet luomaan kansan keskuuteen paniikkitunnelman. Hallitus ja suurkapitalistit ovat uskotelleet kansalle, että ellei palkkoja, sosiaaliturvaa ja eläkkeitä leikata, hukka perii meidät. Sipilän hallitus ei ole antanut tosiasioiden häiritä toimintaansa; tosiasiat kun puhuvat kiistatta sen politiikkaa vastaan. Sipilä tyrmäsi ylimielisesti talousnobelisti Joseph Stiglitzin perustellun näkemyksen, jonka mukaan leikkauspolitiikka vain pahentaa talouden ahdinkoa.

SSS-hallituksella ei tietenkään ole, eikä voikaan olla, minkäänlaista aikomusta parantaa tavallisen kansan ahdinkoa, työttömyyttä, toimeentulovaikeuksia ja syrjäytyneisyyttä. Hallitus saa käskynsä suurkapitalisteilta, joten on luonnollista, että hallituksen toimenpiteet tähtäävät ainoastaan kapitalistien voittojen turvaamiseen ja kasvattamiseen. Hallituksen toimet merkitsevät jättimäistä tulonsiirtoa työntekijöiltä pääoman hyväksi. Tätä kuvastaa hyvin myös hallituksen haluttomuus puuttua suurpääoman harjoittamaan massiiviseen veronkiertoon, joka on hyvinvointivaltion rapautumisen eräs perussyy.

Lupaukset uusista työpaikoista vailla pohjaa

Hallituksella on kanttia valehdella päin naamaa, että palkkojen ja työttömyysturvan leikkauksilla sekä työajan pidennyksillä tähdätään uusien työpaikkojen luontiin. Avainministerit ovat puhuneet jopa 100 000 uudesta työpaikasta. Ministereiltä on talouden alkeistiedot hukassa tai sitten he todella valehtelevat härskisti ja täysin tietoisesti. Työajan pidentäminen näet kasvattaa työttömyyttä ja lyhentäminen vähentää työttömyyttä. Palkkojen leikkaukset kasvattavat yritysten voittoja, mutta eivät välttämättä tuo ainuttakaan uutta työpaikkaa. Työttömyysturvan leikkaukset ainoastaan pahentavat työttömien ahdinkoa.

Sipilä joutuikin jälleen ainoastaan vetoamaan yrityksiin työpaikkojen synnyttämiseksi – aivan kuten hän aiemmin vetosi yritysjohtajiin, jotta nämä tulisivat mukaan "yhteisiin talkoisiin" talouden tervehdyttämiseksi. Tosiasia kuitenkin on, että kapitalistisesta järjestelmästä tulee toimintakyvytön ilman työttömien reserviä, jonka avulla hillitään työvoiman hintaa. Siksikin on selvää, ettei porvarihallitus oikeasti voi pyrkiä parantamaan työllisyystilannetta – korkeintaan se pyrkii kosmeettisiin parannuksiin, joilla rauhoitellaan kansaa.

Ammattiyhdistysliike on kovan paikan edessä. Mihinkään hallituksen esittämiin heikennyksiin ei missään tapauksessa pidä suostua. Esitys viiden prosentin "kilpailukykyloikasta" tulee tyrmätä heti alkuunsa. Myöntyminen hallituksen perusteettomiin vaatimuksiin vain kannustaisi työnantajaleiriä repimään yhä enemmän työntekijöiden selkänahasta. Suomella ei ole kilpailukykyongelmaa, vaan syyt taloudelliseen ahdinkoon löytyvät aivan muualta. Mikäli suurkapitalistit laitettaisiin maksamaan osuutensa yhteisestä kakusta, ei mistään "kestävyysvajeesta" olisi puhettakaan. Hallitus ei kuuntele järkipuhetta, joten sitä on vaadittava muuttamaan kurssiaan – tai pakotettava eroamaan - joukkovoiman avulla.

Toimituksen pääkirjoitus
Tommi Lievemaa

Tarvitaan koko työkansan yhteistoimintaa

Suomessa toimii sodanjälkeisen ajan oikeistolaisin hallitus. Se toteuttaa kovaa uusliberalistista markkinaehtoista politiikkaa, mikä on vienyt meidät kuilun partaalle, josta nykypolitiikan raameja toteuttaen on mahdoton nousta ylös. Tilanteessa, jossa työväenliike on kykenemätön järjestämään tälle vastavoimaa, pääomapiirit ovat valtiovallan avustuksella kyenneet muuttamaan ihmisten toimeentulon leikkaukset voittojaan ja kilpailukykyään lisääväksi tekijäksi. Kovassa markkinataloudessa jo sen sisäisten lainalaisuuksienkaan johdosta ilman työkansan voimakasta vastarintaa tätä kehitystä ei kyetä katkaisemaan. Surkeimman osoituksen tästä tarjoaa Antti Rinne, joka toteaa hallituksen suorittamien leikkausten olevan vain väärin kohdistettuja. Vaihtoehtoa nykymenolle sen kummemmin ammatillinen kuin poliittinenkaan työväenliike ei ole kyennyt esittämään.

Jo pitkään maamme poliittinen tilanne on huonontunut. Olemme esittäneet uusliberalistista politiikkaa vastustaville ja siihen kriittisesti suhtautuville tahoille yhteisen rintaman organisoimista torjumaan harjoitettua politiikkaa. Ensimmäiseksi tavoitteeksi olemme esittäneet, että "meidän tulee yhdessä kehittää uskottava poliittinen vaihtoehto uusliberalistiselle riistokapitalismille". Olemme myös todenneet, että yksikään nykyisistä uusliberalismia vastustavista voimista ei yksinään kykene vastavoimaa nykymenolle organisoimaan, vaan siihen tarvitaan kaikkien yhteistyötä.

Eduskuntavaalien yhteydessä esitimme: "Tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Pääomien viennin ja globaalin keinottelun asemesta yritysten voittoja tulee ohjata kansallisen tason sijoituksiin ja investointeihin. Leikkausten ja yksityistämisen sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen ja tulojen sekä pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Ylikansallisen lainsäädännön sijaan tulee kehittää demokraattisen yhteistyön Eurooppaa. Siksi meidän tulee irtaantua EU:sta ja sen yhteiskuntapolitiikasta. Suomen kansallinen valuutta on palautettava." Katsoimme näiden tavoitteiden heijastavan hyvinkin kaikkien muutosta haluavien voimien näkemyksiä.

Tällä hetkellä hallituksen ja EK:n toimet herättävät ihmisissä vastarintaa ja on organisoitu maamme oloissa suuria protestitapahtumia. Tällaisia olivat mm. lastenhoitohenkilökunnan "kaksi kättä"-tapahtuma, joukkovoiman mielenosoitus "leikkauksia vastaan" sekä ammatillisten keskusjärjestöjen "kolmen ässän hallituksen toimien vastainen tapahtuma" Rautatientorilla. Myös opiskelijat sekä monikulttuurisuuden puolustajat ovat kokoontuneet suurin joukoin.

Tosiasia kuitenkin on, että tavoite uusliberalismin vastaisen yhteisrintaman kehittämisestä ei ole vielä synnyttänyt "suurta kansanliikettä". Vasta viime aikoina on noussut esiin yksittäisiä arvioita poliittisen yhteistyön välttämättömyydestä. Nämä pienet merkit työkansan yhteisrintaman suuntaan ovat arvokkaita ja merkittäviä.

Poliittisella taivaalla näkyy muitakin pahoja merkkejä. Eurooppaan suuntautuu lähihistoriamme voimakkain muuttoaalto. Tämä on seurausta USA:n, EU:n, Israelin ja Saudi-Arabian Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa harjoittamasta politiikasta, joka on tähdännyt alueen hallitusten syrjäyttämiseen ja näiden maiden taloudellisten voimavarojen siirtämiseen kansainvälisen pääoman kontrolliin.

Ensimmäisessä vaiheessa alueen taloudelliset varannot on jaettu uusien toimijatahojen kesken. Toisessa vaiheessa alueen asukkaiden ollessa pakotettuja jättämään kotimaansa, näiden ihmisten omaisuudet on jaettu rikollisesti "uusille kapitalisteille" ja kolmannessa vaiheessa heidän käteisvaransa on ryöstetty rikollisille toimijajärjestöille. Euroopassa ja mm. Suomessa nämä ihmiset kohtaavat populistisen oikeiston taholta kasvavaa vastarintaa.

EU:n Vastainen kansanrintama katsoo, että omat päättäjämme ovat osaltaan syypäitä tähän "kansainvaellukseen". Kuitenkin tästä huolimatta nämä ihmiset tulee ottaa vastaan. Ainoa keino tilanteen korjaamiseksi on muuttaa sitä pääomapiirien politiikkaa, joka tämän tilanteen on aiheuttanut. Nämä ihmiset ovat saman politiikan uhreja kuin ne ihmiset, joita kohtaan "kolmen ässän joukkue" nyt harjoittaa kiristyspolitiikkaansa. Pitkässä juoksussa politiikan muuttamiseen tarvitaan koko työkansan yhteistoimintaa. Siihen joukkoon lukeutuvat myös nämä maahanmuuttajat.

EU:n Vastainen Kansanrintama
Helsinki 5.10.2015

Väärinymmärtämisen anatomiaa

Työkansan maailmankatsomus selvittää käsiteparia "muoto ja sisältö", sillä asian ulkoinen muotohan ei anna suoraan selkoa sen todellisesta sisällöstä. Tieteellisen tutkimuksen tehtävä on selvittää juuri asioiden todellista sisältöä. Tämä on ongelma yhteiskunnan piirissä, jossa tällaista tutkimusta ei ole. Ajatelkaamme Saksan juutalaisväestöä. Historiallisista syistä johtuen sen piirissä oli muuta väestöä enemmän sivistyneistöä ja talousvaikuttajia. Yhteiskuntakriisin kärjistyessä kohdistettiin huomio juutalaisten asemaan. Kun yhteiskuntakriisin todellinen aiheuttaja oli kapitalistinen pääoma, niin ulkonaisten yhteyksien perusteella osoitettiin juutalaisväestö ongelmien aiheuttajaksi. Saksan kapitalistien oli helppo näillä ulkonaisilla perusteilla houkutella kansa fasismin kannalle.

Jugoslavian hajoamissodissa toimeenpanivat kapitalistipiirit entisen Jugoslavian omaisuuksien uusjaon. Sodat Balkanilla käytiin kansallisia ja uskonnollisia rajoja noudattaen, koska ihmiset voitiin ulkonaisiin seikkoihin vedoten ohjata syyllistämään toiset kansallisuudet tai uskontokunnat sotien aiheuttajiksi. Taustalla hääräilivät Saksa ja USA:ta lähellä olevat pääomat. Ulkoinen muoto ja asioiden todellinen sisältö saatiin ihmismielissä heittämään häränpyllyä.

Mitä haemme tällä päättelyllä? Kapitalistipiirien suorittama omaisuuksien uusjako Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa on johtanut EU:n ja USA:n tuella hallitusten syrjäyttämisiin sekä sotiin ja tämän seurauksena Eurooppaan suuntautuvaan kansainvaellukseen. Kun ei tunneta kapitalismin sisäistä yhteiskunnallista dynamiikkaa eli sen sisältöä, tehdään johtopäätökset asioista pelkän ulkoisen ilmenemismuodon perusteella ja syyllistetään aiheutuneista ongelmista pakolaiset. Tämä on aivan yhtä vaarallista, kuin oli Saksassa antautua Hitleriläiselle jallitukselle.

Meillä esiintyy ryhmiä, jotka suhtautuvat kriittisesti EU:iin ja näkevät sen kautta itsenäisyytemme uhatuksi. He eivät kuitenkaan aina osaa tai halua nähdä ongelmien perussyynä porvarillisen järjestelmän ristiriitoja. Siksi he asiaperusteissa turvautuvat valeteorioihin ja esittävät ongelmien aiheuttajiksi esim. Bilderberg-ryhmän tai vapaamuurarit. Nämä ovat korkeintaan kapitalistien työkaluja, mutta näyttäytyvät näkyvyydellään ongelmien aiheuttajilta. Uskominen tähän helpottaa kyllä eliitin haukkumista, mutta vapauttaa kapitalistit vastuusta.

Aivan oikein monet näkevät tällä hetkellä Venäjän ulkopolitiikan vastapainona EU:n ja USA:n ulkopolitiikalle. Venäjän ulkopolitiikan puolustaminen edellyttää kuitenkin lännen arvostelua. Kun tässä yhteydessä ei uskalleta arvostella lännen kapitalistipiirejä (koska Venäjälläkin hallitsevat kapitalistit), esitetään jälleen taustavoimina "Bilderbergiläiset" ja vapaamuurarit. Nyt Venäjän puututtua Syyrian sotaan, esittävät nämä "salaliittoteoreetikot", että ISIS-järjestö käänsi joukkonsa matkalle kohti Eurooppaa ja nyt meitä uhkaa islamilainen invaasio. Tässäkään ei tutkita asioiden taustoja, vaan tehdään johtopäätös liittämällä kaksi toisistaan irrallaan olevaa asiaa yhteen.

Tällaiset kestämättömät päätelmät ovat vaarallisia. Ne vapauttavat vastuusta todellisen syyllisen, kapitalistin ja kohdistavat työkansan huomion väärään suuntaan. "Satuihin uskovat ihmiset" ovat ohjattavissa työkansan vastaisiin pääomapiirejä hyödyttäviin poliittisiin manöövereihin ja näin oikeassa elämässä tapahtuukin. **(KÄ/toim.)**

Riskikapitalistit ja parasiitit apajilla

Lähi-Idän sodan seurauksena on valtava väkijoukko lähtenyt pakosalle Syyriasta, Irakista sekä myös Iranista, jossa kahdelle miljoonalle afgaanille ei tulla uusimaan tilapäisiä työsopimuksia. Afrikasta tulee levottomuuksien ja muiden syiden takia myös tuhansittain ihmisiä kohti Eurooppaa. Heidän päämääränään on saada turvapaikka Saksasta tai Pohjoismaista, joissa turvapaikan saanti on helpompaa. Ruotsiin saapuu tänä vuonna ehkä 100 000 pakolaista. Ruotsin hallitus on luvannut turvapaikan kaikille syyrialaisille, jotka saapuvat maahan.

Ruotsin asuntotilanne

Ruotsissa pakolaistilanne on ongelmallinen, sillä pakolaiset saapuvat maahan, jossa asuntotuotanto on ollut Euroopan kalleinta. Harvojen vapaiden asuntojen laatu on kehno ja asuntoja rakennetaan vähän. Samalla asuntojen hinnat nousevat hurjaa vauhtia: puolessa vuodessa ovat asuntojen hinnat nousseet suurkaupunkialueilla 20-25 %. Samaan aikaan puhutaan asuntokuplasta, joka on räjähtämässä syliin. Suuri osa Ruotsin kunnista on ilmoittanut asuntojen puutteesta. Viime syksynä 30 000 opiskelijaa etsi epätoivoisesti asuntoa itselleen voidakseen aloittaa opiskelunsa. Pakolaiset saapuvat myös maahan, jossa on iso työttömyys. Lähes puoli miljoonaa ihmistä on työttöminä.

Keinottelu kukoistaa

Koska tilanne on tällainen, niin riskikapitalistit, keinottelijat ja muut parasiitit ovat ilmestyneet apajille. Maahanmuuttoviraston on sijoitettava turvapaikkaa etsineet väliaikaisin asuntoihin, kunnes heidän asiansa on käsitelty. Virasto joutuu ilmoittamaan paikkojen tarpeesta eri tavoin ja tällöin ilmestyvät keinottelijat esiin. He tekevät tarjouksensa ja tilojen tarkastamisen jälkeen paikat hyväksytään tai hylätään. Paikat ovat ympäri Ruotsia eri kunnissa. Kuntien ongelmana on se, että he joutuvat maksamaan osan maksuista, jotka ovat huikeita.

Yksinäiset lapsipakolaiset

Summat ovat vielä suurempia yksintulleiden lapsipakolaisten kohdalla, sillä kunnat ovat velvollisia ottamaan heidät vastaan eivätkä voi kieltäytyä ylihinnoista, joita riskikapitalisti vaatii. Kunta saa tukea esim. Göteborgissa 1500 kruunua/lapsi/vrk, kun hinta saattaa olla 3500 kruunua/vrk. Tänä vuonna oletetaan tulevan noin 15 000 yksin saapuvaa lasta. Kummallista on, että esim. Trelleborgista monet näistä rekisteröidyistä lapsista katoaa. Kukaan ei tiedä eikä ehdi tutkia heidän kohtaloaan enempää.

Narinkkatorilla Helsingissä järjestettiin 3.10. kaksi mielenosoitusta. Toisessa syyllistettiin maahanmuuttajat. Toisessa syylliseksi vallitsevaan tilanteeseen nähtiin uusliberalistinen kapitalismi, josta myös tämä kuva.

Kuva: Heikki Männikkö

Pakolaisilla rahastetaan useassa portaassa. Lähtömaissa väkivaltaisuuksien avulla kansainvälinen pääoma kahmii osuuksia. Rikolliset tienaavat ryöstämällä ihmisten omaisuuden. Tulomaissa yksityinen pyrkii rahastamaan julkisia varoja jne. Syy ei ole pakolaisissa vaan uusliberalistisessa politiikassa. Se tulisi nähdä.

Ruotsi on varannut 8,9 miljardia kruunua tukea pakolaisvastaanotolle. Suuri osa rahoista siis menee yksityisille yhtiöille, jotka poimivat satojen miljoonien voitot itselleen. Attendo-niminen yhtiö poimi itselleen varoja 24 %:n tuottavuudella. Yhtiöt sijoittavat asuntoloihinsa enemmän väkeä kuin sinne saa ja lisäävät voittojaan. Finanssianalyytikot puhuvat "äärettömän tuottoisasta" toiminnasta. Vuonna 2014 oli Attendo Individ och Familj AB:n voitto 199 miljoonaa kruunua, joista se ei tietenkään maksanut veroa. Rahat lähetettiin organisaatiossa ylöspäin ja nollattiin siellä ja siirrettiin todennäköisesti veroparatiisiin niiden 20 miljardin joukossa, jotka katoavat vuosittain maasta veronkiertona.

Wallenbergit

Ruotsin rikkain perhe, Wallenberg, on tietysti myös mukana julkisten varojen ryöstämisessä. Wallenbergien hoitoyritys Aleris, jonka Mölndalin asuntoloiden kautta pakolaiset ohjataan eteenpäin yhteiskuntaan, ottaa yli 60 000 kruunua kuukaudessa yhdestä pakolaislapsesta! Investorin pääjohtaja näkee positiivisena sen, että yhtiö tienaa rahaa hädänalaisilla ja puolustaa voittoja.

Entinen kansanedustaja ja nydemokratilainen Bert Karlsson, joka vastusti aiemmin pakolaisia ja jolla oli rasistisia mielipiteitä, näyttää nyt olevan heidän suurin suosijansa 30 asuntolalla. Ne ovat tuoneet tänä vuonna noin 137 miljoonaa kruunua hänen yritykselleen Jokarjo AB:lle. Hänen kaksi lastansa ovat saaneet pari miljoonaa vain bonuksina toiminnasta. Yrityksen kirjanpidollinen voitto oli 24 miljoonaa kruunua.

Ruotsissa voi kuka tahansa tehdä tarjouksen turvapaikkakodin pitämisestä. Yksityiset ovat tarjonneet myös huoneistoja maksuja vastaan. Mitään suurempaa kontrollia ei ole valtavan väkijoukon tullessa maahan. Viranomaiset eivät kerta kaikkiaan ehdi tehdä kaikkea, vaan pyrkivät kuntien kanssa ratkaisemaan ongelmat. Nyt ollaan jo siinä vaiheessa, että pääministeri Lövén ja hallitus ovat päättäneet ottaa teltat käyttöön kuun vaihteesta. Asuntopaikat ovat loppumassa ja hullunmylly jatkuu keinottelijoiden kera.

Pakolaisasiat valtion hoitoon

Nämä henkilöt ja yritykset ovat jo muutoinkin kaivamassa kultaa julkisen sektorin varoista. He tekevät sitä vanhainhoidossa, sairaanhoidossa ja nyt pakolaiskysymyksessä. Verorahat valuvat maasta. Pakolaiskysymyksen pitäisi olla markkinoista vapaa. Varat pitäisi juuri hakea ehkä näiltä keinottelevilta yrityksiltä, jos ei uskalleta rikkoa EU:n lakia kilpailusta ja tarjonnasta. Pakolaisten vastaanoton pitäisi olla valtiollinen toimenpide ja valtion hoitama ilman yksityisiä keinottelijoita.

Esa Salomaa

Toimituksen otsikointi

Sipilä – ei ole rohkea johtaja, vaan kävelevä katastrofi

Hallituksen yhteiskuntasopimus kaatui, kun sillä olisi kupattu vain palkkatyöläisiä ja kun sen kurjuus olisi kaadettu ay-liikkeen niskaan, ei hallituksen. Nyt hallitus suunnittelee kostoa, jolla työntekijät menettävät ja työantajat saavat enemmän.

Hallitus tietää takuuvarmasti, että tähänastinen niin sanottu kolmikanta on aina toiminut maltillisten ja nollatupojen vuoksi yritysten kilpailukyvyn tukemiseksi. Siitä ei ole pienintäkään epäilystä, sillä sopimuksissa on aina ollut sekä työnantajien EK:n että ay-liikkeen nimet. Siksi ne ovat toimineet ja turvanneet maassa työrauhan.

Miksi Sipilän hallitus nyt, ilman mitään näkyvää tai tiedossa olevaa syytä, alkaa potkia yli aisan. Siinä luulisi olevan ihmettelemistä itse kullekin. EK ja Sipilä ovat tulleet hartaudessaan yhteiseen uskoon, että ay- ja koko työväenliike on niin heikoissa kantimissa, ettei siitä tarvitse välittää. Nyt on mehevä aika tehdä kunnon tulonsiirto kansalta kapitalisteille.

ooo

Sipilän ja sitä mukaan hallituksen puheissa on vaadittu yksikkötyökustannusten alentamista viidellä prosentilla. Ne parantaisivat kilpailukykyä ja toisivat lisää työpaikkoja. Se, joka viitsii muistella menneitä huomaa, että vuoden 1992 jälkeen tätä virttä on veisattu niin ahkerasti, että siitä on tullut pelkkä uneen tuudittava mantra.

Hokemisen ytimenä on väite sadastatuhannesta uudesta työpaikasta, joskus pienemmästä joskus suuremmasta. Aina on jätetty sanomatta, montako työpaikkaa samaan aikaan katoaa, katoaako 150 vai 200 tuhatta. Kukaan ei ole koskaan sitoutunut uusien työpaikkojen luomiseen, puhumattakaan sitoutumisesta työpaikkojen nettolisäykseen. On vain tarjottu uskonkappaleita.

Viimeisen 20 vuoden aikana yritykset ovat saaneet hallituksilta vero- ja maksuhelpotuksina miljardin toisensa perään ja aina saatesanoilla; näin turvataan työllisyys ja saadaan uusia työpaikkoja. Toisin on kuitenkin käynyt, työttömyys on lisääntynyt 340 tuhannella. Siitä huolimatta sama peli jatkuu. Nyt hallitus puhuu 110 tuhannesta uudesta työpaikasta, joka edellyttää 5 %:in tuottavuushyppyä. Hallitus sanoo, että viennin kannalta tuottavuutta pitää nostaa alentamalla yksikkötyökustannuksia. Hallitus kaavaili, että vähennetään palkkoja ja sotuja julkiselta puolelta 1,4 ja yksityiseltä 3,2 miljardia, yhteensä 4,6 miljardia euroa.

Meille on tyrkytetty kuvaa, että tuottavuus tarkoittaa työn tuottavuutta, mutta hallitukselle tai ainakin Sipilälle se tarkoittaa yrityksille puhdasta ansiotonta voittoa. Voiton tavoittelun vuoksi Sipilä ei asettanut työnantajille minkäänlaisia vaatimuksia, vaikka heidän vastuunsa tuottavuudesta on 85,1 %, 105,5 miljardia euroa. Kuitenkin 5 % olisi 5,3 miljardia euroa. Siinä olisi pitänyt yllyttää kapitalistit oikeaan kilpailuun, jossa yritykset voisivat itse päättää alentavatko ne kulujaan viisi vai kymmenen prosenttia.

Mutta maailman markkinat ovat jo täynnä, joten vienti ei vedä, kysyntä puuttuu. Siksi Sipilä juonii ja vaatii väärin perustein työkustannuksia alas. Hän haluaa, että hallitus ottaa vastuun kapitalistien voitoista, olkoon tilanne mikä hyvänsä. Sitä Sipilä ei uskalla tunnustaa.

Kapitalistinen järjestelmä rakentuu yksityisistä yrityksistä, jotka kilpailevat keskenään. Kilpailussa jokainen yritys pyrkii alentamaan yksikkökustannuksiaan. Se on yritysten elinehto. Yritys, joka jää kilpailussa jälkeen häviää markkinoilta. Voittajat jatkavat. Näin kapitalismi toimii, joten hallitus vain tyrkyttää kapitalisteille enimmäisvoittoja.

Lisäksi globaaleilla vapaakaupan markkinoilla suurilla mailla ja yrityksillä on suuret resurssit, pääomat. Niillä ne voivat itse hankkia tai ostaa tehokkuutta, johon pienillä ei ole mahdollisuuksia. Tässä pelissä suomalaiset suuretkin yritykset ovat pieniä. Vapaakauppa on suurten ylikansallisten pääomien ja yritysten projekti, jolla pienet nujerretaan.

ooo

Maailmassa ihmisten työ ja ostovoima vähenee koko ajan, mutta samaan aikaan ylikansallinen suurtuotanto työntää markkinoille lisää tavaraa. Vuoteen 1990 verraten Suomen varastoissa oli vuonna 2014 liikaa tavaraa 130 miljardia euroa. Ne ovat tyhjän panttina ja pilaantumassa, kun kysyntä puuttuu meillä ja maailmalla.

Hallituksen suunnitelma ei ollut läpihuutojuttu. Nyt on pöydällä hallituksen vaatimus palkkojen 2,7 miljardin leikkauksesta ja yksityisten yritysten sotumaksujen 0,3 miljardin euron leikkauksesta. SAK:n vastaehdotus on, että palkkoja leikattaisiin 2,0 miljardia ja sotumaksuja 0,3 miljardia euroa. Näin kapitalistien voitoksi tulisi ay-liikkeen lahjana vähintään 2,3 miljardia euroa. Tämän perusteella pääministeri Juha Sipilä ei ole rohkea johtaja vaan kansantalouden kävelevä katastrofi, jota SAK tukee. Tilanne on mieletön, sillä World Economic Forumin mukaan Suomi on maailman kilpailukykyvertailussa EU-maista Saksan ja Hollannin jälkeen kolmanneksi paras.

Vaikka yhteiskuntasopimus kaatui, sitä kuitenkin aletaan toteuttaa ay-liikkeen tuella. Takki on käännetty ja suuri mielenosoitus meni hukkaan. Hallitus saa kostonsa. Palkkoja ja sivukuluja leikataan tavalla tai toisella kuten insinöörimiljardööri pääministeri Juha Sipilä siipiveikkoineen vaativat. Nopeus jää nähtäväksi.

Oli miten tahansa, meillä on pelastava vaihtoehto. Työläisten on vain näytettävä ay-liikkeelle ja kapitalisteille sekä poliittiselle eliitille kaapinpaikka. Ensiksi; kun yritysten verohelpotukset ja suuritulosten alimittaiset verot eivät ole tuoneet työpaikkoja, helpotukset on peruttava ja pääomien virtaaminen pois maasta on estettävä. Toiseksi; on erottava EU:sta, eurosta ja Suuren Rahan projektista, vapaakaupasta – ja Suomi pelastuu!

Kai Kontturi

Suurmielenosoitus hyvinvointivaltion kuolemaa vastaan

Ammatillisten keskusjärjestöjen suurmielenosoitus 18.9. -15 Helsingissä oli ensimmäinen lajiaan neljännesvuosisataan. Media ilkkui etukäteen sään olevan mielenilmaisun hetkellä myrskyisän ja sateisen. Tämä ei torilaisten tahtia haitannut. Mielenilmaisun henki oli selvä: ”STOP heikennys- tai sovitteluneuvotteluille. Taistelemme palkansaajien lisäksi eläkeläisten, vammaisten ja pitkäaikaissairaiden puolesta.” Osallistujat olivat varustautuneet tapahtumaan selkeillä tunnuksilla: ”Poliisi on palkkansa ansainnut.” ”Suomi ei nouse pienipalkkaisten asemaa heikentämällä.” ”Hallitus vie tuhkatkin pesästä.” ”Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin.” ”Meillä on hätä, hallitus on mätä.” ”Näpit irti tesseistä.” ”Nujerretaan yhdessä lama, ei ihmistä”. ”Otetaan rikkailta pääomat verolle.” Helsingin Rautatientorille kokoontui noin 30000 ihmistä mielenosoitukseen, jossa vastustettiin hallituksen työelämäkiristyksiä ja -vaatimuksia. Koko maassa lakossa oli yli 300000 palkansaajaa.

Kuva: Heikki Männikkö

Myrskystä huolimatta 30000 palkansaajaa vastusti 18.9. Helsingin Rautatientorilla ”kolmen ässän” leikkaussuunnitelmia ja 300000 pidättäytyi työstä. Tämä osoitti väen valmiutta vaikka yleislakkoon. Tästä poiketen ay-johtajat osoittivat myöntymistä osaan leikkauksista, ”kunhan niistä yhdessä sovitaan”. Kukaan asiantuntija ei kykene vahvistamaan, että ns. 5% ”kilpailuloikka” synnyttäisi uusia työpaikkoja. Kaikille on selvää, että se valuu voittoina osakkeenomistajien taskuihin.

Juhana Vartiainen ei ymmärrä

Taloustieteen nobelisti, Joseph Stiglitz moitti Suomen hallituksen talouspolitiikkaa ja ymmärsi täysin mielenosoittajia, sillä hänen mielestään sairaanhoitajan palkan leikkaus vain rahoittaa yrityksille suunnattuja verohelpotuksia (IS 20.9.). ”Sisäiset devalvaatiot eivät ole toimineet lähes koskaan”, hän sanoo viitaten hallituksen suunnitelmiin leikata palkkoja viennin edistämiseksi. Nobelisti ihmettelee ajatusta, että leikkaukset ovat välttämättömiä, koska lastenlapsille ei haluta jättää velkataakkaa. Hänen mukaansa Suomi päinvastoin ryöstää lapsiltaan, kun se ei tee järkeviä investointeja lainarahalla. Tätä ei entinen demari ja VATT:n ylijohtaja Juhana Vartiainen (kok) ymmärrä.

Kaikki ei ehkä ole miltä näyttää

Analysoitaessa ammattiyhdistysliikkeen puhujien puheita siltä pohjalta, mitä he jättivät sanomatta, tuntui, että ay-liikkeen johdolla olisivat omat ”pallit tulessa”, elleivät pääsisi osallistumaan leikkausneuvotteluihin. SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly esiintyi sovittelevin ottein suurmielenosoituksessa, mikä herätti mietteitä torikansan keskuudessa. Jokainen ammattiyhdistysjohtaja päätti puheensa toiveeseen sopimisesta. Lyly patisti Suomea sopimisen tielle uskoen sopimiseen palattavan.

Hän tosin ilmoitti, ettei ammattiyhdistysliike hyväksy ylityökorvausten ja sunnuntailisien leikkaamista, sairaslomakarenssia, hallituksen yksipuolisia päätöksiä työaikoihin eikä pakkolakeja. Lyly haluaa työnantajia painostettavan mukaan säästöjen ja ratkaisujen etsimiseen. Neuvotteluhalukkuus tuntui oudolta, totesihan hän, että pakkolakien tilalle tarvitaan sopimista ja aktiiviset sopijaosapuolet. Mitä leikkauksia Lyly sitten olisi valmis hyväksymään, jos hän pääsisi neuvottelupöytään?

STTK:n puheenjohtaja Antti Palolan mielestä hallitus maksattaa ”kilpailukykyloikan” pienituloisilla naisilla. Kuitenkin STTK ja Akava ovat aiemmin sanoneet, että ne laativat omat ehdotuksensa, jotka tuovat hallituksen tavoittelemat säästöt työvoimakustannuksiin. Olettiko Ay-liike toriväenpaljouden tukevan ammattiyhdistysjohtajien mahdollisena ajatuksena olevaa neuvottelumyöntyväisyyttä riistäjien kanssa? Kansa ei halua leikkauksia. Vaikutelmaksi tuli, että liittojohtajat vain sopuilivat tähdäten neuvotteluihin, kenties myönnytyksiin.

Leikkaukset oikeistohallituksen pakkomielle

Miksi ay-johtajat eivät välittömästi osoittaneet Sipilän vaatimusten tullessa julki, että ”kilpailukyky-tai tehostamisloikat” johtaisivat taistelutoimenpiteisiin? Kuvitteliko ay-liike toiveikkaasti, että oli menossa palkkaneuvottelut ja yritti saada jonkinlaisen pienen torjuntavoiton. Ay-liikkeen ei ole pakko neuvotella mistään EK:n juoksupoikien kanssa.

Puheenjohtaja Lylyn mukaan SAK ei ole valmis hyväksymään hallituksen tavoitetta työvoimakustannusten alentamisesta viidellä prosentilla. EK:n Häkämies on hallituksen tapaan pettynyt, ettei SAK ole valmis hyväksymään tätä tavoitteeksi. Häkämies epäilee, että SAK:n ehdotus pitää sisällään asioita, joista päättäminen kuuluu maan hallitukselle. Hänen mukaansa kysymys on siitä, onko hallitus valmis neuvottelemaan näistä kysymyksistä järjestöjen kanssa. Mitä tämä kuuluu EK:lle, sekin on järjestö? Tämä osoittaa EK:n ja hallituksen toimivan toisilleen napanuorina, kun EK esittää samaa laulua SSS-hallituksen kanssa.

”**Kaikesta tästä kriisipuheesta huolimatta** Suomi on kaikilla mittareilla euroalueen vahvin valtiontalous,” toteaa työeläkeyhtiö Ilmarisen talousjohtaja Jaakko Kiander Ylen Ajankohtaisen Ykkösen haastattelussa.

Ei silti neuvotella leikkauksista

Kun 300000 palkansaajaa pidättäytyi töistä, osoitti se valmiutta yleislakkoon. Puolueet ovat rikkoneet vaalilupauksensa ja aika on kypsä. Joutuessaan rajujen, osin laittomien vaatimusten eteen ja nähdessään laajojen ihmisjoukkojen vastustavan leikkauspolitiikkaa, ay-liike on rohkaistunut. Tämä ei silti anna sille lupaa neuvotella hallituksen kanssa leikkauksista. Ei ole mitään neuvoteltavaa.

Miksi hallituspuolueet olivat mukana?

Lavalla puhui myös poliitikkoja hallitus- ja oppositiopuolueista. Reaktio oli selvä. Hallituspuolueiden edustajat saivat osakseen buuauksia. Ihmeteltiin, miksi SSS-porukka oli läsnä - odottiko hallitus torikansan alistuvan kiltisti leikkauksiin. Sdp:n puheenjohtaja Antti Rinne lupaa hallitukselle lisämyrskyjä, mikäli se ei peräänny leikkausvaatimuksistaan. Kansa oli voimakkaasti samalla kannalla hänen kanssaan. Perussuomalaisten Sampo Terholle buuattiin eniten, puolueesta oli toivottu vaaleissa vähäväkisten puolestapuhujaa, mutta toisin kävi.

Juhani Valo

Tästä kansa raivostui SSS-jengille

Leikkausvaikutuksia ammateittain

Ammatti	Ansiot €/kk	Leikkaukset €/kk	Uudet tulot €/kk	Leikkaukset €/vuosi
Kätilöt	3289	155	3133	1864
Sairaankuljetuksen ensihoitajat	3280	141,07	3139	1693
Mielenterveyshoitajat	2 912	119,63	2793	1 436
Voimaloiden prosessinhoitajat	3499	111,7	3 388	1 340
Ahtaajat	4 108	107,4	4001	1288
Vartijat	2473	102,72	2370	1233
Sairaanhoitajat	3 085	100,82	2984	1210
Palomiehet	3 079	96,4	2983	1157
Nosturinkuljettajat	3 558	79,3	3479	951
Muut lähihoitajat	2 637	70,1	2566	841
Metallin prosessityöntekijät	3390	69,1	3 321	829

Taulukko: Juhani Valo, Lähde: YLE-uutiset

YLE:n tutkimuksen mukaan lisiin tulevat heikennykset pienentäisivät eniten kätilöiden palkkoja, joiden kuukausituloihin tulisi keskimäärin 155 euron pienennys. Vuodessa tämä tarkoittaa yli 1 800 euron leikkausta palkkoihin. Suurimmat häviäjät löytyvät naisvaltaisesta julkisesta terveydenhoidosta, jossa työskentelevien mielenterveyshoitajien, sairaanhoitajien ja ensihoitajien tuloihin on tulossa yli sadan euron pudotus. Kovimmin leikkaukset iskevät ammatteihin, joissa tehdään kolmivuorotyötä. Sairaaloissa sunnuntai ei ole vapaapäivä. Palomies päivystäisi vuoden jokaisena päivänä keskimäärin sata euroa pienemmällä kuukausipalkalla.

Työtulojen indeksitarkistuksista pääomatulojen tuottotakuuseen

Otsikon muutos on tapahtunut asteittain sukupolven (25 v) aikana. Pääomien tuoton viimeiset varmistukset tapahtuvat leikkaamalla tuomaroja ja työntekijöiden tehdessä 0-sopimuksia, vaikka työn tuottavuus jatkuvasti nousee. Miten ja miksi on tultu siihen, että kokonaiskysyntä laskee ja työttömyys pahenee? Asialla on luonnollisesti kansainvälinen ulottuvuutensa, mutta kotimaisestakin kysynnästä olisi vetoapua maan surkean tilaan. ”Hyökkäys on paras puolustus” on ymmärretty työnantaja- ja osakkeenomistajaleirissä. ”Yhteiskuntasopimuksista” on jäänyt aina jotain tuntuvaa käteen - työtulon kavennukset.

Kuva: Heikki Männikkö

Toimeentulon alentaminen on muuttunut voittojen lähteeksi. Tuntevatko palkansaajat syyllisyyttä ”liian suurista palkoista, että hyväksyvät ay-johtajien myöntymisen TTIP-sopimuksen ja liittovaltion syventämiseen? Siitä ei liene kyse. Nyt pääoman tuoton turvaamisen sijaan tarvitaan uusliberalistiseen politiikkaan selkeä muutos.

”Kestävyysvaje tai tuottavuusvaje”

Olipa kyse ”kestävyysvajeesta tai tuottavuusvajeesta”, se on shokki kansalle, kun se tarpeeksi arvovaltaiselta taholta esitetään. Näin kansa saadaan mukaan ”talkoisiin”, joiden tarkoitus on turvata pääomatulojen taso. Sen suhteen kansa saadaan ”ahneudestaan” tuntemaan syyllisyyttä, kieltämään oikeutensa yhteisen tulokakun jakoon ay-liikkeen myötävaikutuksella ja kieltämään lakkoaseen käytön pääomatulojen eduksi.

Kansan shokitus on toiminut jo mainitun sukupolven ajan eikä sen yhteyttä tasa-arvoon, tulojen jakoon ja pitkän tähtäimen kokonaiskysyntään ole ay-liike kyennyt selventämään. Esimerkiksi lomarahojen leikkaukset heikentävät tulevia eläkkeitä, kaventavat verotuloja ja aiheuttavat uusia leikkauksia esimerkiksi koulutuksessa. Ovatko työntekijät järjestöineen hyväksyneet pääoman ”hyökkäyksien” edessä oman elämänsä rapauttamisen ja hyvinvointivaltion alasajon?

Työläisten ”syyllisyys”

Globalisaation tai integraation syvetessä pääomien omistajat ovat keränneet ”erävoittoja”, kriiseistä huolimatta. Työntekijät, palkkatulolliset järjestöineen ovat ”hyväksyneet syyllisyytensä” ja järjestöjen johtajat ovat tahoillaan hyväksyneet integraation syventämisen liitovaltioajatuksineen ja TTIP-sopimuksineen pääoman tuoton turvaamiseksi.

Työväenliike tuudittautuu siihen internationalistiseen uskoon, että ongelmat ratkeavat tulevalla enemmistön poliittisella johtajuudella pääoman valtaa vastaan. Näin ei tule tässä ajassa tapahtumaan. Integraation syventyminen pääomien ehdoilla voi vain syventää kansojen enemmistön ongelmia.

Kansojen itsenäisyys

Kaikessa kehityksessä joudutaan ottamaan taka-askelia ja hakemaan tukevaa jalansijaa, hyväksymään toisenlainen kehityskuva. Globaalia pääoman valtaa vastaan eivät pysty taistelemaan kuin itsenäiset kansat itsenäisine talouksineen, omine keskuspankkeineen ja omine valuuttoineen sen määrää ja laatua koskevine oikeuksineen.

Pääoman valta on jatkuvassa ristiriidassa hyvinvointivaltion kanssa, jota on asteittain ajettu alas. Nyt otetaan asiassa kansainvälisen pääoman tuottavuuden edellyttämä ”loikka”, joka tulee supistamaan kokonaiskysyntäämme ja lisää työttömyyttä. Paluu työtulojen ”valtaan” ja talouden pysyvään kasvuun edellyttää tasa-arvoisemman tulonjaon hyväksymistä, joka taas edellyttää itsenäistä taloudellista päätöksentekoa, irtautumista eurosta ja EU:sta.

Hannu Ikonen
Vastavalkea, vpj
Liljendal

Toimituksen otsikointi

Perussuomalaisten ”ison jytkyn” takapotku

Huhtikuun vaalien jälkeen perussuomalaiset ovat tehneet näyttävän takinkäännön, jolla ei liene vertaa maamme poliittisessa historiassa. Vuoden 2011 vaaleissa puolue voitti 34 uutta kansanedustajaa entisen viiden lisäksi. 2015 puolue nousi eduskunnan toiseksi suurimmaksi ja sai kolme ministeripostia Juha Sipilän oikeistohallitukseen. Se edellytti äänestäjille annettujen lupausten pettämistä. Poliittinen U-käännös heijastui kuitenkin puoluekannatusmittauksissa, joita media tekee kuukausittain. Puolueen sisältä, puoluejohdosta ja eduskuntaryhmästä, kuuluu ääniä, jotka vaativat eroa hallituksesta.

Huhtikuun 2011 ”Iso jytky”

Perussuomalaiset-puolue perustettiin vuoden 1995 eduskuntavaalien jälkeen konkurssiin menneen SMP:n raunioille. Timo Soini määrittelee puolueen ”populistiseksi” ja toteaa: ”populismin arvomaailmalle on luonteenomaista perheen, uskonnon, rehellisyyden, kovan työnteon, pienyrittäjyyden, vakiintuneiden perinteiden ja oman yhteisön arvostaminen ja puolustaminen”.

Perussuomalaisten nousukiito alkoi syksyllä 2010, jolloin puolue ajoi ohi vihreiden ja hätyytteli jo keskustan kannatuslukuja. Huhtikuun 2011 eduskuntavaaleissa Perussuomalaiset saivat ”ison jytkyn” ja 39 edustajaa. Soini ilmoitti puolueen olevan kiinnostunut elinkeino-, sisä- ja puolustusministerin salkuista Jyrki Kataisen hallituksessa. Soini antoi Ylen 1-aamussa ymmärtää, että he voivat lieventää jyrkkää suhtautumistaan Portugalin tukipakettiin. Kun puolue kaksi päivää myöhemmin - Vapun jälkeen - jätti vastauksensa hallitustunnusteluja Kataiselle, puolue ilmoitti, ettei se aio tukea Portugali-pakettia, Suomen vastuiden kasvattamista eikä pysyvän vakausmekanismin I (EVM) luomista. Perussuomalaiset olivat aiemmin esittäneet epäluottamuslausetta Kiviniemen hallitukselle Portugali-paketin takia. Vappupuheissa Soinin lehmänkäännöstä arvosteltiin rajusti ja Vapun jälkeisenä päivänä puolueen eduskuntaryhmä otti kielteisen kannan tukipakettiin. Näin Soini jäi ilman himoitsemaansa elinkeinoministerin salkkua.

Kuva: Heikki Männikkö

Kaikille oli tiedossa, että nykypolitiikan raameissa Soini ei kykene lupauksiaan lunastamaan. Uusliberalistista politiikkaa Soini ei vastusta. Mitä hänelle jää käteen? Pyrkiikö hän paikkaamaan kannatustaan vetoamalla rasistiseen ja sotaisaan oikeistolaiseen populismiin, vai tyytyykö halveksimansa ”paaria puolueen” asemaan. Sen lähiaika näyttää.

Kunnanvaltuustoihin sekalainen seurakunta

Vuoden 2012 kuntavaaleissa puolue sai valtuutettuja moniin kunnanvaltuustoihin, mutta useassa kunnassa ryhmät hajosivat jo valtuustokauden alussa ja valtuutettuja siirtyi mm. kokoomukseen, keskustaan, demareihin, vasemmistoliittoon jne. Esimerkiksi Kuopiossa kaksi valtuutettua siirtyi keskustaan jo ennen ensimmäistä uuden valtuuston kokousta. Joissain kunnissa puolueen ryhmä hajosi kahdeksi ryhmäksi, koko ryhmä tai muutama jäsen siirtyi muihin ryhmiin tai sitoutumattomiksi. 2015 eduskuntavaalien jälkeen ryhmien hajoaminen on kiihtynyt. Esimerkiksi 21.10. Hattulan valtuuston perussuomalaisten kuusihenkinen ryhmä hajosi kahtia, sillä kolme valtuutettua perusti oman ryhmän. Ryhmän puheenjohtaja kertoo, että eron syynä on valtakunnan politiikka.

Soinin riemumarssi hallitukseen

Huhtikuun 2015 eduskuntavaaleissa Perussuomalaiset menettivät yhden edustajapaikan, mutta menivät keskustan Juha Sipilän hallitukseen. Hallitusneuvotteluissa oli hallitusohjelmaa valmistelemassa kolmen puolueen edustajien työryhmät, mutta nämä eivät päässeet sopuun ohjelman eri kohdista ja lopulta kolme puoluejohtajaa – Sipilä, Soini ja Stubb – laativat ohjelman keskenään pikavauhtia. Timo Soini on jatkuvasti vaatinut, että Kreikan piikki on laitettava kiinni. Soinin ykkösteemasta tuli nyt puolueen kannalta täysi mahalasku, kun kelkka kääntyi hetkessä 180 astetta. Soinin takki kääntyi monessa muussakin puolueen kynnyskysymyksessä. Vielä elokuussa puolueen eduskuntaryhmän kesäkokouksessa Soini totesi eurotuista: ”Selkärankamme ei ole kaupan” ja ”Persut eivät myy persettään!”. Nyt hintaa on ”halpuutettu”: nyt ministerin liksa, liituraita ja Bemarin penkki on riittävä korvaus. Nyt Perussuomalaisten ollessa hallituksessa kauppa onkin vilkastunut merkittävästi. Soini sanoi neljä vuotta sitten: ”Jos itsensä pettää, mitä jää jäljelle – ei mitään!”

Takinkääntö, jolla ei vertaa maamme historiassa

U-käännös tehtiin kolmessa päivässä: 10.7.15 Timo Soini jylisi Ilta-Sanomille, että Suomelta ei heru Kreikalle enää yhtään rahaa – vastuita ei saa kasvattaa millään tavalla - ei Euroopan vakausmekanismin (EVM:n) kautta. 13.7.15 Sampo Terho linjasi Ylen A-studiossa, että EVM-rahoitus käy sittenkin. Takki oli kääntynyt. Oli palattu ruotuun.

Soini: ”Suomen vastuut eivät nouse”

Suomen euro-linjaus on määritelty valtiovarainministeriön tiedotteessa 10.2.15: Työryhmän ehdotukset EMUn kehittämisestä. ”Työryhmän ehdotukset pohjautuvat markkinakurin aseman vahvistamiseen, talouspolitiikan koordinaation yksinkertaistamiseen, pankkiunionin kehittämiseen, pääomamarkkinaunionin kehittämiseen.” EVM:ää, ERVV:ta ja pankkiunionia ei saa sanoa bailoutiksi eikä pyramidihuijaukseksi. Kreikan uusi tukiohjelma maksetaan EVM:n puitteissa. Rahaston lainakapasiteetti on 500 miljardia euroa ja Suomen pääomaosuus 1,44 miljardia euroa. Lainakapasiteetista otetaan nyt käyttöön Kreikan uudessa lainaohjelmassa noin 86 miljardia euroa. Käytännössä Suomen vastuut nousevat, sillä Suomen laskennallinen osuus annetusta luotosta on noin 1,6 miljardia euroa. Kun muistetaan aiemmat noin 4 miljardin euron luotot Kreikalle, nousevat Suomen Kreikka-vastuut yli 5,5 miljardiin euroon. Summassa ei ole huomioitu vielä Kreikalle myönnettyä ns. siltarahoitusta.

Konnat vähävaraisten kukkarolla

Tammikuussa 2015 Soini tyrmäsi ajatuksen vähävaraisten tulonsiirtojen leikkauksista: ”Noin miljoona ihmistä suurin piirtein tuhannen euron tuloilla. Siltä porukalta ei voi, ei saa, eikä ole varaa leikata.” Soinin perintöprinssiksi mainittu kansanedustaja Vesa-Matti Saarakkala ei hyväksynyt takinkääntöä ja hallitukseen menoa, vaan jätti Turun puoluekokouksessa varapuheenjohtajan tehtävän. Hän vaati puolueen 3. varapuheenjohtajan Sebastian Tynkkysen kanssa päättävien puolue-elinten kutsumista käsittelemään hallituksessa istumista. Soini ja puoluehallitus tyrmäsivät vaatimuksen.

Mikä nyt eteen?

Lokakuisten Ylen ja Hesarin kyselyjen mukaan puolueen kannatus on romahtanut kevään 17,7 %:sta 11 %:n pintaan. Puolet huhtikuun vaaleissa Perussuomalaisia äänestäneistä ei enää kannata näitä. Tulos osoittaa, että äänestäjät eivät hyväksy vaLehtelua, petosta ja puliveivaamista. Mitä Perussuomalaisiin pettyneet tekevät? Osa heistä ei aiemmin äänestänyt, mutta näki ”maisterisjätkässä” pelastajan. Soinilla on tarjota vain leikkauksia, pakkolakeja ja takinkääntöä. Jäävätkö pettyneet katsomoon? Kiehtovatko ääriliikkeet joitakuita? Tästä on monessa maassa esimerkkejä. Äärioikeiston väkivaltaa on yhä enemmän Euroopassa. Puoluedemokratiaa vaatineet kapinalliset Soini sai nujerretuksi, mutta jatkavatko Jussi Halla-aho ja Suomen Sisun puheenjohtaja Olli Immonen puolueen huipulla? Toisaalta joukko entisiä puolueaktiiveja kerää kannattajakortteja uuden puolueen perustamiseksi.

Juhani Tanski

Harhaanjohtamisen anatomia

**Pienituloisesta ihmisestä
ei tule hyväosaista
kieltäytymällä sosiaaliavusta,
äänestämällä oikeistoa,
vihaamalla maahanmuuttajia,
halveksimalla vähemmistöjä.**

**Kylvetyn katkeruuden
Ku Klux Klan tuottaa
omia etujaan vastaan
taistelevia typeryksiä,
jotka pelottelevat ja hakkaavat
heikompiaan.
Äärioikeisto saa heistä
kuuliaisia käskyläisiä.**

**Hyväosaisiksi itseään
kuvittelevista pienituloisista
typeryksistä jalostuu nopeasti
käyttökelpoista toimijamassaa
oikeistolaisten vallankäyttäjien syrjintä- ja mellakointitarpeisiin.**

**Etuoikeutetuiksi itseään
kuvittelevien typerysten
liittyessä yhteen
valittuaan johtajansa
järjestäytyessään julkisesti
heistä syntyy raakuuden
parviäly,
fasismin ja rasismin
ohjelmoitu etujoukko,
niiden valittu kansa.**

**Katkeruuden ja vihan kylväjät
eivät tahri koskaan vereen
omia käsiään,
sen tekee heidän puolestaan aina
harhaanjohdettujen typerysten joukko.**

**Miksi me sallimme fasismin
ja rasismin nousun?**

Matti Laitinen
YK:n päivänä 24.10.2015

Kuva: YK:n päivänä rauhanmarssin päättyessä Havis Amandan patsaalle.

Kuva: Matti Laitinen

Vierailullaan Paasikivi-seuran kutsumana Kuopiossa syyskuun alussa Israelin Suomen suurlähettiläs Dan Ashbel nosti esiin Suomen ja koko Euroopan unionin neuvottomuuden Lähi-idän tilanteessa ja seuranneen turvapaikanhakijöiden suuren määrään. Tämän eurooppalaisten valtioiden neuvottomuuden ja passiivisuuden hän arveli olevan siirtomaavalta-ajan jälkeistä kipuilua ja pelkoa rinnastua sen ajan toimintatapoihin.

Suurlähettiläs Ashbelilla on kuitenkin varsin erikoinen tulkinta turvaa hakevien lähtömaiden kriiseihin ajautumisen syistä, sillä hän olettaa sellaisiksi vuosikymmenen vaihteessa alkanutta niin sanottua arabikevättä, jolloin useammassa maassa puhkesi kansannousuja.

Dan Ashbel näyttää unohtaneen tai ei hänelle ainakaan Paasikivi-seuran toiminnasta vastaavien puolesta ole riittävästi muistutettu siitä, että Yhdysvaltain Israelin läheisen kumppanin ja tukijan ja lukuisten Halukkaiden koalition eurooppalaisten maiden hyökkäykset Irakiin, Libyaan ja Syyriaan olivat ne tekijät, jotka ajoivat nuo maat sekasortoon ja väkivallan kierteeseen. Ne johtivat miljoonien kuolleiden ja vammautuneiden lisäksi vielä lukuisampien ihmismäärien maistaan pakenemisiin.

Israel-Palestiina-kysymyksessä Ashbel moitti Euroopan unionia yleensä ja erikseen ja Suomea puolueellisuudesta, koska ne ”eivät ole valmiita laittamaan painetta toiselle osapuolelle samalla tavalla kuin Israelille”. Suurlähettilään puheet ovat täysin vailla perää, sillä Israel on tällä hetkellä niin lähellä Euroopan unionia, että sen unionin kanssa tekemät vapaakauppa- ja muut sopimukset tekevät siitä jo ulkojäsenen. Näiden Israelille annettujen etujen lisäksi Euroopan unioni joutuu rahoittamaan sen säännöllisten pommitussotien tuhojen korjaukset saarretulla Gazan alueella sekä Palestiinan hallintoa erikseen.

Suurimpana omaa kotimaataan koskevana ongelmana Ashbelin mielestä on se, että ”lähes koko arabimaailma haluaa kieltää Israelin oikeuden olla olemassa”. Diplomatiassa ei tunneta ”oikeutta olla olemassa”, joten sellaista mitä ei ole, ei voi kieltää. Sen sijaan valtiot tunnustetaan perustamisjärjestyksessä, mutta Israelin osalta on kuitenkin erikoinen piirre, ettei se ole määritellyt omia rajojaan, mikä on tietysti loogista sen toimintatapoja ajatellen, koska muun muassa Geneven sopimusten mukaan sen kansainvälisoikeudellisesti laittomat siirtokunnat, niiden laajentaminen ja uusien rakentaminen miehittämillään palestiinalaisalueilla ovat maa-alueen laajentamista, rajojen siirtoa.

Mitä tulee ”lähes kaikkiin arabimaihin”, jotka sitä haluavat, niin Israelilla on Egyptin ja Jordanian kanssa rauhansopimus, Syyria on sodassa kuten Irak eikä Saudia-Arabialla liene pienintäkään mielenkiintoa suututtaa Yhdysvaltoja.

Suurlähettiläs Ashbelin puheet Israelia uhkaavista arabimaista voikin sanoa propagandaksi, jolla kiinnitetään huomiota pois sen omasta väkivaltaisesta ja alistavasta käyttäytymisestä niin Israelin arabeja kuin miehittämillään ja saartamillaan Palestiinan mailla asuvia kohtaan.

Aaro Heikkinen, Iisalmi

Edistysmielinen demokraattinen osuustoiminta mahdollisuutena tulevaisuuden rakentamisessa, osa 1

HOK-Elannon nimessä oleva Elanto syntyi vuonna 1905. Työväen osuustoiminnan juuret ulottuvat siihen aikaan, kun työväenliike Suomessa muutoinkin heräsi. Kun 2000-luvulla osuustoiminta katsoo tulevaisuuteen, on tärkeä nähdä, mistä se on noussut. Helsinki oli 1800-luvun lopulla teollistunut ja väkeä tuli töihin ympäröivistä kunnista ja muualta Suomesta. Syntyivät työväen asuma-alueet, joissa tavallista oli, että työnantaja omisti asunnon. Palkasta maksettiin tälle vuokra ja leivän hinta oli korkea.

Leipurit perustivat osuusliike Elannon, jotta työväestöllä olisi mahdollisuus saada hinnaltaan edullista tuoretta ja hyvää leipää. Leipä ja tuoreen leivän tuoksu korttelien leipomoissa aamun sarastaessa oli sitten Elannon tunnusmerkki.

Elantoon yhdistyi sitten muita pieniä osuuskuntia ja se kasvoi Helsingin tärkeimmäksi osuusliikkeeksi ja sen myymälät levittäytyivät läpi kaupungin.

Osuustoimintaa syntyi erilaisista lähtökohdista

Osuustoiminnan ajatus sai laajemmankin kantavuuden, koska se oli tapa järjestää taloudellista toimintaa ihmisten yhteistyönä. Yhteiskunnan vastakohtaisuudet kuitenkin jakoivat osuusliikkeen pellervolaiseen suuntaukseen, joka on nykyisellään SOK:ta ja työväen osuustoimintaan. Pankkipuolella tulivat osuuspankit. Metsän omistajat perustivat osuuskuntamuotoisen Metsäliiton puun jalostukseen.

Työväen osuustoiminnalla laaja merkitys

Sotien aikana Elannolla ja työväen osuustoiminnalla laajemmin oli myös se merkitys, että tukea saivat sodassa olleiden perheet. Tukea saivat kodeistaan, mutta myös työväen osuusliikkeistä epävirallisia teitä myös miehet, jotka eivät lähteneet sotaan. Tällaiset ovat vaiettuja aiheita, koska suhtautuminen sotaan on edelleen arka ja tunteita herättävä asia. Olisi hienoa, jos tällaisista asioista voitaisiin tänä päivänä, kun on kulunut yli 70 vuotta, avautua ilman syyttelyä. Tarvitaan tutkimusta ja ymmärrystä, mitä on tapahtunut ja ymmärrystä kanssaihmistemme valintoja kohtaan. Sama koskee vuoden 1918 ja monia muita myöhempiä asioita. Ymmärtäminen eheyttää kansakuntaa sisältä ja vahvistaa luottamuksen ilmapiiriä yhteiskunnassa.

Elannon voima oli siinä, että se oli lähtökohdaltaan työväen osuustoimintaa, mutta saavutti helsinkiläiset hyvin kattavasti ja laajemmin Helsingin seutua. Tämän seurauksena se kasvoi ja järjesti omaa teollisuustuotantoa. Sille kehittyi kattava kauppaverkosto

Elannon logon perinteinen mehiläinen oli paikallaan vielä v. 2012 Helsingin Sörnäisissä.

ja suuri jäsenpohja. Eri osissa maata oli menestyviä työväen osuuskuntia.

Osuustoiminnan aamunkoitoista saneerauksiin

1960-luvulta alkaen Elanto alkoi karsia teollisuutta ja keskittyä kauppaan, ravintoloihin ja baareihin. Suomessa teollisuustyöpaikkojen suunta oli nouseva vuosina 1860-1975 ja sen jälkeen aleneva suunta. Teollisia työpaikkoja on nykyisin 60 % siitä, mikä oli huippu vuonna 1975 ennen 1970-luvun lamaa. Elannon teollisuutta karsittiin kuitenkin osana Helsingin kehitystä. Ennen teollisuus sijoittui Helsingin keskustan tuntumaan, mutta alkoi siirtyä halvemman tonttimaan takia kauemmas ja Helsingin rajojen ulkopuolelle Vantaalle ja Espooseen ja kauemmaksikin.

1980-luvulla työväenkin osuustoiminnassa keskittämishankkeet vahvistuivat. Alkoi yritys yhdistää itsenäiset työväen osuusliikkeet EKA:aan, josta tuli sitten Tradeka. Monet hyvin toimivat ja kannattavat työväen osuusliikkeet yhdistettiin siihen, mutta se ei toiminutkaan, vaan ajautui velkasaneeraukseen.

Paha virhe tapahtui, kun työväenliikkeen vakuutusyhtiö Kansa lähti seikkailemaan suuren maailman busineksiin ja ajautui konkurssitilaan kaatean myös työväen osuusliikettä, rakennusliike Hakaa ynnä muuta. Kansa-yhtiön asettaminen konkurssiin oli ilmeinen hätiköity virhe. Se olisi selvinnyt, minkä osoittaa, että kun se jätettiin muodollisesti olemaan, sen varojen arvo nousi vuosien mittaan ja se pystyi kattamana vakuutusvastuunsa.

Itsenäisen Elannon tielle kasaantuu vaikeuksia

Itsenäisen Elannon puolesta kampanjointi sai estetyksi Elannon liittämisen EKA:n ja vakavarainen Elanto pystyi jatkamaan. Nurkan takana odotti kuitenkin uusi uhka, joka johti Elannon velkasaneeraukseen vuonna 1994.

Velkasaneeraukseen vaikuttivat 1990-luvun lama sekä myös Elannossa tehdyt virheet ja EKA:n tilanne. 1980-luvun lopun kuuma kysymys oli Elannon omistamien Backaksen kartanon maiden myyminen Hakalle ja Polarille peltomaan ja joutomaan hinnalla. Mailla oli aikoinaan Elannon valtava karja ja vilja lainehti. Myyntiä vastustaneet jäivät edustajistossa vähemmistöön. Backaksen myynti oli osittain varojen hankkimista vastaukseksi EKA:n yritykselle levittäytyä pääkaupunkiseudulle Elannon alueelle, koska Elanto ei liittynyt EKA:aan. Backaksen alihintainen myynti ja rahojen käyttö liiketoiminnan rönsyjen rakentamiseen aiheutti kuitenkin, että 1990-luvulla näitä rönsyjä jouduttiin karsimaan tappiollisesti.

Alennushinnalla on myyty myös huippuarvokas alue Tuusulan tien länsipuolella Vantaan joen ja lentokentän välisellä alueella, jolla on esimerkiksi Kartanonkosken asuma-alue, Aviapolar ja paljon liike- ja asuinrakentamista. **Toinen asia oli, että tässä tuettiin Elannon varoilla Hakaa ja Polaria,** jotka saivat maata halvalla ja se oli Elannolta pois. 1990-luvun lamassa Haka ajautui konkurssiin ja Elanto menetti vielä siinäkin Hakaan sijoittamiaan varoja. Elanto alkoi kerätä lisää varoja jäseniltä maksamalla säästökassoissa parempaa korkoa.

EDISTYSMIELISEN OSUUSTOIMINNAN PUOLESTA

Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta -lista tarjoaa vaaleissa vaikuttamisen väylän kaikille, joiden mielestä kaupan keskittäminen yhä isompiin yksiköihin ja osuusliike Elannon lopettaminen on väärä suunta. Tällä listalla ovat mukana Elannon lopettamista vastaan ainoina äänestäneet edustajiston jäsenet ja muita edistysmielisen osuustoiminnan kannattajia yli puoluerajojen.

Helsingin Osuuskauppa Elannon jäsenillä on 1.-14.11. pidettävissä edustajiston vaaleissa mahdollisuus vaikuttaa siihen, jatkuuko kaupan keskittämisen linja vai kehitetäänkö lähikauppaa, sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista osuustoimintaa sekä jäsenten ja työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksia.

Helsingin Osuuskauppa Elannolla on suurena osuusliikkeenä paljon mahdollisuuksia vaikuttaa vähittäiskaupan ja monien muiden palvelujen kehitykseen. Vaarana on kuitenkin se, että Elannon itsenäisen toiminnan lopettamiseen johtanut linja jatkuu ja syrjäyttää työväen ja edistyksellisen osuustoiminnan periaatteet.

Kaupallista voitontavoittelua ja suurten yksiköiden tehokkuutta korostava linja ei ole osuusliikkeen jäsenten, asiakkaiden eikä työntekijöiden etu. Se sivuuttaa myös osuustoiminnan uudet haasteet osallistuvan demokratian, lähipalvelujen, ruokaturvan, ekologian ja reilun kehitysmaakaupan edistämisessä.

Tule keskustelemaan osuusliikkeen suunnasta

Maanantaina 27.10. klo 18
Elannon Pitosali, Hämeentie 13

Mukana Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta -listan ehdokkaita
Esiintyy mm. trubaduuri **Lassi Mettälä**
Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

HOK-Elannon edustajiston vaalit pidetään ensi keväänä posti- ja nettiäänestyksenä. Ehdokasasettelu tapahtuu edellisten vaalien tapaan. Vuoden 2003 vaaleissa kamppailtiin edistysmielisen osuustoiminnan puolesta. Vaaleissa demokraattisen väen yhteislista saavutti tuloksia.

Elannon kriisi

Sitten alkoi tapahtua. Toukokuisena aamuna vuonna 1993 aamukahvilla KOP:n pääjohtaja Voutilainen lupasi, että jos Elannon säästökassasta alkaa virrata rahaa pois ja tulee kassakriisi, KOP lainaa. Olihan Elannolla suuri omaisuus. Elanto käytti KOP:ia ollakseen riippumattomampi STS:stä. Napanuoraa STS:iin olisi voitu käyttää pakottamisena EKA:aan.

Tuli kumminkin KOP:n ja SYP:n fuusio, yhdistyminen, sen jälkeen kun KOP oli joutunut laittamaan Voutilaisen mainostaman osakeannin vuonna 2003 syksyllä, jotta varat olisivat kasvaneet. Muutoin SYP ei olisi vuoden 2004 alussa yhdistymiseen suostunut. Siitä tuli sitten Merita, josta tuli osa Nordeaa.

Pian sen perään, kun KOP:n ja SYP:n fuusiosta oli ilmoitettu, Elannon kassatilanne vaikeutui ja säästökassalaiset alkoivat nostaa talletuksiaan. SYP ei antanutkaan mitään arvoa KOP:n Voutilaisen suullisille lupauksille eikä Elanto saanutkaan lainaa ja sulki säästökassat. Pitkän ajan kuluttua kassalaiset saivat varojaan takaisin ostokortteina ilman koron ottamista huomioon.

Jäsenistön hankkima omaisuus hukattiin

Elanto kumminkin joutui velkasaneeraukseen. SYP:stä ja KOP:sta tehty Merita ja muut velkojat pakottivat Elantoa myymään omaisuuttaan, vuokra-asunnot, joissa henkilökuntaa asui ja kauppojen liikekiinteistöjä silloisiin alhaisiin hintoihin vuonna 1995. Edustajistossa tein vastustavan esityksen yhdessä Anna-Liisa Kuittisen kanssa, mutta meidät äänestettiin kumoon. Elanto menetti isot summat, sillä asuntojen ja kiinteistöjen arvo nousi siitä eteenpäin nopeasti ja on noussut koko 2000-luvun. Näillä kaupoilla ja aiemmilla Backaksen kartanon ja Tuusulantien länsipuolisten maiden alihintaisilla myynneillä hukattiin vajaassa 10 vuodessa Elannon jäsenten ja muiden asiakkaiden 80 vuoden aikana kartuttama Elannon omaisuus suurelta osin.

Työkansan omaisuutta tuhottiin keinottelussa

Samanlaisia virheitä tehtiin työväenliikkeen Kansa-yhtiössä, joka kaatui sen johdon kiinteistösijoituksiin ulkomailla. Se otti turpiinsa samaan tapaan kuin sitten Stora Enso, joka osti kalliin dollarin aikaan tehtaat Yhdysvalloista ja teki miljardien euron tappiot. Myös Suomen Työväen Säästöpankki STS pantiin lahtiin, joskin sen varoja siirrettiin Meritan, nykyisen Nordean sisälle ja sinne meni myös ay-liikkeen järjestöpankki.

Pekka Tiainen
19.10.2015

Valtionvarainministeriö väärentää, hallitus markkinoi ja – kansa maksaa!

Valtionvarainministeriö VM on taloudellisessa katsauksessaan (syksy 2015, sivu 16) ennustanut kuluvan ja kahden seuraavan vuoden bkt:n kasvuksi vuonna 2015 0,2 %, joka on 205,6 miljardia, vuonna 2016 1,3 % joka on 208,3 miljardia ja vuonna 2017 1,4 %, joka on 211,0 miljardia euroa. Näistä luvuista katsauksessa julkaistiin vain prosentit.

Samassa katsauksessa ja samalla sivulla on myös euromääräiset luvut; 2015 on 206 miljardia 0,5 %, 2016 on 212,0 miljardia 2,9 % ja 2017 on 218,0 miljardia 2,8 %. Näistä ei julkaistu prosentteja, pelkästään ja vain euromäärät.

Näin saatiin syntymään mielenkiintoinen kuvitelma, jota on vaikea havaita kuvitelmaksi. Vertailu kuitenkin kiistatta osoittaa, että euromäärissä oleva kasvu on oleellisesti suurempi kuin voidaan odottaa. Lienee selvää, että kyse ei ole sattumasta.

Euromäärien mukaan vuosien 2016 ja 2017 bkt:n loppusummat ovat parhaimmistakin odotuksista kasvaneet 3,7 ja 7,0 miljardia euroa. Niissä on (palkkoja 40,1 % plus niiden sotumaksuja 26,1 %) vuonna 2016 yhteensä 1,89 miljardia, jotka ovat aiheetta kasvattaneet yksikkötyökustannuksia. Vastaava summa vuonna 2017 on 3,56 miljardia euroa, joka samoin perusteettomasti kasvattaa yksikkötyökustannuksia. Näin ollen Suomella ei ole mitään kilpailukyky- tai yksikkötyökustannusten ongelmaa!

Tässä on tehty tietoisesti vilppiä, jota on lähes mahdotonta uskoa todeksi. Numerot ovat kuitenkin lahjomattomia. On helppo huomata, että henkilökulujen kolmen miljardin euron leikkaaminen on puhdasoppinen tulonsiirto yritysten hyväksi.

Sitä, mistä VM:n virkamiehet ovat saaneet moisen toimeksiannon, ei ole kovin vaikea kuvitella. Oli miten tahansa, tässä täyttyvät väärennöksen ja petoksen tunnusmerkit. On toteutumassa ennennäkemättömän röyhkeä yksikkötyökustannusten väärentämisestä seuraava tulonsiirto.

Kai Kontturi

PS. Vuosina 2015–2016 Maailman kilpailukyky -luettelossa EU-maista Suomen edellä ovat vain Saksa ja Alankomaat.

Miksi lakkoja on Suomessa niin vähän?

EK ja muut työnantajajärjestöt nostavat säännöllisesti esiin lakkojen määrän vähentämistarpeen Suomessa. Samaa viestiä jakavat porvarilliset tiedotusvälineet. Tosiasiassa lakkojen määrä on painunut lähes olemattomiin niin Suomessa kuin muuallakin Länsi-Euroopassa. Lakkojen määrän väheneminen ei tarkoita sitä, että tilanne olisi työväenluokan kannalta niin hyvä, että taistelu hyvinvoinnin puolesta olisi käynyt tarpeettomaksi. Pikemminkin se tarkoittaa, että työväenluokalla ei ole edellytyksiä puolustaa asemaansa.

Lakkojen määrän kehitys Suomessa ja Britanniassa

Suomessa lakkojen lukumäärä on laskenut dramaattisesti 1970-luvun määristä. Kun 1970-luvulla lakkoja oli vuosittain 2000-3000 kpl, on niiden määrä vaihdellut viime vuosina sadan molemmin puolin. Lakkopäivien määrä oli 1970-luvulla useana vuonna yli 1000 000, kun niitä 2013 oli noin 25 000. Lakkoihin osallistui 1970-luvulla 10-25 % työllisistä, kun se nyt on vuosittain yhden prosentin luokkaa. Näin ollen EK:n vaatimuksille ei ole todellisuuspohjaa. Dramaattinen lasku lakkojen määrässä tapahtui 1990-luvun alussa, jolloin Neuvostoliitto romahti, työttömyys kasvoi räjähdysmäisesti ja Suomessakin siirryttiin yhä voimallisemmin uusliberalistiseen talouspolitiikkaan.

Myös Britanniassa lakkojen määrän putoaminen noudattaa samaa trendiä. Britanniassa kehitys tapahtui vuosikymmen Suomea ennen. Muistamme hyvin, kuinka Margaret Thatcher kävi systemaattisesti murtamaan ammattiyhdistysliikettä 1980-luvun alussa. Tuolloin myös lainsäädäntöä muutettiin siten, että lakkojen järjestäminen hankaloitui. Lakkoja puitiin yhä enemmän oikeudessa työväenliikkeen kannalta huonolla menestyksellä. Itse asiassa Britanniassa porvaristo onnistui hajottamaan ay-liikkeen perin pohjin niin, että työväenluokan järjestäytymisaste ammattiyhdistyksiin saatiin myös dramaattisesti laskemaan.

Lakkojen vähenemisen syyt

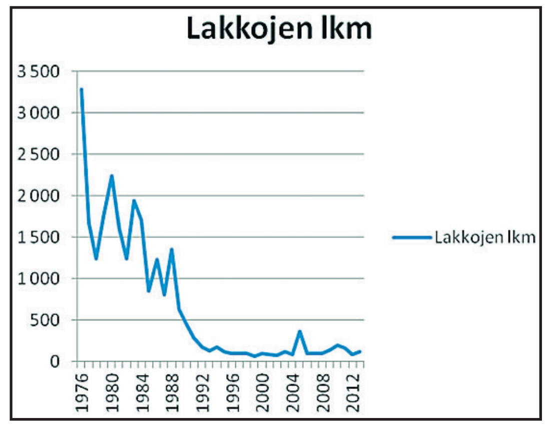
Lakkojen alhaiselle määrälle voidaan löytää useita syitä. Brittiläiset tutkijat ovat esittäneet, että lakkojen alhainen määrä johtuu toisaalta kapitalismin rakenteellisesta muuttumisesta, siirtymisestä uusliberalistiseen kapitalismiin. Uusliberalismin myötä työväenluokan asema on muuttunut. Brittitutkijat nostavat esiin käsitteen työväenluokan alhaisesta luottamuksesta omiin mahdollisuuksiinsa. Kun luottamus on korkealla tasolla, työväenluokka on uskaltanut taistella toimeentulonsa puolesta lakkojen avulla. Mutta kun luottamus on vähentynyt, taistelukin on vähentynyt. Toki lakot voivat syntyä myös epätoivoisesta tilanteesta kuten kävi erityisesti kapitalismin alkuaikoina. Työväenluokan luottamus vahvistuu myös lakkokokemuksen myötä.

Ay-liike uusliberalismin tukena

Miksi sitten luottamus kykyyn puolustaa oikeuksia on romahtanut? Osasyynä tähän on ay-liike itse, sillä ammattiyhdistysliike on byrokratisoitunut ja liikkeen johto on vieraantunut yhä kauemmas jäsentensä eduista. Ay-liikkeen johto ei uskalla asettua vastustamaan uusliberalistista politiikkaa, sillä heillä on liian paljon saavutettuja etuja menetettävänään. Lisäksi sosialidemokraattinen työväenliike on asettunut tukemaan uusliberalismia hallituskausinaan, joten vaikea ay-liikkeen on sitä ryhtyä vastustamaan. Sosialidemokraattisen politiikan myötä ay-liike on sidottu uusliberalismin takuumieheksi.

AY-liikkeen ja sosialidemokraattisen työväenliikkeen pitkään ajama konsensuspolitiikka, jossa työnantajien kanssa pyritään sopimaan asioista yhdessä, saattoi toimia jotenkuten tilanteessa, jossa työväenluokalla oli malli ja ideologinen selkänoja Neuvostoliitossa. Neuvostoliiton hajottua tällaista selkänojaa ei enää ole ollut. Yhteistyö ay-liikkeen ja työnantajien kanssa on johtanut työväestön reaaliansioiden ja julkisten palveluiden tason laskuun. Samalla porvariston voittoasteet ovat räjähdysmäisesti kasvaneet. Raha virtaa yhä nopeammin porvareiden taskuun. On muistettava, että työn ja pääoman välistä ristiriitaa ei voida ratkaista kapitalismin vallitessa.

Työttömyys on myös lisääntynyt. Toisen maailmansodan jälkeen elettiin pitkään tilanteessa, jossa työllisyys oli merkittävästi paremmalla tolalla kuin nyt. Porvarillisen yhteiskunnan perusrakenteisiin kuuluu työttömyys, jonka avulla estetään palkkojen nousua. Uhka joutua työttömäksi ja tulla korvatuksi toisella työntekijällä rajoittaa työläisen halua nousta puolustamaan omia etujaan. Lisäksi on huomattava, että porvarillinen tiedotusvälineistö ylläpitää käsitystä lakkojen ”epäisänmaallisuudesta” ja haitallisuudesta kansantaloudelle, mikä osaltaan tehokkaasti passivoi ihmisiä.

Lakkojen lukumäärä Suomessa vuosina 1976-2012. Lähde Tilastokeskus.

Porvarit yrittävät heikentää ay-liikettä

Huolimatta siitä, että ay-liike on tehnyt kuuliaisesti yhteistyötä uusliberalistisen oikeiston kanssa, pyrkii porvaristo viimekädessä murtamaan työväenluokan järjestäytymisen ammattiyhdistysliikkeeseen. Viime vuoden marraskuussa ilmestyi kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) selvitys, jonka mukaan työvoiman järjestäytymisasteen laskulla on yhteys ylimmän tuloluokan tulojen kasvuun vuosina 1980-2010. Edelleen tutkimus toteaa, että ammattiyhdistysliikkeen heikentäminen antaa mahdollisuuden nostaa yhtiön korkeimman johdon ja osakkeenomistajien saamaa osuutta yhtiön tuloksesta. IMF:n tutkijoiden mukaan arviolta puolet tuloerojen kasvusta kehittyneissä maissa johtuu ammattiliittojen aseman heikkenemisestä.

Ammattiliittojen asemasta kirjoitti jo vuonna 1947 oikeistoliberaali ajattelija Friedrich Hayek seuraavasti: ”Mikäli haluamme säilyttää edes jonkinlaista toivoa siirtymisestä vapaaseen talouteen, kysymys ammattiliittojen vallan rajoittamisesta on silloin keskeinen”. Juuri Hayekin suuria ihailijoita olivat Ronald Reagan ja Margaret Thatcher. Seuraukset muistamme kaikki.

Tuo mainittu IMF:n raportti päättyy muuten spekulaatioon: ”On epäselvää, onko ammattiliittojen heikentymisestä johtuva tuloerojen kasvu hyväksi vai pahaksi yhteiskunnalle”. Sanomattakin on selvää, että tässä kehityksessä ei tavallinen kansa selviydy voittajana, jos porvarien hankkeille ei pistetä stoppia.

Lakkojen määrä kertoo työväenluokan aktiivisuudesta

Lakkojen määrä indikoi siis työväenluokan asemaa ja aktiivisuutta omien etujensa puolustamisessa. Se kertoo luokkataistelun tilanteesta. Uusliberalistinen kapitalismi on heikentänyt työväenluokkaa ja vahvistanut ylikansallista pääomaa. EK:n puheet lakko-oikeuden rajoittamisesta ja lakkosakkojen korottamisesta ovat osa uusliberalistista hyökkäystä tavallisia ihmisiä vastaan. Lakkojen määrän vähentyminen kertoo demokratian heikkenemisestä ja porvariston diktatuurin vahvistumisesta.

KÄ/Juha Kieksi

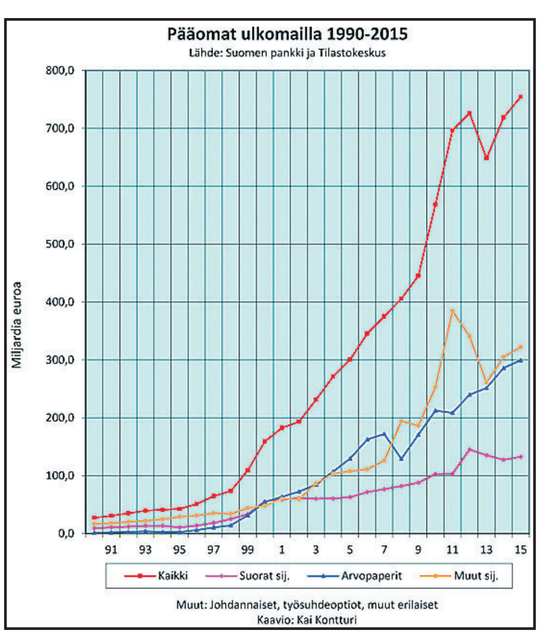
Suomi on rikas maa

Suomi on rikas maa. Siksi luullaan, että yrityksiä voi ja kannattaa tukea ilman vastiketta ihan maailman tappiin saakka. Yritykset ovat lyhyessä ajassa saaneet erilaisia vero- ja maksuhelpotuksia niin, että viime vuonna ne olivat jo yhteensä 7,2 miljardia euroa. Lisää on tulossa. Sotumaksujen 1,74 % alennus nostaa vuosittaiset yritystuet 7,5 miljardiin ja lisäksi tulee palkkojen alennuksesta 2,7 miljardia, jotka nostavat yritysten avustukset 10,2 miljardiin euroon. Myös suurituloisten henkilöiden pääomatulojen verotus on tavattoman kevyt. Suurituloisten, joiden kuukausitulot ylittävät 6 250 euroa, verohelpotuksiksi voidaan laskea 6,0 miljardia euroa.

Vero- ja maksuhelpotukset

Vero- ja maksuhelpotuksilla piti kansantalouden vilkastua ja synnyttää uusia työpaikkoja. On käynyt täsmälleen päinvastoin, kun työttömien määrä on kasvanut 340 tuhannella. Valtavat verohelpotukset eivät ole tuottaneet toivottua tulosta, joten kansantaloudelle hyödyttöminä ja yrityksille ansiottomina voittoina ne olisi purettava. Myös suurituloisten vino henkilöverotus on oikaistava ja sen epäkohdat korjattava.

Vapaakaupan ja pääomien vapaan liikkumisen seurauksena yritysten sekä raha- ja vakuutuslaitosten ylijäämät on viety ja jatkuvasti viedään ulkomaille. Se on uskomatonta epäisänmaallisuutta. Mutta sitä monin verroin hurjempia ovat todelliset isänmaan kauppiaat, jotka ovat myyneet kymmenien sukupolvien työn tulokset ulkomaalaisille ja niistä saadut pääomat on viety pois maasta, ulkomaille. Suomalaisia pääomia oli ulkomailla vuonna 1990 yhteensä 27,5 miljardia euroa. Vuoden 2015 kesäkuun lopussa määrä oli jo 754,4 miljardia euroa (kaavio) ja on kasvanut 2 643,3 %.

Suomessa ei ole mitään talouskriisiä, kuten joskus kuulee sanottavan. Suomi on kapitalististen länsimaiden globaalin kilpailun periferiassa. Siksi Suomen talous on kurjien ilmasto-olosuhteiden ja pitkien etäisyyksien sekä niistä seuraavien logististen kustannusten vanki.

Suomen talouskasvu hidasta

Läntisessä periferiassa ja vapaakaupan globaaleissa oloissa Suomi on jo saavuttanut sen tason, johon valintojensa seurauksena sen talous on sementoitu. Joten kasvun näköalat ovat äärimmäisen heikot. Läntiset suuryritykset ovat levittäytyneet resursseineen kaikkialle ja päässeet asemaan, josta ne voivat imeä itselleen lähes kaiken kysynnän. Läntisessä taloudessa Suomi on Venäjän naapurina tuomittu hitaan kasvun alueeksi, jossa työ vähenee ja työttömyys lisääntyy koko ajan.

Suomalaisilla on resursseja. Purkamalla yritystuet ja korjaamalla yksityisten verotuksen epäkohdat julkinen talous saisi 16 miljardia euroa lisätuloja joka vuosi. Sen lisäksi asettamalla maasta pois viedyille pääomille erityinen isänmaallisuusvero, joka voisi olla esimerkiksi vain pienen pieni 15 miljardin euron tasavero joka vuosi. Mikäli ulkomailla olevilla pääomilla ei olisi enää kasvun edellytyksiä, niin siitä huolimatta veroa voitaisiin kantaa 50 vuotta!

Kuten kaikki tietävät Suomi on rikas maa, jossa kansa elää yhä huonommin ja huonommin. Kaikki rikkaudet on kuitenkin luotu lukuisten tavallisten työtätekevien sukupolvien työllä ja aherruksella. Siksi on oikeus ja kohtuus, että olevat rikkaudet pannaan hyödyttämään koko kansaa.

Kai Kontturi

Lisää voittoa - työläiset maksavat selkänahallaan

Vuoden 2013 yhtiöverokeskustelusta saattoi jäädä käsitys, että yhtiöt käyttävät voittonsa etupäässä investointeihin ja uusien työpaikkojen luomiseen. Jotta rahaa riittäisi näihin tarkoituksiin, yhtiöveroa oli siis alennettava.

Jo 1990-luvulta lähtien suurten yhtiöiden voitoista valtaosa on käytetty osinkoihin, jotka ovat selvästi suurempi rahaerä kuin yhtiöiden tuloverot. 37 pörssiyhtiötä maksoi vuoden 2013 voitoista vuonna 2014 osinkoja 8,1 miljardia euroa. Näiden yhtiöiden tuloverot vuodelta 2013 olivat 3,2 miljardia euroa.

Potkut 122:lle

Nokian Renkaat näytti näin, mikä on kapitalistinen todellisuus. Työnantaja ei suostunut tinkimään osingoista – tuloksena potkut 122:lle. Nokian Renkaiden yt-neuvottelut olivat katuteatteria. Rengasvalmistaja perusteli irtisanomisia tuotannon tehostamisella. Nokian Renkaat on viimeisen neljän vuoden aikana maksanut osinkoja noin 735 miljoonaa euroa ja pelkästään viime vuonna 192 miljoonaa.

Yt-menettelyssä haettiin kahdeksan miljoonan euron säästöä. Tämä johtaa työn loppumiseen 122 henkilöltä. Luvut kertovat sovittamattomasta ristiriidasta osinkojen ja työpaikkojen sekä osakkeenomistajien ja palkansaajien välillä. Yt-neuvotteluissa kävi ilmi tuotannon siirtoaikeet Venäjälle, syynä työnantajan näkemykset halvemmasta työvoimasta.

Molli-Jori

Sipilän tarkoitushakuista vatulointia

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Sipilän hallitus suunnittelee rikkaille katujille veronalennusta.

Valtionvarainministeriö (VM) kaavailee kokoomushenkisen Martti Hetemäen johdolla noin 2 200 veronkiertäjälle helpotuksia, jos he paljastavat veroparatiiseissa olevat salaiset tilinsä verotuksen piiriin. Hetemäki suositteli poliitikoille aikoinaan uusliberalistista ns. "Uuden Seelannin" – mallia, joka osoittautui myöhemmin katastrofiksi. Nykykäytännön mukaan yli 100 000 euron piilotetuista varoista lisävero on seitsemän prosenttia. Hallituksen esitysluonnoksessa tämä lisävero alennettaisiin viiteen prosenttiin. Salatuille tuloille perittävälle ei määrättäisi tavallista veronlisäystä, vaan ainoastaan sitä selvästi pienempi korko.

Sipilän hallitus aikoo kokeilla VM:n suosituksesta Suomessa niin sanotun "tehokkaan katumisen" mallia. Tällä tarkoitetaan tapaa, jossa ulkomaille varojaan pimittäneet ihmiset voivat palauttaa rahoja kotimaahansa, joutumatta rikosoikeudelliseen vastuuseen. Hallitus on esittämässä väliaikaista armahduslakia, joka olisi voimassa vain vuoden 2016. Nykykäytännössä lisäverot kyseisten verojen osalta ovat 10- 40 prosenttia. Verotuksen taso voisi laskea joissain tapauksissa jopa 25 prosenttia. Kaavaillussa laissa jäisivät veropakolaisten nimet salaisiksi. Verottajaa paossa olevan rahan määrää ei tiedä kukaan. EU menettää vuosittain 1 000 miljardia verotuloja yritysten "verosuunnittelun" (=veronkierron) avulla. Suomalaisillakin monikansallisilla suuryhtiöillä on pelkästään Belgiassa piilossa 20 miljardia euroa verottajalta piilossa. Suomen veronmenetykset ovat n. 750 miljoonaa.

Pääsevätkö isokenkäiset vastuusta kuin "koira veräjästä"

Sipilän puuhaaman lain tarkoitus on suojella rikkaita syytesuojalta, sillä nimien paljastuessa saattaisi käydä ilmi, että moni asianosaisista on voinut puhua hyvinkin kauniisti Suomen talouden, tuottavuuden, tehokkuuden ja hyvinvoinnin puolesta, vaikka on todellisuudessa toiminut mitä pahimpana isänmaan petturina. Rikosvastuusta armahdusta ja veronalennusta koskevat perusteelut ontuvat myös siksi, että petoksella hankitut varat voitaisiin saada takaisin täysmääräisine veronkorotuksineen vuonna 2018, jolloin verohallinto aloittaa automaattisen tietojen vaihdon veroparatiisien kanssa.

Miksi Sipilä haluaa pitää kiirettä eikä vatuloida? Siksikö, jotta isokenkäiset rikolliset pääsisivät kuin koira veräjästä? Sipilälläkään ei taida olla puhtaat jauhot pussissa. Hänellä ei tiettävästi ole miljoonia veroparatiiseissa, mutta kylläkin uusissa veronkiertovälineissä, joihin valtionvarainministeriö ei ole ymmärrettävästi puuttunut. Asiaa on raaputtanut pintaa syvemmältä toimittaja Jarno Liski (Seura 35/2015) seuraavasti: Pääministeri Juha Sipilä on tehnyt suuren omaisuuden onnistuneilla yrityskaupoilla ja osakesijoituksilla. Miljooniaan hän hoiti sijoitusyhtiöissään yhden Suomen parhaimman sijoitusasiantuntijan, professori Heikki Niskakankaan kanssa.

Uusliberalistinen talouskehitys osoittaa selkeästi, että pääomapiireillä ja raharikkailla on liikaa rahaa, jolle he eivät löydä järkeviä sijoituskohteita. Investointeja vaikeuttaa myös se, että tavallisen suuren kansan toimeentuloa leikataan, mikä laskee kulutuskysyntää. Voittojen ja osinkojen lisääminen on heille välttämätöntä, että nousujohteinen toiminta pörssissä jatkuu. Tässä heitä auttavat kansalliset uusliberalistiset hallitukset, josta tyyppiesimerkki meillä on tämä kolmen ässän hallitus. Kansalaisille on kertynyt nurkkiin usein monestakin syystä luvattomia aseita. Näitä viranomaiset keräävät säännöllisesti talteen julistamalla ajoittain ns. "vapaapäivän", jolloin ihmiset voivat ilman rangaistusta palauttaa viranomaisille näitä luvattomia aseita. Tästä oppia ottaen kolmen ässän hallitus aikoo julistaa ajan, jolloin raharikkaat voivat palauttaa ulkomaille pimittämiään varoja kotimaahan joutumatta rikosoikeudelliseen vastuuseen. Vatuloinnilla Sipilä on aiemmin tarkoittanut "poliittista jahkailua". Miksiköhän hän tässä asiassa ei näytä vatuloivan? Jäämme odottamaan, miten Sipilä onnistuu aikeessaan (Ingressi KÄ/toim.).

Kuva: Heikki Männikkö

Keskusjärjestöjen mielenilmauksessa 18.9. osallistuja esitteli uudenajan "talkoolaisia". Entisaikaan kylän jokaiseen taloon laitettiin yhdessä talkoilla pärekatto. Köyhempi väki hankki isännältä talkoilla saunahirret. Tänään rikkaat lisäävät talkoilla voittojaan. Siinä heitä auttavat uusliberalistiset hallitukset. Eletään todella uutta aikaa.

Sipilällä merkittävä omaisuus

Sipilä oli vuoden 1996 äyrikuningas. Hän oli saanut johtamansa teknologiayrityksen Solitran osakkeista reilut 15 miljoonaa euroa, kun se myytiin amerikkalaisille. Veronalaista myyntivoittoa tästä oli 12 miljoonaa. Miljooniaan sijoittamaan Sipilä perusti muiden muassa pääomasijoitusyhtiö Fortel Investin. Vuonna 1998 Sipilän yhtiökumppaniksi Fortel Investiin tuli hänen serkkunsa, vero-oikeuden professori Heikki Niskakangas, joka hoiti yhtiön sijoituksia. Vuoteen 2001 mennessä yhtiölle oli kertynyt yli 11 miljoonaa voittovaroja. Seuraava vuosikymmen yhtiöllä meni heikommin, mutta silti se kykeni maksamaan miltei yhdeksän miljoonaa euroa osinkoja omistajilleen, eli pääasiassa Sipilän perheelle ja loput Niskakankaalle sekä toiselle vähemmistöomistajalle.

Vuoden 2013 aikana Sipilän Fortel Invest myi omistamansa Elektrobitin osakkeet reilulla kuudella miljoonalla eurolla. Näitä rahoja käytettiin velkojen maksuun, sekä lunastamaan ulos vanhat vähemmistöomistajat sekä Sipilä vaimoineen. Sipilä sai osakkeistaan noin 2,2 miljoonaa euroa ja hänen vaimonsa reilut 600 000 euroa loppuvuodesta 2013. Yhtiö jäi Sipilän lapsille. Verotettavaa pääomatuloa Juha Sipilällä oli tuona vuonna alle 20 000 euroa ja hänen vaimollaan 350 000 euroa. Keväällä 2015 odotettiin mielenkiinnolla Sipilän sidonnaisuusilmoitusta. Pettymykseksi Sipilän ilmoitus ei sisältänyt mitään tietoja siitä, minkä arvoinen hänen omaisuutensa on tai mihin se on tarkalleen sijoitettu. Ilmoituksesta kävi ilmi ainoastaan, että pääministerillä on "merkittävä rahoitusomaisuus" talletettuna erilaisiin sijoitusvakuutuksiin sekä säästötilille. Sipilä ilmoitti sijoittaneensa säästötilin lisäksi rahojaan Nordean Eläkesijoitukseen, Kahteen Nordean säästöhenkivakuutukseen sekä Nordea Capital–nimiseen kapitalisaatiosopimukseen.

Veronkiertokeinoja veroparatiisien vaihtoehdoksi

Näitä sopimuksia kutsutaan "vakuutuskuoriksi". Ne ovat pankkien ja vakuutuslaitosten yhdessä innovoimia veronkiertosopimuksia veroparatiisien vaihtoehdoiksi ja rinnalle. Näiden "kuorien" sisällä sijoitustoimintaa voidaan harjoittaa, mutta salaisuusverhon suojassa ja verojen maksua lykäten. Monessa suhteessa vakuutuskuoret toimivat kuin holdingyhtiöt, mutta verovapaus on vielä laajempaa. Esimerkiksi kaikki osingot ja myyntivoitot ovat verovapaita. Veroja maksetaan vasta, kun rahaa otetaan kuoresta ulos.

Säästöhenkivakuutus on vakuutusyhtiöiden rakentama sijoitustuote. Sen ideana on, että sijoittaja saa valita sijoituskohteet, johon vakuutukseen liitetty säästösumma sijoitetaan. Teknisesti ottaen sijoitukset omistaa vakuutusyhtiö, mutta vakuutuksen säästösumma on sidottu sijoituksen arvonkehitykseen. Vakuutusyhtiö ottaa välistä palkkionsa, mutta verottaja ei sijoitusten tuottoihin kajoa, joten välikäsi saattaa hyvinkin tulla edullisemmaksi. Lisäksi säästöhenkivakuutuksiin liitetään usein kuolemanvaravakuutus, jolloin vakuutuksenottajan kuollessa säästösumma ja mahdollinen erillinen vakuutuskorvaus maksetaan määrätyille edunsaajille. Säästösummasta 35 000 euroa on lähiomaisille verovapaata tuloa ja kokonaan perintöverotuksen ulkopuolella.

Veronkiertoa ja maallikolle "käsittämättömiä" kapitalisaatiosopimuksia

Sipilä on hyödyntänyt myös pankkien veronkiertoon innovoimia ns. kapitalisaatiosopimuksia. Se on maallikolle käsittämättömin. Se on vakuutus, jossa ei ole edunsaajaa, eikä mitään vakuutettua riskiä. Vakuutuksen veroedut sillä kuitenkin on. Sipilän Nordeasta ottaman kapitalisaatiosopimuksen sisään on mahdollista saada esimerkiksi aivan tavallinen arvo-osuustili, jolla voi käydä osakekauppaa kuten kuka tahansa. Ainoa ero on, että omistukset ovat salaisia ja tulot verottomia. Kun sijoittaja ostaa kapitalisaatiosopimuksen suojin salkkuunsa osakkeita, ilmestyy yhtiön omistajaluetteloon Nordea Henkivakuutus Suomi Oy, eikä suinkaan todellinen edunsaaja. Tämä on vielä paksumpi salaisuuden verho kuin osakkeiden hallintarekisteröinti, jota työnantajien ja sijoittajien etujärjestöt ovat vaatineet ja valtionvarainministeriö on toistuvasti esittänyt.

Kapitalisaatiosopimukset ovat kasvattaneet suosiotaan räjähdysmäisesti. Sipilän järjestelyn kaltaisiin kapitalisaatiosopimuksiin oli kesäkuussa 2015 sijoitettuna jo lähes seitsemän miljardia euroa. Finanssialan keskusliiton tilastojen mukaan summa on kymmenkertaistunut vuoden 2008 keväästä. "Kyllä nämä veroedut ovat keskeinen syy, että yksityishenkilöt sijoittavat kapitalisaatiosopimukseen", sanoo ylitarkastaja Janne Myllymäki verohallinnosta. Näihin uusiin veronkiertomenetelmiin Sipilä ei ymmärrettävistä syistä ole puuttunut. Selväksi on sen sijaan tullut kenen etuja Sipilän porvarihallitus ajaa. Sipilän hallituksen "kilpailukykyä" ja kestävyysvajetta parantavat pakkolakiehdotukset ovat suoraan EK:n toivelistalta. Sipilä ja EK ovat laittamassa ay-liikettä kyykkyyn.

Leikkauksia ja osinkoja mutta ei työpaikkoja

Joustoja ja venymistä haetaan köyhiltä, työntekijöiltä, työttömiltä, lapsiperheiltä, nuorilta ja eläkeläisiltä. Yhteisvastuuta peräänkuulutetaan vain pienituloisimmilta. Edelliset hallitukset olivat helpottaneet pääomaa ja yrityksiä miljardikaupalla poistamalla varallisuusveron, poistamalla Kela-maksut, alentamalla yritysveroa 29 prosentista 20 prosenttiin vuosikymmenessä, pidentämällä työssäoloaikaa eläkeratkaisulla, ja on tehty maltillisia palkkaratkaisuja. Kaikki on tehty kilpailukyvyn parantamisen ja uusien työpaikkojen nimissä. Työpaikkoja ei lupauksista huolimatta ole tullut, mutta osinkoja on tasaisesti jaettu rikkaille yli 10 miljardin euron vuosivauhtia lamasta huolimatta.

Kuluttajien ostovoimaa on alennettu jo Kataisen hallituksen aikana. Nyt Sipilä jatkaa tätä kansalaisten kulutuskysynnän leikkaamista, vaikka ostovoiman kasvu on kaiken kasvun, yrittämisen ja uusien (teoreettisten) työpaikkojen syntymisen edellytys. Rikkaitten edusmiehenä Sipilä edesauttaa digitalisaation edesauttamien tuottavuushyötyjen korjaamista vain miljonäärien laariin.

Verotusta kehitetään täysin tasaveroksi

Työntekijöitten palkkataso Suomessa on EU:n keskimääräistä tasoa eikä kilpailukyvyssäkään pitäisi olla mitään vikaa. Digitalisaation johdosta palkkojen osuus kansantulosta on pienentynyt 60 prosentista 50 prosenttiin vuodesta 1993. Sillä on dramaattinen vaikutus ostovoiman supistumiseen, verotulojen supistumiseen ja sitä kautta kestävyysvajeeseen.

Erityisesti siihen vaikuttaa rikkaitten verojen välttely ja moraalikato. Rikkaat ovat ottaneet tulonsa vuodesta 1993 alhaisesti verotettuna pääomatulona, jotta eivät joutuisi maksamaan progressiivista tuloveroa. Käytännössä he maksavat veroja tuloistaan vain 30 prosentin veroasteella eli samalla kuin keskituloinen palkansaaja. Myös Sipilän hallitus vie kehitystä tasaveron suuntaan. Pieni prosentin suuruinen määräaikainen lisävero on kosmeettinen. Kunnallisveron (tasavero) osuus veroista on vuodesta 1993 kasvanut 50 prosentista 64 prosenttiin ja valtionverojen (progressiivinen) osuus pienentynyt 33 prosentista 26 prosenttiin.

Rikkaiden verohelpotukset kaksi "kestävyysvajetta"

Sipilän hallitus lietsoo hysteriaa valtamedioiden avustuksella kansallisesta hätätilasta ja kilpailukyvyn menetyksestä. Maailman talousfoorumin viimeisimmän raportin mukaan Suomi on yhä Euroopan toiseksi kilpailukykyisin valtio ja maailman neljäs. Kestävyysvaje taas johtuu Sipilän haluttomuudesta puuttua verotuksen epäoikeudenmukaiseen

Jatkuu sivulle 14

Plutokratiassa valtion valta on rikkailla

Päätoimittaja Pentti Kiiski nimesi kirjoituksellaan (Keski-Uusimaa 29.8.2015) Keskarilainen-palstalla allekirjoittaneen myös hepuksi (Urbaani Sanakirjan mukaan: ihmeellinen tyyppi) sekä valittajaksi. Hän myös muistuttaa, että olen moittinut hänen aikaisemman työnantajansa olevan "patamusta riistokapitalisti".

Olen edelleen samaa mieltä kyseisestä kansanedustajasta kuin myös Keski-Uusimaa -lehden sisällön linjasta. Kaunistelu "ettei kukaan käy kertomassa, mitä mieltä toimituksen pitää olla" on erikoista. Mielipideoikeus kuuluu kaikille. Poliittinen ja uskonnollinen vapaus on myös toimittajille kuten lukijoillekin laillista. (Perustuslain 6 pykälä Yhdenvertaisuus).

Edelleen rohkenen epäillä, että sensuuri on lähempänä toimituksessa kuin tiedämmekään. Vanha toteamus on edelleen voimissaan ja omistan sen päätoimittajalle: "Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat"

Plutokratiassa valtion valta on rikkailla.

Jori Porspakka

Mihin menet hyvinvointi-Suomi?

Työn tuottavuus

Kapitalismissa työn tuottavuus on kuitenkin yritystenvälisen kilpailun ydin. Siihen hallituksen suunnitelmilla ei ole vaikutusta, sillä se vaikuttaa kaikkiin yrityksiin samalla lailla. Viime vuonna (2014) kokonaistuotanto oli 388,7 miljardia euroa. Kun virallisista tunneista poistetaan haamutunnit jää 3 725,6 miljoonaa tuntia. Siten työn tuottavuus oli 104,33 euroa tunnissa. Työn tuottavuudessa oli palkkoja keskimäärin 22,07 euroa ja sotumaksuja 5,14 euroa työtunnissa. Lisäksi työn tuottavuudessa oli aineita 66,72 euron arvosta ja yritysten voittoja 10,40 euroa tunnissa.

Palkat jakaantuvat pääasiassa kahtia: pienpalkkoihin, sillä 88 % kaikista palkansaajista sai keskimäärin 18,03 euroa ja sotumaksut 4,68 euroa, sekä suurpalkkoihin, joiden tuntipalkka oli keskimäärin 44,63 euroa ja sotumaksut 11,69 euroa tunnissa. Sipilän tuottavuusloikka tarkoittaa, että pienten keskipalkka alenisi 17,44 euroon (-0,59 e, 3,3 %) ja sotu 4,60 euroon (-0,08 e, 1,72 %) tunnissa. Suurpalkat alenisivat 43,16 euroon (-1,47 e, 3,3 %) ja sotumaksut 11,69 euroon tunnissa (-0,20 e, 1,72 %). Nyt keskipalkka olisi 21,24 euroa (-0,83 e, 3,8 %) ja sotumaksut 5,06 (-0,09 e, 1,72 %), aineiden osuus 66,72 eurossa, mutta yritysten voitto kasvaisi 11,31 euroon (+0,91 e, 8,8 %).

Työn tuottavuudessa tapahtuisi merkittävä rakennemuutos. Pienimmistä palkoista leikattaisiin 1,86 miljardia, suurista 0,83 miljardia ja Kela menettäisi 0,37 miljardia euroa. Nämä yhteensä 3,06 miljardia siirtyisivät yrityksille ansiottomana voittona. Itse työn tuottavuus ei parane senttiäkään, mutta pienipalkkaisten ostovoima heikkenee runsaalla 2,7 miljardilla eurolla.

Hallitus on äärimmäisen huolestunut tuottavuudesta. Siitä puhuessaan hallitukselta menevät puurot ja vellit sekaisin. Puolinakaan aikoina ei saa selvää, mitä se tuottavuudella tarkoittaa. Joskus vaikuttaa siltä, että se puhuu samaan hengenvetoon sekä pääoman että työn tuottavuudesta. No nyt on selvinnyt, että hallitus ei puhu kummastakaan, se puhuu vain henkilökulujen supistamisesta, joka on vain mannaa yritysten voittojen laariin.

Kuva: Heikki Männikkö

Hyvinkin voi olla, että tässä Kotkan ahtaajien julisteessa 18.9.15 ammatillisten keskusjärjestöjen joukkokokouksessa Helsingin Rautatientorilla oli mukana annos sarkasmia. Mutta varmasti torille kokoontuneella väellä oli mielipide, että muutos tarvitaan. Se on vallankumous, kun uusliberalistinen talouspolitiikka kumotaan. Ja se meillä on edessä.

Näin toteutuisi Sipilän 5,02 % eli kolmen miljardin tuottavuushyppy. Tässä piilee kuitenkin vaara, että suurten palkkojen leikkaukset jätetään tavalla tai toisella rauhaan. Sitä enteilevät puheet alakohtaisista joustavista ratkaisuista. Jos niin käy, silloin leikkaukset kohdistuisivat pienempiin palkkoihin ja leikkaukset kasvaisivat niiden 3,3 %:ista 4,8 %:iin. Aika näyttää.

Rakenteelliset uudistukset

Mediassa on jo kuultu, että rakenteelliset uudistukset jatkuvat. Tavoitteena on saada hyppyyn lisää 5+5 %. Mitä tämä jumalaton SSS-miesten pyhä kolminaisuus, lestadiolainen pääministeri, God Bless -valtionvarainministeri ja katolinen ulkoministeri, siis hallituksen ydin vielä keksii? Se jää nähtäväksi.

Työn tuottavuuden parantamiseen yrityksillä ei ole kuin kaksi keinoa: parempi tekniikka ja parempi työn organisointi eli korkeampi työn voimaperäisyys. Vain niillä voidaan parantaa työn tuottavuutta ja alentaa yksikkötyökustannuksia sekä lisätä voittoja. Palkkatyöläisten kannalta työn voimaperäisyys tarkoittaa aina kovempaa työtahtia, riistoa, jota kukaan ei vapaaehtoisesti hyväksy.

Kunkin yrityksen elinehto on työn tuottavuus. Sen suuruus ei ole vakio. Päinvastoin, se muuttuu koko ajan. Kunkin tuotannon alan parhaan yrityksen korkein tuottavuus on se mitta, johon muiden on pakko pyrkiä. Yritys, jonka työn tuottavuuden kasvu pysähtyy, näivettyy ja lopulta kuolee pois. Tämä on kapitalistisen järjestelmän luonnonvoimainen ihmisistä riippumaton laki.

Ylikansalliset yritykset

Tämän rinnalla kansallisvaltioiden tuottavuudella on toinenkin uhka. Se on ylikansallisten globaalien suuryritysten ylivoimaiset resurssit, joilla ne raivaavat pois jaloista pienet ja heikot tai imaisevat ne itseensä. Suomalaiset suuretkin yritykset ovat kansainvälisesti pieniä ja siten jatkuvasti vaarassa kaatua tai ajautua pois maasta vieraisiin käsiin. Tästä meillä on jo runsain mitoin kokemusta.

Pääministeri Sipilän kuten hallituksen yleensä on turha kuvitella, että tuotanto olisi työn tuottavuuden ansiosta mihinkään kasvanut. Olisi käynyt aivan toisin. Syy on selvä. Kysyntää ei ole maailmalla eikä kotimaassa. Kaikki merkit viittaavat siihen, että niiden suhteen ei kannata odottaa ihmeitä. Päinvastoin, ostovoiman puutteesta johtuva ylitarjonta on suomalaisten, eurooppalaisten ja koko maailman riesa.

Tänään näyttää jo selvältä, että vuoden 2008 tuotannon määrä saavutetaan vasta vuosien 2019-2020 tienoilla. Seuraavaa lamaa tai vähintään taantumaa odotetaan viimeistään vuosien 2024-2025 paikkeilla. Vaikuttaa siltä, että lamojen väliaika, sykli, lyhenisi muutamalla vuodella. Kuinka syviä tulevat lamat tai taantumat ovat, sitä ei osaa ennustaa itse pirukaan. Voi tehdä vain varovaisia arvauksia. Se tulevaisuuden näköaloissa tuntuu suhteellisen varmalta, että työ vähenee koko ajan.

Tuotannon määrän kasvu hidastuu

1980-luvulla tuotannon määrä kasvoi keskimäärin 5,0 % vuodessa, 90-luvulla 3,5, 2000-luvulla 2,1 %. Siihen tuskin koskaan enää päästään, sillä 2010-luvulla jäädään olemattomaan 0,4 %:iin. Vapaakaupan ja yritysten välisen kilpailun seurauksena työn tuottavuus on aina ollut tuotannon kasvua nopeampaa. Niin tulee olemaan myös tulevaisuudessa. Siksi työ vähenee. Ennusteiden mukaan näyttää siltä, että vuonna 2050 olisi käytössä 5 026 miljoonaa työtuntia. Hitaan kasvun seurauksena kuitenkin tehtäisiin enää 2 644 miljoonaa työtuntia, joten käyttämättä jäisi runsaat 47 %. Siinä on todellinen työttömyysprosentti.

Globaalissa taloudessa mikään ei ole varmaa. Kansantalouksien suurin uhka ovat maailmanlaajuiset todelliset harvojen omistukseen keskittyneet ja keskittyvät pääomat. Omistuksen keskittymistä hidastaa globaalin tuotannon ja kysynnän välinen ristiriita. Ne kulkevat eri suuntiin. Se on seurausta toisesta ristiriidasta: kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin, työtä tarvitaan koko ajan vähemmän, työttömyys lisääntyy ja ostovoima heikkenee.

Tässä kehityksessä palkkatyöläisillä on eniten pelissä. Näköpiirissä ei ole mitään sellaista, joka voisi muuttaa talouden kehityssuunnan. Tuotannon hidas kasvu ja lamat tai taantumat toistuvat vääjäämättä. Niiden yksi varma syy on ylituotanto, varastojen liikakasvu, joka puretaan tuotantoa supistamalla ja työvoimaa vähentämällä. Työn tuottavuuden hitaastakin kasvusta huolimatta työn tarve vähenee ainakin seuraavat 30-40 vuotta. (Kaaviot 1 ja 2)

Työtunnit olivat suurimmillaan 1990. Sen jälkeen tuli raju romahdus, jonka jälkeen alkoi runsaan kymmenen vuotta kestänyt kasvu, mutta se ei saavuttanut romahdusta edeltänyttä määrää, vaikka työikäisten määrä on kasvanut 128,7 tuhannella. Vuonna 2007 kasvu pysähtyi ja kääntyi jälleen laskuun. Mikäli ennusteen trendi toteutuu, silloin kasvua on jatkunut 60 vuotta koko Neuvostoliiton hajottamisen ja Suomen EU:n liittymisen kiihkeimmän valmistelun ajan.

On jo korkea aika kysyä: mihin menet lottovoitto-Suomi?

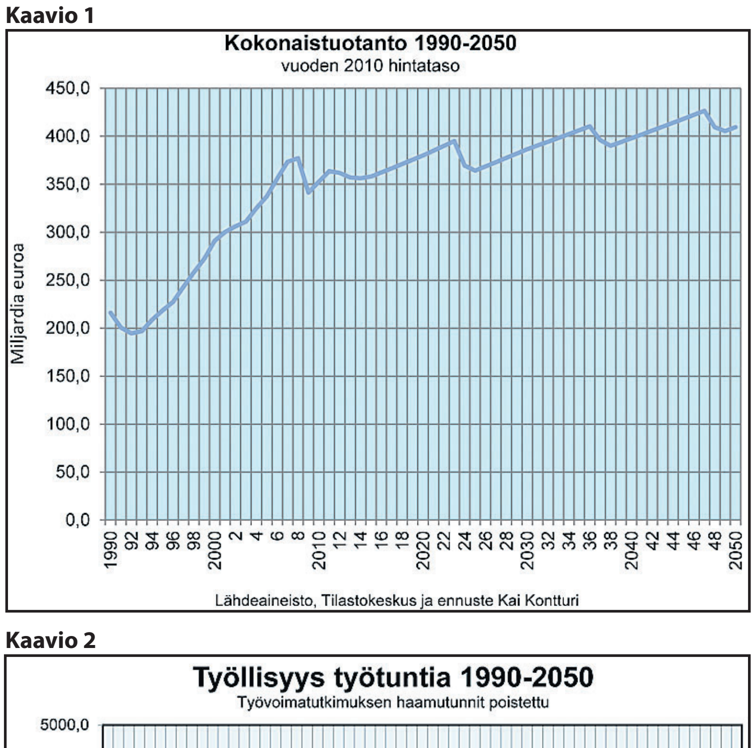
Viimeisten vuosikymmenten ajan työväenliike on kokenut monta petosta, valtavan ja pitkän hartaan mediavyörytyksen, joiden seurauksena palkkatyöläiset ovat oppineet pitämään kapitalistien valheita totuutena. Porvariston propaganda on toiminut ja työväenliikkeen poliittinen kannatus on tänään pienempi kuin se on koskaan ollut koko itsenäisyyden aikana. Palkkatyöläisten on herättävä. Heillä on ainoa voima, jolla on mahdollista katkaista työttömyyden kasvun ja kurjuuden lisääntymisen trendi.

Hallitus sanoo olevansa huolestunut tulevaisuudesta ja tuottavuudesta. Se ei kuitenkaan näe eikä haluakaan nähdä, että globaalisti vapaat markkinat ovat maailman suurten pääomakeskittymien ja blogien tuhoisaa kilpailua, joka johtaa ne umpikujaan. Se voi johtaa kolmannen helvetin irtipääsyyn.

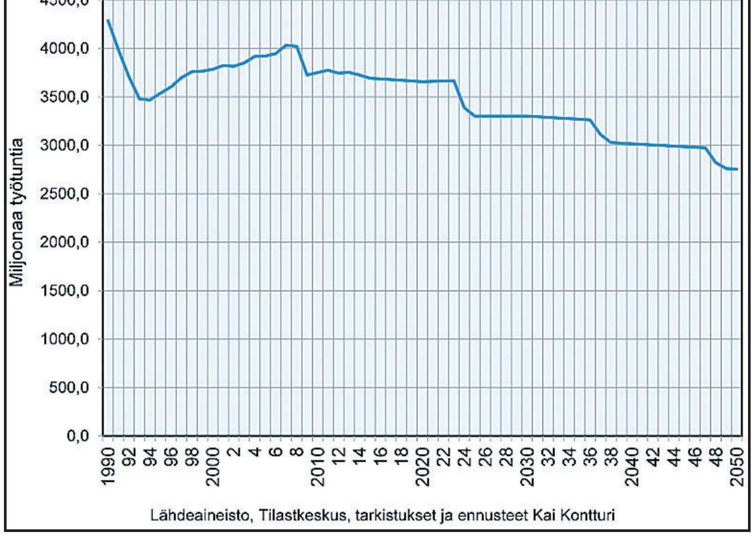
Pahimpien vahinkojen välttämiseksi Suomen on heti ja ensimmäiseksi erottava vapaakaupasta ja EU:sta, on päästävä suurten blogien ulkopuolelle. Suomen talous ja koko kansa on turvattava tarkoituksenmukaisella rajasuojalla. Itse asiassa jokaisen kannattaa asettaa kysymys siitä, mihin lähes kaiken omistavia ja kaikesta määrääviä kapitalisteja tarvitaan?

Kai Kontturi

Kaavio 1

Kaavio 2

Korkeat verot eivät koske rikkaita

Sanotaan rikkaiden maksavan veroja jopa puolet palkastaan. Tämä on lähinnä keskiluokan, pikkuporvarillisten wannabe-rikkaiden ongelma. Tähän sakkiin voi kuulua pääomia omistamaton kommunistikin ilman ideologista ristiriitaa. Suomalaisia ei opeteta kyseenalaistamaan vallitsevia porvarillisia arvoja. Silti kannattaa huomioida todellisten raharikkaiden saaneen vuoden 1993 verouudistuksessa erityiskohtelun.

Silloin palkka – ja pääomatulot eriytettiin eri veroasteikoksi. Rikkaiden maksamat verot ovat hyvin hajanaisia 50 000 euron tulojen jälkeen. Uusliberalistinen vapaakauppa on jatkunut jo yli 20 vuotta. Suomessa se näkyy eriarvoistumisen lisääntymisenä ja demokratian heikentymisenä. Rahan valtaa kumartelева porvarillinen demokratia onpelkkä nukketeatteri.

Miksi äänestämme edustajia jakamaan rahaa, kun ongelma on globaalissa kapitalistisessa tuotantotavassa? Kuten neuvostojohtaja ja vallankumousjohtaja Vladimir Lenin asian hoksasi: Pääomien vapaakauppaa toteuttava imperialismi on kapitalismin korkein vaihe. Voiton maksimointi ja tehostaminen lisää vain ihmisten pahoinvointia. Kun työläinen pakotetusti painaa pitkää työpäivää, niin myös työttömyys lisääntyy.

Kysymys on vain retorisesti työn tärkeydestä ja ahkeruudesta. Se on työläisten varoilla laiskottelevien pääomien omistajien tekopyhää populismia. Yksityinen pääoma leviää yhteiskunnassa kuin syöpäkasvain. Se on levinnyt jo terveyspalveluihin ja lastensuojeluun tehden niistä kiihkeämätöntä ja raadollista bisnestä.

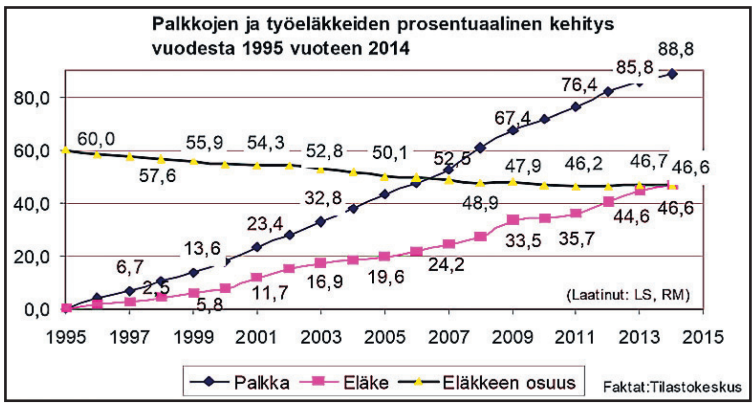
Henri Autero

Kylmää kyytiä eläkeläisille

Eläkejäädytyksen tarkastelua

Säästöillä kuulemma pyritään vähentämään valtion eläkemenoja ja samalla pyritään pienentämään ns. kestävyysvajetta ja valtion velanottoa. Pyrkimys on hyvä mutta jäädytys keinona on täysin väärä. Jäädytys ei johda tavoiteltuun tulokseen eikä kestä kriittistä tarkastelua.

Hallitus jäädytti kaikki eläkkeet vuodeksi 2015. Tai oikeammin pitäisi todeta, että hallitus otti taas eläkkeistä palan pois eikä palauta sitä koskaan takaisin eläkeläisille. Työnantajajärjestön EK:n tutkimuslaitos Etla pisti vieläkin paremmaksi ja ehdotti (HS 9.1.2015), että eläkkeet jäädytettäisiin saman tien viideksi vuodeksi, aina 31.12.2019 saakka. Silloin säästettäisiin jopa 2 miljardia! Ehdotusta kannatti heti kokoomuksen ministeri Vapaavuori (Aamulehti 10.1.2015). Samoin RKP:n taloudellinen neuvonantaja Björn "Nalle" Wahlroos.

Diagrammista selviää hyvin havainnollisesti, miten eläketulojen kehitys 20 vuoden kuluessa on ollut vain puolet palkkatulojen kehityksestä. Eläketulojen osuus on laskenut lähes 40 %:ttiin palkkatuloista, vaikka sen alunpitäen tuli olla 60 %. Tämän epäkohdan korjaamisesta eläkeläisten tulisi käydä kamppailua (kuvateksti KÄ/toim.).

Jäädytyksen taustaa

Jäädytys on edellisen hallituksen kahden ministerin, Urpilaisen (SDP) ja Kataisen (Kok), innovaatio ja sille perustan antoi valtiosihteeri Heteмäen johtaman verotyöryhmän v. 2012 ehdotus verotuksen muutoksista. Eläkeläisten kannalta ehdotukseen sisältyi arveluttava kohta: Palkansaajien verotusta pitäisi vuositasolla alentaa noin miljardilla mutta eläkeläisten verotusta ei! Ehdotetaan siis samanluonteisten tulojen erilaista verotuskohtelua saajasta riippuen.

Ehdotus on vastoin oikeudenmukaisen verotuksen periaatetta. Ehdotusta, että eläkettä eli eläkepalkkaa verotettaisiin kovemmin kuin tavallista palkkaa, ei verotyöryhmä mitenkään perustellut. Kun palkkaveron alennusta ei voitu valtion rahapulan takia toteuttaa, niin nykyisen hallituksen johtavat ministerit, Stubb (Kok) ja Rinne (SDP), siunasivat edeltäjiensä jäädytysinnovaation. Sillä saatiin eläkeläisten asemaa huononnettua, kun verotuksella sitä ei voitukaan tehdä. Suurelle yleisölle ja eläkeläisille tieto toteutetusta jäädytyksestä tuli HS:n yleisönosastossa olleen kirjoituksen myötä. Jäädytyksellä ei haluttu elämöidä.

Mihin jäädytetyt varat säilötään?

Seurataanpa mihin eläkkeistä poisotettavat, arviolta 2 miljardin säästöt päätyisivät. Sukanvarteenko? Kun vain kansaneläkkeet ja valtion virkaeläkkeet ovat budjettivaikutteisia ja kun niiden osuus on nykyisin n. 10 % kaikista maksetuista eläkkeistä, niin oletetusta 2 miljardin säästöstä 1,8 mrd menee siis muualle kuin valtion tuloihin. Summa nimittäin päätyy yksityisiin työeläkevakuutusyhtiöihin Varmaan, Ilmariseen yms., jotka työeläkkeitä maksavat ja hallinnoivat. Tämä työeläkkeiden säästöosuus ei vaikuta valtion budjettiin mitenkään.

Sen sijaan säästö kyllä vaikuttaa työeläkeläisten toimeentuloon, vähentää kulutuskysyntää ja vähentää myös valtion tuloveroja. Kun on laskettu jäädytyksen negatiiviset vaikutukset, jotka heijastuvat esim. palvelualan ja kaupan irtisanomisina, niin on todettu haittavaikutusten olevan huomattavasti suuremmat kuin suora säästövaikutus valtion budjettiin. Pahimmillaan jäädytys aiheuttaa valtiolle ja kunnille lisääntyviä sosiaali- ja työttömyysmenoja ja lisää julkisen puolen velanottoa.

Solidaarisuus on huono peruste

On vedottu, että solidaarisuussyistä yksityisiä työeläkkeitä pitää myös alentaa, jos valtion maksamia eläkkeitä vähennetään. Se on huono peruste, kun työeläkkeet ovat työnantajien ja palkansaajien rahoittamia, eikä niihin ole käytetty yhtäkään veromarkkaa eikä -euroa. Virkaeläkkeet ja kansaneläkkeet maksetaan veroista eikä niitä makseta rahastoista. Muitakin eroavuuksia on eikä kohtalonyhteyttä ole. Solidaarisuussyistä voidaan kyllä niinkin perustella, että suomalaisia eläkkeitä on leikattava, kun kreikkalaisia eläkkeitäkin leikataan. Perustelu on yhtä huono.

Työeläkkeet ovat jääneet jälkeen palkkojen kehityksestä.

Tuntuu siltä kuin valtiovarainministeriön virkamiehet ja ministerit eivät noteeraisi jo tapahtuneelta huonolta eläkekehitykseltä. Esim. työeläkkeitä on jo pitkään leikattu taitetulla indeksillä ja kovennetulla verotuksella niin, että kun alun perin tarkoituksena oli, että eläkkeet ovat 60 % palkoista, niin nyt ne ovat enää 46 %!. Kun on kysymys keskimääristä eläkkeistä, niin paljon on niitäkin pitempään eläkkeellä olleita, joiden työeläke on alle 40 %. Kyllä taitettu indeksi puree ja eläkejäädytys vain vauhdittaa huonoa kehitystä.

Mitä perustuslaki sanoo?

Jäädytys aiheuttaa jäädyttäjille ongelmia, kun jo ansaitulla työeläkkeillä on perustuslain tarkoittama omaisuudensuoja. Tästä on olemassa oikeuskanslerin päätös ja oikeusoppineiden keskuudessa laaja yhteisymmärrys. Alun perin työeläkkeet olivat sidoksissa palkkaindeksiin. Jotenkin sen vielä ymmärtää, että työeläkkeet sidottiin -70 luvulla ns. puoliväli-indeksiin (50 % palkkoihin ja 50 % hintoihin). Inflaatio oli tuolloin voimissaan ja muutoksen tarkoituksena sanottiin olevan eläkkeiden ostoarvon säilyttäminen.

Nyt tilanne on aivan toinen, kun työeläkkeiden ostovoimaa halutaan pienentää. Kun eläkeläisillä ei oikein ole ollut keinoja vaikuttaa budjettineuvotteluihin ja kehysriihiin, niin jäljelle jää vetoaminen perustuslakiin. Perustuslain kun pitäisi suojella yksilöä mielivaltaisilta eläkemuutoksilta.

Tilannetta voidaan hyvin verrata siihen, jos vain eläkeläisten pankkitalletuksille säädettäisiin vuosittainen 0,4 %:n korkokatto. Tai jos eläkeläisen oman asunnon arvonnousuksi säädettäisiin 0,4 % vuosittainen katto. Olisihan se epäoikeudenmukaista. Asettaisiko kukaan perustuslain omaisuudensuojaa kyseenalaiseksi? Perustuslakiin ei ole kirjattu sellaistakaan asiaa, että tarkoitus pyhittää keinot tai, että valtio on kuitenkin aina oikeassa.

Työeläkkeet perustuvat sopimuksiin

Työeläkkeillä on myös voimakkaasti sopimusoikeudellinen luonne. Oikeusvaltioissa sopimuksissa pysytään. Kolmannen ja siis ulkopuolisen ei pidä peukaloida sopimusta, jossa se itse ei ole osallinen. Eläkeläisen kannalta eläkejäädytys on sopimuksen muuttelua, joka tehdään jälkikäteen. Muuttelu on vastoin kaikkia sopimusoikeudellisia periaatteita.

Vertailu löytyy vaikka urheilukilpailuista. Jos kolmanneksi maaliin tullut julistetaan voittajaksi jälkikäteen niin useimmat pitävät lopputulosta sekä epäoikeudenmukaisena että sääntöjenvastaisena.

Mihin niitä työeläkerahastoja tarvitaan? Miksi jäävuorta kasvatetaan?

On ollut tähän saakka itsestään selvää, että työeläkerahastot ovat työeläkkeiden maksamiseen tarkoitettuja varoja. Ne ovat eläkkeensaajalle ns. myöhennettyä palkkaa. Eläkepäätöksessä puhutaan eläkepalkasta. Työeläkerahastojen luonteen ovat vahvistaneet EK:n ja Telan johtajat. Työeläkemaksuja on kyllä kerätty vanhaan malliin, mutta samalla eläkkeiden maksamista eli eläkevirtaa on kahlittu taitetulla indeksillä ja nyt jo jäädytyksillä. Rahastot ovat tietenkin kasvaneet valtaviksi, ollen nykyisin jo noin 172 mrd. Tämän nykyisen lamankin aikana rahastot ovat kasvaneet keskimäärin 8 mrd joka vuosi. Näyttääkin siltä, että työeläkebusiness on Suomessa ainut merkittävä ala, joka kasvaa ja voi hyvin. Nyt tuuli on kuitenkin kääntymässä ja ensimmäiset vaatimukset ovat tulleet Etlalta, että eläkerahoja pitäisikin käyttää valtion menojen katteeksi. Ei eläkkeiden kohentamiseen entiselleen eikä edes niiden normaaliin maksamiseen. Voiko enää härskimpää vaatimusta esittää?

Odotettavissa ei olekaan enää "suurta eläkepommia", jolla eläkeläisiä peloteltiin vuosikaudet. Kuin varmemmaksi vakuudeksi ETK:n johtaja Kautto kirjoitti (HS 19.1.2015) historiallisesta käänteestä. Painetta eläkemaksujen korottamiseen ei enää ole näköpiirissä, koska säädetty elinaikakerroin ja eläkeiän nosto ovat ratkaisseet ongelman. Tosin Kauttokaan ei maininnut onko hänen arvionsa perusteena myös se, että taitettu indeksi säilyy ikuisesti, ja että eläkejäädytys jatkuu ikuisesti eläkeläisten raippaveron tapaan.

Miten eläkejäädytys asettuu talouden yleisiin kehyksiin?

Kannattaa muistaa, että Euroopan keskuspankin EKP:n tavoite on voimistaa inflaatiokehitystä EU-alueella v. 2015. Muutaman prosentin inflaatio ei olisi pahasta. Tätä taustaa vasten tuntuu siltä, että koko jäädytyksen idea on maho. Näinkö piskuisen Suomen päättäjät valmistavat Suomen eläkeläiset ottamaan vastaan suuren ja mahtavan EKP:n ajaman inflaation? Suomen 1,3 miljoonan työeläkeläisen kotimaista kysyntää pitäisi elvyttää eikä jäädyttää.

Suomiko nousuun eläkkeitä jäädyttämällä?

Suomi nousuun eläkkeitä jäädyttämällä. Kuka järjellinen siihen uskoo, ei kukaan. Jotenkin poliittisen eliitin, talouseliitin ja heidän eturyhmiensä toiminta on neuvotonta, saman mantran toistamista, joka vain masentaa ostavan ja palveluita käyttävän tavallisen kansan. Maailmallakin kiitosta saanut Suomen työeläkejärjestelmä halutaan väkisin romuttaa. Niinkö? Vanhuksilta halutaan ottaa arvokas elämä pois sekä laista että budjeteista. Häpeällistä!

Niin huonosti on vanhuksia ja eläkeläisiä kohdeltu, että ihmisten arjesta erkaantuneille hallituspuolueille, ministereille, enemmistölle kansanedustajista ja valtiosihteerille on todettava: Hävetkää, jos osaatte!

Markku Hakala
Suomen Senioriliike ry:n jäsen työeläkeläinen ja lakimies (ret)

Kirjoitus julkaistiin Suomen Seniorilehdessä 1/2015. Lehden ja artikkelin kirjoittajan luvalla julkaisemme artikkelin Kansan äänessä.

Vakiduuni välttämätön kaikille

Kansanliike vakituisen työpaikan puolesta (Operaatio Vakiduuni) sai kesällä loppuun 50000 tukinimen keräyksen kansalaisaloitteeseen, jossa esitetään ns. nollatuntisopimusten kieltämistä lailla sekä osa-aikatyön vähimmäistuntimääräksi 18 tuntia. Tällaisia pätkätyöläisiä, joilla ei ole vähimmäistyöaikaa on Suomessa tällä hetkellä 86000. Kansalaisaloitteen puolesta kerättiin 63000 kannatusilmoitusta. Niistä 38000 luovutettiin 27.8..-15 väestörekisterikeskukseen tarkastettavaksi. Loput tuki-ilmoituksista kerättiin netissä. (katso KÄ 4/15 s. 5).

Kansainvälistä työtä "vakiduunin" puolesta

Vakiduunin puolesta vietettiin 7.10.2015 myös kansainvälisesti "Kunnon työn päivää". Tällä hetkellä uusliberalististen politiikan tuloksena eri puolilla maailmaa työnantajat valmistelevat lakeja, jotka antavat yrityksille mahdollisuuden solmia epävarmoja työsuhteita ja jättää palkkaamatta vakituista työvoimaa. Työntekijät ovat ahtaalla, kun vakinaisia työsuhteita korvataan erilaisilla epävarmoilla työsuhteilla. Tämän vuoksi ammattiliitot yhdessä ovat tehostaneet toimintaansa eri puolilla maailmaa työntekijöiden oikeuksia puolustavan lainsäädännön sekä epävarmat työsuhteet torjuvien työehtosopimusten puolesta.

"Kunnon työn päivän" tilaisuudessa Operaatio Vakiduunin aktiivi esitteli osanottajan vakiduunin merkitystä kuvaavaa teesiä.

"Kunnon työn päivää" vietettiin Narinkkatorilla

Suomessa "Kunnon työn päivän" tapahtuma järjestettiin myös 7.10. Helsingin Narinkkatorilla. Järjestäjinä olivat "Operaatio Vakiduuni", "SASK- Suomen ammattiliittojen solidaarisuuskeskus" sekä "Teollisuuden Palkansaajat."

Tilaisuudesta lähetettiin terveisiä maailmalle mm. vakituisen työpaikan puolesta. Kerättiin tukijailmoituksia, jolla saattoi tukea Vakiduuni – kampanjaa. Fläppitauluille kerättiin ihmisten teesejä vakityön merkityksestä ja välttämättömyydestä.

Vakiduuni takaa tulevan eläkkeen

Järjestäjien toimesta fläppitauluille kertyneitä teesejä kuvattiin vastaisen tiedotustoiminnan tueksi. Erään eläkeläisen teesi kuului seuraavasti: "Olen eläkeläinen. Minulle vaki -työpaikka merkitsi eläkettä, jota nyt saan. Ne joilla ei ole vaki työpaikkaa eivät saa eläkettä." Tätä eivät nuoret työntekijät aina huomaa. Vain vakituinen duuni takaa nykylainsäädännön mukaan säännöllistä tuloa, jonka perusteella joskus määräytyy eläke. Tämän puolesta kannattaa myös toimia.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Eläkeläiset kampanjoivat

”oikeudenmukaisten leikkausten” puolesta

Sipilän kolmen ässän hallituksen toimiin suuttuneina kansalaisjärjestöt ovat organisoineet Suomen oloissa laajoja mielenilmaisuja. Eläkeläiset ry. ja Eläkkeensaajien Keskusliitto ry. organisoivat 8.10. ”Heikomman puolella”- mielenosoituksen. Mukana olivat myös Vuokralaisten Keskusliitto, Asukasliitto, Mielenterveysyhdistys Helmi sekä Sairaus- ja Tapaturmainvalidien liitto. Tapahtuma kokosi Helsingin Kansalaistorille eri puolilta maata tuhansia osanottajia. Neljännesvuosisata sitten eläkeläisjärjestöt vaikuttivat asioihin useilla laajoilla joukkokokouksilla. 16.10.1990 kokoontui eduskuntatalolle 14000 eläkeläistä ja vuotta myöhemmin 24.10.1991 jopa 20000 mielenosoittajaa. Näillä esiintymisillä saavutettiin mm. se, että Ahon hallitus luopui esittämästään indeksikorotusten jäädyttämisestä sekä myös sen korvikkeeksi tarjotusta indeksiverosta.

Kuva: Heikki Männikkö

Mielenosoittajat olivat varautuneet radikaalimpaan esiintymiseen. Korhosen pyytäessä eduskuntaryhmiä pitämään eläkeläisistä huolta huudettiin: ”Rikollishallitus alas”. Kun Rinne sanoi, että Suomi elää vaikea aikaa, kuului yleisön joukosta: ”Ja paskan marjat”. Hellstenin kritisoidessa talousasiantuntujoita, huudettiin: ”Hallitus on EK:n juoksupoika.” Osanottajien tuntoja heijastivat usein toistuvat huudot: ”Alas kapitalismi. Yhteiskunnalla on varaa”. Kysymme onko järjestöillä varaa koota ihmisiä puolustamaan Lipposen politiikkaa?

Eläkeläiset maksavat EU- ja Nato-suuntauksesta kalliin hinnan

Vuoden 1991 jälkeen näitä mielenosoituksia ei pidetty. Sanottiin 90-luvun laman puristaneen ”mehut irti” eikä eläkeläisillä ollut varoja matkustaa. Tämä oli ainakin osittain totta. Lipposen hallitus ”astui remmiin” huhtikuussa 1995 ja eläkeläisten kuritus jatkui entistä kovempana. Eläkkeiden osuus työtuloista on alentunut 60 % sijaan nyt lähelle 40 %. Lisäksi tuli muitakin eläkeläisen asemaan vaikuttaneita heikennyksiä. Kenttäväki arvosteli eläkeläisjärjestöjen johtoa. Kun olisi tullut käyttää joukkovoimaa, sitä ei tehty. Syyksi tähän on arveltu eläkeläisjärjestöjen johdon haluttomuutta painostaa hallitusta, jossa SDP ja Vasemmistoliitto olivat mukana. Ei saanut vaikeuttaa Lipposen suuntautumista EU:n rahaliittoon ja lähentymistä Natoon. Tästä eläkeläiset ovat maksaneet kalliin hinnan.

Hellsten nosti ”kädet pystyyn”

Mielenosoittajat olivat varustautuneet oikeilla tunnuksilla: ”Stop leikkauksille”, ”Onks sulla varaa sairastaa”, ”Ei indeksiheikennyksiä”, ”Kilpailutuksen tulos, mummot ja vaarit ulos” ja ”Lobbarit ja miljonäärit stop”. Ensimmäisenä puhui Matti Hellsten (EKL). Hän totesi meidän elävän poikkeuksellisia aikoja, joita perustellaan talouden huonolla tilalla. ”Meitä myös pelotellaan sillä, että ellemme saa talouttamme kuriin, tulee paha EU ja asettaa meidät riviin.” Tämän jälkeen Hellsten kuitenkin totesi: ”On totta, että Suomen taloudellinen tilanne on varsin huono. Erityisen huonoa on se, että tulevaisuuden näkymätkin ovat vaisuja.” Edelleen hän jatkoi, jotain on pakko tehdä”. Tässä hän ottaa nyt takaisin kaiken hallitusta vastaan esittämänsä vaisun kritiikin. Ei hän puhu mitään jaetuista osingoista, pääomien viennistä, muuttuneista työpääoma- ja eläketulojen suhteista, Suomen todellisesta kilpailukyvystä, veroparatiiseista, taitetusta indeksistä, eläkeiän korottamisesta ym. Hän nostaa kädet pystyyn ja hyväksyy kapitalistien väitteet siitä, että tilanne on huono ja kaikkien on osallistuttava.

Jäikö käteen muuta kuin vaatimus asumistuen heikennyksen poistamisesta?

Hellsten ei arvostellut talouspolitiikan uusliberalistista suuntausta, vaan peräänkuulutti vain ”osallistumisen” tasapuolisuutta. Hän mainitsee positiivisina saavutuksia mm. Yle-veron poistamisen pienituloisimmilta eläkeläisiltä, takuueläkkeen korottamisen sekä omais- ja perhehoitoon tehdyt parannukset, joilla on kuitenkin täysin marginaalinen merkitys. Hän eritteli tämän jälkeen hallituksen esittämän leikkauslistan ja mainitsi sen olevan sisällöltään edellistä saavutuksiin nähden verrattomasti kovempi: (1) sosiaali- ja terveyspalvelujen maksujen korottaminen, (2) lääkekorvausten pienentäminen, (3) sairaiden taksimatkakorvausten omavastuiden suurentaminen, (4) sähkö-, kiinteistö- ja lämmityspolttoaineiden verojen korotus, (5) ruokavaliokorvausten poistaminen sekä (6) eläkkeensaajien asumistuen heikentäminen.

Asumistuen heikennyksen puhuja totesi olevan mittasuhteiltaan suurin. Mielenosoituksen päävaatimus olikin: ”Ei eläkkeensaajan asumistuen leikkauksille!” Lopuksi Hellsten totesi eläkkeensaajien edunvalvonnan keskeisimpänä kysymyksenä olevan eläkeläisköyhyyden poistaminen. Mitään keinoa tai vaatimusta 460000 eläkeläisköyhän aseman parantamiseksi puhuja ei esittänyt. Hän totesi ”Suomen sitoutuneen Eurooppa 2020 –strategiaan, jonka mukaan köyhyys- tai syrjäytymisuhan alla olevien ihmisten määrää vähennetään vuoteen 2020 mennessä 150000:lla ihmisellä, mutta nykyisten päätösten pohjalta mennään täysin päinvastaiseen suuntaan.”

Martti Korhonen saarnasi sanomatta mitään

Eläkeläiset ry:n puheenjohtaja Martti Korhonen osasi hyvin sujuvasti ja pitkäsanaisesti haukkua hallitusta. ”Nyt näyttää sille, että hallituksen riveistä ei löydy tahtoa oikeudenmukaisiin päätöksiin. Tämä hallitus on kovuudessaan ainutlaatuisen historiallinen.” ”Me olemme omalta osaltamme valmiita kantamaan vastuuta, osallistumaan vaikeuksien voittamiseen.” ”Ei me vaadita kuuta taivaalta. On turha syyllistää meitä ja sanoa, että kaikkien on osallistuttava. Kyllä on osallistuttava, mutta maksukyvyn mukaan.” Ehkä konkreettisinta antia Korhosen puheessa oli kohta, jossa hän sanoi protestin päävaatimuksen olevan ”ei eläkeläisten asumistuen leikkauksille”. ”Sipilän hallitus on puhunut tämän leikkauksen loivennuksesta. Se tarkoittaisi, että asumistukea leikattaisiin enintään kuusikymmentä euroa (60 €/kk) kuukaudessa. Tällainen puhe saattaa kuulostaa kauniilta. Tämä lievennys koskisi vain uusia vuokrasopimuksia. Toiseksikin 60 euron leikkaus alle 1000 euron eläkkeestä on kova leikkaus.”

Antti Rinne (SDP) lupasi korjata asiat

Tilaisuuteen oli kutsuttu myös eduskuntaryhmien edustajat. Myös Antti Rinne kykeni sanomaan, että leikata pitää mutta oikeudenmukaisesti: ”Te olette eläkkeenne ja asumistukenne ansainneet. Tiedämme Suomen elävän vaikeaa aikaa, mutta meillä on mahdollisuus huolehtia kanssaihmisistämme. Valtiontalouden sopeuttaminen on tärkeää, mutta on muistettava oikeudenmukaisuus sopeuttamispäätöksiä tehtäessä. Se voidaan toteuttaa reilulla tavalla, mikäli kaikki osallistuvat talkoisiin kykyjensä mukaan. Eläkkeensaajien asumistuen ja lääkekorvausten leikkaukset ovat esimerkkejä huonosta politiikasta. Ne iskevät kaikkein pahimmin heikommassa asemassa oleviin suomalaisiin. SDP tulee tekemään kaikkensa, että nämä epäoikeudenmukaiset leikkaukset korjataan.

Konkreettista ei irronnut myöskään Aino-Kaisa Pekoselta (Vas.)

On kurja joutua tilanteeseen, jossa eläkeläisten pitää lähteä osoittamaan mieltään leikkauksia vastaan. Sain taannoin viestin, jossa kerrottiin, kuinka eläkeläisen tilille jäi kuukauden lopulla tulojen ja menojen jälkeen 84 senttiä. Tästä summasta kymppikin on liikaa, puhumattakaan siitä, että eläkeläisten asumistukea maksimissaan ollaan leikkaamassa 60 €. Vasemmistoliiton mielestä se ei ole oikein. Sen vuoksi tulemme tekemään eduskunnassa töitä, että näitä leikkauksia ei toteuteta. Tätä maata ei pelasteta leikkaamalla heikoimmassa asemassa olevilta eläkeläisiltä. Päinvastoin se ajaa ihmisiä entistä enemmän toimeentulotuen piiriin ja heikentää ostovoimaa. On pakko kysyä, onko näissä leikkauksissa mitään järkeä?

Onko mahdollista varastaa oikeudenmukaisesti?

Kaikista tapahtuman puheenvuoroista saattoi huomata vasemmisto-opposition olevan ”täysin pihalla”. Kukaan ei nähnyt, että nykyhallituksen politiikka eroaa vain määrällisesti neljännesvuosisataisesta linjasta, jota myös Lipposen hallitus ajoi kovalla kädellä, kun toteutettiin eläkkeiden taitettu indeksi ja paljon muuta.

Yksikään puhuja ei vaatinut luopumaan tästä uusliberalistisesta politiikasta. Vaadittiin ainoastaan sen toteuttamista oikeudenmukaisella tavalla. Tulisi heidän tietää sen olevan mahdotonta. On ennen kuulumatonta se, että kansaa edustavat järjestöt näin avoimesti sitoutuvat elintasonsa leikkauksiin. Meillä on vielä edessämme kovat ajat.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Kun ei muista mitään

Taloyhtiössä asuu yli 80-vuotias Alzheimeria sairastava, ikänsä työelämässä palvellut nainen, jolla on ollut yhä enemmän muistiongelmia. Eräänä yönä hän harhaili lähikadulla kovassa tuulessa ja vesisateessa päällään yövaatteet ja sukat. Naapurin mukaan hänellä oli äskettäin ollut useita hellan levyjä punaisena hehkumassa, eikä hänellä ole mitään kotona asumista helpottavia välineitä, jotka turvaisivat hänen asumistaan sekä häntä itseään saati naapureita. Mitä voi tehdä, jos naisen asuma talo palaa tai hänet löydetään paleltuneena jostain ulkoa? Nainen asuu yksin ja on useimmiten yksin kotonaan.

Alzheimerin tautia, jota sairastaa Suomessa yli 70000 ihmistä, pidetään ikääntyvän väestön sairautena, sillä yleensä se alkaa yli 65-vuotiaana. Vaikka sairastumisen todennäköisyys kasvaa iän myötä, voidaan Alzheimerin tautia todeta jo alle 50-vuotiailla. Sairaus aiheuttaa aivoissa muutoksia, jotka johtavat muistijärjestelmän toimintaan liittyvien hermosolujen ja aivoalueiden tuhoutumiseen. Alzheimerin tauti etenee yleensä hitaasti ja tyypillisiä vaiheita noudattaen.

Potilaat tarvitsevat laitostasoista hoitoa

Potilaan persoonallisuus ja sosiaaliset kyvyt säilyvät keskivaikeassa taudin vaiheessa melko hyvin. Hän ei kuitenkaan enää tunnista vaikeuksiaan selviytyä arjen haasteista. Arkiaskareet kuten pukeutuminen eivät enää onnistu ilman apua, minkä vuoksi yksinasuvan potilaan voi joutua siirtämään kotoa laitoshoitoon. Potilas eksyy usein tutuissakin paikoissa, sillä hänen on vaikea tunnistaa omaa kotia.

Vaikeassa Alzheimerin taudin vaiheessa potilas on laitostasoisen hoidon tarpeessa, sillä häntä joudutaan jatkuvasti auttamaan päivittäisissä toiminnoissa. Hänen muistinsa toimii satunnaisesti eikä hän useinkaan tunnista läheisiään. Potilaalla saattaa ilmetä myös fyysisiä oireita kuten suun seudun pakkoliikkeitä ja lihasnykimistä. Hänen kävelykykynsä sekä kyky syödä itse heikkenevät. Puheen ymmärtäminen ja puhuminen vaikeutuvat tai saattavat loppua kokonaan. Laitostasoista hoitoa on liki mahdoton saada, ellei potilaalla ole omaa varallisuutta maksaa yksityisen hoitokodin suurta vuokraa. Useimmiten ei ole.

Hallituksen ratkaisu Alzheimer-ongelmaan

Muistisairaiden määrä kasvaa, mutta SSS - hallitus vähentää satoja miljoonia euroja laitoshoidosta. Taustaryhmä kuten EK kannustavat näin omalla tavallaan elämäntyönsä tehneitä ihmisiä.

Heitteillepano on Suomen rikoslain 21 luvun 14 §:n tarkoittama henkeen tai terveyteen kohdistuva rikos.

Juhani Valo

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 2

Edellisessä numerossa aloitimme kommunistien lähihistoriaa käsittelevän kirjoitussarjan. Siinä käsittelimme 1960-luvulla alkaneen puoluehajaannuksen syitä. Varmaan löytyy tahoja, jotka eivät haluaisi näitä asioita enää "tonkia". Niiden käsittelemiseen löytyy kuitenkin ainakin kaksi tärkeää syytä: (1) On paljon jo sellaistakin järjestöväkeä, jotka eivät ole näistä asioista koskaan mitään kuulleet. (2) Nyt, kun pyrimme uudelleen aatteelliseen ja järjestölliseen yhtenäisyyteen, on välttämätöntä tässä yhteydessä selvittää hajaannuksen syitä. Uutta vaihetta ei voi aloittaa tuntematta asian historiaa. Tämä on tärkeää siinäkin tapauksessa, että menneestä ei löydetä yksimielisyyttä. Alusta saakka puoluehajaannuksen keskeinen kysymys oli, miten suhtaudumme marxilaiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja yhteiskuntakäsitykseen. Sama kysymys on asioiden keskiössä tänäänkin, kun käymme neuvonpitoon kommunistien yhtenäisyydestä.

Äskettäin on ilmestynyt SKP:ta käsittelevä, tuntemattomien kirjoittajien laatima vihkonen kunnianhimoisella nimellä "Mitä on tehtävä". Yksikään puolueen järjestö ei ole ilmoittanut olevansa siinä esitettyjen näkemysten takana, ja vaikuttaa siltä että kysymyksessä on joidenkin henkilöiden yksityisyritteliäisyys.

Valitettavasti vihkonen on kuuluisan kaimansa vastakohta. Siinä esitetyt arviot puolueen lähihistoriasta, nykyisestä tilanteesta ja kommunistien tehtävistä ovat mielestämme siinä määrin virheellisiä ja kommunistien kollektiivisten arvioiden vastaisia, että ne vaativat vakavaa kritiikkiä.

Seuraavassa alustavia, luettelonomaisia kommentteja vihkosen väittämiin. Asiaan palattaneen myöhemminkin.

□□□

Vihkosessa puhutaan paljon "konkreettisen tilanteen konkreettisesta analyysista", mutta siinä ei todellisuudessa ole juuri mitään konkreettista. Niin puolueen sisäisen kuin yhteiskunnallisenkin kehityksen konkreettinen erittely puuttuu siitä täysin.

Mitä ei ole tehtävä

TA (1985-12-20) 196, 23

missin" julistaminen huononsivat uudelleen SKP:n tilannetta, mutta samalla puolueen oikeistoainekset komprometoivat toimillaan itseään jäsenistön silmissä, joka vaati puolueelta periaatteellisempaa politiikkaa. Vuosikymmenen lopulle tultaessa SKP:ssa vaikuttava oikeistoryhmittymä olikin tehnyt alustavan johtopäätöksen, ettei SKP:ta onnistuta lopullisesti kankeamaan opportunistisille linjoille eikä marxilais-leniniläisiä voimia pystytä nujertamaan hajottamatta puoluetta;

— vihkosessa sivuutetaan Kajanojan kaudella 80-luvun alussa tapahtunut myönteinen kehitys, jonka ansiosta puolueen sisäinen voimasuhde oli muuttumassa marxilais-leniniläisille suotuisammaksi. Juuri tämä kehitys oli itse asiassa Aallon 20. edustajakokouksessa tekemän kaappauksen lähimpänä syynä, minkä kaappaajat itsekin ovat useissa yhteyksissä myön-

— vihkosesta puuttuu erittelevä analyysi ns. "kolmaslinjalaisuudesta", joka täysin virheellisesti samaistetaan "kajanojalaisuuteen" ja yhtenäisyysvoimiin;

— 8 piirijärjestön yhteistyö muiden SKP:n yhtenäisyysvoimien kanssa rinnastetaan vihkosessa liittolaispolitiikkaan (esim. s. 50). Eli toisin sanoen: kommunistien keskinäisiä suhteita käsitellään ikään kuin kyseessä olisivat kommunistien ja ei-kommunistien väliset liittoutumat.

□□□

Syy siihen, että vihkosessa esitetään näinkin karkeita virhearvioita, piilee nähdäksemme siinä, että sen laatijoiden perusnäkemys itse kommunistisen puolueen luonteesta ja tehtävistä ei ole leninismin vaatimusten tasolla.

"Mitä on tehtävä"-vihkosen kantana näyttää olevan, että puoluetta ei voi eheyttää joukkojen avulla. Siinä tarkastellaan niin lähihistoriaa kuin nykytilannettakin ylätasokeskeisesti eikä ymmärretä jäsen-, kan-

tana onkin, että "epäluotettav… jäsenistöstä tulee irtisanoutua … rustaa välittömästi uusi puolu…

Samalla vihkosessa yhdytää… tustajien väitteisiin Tiedonan… distyksestä puolueen sisäisen… lun — vieläpä valtataistelun… kappaleena. Kun tekijät om… taan vielä levittävät näitä … yhtyvät he tosiasiassa — e… mattaan — vastustajan … maan propagandaan.

Puoluetaistelu nähdä… kuin "meidän" ja "heidä… pelinä. Puolueensisäise… tehtävät sekä ulospäin suuntaa… tehtävät asetetaan näin virheellisesti vastakkain (sisäinen taistelu leimataan "roikkumistaktiikaksi", joka muka olisi jotain politiikanteosta erillistä ja sille haitallista "voimien tuhlaamista").

Vihkosen tekijöiden esittämä teesi "sisäisen taistelun" turhuudesta rinnastuu yhdessä suhteessa puolueesta 80-luvun alussa irroittautuneiden ns. kolmaslinjalaisten näkemyksiin —

□ Puolueväen keskuu… tetään vihkosta, jonka alkuperästä ei ole tietoa.

Käytännössä uuden puolueen mahdollisuuksia perustellaan pelkällä *uskolla*: "Luottamus omiin voi-

Tasan 30 vuotta sitten käytiin tällaista keskustelua. SKP:n uudenmaan piirin tuella julkaistiin vihkonen "Mitä on tehtävä", johon TA:n toimitus vastasi artikkelilla "Mitä ei ole tehtävä". Kommunistinen liike oli "tienhaarassa". Gorbatshov oli tullut NKP:n pääsihteeriksi. Hänen ajatteluunsa orientoitui huomattava osa kommunisteja. Tämä artikkeli puuttui voimakkaasti SKP:n sisäiseen taisteluun sivuuttaen pääkysymyksen marxilaisen maailmankatsomuksen merkitykse. Neuvostoliittoa ei enää ole ja marxilainen maailmankatsomus sekä sen pohjalta tehtävä yhteiskunta-analyysi on edelleen kommunistien yhtenäisyyskeskustelun keskeisin kysymys.

Kolmaslinjalaisuus ja sen vaikutus puolueen sisäiseen tilaan

Vaikeuksia alkoi ilmetä monissa yhteyksissä. 1970-luvun lopulta ja 1980-luvun alusta lähtien useat aktiiviset nuoret toverit alkoivat siirtyä asenteissaan vahvasti oikealle ja samalla tehdä työtä luokkakantaista liikettä vastaan. Syntyi kolmaslinjalainen virtaus, joka marxilaisleniniläisten ratkaisujen sijaan etsi puolueen ja yhteiskunnan ongelmiin nopeampia ja helpompia teitä. Kolmaslinjalaisuus, jonka syyt löytyvät sen hetkisistä yhteiskunnallisista olosuhteista, syntyi aluksi sivistyneistön ja kulttuuriväen keskuudessa. Tähän vaikuttivat useat syyt. Edellä mainitut tahot eivät olleet valmiita kestämään sitä painetta, minkä porvarillinen yhteiskunta kohdisti kommunisteihin. Voimakkaaksi tämä paine kävi silloin, kun opiskelijanuoriso 1970-luvun lopussa alkoi siirtyä työelämään. Heidän sosiaalisessa asemassaan tapahtui muutos, joka toi heidät lähemmäksi porvarillista työnantajaa, minkä johdosta monet halusivat "pimittää" vasemmistolaisuutensa. Pettymystä lisäsi myös se, että puolueen tilanne ei ollut ratkennut odotetulla tavalla.

Nämä syyt johtivat monen toverin kohdalla perääntymiseen liikkeen alkuperäisistä tavoitteista. Heidän asennoitumisensa yhteiskunnalliseen taisteluun ja toimintaan ei ehtinyt kehittyä tarkastelemaan maailmaa työväenluokan näkökulmasta. Ei ymmärretty täysin niitä vaikeita olosuhteita, joissa työväenluokka ja kommunistinen puolue joutuivat taistelemaan. Monet olivat odottaneet kommunistiselta liikkeeltä nopeampaa etenemistä, kuin mitä olisi kohtuudella voitu toivoa. Tällaiseen tilanteeseen istuivat helposti teoriat, jotka hakivat oikotietä järjestölliseen nousuun. Voidaan kysyä, miksi varttuneempi ja kokeneempi järjestöväki hyväksyi tällaisen kehityksen? Merkittävä osa tiedonantajalaisen liikkeen järjestökoneistoa oli syntynyt 1960-luvulla mukaan tulleen uuden sukupolven ansiosta. Heidän merkityksensä koko liikkeessä oli niin vahva, että marxismi-leninismille uskollinen järjestöväki ei kyennyt torjumaan tätä painetta.

Nuoriso "aisti" edessä olevat muutokset

Marxilaisen opiskelijanuorison ja kulttuuriväen piirissä syntyneellä taantumisella oli kansainvälinen luonne. Se ilmeni myöhemmin koko kommunistisen ja työväenliikkeen tunnettuna alasajona. Yhtenä perimmäisenä syynä hajaannukselle oli kansainvälisessä luokkataistelussa 1970-luvulla hiljalleen tapahtunut käänne kapitalismin eduksi. Se ilmeni siten, että sosialismiin tukeutuva työväenliike kykeni saavutuksiin sosialistisissa maissa ja kehitysmaissa. Se kykeni kehittämään työväenluokan sosiaalista ja taloudellista asemaa myös teollistuneissa kapitalistimaissa. Mutta sen voima ei riittänyt valtaamaan kapitalisteilta asemia kapitalistien päälinnakkeissa, näissä teollistuneissa kapitalistimaissa. Tämän voidaan katsoa johtuvan mm. siitä, että Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä ei ollut kyennyt tarpeeksi nopeasti uudistamaan rakennettaan eikä realisoimaan tuotantoon uutta tietojenkäsittelyyn perustuvaa tekniikkaa, kun taas kapitalististen teollisuusmaiden piirissä uuden tekniikan käyttöönotto kehitti tuotantovoimia tahdissa, joka oli verrattavissa koneellisen suurteollisuuden alkuaikoihin.

Tämä osaltaan aiheutti neuvostotalouden kehityksessä ns. pysähtyneisyyden ajan, joka heijastui kansainväliseen työväenliikkeeseen. Myöskään filosofian ja ideologian piirissä ei kyetty seuraamaan nykytieteen saavutuksia, eikä antamaan vastauksia moniin tärkeisiin kysymyksiin, kuten maapallon ekologisiin ongelmiin ja moniin tieteen uusiin löytöihin, mm. antropologian, tähtitieteen ja kosmologian alueilla. Ennen kaikkea nuorisoliike aisti hyvin herkästi maailmassa tapahtuneen muutoksen. Mutta sen sijaan, että ongelmiin olisi haettu vastauksia marxilaisesta yhteiskunta-analyysista, tähän hakemiseen otettiinkin pitkälti etäisyyttä.

Ideologisen taantumisen airueet.

Monet jättäytyivät jo tässä vaiheessa ulos toiminnasta. Kun olisi pitänyt analysoida syntynyttä tilannetta marxilaisen yhteiskuntateorian pohjalta, alettiinkin kehitellä uusia teorioita marxilaisuuden sijaan ja "helppoja teitä" ulos vaikeuksista. 1980-luvun alussa oli näkyvissä selvät merkit marxilaisuudesta luopumiselle. Ensimmäisiä tällaisia näkyviä merkkejä oli mm. Juhani Ruotsalon kirjoitus "Kansalaisrohkeus, puolueuskallus" Tiedonantajassa syyskuussa 1981. Merkittävä oli myös Juhani Ruotsalon laaja Lautsiassa, Tiedonantajan Helsingin levikkijaoston ja SKP:n Vantaan ja Espoon aluejärjestöjen yhteisessä seminaarissa pitämä esitelmä. Siinä hän esitti, että ilman yhteiskunnan vallankumouksellisen tilanteen välivaihetta siirrytään yhteiskunnan demokraattisesta vaiheesta itsehallinnon kautta sosialismiin.

Samoihin aikoihin Toivo Autiosaari ja Lauri Hokkanen esittivät Tiedonantajan valtakunnalliselle organisaatiolle teesin: "Koska emme ole kyenneet monien yritysten jälkeen saamaan puoluetta haltuumme, on meidän muutettava taktiikkaamme". Näillä teeseillä tuotiin julki ajatus, että puolueen aatteellisen yhdistymisen sijaan riittää puolueen tekninen yhtenäisyys, jonka saavuttamiseksi voitiin myös ideologiassa antaa periksi. Samalla selvisi, että työn puolueen eheyttämiseksi he olivat ymmärtäneet pelkästään vallan valtaamisena toiselle osapuolelle, puolueen aatteellisen ja poliittisen voittamisen sijaan.

Pyrkimys tekniseen, muodolliseen yhtenäisyyteen

Kolmaslinjalaisuuden yhteiseksi piirteeksi muodostuikin pyrkimys luokkakantaisen ja revisionistisen osapuolen väliseen muodolliseen, järjestölliseen yhtenäisyyteen SKP:n sisällä madaltamalla luokkakantaisen liikkeen poliittista ja ideologista profiilia. Yhtenäisyyden esteeksi alettiin nähdä poliittisten ja ideologisten erimielisyyksien sijaan henkilöristiriidat, jotka näiden käsitysten mukaan voitaisiin korjata henkilöitä vaihtamalla. Tämän kehityksen vaikutus järjestöelämässä oli tuhoisa. "Helpon tien etsijät" löysivät puolueen piiristä nopeasti liittolaisia. Muodolliseen yhtenäisyyteen pyrkivät voimat olivat järjestäytyneet jo 18:een edustajakokoukseen vuoteen 1978 mennessä, missä kokouksessa rakennettiin "yhtenäisyysvoimien" kompromissi, jolloin päätettiin uhrata yhtenäistymisen nimissä ns. puolueen äärilaidat.

Tämä edustajakokous muodosti taitekohdan, jonka jälkeen luokkakantainen liike ei kyennyt tekemään yhteisiä oikeita tilannearvioita eikä asettamaan niiden perustalta oikeita taistelutehtäviä. Alkoi esiintyä teorian uudelleenarviointia. Juhani Ruotsalon, Matti Hyvärisen, Pertti Rovamon ym. kynistä lähti arvioita, joiden mukaan marxismi-leninismi ei anna vastauksia aikamme perusongelmiin, työväenluokka ei enää olekaan vallankumouksen perusvoima tai dialektinen ja historiallinen materialismi ovat aikansa eläneitä. Alettiin voimakkaasti arvostella silloista Tiedonantajan linjaa ja haettiin poliittisella periksiantamisella puolueen oikeistolaisen osapuolen hyväksyntää. Tällä liikkeellä oli vahva vaikutus mm. SKDL:n eduskuntaryhmään. Tästä hyvänä esimerkkinä voi mainita sen, että vastoin kentällä pidettyjen kokousten päätöksiä, myöntyivät eduskuntaryhmän luokkakantaiset kansanedustajat Taisto Sinisalon esityksestä, vuonna 1982, hyväksymään yhtenäisyyden nimissä muun eduskuntaryhmän kanssa esityksen työllisyysmäärärahojen alentamisesta. Toinen esimerkki "yhtenäisyysvoimien" juonittelusta oli puolueen johdossa toimineen Eero Tuomisen toimet, jotka paljastuivat hänen Rakennusliiton aluesihteereille Erkki Välimaalle ja Pentti Salolle järjestämässään tapaamisessa. Siinä Tuominen paljasti, että 19. edustajakokoukselle on juntattu salainen esisopimus.

Kolmaslinjalaisuutta vastustettiin vain nimellisesti

Alussa Tiedonantajan toimitus ja osa valtakunnallisen levikkijaoston johtoa esiintyivät näitä ilmiöitä vastaan tukemalla puolueen niitä voimia, jotka selkeästi vastustivat tätä suuntausta. Tiedonantajaliikkeen johto ei kuitenkaan koskaan uskaltautunut teoreettisesti arvostelemaan kolmaslinjalaisuutta. Jo varsin varhain Tiedonantajaliikkeen piirissä toimivat työntekijät ja toimihenkilöt, mm. Taisto Sinisalo, Reijo Kalmakurki, Hannu Vuorio, Markku Uusiniemi, Eeva- Liisa Lehto, Eero Tuominen jne. mukautuivat kolmaslinjalaisuuteen. He keskittivät kaiken tarmonsa SKP:n teknisen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi marxilaisleniniläisten ja opportunistien voimien kesken ilman marxilaista ideologista pohjaa.

Toisaalta monet Tiedonantajaliikkeen keskeiset toverit mm. Urho Jokinen vastustivat siinä vaiheessa kolmaslinjalaisuutta. Niille, jotka vaativat kolmaslinjalaisuuden teoreettista arvostelemista vastattiin, että tällainen arvostelu karkottaisi heidät lopullisesti liikkeestä. Lopullinen niitti kolmaslinjalaisuuden voitolle Tiedonantajaliikkeessä oli Gorbatshovin nousu NKP:n pääsihteeriksi. Keskeisiä kolmaslinjalaisuuden "vastustajia" kutsuttiin Neuvostoliittoon "puoluekoulun kursseille" ja palatessaan sieltä he olivat "aatteensa myyneitä miehiä". Näin tapahtui mm. Urho Jokiselle ja eri teitä myös Erkki Sudelle.

Kehitys SKP:ssä johti puolueen tuhoon

SKP:n julkinen hajotus aloitettiin puolueen 14. edustajakokouksessa vuonna 1966 ja se vietiin käytännössä loppuun puolueen 20. edustajakokous antoi keskuskomitealle valtuudet erottaa marxismi-leninismin kannalla olevat piirijärjestöt puolueesta. Tätä hajotusta eivät pystyneet estämään esitetyt muodolliset yhtenäisyystunnukset eivätkä myöskään ns. yhtenäisyysvoimat, jotka muodostuivat kolmaslinjalaisista ja osasta ns. enemmistöä. Hajotus oli lainomainen seuraus myös marxilais-leniniläisten voimien horjuvuudesta suhteessa kolmaslinjalaisiin ja ns. yhtenäisyysrintaman kyvyttömyydestä määritellä toiminnalleen marxilais-leniniläistä aatteellista perustaa.

Puolueen 18. ja 19. edustajakokouksille (vuosina 1978 ja 1981) oli leimallista ns. yhtenäisyysvoimien juonittelu ja kulissientakainen spekulointi. Esiin nostettiin voimakkaasti henkilökysymykset. 18. edustajakokouksessa ja vahvistettiin vielä 17. edustajakokouksen yhtenäisyyttä koskevat päätökset. Käytännössä näitä päätöksiä kuitenkin koko ajan rikottiin. 18. edustajakokoukselle oli valmisteltu "SKP 60 vuotta"-asiakirja, jota ei kuitenkaan koskaan kyetty hyväksymään. 19. edustajakokouksen alla spekuloitiin entistä enemmän henkilökysymyksillä. Valmistelutyössä vaadittiin mm. puolueen luokkakantaisia kansanedustajia "palaamaan ruotuun" ja äänestämään muun eduskuntaryhmän kanssa työnantajan sosiaaliturvamaksun alentamisen puolesta, johon he suostuivatkin.

Minkäänlaista muutosta aatteellispoliittiseen eheyteen ei tapahtunut, vaan puolueen kehitys kulki vääjäämättömästi kohti hajotusta. Tämä johti oikeistolaisen hajotuslinjan kannalla olevan "kirveslinjan" voimistumiseen. Tämän seurauksena 20. edustajakokouksessa tehtiin päätös, jolla keskuskomitealle annettiin valtuudet erottaa luokkakantaiset piirijärjestöt puolueesta. Valittu keskuskomitea erotti piirijärjestöt ja perusti niiden tilalle hajotuspiirit. Samoin erotettiin suuri joukko puoluejärjestöjä. Kun hovioikeus eräiden jäsenten nostaman oikeuskanteen perusteella ennen 21. edustajakokousta totesi keskuskomitean erotuspäätökset sääntöjen vastaisiksi, erotti SKP:n 21. edustajakokous nämä järjestöt uudelleen puolueesta. Sanomattakin on selvää, että vain luokkavihollinen voi viedä puolueen hajotuksen näin perusteellisesti loppuun. **(KÄ/KL)**

Makean veden varantojen yksityistäminen estettävä

Makea ja puhdas vesi alkaa loppua monin paikoin maailmassa. Björn Wahlroos tuki Nestlen hallituksen puheenjohtajaa Peter Brabeckia hänen esityksessään yksityistää maailman juomavesi. Suuryritykset haluavatkin ottaa kaikki taloudelliset voimavarat voittojensa välineiksi pyrkimällä yksityistämään maan rikkaudet, kasvit ja eläimet. Sudanin Darfurin väkivaltaisuuksien eräs tärkeä tekijä oli, ettei vettä 25 vuoden kuivuuden jälkeen riittänyt sekä maanviljelijöille että paimentolaisten karjanhoidolle. Syyrian, Jordanian, Irakin ja Iranin alueella 85 prosenttia vedestä käytetään maatalouteen. Tästä seuraa aavikoitumista. Lähi-Idässä vesi alkaa olla tärkeämpää kuin öljy. Tulevat sodat käydään makeasta vedestä. Jo nyt Israelin armeija hävittää palestiinalaisten kaivoja ja vesisäiliöitä. Suuret elintarvikeyritykset haluavat yksityistää juomavedet. Nestlé sai ottaa Kanadan Ontariossa järvestä miljoona litraa vettä päivässä ja aiheutti kuivuutta, mutta kuntien vedenottoa rajoitettiin. Coca-Cola joutui sulkemaan vedenpullottamonsa Intian Uttar Pradeshissa ja Keralassa. Makean puhtaan veden käytöstä ja omistuksesta on tulossa luokkataistelukysymys. Sen hamstraaminen suuryritysten omistukseen on alkanut. Sama koskee myös viljelysmaan ryöstämistä. Ne jotka hallitsevat näitä kahta asiaa, hallitsevat kansoja.

Kuva: Heikki Männikkö

Vettä on maapallolla rajallinen määrä. Makean veden määrä on vain 3 % koko vesivarastosta. Vesi on syntynyt kosmoksessa kemiallisen kehityksen tuloksena jo ennen maapallon syntymistä. Suuri osa aurinkoa kiertävistä asteroideista ja mm. pyrstötähdistä sisältää paljon vesijäätä, joista on tullut suurin osa maan nykyisestä vedestä. Kuvan vesinäyte Pakasaivon järvi (hiidenkirnu) Muoniossa on Lapin toiseksi syvin järvi.

Vesipula ja -ongelma

Monet joet eivät virtaa enää mereen asti läpivuotisesti tai lainkaan. Ylikäytettyjä jokia ovat mm. Colorado ja Rio Grande USA:ssa, Jordan (sen vedestä kolme neljäsosaa menee Israeliin ja Jordaniaan juomaja keinokasteluvedeksi jättäen palestiinalaiset liian niukalle osuudelle), Niili Egyptissä (Etiopia rakentaa Niilin pääuomaan Siniseen Niiliin lähelle Sudanin rajaa Grand Ethiopian Renaissance Dam -nimisen padon) ja monissa muissa maissa, Indus Pakistanissa, Murray Australiassa sekä Jangtse ja Keltainen joki Kiinassa.

Vesi on elämälle välttämätön

Vettä ja kosteikkoja on maapallon pinta-alasta yli 78 prosenttia, mutta kokonaistilavuudesta vain 2,5 prosenttia on makeaa vettä. Se esiintyy jäätiköinä ja lumena, pinta- ja pohjavesinä, kosteikkoina ja maaperän kosteutena sekä kaasumaisena vesihöyrynä ilmassa.

Makea vesi uudistuu hydrologisessa kierrossa eli haihtuu valtameristä ja sataa takaisin jatkuvana kiertona. Veden käyttö ei voi ylittää vesikierrossa korvautuvaa määrää. Ihmiskunta käyttää puolet planeetan makeasta vedestä aiheuttaen ekologista häiriötä. Vain markkinafundamentalistien mielestä vedellä voi käydä kauppaa.

Ihmiset käyttävät vähän vettä

Pienen ja keskitulon maissa kotitaloudet käyttävät 8 prosenttia makeasta vedestä, kun teollisuus käyttää 10 ja maatalous 82 prosenttia. Suuren tulon maissa vastaavat osuudet ovat 11, 59 ja 30 prosenttia. Vesi kulutetaan lähes kokonaan tuotantoon ja on välttämätöntä teollisuudelle. Maailman kotitaloudet käyttävät yhteensä noin 500 miljardia litraa vettä päivittäin. Ilman puhdasta juomavettä elää 1,2 miljardia ihmistä.

Kehitysmaissa 90 prosenttia jätevesistä menee puhdistamattomina vesistöihin. Kunnollista käymälää ei ole 2,5 miljardilla käytössään. Se on 40 prosenttia maailman väestöstä. Heistä 1,1 miljardia ulostaa maastoon. Siitä seuraa miljardi kiloa ulostetta päivässä. Tästä aiheutuu mm. ulosteperäisten bakteerien leviäminen ympäristöön. Puutteellisen sanitaation seurauksena kuolee vuosittain 3,4 miljoonaa ihmistä.

Piilovesi on lopputuotteessa näkymätöntä, mutta tuotantoprosessissa tarvittavaa vettä. Kilo naudanlihaa vaatii 16000 litraa vettä, kilo viljaa tarvitsee 700-1300 litraa viljalajista ja alueen haihtuvuusoloista riippuen. Kilo puuvillaa kuluttaa 9000 litraa piilovettä. Tietokoneeseen kuluu mallista riippuen noin 33000 litraa. Tuotanto ja kulutus eivät ole toisiinsa paikallisesti sidottuja. Thai-riisin käyttö vaikuttaa Mekong-jokeen ja puuvillan käyttö tyhjentää Indus-jokea. Käytetty piilovesi on pois paikallisilta.

Britit toivat 1800-luvulla keinokastelun Intiaan nykyiseen Pakistaniin. Kun Indus-joen virtaama asetti rajat kasteluveden kanavoinnille, ryhdyttiin pohjavesien riistoon. Näin maaperä alkoi käydä hedelmättömäksi, kun luonnonveden sisältämät mineraalit rikastuivat liialliseksi suolaksi. Tämän vuoksi pakistanilaiset joutuvat nykyään hylkäämään 40000 hehtaaria hedelmätöntä peltoalaa vuosittain, samalla kun joen vesi on niin ylikäytettyä, ettei se enää virtaa Arabianmereen saakka.

Intian ja Thaimaan vesikriisi on alkanut, koska ne ovat suuria piiloveden viejiä. Vietnam on tuhoamassa pohjavetensä kahvin viennillä. Afrikka huolehtii kasvukausien ulkopuolella keinotekoisesti tuotetuilla hedelmillä eurooppalaisten hyvinvoinnista samoin kuin Latinalainen Amerikka pohjoisamerikkalaisten.

USA:n ongelmajokia

Meksikon ja Yhdysvaltojen rajalla sijaitsevan Rio Grande -joen kuivuminen on ihmisen aiheuttama hydrologisen kierron häirintä. Joki alkaa Kalliovuorilta, josta vuotuinen lumen sulaminen kuumana aikana syöttää vettä jokeen. Lumen hupeneminen johtaa myös Colorado-joen virtaaman vähenemiseen. Colorado-joen valuma-alue on sitä USA:n osaa, jossa teollisuus, maatalous ja väestö kasvavat nopeasti.

Rio Grandea ylikäytetään. Valuma-alueen vedestä suurimman osan käyttävät mm. puuvillan viljelijät. Haihtumisen johdosta vain vajaa puolet vedestä päätyy kasveihin. Keinokastelu suolaa maaperän viljelykelvottomaksi. Rio Granden 400 metrin levyisessä uomassa lorisee pari metrinen ruskea puro. Veden puute aiheuttaa siirtolaisuutta Yhdysvaltoihin. Samoin syntyy Aasiassakin ympäristöpakolaisuutta.

Pohjavesien riisto

Pintavesien lisäksi pohjavesiä riistetään maapallolla. Tämä havaitaan kasvillisuuden kuihtumisena ja aavikoitumisena. Pohjoisessa teollinen maatalous tyhjentää pohjavesiä käyttäen porakaivoja. Etelässä miljoonat pientilalliset tekevät saman keinokaivoilla, jotka lännen avustusjärjestöt, valtiot ja yritykset ovat heille hankkineet tai neuvoneet ajattelematta toiminnan ekologisia seurauksia. Pohjaveden riistokäyttö juontaa juurensa 1970-luvun vihreään vallankumoukseen, jolloin aurinkoisille, mutta kuiville seuduille järjestettiin viljelyä useamman vuotuisen sadon toivossa keinokastelulla ja maatalouskemikaaleilla. Pohjavedet ovat pudonneet paikoin satoja metrejä ja pellot suolautuneet ja saastuneet viljelykelvottomiksi.

Kiina ja Lähi-idän rikkaat öljyvaltiot ovat alkaneet vuokraamalla ja ostamalla hankkia viljelymaata Itä-Afrikasta ja Kaakkois-Aasiasta. Noilla mailla ei ole pulaa maasta. Ne ottavat veden valtioilta, jotka ovat globaalissa taloudessa heikossa asemassa. Kaupoissa ei ole kyse maasta, vaan vedestä. Maan mukana tulee oikeus ottaa maahan liittyvää vettä. Tämä on sopimuksen arvokkain osa eli suuri veden kaappaus.

Veden puute

Kaksi kolmasosaa Kiinan kaupungeista kärsii veden vähyydestä, ja noin sata välittömästä veden puutteesta. Käsittelemätöntä jätevettä lasketaan pintavesiin. Intiassa 75 prosenttia joista ja järvistä on niin saastunutta, ettei se kelpaa edes uimiseen. Bangladeshin pohjavedestä 65 prosenttia on saastunutta, ja 1,2 miljoonan juomavesi arsenikkipitoista. USA:n tilanne on paha: 40 prosenttia joista ja 46 prosenttia järvistä on liian myrkyllistä kalastukseen, uimiseen tai juomiseen. Syynä ovat teollisen maatalouden kemikaalit, huono karjanlannan käsittely ja kaivosjätteet. Etelämpänä Ciudad de México ja São Paulo kärsivät veden saastutuksesta ja ylikulutuksesta.

Makean veden määrä ei voi kasvaa ja makean veden käyttö estyy hydrologisen kierron tuhoamisen johdosta. Pian kaikille ei enää riitä vettä. Egyptissä vaurastuminen on kasvanut ja samalla kulutus, mikä merkitsee kasvavaa rasitetta Niilin vedelle. Maapallon kasvavissa talouksissa rikkaiden ja keskituloisten määrä on kasvamassa. Samalla pienituloisten köyhyys syvenee esim. Intiassa, jossa asuu joka neljäs maailman nälkäinen.

Niilin valuma-alueella asuu 400 miljoonaa ihmistä. Egypti ja Sudan, joiden asukasmäärä on 120 miljoonaa, käyttävät lähes kaiken joen veden. Viidessätoista vuodessa valuma-alueen koko väkimäärän arvioidaan nousevan 800 miljoonaan. Näistä 150 miljoonaa tullee olemaan egyptiläisiä ja sudanilaisia. On hyvin vaikea uskoa, että nämä kaksi maata voisivat edelleen ottaa 90 prosenttia joen vedestä omaan käyttöönsä. Mutta kuinka ne voisivat selviytyä ilman sitä?

Kaupalliset syyt

Vesikriisi on ekologinen kriisi, jolla on kaupallisia syitä, mutta jolle ei ole olemassa markkinaratkaisua. Markkinoiden tarjoamat ratkaisut tuhoavat maan ja pahentavat eriarvoisuutta. Ekologisen ongelman ratkaisu on ekologinen, ja ratkaisu epäoikeudenmukaisuuteen on demokratia. Vesikriisistä selviytyminen vaatii ekologisen demokratian elvyttämistä. Vesi on luonnonvara, jolle ei ole korvaajaa.

Coca-Cola on tukenut Israelia vuodesta 1966. Coca-Cola rakensi 2002 tehtaan palestiinalaisilta anastetulle maalle Qiryat Gat'issa. Juomatehdas osti 2005 enemmistön 51 prosenttia israelilaisesta yhtiöstä Tavor Winery, joka sijaitsee miehitetyllä Palestiinan maalla. Jättiyhtiöllä on sivuliike Katzrinin laittomassa siirtokunnassa Golanin kukkuloilla ja Shadmot Mecholan laittomassa siirtokunnassa Besan-laaksossa. Suuryhtiö on kuivattanut ja saastuttanut paikallisia julkisia vesiä myös Meksikossa ja Intiassa.

Nestlé pyrkii maailmanlaajuisesti yksityistämään vesiämme. Kun Nestlé kerää voittoja elämän perusosasta ja saastuttaa valtameret muovipulloilla, niin ihmiset ja ekojärjestelmät maksavat hinnan. Kaliforniassa Nestlé ottaa suunnattoman määrän vettä kuivuuden uhkaamasta San Bernardinon kansallispuistosta maksaen naurettavan 524 dollarin vuotuisen maksun. Tämä on jatkunut 25 vuotta. Jos Nestlé ei lopeta vedenottoa, niin San Bernardinon luonto kuolee. Samoin Nestlé ottaa julkista vettä ympäri maailman ja pakkaa veden muovipulloihin. Kuivuudesta on tulossa maailmanlaajuinen ongelma.

Suomen tilanne

Aikoinaan sellu- ja paperitehtaat laskivat jätevetensä puhdistamattomina vesistöihin. Joen pohjalle kertyi paksu nollakuitukerros. Nykyään suurin osa teollisuudesta puhdistaa jätevetensä. Tavoitteena on suljettu vesikierto. Silloin tällöin vesistöihin pääsee vahingossa kemikaaleja. Talvivaara on surullinen esimerkki hallitsemattomasta jäteveden käsittelystä.

Metsähallitusta koskevan lakiuudistuksen yhteydessä halutaan siirtää valtava kansallinen vesiomaisuus kansalaisten vapaasta käytöstä valtion liikelaitoskäyttöön. Kyse on yli 2 miljoonasta hehtaarista meri- ja järvialueita. Metsähallituslain uudistusta on valmisteltu poikkeuksellisen salassa. Suomessa yleisiä vesialueita ovat aluevedet ja suurten järvien selät. Näitä hallinnoi pääosin Metsähallituksen Luontopalvelut. Uudistuksen yhteydessä vedet on suunniteltu siirrettäväksi Luontopalveluilta Metsähallituksen kaupalliseen taseeseen. Yleisillä vesialueilla voi olla myös vähäisiä saaria. Yleiset vesialueet omistaa valtio paitsi Ahvenanmaalla, jossa ne omistaa maakunta.

Myös Suomen pohjavesivarantojen yksityistämistä ja ajamista globaalien suuryhtiöiden rahastuksen kohteeksi on valmisteltu salassa jo jonkin aikaa. Meillä on jo nyt vedenottamoita, joissa osakkaina on mm. Coca-Cola, Danone, Nestlé ja Unilever. Suomen olisi syytä kirjata pohjavesien julkinen eli kuntien ja valtion omistus perustuslakiin.

Tulevaisuus

USA-NATO-EU -akseli on käynyt kauan sotia öljynsaantinsa turvaamiseksi. On odotettavissa, että sodat laajentuvat koskemaan myös vettä. Israel sääntelee jo armeijallaan palestiinalaisten vedensaantia tuhoamalla heidän kaivojaan ja vesisäiliöitään.

Hannu Kautto
12.9.2015

Lähteet:

Olli-Pekka Haavisto, Planeetalta loppuu vesi; Suomen Luonnonsuojeluliitto; Käymäläseura Huussi; ja verkko.

Professorit Ahmavaara ja Vanhanen loivat "eliitin" sisäideologiaa

Professorikaverukset kirjoittivat epätieteellisiä julkaisuja. Yrjö Ahmavaara (7.8.1929-7.8.2015) ja Tatu Vanhanen (17.4.1929-22.8.2015) olivat syntyneet samana vuonna ja kuolivatkin samassa kuussa. He olivat 16-vuotiaina vuonna 1945 ensimmäistä vuosikertaa, joka ei joutunut eikä päässyt vapaaehtoisenakaan rintamalle. Kasvatuksensa perustan he saivat sota-aikana koulussa ja kotona. Vain paria vuotta nuorempien kohdalla niistä opeista vaietti in jo kuin muuri. Vain paria vuotta vanhempien tiedeurakaavailut olivat jääneet sodan jalkoihin. Sodasta mentiin käytännön töihin tai hautaan.

Aktiivisimman työuransa herrat olivat läheisiä työkavereita Tampereen yliopistossa: Ahmavaara oli matematiikan ja yhteiskuntatieteiden metodologian professori 1971-1998 ja Vanhanen valtio-opin apulaisprofessori 1972-1992.

Rasistinen pamfletti

Emeritukset aiheuttivat tieteellisen järkytyksen vuonna 2001 julkaisemalla rotuopillisesti asennoituvan pamfletin Geenien tulo yhteiskuntatieteisiin, jossa vaativat genetiikalle keskeistä osaa ihmisen käyttäytymisen ja yhteiskunnan tutkimuksessa. Ahmavaaraa oli siihen asti pidetty vasemmistolaisena. Oletetut "kykyjen geenit" ovat olleet mukana Suomen koulujärjestelmän ideologiassa jo 1950-luvulta Ahmavaaran sinne tuomina.

Ahmavaara luki matematiikkaa ja psykologiaa sekä väitteli 1954 tohtoriksi psykometriikasta eli älykkyystesteistä. Sen jälkeen hän toimi pari vuotta psykologian professorina Ohion yliopistossa, jossa perehtyi kybernetiikkaan. Vuonna 1957 hän julkaisi kirjan Henkisten kykyjemme rakenne. Koulujen ammatinvalinnanohjaus pantiin sen kirjan mukaisiin raameihin.

Luin 16-vuotiaana v. 1968 tämän kirjan, koska ammatinvalinnanohjaaja kehotti niin tekemään. Se oli ensimmäinen varsinaisesti tieteelliseksi tarkoitettu teos, jonka olen lukenut. Henkisten kykyjen rakenteellisia ominaisuuksia pidetään siinä ainakin rivien välistä biologisina, joskin ilmeisen ennustamattomina vanhempien vastaavien perusteella eli ns. omena putoaa -malli. Kun oli lukioon mennessä pakko valita joko psykologia tai biologia, valitsin biologian. Päätin myös opiskella venäjää päästäkseni "tarkistamaan", mitä Neuvostoliitossa kirjoitetaan esimerkiksi näistä asioista.

Ahmavaara yritti kybernetisoida myös marxilaista filosofiaa

Ahmavaaraa pidettiin 1970-luvulla "taistolaisena". Tästä todisteena nähtiin hänen antipositivisminsa, joka kävikin hyvin yhteen silloisen neuvostoliittolaisen tieteen kanssa. Heikki Mäki-Kulmala, entinen kova kuusislainen puoluepiirin vt. valistussihteeri, kirjoitti kirjan Anti-Ahmavaara (1998), jossa hän arvosteli "marxismia" (mm. autoritarismista) siitä lähtökohdasta, että muka Ahmavaaran oppi olisi ollut marxismia:

"Ahmavaara (1970) todistaa Humen giljotiinin antipositivistisen kieltämisen avulla marxismin historiallisen materialismin deterministista välttämättömyyttä ja myös tulevan sosialistisen yhteiskunnan vääjäämättömyyttä. Ahmavaara siis torjuu 'hedelmättömänä ja yhteiskuntatieteelle tuhoisana' Humen väitteen, 'jonka mukaan todellisuuden asiantiloista ei voida missään oloissa päätellä, miten asioiden pitäisi olla'. … Ahmavaara tarkastelee yhteiskuntaa kyberneettisenä järjestelmänä.

Ahmavaara (1976) määrittelee objektiivisen arvon käsitteen:

'Ihmisten elämän helpottaminen ja inhimillistäminen, sen vapauttaminen alituisen toimeentulokamppailun pakosta kohti kaikinpuolista älyllistä ja henkistä kehitystä kehittämällä toimeentulon fyysisiä ja yhteiskunnallisia välineitä, asettaa ihmisten toimille objektiivisia arvopäämääriä, joita voidaan tieteellisesti selvittää tutkimalla tämän vapautumisen objektiivisia tunnusmerkkejä.'

[Marxismin olettama] deterministinen eteneminen kohti kommunistista yhteiskuntaa ilmentyy Ahmavaaralla (1976) 'kyberneettisenä kehitysperiaatteena': 'Yhteiskunnan käytettävissä olevien tuotantovoimien säätelykyvyn kasvu ei vain varmista yhteisön säilymistä ja sen jäsenten fyysistä ja taloudellista turvallisuutta, vaan myös vähentää historiallisesti välttämättömän yhteiskuntahierarkian kokonaismäärää. Tämä merkitsee mahdollisuutta demokratisointiin, mukaan lukien luokkahierarkian purkaminen, ja informaatioprosessin vapauttamiseen eli yhteiskunnan jäsenten toiminnan luovuuden lisäämiseen kuitenkin siten, että jäljelle jäävän hierarkian kokonaismäärä ei alita historiallisesti välttämättömän hierarkian kokonaismäärää, jonka tuotantovoimien säätelykyky määrää'."

Ahmavaaran maailmankuva

Mäki-Kulmala osuu Ahmavaaran arvostelussaan nappiin siinä, että vika on tämän metafyysisessä maailmankuvassa, maailman näkemisessä "kyberneettisenä matematiikkakoneena". Oppi ei ole marxismia eli dialektista ja historiallista materialismia, vaan kyberneettistä materialismia, joka on lähellä "fysikalismia". Dialektiset vastakohdat ovat nimenomaan sellaisia objektiivisia vastakohtia, jotka eivät ole muodollisen logiikan aksioomien mukaisia: ne mm. edellyttävät toisiaan eivätkä sulje pois toisiaan. Maailmalla ei ole "velvollisuutta olla" "fysikaalisesti muodollislooginen"!

Ahmavaara ei kuitenkaan väitä kumoavansa dialektiikkaa, vaan hän väittää "selittävänsä sitä" muka vielä perimmäisemmillä matemaattisilla ja näille rakentuvilla kyberneettisillä, kaaos- ja muilla laeilla. Ja mikä pahinta, yhteiskunnankin säännöt olisivat hänen mukaansa muka lopulta Ahmavaaran perimässä, kuten jo arvata saattoikin "standardikykyrakenteista".

Tatu Vanhasen "valtioittaiset älykkyysosamäärät"

Vanhanen meni Alkio-opiston kautta Yhteiskunnalliseen korkeakouluun (sittemmin Tampereen yliopistoon), jossa suoritti sanomalehtityön tutkinnon siirtyen Maalaisliiton lehtiin ja myöhemmin tutkimuspäälliköksi. Sieltä hän väiteltyään siirtyi 1969 Jyväskylän ja 1972 Tampereen yliopiston professoriksi.

Vanhanen on yhdessä Richard Lynnin kanssa julkaissut kaksi kirjaa IQ and the Wealth of Nations (Älykkyysosamäärä ja kansakuntien varallisuus) ja IQ and Global Inequality (Älykkyysosamäärä ja globaali eriarvoisuus), joissa esitetään erojen eri valtioiden vauraudessa selittyvän valtioiden väestöjen välisillä älykkyysosamäärän eroilla. … Vanhanen viittaa tässä Richard Lynnin kanssa kirjoittamaansa kirjaan Intelligence: A Unifying Construct for the Social Sciences (Älykkyys: yhdistävä käsite yhteiskuntatieteille), jonka mukaan Espanjan, Italian, Kreikan, Kyproksen ja Portugalin sekä 11 muun euromaan välillä on 3,7 pisteen ero. **Nuo "empiriat" ovat pseudotiedettä.**

Risto Koivula

Kolmas tähtipopulaatio löydettiin

Alkuräjähdys 13.7 miljardia vuotta sitten oli alku nykymuotoiselle materialle ja maailmankaikkeudelle. Tässä prosessissa alkeishiukkasista muodostuivat ainoastaan kevyimmät alkuaineet: vety, helium ja pieni määrä litiumia.

Näistä alkuaineista tiivistyivät ns. 3. populaation tähdet. Ne olivat hyvin massiivisia, kuluttivat ydinprosesseissaan polttoainevarastonsa nopeasti loppuun, tuottaen samalla raskaampia alkuaineita, jonka jälkeen ne räjähtivät tähden mukana avaruuteen. Tästä materiasta tiivistyivät 2. populaation tähdet, joita tavataan vieläkin galaksien ulko-osissa. Suurin osa niistäkin ovat jo kuluttaneet ydinprosessinsa loppuun, tuottaneet edelleen raskaampia alkuaineita ja räjähtäen sen jälkeen avaruuteen. Tästä materiasta ovat muodostuneet 1. populaation tähdet.

Näitä nuorimpia tähtiä, jollainen oma aurinkommekin on, syntyy edelleenkin galaksien spiraalihaaroissa. Kolmannen populaation tähdissä ei ollut metalleja, 2. populaation tähdissä metalleja on 0,2 % ja 1. populaatiossa n. 2-3 %. Tähtien räjähdyksissä avaruuteen levisi niiden sisuksissa syntyneitä raskaampia alkuaineita, jotka saattoivat nyt muodostaa avaruuteen kemiallisia yhdisteitä mm. vettä ja silikaatteja (kiveä), sekä muodostaa orgaanisia aineita.

Materialistisen maailmankuvan kannalta merkityksellinen uutinen oli, että näitä 3. populaation tähtiä onnistuttiin äskettäin löytämään. Tiedolla on suuri merkitys myös marxilaisen maailmankatsomuksen kannalta. Löydöstä kertoi Ursan Tähdet ja avaruus-lehti numerossaan 6/2015. Asiaa olemme sivunneet myöskin "Marxilaisen pyhäkoulun" dialektisen materialismin opintoaineistossa. **(KÄ/HM)**

Sipilän tarkoitushakuista vatulointia .....

Jatkoa sivulta 8

kehitykseen. Professori Markus Jäntin laskelmien mukaan valtio on rikkaitten verohelpotusten johdosta menettänyt kumulatiivisesti verotuloja Lipposen hallituksen alusta noin yli 15 miljardia euroa. Määrä on kaksi kertaa niin suuri kuin nykyinen kestävyysvaje. Lisäksi on vielä yhteiskunnan verotuotoista poistettu 2 miljardia työtulovähennyksiä ja kunnallisverovähennyksiä 6,3 miljardia (v.2013)

Verotus suosii yritysten verosuunnittelua, sanoo Vatin tutkimusjohtaja Seppo Kari. Hänen mukaansa kansainvälinen verojärjestelmä on onneton. Hänen mukaansa nykyiset yritysverotuksen säännöt kannustavat yrityksiä näyttämään voittonsa matalan verotuksen maissa. Verohallinnon selvitys vertasi Suomeen maksettujen verojen ja liikevoiton suhdetta kotimaisten suuryritysten ja muiden yhtiöiden välillä vuosina 2009-2013. Suurilla yrityksillä suhdeluku oli alle 10 prosenttia, kun pienillä ja keskikokoisilla se oli yli 20 prosenttia. Pienillä yrityksillä ei näin ollen ole juuri mitään mahdollisuuksia kilpailla monikansallisia jättejä vastaan, jotka voivat välttää veroja siirtohinnoittelulla, sisäisillä lainoilla, veroparatiiseilla, rojalti-maksuilla ja muulla puliveivauksella.

Järkevien investointien sijaan ylisuuria osinkoja

Sipilän hallitus ja EK syyttävät talouden pysähdyksestä kilpailukyvyn puuttetta, joka taas johtuu liian korkeista palkoista. Se johtuu kuitenkin yritysjohtajien ammattitaidottomuudesta innovoida ja kehittää uusia tuotteita ja palveluja, joille olisi maailmanlaajuista kysyntää. Nyt Sipilä säästöillään supistaa kysyntää, jolloin yritysjohtajat eivät näe mielekkäästi investoida, vaan osaamattomuuttaan jakavat voittonsa vain ylisuurina osinkoina. EQ:n salkunhoitaja Hannu Angervuo on todennut (TE 7/2015), että yritysten nettotuloksestaan maksama osinkosuhde on 20 vuodessa noussut 25 prosentista 79 prosenttiin. Yritysjohtajilta pitäisi alentaa palkkoja eikä tavalliselta työntekijältä.

Näihin verovuotoihin Sipilän hallitus ei tunne tarvetta. Se on, päinvastoin, lisäämässä rikkaiden keplottelun mahdollisuuksia osakekaupoissa. VM on salassa ja hiljaa kehitellyt hallintarekisteriä myös osakekaupoille, jotka voidaan piilottaa ulkomaisiin pankkeihin anonyymeinä. Siitä huolimatta, vaikka verohallitus, poliisi ja syyttäjät ovat sitä vastaan.

Veroneuvos Markku Hirvonen arvioi, että yksityisiltä ihmisiltä jää tilittämättä veroja vuosittain noin 720-900 miljoonaa euroa, joka on 18 prosenttia harmaan talouden kokonaisveromenetyksistä. "Tutkimusten perusteella enintään joka kahdeksas luonnollisten henkilöiden kansainvälisestä sijoitustoiminnasta saatu euro ilmoitetaan verottajalle eli harmaan talouden osuus on lähes 90 prosenttia", Hirvonen sanoo. Hän muistuttaa, että Suomi toimii myös osana kansainvälistä harmaata taloutta tarjoamalla nimettömiä sijoitusmahdollisuuksia omissa maissaan veroja kiertäville tai rikollista rahaa Suomessa peseville. Tällä hän viittaa siihen, että suomalaisten osakkeiden hallintarekisteröinti on sallittu ulkomaalaisille. Noin puolet Helsingin pörssin markkina-arvosta on jo hallintarekisteröidyillä tileillä. "Hallintarekisteröinnin salliminen myös suomalaisille tekisi omistuksen ja samalla siitä saatavien tuottojen salaamisen entistä helpommaksi", Hirvonen katsoo.

Talousrikostutkintaa leikataan "säästösyistä"

Sipilän lestadiolainen moraali vaatii, että tällaista miljonäärejä suosivaa ja rikollista toimintaa sekä harmaata taloutta ei tule eikä saa tutkia. Poliisin talousrikostutkijoiden määrä ollaan "säästösyistä" vähentämässä viidenneksellä, vaikka tutkinta on tuonut enemmän tuloja kuin menoja. Yksi tutkijan henkilötyövuosi maksaa noin 60 000 euroa, mutta valtio saa yhden talousrikostutkijan työpanoksella keskimäärin 110 000 euron tulot.

Käytännössä säästöt tarkoittavat, että 90 talousrikostutkijaa lähtee pikkuhiljaa muihin hommiin. Suomessa harmaasta taloudesta aiheutuu vuodessa arviolta 4 000-5 000 miljoonan veromenetykset arvioi veroneuvos Hirvonen, joka on tutkinut harmaata taloutta eduskunnan tarkastusvaliokunnan tilauksesta.

Uutta alkiolaista keskustapolitiikkaa

Suomen valtio keräsi vuonna 2014 veroja 39 miljardia ja kunnat 21 miljardia euroa. Tällöin harmaan talouden osuus olisi noin 6-8 prosenttia valtion ja kuntien vuosittaisista verokertymistä. Kestävyysvajeen tasapainottamiseksi Sipilän hallitus aikoo myydä myös Suomen "kruununjalokiviä" eli valtionyhtiöiden osakkeita. Taloudellinen päätäntävalta on jo nyt pörssissä ulkomaisten sijoittajien hallinnassa. Eikä Suomen taloudellista itsemääräämisoikeutta ole paljon parantanut, kun Sipilä miljonääriksi tullessaan myi omat yhtiönsä ulkomaalaisomistukseen. Ne ostivat vain markkinaosuuksia ja toiminta lopettiin Suomesta muutaman vuoden jälkeen, Näinhän Nokiankin kohdalla kävi. Sitten duunarit ohjattiin työvoimaministerin murheeksi. Onko tämä sitä alkiolaista uutta keskustapolitiikkaa?

Ari Ojapelto
Tampere

Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen

Marjaliisa Siira

Maailman kriisejä on Suomessa aikaisemmin katsottu vain tv:n uutislähetyksissä, mutta tänä syksynä Yhdysvaltojen johtamien imperialististen sotien seuraukset ovat tulleet kotiovillemme. Kymmeniin suomalaisiin kyliin ja kaupunkeihin on perustettu turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksia. Nyt sotapolitiikan uhrit kulkevat pitkin suomalaista kylänraittia aiheuttaen pelkoa, hämmennystä ja kysymyksiä.

Kuva: Heikki Mamikko

Helsingin Narinkkatorilla edistykselliset ihmiset toivottavat kaikista vaikeuksista huolimatta sotaa pakenevat ihmiset tervetulleiksi. Kriisiin aiheuttaja on suuri ylikansallinen pääoma ja uusliberalistinen kapitalismi. Sitä meidän tulee vastustaa ja löytää nykyiselle yhteiskuntajärjestykselle vaihtoehto.

Miksi ne eivät näytä köyhiltä? Miten niillä voi olla älykännyköitä? Miksi ne eivät jääneet kotimaahansa sotimaan? Miksi meidän pitää huolehtia niistä? Miksi Suomeen tulee irakilaisia?

Suomessa on käyty viime aikoina hyvin kaksijakoista pakolaiskeskustelua, johon ovat osallistuneet poliitikot, media ja tavallinen kansa siellä kylänraiteilla. Toisaalla pärskähtelevät rasismin pisarat, mutta toisaalla myös lämmin auttamishalu. Sukkia kudotaan, vaatteita kerätään ja pakolaiskeskuksiin rynnätään vapaaehtoistyöhön. Yhteistä keskusteluille on lähinnä tietämättömyys pakolaisuuden todellisista syistä. Niistä ei puhuta.

Maailmassa on YK:m mukaan noin 60 miljoonaa pakolaista. Pääosa näistä on köyhissä maissa. Pakolaisuuden ensisijaisena syynä ovat sodat, yhteiskunnan kaaos, vainot ja väkivalta. Köyhyys ja elinmahdollisuuksien puuttuminen ovat nekin usein sotien syytä. Ihmiset elävät hyvinkin köyhissä oloissa niihin sopeutuen, jos maassa on rauha.

Pakolaisuuden taustaa: hallitustenvaihtosodat

Pakolaisvirta Lähi-idästä ja Afrikasta on USA:n ja sen liittolaisten sotilaallisten interventioiden suoraa seurausta. Suurimmat pakolaisvirrat ovat lähtöisin Irakista, Syyriasta, Afganistanista ja Libyasta, joihin kaikkiin USA liittolaisineen on hyökännyt.

Kaava on aina sama: Yhdysvaltoja vastaan niskuroivaa maata ensin epävakautetaan muun muassa taloudellisin keinoin (tuttua jo Chilesta vuodelta 1973) ja maan hallitsija nimetään julmaksi diktaattoriksi. Sitten jollain tekosyyllä lähdetään viemään maahan "demokratiaa" pommittamalla maa ja yhteiskunnan rakenteet raunioiksi. Sen jälkeen hallinto vaihdetaan lännelle myötämielisiksi nukkehallitsijoiksi. Syyriassa tämä hallinnon vaihtoprojekti on vielä kesken, samoin Jemenissä. Niskottelevan johtajan vaihtaminen nukkehallitsijaan ja valtion epävakaa tila antavat globaaleille suuryrityksille vapaat kädet toimia ko. maassa. Ja niin ne ovat myös tehneet.

Hallitustenvaihdossotien kaava sopii myös Ukrainaan ja sen sisällissotaan, jonka seurauksena noin miljoona pakolaista on paennut Venäjälle ja pieniä määriä muihin maihin. Lähi-idän ja Afrikan lisäksi väkeä lähtee yhä edelleen Balkanin maista, joissa yhteiskunnat hajosivat 1990-luvun sodissa länsimaiden suosiollisella myötävaikutuksella.

Terrorismin kasvualusta

Hallitustenvaihdossotien lisäksi toinen tärkeä syy nykyiseen kansainvaellukseen erityisesti Irakista on ääri-islamistinen järjestö ISIS/ISIL, joka on vahvistunut ja levittäytynyt Pohjois-Irakiin ja Syyriaan parina viime vuonna. Sinne on perustettu melko laaja islamilainen kalifaatti, joka edustaa islamin perivanhoillista vahhabistista sunnisuuntausta. (Se ei edusta koko islamia eikä edes sen pääsuuntaa kuten esimerkiksi jehovalaiset eivät edusta kristinuskon pääsuuntaa). Vahhabistien kalifaatti noudattaa sharia-lakia ja koraania kirjaimellisesti, torjuu kaiken länsimaista tulevan kuten tieteen. Se siirtää valtaamansa alueet keskiajalle. Päiden katkominen, muu raaka väkivalta ja sieppaukset liittyvät tähän ideologiaan.

Ääri-islamilaisten terroristijärjestöjen kasvaminen ja vahvistuminen on sekin hallitustenvaihdossotien ansiota. Kasvualusta on ollut kaaokseen saatetuissa maissa. Saudi-Arabian lisäksi Yhdysvallat on alun perin rahoittanut ja aseistanut näitä ryhmiä muun muassa Libyassa ja Syyriassa (ja aiemmin myös Talebaneja Afganistanissa).

Pakolaiset Välimeressä

Muutamana viime vuotena pakolaisia on poimittu Välimerestä kymmenin tuhansin. Ja poimitaan edelleen, vaikka tv-kamerat eivät enää ole paikalla. Vuosikymmenien ajan Pohjois-Afrikan pakolaisvirran lukkona toimivat Libya, Algeria, Marokko ja Egypti. Nämä olivat vakaita ja paikallisten mittapuiden mukaan vauraita maita, jotka eivät sallineet pakolaisvirtojen kauttakulkua. Osittain ne myös integroivat afrikkalaisia pakolaisia omiin talouksiinsa. Muammar Gaddafin Libya kykeni työllistämään jopa yli miljoona siirtotyöläistä. Libya auttoi monella muullakin tavalla köyhiä Afrikan maita. Yhdysvaltojen johdolla tämä Aftikan hyvinvointivaltio ajettiin kivikautiseen kaaokseen.

Vuoden 2011 Arabikevään jälkeen muutkin Pohjois-Afrikan maat ovat epävakaampia kuin ennen ja niiden taloustilanne on heikentynyt. Afrikan tilannetta pahentavat Yhdysvaltojen sotiaalliset interventiot sekä ääri-islamistinen terroristijärjestö Boko Haram ja muut aseelliset ryhmät useissa maissa.

Miksi juuri nyt?

Jotkut ovat ihmetelleet, miksi vasta nyt lähdetään esimerkiksi Syyrian sotaa pakoon, vaikka sota on kestänyt jo yli neljä vuotta.

Syyrian naapurimaissa. Turkissa, Libanonissa, Jordaniassa, Egyptissä on useita miljoonia Syyriasta paennutta pakolaisleireillä. Turkissa on tällä hetkellä 2 miljoonaa pakolaista. Lisäksi Syyriassa on noin 6 miljoonaa maan maan sisäistä pakolaista. Pakolaisleirit alkavat olla ylikansoitettuja ja ne ovat kurjistuneet ajan mittaan. YK ei enää pysty toimittamaan leireille riittävästi vettä, ruokaa, lääkkeitä – ihan perustarvikkeista on pulaa. Tästäkin pulasta saamme kiittää rikkaita länsimaita, jotka ovat leikanneet maksujaan ja avustuksiaan YK:n toimintaan. Leirit siis vuotavat yli ja sieltä lähtee väkeä kohti Eurooppaa.

Välitön syy kesällä alkaneeseen kansainvaellukseen Balkanin kautta kohti EU-maita oli Turkin epävirallinen päätös alkaa päästää pakolaisia näiltä leireiltä Eurooppaan. Aikaisemmin Turkki oli kieltänyt pakolaisten kauttakulut alueellaan. Tällä toimella Turkki halusi näpäyttää EU:ta ja ajaa siten omia etujaan. Näpäytys oli tuntuva ja tuntuu edelleen Suomessa saakka. Omien etujan ajaminen näyttää onnistuvan, kun EU:n kuningatar Angela Merkel on nyt luvannut Turkin presidentille Recep Tayyip Erdoganille viisumivapaus- ja EU-jäsenyysneuvottelujen nopeuttamista.

Yksi pakolaisvirtoja edistänyt syy lienee se, että rikolliset löysivät oivan rikastumiskeinon. Epätoivoisilta pakoon pyrkiviltä ihmisiltä kerätään viimeisetkin rahat lupaamalla toimittaa heidät laittomia reittejä Eurooppaan. Laillisia reittejähän ei paperittomille pakolaisille ole. On käynyt ilmi, että salakuljettajat ovat laatineet nettisivuja, joissa mainostetaan mm. Suomea ystävällisenä maana, jossa kaikki irakilaiset saavat turvapaikan nopeasti. Näiden "mainosten" vuoksi tänne on rynnännyt juuri irakilaisia. Nyt niihin pakolaisten parjattuihin älykännyköihin on alkanut tulla viestejä, joissa nämä salakuljettajien valheet Suomesta on oikaistu ja kerrottu vaikeuksista saada täällä turvapaikkaa jne. Virta Suomeen on hiljentynyt alle puoleen. Siunatut älykännykät!

Miksi nuoret miehet jättävät kotimaansa?

Suomeen on tullut lokakuun puoleen väliin mennessä noin 24 000 turvapaikan hakijaa, joista noin 14 000 Irakista. Pääministeri Sipilän mukaan ollaan ihan äärirajoilla pakolaisten vastaanotossa. Ei kannata kuitenkaan vielä huolestua tuosta määrästä.

Ennen tätä pakolaistilannetta Suomessa turvapaikanhakijoista keskimäärin 40 prosenttia on saanut oleskeluluvan. Kun tämän uusimman ison joukon hakemukset saadaan käsiteltyä, palauttamisprosentti nousee reippaasti. Maahanmuuttovirasto on äskettäin tiukentanut turvapaikan myöntämistä irakilaisille. Hakemus myönnetään vain henkilökohtaisen tilanteen perusteella, ei enää lähtömaan perusteella. Eli irakilaiset palautetaan, pääosin.

Suomeen saakka tulleet ovat olleet enimmäkseen nuoria miehiä, joiden perhe on jäänyt vielä lähtömaahan tai pakolaisleirille Turkkiin tai muualle. Matka Lähi-idästä tänne pohjolaan on kestävyyttä koetteleva ja vaaroja täynnä. Pitkiä jalkapatikkamatkojakin saattaa olla reitin varrella. Monet ovat menehtyneet matkalle. On turvallisinta, että ensin lähetetään perheen kestävin ja hyväkuntoisin mat-kaan laitonta, vaarallista tietä hakemaan jalansijaa ja työtä rauhallisista oloista Euroopasta. Sitten toivotaan, että perhe saadaan kuljetettua turvallista reittiä pitkin, joskus myöhemmin.

Terroristijärjestöjen vaikutusalueella juuri nuoret miehet ovat suurimmassa vaarassa, koska heitä siepataan ja pakotetaan taistelijoiksi. ISISin sieppaamilla miehillä on tasan kaksi vaihtoehtoa: alat taistelijaksi tai kaula katkaistaan. Sekulaareissa (maallisissa) valtiossa, kuten Syyria ja Irak, kasvaneet, älykännyköitä omistavat nuoret tuskin kokevat omakseen takapajuisen islamilaisen kalifaatin puolesta taistelemista. Sääliksi käy nuoria miehiä, jotka Suomi palauttaa Irakiin. Myös sekä Irakin että Syyrian hallituksen armeijat haluavat värvätä nuoria miehiä sotaan, jossa ei mitään rintamaa ole. Siellä voi kohdata sattumanvaraisen kuoleman tai vangitsemisen missä ja milloin tahansa.

Miten niillä voi olla älykännyköitä?

Pakolaisvirran alkaessa varsin pian huomattiin, että Suomeen tulijat olivat pääosin nuoria miehiä, ja he puhuivat älykännyköihin. Joku tarkkasilmäinen huomasi myös, että heillä on jopa merkkivaatteita päällä. Tämähän on anteeksiantamatonta. Pakolaisen pitää olla nälkäinen, likainen, rääsyihin pukeutunut ja lukutaidoton.

Hämmästely osoittaa suomalaisten vähäisiä tietoja pakolaisten lähtömaista, esimerkiksi Irakista ja Syyriasta. Nämä maat ovat olleet ennen hallituksenvaihdossotia vauraita, kehittyneitä öljymaita. Niissä oli myös hyvin toimeentuleva ja hyvin koulutettu keskiluokka. Lehtitiedoista on käynyt ilmi, että Suomeen on tullut myös korkeasti koulutettua väkeä, tietoliikenneinsinöörejä, lääkäreitä, taloustieteilijöitä, tohtoreita jne. He eivät tosiaankaan tule savimajoista. Muunlaisissa olosuhteissa näitä akateemisen loppututkinnon suorittaneita maahantulijoita sanottaisiin aivotuonniksi. Jos Suomi hoitaisi joustavasti näiden ihmisten sovel-

Jatkuu sivulle 16

Ulkoministeriö politisoi matkustusvaroituksilla

Ulkoministeriön matkustusohjeissa, Krimin niemimaa, joka tosiasiallisesti nyt kuuluu Venäjään, pimitetään eikä kerrota, että Venäjän matkustusasiakirjat siis viisumi pätee myös Krimille matkustettaessa.

Vaikka Ukrainan kautta ei käytännössä voi matkustaa Krimille, uhitellaan ulkoministeriön avustuksella, että "matkustamista varten tulee saada lupa Ukrainan maahanmuuttoviraston paikallistoimistoista ja Ukrainan viranomaiset voivat määrätä rangaistukseksi luvattomasta matkustamisesta vankeusrangaistuksen." Annetaan ymmärtää, että "Krimin autonomisen tasavallan alueella on ulkomaalaisiin, mm. tiedotusvälineiden edustajiin, kohdistuvien sieppausten ja väkivallantekojen uhka". Lopuksi sanotaan, että "vältä kaikkea matkustamista Krimille".

Kiovalla ei tosiasiallisesti ole minkäänlaista määräysvaltaa Krimillä ja uhkailut ovat pelkästään sanoilla pullistelua. Tosiasiassa Krim on turvallinen eikä edes taskuvarkaista ole riesaa huolimatta ulkoministeriön väitteistä. Matkustaminen onnistuu tavanomaisesti Venäjän kautta. Lännen saarto aiheuttaa joitakin ongelmia kuten rahanvaihto, joka kannattaa huomioida. Toimittaja Leena Hietasen oleskelusta Krimillä viime keväänä voi lukea Kansanääni lehdestä jutun. (KÄ 4/2015 s. 12-13, http://www.kansanaani.net).

Kalevi Wahrman
Hamari

Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen....

Jatkoa sivulta 15

tavan ja keilikoulutuksen sekä työllistämisen, he toisivat rahaa enemmän kuin alkuaikana vievät. He eivät ole koskaan tarvinneet päiväkotia, peruskoulua, lukiota eikä neuvolaa ja muuta terveydenhoitoa. Yhteiskunnalta säästyy vähintään 200 000 euroa, kun saadaan yksi täysi-ikäinen koulutettu ihminen Suomeen.

Pakolaisvirroista on syyllistetty pakolaisia itseään. Heitä on nimitelty elintasopakolaisiksi ja seikkailijoiksi. Isossa joukossa tietysti on erilaista väkeä ja seikkailijoitakin joukossa on, mutta elintasopakolaisia eivät noista öljymaista tulijat ole. Todennäköisesti monet eivät koskaan yllä Suomessa edes yhtä korkealle elämän tasolle kuin heillä oli kotimaassaan. Vieraassa maassa on aloitettava nollasta. Tietotekniikkainsinöörit ja kirurgit saavat töitä metroasemien siivoojina.

Ihminen ei yleensä jätä kotiaan ja perhettään kevein perustein. Olemme nähneet, että nämä pakolaiset ovat tulleet kaukaiseen Suomeen selässään vain pieni reppu, ehkä makuupussi ja se älykännykkä, jolla voi raportoida olinpaikastaan ja pitää yhteyttä läheisiinsä. Siinä on koko elämä. Lisäksi mukana on - haastattelujen mukaan - unelmia elämästä ja työstä rauhallisessa maassa oman perheen kanssa.

Pitääkö presidentti Assadin väistyä?

Monet EU-maat vaativat Syyrian presidentin Bashar al-Assadin väistymistä. EU-johtajat ovat myös vaatineet Venäjää lopettamaan ilmatu-

Kuva: Heikki Männikkö

Syksyn aikana järjestysvalta ja tavalliset ihmiset ovat joutuneet vastakkain. Järkevät ihmiset, jotka haluavat ilmaista mielipiteensä suurella joukolla, ymmärtävät poliisin merkityksen. Mutta raskaasti aseistettu voima herättää tavallisessa ihmisessäkin agressioita. Pinna kiristyi myös 3.10. Narinkatorilla, eikä poliisillakaan ollut siinä puhtaat jauhot pussissa. Uusliberalismin seuraukset ovat todella saapuneet Suomeen.

kensa Assadille. Haluaako EU siis jatkaa Syyrian sotaa? Sota ei lopu, jos lännen ja Saudi-Arabian liittolaisineen rahoittamia ja aseistamia terroristiryhmiä ei saada kuriin. Nähtäväksi jää, mikä vaikutus on Venäjän täsmäpommituksilla ja yhteistyöllä Assadin armeijan kanssa.

Afganistanin poliisioperaation suunnittelupäällikön Ari Kerkkäsen mukaan on syytä toivoa, että Syyriassa löytyy sellainen poliittinen ratkaisu, jossa valtion instituutiot pysyvät edes jollakin tavalla toimintakykyisinä. Se edellyttää Assadin hallinnon pystyssä pysymistä.

Syyriassa on maan sisällä miljoonia ihmisiä evakkoina hallituksen joukkojen alueella, koska ISISin ja muiden terroristiryhmien hallussa olevat alueet ovat kaaoksessa ja hengenvaarallisia. Siksi nykyisen hallinnon äkkikaatuminen ei Kerkkäsen mukaan edistä humanitäärisen katastrofin ratkaisua, vaan päinvastoin sysää liikkeelle miljoonia uusia pakolaisia Syyrian sisältä.

”Pakolaiskysymys ratkaistava lähtömaissa”

Presidentti Sauli Niinistö ja ulkoministeri Timo Soini ja muut poliitikot ovat korostaneet, että pakolaiskysymys pitää ratkaista lähtömaissa. Tämä on tekopyhää hurskastelua tilanteessa, jossa lähtömaissa on sota käynnissä ja pakolaisvirrat ovat ovellamme. Lähtömaissa ratkaisua ei tue myöskään se, että Suomen hallitus leikkaa ensi vuoden kehitysyhteistyöbudjettia 300 miljoonaa euroa ja jäädyttää useimpien YK-järjestöjen yleistuen. Niiden joukossa on muun muassa YK:n pakolaisjärjestö UNHCR ja Maailman ruokaohjelma WFP. Näiden kautta kanavoidaan mm. humanitaarista apua pakolaisleireille.

Samaan aikaa tuetaan toisesta suupielestä USAn ja Naton sotapolitiikkaa, joka on koko pakolaisongelman aiheuttaja. USA pommittaa koko ajan mm. Syyriaa ja Irakia, tekee lennokki-iskuja ainakin Afganistanissa, Jemenissä, Somaliassa ja muissakin Afrikan maissa. Nettilehti The Intercept paljasti äskettäin, että näiden lennokki-iskujen on todettu tappavan enemmän tavallisia siviilejä kuin terroristiksi epäiltyjä. Tämä on paljastunut tietovuodon kautta armeijan omista salaisista dokumenteista. Lennokkien pommitukset levittävät varmasti kaaosta, pelkoa ja pakokauhua. Ja se lienee tarkoituskin. Esimerkiksi Lääkärit ilman rajoja -järjestön sairaalaan Afganistanissa osunutta USA:n pommia on väitetty tietoiseksi valinnaksi.

Mitä olisi tehtävä?

Tietysti pitää vaatia sotien ja pommitusten lopettamista kuten esimerkiksi rauhanjärjestöt tekevätkin. Mutta akuutin pakolaisongelman kuittaaminen tuolla vaatimuksella on tekopyhyyttä. Sen sijaan pitää välittömästi vaatia lisää ruoka-, lääke- ja muuta apua Syyrian ja sen lähimaiden pakolaisleireille. Siellä on useita miljoonia ihmisiä alaarvoisissa oloissa. YK:n tai EU:n olisi perustettava uusia leirejä ylikansoitettujen lisäksi. Tämä vaatii tietysti jäsenmaiden rahoitusta.

Tänä vuonna melkein kaikki EU-maat ovat leikanneet pakolaisleireillä toimivan Maailman ruokaohjelman rahoitusta ja muutakin tukea YK:lle, joten YK on rahavaikeuksissa. Jos todella halutaan auttaa, niin ylikansoitetuilta pakolaisleireiltä pitää heti alkaa hakea pakolaisia kaikkiin EU-maihin. Tällöin pakolaisten reitti Eurooppaan on virallinen, turvallinen ja salakuljettajista vapaa. Silloin myös tulisi niitä kaivattuja naisia, lapsia, vanhuksia ja sodissa vammautuneita, jotka eivät kykene raskasta, vaarallista pakolaismatkaa omin avuin suorittamaan. Oikeudenmukainen taakanjako turvapaikanhakijoissa olisi, että eniten ottavat vastaan ne maat, jotka ovat Afganistanissa ja Lähi-idässä sotineet ja kaataneet hallituksia tai tukeneet tätä toimintaa.

Tämän mukaan miljoonia pakolaisia pitäisi laivata suoraan Washingtoniin. Jenkkipoliitikot saisivat katsoa silmästä silmään aiheuttamaansa humanitaarista kriisiä. Tämäkin on hurskastelua, mutta kuitenkin helpompi toteuttaa kuin on lopettaa imperialistiset sodat. Niiden lopettamiseksi tarvitaan maailmanvallankumous. Sitä odotellessa kantakoon Suomi vastuunsa ja auttakoon sodissa kotinsa ja elämisen mahdollisuudet menettäneitä.

Marjaliisa Siira

Vieraskammo

Mosambikilainen yhteiskuntatieteilijä Elísio Macamo määrittelee kehityksen aapiskirjassaan xenofobia-sanan ja kehityksen käsitteen. Xenofobia on kreikkalaista alkuperää oleva sana, joka merkitsee muukalaisten pelkoa. Se kuvaa yhteisössä esiintyvää torjuvaa asennetta ulkomaalaisia kohtaan. Saksassa muukalaisten pelko on maksanut useiden mosambikilaisten hengen ja aiheuttanut monien sairaalahoidon; samoin muissa Euroopan maissa. Muukalaisvihalla kalastelevat suosiota monet poliitikot, jotka muuten jäisivät vaille huomiota.

Muukalaisviha ja kehitys

Muukalaisviha on eurooppalaisten yhteiskuntien sisäinen ongelma, joka tulisi ratkaista sisäpoliittisesti. Kehityksen ideologiaan sisältyy lähetyssaarnaajien aatteita. Eurooppa haluaa muuttaa kehityksellä kehitysmaiden todellisuuden omansa kaltaiseksi. Kehitysmaille opetetaan ”hyviä eurooppalaisia” tapoja.

Lähetystyössä on sisäänrakennettu logiikka. Lähetyssaarnaajat haluavat opettaa, eivät koskaan oppia. Heillä on totuus ja kutsumus levittää sitä, tarvittaessa voimakeinoin. Kehityksen lähettiläät opettavat kehitysmaille, kuinka järjestää taloudellinen, poliittinen ja yhteiskunnallinen elämä. Kehitysmaiden kulttuuri muutetaan tunnistamattomaksi. Opetetaan myös ihmisoikeuksia.

Kehitysmaille opetetaan kaikki alusta alkaen, mutta niiltä ei opita mitään tai vähän. Kuka tahansa eurooppalainen on Afrikassa auttamassa. Kuka tahansa afrikkalainen on Euroopassa elintasopakolainen, poliittinen pakolainen tai pummi.

Afrikkalaisten kohtelu

Afrikan maiden tulee ottaa eurooppalaiset avosylin vastaan: sijoittajat, turistit, kehitysyhteistyöntekijät ja hyväntekijät. Samaan aikaan Euroopan maat rakentavat muureja torjumaan afrikkalaisia. Ennen maailma oli avoimempi ja afrikkalaistenkin liikkuminen maasta toiseen oli helpompaa kuin nykyisin. Tarvitaan kutsu. Passista otetaan kopio lentokentällä. Matkustaessaan Eurooppaan afrikkalaisten tulee pystyä todistamaan, etteivät he halua jäädä. Kuinka vieraanvaraista!

Eurooppalaisia yhteiskuntia leimaava muukalaisviha ei ole sattumaa, vaan se liittyy näkemykseen, jonka mukaan toiset opettavat ja toiset oppivat. Tämä asenne on vastoin brasilialaisen Paulo Freiren sorrettujen pedagogiikkaa ja selittää näiden yhteiskuntien suunnattoman ylenkatseen muita kulttuureja kohtaan. Ne etsivät muita kansoja, mutta eivät päämääränään oppia niiltä.

Moninaisuutta

Nigerialaiskirjailija Chinua Achebe toteaa, että hänen on vaikea kuvitella yhdenkään ibon (nigerialainen etninen ryhmä) kulkevan 3000 kilometriä vain kertoakseen kohtaamilleen ihmisille, että heidän uskontonsa on väärä. Erilaisuuden kunnioittaminen on nigerialaisten ja mosambikilaisten arkipäivää. Mosambikilaiset ovat kasvaneet monikielisessä, -uskontoisessa ja -kulttuurisessa ympäristössä. Sadan metrin säteellä kaupungilla saatetaan puhua neljää eri kieltä, harjoittaa neljää eri uskontoa ja valmistaa monenlaisia ruokia. Mosambik voisi viedä yhteiselon kokemusta Eurooppaan ja opettaa tätä muille.

Jos vain muille sopisi kuunnella. Näin ei ole. On houkuttelevaa ajatella, että eurooppalaisille kehitysapu on yksi tapa välttyä oppimasta. Kehitysapu on riskinhallintastrategia. Sen kautta eurooppalaiset huolehtivat muiden ongelmista ja samalla eristävät heidät, sen vuoksi Afrikan maille annetaan kehitysapua. Ei siksi, että niitä autettaisiin kehittämään omia yhteiskuntiaan, vaan jotta minimoitaisiin tartuntavaara.

Tämä selittäisi monia seikkoja mm. miksi kaikesta maailmalla liikkuvasta rahasta huolimatta julistetaan vuosituhattavoitteita ja siirretään absoluuttisessa köyhyydessä elävien ihmisten määrän puolittaminen vuoteen 2015 (lähteen teksti julkaistu 2005). Kun muutama taktisesti sijoitettu helikopteri voisi kylvää riihikuivaa köyhien maiden ylle ja siten tehdä jotain köyhyyttä vastaan.

Nyt Suomessa tapahtuu

Tornion vastaanottokeskuksen pihalla olevaan lipputankoon vedettiin 29.8 punainen hakaristilippu. Mielenosoitus Salon torilla Salon Märynummelle kaavailtua vastaanottokeskusta vastaan tapahtui elokuun lopulla. Satalinnan sairaalaan perusteilla oleva vastaanottokeskus kuumentaa 9.9 tunteita Harjavallassa. Sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä (persu) esitti 11.9, että ulkomaalaisten turvapaikan saaneiden sosiaaliturva aiotaan tehdä vastikkeelliseksi. Tämä on rasistista ja perustuslain vastaista.

Äänekoskella osoitettiin 11.9 mieltä vastaanottokeskusta vastaan. Mielenilmaus vastaanottokeskuksen perustamista vastaan järjestettiin 18.9 Kouvolassa ja Kauhavalla. Suomeen perustettiin 19.9 uudelleen Lapuan liike. Torniossa muodostettiin 19.9 ihmismuuri ”Rajat kiinni!” maahanmuuttajia vastaan, mikä jatkui Kemissä. Helsingin keskustassa oli 19.9 mielenosoitus maahanmuuttoa vastaan.

Kolmisenkymmentä ihmistä osoitti mieltään 24.9. turvapaikanhakijoiden tuloa vastaan Hennalan entisen varuskunnan portilla Lahdessa. Yksi oli pukeutunut Ku Klux Klan -asuun. Mielenosoittajat heittelivät turvapaikanhakijoita kuljettanutta bussia ilotulitteilla ja SPR:n työntekijää kivillä. Samana yönä myös Kouvolan hätämajoituskeskuksen ovelle heitettiin polttopulloja.

Uusnatsiporukka häiriköi 26-27.9 Porissa tiedotustilaisuutta turvapaikanhakijoiden hätämajoituksen järjestämisestä Reposaareen. ”Rajat kiinni!” jatkaa mielenilmauksiaan. Maahanmuuttajien vastaiset mielenosoitukset jatkuvat 3.10 Helsingissä, Torniossa ja Lahdessa. Lammilla Hämeenlinnassa yritettiin 6. ja 7.10 välisenä aamuyönä polttaa kerrostalo, jossa toimii Suomen Punaisen Ristin (SPR) vastaanottokeskuksen asutusyksikkö. Poliisin mukaan taloa yritettiin sytyttää ulkoapäin. Kukaan ei loukkaantunut.

Suomalaisten rasistisia ja fasistisia tekoja näyttää tapahtuvan lähes päivittäin. Tähän kirjatut tapaukset varmaan riittävät näytöksi. Toisaalta järjestetään maahanmuuttajille myönteisiä vastamielenilmauksia, joissa mamut toivotetaan tervetulleiksi.

Hannu Kautto
7.10.2015

Lähteet:

Elísio Salvado Macamo, O abecedário da nossa dependência, Ndjira, Maputo 2005, xenofobia julkaistu lehdessä Mosambik 2011, suomennos Katja José; ja verkko.

Ukraina ja Syyria Venäjän ulkopolitiikan peilissä

Kansan äänen toimitus pyysi minua kirjoittamaan kommenttini Ukrainan ja Syyrian tapahtumista, mikä onkin täysin loogista: kyseiset suunnat ovat olleet viime viikkojen ajan tärkeimpiä aiheita Venäjän ulkopolitiikassa. Molemmissa tapauksissa on tapahtunut siirtyminen uuteen vaiheeseen, mutta ensimmäisessä tapauksessa tilanne saatiin johdettua ulos "kuumasta vaiheesta", kun taas jälkimmäisessä tapauksessa päinvastoin ollaan siirtymässä tähän vaiheeseen.

"Jäädytetty konflikti" todennäköinen

Aloittakaamme Ukrainasta. Konfliktin alusta alkaen olen väittänyt, että Ukrainan ja Venäjän sekä ulkomaisten pelureiden nykyiset voimasuhteet ja johdon kokoonpano huomioonottaen, ainoana ulospääsynä Donbassin ongelmasta on sen jäädyttäminen Trans-Dniestrin esimerkin mukaisesti (kuten tunnettua, Trans-Dniestrin tasavalta on tosiasiallisesti jo 20 vuotta ollut olemassa Moldovasta itsenäisenä tasavaltana, vaikka kuuluukin muodollisesti Moldovaan). Nyt viimeisen kuukauden aikana tätä "jäädyttämistä" on ruvettu realistisesti sovelluttamaan käytäntöön. ETY-järjestön antamien tietojen mukaan on ryhdytty viimeinkin noudattamaan tulitaukoa (Kummankaan osapuolen taholta ei tietoja sen loukkaamisesta ole perusosin kuulunut). On allekirjoitettu ja kuulemma jopa toteutetaan uutta sopimusta aseistuksen loitontamisesta. On myös sovittu periaatteessa vaalien järjestämisestä Donetskin ja Luhanskin tasavalloissa jne.

Mitään ihmeellistä tässä ei ole. Ihmiset ovat yksinkertaisesti väsyneet sotaan. Siihen ovat väsyneet konfliktin suoranaiset osapuolet, jotka ovat jo ilmeisesti päässeet harhakuvitelmista eräänlaisen ratkaisevan voiton saavuttamisesta, että myös osapuolia tukevat rahoittajat, joilla on nykyään muutakin tekemistä. Tosiasiassa suurvaltojen tasolla tämä ongelma on ratkaistu jo aikoja sitten. Venäjän johto ja Länsi suostuivat oikeastaan Ukrainan jakoon vaikutusvyöhykkeisiin: Venäjälle Krimi ja Donbassi, Lännelle - kaikki loppuosat.

Donbassin autonomia vaikea pala Ukrainalle

Tämän lisäksi kylläkin konfliktin suoranaiset osapuolet piti vielä pakottaa toteuttamaan tämä sopimus, mikä ei ollutkaan mikään helppo asia. Koska Ukrainan sekä tunnustamattomien tasavaltojen johdolle kompromissi itse asiassa tyrkytettiin (sotatoimien jatkamisen näköalattomuuden ymmärrys tuli myöhemmin ja pelkäänpä pahoin, ettei vielä kaikille) ja kompromissin ehdot, jota osapuolet pitkään vastustivat, heille käytännöllisesti katsoen saneltiin. Tämän lisäksi molemmin puolin oli kenttäpäälliköitä, jotka eivät alistuneet kenenkään komentoon ja kyseisen tilanteen voittamiseen tarvittiin aikaa. Nyt kuitenkin näyttää siltä, että tämäkin asia on perusosin selvitetty. Nyt kun selvitystä toteutetaan vakavasti käytännössä (vaikka myös vastakkainolotapaukset saattavat vielä uusiutua), voidaankin yrittää arvioida selvityksen pitkäikäisyyttä ja sen merkitystä Venäjän ulkopolitiikalle. Ennen kaikkea korostan vielä kerran, että lähitulevaisuudessa ei voida vielä puhua täydellisestä selvityksestä - kyse voi olla ainoastaan konfliktin "jäädyttämisestä".

Jopa osapuolille tyrkytettyä kompromissia on vaikeata toteuttaa kokonaisuudessaan. Ukraina on yhä vielä nationalistisen huuman vallassa ja Donbassin autonomian säätäminen tulee olemaan vaikea pala Ukrainan nykyjohdolle sen halusta riippumatta (sitä paitsi tällä johdolla ei ole sellaista ehdotonta tahtoa).

Minskin sopimuksen täydellinen toteuttaminen tuskin onnistuu

Mitä taas tulee tunnustamattomiin tasavaltoihin, niin ne eivät voi millään hyväksyä Minskin sopimusten eräitä ehtoja. Viittaan vaikkapa Venäjän diplomatialle häpeällisen kohtaan Venäjän ja Donbassin rajavalvonnan palauttamisesta Kiovan viranomaisille. Kyse ei ole ainoastaan Luhanskin demokraattisen kansantasavallan tahdosta saada valtiovallan kaikki attribuutit. Jos Kiova tulee päättämään, mitä saa ja mitä ei saa tuoda rajan yli, niin silloin mistään Donbassin riippumattomuudesta ei voi olla puhettakaan.

Tästä syystä en luule, että Minskin sopimuksia tullaan koskaan soveltamaan kokonaisuudessaan käytäntöön (vaikka tämäkään ei vielä merkitse täydellistä ratkaisua). Tästä huolimatta mitään uutta laajaa vastakkainoloa ei lähiaikoina tule tapahtumaan. Kiovalle eivät sitä salli sen talouden ja asevoimien kurja tilanne eivätkä ulkomaalaiset rahoittajat, joista se on voimakkaasti riippuvainen. Mitä tulee taas Venäjään, niin Donbass ei ole koskaan ollut Putinin projekti, vaan tasavallat syntyivät täydellisenä yllätyksenä Venäjän viranomaisille ja niin ollen Kreml ei aio sotia siellä. Toisaalta tasavaltojen luovutus Putinin varomattomien sanojen jälkeen siitä, että Venäjä tulee aina ja kaikkialla puolustamaan venäjänkielistä väestöä, on käynyt mahdottomaksi. Se tarkoittaisi nykyisen valtajärjestelmän poliittista itsemurhaa. Venäjän viranomaisista tuli itsestään patrioottisen retoriikkansa panttivankeja ja tämä tilanne jatkuu vielä pitkään.

Ukrainan jako murhenäytelmä venäläisille

Mikä on Donbassin tilanteen selvittämisen merkitys Venäjälle ja sen ulkopolitiikalle? Tietysti sodan lopettaminen on hyvä asia (vaikka Kremlin järkevämmän toiminnan tuloksena sota olisi voitu ehkäistä). On kysyttävä millä ehdoilla kaikki tämä on tapahtunut?

Analyytikkona minun olisi oltava tyytyväinen siihen, että edelliset ennustukseni toteutuivat, mutta toisaalta poliitikkona ja Neuvostoliiton tavallisena kansalaisena voin olla ainoastaan surullinen tästä kaikesta. Huolimatta Venäjän virallisen propagandan nostattamasta kaikesta kohusta ja muka saavutetusta suurvoitosta, Ukrainan jako on Venäjän ulkopolitiikan suuri katastrofinen tappio. Ottamalla huomioon, mitä Ukraina merkit-

Sergei Skvortsov

see Venäjälle (kysymykseen tulevat historialliset, taloudelliset ja kulttuurisuhteet; puolella ukrainalaisista perheistä on sukulaisia Venäjällä ja päinvastoin) voidaankin rohkeasti sanoa, että sellainen jako on todellinen murhenäytelmä myös tavallisille venäläisille. Muuten olen varma siitä, että myöhemmässä vaiheessa tämä historia ei vielä pääty tähän.

Tuki Syyrialle ollut tähän saakka niukkaa

Käsitelkäämme nyt Syyrian kysymystä. Kuten Donbassin tapauksessa, liittyvät Venäjän toimet myös Syyriassa merkittävästi pyrkimykseen parantaa suhteita Länteen. Tietysti tämä ei ole nyt ainoa, mutta kuitenkin erittäin oleellinen tekijä.

Miksi minä ajattelen näin? Yksinkertaisesti vaikkapa siksi, että muutaman viime vuoden aikana Venäjän viranomaiset ovat antaneet Lähi-Idän ainoalle liittolaiselleen vain propagandistista tukea, toimittamatta vaikkapa edes taistelukaluston varaosia. Sanalla sanoen Syyrian kohtalo on hyvin vähän askarruttanut näitä piirejä. Toisaalta vaikka Assadin valtakomento onkin menettänyt osan valvomistaan alueista, se ei ole ollut kukistumisensa partaalla eikä sitä ole tarvinnut pelastaa sanan varsinaisessa merkityksessä.

Venäjän virallinen propaganda kertoo jotain perättömiä satujuttuja siitä, että Venäjän joukot on jouduttu melkein salaa kuljettamaan Syyriaan ja pettämään kirottua Länttä. Tosiasiassa Venäjää kehotettiin jo aikoja sitten osallistumaan taisteluun pahamaineisen ISISin kanssa. Kesästä lähtien käytiin konsultaatioita ja Venäjän joukot aloittivat todelliset pommitukset vasta Putinin tavattua Obaman, jossa tapaamisessa sovittiin lopullisesti Venäjän liittymisestä tähän sotilasoperaatioon.

Venäjän osallistuminen ISIS-järjestön vastaiseen taisteluun välttämätöntä

Tuolloin vaikka Länsi aloittikin ensimmäisenä aseellisen taistelun ISISiä vastaan ja käskyn pommitusten aloittamisesta antoi myös Putin, annan periaatteessa täydellisen tukeni tälle operaatiolle. Mitä on ISIS (jonka toiminta on muuten täysin oikeudenmukaisesti kielletty Venäjällä)? Se on mielettömien islamistifanaatikkojen muodostelma, jotka tahtoisivat palauttaa keskiaikaan sekä omat maansa että myös koko maailman. Heihin verrattuina jopa surullisen kuuluisa Al Qaida tuntuu hyvin maltilliselta, afganistanilaisesta Talibanista puhumattakaan.

Kohtalon ivaa on se, että ISISin perustan muodostivat Saddam Husseinin armeijan entiset upseerit, jotka taistelivat aikanaan aktiivisesti islamisteja vastaan (totuuden vuoksi sanon, että he toimivat siellä enemmän sotilasneuvonantajina). He ovat saaneet aseistuksensa Turkista, kuten oletetaan, Qatarin rahoilla. Kun vierailin viime kesänä Turkissa, niin ystävämme - sekä kurdit että turkit kertoivat tästä kiistattomana tosiasiana, josta avoimesti kirjoittivat turkkilaislehdet.

Turkkilaislehdet kertoivat mm., että viime keväänä Turkin viranomaiset lähettivät islamisteille 350 rekallista asemateriaalia. Tätä "kansainvälistä apua" toimitetaan tänäkin päivänä, mutta se ei ole kylläkään ilmaista - Turkin rajan yli tuodaan polkuhintaan islamistien ottamaa öljyä niiden miehittämiltä alueilta ja takaisin virtaa aseita. Näin ollen kun Turkin viranomaiset muka taistelevat ISISiä vastaan, niin osoittautuu, että he taistelevatkin itseään vastaan.

ISIS syntyi vasta hiljattain, kun sitä ennen aseellista taistelua Assadin hallitusta vastaan sekä keskenään jo kävivät lukuisat islamilaisryhmittymät. Jos tarkastellaan Syyrian karttaa, niin se muistuttaa nykyään monikerroksista piirakkaa - valvontavyöhykkeet menevät ristiin ja päällekkäin. Maan länsiosaa ja koko rannikkoa valvovat hallituksen joukot, itäosaa - kaikenlaiset islamistit. On myös sellaisia alueita, missä on maltillisten "demokraattisten" opposition osastoja, joita USA tukee. Viimein pohjoisia alueita pitävät käsissään kurdit, jotka muuten ovat sosialistisesti orientoituneita ja joiden eräitä johtajia minä tunnen henkilökohtaisesti.

ISIS-järjestön tuhoaminen ei ole helppoa

Venäjän joukot suorittavat ilmaiskuja tämän kuun alusta lähtien. Venäjän puolustusministeriön tietojen mukaan on tuhottu vihollisen satoja komennuskeskuksia ja muutamia satoja taistelijoita. Ilmatuen kannattamina Syyrian joukot siirtyivät hyökkäykseen, joka kuitenkin heti kohta kuitenkin tyrehtyi. Ongelmana on se, että Venäjän ja Syyrian sotilaita vastassa eivät ole säännölliset joukot, vaan erilliset rosvokoplat, joilla ei ole itse asiassa yhteistä hallintojärjestelmää. Näin ollen kyseisen olemattoman järjestelmän lamaannuttaminen on mahdotonta siinäkin tapauksessa, että kohdistetaan iskuja todellisia komennuskeskuksia vastaan. Lentokoneet eivät yksinkertaisesti riitä jahtaamaan yksittäisiä taistelijaryhmiä.

Vain ilmaiskuilla ei ISISiä voiteta, vaan tarvitaan maavoimien pitkäaikaisia ja verisiä toimia. Venäjä on todella auttanut ja tulee auttamaan tulevaisuudessa ja se on erittäin hyvä asia. Syyrian hallituksen joukot saavat jälleen taistelukalustoa, niitä tuetaan ilmasta ja niiden moraalinen henki on huomattavasti kasvanut, koska syyrialaiset näkivät, etteivät ole yksin. Siitä huolimatta ei voida toistaiseksi puhua mistään loistavista voitoista, joista Venäjän virallinen propaganda paasaa. Tietysti mitään salamasotaa ei ole odotettavissa.

Uhrataanko Assad?

Donbassin tapauksessa tulos oli selvä aivan alusta saakka, mutta tässä tapauksessa ei voida sanoa mitään varmaa. On olemassa liian paljon tekijöitä ja yleisesti ottaen, kuten sanoi erään neuvostoelokuvan sankari, "Itä on hyvin hienovarainen asia". Suhteellisen nopea voitto ISISistä on mahdollista vain siinä tapauksessa, jos sen tukemisesta luopuvat sen rahoittajat - Qatar ja Turkin nykyiset johtajat. Ja jos virallisen Turkin asenteessa ovat vielä mahdollisia jonkinlaiset muutokset - esimerkiksi hallitsevan puolueen vakava tappio tulevissa vaaleissa, niin toisaalta on hyvin vaikeata vaikuttaa feodaaliseen monarkiaan, joka täyttää mielestään uskonnollista velvollisuuttaan.

Epäilen pahoin, että tässä voisi auttaa Assadin syökseminen vallasta, johon Venäjä lienee jo suostunut - tätä asiaa nimitetään vaatimattomasti "poliittiseksi säännöstelyksi". Mutta kenen kanssa haetaan itse asiassa sopimusta - saudien vaiko itse ISISin kanssa?

Mitä Venäjä tavoittelee Syyriassa?

Tehdäänpä eräitä yhteenvetoja. Se, että Venäjä tuli suoraan mukaan Syyrian konfliktiin, on Venäjän kansallisten etujen kannalta ilmeisesti oikein. Kyseessä on sekä läsnäolomme Lähi-idässä, liittolaisvelvollisuuksiemme täyttäminen, että myös taistelu poliittista islamia vastaan, joka Venäjän valtion suorittaman uskonnon sitkeän juurruttamisen tuloksena on myös Venäjällä saanut paljon kannattajia.

Teoreettisesti tämä asia edistää lähentymistä Länteen. Mutta toisaalta se ei ole vielä tosiasia, että sanktiot todella poistetaan, koska voidaanhan sitä vain yksinkertaisesti sanoa "kiitos" - kuten se tapahtui Syyrian kemiallisen aseriisunnan kanssa, kun vaihtokauppana Obaman maineen pelastamiseksi Venäjä ei hyötynyt siitä todellisuudessa yhtään mitään.

Tietenkin Venäjän viranomaiset saavuttivat hyvän propagandatuloksen vetäessään huomiota pois epäonnistumisestaan Ukrainassa ja antamalla uuden kimmokkeen patrioottiselle nousulle, joka alkoi jo laskea. Taistelu ISISiä vastaan on tietysti pitkällinen ja vähemmän kiitollinen asia. Mutta ei se merkitse mitään. Tärkeintä on tässä tapauksessa ilmoittaa ajoissa omasta voitostaan.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri
20.10.2015

Kuva: Heikki Männikkö

Maahanmuuttokriittisen tapahtuman puheenvuoroissa Helsingin Narinkkatorilla kyllä 24.10. sujuvasti haukuttiin hallitusta köyhien kykytyksestä ja leikkauksista. Ongelman syyksi nähtiin kuitenkin maahanmuuttajien invaasio ym. kapitalismin ja uusliberalismin sijaan. Tämä näkemysten ristiriita meidän pitäisi kyetä oikaisemaan.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Suomen tolkuton temppu

Heinäkuussa piti Suomessa olla mahtava Etyj 40-vuotisjuhlakokous. Kokous sai kuitenkin kovan tyrmäysiskun, kun presidentti Sauli Niinistö ja ulkoministeri Timo Soini päättivät, että EU:n pakotteiden takia osa Venäjän valtuuskunnan jäsenistä ei saa tulla maahan. Niinistö väitti, että Suomi oli kysynyt neuvoa EU-maillta, mutta mitään vastausta ei oltu saatu. Entinen ulkoministeri Erkki Tuomioja ja muut ulkopolitiikan tuntijat ovat arvostelleet päätöstä.

Etyj on pyrkinyt saamaan aikaan rauhan Ukrainan sisällissodassa ja parantamaan EU:n ja USA:n sekä Venäjän suhteita. Helsingin kokouksen kokoonkutsuja ei ollut Suomi, EU, Yhdysvallat eikä Venäjä. Kokoonkutsuja oli ETYJ -järjestö, johon kuuluu 57 Euroopan, Pohjois-Amerikan, Etelä-Kaukasian ja Keski-Aasian valtiota.

Suomen tehtävänä oli varata kokouspaikat, majoitus osanottajille ym. käytännön järjestelyt. Jäsenmaat eivät valitse Etyj-delegaatioita vuosittain, vaan niiden toimikausi kestää vuosia. Etyj olisi tuskin valinnut kokouspaikaksi Helsinkiä, jos se olisi voinut edes aavistaa, että kokouspaikan sijaintimaan hallitus, presidentti tai joku virkamies alkaisi kysellä EU:n jäsenmailta, pitääkö Suomen valita yhden jäsenmaan delegaatio vai ottaa vastaan valtuutetut, jotka kukin maa on valinnut. Se olisi luultavasti siirtänyt juhlakokouksen Wieniin tai Kööpenhaminaan. Etyj:n isäntämaita ovat Itävalta ja Tanska, joiden pääkaupungeissa sijaitsevat Etyj:n sihteeristö ja parlamentaarisen yleiskokouksen sihteeristö.

EU-mailla oli sen verran kohteliaisuuden ja diplomatian aakkosten alkeita, että eivät ole sanoneet, mitä ajattelevat suomalaisten esittämästä kysymyksestä. Ne saattoivat ajatella, että Suomen hallinnossa täytyy olla joku täyspäinen, joka pystyy ongelman itsekin ratkaisemaan. Kiusallista tilannetta eivät parantaneet Soinin uhmakkaat lausunnot. "Suomi ei hyppi kenenkään pillin mukaan" -hokema hakee vertaistaan diplomatian vastaisena örvelöintinä. Näyttää siltä, että Soini tanssi jonkun Ukrainan rauhaa ja aselepoa vastustavan kuumakallen pillin mukaan. Moka on Suomelle häpeä, jota ei voi vierittää minkään muun maan niskaan. Kyse on samasta asiasta, jos USA:n hallitus tai joku viranomainen eväisi pääsyn jonkun maan YK-edustuston jäseneltä YK:n kokouksiin.

Itse asiassa Reaganin hallinto teki aikanaan samanlaisen mokan, kun se ilmoitti estävänsä Jasser Arafatin tulon YK:n Palestiinaistuntoon. YK:n yleiskokous oli siirrettävä Geneveen tämän tempun takia. Minä häpeän hallituksen ja presidentin puolesta!

Juhani Tanski

Uskomaton hallitus

Sipilän hallitus saattaa olla uskonnollinen, varmuutta ei ole, koska olen vähemmän hengellinen. Sen kuitenkin uskon, ettei hallituksella ole koko kansan luottamusta. Sipilän hallitus joutui valehtelusta kiinni jo ensimetreillä - koulutuksesta ei leikata.

Sitten saapui tämä kuuluisa yhteiskuntasopimus ja siihen liittyvä teatteriesitys. Työläisille annettiin selvä vaatimus, uhkailulla höystettynä: Ellette suostu hallituksen vaatimuksiin, leikataan lisää ja korotetaan veroja. Jo oman uskottavuutensa takia SAK:n piti hylätä hallituksen vaatimus. Sitten tapahtuikin outoa; hallitus ei leikkaakaan lisää, vaan etsitään muita keinoja kuuluisan 5 prosentin saavuttamiseen. Eli lyhyesti - Sipilä yritti bluffaamalla, harhauttamalla päästä tavoitteeseensa. Ei tämä hallitus todellakaan ansaitse kansalaisten luottamusta.

Kohta voi Sipilä todeta Hertta Kuusisen sanoja mukaillen: Kreikan tie on meidän tiemme. Kreikassa hallitus sentään älysi erota vaalilupaustensa pettämisen paljastuttua. Sipilän hallituksen tulisi tehdä samat johtopäätökset. En usko paluun 1930-luvun oikeistodiktatuuriin olevan Suomessa mahdollista. Kun tarpeeksi vaikeaa tulee, lähtee kansa kaduille Suomessakin. Sitä valtaapitävät pelkäävät, koska armeijalta ja poliiseilta ei leikata. Jos hallitus yrittää pakkokeinoin nujertaa ammattiyhdistysliikkeen, johtaa se yleislakkoon ja silloin otetaan taas suunnitelmiin armeijan käyttö lakkolaisia vastaan, kuten tapahtui 1956 yleislakon aikana.

Perussuomalaisten vaalislogan oli: Sitä saa mitä tilaa. Aika oudot olivat persujen tilaukset. Saavathan perussuomalaiset äänestäjät nyt nauttia ministeriensä kautta Audin hienosta kyydistä ja onhan Soinin ministeriporukka nimetty jo maailman nopeimmiksi takinkääntäjiksi. Eduskunnan hajotusta odottaen.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

Vihtori Kosola ei ollut tapaturma

Saksalainen kommunisti kirjoitti kirjan "Hitler ei ollut työtapaturma". Mutta sitä ei ollut myöskään Vihtori Kosola.

Nyt iltalehdet pohtivat, miksi Kosola ei onnistunut tuhoamaan marxilaisuutta. Oliko hänen alkoholisminsa mahdollisesti syynä? Elimme sotien välisessä natsihenkisessä yhteiskunnassa. Oli paljon isänmaallisia yrittäjiä, kuten myös nyt on. Upseeri Kalsta yritti koota ruskeapaitaisia natseja. Isänmaalliseen kansanliikkeeseen IKL koottiin mustapaitoja. Etsivään keskuspoliisiin EK koottiin sadisteja. Suojeluskunnat kokoontuivat Mäntsälään kenraali Walleniuksen johdolla pelastamaan maata kommunismilta. Pihkala keräsi rikkurikaarteja taistelemaan lakkolaisia vastaan. Satamiin perustettiin "Vientirauha"-järjestöjä.

Tunsin henkilökohtaisesti kalstalaisen Emil Nybergin, natsina erotetun majuri Leopold Poijärven ja EK:n kiduttajan Eerolan, joka sai potkut natsina. IKL:n aktivisti Pekka Kuusi palkittiin sodan jälkeen ALKO:n johtajan viralla. Mikko Laaksonen palkittiin verohallituksen johtajan viralla, kun hän jo 16-vuotiaana kunnostautui Norjan polttajana natsien mukana SS-miehenä. Sodan jälkeen hän sai syytteen maanpetoksesta, mutta vapautui siitä alaikäisyytensä vuoksi.

Natsiaikaan ei natseja eikä jumalaa pilkattu. Sotien jälkeen heistä monet palkittiin. Siis natsismi ei kuollut Kosolan mukana, vaan on hyvin talvehtinut. Lapualla on Lapuan liikkeen museo, jolla haetaan ymmärrystä natsismille. Täällä on lukuisia natsiperinneyhdistyksiä, jotka pitävät muistojuhlia.

Minut yritettiin muiluttaa Koivulahdessa kolme vuotta sitten. Miksi minua natsit vainoavat? Ehkä se on oma syy, kun osiltaan toimin maan alla. Ohranan pitäisi saada täysi kontrolli toimiini, mutta minä kieltäydyin.

Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismin vastaisen Työn jäsen

Sotasyyllisyysoikeudenkäynti

Tietyin väliajoin julkaistaan viikko- ja muussa lehdistössä nyyhkytarinoita sotasyyllisistä. Entinen oikeusministeri Tuija Brax esitti oikeudenkäynnin uusimista. Olen samaa mieltä, mutta eri syistä. Meillä oli vielä vuoteen 1947 saakka voimassa kuolemanrangaistus. Suurimmat rikolliset pitäisi takautuvasti tuomita kuolemaan. Sotasyyllisten ja rikollisten rangaistuksista Liittoutuneet olivat sopineet ja tämä vahvistettiin vielä Pariisin rauhansopimuksessa. Länsivallat alkoivat kuitenkin luistella, kun rikollisia teollisuuspohatoita ei pääsääntöisesti tuomittu. Kuitenkin Norjassa tuomittiin 20 ja Tanskassa 60 hitleriläistä englantilaisten vaatimuksesta kuolemaan.

Suomessa ei haluttu saattaa rikollisia vastuuseen. Se sai kenraali Zhdanovin murahtamaan, että pitääkö vielä käydä yksi sota, että rikolliset saadaan vastuuseen. Sitten tuli runsauden pula siitä, mihin vedetään raja. Jahkailujen jälkeen oikeusministeri Urho Kekkonen määräsi rajattavaksi ketä syytetään.

Sotarikolliset, kuten kenraali Talvela, lähtivät pakoon Argentiinaan ja muihin länsimaihin. Heidän pakonsa vahvisti, että he myönsivät itse syyllisyytensä. Kuten nykyisin esimerkiksi kolarin ajaneet kuljettajat lähtevät pakosalle. Kuitenkin sotasyyllisinä tuomittiin Ryti, Tanner, Rangel, Linkomies, Kivimäki, Ramsay, Kukkonen ja Reinikka vankilaan. Tästä Armas Äikiä runoili: "Linnassa istui Ryti, Rankeli ja Tanneri". Kuitenkin jo vuonna 1949 runoili Savon Sanomien pakinoitsija Aapeli, että "Saapui Fagerholmin posti, raitahousut naulaan nosti". Siis ainoat tuomitut rikolliset armahdettiin. Joitakin rikollisia tutkittiin kenttäoikeuksissa, mutta yleensä vapautettiin, vaikka murhasyytteet oli toteen näytetty.

Prikaati 21 komentaja ampui kurinpalautusmielessä henkilökohtaisesti kaksi venäläistä sotavankia. Majuri Lindgren ampui sotamies Hytin henkilökohtaisesti. Myös luutnantti Alvar Rantalahti vapautettiin Kouvolan kenttäoikeudessa ja omaisia uhkailtiin, että he eivät saa syyttää Rantalahtea Juho Viljami Pietikäisen murhasta. Sotafiskaali valitti ja lopuksi Rantalahti tuomittiin kahdeksi vuodeksi vankilaan kuolemantuottamuksesta. Mielestäni tulisi sotasyyllisistä ja rikollisista tehdä perusteellinen ja yksityiskohtainen tutkimus.

Miksi Neuvostoliitto oli niin lepsu, että asianmukaisia rangaistuksia ei vaadittu? Vyshinski kuvasi, että pitää luoda ystävälliset suhteet Suomeen. Kyseessä voi olla myöskin slaavilainen lepsuus. Ainakin Juvan kirkkohistoria on verrannut ortodoksien ja läntisten kirkkojen julmuuksia. Juvalla asia tiedetään. Siellä Nuijasodan aikana kirkkoherran avustuksella kaikki sadat nuijamiehet tapettiin.

Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismin vastaisen Työn jäsen

Isoäidin pullasuti

Isoäidilläni oli kunnollinen, tiheäharjaksinen pullasuti, jolla hän antoi ennen uuniin laittoa viimeisen makoisan silauksen niin voipullille kuin pullapitkoillekin. Siis siihen aikaan, kun Suomessa vielä rakennettiin muutakin kuin osinkovoittoja, optioita tai veroparatiisiunelmia. Siihen aikaan, kun oli olemassa AY-liike ja joukkovoiman käsite, oli ihan oikeita ammattiylpeitä työläisiä ja toimihenkilöitä. Sellainen aika todella kerran oli, tiedoksi nuoremmille.

Ei olisi tullut kuuloonkaan, että isoäidin pullasuti olisi ollut huomattavasti harvaharjaksisempi. Mitä ihmettä olisikaan tullut pullien voitelusta? Aivan oikein, osa pullien pinnoista olisi jäänyt voitelematta. Isoäidin maine ja kunnia leipurina naapurustossa olisi romahtanut ja sen jälkeen olisi isoäitini itse uuvahtanut ja masentunut, peritystä ammattitaidostaan ylpeä kun oli.

Verrataanpa tätä sutivertausta tämän hetken työpaikkoihin Suomessa. YT-neuvotteluiden seurauksena irtisanomiset ovat jatkaneet äärikapitalismin vaatimaa linjaa. Tämä vaikuttaa työjäljen laatuun jatkossa, sillä työntekijöitä pois harvennettaessa jäljelle jäävien työtehtäviä ei vähennetä. Työmäärää lisätään laadun ja työmotivaation kärsiessä. Inhimillinen suoritustaso joutuu äärimmilleen. Työntekijöiden elämän turvallisuus ja työmotivaatio katoavat turvattomuuden vaippaan. Kerran menetetty luottamus ei palaa työpaikoille, vaan pelko on astunut työhön jäävälle elinkumppaniksi. Onko hänen vuoronsa kenties jo kvartaalin kuluttua?

Kokoomus

Mitä tekeekään Sari Sairaanhoitajan ja Toivo Työläisen ystäväksi taannoin julistautunut kvartaalikapitalismin uljas lipunkantaja, Kokoomus (tunnetaan myös nimellä Sekoomus)?

Kokoomus vaatii kauppojen aukiolon ympärivuorokautisuutta, mutta ei ota huomioon työntekijöiden perhe-elämälle aiheutuvia parisuhde- tai päivähoitovaikeuksia eikä sitä, ettei kilpailutettu liikenteemme toimi vuorokauden ympäri. Liikennöitsijöillä ei ole mahdollisuutta Kokoomuksen vaatiman vapaan, uusliberalistisen kilpailutuksen seurauksena taata yökuljetusta töihin. Luonnollisesti Kokoomus myötäjuoksijoineen ei uhraa ajatusta sille, että moinen aukioloaikavaade siirtää kauppiaan lisäkustannukset elintarvikkeiden hintaan. Väkivalta, joka yksinäistä yötyöntekijää kohtaa usein, tulee kasvamaan ja tämä yleensä tuppaa lisäämään yhteiskunnan kustannuksia.

Työntekijä kärsii tästä turvattomuuden sekametelisopasta. Työyhteisöiden harvennettuharjaksisella pullasudilla ei saada taattua enää työlaadun ja -jäljen voitelua puhumattakaan siitä, että pullanleipoja itsekään uskoisi seuraavassa kuussa olevansa leipomassa pullia EK-harvennetullakaan pullasudilla. Josko isoäidilläkään olisi edes, mitä leipoa? Nimittäin Kelan tuoreen laskelman mukaan tulotaso laskee 85 prosentilla eläkeläisten kotitalouksista. Kansaneläkeindeksin jäädyttäminen leikkaa siihen sidottuja etuuksia reaalisesti 5,3 prosenttia vuoteen 2019 mennessä.

Juhani Valo

Lyly ja Palola yhtä sakkia

Molemmilla on ongelma, miten selvitä jäsenistönsä ja työnantajien ristitulessa ja miten säilyttää oma asemansa.

EK:n ja hallituksen vaatimuksiin työnantajien voittojen lisäämiseksi palkkapussin kustannuksella voidaan vastata enää vain yleislakolla. He arvelevat, että sitä ei oma perse kestä. Helpommaksi näkevät jäsenistönsä härskin naruttamisen, jota he nyt yrittävät. Se selvisi Palolan TV-lausunnoista aamulla 14.10.

Kysykääpä heiltä kummaltakin, paljonko he saavat palkkaa?

Jartsev

Tukea Kansanäänelle

Kai Kontturi 50 e, Larmo Lehtola 20 e, Heikki Männikkö 33 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tuntematon tukija 15 e, Hannu Kautto 40 e, Paavo Heikkinen 20 e, Tarja Männikkö 33 e ja Leipäpappi 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Suomen itsenäisyyden puolesta Nato-jäsenyyttä ja EU:ia vastaan

Hyde Park-luonteinen perinteinen Itsenäisyyspäivän tapaaminen 6.12.15 Helsingissä Kiasman aukiolla alk. klo 13.00

Tule mukaan osoittamaan mieltäsi ja sanomaan sanottavasi Suomen itsenäisyydestä, EU- komennosta ja Nato-uhkapelistä. Varautukaa käyttämään lyhyitä (3 min.) puheenvuoroja. Ottakaa tunnukset ja julisteet mukaan.

Järj. EU-vastaiset ja EU-kriittiset sekä sodanvastaiset kansalaisjärjestöt.

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen

Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 30.12.15 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, puheenvuoroja, järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin riisipuuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia.

Tervetuloa kaikki paikalle

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Uudenvuoden tervehdys Kansanääneen

Tervehdykset palautetaan 14.12.2015 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Ollaksentie 17, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja "laatikkotervehdys" (15 pmm) 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkitkää tiedonantoihin: "Uudenvuodentervehdykset"

Paikkakunta/kaupunginosa/kylä

Tiedotus ja yhteistoiminta seminaari

Hermannin kerholla; os. Hämeentie 67, Helsinki; lauantaina 21.11.-15, klo 11.00- 16.00

Aiheina:
- **Työväenliikkeen yhteistoiminnan välttämättömyys**
- **EU, Venäjä ja maamme ulkopolitiikan peruspilarit**

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Hermannin Naiset, Suomen Työväenpuolue ja Kommunistien Liitto. Runsas kahvipöytä, Tervetuloa

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

Kokoonnumme seuraavan kerran su. **1.11.2015**. Käsittelemme edelleen historiallista materialismia aiheena marxilaisuudesta poikkeavat pikkuporvarilliset katsomukset. Aiheesta "**anarkismi ja sen yhteiskunnalliset lähtökohdat**" alustaa **Heikki Männikkö.** tämän jälkeen kokoonnumme syyskaudella seuraavasti: su. 22.11.-15 ja su. 13.12.-15

Sopivia perusteoksia ovat **Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti; V.I.Lenin: "Penikkatauti"; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: Pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.**

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu torstaina 26.11.15 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 18.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, EU-tiedotustoimintaa, vuodenvaihteen ja talven tehtäviä sekä järjestömme osalta kevään 2016 HOK-Elannon edustajiston vaalien valmistelua. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (joulunumero 6/15). Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

SFT:n opintokerhot jatkavat paneutumista Suomen vanhan työväenliikkeen historiaan vuoden 1906 jälkeisessä tilanteessa, jolloin tsaarille uskolliset sotajoukot olivat kukistaneet Venäjän vallankumouksellisten Suomessa toimeenpaneman Viaporin kapinan.

Kaikki syyskauden kerhoillat pidetään Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 ja ne alkavat aina klo 17.00

Syyslukukauden kerhoillat kokoontuvat seuraavasti: Keskiviikkona 11.11.2015 ja keskiviikkona 9.12 klo 17.00

Tervetuloa perehtymään Työväenliikkeen kunniakkaaseen historiaan!

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismin vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Korean vapautumisesta 70 vuotta

Euroopan seminaari pidettiin Helsingissä.

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 70 vuotta Korean niemimaan vapautumisesta japanilaisten imperialistien vallasta. Vuosipäivän kunniaksi Suomi-Korea-seura järjesti Euroopan seminaarin Kirjan talolla Helsingissä 5.9. Seminaariin saapui Korea ystävyysseurojen edustajia Ruotsista, Tanskasta, Ranskasta, Espanjasta ja Puolasta. Seminaariin saapui myös delegaatio Korean demokraattisesta kansantasavallasta, ulkomaisten kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö Kyong Il Ryu sekä Länsi-Euroopan jaoston päällikkö Ri Yong Man. Tilaisuuteen osallistui myös KDKT:n Tukholman lähetystön lähetystöneuvos Kim Jong Guk vaimoineen.

Kuva: Cilla Heiskanen

Euroopan Korea seminaarin ulkomaisia osanottajia

Euroopan seminaari

Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja Juha Kieksi avasi kokouksen. Hän toi avauspuheenvuorossaan esiin KDKT:n 70 vuoden aikana kohtaamia haasteita ja saavutuksia. "Korean niemimaan tilanne on edelleen tulenarka. Suurimpana syynä tähän on USA:n politiikka. USA:lle on tärkeää ylläpitää Pohjois-Korean uhkaa, jotta oikeutus amerikkalaisiin sotilastukikohtiin säilyy Etelä-Koreassa ja Japanissa. Nämä korealaisten ja japanilaisten asukkaiden keskuudessa varsin epäsuositut tukikohdat ovat amerikkalaisille tärkeitä Kiinan vaikutusvallan kontrolloimiseksi" Kieksi totesi.

Seminaarialustuksissa käsiteltiin KDKT:n merkittäviä saavutuksia 70 vuoden aikana. Näistä mainittakoon maksuton 11-vuotinen peruskoulu, maksuton terveydenhuolto, hyvin edulliset asunnot ja meille työläisille tärkeä täystyöllisyys. Näistä useimpien porvarillisten maiden asukkaat voivat vain haaveilla. Suomessakin työttömyys huitelee 10 % tienoilla. Alustuksissa tuotiin myös esiin USA:n imperialistien toteuttama Korean niemimaan jako samoin 70 vuotta sitten. Imperialistien häirintä on jatkunut koko ajan ja siitä olemme joutuneet lukemaan lehdistä tänäkin syksynä.

Korean kansan yhteinen tahto on kuitenkin yksi Korea. Tämän toteuttaminen edellyttää riippumatonta ja rauhanomaista jälleenyhdistämistä, minkä suuntaisia aloitteita presidentti Kim Il Sung ja pääsihteeri Kim Jong Il toteuttivat useasti. Jälleenyhdistämisen esteenä on kuitenkin USA, joka pyrkii estämään Koreoiden lähentymisyritykset.

Seminaarissa esitettiin myös Kommunistisen työväenpuolueen, Kommunistien liiton ja Tanskan kommunistisen puolueen tervehdykset.

Suomi-Korea-seuran 45-vuotisjuhla

Heti seminaarin jälkeen vietettiin Suomi-Korea-seuran 45-vuotisjuhlaa. Juhlapuheen piti seuran puheenjohtaja Pekka Kotkasaari. Hän korosti puheessaan ystävyysseuratyön merkitystä raja-aitojen vähentäjänä näinä aikoina, jolloin vihapuhe nostaa päätään.

Tilaisuudessa palkittiin ansioistaan Suomen ja KDKT:n välisten suhteiden rakentamisessa KDKT:n ystävyyden toisen luokan kunniamerkillä Suomi-Korea-seuran pitkäaikainen puheenjohtaja ja seuran kunniapuheenjohtaja Pekka Leppänen. KDKT:n Korkeimman kansankokouksen myöntämän mitalin luovutti KDKT:n valtuuskunnan johtaja toveri Ryu. Pekka Leppänen totesi kiitospuheessaan olevansa hyvin otettu tästä huomionosoituksesta ja että kunniamerkki on samalla kunnianosoitus Suomi-Korea-seuralle ja sen jäsenistölle Suomen ja Korean ystävyyden lujittamiseksi tehdystä työstä.

Tilaisuudessa esiintyi Salem Brass orkesteri, joka voitti Pjongjangin taidefestivaaleilla tänä keväänä ensimmäisen palkinnon. Korealaisesta ruokatarjoilusta vastasivat KDKT:n lähetystön henkilökunta seuran aktiivien avustuksella.

Ulkomaiset delegaatiot Vuolenkoskella

Sunnuntaina seminaarin jälkeen Suomi-Korea-seura järjesti ulkomaalaisille delegaateille mahdollisuuden tutustua suomalaiseen luontoon puheenjohtaja Pekka Kotkasaaren mökillä sekä jatkaa kokemusten vaihtoa epävirallisemmissa merkeissä. Ulkomaalaiset delegaatit olivat kovin ihastuneita suomalaiseen maaseutuun ja ihmettelivät mm metsien runsautta ja harvaa asutusta. Monissa Euroopan maissahan alkuperäistä metsää on kovin vähän jos ollenkaan. Keskusteluissa sivuttiin mm. KDKT ystävyysseuratyön haasteita eri Euroopan maissa. Usein tämä ystävyystyö tasa-arvoisen vuoropuhelun rakentamiseksi KDKT:n ja Euroopan maiden välillä sekä KDKT:aa koskevan tiedon lisääminen ei ole Euroopan valtaapitävien mieleen.

Suomeen tutustumassa

Seminaarin ja retkipäivän jälkeen korealaisella delegaatiolla oli tilaisuus viettää maassamme vielä neljän päivää. Tänä aikana he vierailivat mm. Savonlinnassa, jossa luontokuvaaja ja dokumentaristi Juha Taskinen esitteli heille tuotantoaan ja vei delegaation veneretkelle Saimaalle. Samassa yhteydessä sovittiin periaatteista, miten luontoelokuvan tekeminen olisi mahdollista KDKT:ssa.

Jämsässä seuran pitkäaikainen aktiivi ja taloudenhoitaja Reino Welling esitteli kaupunkia ja valtuuskunta osallistui Jämsän kaupungin tarjoamalle ja valtuuston varapuheenjohtajan isännöimälle lounaalle. Lounaalla keskusteltiin monipuolisesti aluetaloudesta sekä mahdollisuuksista kehittää Jämsän seutua. Korealainen delegaatio oli pannut merkille alueen rauhallisuuden ja mahdollisuudet esim. matkailun kehittämiseen. Tähän todellisuudessa panostetaankin mm. Himoksen alueen kehittämisessä. Korealaiset ehdottivat myös yhteistyön lisäämistä Jämsän seudulla Suomen ja KDKT:n välillä.

Porvoossa

Porvoossa valtuuskunta tutustui kulttuurijohtajan opastuksella Taidetalon toimintaan. Tilaisuudessa käytiin mielenkiintoisia keskusteluita kulttuurivaihdon mahdollisuuksista, jotka toivottavasti konkretisoituvat tulevaisuudessa. Valtuuskunnan johtaja toveri Ryu painotti, että vaikka KDKT:aa sanotaan maailman sulkeutuneimmaksi valtioksi, tämä ei pidä todellisuudessa paikkaansa. Korealaiset haluavat tehdä kaikkien kanssa yhteistyötä kunhan yhteistyö lähtee tasa-arvoisuuden pohjalta. Kulttuurin saralla tälle yhteistyölle on monia mahdollisuuksia ja pitäisikin päästä sanoista tekoihin.

Porvoossa seurueen mukana oli myös norjalainen performanssitaiteilija Morten Treevik, joka on tehnyt pohjoiskorealaisten kanssa merkittävää yhteistyötä vuosien ajan. Morten Treeviikin kertomat esimerkit konkretisoivat yhteistyön mahdollisuuksia ja osoittivat, ettei yhteistyö ole erityisen vaikeaa, jos halua löytyy. Treeviikin uusista projekteista mainittakoon kesällä 2016 pidettävät taidetyöpajat Pjongjangissa. Näissä korealaiset ja eurooppalaiset taiteilijat tekevät taidetta yhdessä ja työpaja huipentuu yhteiseen taidenäyttelyyn.

Porvoossa valtuuskunta vieraili myös Kommunistien liiton puheenjohtajan Kalevi Wahrmanin luona. Keskusteluissa nousi esiin Kommunistien liiton ja Korean työväenpuolueen hyvät ja tiiviit suhteet. Wahrman valotti korealaisille tovereille Suomen poliittista tilannetta ja työväenluokan haasteita porvariston vastaisessa taistelussa.

Onnistunut vierailu

Keskiviikkona 9.9 vietettiin KDKT:n 67. itsenäisyyspäivää KTP:n järjestämän juhlatilaisuuden merkeissä.

Korealainen delegaatio palasi kotiinsa torstaina 10.9. Valtuuskunnan johtaja piti vierailua onnistuneena ja totesi, että viikossa alkaa jo saada käsityksen millainen maa Suomi on. Suomalaiset ja korealaiset ovat luonteeltaan samankaltaisia, joten heidän kanssaan on helppo ystävystyä ja mutkatonta tulla toimeen.

KÄ/Juha Kieksi

Oikeistoideologian inkarnaatio eli lihaksituleminen

Euroopan Unioniin liittymisen edellä Suomessa järjestettiin oikein kansanäänestys. Vaalit ja kansanäänestys ovat demokratian korkein ilmenemismuoto. Ne ovat kansantahdon ilmaus. Kyseisessä tapauksessa, jotta kansa äänestäisi oikein, tapahtui taas sellaista mitä ei ole ennen tapahtunut. Vuoden 1940 tammikuun kihlaus syntyi SAK:n ja STK:n välillä. Silloin STK tunnusti ammattiliitot tasavertaisiksi neuvottelukumppaneiksi. Varakkaampi on aina tasavertaisempi palkkatyöläistä.

EU:hun liittyminen

EU-sopimuksesta meille luvattiin ainoastaan, että Suomesta tulee nettosaaja. Se tarkoittaa, että muut Euroopan kansat ryhtyvät elättämään suomalaisia. Tätä viisautta meille julistivat Sanomakonserni ja muut demokraattisesti riippumattomat tiedotusvälineet kaikkien ammattiliittojen johdon tuella. Tästä tukirintamasta poikkesi vain Elintarviketyöläisten liiton johto.

Tärkeänä perusteluna oli, että sivistyneistö ja nuoret kannattavat EU:ta. Kukapa ei haluaisi olla sivistynyt ja nuori. Nettosaannin ennakkomaksu tapahtui 1990-luvun alussa, kun tuhansia menestyviä yrityksiä tuhottiin ja kymmenet tuhannet työläiset heittäytyivät hetkessä työtä vieroksuviksi. Nykyinen hallitus ajaa ammattiliitojen johdon tuella vielä rankempaa omaisuuden siirtoa rikkaimmalle väestönosalle.

Proletariaatin synty

"Samojen suhteiden puitteissa, joissa rikkautta tuotetaan, tuotetaan myös kurjuutta; että samojen suhteiden puitteissa, joissa tuotantovoimien kehitys tapahtuu, kehittyy myös sortoa aiheuttava voima; että nämä suhteet tuottavat porvarillista rikkautta, so. porvariluokan rikkautta vain ehdolla, että tämän luokan yksityisten jäsenten rikkautta hävitetään jatkuvasti ja muodostuu alituisesti kasvava proletariaatti." (Marx, valitut osa II s. 234)

Ministerit ja kansanedustajat puhuvat rakenteellisten uudistusten välttämättömyydestä, kun tarkoittavat, että työläisten palkkoja on alennettava. Porvariston uskolliset apulaiset, ammattiliittojen demarijohtajat ovat tähän jo valmiina. Työnantajien keskusliiton johto ja poliitikot vaativat Suomen taloudellisen kilpailukyvyn nostamista. Vientituotteet, sikäli kun niillä on kysyntää, menevät maailmanmarkkinahintaan. Tuotteen hinta jakaantuu kahteen osaan, kun otetaan huomioon vain jaettava osuus, kapitalistin voittoon ja työläisen palkkaan. Ay-johtajat eivät puhu mitään kapitalistien osuuden leikkaamisesta, ainoastaan työläisten palkalla kilpailukykyillään.

EU:n talouspoliittinen kuri

Ministeri Heikki Haavisto puhui EU:hun liittymisen jälkeen asioista niiden oikeilla nimillä: "EU:sta saatavaa talouspoliittista kuria en vähättelisi. Se on positiivista sikäli, että meidän on hankala tehdä itse vaikeita ratkaisuja: supistaa valtion menoja, alentaa tulojamme ja sosiaaliturvaamme, pitää korkotaso alhaalla jne. Saamme EU:sta selvät normit, joihin voidaan viitata ja saamme päätöksentekoomme ryhtiä" (Kauppalehti - Optio 16.6.1994). EU on vapaakauppa-alue. Sosialidemokraatit kannattivat EU:hun liittymistä, kommunistit vastustivat sitä.

Marx, joka itse kannatti vapaakauppaa, puhui Brysselissä 1848: "On siis valittava jompikumpi: on joko kiistettävä koko kansantaloustiede, jonka perustana on vapaakauppapostulaatti tai myönnyttävä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus" (Marx Engels valitut osa II s. 314). Nyt tätä postulaattia toteutetaan käytännössä.

Demarien tavoite

Johtavat demaritoverit odottavat vuoroaan, kun perussuomalaisten Soini on tehnyt tehtävänsä ja putoaa hallituksesta. Käydään vuoronmukaiset vapaat demokraattiset vaalit ja demarit pääsevät toteuttamaan kokoomusvetoisen oikeistoideologian mukaista ainoata mahdollista politiikkaa.

"Tästä hetkestä lähtien entinen vallankumouksellinen luokka muuttuu vanhoilliseksi" (Marx Engels valitut osa 2 s. 233). Se hetki toteutui sosialidemokratian osalta jo sata vuotta sitten, kun puolueen johtajat myöntyivät I maailmansodan edellä porvariston vaatimuksesta asemäärärahojen lisäämiseen. Silloin vallankumouksellisesta puolueesta tuli opportunistinen eli demaripuolue.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 5.10.2015

Kuva: Juha Kieksi

Korealainen delegaatio tutustumassa Porvoon taidetaloon. Vasemmalta Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman, KDKT:n ulkomaisten kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö Kyong Il Ryu sekä Porvoon kulttuurijohtaja Susan Hartman.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/15, joulukuu 2015-tammikuu 2016, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Yhteiskuntasopimus kapitalismissa on utopiaa !

Kuva: Antero Nummiranta

PAU:n nuoret järjestivät 6.11. Helsingin Kalasatamassa SOL oy:n luona tapahtuman, jossa varoitettiin vuokratyövoiman käytöstä rikkurointiin kansainvälisten sopimusten vastaisesti.

Yhteiskuntasopimusta ei syntynyt. Kiitos AKT:lle ja PAU:n väelle. On muistettava, että Sipilän ”kilpailuloikalla” vain kasvatetaan voittoja ja pidetään osakekurssit nousujohteisina alentamalla kansan toimeentuloa. Tämän ylläpitoon kapitalistit vaativat yhä lisää. Yhteiskuntasopimuksella ainoastaan sidotaan työläisten kädet. Tarvitaan politiikan muutos. Se puolestaan näyttää onnistuvan vain ohittamalla SAK:n ja STTK:n johto.

Sivut 3, 4, 7 ja 8

Kriittinen raja saavutettu, irti fossiilisista !

Kuva: Heikki Männikkö

Ilmastomarssiin kokoonnuttiin Helsingin Narinkkatorilla.

Pariisin suuri ilmastofoorumi sopi 12.12.-15 sitovasti päästöjen vähentämisestä v. 2020 alkaen sekä keskilämpötilan nousun rajoittamisesta alle 2°C. Kriitikot toteavat, että tavoitteeseen pääsemiseksi 80 % maapallon fossiilisista olisi jätettävä maaperään. Miksi siis niiden hallinnasta edelleenkin soditaan? Tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitaan liike, joka haastaa kapitalismin kasvulogiikan. Tulee puhkaista se yhteiskunnallinen räjähdysvoima, jota ilmastovalhe pidättelee.

Katso sivu 20

Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet

Kuva: Heikki Männikkö

Pietarissa kokoonnuttiin Lokakuun vallankumouksen juhlatilaisuuteen myös Auroran aukiolla.

Lokakuun vallankumous aloitti aikakauden, jossa pääoman oli mukauduttava maailman kansoille oikeutta tuovaan järjestykseen. Mutta sodat ja ryöstäminen ilmaantuivat uudelleen ja elämme jatkuvan kriisin aikaa. Tämä nähtiin Pietarissa 7.11. tapahtumissa. Pietarissa saattoi myös ”rivien välistä” havaita, että on palautettava ”tieteelliseen työväen valtaan” pohjautuva perusta. ”Vain poliittiseksi voimaksi järjestäytyneet työtätekevät voivat luoda omaa politiikkaa.”

Sivut 5, 16 ja 19

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 21.12.2015

Imperialismia ja kapitalismia vastaan yhteisvoimin

Suomessa polttopullot lentävät öisin turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksiin, ja fasistisen Suomen Vastarintaliikkeen katupartiot ovat useissa kaupungeissa ryhtyneet omavaltaiseen partiointiin. Yhdysvalloissa republikaanien presidenttiehdokkaaksi pyrkivä miljardööri Donald Trump on vaatinut kaikkien maahan pyrkivien muslimien rekisteröintiä. Nämä tapahtumat tuovat mieleen pahaenteiset tapahtumat Saksassa 1930-luvulla.

Iltapäivälehdistö sekä internetissä toimivat roskajulkaisut, kuten MV-lehti, lietsovat rasismia ja irrationaalista pelkoa turvapaikanhakijoita kohtaan. Tämän kaiken johdosta Suomen oikeistohallitus sekä sitä ohjaava kapitalistikonklaavi ovat hyvin tyytyväisiä. Maahanmuuttohysterian varjossa hallitus kaavailee ennenkuulumattomia heikennyksiä työväen oikeuksiin ja toimeentuloon sekä ohjaa vaarallisesti Suomea yhä lähemmäs sotilasliitto Natoa.

Hallitseva luokka pyrkii usuttamaan riiston kohteena olevat ryhmät toistensa kimppuun sen sijaan, että ne kohdistaisivat oikeutetun raivonsa ongelmien todelliseen lähteeseen, kapitalismiin ja imperialismiin. Johtavien kapitalistimaiden imperialistinen sotapolitiikka on myös pakolaiskriisin taustalla. Radikaali islamilaisuus ja terrorismi kumpuavat samasta lähteestä; esimerkiksi Irakissa terrorismi oli liki tuntematon asia ennen USA:n vuoden 2003 hyökkäystä maahan.

Hallitus jatkaa tuhoisalla linjallaan

SSS-hallitus on häikäilemättömällä toiminnallaan onnistunut osittain myös saattamaan työläiset toisiaan vastaan. Auto- ja kuljetusalan AKT:lle oli hallituksen juonimassa näytelmässä varattu konnan rooli, kun se ryhdikkäästi irtisanoutui hallituksen sanelupolitiikasta eli niin sanotusta yhteiskuntasopimuksesta. Julkisuudessa toiset työntekijäjärjestöt syyttivät AKT:ta pienipalkkaisten naisten aseman heikentämisestä. Yhteiskuntasopimus ei ole mitään muuta kuin työntekijöiden uhrauksin pakkolunastettua kapitalistien voittojen kasvattamista.

Todellisuudessa AKT ei tietenkään säädä lakeja Suomessa, vaan uhkaavat pakkolait ovat alusta asti oikeistohallituksen ja sen taustavoimien käsialaa. On todennäköistä, että työnantajaleiri halusi tietoisesti kaataa yhteiskuntasopimuksen, jotta pakkolakien avulla päästäisiin kurittamaan työntekijöitä vieläkin ankarammin.

Juha Sipilän johtama hallitus jatkaa jääräpäisesti uusliberalistisella ja markkinafundamentalistisella linjallaan, vaikka linjan tuhoisuus on yleisesti tiedossa. Leikkaukset ja palkanalennukset näivettävät taloutta entisestään. Työn kustannusten leikkaaminen kasvattaa kapitalistien voittoja, mutta työllisyyden paranemisesta ei ole minkäänlaisia takuita – päinvastoin työttömyys näyttää vain lisääntyvän.

On mielenkiintoista, kuinka yhteisvaluutta euroon kuulumaton, punavihreän hallituksen toimesta elvyttävää – eli ”vääräoppista” - talouspolitiikkaa harjoittava Ruotsi porskuttaa vahvassa talouskasvussa. Työllisyysaste ja muutkin talouden osatekijät ovat huomattavasti Suomea paremmalla tolalla. Jos Sipilän hallitusta kiinnostaisi oikeasti maamme hyvinvointi, se ajaisi kaikin keinoin meille äärimmäisen vahingollisten Venäjä-pakotteiden lakkauttamista. Lisäksi se ryhtyisi välittömiin toimiin eurosta ja EU-politiikasta irtautumiseksi.

**Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa**

Ranskan ja USA:n imperialismin rikoksista

Ranskan ja Yhdysvaltain imperialistiset hallitukset ovat käyttäneet Pariisin ja Bamakon marraskuisia kauhistuttavia iskuja laajentaakseen sotilaallista hyökkäystä Syyriassa sekä muslimien vastaista hyökkäystä kotimaissa. Iskut tarjoavat molempien maiden sotilaallis-teolliselle kompleksille tilaisuuden, jota ne eivät jätä hyödyntämättä.

John Catalinotto, Workers World, USA

John Catalinotto on aktiivi Workers World- puolueessa USA:ssa. Hän tekee selvitystyötä imperialismin rikoksista ja toimii paljon kaduilla.

Opetus muulle väestölle Yhdysvalloissa ja Euroopassa pitäisi olla, että vaikka hallitsevat luokat tekevät rikoksia maailman kansoja kohtaan, he myös pakottavat omien maidensa tavalliset ihmiset uhrauksiin näiden rikosten johdosta. Kun Pentagon, joka on maailman suurin terroristi, tunkeutuu Irakiin tai Libyaan ja tuhoaa näiden infrastruktuurin tappaen ja haavoittaen miljoonia sekä jättäen kymmenet miljoonat kodittomiksi, ei pitäisi olla yllätys, että se herättää vihaa. Sama pätee Ranskan imperialismiin.

Siirtomaavallan verinen historia

Monet nuoret Pariisissa olivat viattomia uhreja marraskuun 13. päivän hyökkäyksessä, mutta se ei tarkoita, että Ranskan imperialistinen valtio on syytön. Vaikka 1789 Ranskan vallankumous nosti esiin idealistisen iskulauseen vapaudesta, tasa-arvosta ja veljeydestä, on ranskalaisella imperialismilla, joka kehittyi tuosta porvarillisesta vallankumouksesta, verinen historia eri puolilla maailmaa. Ranskan hallitsevan luokan toimet ovat luoneet monia vihollisia, mutta eliitin sijasta tavalliset ihmiset joutuvat maksamaan hinnan.

Kun imperialistinen Ranska nousi Saksan miehityksestä toisen maailmansodan jälkeen, arabien ja berberien kansat toteuttivat joukkomielenosoituksia ja kapinoita Algeriassa Ranskan siirtomaavaltaa vastaan. Tukahduttaakseen kapinan Ranskan joukot ja poliisi - jotka toimivat Ranskan presidentin 8. toukokuuta antaman määräyksen mukaisesti - surmasivat usean päivän aikana peräti 45 000 algerialaista, jotka osoittivat rauhanomaisesti mieltä Setifin, Guelman ja Kherratan kaupungeissa (Tinyurl.com/ncqzar5). Yrittäessään pitää kansakuntaa otteessaan, Ranskan miehittäjät tappoivat jopa miljoona algerialaista, kunnes Algerian kansa vihdoin saavutti vapauden vuonna 1962.

Vuonna 1947 Ranskan siirtomaavallan joukot teurastivat 89 000 ihmisiä ”rauhoittaakseen” kapinan Madagaskarilla afrikkalaisella saarella Intian valtameressä (Le Monde Diplomatique, maaliskuu 1997). Ranskan pitkän Indokiinan sodan aikana Ranskan armeija tappoi lukuisia vietnamilaisia, laosilaisia, kamputsealaisia ja myös kiinalaisia, kunnes Ranskan imperialismi lopulta ajettiin ulos vuonna 1954.

Imperialismi yhä voimissaan

Jopa Pariisissa itsessään 17. lokakuuta 1961 Ranskan poliisi avasi tulen 30 000 hengen algerialaismielenosoitusta vastaan, surmaten arviolta 70-300 henkilöä. Jos et ole kuullut tästä, se johtuu Ranskan poliisin ja median tuolloin yhdessä päättämästä asian salaamisesta. Tapaus todennettiin viimein vuonna 1990 (”Battle of Paris,” Jean-Luc Einaudi, 1991).

Imperialististen sotilaallisten väliintulojen historia jatkuu edelleen. Ranskan suihkukoneet aloittivat ilmasodan Libyaa vastaan vuonna 2011 johtaen Naton toteuttamaa maan barbaarista tuhoamista. Ranskan koneet pommittavat tänä päivänä Syyriassa ja Irakissa yhdessä Yhdysvaltain johtaman ”koalition” kanssa.

**John Catalinotto
Workers World, USA
käännös: Tommi Lievemaa**

Suomen militarisointi keskeytettävä ja liittyminen Naton jäseneksi torjuttava

ISIS-järjestön terrori-iskut Pariisissa 13.11.2015 saivat aikaan ennen kuulumattoman media-myllerryksen. Radion ja TV:n uutisiin ei seuraavina päivinä muuta mahtunut. Vaalikampanjansa alla Sauli Niinistö liputti Suomen Nato-jäsenyyden puolesta. Myöhemmin hän korjasi kantaansa ja sanoi kannattavansa ”eurooppalaista Natoa” Nato-sopimuksen 5:nnen artiklan pohjalta, joka on nyt myös tässä EU:n perustuslaissa, Lissabonin sopimuksessa. Tämähän tarkoittaa EU:n lopullista militarisointia. Pariisin tapahtumien johdosta Francois Hollande julisti sodan ISIS-järjestölle pyytäen siihen EU-jäsenmaiden tukea. Tähän presidentti Sauli Niinistö kiirehti heti vastaamaan myöntävästi.

Mediamyllerryksessä asiasta vedettiin lukuisien ”asiantuntijoiden” myötävaikutuksella välittömästi johtopäätös, että lainsäädäntöämme tulee välittömästi muuttaa sellaiseksi, että maamme sotilaita voidaan laittaa sotatoimiin ulkomaille. Osoittautui, että Pariisin tapahtumien kaltaista tilannetta, joka kelpaisi aiheeksi muuttaa suomalaisten sotilaiden käyttöä ulkomailla koskevaa lainsäädäntöä, oli selkeästi odotettu pitkään. Puolustusministeri Jussi Niinistö lupasi 14.11 aamulla, että asiaa koskeva lakiesitys voidaan jo ennen vuodenvaihdetta esitellä eduskunnalle. Tilannetta hyväksikäyttäen nyt yritetään myös EU:ssa ottaa käyttöön Nato:n 5. artikla. Tämä tarkoittaa myös sitä, että kolme EU:n jäsenmaata, jotka eivät ole Naton jäseniä (Suomi, Ruotsi ja Itävalta) pakotetaan näin hyväksymään Nato:n 5. artikla käyttöön. Edellisen hallituksen ”isäntämaasopimus” käytännössä vei meidät Nato-järjestelmän sisään. Isäntämaasopimuksen perusteella Naton joukkoja, ohjuksia ja tykistöä voidaan siirtää Venäjän rajalle.

Vuosia sitten Soini ilmoitti, että hän kannattaa Suomen Nato-jäsenyyttä vastoin puolueensa kantaa. Perussuomalaisilla on kuitenkin tarve pitää poliittista aloitetta käsissään, nyt kun äänestäjille on selvinnyt, että hallituksessa he eivät kykene rikkomaan uusliberalistisen politiikan raameja. Nyt he pyrkivät monin tavoin ohittamaan Keskustapuolueen ja Kokoomuksen oikealta. Hallitusohjelmassa sanotaan mm. ” Hallitus tarkentaa puolustusyhteistyötä ja kansainvälistä apua koskevaa lainsäädäntöä vastaamaan kansainvälisen yhteistyön tarpeita.” Tämä EU:n perustuslain pykälä oli kuollut kirjain viime viikkoon saakka. Asia muuttui, kun Hollande ”pyysi apua tässä sodassa ISIS-järjestöä vastaan”. Tapahtumat osoittavat, että jo viime keväänä, kun hallitusohjelmaan laitettiin tällainen pykälä, oli tiedossa, että sopivan tilaisuuden koittaessa, sitä aletaan aktivoida.

EU:n Vastainen Kansanrintama vaatii: Suomen tulee keskeyttää maamme militarisointi. On luovuttava suunnitelmista ottaa EU:n puitteissa käyttöön Nato-sopimuksen 5. artikla, koska se merkitsee lopullisesti maamme liittymistä Naton jäsenyyteen. Maamme Naton kanssa sovittu isäntämaasopimus tulee peruuttaa.

**EU:n Vastainen Kansanrintama
28.11-2015**

(katso myös sivu 6 alaosa)

Vallankumouksen veturit

Nykyaikainen kapitalismi ei olisi mahdollinen ilman työväenliikkeessä olevia porvariston asiamiehiä. Kun SAK:n puheenjohtaja vaihtui Ihalaisesta Lylyyn, kirjoitin silloin, että Laurista Lauriin ilman ylisuuria palkankorotuksia. Aika on nyt toinen, "aika ajoist ankarin" kuten porvarien runoilija ideologi Johan Ludvig Runeberg kuvasi menneitä tapahtumia. Lauri Ihalainen SAK:n puheenjohtaja 1990 - 2009 kävi Rakennusliiton (entinen Rakennustyöläisten Liitto) liittokokouksessa valistamassa meitä tietämättömiä ylisuurten palkankorotusvaatimusten turmiollisuudesta.

Kuva: Heikki Männikkö

Kesän suurissa joukkotilaisuuksissa on näytetty tunnusta "Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin". Tämä on muistutus siitä, että kaikki työkansan historialliset saavutukset ovat perustuneet sosialistiseen päämäärään. Sosialismin voima pakotti kapitalistit perääntymään, jonka perusteella luotiin hyvinvointivaltio ja siirtomaat saivat vapautensa. Vain sosialistinen tavoite yhdistää työväenluokan ja antaa työkansalle tieteelliset ja poliittiset aseet uusliberalismia vastaan. Ehkä on alettava puhumaan asioista niiden oikeilla nimillä.

Ihalaisen tunnin kestäneen julistuksen jälkeen toveri Matti Viialainen (vas) käytti miltei yhtä pitkän todistuspuheenvuoron aiheesta. Meille rakennustyöläisille, joiden asioista päätettiin demokraattisesti, puheenjohtajan nuija kolahti täsmälleen viiden minuutin kuluttua huomautuksella - aika. Sillä kertaa Suomi vältti tuhon. Ylisuuria palkankorotuksia ei vaadittu ja toteutuneet olivat vielä vaatimattomampia.

Lauri Matias Lyly SAK:n puheenjohtaja vuodesta 2009 panee paremmaksi. Tai oikeammin työnantajien keskusjärjestö ja sen ideologinen johto (kokoomus) määräsivät Lylyn tarjoamaan SAK:n nimissä viiden prosentin palkanalennusta. Kaikki demarijohtoiset (myös vas. nimimerkkiä käyttävien demarien) ay-liitot yhtä poikkeusta lukuun ottamatta tukivat varauksetta EU:hun liittymistä. Nyt samat toverit kannattavat Suomen liittämistä EU:n ja USA:n väliseen vapaakauppasopimukseen.

Vapaakaupan merkitys

Kaksi huomattavaa yhteiskunnallista toimijaa, jotka elivät kahdella eri vuosisadalla, saksalainen Karl Marx (1818 - 1883) ja suomalainen MTK:n puheenjohtaja Heikki Haavisto (1935 -) olivat samaa mieltä siitä, mitä vapaakauppa tarkoittaa omalla työllään eläville ihmisille. "On joko kiistettävä koko kansantaloustiede, jonka perustana on vapaakauppapostulaatti tai myönnyttävä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus." (Karl Marx)

"EU:sta saatavaa talouspoliittista kuria en vähättelisi. Se on positiivista sikäli, että meidän on hankala tehdä itse vaikeita ratkaisuja; supistaa valtion menoja, alentaa tulojamme ja sosiaaliturvaamme, pitää korkotaso alhaalla jne. Saamme EU:sta selvät normit, joihin voidaan viitata ja saamme päätöksentekoomme ryhtiä." (Heikki Haavisto)

Marx näki vapaakaupassa askeleen vallankumoukseen. Haavisto halusi lisää osinkoja omalle ja muiden rikkaiden porvareiden tileille. "Se aiheuttaa entisten kansallisuuksien hajoamisen ja kärjistää huippuunsa proletariaatin ja porvariston välisen vastakohtaisuuden. Lyhyesti sanoen vapaakauppajärjestelmä jouduttaa yhteiskunnallista vallankumousta. Niinpä, herrat, äänestänkin vapaakaupan puolesta ainoastaan tässä vallankumouksellisessa mielessä." (Marx)

Palkkatyöläiset kurjistuvat

Vapaakauppasopimuksen seuraukset alkavat paljastua kaikessa laajuudessaan. Omalla työllään elävien ihmisten tulot pienenevät, köyhyys lisääntyy ja harvojen suurrikkaiden varallisuus kasvaa. Läntisten demokratioiden järjestämät sodat "rauhan linnakkeen Euroopan" ulkopuolisissa valtioissa aiheuttavat jatkuvan pakolaisvirran Eurooppaan ja tuovat sodan tänne. Porvariston ratkaisu "haasteeseen" on lisää aseita ja sotkeutuminen USA:n järjestämiin sotiin. Demarijohtajien asenne on pysynyt samana ensimmäisen maailmansodan alusta lähtien. "Se oli alusta pitäen taipuvainen kavaltamaan." Silloin he suostuivat asemäärärahojen lisäämiseen "isänmaan puolustuksen" nimissä.

Nyt Suomessa demaritoverit ay-liikkeen johdossa hyväksyvät palkanalennukset ja mitä todennäköisimmin tulevat eduskunnassa hyväksymään Suomen armeijan oikeuden mennä sotimaan ulkomaille. Sekasortoa ja kurjuutta on luvassa, kuten Marx ennakoi. Mutta mitä askartelevat kapitalismin kumoamisen tavoitteekseen ottaneet kommunistit? Mitkään järkytykset eivät sinänsä lopeta porvariston valtaa. Maapallolla riittää vielä luonnonvaroja ja ihmisiä tuhottavaksi kapitalismin loiselämän jatkamiseen.

Porvariston hegemonia

Porvaristo lisää otettaan tiedonvälityksessä ja valvoo kaikkia mielipiteen ilmaisuja. Joseph Goebbels olisi varmaan tyytyväinen työnsä jatkajiin. Sosialismista kuulee samoja totuuksia oikeistoporvareilta ja kommunisteilta. Neuvostoliitto kaatui omaan mahdottomuuteensa, mutta tätä kapitalismia voidaan korjailla loputtomiin. Sudet käyskentelevät kylläisinä laitumella lammasturkkiin pukeutuneina. Stalinin kontolle työnnetään kaikki mahdolliset synnit, mutta Mannerheimin vainoista vaietaan. Sinänsä yhteiskunnallisten tapahtumien puristaminen johonkin yksittäiseen ihmiseen on harhaanjohtavaa. Politiikka ei ole pelkkää yksilöpsykologiaa. Kommunistien on opeteltava hyökkäämään. Riittää tyhjänpäiväinen lepertely demokratiasta. On alettava nimittää asioita niiden oikeilla nimillä.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 28.11.2015

Onko sielu myyty pirulle?

Uuteen vuoteen on enää muutamia päiviä. Sitä ennen itse kukin tahollaan ja tavallaan voi vetää henkeä. Suuryritykset jakavat keväällä jättiosinkoja. Tuleva vuosi on palkkatyöläisille uusi koettelemusten vuosi, kun EK ja hallitus havittelevat entistä suurempaa pottia.

Kautta aikojen runoilijat ja tarinaniskijät ovat piilottaneet ihmisten typeryyden eläinten hahmoihin. Turkkilainen runoilija Nazim Hikmet kirjoitti, että olet lampaan kaltainen, ystäväni, kun lampaantaljaan puettu isäntäsi nostaa keppinsä, sinä kiirehdit laumaasi, juokset ylväästi pää pystyssä kohti teuraspenkkiä.

Nazim Hikmetillä oli selvä näkemys. Vuosikymmenestä toiseen lampaantaljaan verhoutuneet kapitalistit saavat sinut ja minut, meidät lampaankaltaiset kulkemaan kohti suurta katastrofia. Vain sinun ja minun, vain meidän tavallisten pitää astua ylväästi pää pystyssä kilpailukyvyn ja kestävyysvajeen teuraspenkkiin. Vain meidän on hyväksyttävä leikkaukset ja palkan alennukset, vain meidän on lampaina joustettava.

o o o

Kapitalistisessa järjestelmässä on luonnollista, että pääomat omistavat kapitalistit ja heidän renkinsä nyhtävät propagandan ruoskalla selkänahastamme jokaisen irronneen pienenkin riekaleen, kun ei ole muuta mahdollisuutta…

Kaikki, joka ikinen iikka, on saatu uskomaan, että suurituloisia on niin pieni porukka, ettei heiltä millään opilla saa vaikuttavaa lisätuloa. Verohallitus todistaa, että heitä on vain 8,6 % tulonsaajista. Samalla se todistaa, että heidän tulonsa olivat 36,2 miljardia eli suurtakin suuremmat, mutta veroa he maksoivat vain 30,8 %. Jos se olisi 50 %, kertyisi siitä yhteiskunnalle lisää tuloja 7 miljardia euroa.

Suurituloisten alhainen veroaste johtuu kierosta verojärjestelmästä. Palkka- ja eläketulot verotetaan jonkinlaisella progressiolla, mutta muut toisin. Esimerkiksi Tilastokeskus kertoo kotitalouksien maksaneen 8,4 miljardin pääomatulosta veroa vain naurettavat 5,9 %.

Toinen verojärjestelmän kierous liittyy yritysverotukseen. Yritykset maksavat veroa vain voitosta. Siksi se ei vaikuta pätkän vertaa yritysten kilpailukykyyn. Jos vero kannettaisiin liikevaihdosta, vasta silloin sillä olisi jonkinlaista vaikutusta kilpailukykyyn.

Yritysten verotus vaikuttaa vain kapitalistien voittoihin. Satasen voitosta yhteiskunta saa 20 ja kapitalisti 80 ja hyvinvointi Suomi ajetaan alas. Vielä vuonna 1990 yritysten voitto pantiin tasan eli yhteiskunnalle ja kapitalistille satasen voitosta molemmille 50 - 50 ja hyvinvointia rakennettiin. Jos viimevuonna voitto olisi pantu tasan, yhteiskunta olisi saanut 6,2 miljardia euroa lisätuloa.

o o o

Pääministeri Juha Sipilän äärioikeistolainen keskusta-kokoomus-persuhallitus on vaatinut Suomen kilpailukyvyn parantamiseksi yhteiskuntasopimusta. Kyse on kuitenkin siitä, että sen pitää taata kapitalistien ennestäänkin valtavien voittojen pussiin 5 %:n lisäystä, tuottavuusloikan. Sitä varten hallitus edellyttää, että työnantajamaksuja halpuutetaan 330 miljoonalla eurolla. Edelleen hallitus laati luettelon pakkolaeista, joilla alennetaan työläisten palkkoja ja työehtoja 2,7 miljardilla eurolla.

Siitä nousi mekkala, jonka vuoksi Sipilä lykkäsi homman työantaja- ja työntekijäjärjestöjen niskoille. Temppu oli oveluudessaan kunnioitusta herättävä. Sillä lykätään palkkojen alennukset ja työehtojen huononnukset ammattiyhdistysliikkeen tehtäväksi. SAK ei moista hyväksynyt. Se teki oman ehdotuksen, jossa työantajamaksujen alennus kelpaa, mutta työntekijöiden palkoista saa leikata vain 2,1 miljardia euroa.

SAK oli siis valmis alentamaan palkkoja eli luopumaan vaatimuksista työläisten paremmista palkoista ja työehdoista. SAK oli valmis kääntämään työläisten edunvalvonnan kapitalistien edunvalvonnaksi. SAK oli pelkkä lammas, valmis antamaan sielunsa pirulle.

o o o

EK:n ja hallituksen taholta on toitotettu, että Suomen kilpailukyvyn vaje on 15 %. Nyt Nordean, joka on yksi todellisen suurpääoman haltija, tutkimusjohtaja Aki Kangasharju pani paremmaksi. Hänen mukaansa vaje on 17 %. He eivät voi kuitenkaan sitä millään osoittaa. Se on pelkkää juttua turkin hihasta.

Suomessa teollisuuden palkkakulut ovat viimeisen tiedon (Tilastokeskus) mukaan 14,9 % ja tehdasteollisuudessa 15,2 %. Henkilökulut sivukuluineen olisivat 18,8 - 19,1 %. Näin ollen, että teollisuuden kilpailukyky saataisiin EK:n ja Nordean tarkoittamaan kuntoon, olisi joka iikka potkittava pellolle tai ainakin palkanmaksu olisi lopetettava kokonaan. Mitä tulee kilpailuun tuontitavaroiden kanssa, niin ulkomaiset suuryritykset ovat aina ylivoimaisia. Niiden rajattomat resurssit mahdollistavat tuonnin vaikka kuinka halvalla, että kotimaiset kilpailijat häviävät. Tästä meillä on karvaat kokemukset, kun 1990-luvun alussa 50 000 kotimarkkinayritystä kaatui ulkomaisen ylivoiman vuoksi.

Suomen heikko kilpailukyky ei ole totta. Suomi ei kilpaile kenenkään kanssa. Sitä tekevät vain yritykset. Niitä rasittaa maan sijainti maailman ääressä ja kapitalistien pohjaton ahneus. Niin suuria voittoja ei ole olemassakaan, että ne riittäisivät EK:n ja sitä tukevan hallituksen pienen pienelle suuren suuret pääomat omistaville kapitalistien klaanille.

Suuryritykset jakavat keväällä jättiosinkoja, jotka on otettu muiden leivästä ja särpimestä. Nyt kun yhteiskuntasopimus kaatui, hallitus yrittää toteuttaa perustuslain vastaiset työehtosopimuksia muuttavat ja heikentävät lait, ns. pakkolait, sillä kapitalistien huimien voittojen pitää jatkaa kasvua.

Sipilän uhitteluun palkkatyöläisten on aika vastata samalla mitalla. Ay-liittojen pitää ilmoittaa, että syntyvä vahinko otetaan takaisin ja korkojen kanssa. Ellei SAK ole myynyt lampaan sieluaan pirulle sekin pitää ilmoittaa, että ellei hallitus luovu heti kaikista pakkolakiuhkauksistaan, Suomi pysähtyy!

Kai Kontturi

Alas tulopolitiikka, alas luokkasopu!

Suomessa on tehty tulopoliittisia kokonaisratkaisuja 1960-luvun lopulta alkaen. Ensimmäiset sopimukset kantavat liinamaasopimuksen nimeä silloisen valtakunnan sovittelija Keijo Liinamaan mukaan. Sopimusten syntyyn vaikuttivat keskeisesti myös Työnantajain keskusliiton (STK) Päiviö Hetemäki ja Suomen Ammattijärjestöjen Keskusliiton (SAK) Niilo Hämäläinen. Silloin sovittiin mm. sitä, että työnantajat perivät liittojen jäsenmaksut duunarien palkasta - ja tilittävät ne liitoille. Tämä perintäsopimus on edelleen voimassa.

Miksi TUPOt tulivat juuri 60-luvun lopulla?

Silloin oli voimakas vasemmistolaistumisen aalto menossa koko Euroopassa, myös Suomessa. Suomen kommunistisella puolueella oli vahva kannatus työläisten keskuudessa ja työväenluokalla muutenkin luja luottamus itseensä. TUPOjen avulla kapitalistit saivat ostettua työrauhan ja sidottua ay-liikkeen kädet. Voisi väittää, että TUPOt olivat silloisessa tilanteessa kapitalisteille välttämättömiä.

Laajoista sopimuksista huolimatta työpaikoilla lakkoiltiin ja tehtiin paikallisia sopimuksia TUPOa suuremmista palkankorotuksista ja muista duunarien asemaa parantavista asioista. Työläiset eivät siis paikallista sopimista silloin vastustaneet. Vappumarsseilla ja muissa mielenosoituksissa huudettiin iskulausetta: "Alas tulopolitiikka, alas luokkasopu!". Kapitalistit kuuntelivat tätä vaatimusta kauhuissaan.

TUPO sopimukset ovat kautta aikojen olleet hyvin maltillisia. Koskaan ennen ei kuitenkaan ole työnteettäjäpuoli esittänyt suoria palkanalennuksia. 80-luvulla vielä puhuttiin, että TUPO-neuvottelupöydässä istuu duunareiden puolella näkymätön neuvottelija, jonka nimi oli suuri ja mahtava kommunismin pelko. Silloin vielä saavutettiin joitakin merkittäviä parannuksia, mm. työajanlyhennysvapaat eli ns. pekkaspäivät.

Eurososialismi hyytyi

Eurooppalaisen sosialismin romahtamisen myötä Suomessakin duunareiden esittämät vaatimukset luokkasovun hylkäämisestä vaimenivat. Työväenluokka joutui ja ajautui osin ay-liikkeen johdon myötävaikutuksella selkeästi altavastaajan asemaan. Syntyi tilanne, jossa laajat TUPOt turvasivat "maltillisuudestaan" huolimatta duunareiden työ- ja elinoloja.

2000-luvulla suomalaiset pörssiyhtiöt ovat jakaneet tuloksistaan osinkoa omistajilleen yli kymmenen miljardia vuosittain. Kapitalisteilla menee lujaa. Rahaa tulee että ranteet rutisee, mutta lisää pitäisi saada. Tässä rahan-, omaisuuden- ja vallanhimossa keskitetyt tulopoliittiset kokonaisratkaisut, "raamisopimukset", työllisyys- ja kasvu- eli TYKA-sopimukset jne. tekevät pelkkää haittaa kapitalisteille. Emme me duunaritkaan raami- ja TYKA-sopimuksia jää kaipaamaan. Mutta pahempaa on tulossa, jos ei meno muutu ja pian.

Helsingin Rautatientorille kokoontui 18.9. yli 30 000 ay-aktiivia protestoimaan SSS-jengin leikkauspolitiikkaa. Ihmetystä herättivät ay-johtajien puheet, että leikkauksista tulee sopia yhdessä. Ay-johtoa muistutettiin siitä, että uusliberalismin raameissa ei löydetä kestävää ratkaisua. Nykypolitiikkaan tulee saada muutos.

SSS-hallitus

Maassa on hallitus, jota ei erota Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) hallituksesta ainakaan ideologisesti mitenkään. On väitetty, että EK itseasiassa johtaa maan hallitusta. EK:ssa puolestaan suurinta valtaa käyttää Teknologiateollisuus ry. Se on julkaissut omat tavoitteensa vuosia sitten otsikolla: Projekti Suomi - teknologiateollisuuden tulevaisuushanke. Kun lukee hallituksen pakkolakiesityksiä, ei voi välttyä epäilyltä, että ne on kopioitu tästä kapitalistien toivelistasta.

EK muutti pari viikkoa sitten sääntöjään siten, että se ei enää voi tehdä TUPOja. Vetivät siis tulopolitiikan alas ja hylkäsivät luokkasovun! Ay-liikkeen johto puolestaan itkee luokkasovun perään AKAVA:n Sture Fjäder ja STTK:n Antti Palola etunenässä. Sen sijaan, että em. herrat rakentaisivat ay-liikkeen yhteistä rintamaa kapitalistien hyökkäystä vastaan, he sättivät Auto- ja kuljetusalan ammattiliittoa AKT:tä, joka EK:n ilmoituksen jälkeen teki johtopäätöksen, ettei laajalle yhteiskuntasopimukselle ole edellytyksiä. Toivottavasti Fjäderille, Palolalle ja kaikille muillekin pian valkenee, että työnteettäjät eivät mitään yhteiskuntasopimuksia tule tekemään niin kauan, kuin SSS-hallitus hallitsee ja uhkaa toteuttaa pakkolakinsa.

SAK:n palkkaratkaisu

SAK on tehnyt oman "kriisisopimus"-esityksensä. SAK esittää äärimaltillista palkkaratkaisua siten, että v. 2017 olisi 0-ratkaisu ja v. 2018 avoin sektori määrittäisi palkkatason. Avoimen sektorin korotuksia määritettäessä sektorin kantokyky arvioitaisiin maksettujen osinkojen perusteella. Esitys sisälsi myös työnantajan sairausvakuutusmaksun alentamisen 1,72 %, sekä työnantajan työttömyysvakuutusmaksun osittaisen siirron palkansaajille. Listalla oli myös EMU-puskurien käyttö kahtena vuotena. Muina esityksinä ja ehtoina SAK esitti, että pakkolakiesitykset vedetään pois ja työlainsäädäntömuutokset valmistellaan aidolla kolmikantaperiaatteella.

Paikallisesta sopimisesta SAK esitti, että sen kehittämisellä ei puututa yleissitovuuteen ja uudistus toteutetaan työehtosopimusten paikallisen sopimisen sääntöjä ja mahdollisuuksia kehittämällä. Työttömyysturvasta SAK esitti, että hallituksen esittämiä työttömyysturvan leikkauksia pienennetään ja että säästöt toteutetaan lyhentämällä ja porrastamalla työttömyysturvan kestoa ja pidentämällä omavastuuaikaa yhdellä päivällä. SAK esitti lisäksi, että kriisisopimuksen aikana yrityksiltä edellytetään äärimaltillisuutta yritysten johdon palkitsemisessa ja osingon jaossa. Äärimaltilliselle palkkaratkaisulle ei ole edellytyksiä, jos yritykset ovat jakaneet ylisuuria osinkoja. Esitykseen sisältyi myös vaatimus tuottavuuden kehittämisestä yhteistyössä liittojen ja henkilöstön kanssa sekä harmaan talouden torjunnan jatkamisesta.

SAK:n kriisisopimusesitys sisältää duunareiden elämää vaikeuttavia asioita, suoranaisia palkanalennuksia. Silti se ei kelvannut kapitalisteille! Työnantajat eivät 30 vuotta sitten edes itse olisi kehdanneet esittää moisia vaatimuksia. Tämä kertoo karulla tavalla tilanteen, johon on tultu. Ay-liike on päästänyt tilanteen liian pitkälle. Kun olisi pitänyt esittää vaatimuksia, on sen sijaan vannottu kriisitietoisuutta. Ei voi olla niin, että SAK esittää työttömyysturvan lyhentämistä ja omavastuuajan pidentämistä. Sellaisten esitysten ei pidä kuulua ay-liikkeen agendalle lainkaan.

Duunarit toimintaan!

Työväenluokka ei tarvitse toiveita esittävää, anelevaa ja matelevaa ay-liikettä eikä työväenliikettä yhtään mihinkään. Se ansaitsee duunareiden tarpeista vaatimuksensa esittävän ay-liikkeen, joka ottaa aloitteen omiin käsiinsä. Sellainen ay- ja työväenliike saadaan vain duunarien omalla toiminnalla. Se tarkoittaa sitä, että ihmisten on uskallettava haastaa porvarit, uskallettava esittää vaatimuksia, uskallettava esittää muutosta.

Mitä lähitulevaisuudessa tulee pakkolakien tai yhteiskuntasopimuksen osalta tapahtumaan, sitä ei vielä tiedä kukaan. Tällä hetkellä näyttää siltä, että kaikki vaihtoehdot ovat vielä auki. Voi olla, että pakkolait toteutuvat tai sitten eivät. Voi olla, että kulisseissa käydään neuvotteluja yhteiskuntasopimuksesta, jossa sekä ay-liike että hallitus ja työnantajat joustavat vaatimuksistaan ja syntyy kompromissi tai sitten ei. Niin tai näin, vaihtoehdot näyttävät huonoilta duunareiden kannalta katsottuna.

Huonoille vaihtoehdoille ei kuitenkaan tarvitse antaa periksi. Nyt on korkea aika ryhtyä vastarintaan, yritettävä vaikuttaa liittojen hallintoon ja ns. työväenpuolueisiin, etteivät ne mene sopimaan työehtojen heikennyksistä paikallisine sopimisineen. On tehtävä selväksi, että poliittisia lehmänkauppoja ei hyväksytä. EK ja hallitus ovat vetäneet luokkasovun alas vessanpöntöstä, eikä se sieltä millään työehtoja, sopimis- ja demokraattisia oikeuksia heikentävällä kompromissilla ylös nouse.

Paljon riippuu nyt duunareiden omasta vastarinnasta. Sen on nyt noustava. Muuten käy huonosti. Helmikuussa näemme miten ja mihin suuntaan mennään.

Markku Nieminen
luottamusmies

Karkit pois ?

Ihan kuin ottaisi lapselta tikkarin ja antaisi tilalle pelkän käärepaperin! Sitähän ay-liikkeen johdon ja EK:n yhdessä suunnittelema työläisten huijausohjelma on.

Huijausohjelman pääpaino on asetettu muutosturvaan, jonka työläiset itse maksavat moninkertaisesti luopumalla vaikka kuinka pienestä edustaan. Otetaanhan se parin miljoonan työläisen selkänahasta. Ns. yhteiskuntasopimuksen laatimiseen on ay-liikkeen johto valinnut todellisen mestarin, Lauri Ihalaisen. SAK luopui Ihalaisen johdolla todellisesta muutosturvasta eli erorahasta. Työnantajapuoli ei siitä luopunut, vaan jatkaa kultaisia kädenpuristuksiaan.

On harhakuvitelma, että nykyinen ay-liikkeen johto tai eduskunnan vasemmisto olisi jonkunmoinen työntekijöiden ja köyhien turva. Ainut turva on ollut ja on työväenluokassa, joka turva on kasvamassa kriittisessä ay-liikkeessä (KRAY) ja joukkovoimassa. Lenin totesi aikanaan, että yksi päivä kadulla voi opettaa enemmän kuin kymmenien kirjojen lukeminen tai vuosienkaan opiskelu.

Pauli Eskelinen

Aiemmin tällaista nimitettiin diktatuuriksi

Sipilän hallituksen "teatteriesityksen" yksi aihe on Sote-kysymys. Kansan hämäämiseksi pyöritetään suurta koneistoa. Tämä "huvi" heikentää ikävästi ihmisten terveydenhuoltoa. "Teatteriseurue" järjesti mediasirkuksen Sote-alueiden lukumäärästä pimittäen itse peruskysymyksen: kuinka julkinen terveydenhoito siirretään ylikansallisen bisneksen lypsylehmäksi, jota voi rajattomasti lypsää.

Sote-uudisuksen päämäärän tulee olla kansalaisten terveydenhoidon edistäminen ilman bisnesmiehiä. Järjestelmä tulee rakentaa yliopistollisten keskussairaaloiden ympärille täysin julkisena järjestelmänä, jossa varallisuus ei ratkaise lääkäriin ja hoitoon pääsyä.

Kamppailussa nykymenoa vastaan on ongelmana luottamuspula, joka on syntynyt, koska ihmisille syötetään totuutena omistavan luokan etuja kansalaisten yhteisenä etuna. Tällaisesta voi seurata vain yhteiskunnallinen kaaos. Alistetut tulevat peräämään demokraattisia oikeuksiaan sekä turvattua elämää. Ihan lähiaikoina olojen muuttaminen demokraattisemmaksi tuskin onnistuu. Kuitenkaan emme voi jättäytyä laakereillemme, vaan tulee toimia muutoksen puolesta.

Poliittinen eliittimme järjestää sote-kriisin kaltaisia farsseja irrottautuen näin kansasta. Tämä on tullut mahdolliseksi, kun eduskunnasta puuttuu rehellinen ihmisten oikeuksia puolustava voima, joka vastustaa suunnitelmia tehdä kansalaisista orjaluokkaa ja köyhälistöä.

Oma kysymys onkin, että löytyykö hallituksen kaatuessa oppositiosta piiristä vaihtoehtoa nykymenolle, vai ovatko heidän puheensa vain tarinoita valtaan pääsemiseksi. Viime aikoina nekään hallitukset, joissa nykyinen oppositio on ollut edustettuna, eivät ole tuoneet muuta kuin työttömyyttä ja köyhyyttä.

Kummallista on Sipilän tapa hoitaa kaikki asiat pakkolainsäädännöllä ja alistaa kansalaisten enemmistö vähemmistön etujen kuuliaisiksi palvelijoiksi. Aiemmin tällaisesta yhteiskunnasta on käytetty nimitystä diktatuuri.

Tilanteen tekee vaikeaksi se, että Mauno Koiviston ajasta lähtien on ulkopolitiikassamme harjoitettu seikkailupolitiikkaa, joka vaarantaa väestön turvallisuuden. Päätösvalta sodan ja rauhan kysymyksissä ei ole omissa käsissämme, vaan meidät on alistettu ulkomaisten sotavoimien pelinappulaksi. Tässä kyse ei ole ollut etujemme tai turvallisuutemme takaamisesta, vaan pienen omistajaluokan - lähinnä aseteollisuuden – etujen turvaamisesta.

STP:n Turun seudun osastossa ihmeteltiin myös tapaa, jolla ministerimme hoitavat aluepolitiikkaa, kuten rautateiden henkilöliikenteen turvaamista.

STP:n Turun seudun osasto ry,
7.11.2015

SSS joukkue- Valehtelijoiden klubi

Alexander Stubb ei ole ainoa ministeri, joka valehtelee meille. 1980-luvulla steppaileva näyttelijä Helge Herala johti ns. paskanpuhujien raatia ohjelmassa nimeltä ”Valehtelijoiden klubi”. Ohjelma tulee mieleen, kun kuuntelee nykyhallituksen keskeisten ministerien mm. SSS joukon -Juha Sipilän, Stubbin ja Timo Soinin juttuja. Hallitus on ottanut tehtäväkseen ohjata suurempi osuus kansantulosta pääomanomistajille ja pienentää entisestään työtätekevän väestön ja vähätuloisten osuutta. Hallitus valehtelee ja huijaa saadakseen oikeutuksen tälle kansan polarisoinnin politiikalle.

Kolmen ässän joukko ei ole oikein suosiossa. Toteuttaakseen toimeentulon leikkaukset se on lähtenyt hyökkäykseen ay-liikettä vastaan ja turvautuu jopa valheisiin. Kyllä kansa tämän huomaa.

Palkkojen ja työehtojen heikentäminen

Pääministeri Sipilä on saanut jostain päähänsä, että yksikkötyökustannuksia pitää alentaa ei palkkoja laskea. Koska hallitus ei voi suoraan puuttua työehtosopimusneuvotteluihin, se on lähtenyt hyökkäykseen ammattiyhdistysliikettä vastaan. Se vaatii työmarkkinajärjestöt mukaan ns. yhteiskuntasopimukseen, jolla palkkoja laskettaisiin. Elleivät järjestöt hyväksy Sipilän esittämiä palkanalennuksia, hallitus uhkailee turvautua pakkolakeihin. Niihin kirjattaisiin pykäliä, jotka velvoittaisivat osapuolia TE-neuvotteluissa. Hallitus vakuuttaa, että aikeet eivät ole ristiriidassa perustuslain tai Suomen kansainvälisten sopimusten kanssa. .

Kolmikannasta yksikantaan

Suomessa on noudatettu sopimusyhteiskunnan periaatteita ”tammikuun kihlauksesta” lähtien eli 76 vuotta. Sipilän esitykset merkitsevät yhteiskuntasopimuksen repimistä ja työnantajien pakkovallan istuttamista sopimusyhteiskunnan sijaan. Onneksi järki voitti ja yhteiskuntasopimus jäi voimaan. SSS-joukkio (Sipilä, Soini, Stubb) pyrkii syrjäyttämään kolmikannan ja ajamaan sen tilalle yksikannan eli EK:n yksinvallan päätöksenteossa. Se voi nopeuttaa päätöksentekoa, mutta heikentää päätösten laatua. Suomen sodanjälkeinen nopea kehitys on perustunut sopimusyhteiskunnan toimivuuteen. Nyt kun EK:n ja SSS-joukkion pyrkimys yhteiskuntasopimuksen repimiseen epäonnistui, uskon, että järki alkaa pikkuhiljaa palailla ”luokkataistelun aika on nyt”-hallitukseen - tai sitten hallitus kaatuu ja joudutaan uusiin vaaleihin.

Suomi menestyy hyvin kilpailukyvyn vertailuissa

Sipilä väittää, että Suomen hintakilpailukyky on heikompi kuin verrokkimaissa. Suomen ongelmat eivät johdu siitä, että Suomessa palkkataso olisi korkea. Eurostatin tilastojen mukaan Suomen työvoimakustannukset (palkat +sivukulut) ovat EU:n keskitasoa. Muissa pohjoismaissa, Belgiassa, Ranskassa ja Hollannissa palkkakustannukset ovat Suomea suuremmat. Suomen alapuolella ovat mm. Baltian maat, Kreikka, Portugal, Puola, Unkari, Romania, Bulgaria jne. Meillä viime vuosien tupo-sopimusten reaalipalkkojen alennukset ovat painaneet Suomen työvoimakustannukset alle Saksan tason. Missä siis perusteet työajan vuotuiselle lisäämiselle? Syy kilpailukykymme alamäkeen ei ole palkat eivätkä työajat ym. työehdot. Sipilän väitteet hintakilpailukyvyn vajeesta ovat ”omasta päästä vedettyjä” (kuten Stubbin puheet osakerekisterivehkeilystä) ja ne on todistettu vääriksi sekä Eurostatin että OECD:n tilastojen perusteella.

Monet nobelistit kritisoivat SSS-hallituksen linjaa

Useat taloustieteen professorit sanovat, että taloustaantuman yhtenä syynä on kulutuskysynnän leikkaukset. Velkaantuminen ei ole Suomen ongelma, vaan yhteisvaluutta euro, kirjoittaa tunnettu taloustieteilijä Paul Krugman blogissaan. ”Yhteisvaluutta on ’pakkopaita’, joka estää Suomen kilpailukyvyn palauttamisen devalvaatiolla”. Markan ulkoisen arvon heikentyminen auttoi Suomen ylös 1990-luvun alun lamasta. Myös toinen taloustieteen nobelisti Joseph Stiglitz arvostelee leikkauksia ja työmarkkinauudistuksia ”Sisäiset devalvaatiot eivät ole toimineet lähes koskaan”, Stiglitz sanoo viitaten hallituksen suunnitelmiin leikata palkkoja viennin edistämiseksi. ”Tästä kertoo se, että lähes kaikki maat ovat hylänneet kiinteät valuuttakurssit.” Nobelisti selittää: Tulojen leikkaus syö kotimaista kysyntää ja tuo painetta hintojen yleiselle laskulle eli deflaatiolle, mikä vaikeuttaa kotitalouksien ja yritysten kykyä selvitä veloistaan. Tässä lyödään vetoa siitä, että vientisektori elpyy nopeammin kuin kotimainen sektori surkastuu. Euroalueella pelkästään Espanjan vienti on reagoinut merkittävästi palkkojen laskuun. Todennäköisesti lopputulos onkin vain heikompi talous.”

Suomalaisten taloustutkijoiden kritiikki

Sipilän esittämä ”työvoimayksikköhintakilpailukykyloikka” eli ansioiden alentaminen heikentäisi talouden tilaa entisestään. Ruotsissa ja Saksassa on talous saatu nousemaan reiluilla palkankorotuksilla ja sosiaaliturvan vahvistamisella. Näin aikaansaatu elpyminen pienentää näiden maiden budjettialijäämää ja ulkomaista velkaa. Mm. talousprofessorit Pertti Haaparanta, Martti Tuomala ja Markus Jäntti arvioivat, että julkisen talouden leikkaukset vahingoittavat vakavasti talouskasvun mahdollisuutta. Kiristäminen varmistaa, että taantuma ei lopu. Kataisen hallitus teki leikkauksia, joiden Haaparanta katsoi syventäneen kestävyysvajetta. ”Tulevan hallituksen pitäisi elvyttää, eli harkinnanvaraisia menoja tulisi lisätä ja veroja leikata. Taloutta on sopeutettu joka vuosi vuoden 2009 elvytyksen jälkeen. Sen seuraukset nähdään. Kiristävä politiikka on nimenomaan lisännyt velkaantumista.” Suomen kannattaa ottaa velkaa mm. teiden, siltojen, homekoulujen jne. korjauksiin, koska ne säästävät suuret summat tulevaisuudessa. Elintason korkeus ei ole taloustaantuman syy. Suomen talous on vientilaman johdosta kotimaisen kulutuksen varassa ja siksi pienituloisten toimeentulo tulisi turvata. Tulonsiirrot ovat nyt tärkeä keino. Juuri niitä SSS-joukko uhkaa supistaa.

Sipilän TV-puheessa vääriä tietoja

Sipilän väite siitä, että Suomi velkaantuu koko ajan, ei pidä paikkaansa, sillä Suomen valtion varallisuudeksi katsottavat lakisääteisten eläkerahastojen sijoitustuotot ovat tänäkin vuonna suuremmat kuin valtion velan kasvu. Sipilä ei voi olla tietämätön - hän harhauttaa tahallaan kansaa puhuessaan Suomen kovasta velkaantumisvauhdista. Valtion velka on tänään 100 ja kuntien 18 miljardia, Valtion saatavat ovat runsaat 40 miljardia ja eläkerahasto180 miljardia. Talousarvion vaje kasvaa ensi vuonna noin 7 miljardia ja eläkerahastot kasvavat vuosittain 10 miljardia. Alexander Stubb valehteli eduskunnassa, että viranomaisista 90 % suhtautui launsunnossaan myönteisesti hallintarekisterihankkeeseen. Hallintarekisteriä vastustavat muun muassa poliisi, syyttäjälaitos ja verottaja sekä valtiovarainministeriön vero-osasto. Rekisteriä kannattivat Kilpailu- ja kuluttajavirasto sekä Suomen Pankki, joka ei ole suomalainen viranomainen, vaan EKP:n sivufiliaali. Kilpailu- ja kuluttajaviraston tehtäväkenttään asia ei liity.

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

Elämän puolesta

Asbestkamp -85 jäsen, sotaveteraani Otto Tarvonen kuoli Kangasniemen terveyskeskuksen vuodeosastolla hellekesänä 2006. Hänelle ei annettu riittävää nesteytystä eikä hänen tarvitsemiaan astmalääkkeitä. Oton kuoleman jälkeen hänen kassistaan löytyi hänen sairaalassa mukanaolleet omat astmalääkkeensä ja antibioottikuuri, joita sairaalassa ei pidetty hänelle tarpeellisena hoitona. Valitusviranomainen ei ottanut kantaa siihen, tarvitseeko kotihoitoon määrättyä lääkitystä antaa laitoshoidossa! Oikeuslääkärin mukaan nesteen puute käynnistää vanhuksella kuolinprosessin. WHO:n ohjeistuksen mukaan kuolinsyy on aina sairaus eikä oikeuslääkäri ota kantaa kuolemaa edeltäneeseen hoitoon. Oikeuslääketieteellinen tutkimus oli harhaanjohtava.

Otto Tarvonen oli työssään altistunut asbestille ja hänellä oli eläessään todettu keuhkojen asbestivamma. Oikeuslääketieteellinen tutkimus ei antanut vammalle merkitystä. Täten kuolinpesä jäi vaille hautausavustusta. Tytär Taina Tarvonen on perushoitaja, sosiaaliohjaaja ja Asbestkamp -85 jäsen. Surullinen kokemus isän hoidon puutteista auttoi Tainaa ja hänen sisartaan Pirkkoa ymmärtämään, että laitoshoidossa olevan omaisen puolesta voi joutua taistelemaan ja hoitamaan mahdollisuuksien mukaan itse.

Pirkon mies sai aivoinfarktin, halvautui ja hänet laitettiin terminaalihoitoon Laakson sairaalaan. Osastolla oli laitettu esille esitteitä saattohoidosta ja kuoleman ihanuudesta. Sisarukset osasivat olla varuillaan. Ossille annettiin heti alkuun morfiinia ja kipulaastareita, vaikka Ossi ei halunnut kipulääkitystä eikä hänellä ollut kipuja. Hoitopaikassa ei kuntoutettu ja Ossin raajat jäykistyivät pysyvästi kivuliaisiin virheasentoihin. Hoitopaikka ei ollut hänelle sopiva, mutta sopivamman etsiminen kesti kolme vuotta. Sairaalassa nesteytyksen puute johti kriittisiin tilanteisiin useita kertoja. Pahimmillaan sisarukset nesteyttivät puolitajutonta kuumeista Ossia kuusi tuntia lusikalla, kun hoitajat kieltäytyivät antamasta tiputusta. Tällöin toinen sisaruksista kohotti Ossin tyynyä, huusi korvaan ja kannusti Ossia avaamaan suunsa ja nielemään. Samaan aikaan toinen sisaruksista antoi Ossin suuhun jäätelöä, jogurttia, mehukeittoa ja muuta nestepitoista. Välillä potilas lepäsi, mutta kuuden tunnin nesteytyksen jälkeen hän osoitti elpymisen merkkejä. Hän eli palvelukeskuksessa vielä yli kaksi vuotta, kunnes munuaisten toiminta hiipui ja sairaalalääkäri kielsi dialyysin. Tohtorin mukaan dialyysihoito on varattu niille potilaille, jotka aivoinfarktista huolimatta selviävät kotihoidossa.

Esimerkkitapausten molemmat miehet tiesivät oman tilansa. He olivat sairauksistaan huolimatta elämänhaluisia. He halusivat saada hyvää hoitoa ja tulla parhenemisvaiheiden jälkeen parempaan kuntoon. Hoitolaitokset ja lääkärit pitivät kuolemaa parempana vaihtoehtona. Julkinen valta voi asettua elämän puolelle, hoitaa ja suojella elämää, mutta se voi myös määrätä kuolemaan. Lain mukaan eutanasia on Suomessa kielletty. Vallalla oleva kapitalistiset taloudellinen ainutajattelu on uhka elämälle. Edellä esitetyssä sisarukset kuuntelivat omantuntonsa ääntä. Kristillisen ihmiskäsityksen mukaan ihminen on Jumalan luoma, arvokas ja ainutkertainen. Potilaslain mukaan potilasta tulee hoitaa yhteistyössä hänen kanssaan, huonokuntoista yhteistyössä omaisten kanssa.

ASBESTKAMP 85
Wäinö Pietikäinen
toiminnanjohtaja

”Teidän kriisinne – te maksatte !”

Suomalaiset toverit seurasivat 7.11.-15 illalla Pietarissa Suomen asemalla pietarilaisten kommunistien ja kansalaisjärjestöjen juhlakokousta. Päätteeksi joukkokokouksessa hyväksyttiin seuraavansisältöinen Venäjän työläisille osoitettu kannanotto:

Myös Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen väki kokoontui Suomen asemalla.

Kannanotossa todetaan, että hallitsevan luokan pyrkimys säilyttää kapitalismin kriisin seuraukset työtätekevien harteille on rikos. Teidän kriisinne – te maksatte!

Siinä ilmaistaan suuttumus porvarillis-demokraattisten vapauksien poistopolitiikalle, vilpillisten vaalien järjestämiselle, sekä kokoontumis- ja lakko-oikeuksien jäädyttämiselle. Tuomitsemme kansalais- ja ammattiyhdistysaktiivien rankaisutoimenpiteet.

Julkilausumassa pyydetään työtätekeviä kieltäytymään tukemasta valtaapitävien imperialistista politiikkaa ja sitä tukevia parlamenttipuolueita. Kaikki ne puolustavat porvariston etuja. Kannanotossa käännytään kaikkien Venäjän työtätekevien puoleen. Vain me työtätekevät itse voimme tehdä muutoksen kohti parempaa elämää.

Järjestäytykää! Vain itse poliittiseksi voimaksi järjestäytyneet työtätekevät voivat luoda omaa työväenpolitiikkaa: (**1**) työajan lyhentämiseksi 35 viikkotuntiin ansiotasoa alentamatta, (**2**) kansallisuudesta tai kansalaisuudesta riippumattomien yhtäläisten työoikeuksien puolesta, (**3**) työvoiman jälleenmyynnin kieltämisen puolesta, (**4**) lakkojen järjestämisen helpottamisen puolesta, (**5**) ammattiyhdistysaktiivien poliisivainoilta suojaamiseksi.

Julkilausuman lopussa muistutetaan, että kapitalismin aikana työtätekevien ei ole mahdollista parantaa perusteellisesti elämäänsä eikä vapautua fasistidiktatuurin nousun uhasta ja imperialististen maiden käymistä verisistä ryöstösodista omien voitto-osuuksiensa kasvattamiseksi. Vain yhteiskunnan vallankumouksellinen muuttaminen sosialististen periaatteiden perustalta voi vapauttaa ihmiskunnan.

käännös: Asko Julkunen

Edistysmielinen osuustoiminta mahdollisuutena tulevaisuuden rakentamisessa, osa 2

HOK-Elannon edustajiston vaalit pidetään ensi keväänä posti- ja nettiäänestyksenä. Tätä ennakoiden julkaisemme Kansan äänessä Pekka Tiaisen HOK-Elantoa ja osuustoimintaliikettä koskevan kirjoitussarjan, jossa hän käsittelee osuustoiminnan tavoitteita, merkitystä ja historiaa. Edellisessä numerossa (osa 1) käsiteltiin osuustoiminnan ja edistysmielisen osuusliikkeen alkuvaiheita, selviytymiskamppailua 1970-luvun lopulta alkaneiden lamakausien puristuksessa ja pankkikriisin oloissa. Tässä numerossa (osa 2) käsitellään Elannon ja HOK:n ajautumista fuusioon sekä osuustoiminnan mahdollisuuksia ja tavoitteita

Itsenäiselle Elannolle olivat edellytykset

Elanto kuitenkin saatiin kuiville ja 2000-luvun alussa oli tilanne, jossa oli mahdollisuus lähteä kehittämään tappioista huolimatta hyvästä tilanteesta Elantoa 2000-luvulle. Tein aloitteen, että Elannon nimi liitettäisiin kauppaliikkeisiin sekä muualle ja tämän maineikkaan nimen avulla rakennettaisiin uutta nousua. Aloitteen allekirjoitti enemmistö edustajiston jäseniä, joita oli kaikista edustajistoryhmistä. Tätä ei kuitenkaan toteutettu. Sen sijaan edustajistolle tuotiin esitys itsenäisen Elannon lopettamisesta ja sen liittämisestä HOK:iin. Päätös tehtiin äänestämällä 3.6.2003. Aikoinaan HOK oli Elantoa paljon pienempi, mutta kriisi kulutti Elantoa ja HOK kasvoi suuremmaksi ja siitä tuli yhdistymisen myötä hallitseva.

Hyvä puoli HOK-Elannossa on, että se on kuitenkin osuustoimintapohjainen. Murheellista on, että itsenäinen Elanto menetti asemat, jotka sillä oli pääkaupunkiseudun lähiöissä ja keskusta-alueilla. Monet tunnetut paikat kuuluivat Elannolle kuten Kappeli. Elannolle kävi kuitenkin paremmin kuin EKA:lle ja siitä muodostetulle Tradekalle, joka on edelleen olemassa, mutta kaupat myytiin Lähikauppa Oy:lle. Se ei toiminut osuustoiminnalla vaan liikeyrityksenä ja osuuskunta on vain keskeisenä omistajana. Sitten kauppoja on myyty edelleen.

HOK-Elantoon osuustoiminnallisuus takaisin jokapäiväiseen toimintaan

HOK-Elantokaan ei toimi osuustoiminnallisesti eikä sen kaupoissa ja liikkeissä ole jäsenvaltaisuutta muuta kuin omistamisen kautta, vaikka keskeistä osaa ei osakeyhtiöiksi ole muutettukaan. Tähän on tarpeen saada muutosta ja toiminta paremmin vastaamaan jäsenten odotuksia hinnoissa ja valikoimissa. Tästä tullaan suureen peruskysymykseen koko osuustoiminnan osalta.

Osakeyhtiössä äänivalta menee omistuksen mukaan niinkuin 1900-luvun alussa kunnallisessa päätöksenteossa. Sitten saatiin valtiollisen yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden jälkeen yleinen ja yhtäläinen äänioikeus yksi ääni periaatteella. Osuustoiminnassa tämä periaate toteutetaan niin, että kaikilla jäsenillä on yksi ääni. Tämä te-

Kuva: Heikki Männikkö

Keskeiset elintarvikemyymälät sijoittuvat usein samoihin kauppakeskuksiin. Helsingin seudulla HOK-Elanto on suosittu ja ketjulla on yli puoli miljoonaa ns. asiakasomistajaa. Kuva Arabian kauppakeskuksesta.

kee osuustoiminnasta demokraattisempaa kuin osakeyhtiöissä. Pienissä osakeyhtiöissä tämä ei ole samanlainen ongelma eikä useimmiten asuntoyhtiöissä, mutta suurissa päätösvalta keskittyy. Osuusliikettä ei myöskään voida noin vain rahalla vallata. Siksi, vaikka Nordea, monia teollisuusyhtiöitä ja laajasti muuta yrityskenttää on tänä päivänä ulkomaisessa omistuksessa ja suomalainen omistus on vähentynyt, osuustoiminta on kokonaan kotimaista omistusta. Se on tärkeää siksi, että taloudellinen valta pysyy Suomessa ja osuustoiminnassa demokraattisella tavalla.

Omistuksen demokraattisuus ei kuitenkaan yksistään riitä. Osuustoiminta toimii parhaimmillaan, kun jäsenet ovat myös mukana toiminnassa, tarjoavat vaihtoehdon järjestää taloudellinen toiminta demokraattisemmin. Kyseessä voivat olla osuuskaupat, työosuuskunnat, osuuspankit, lähiruoan hankintaosuuskunnat, tuotanto-osuuskunnat, taiteilijoiden osuuskunnat, jotka hankkivat yhteiset tilat, koska tilaa tarvitaan, ruokala- ja baariosuuskunnat, koneosuuskunnat, ja mitä vaan. Eräs tärkeä visio tulee siitä, että myös asuma-alueilla voisi olla lähiö- ja kyläosuuskuntia, jotka tuottavat lähipalveluita ja esimerkiksi vanhuspalveluita. Tämä on tärkeää siksi, että kuntien kyky huolehtia peruspalveluista on uhanalainen. Ja siitä nousee kysymys, löytyisikö innostusta perustaa lähiö- ja kyläosuuskuntia, jotka alkaisivat sitten toimia yhteistyössä keskenään.

Osuustoiminta ylittää työn ja pääoman välisen rajalinjan

Kun puhutaan työn ja pääoman välisestä ristiriidasta, on tärkeä nähdä, että osuustoiminta on tapa mennä työn ja pääoman välisen raja-aidan yli siten, että työväestö ja kansalaiset laajasti ovat itse osallisina yritystoiminnassa, jonka tulokset koituvat onnistuessaan jäsenten hyväksi. Silti on tärkeää, miten tulos jaetaan ja tärkeää on estää, että oikeutta jakaa tulosta jäsenille rajataan. Elannolla oli mahdollisuus jatkaa 1990-luvun kriisinkin jälkeen, vaikka oli tehty pahat virheet. Nyt kuitenkin HOK-Elanto ja työväen osuustoiminta jatkuu osana sitä. Siksi on erityisen tärkeää saada se toimimaan edistysmielisen osuustoiminnan periaatteiden mukaan ja kehittää siihen todellista jäsenvaltaa muutoinkin kuin

Nro 5 22.10.2003 Kansanääni Sivu 7

Käytä valtaasi HOK Elannon vaaleissa...

Jäsenet kävivät vetoamassa Elannon päättäjiin, kun tehtiin päätöstä HOK:n ja Elannon yhdistämisestä. Silloin Kansan ääni (5/2003) kirjoitti, että vastaanotto oli tyly. Demarien ryhmä heitti lähetystön suoranaisesti takaisin kadulle. Lehden kuvassa kaskellä (jo edesmennyt) Elannon leipätehtaan pitkäaikainen luottamusmies Teuvo Kauhanen. Mutta edelleen työ jatkuu edistysmielisen osuustoiminnan puolesta.

vain vaaleissa.

Työn ja pääoman rajalinja ylittyy myös sellaisessa yrittämisessä, missä yrittäjä perheineen työllään hankkii toimeentuloaan. Tällöin yrittäjätulo on työtuloa, vaikka luokitellaan pääomatuloksi. Se on eri asia kuin pääoman valta. Onkin tärkeää, että osuustoiminnassa kehitetään yhteistoimintaa työtätekevien yrittäjien kanssa. Tärkeää myös on, että ihmiset saavat säästövaroilleen asiallista tuottoa. Osuuspankkitoiminta tarjoaa tässä mahdollisuuden yhteistoiminnassa muun osuusliikkeen kanssa. Säästöpankkitoiminta on myös hyvä vaihtoehto, mutta siihen pitäisi saada demokraattista päätösvaltaa.

Osuustoiminnan organisaatio kehitettävä niin, että suora jäsenvalta ulottuu asuma-alueille ja kyläkeskuksiin.

Suuri kysymys tässä koko ajan on taloudellisen demokratian rkentaminen vastapainoksi suuren rahan vallalle. Osuustoimintakaan ei tätä ratkaise, jos taloudellinen valta keskitetään ja jäsenet syrjäytyvät. On myös torjuttava korruption uhka, jossa taloudellisen vallan ohjaksiin päässeet alkavat jakamaan piilohyötyä lähipiireilleen. Edistyksellisen osuustoiminnan lähtökohta on läpinäkyvyys, avoimuus, avoin tiedon kulku, demokraattinen johtaminen, jäsenten osallisuus ja niin edelleen. Työsuhteet tulee hoitaa hyvällä tavalla. Ekologisuus ja eettisyys ovat tärkeitä. Perintäyhtiöitä ja maksujen ulosottoa ei tule käyttää, vaan laskutukset ja maksujärjestelyt tulee hoitaa hyvillä tavoilla ja siten, että ennakkoon vältetään maksuongelmat. Kuluttajaneuvonnan ja kuluttajan suojelun tulee olla osa toimintaa. Rauhan edistäminen on kaikille tärkeää. Osuustoiminta voi antaa siihen panoksensa esimerkiksi välttämällä hankintoja, joissa maksetut rahat menevät aseisiin ja edistämällä reilun kaupan periaatteita. Solidaarisuus ja huolenpito ovat osa edistyksellistä osuustoimintaliikettä. Erilaisia puoluepoliittisia tai muita yhteiskunnallisia näkemyksiä voi olla, mutta minkäänlaista syrjintää ei saa hyväksyä. Onnistuessaan ihmiset kokevat edistyksellisen osuustoiminnan omakseen.

Toimiminen edistyksellisen osuustoiminnan hyvien periaatteiden mukaan ei onnistu, ellei samalla toimita taloudelliselta kannalta hyvällä ja luotettavalla tavalla. Taloudelliset asiat on hoidettava laadukkaasti ja hyvin. Hyvä tapa raivata tilaa edistyksellisen osuustoiminnan periaatteille, on rakentaa HOK-Elannon ja muihin osuustoiminnan vaaleihin edistyksellisen osuustoiminnan vaaliliitot, jotka toimivat yli perinteisten puoluerajojen ja jotka voivat solmia vaaliliittoja edistyksellisiä periaatteita kannattavien ja tukevien puolueiden tai muiden vaaliryhmittymien kanssa. Tällainen voi vahvistaa laajemminkin edistyksellistä demokraattista suuntausta Suomessa ja hyvän esimerkin ja vuorovaikutuksen kautta kansanvälisesti.

Osuusliikkeen taustasta ja sen taloudellisen demokratian tulevaisuudesta

Osuustoiminta sallittiin Suomessa vuonna 1901. Jo ennen osuustoimintalain säätämistä oli Hämeen läänin kuvernööri hyväksynyt tamperelaisen Finlayson & Co:n Työväen Osuuskaupan säännöt 1900. Osuuskauppoja syntyi tämän jälkeen eri puolille maata. Pian havaittiin niiden tarvitsevan yhteistyöelimiä. Vuonna 1904 perustettiin Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta (SOK) hoitamaan yhteisostoja, neuvontaa ja ohjausta. Sivukonttoreiden, oman tuontitoiminnan ja teollisen tuotannon myötä SOK:n toiminta laajeni nopeasti välitysliikkeestä täysimittaiseksi tukkukaupaksi.

Vuonna 1916 SOK jakaantui, kun kaupunkeihin painottuvat osuuskaupat perustivat vuonna 1916 Osuusliike Elannon johtamana omaksi aatteelliseksi keskusjärjestöksi Kulutusosuuskuntien Keskusliiton (KK). Ne perustivat kaupallista toimintaansa varten 1917 Suomen Osuustukkukaupan, jonka nimestä jätettiin vuonna 1920 pois sana Suomen, jolloin siitä tuli Osuustukkukauppa OTK. Siitä tuli edistysmielisen osuuskauppaliikkeen taloudellinen keskusjärjestö.

Pekka Tiainen
19.10.2015

Talkoita ja yhteiskuntasopimuksia !

Sipilä halusi yhteiskuntasopimusta. Kyllä yhteiskuntasopimus käy heti kun yhteisövero nostetaan vähintään 33%:iin tai 50%:iin, jossa se on ollutkin, työnantajien kelamaksu ja omaisuusvero palautetaan sekä pääoma- ja palkkatulot katsotaan samanarvoisiksi ja niitä verotetaan progressiivisesti. Se käy, kun hallitus miettii eläkekattoa, joka voi olla 3000-4000 €/kk ja osoitetaan miten työaikaa ja työuria pidentämällä työttömyys alenee. Järjellä ajatellen työttömyyttä vähentää siirtyminen 6 tunnin työpäivään.

Selittäkää miten yksityisten eläkeyhtiöiden maksamat eläkkeet vaikuttavat kestävyysvajeeseen. Hallituksen "uudistuksia" on perusteltu kilpailukyvyn ja investointien lisääntymisellä. Sipilä ja minä tiedämme kuitenkin, että osinkojen määrä on kasvanut ja nekin maksettu enenevässä määrin Suomen ulkopuolelle. Viimeaikaiset hallitukset ovat rapauttaneet veropohjan. Se on iso syy taloutemme ahdinkoon. Ahkerat Suomen työläiset ovat yksipuolisesti joustaneet. Raharikkaat ovat päinvastoin vaatineet vain lisää.

Pienet ja keskisuuret yritykset pitävät Suomea pystyssä. Heitä hallituksen pitäisi tukea. Suuret yritykset ovat Suomesta lähteneet yksi toisensa perään, rahastettuaan ensin valtion tuet. Vientiyritykset, joiden viennillä on maksettu tuonti, ovat pian hävinneet Suomesta ja olemme tuoneet velaksi. Säästetään ja leikataan niiltä, joiden tulot menvät kulutukseen. Heikentämällä ostovoimaa hallitus tekee hyvin vaikeaksi pien- ja keskisuurten sisämarkkinayritysten toiminnan. Vapaa raha ja markkinat, sekä liittyminen EU:iin ovat olleet Suomelle ja sen teollisuudelle katastrofi ja työläisille tuskallinen tragedia.

Siksi me Suomen työläiset olemme huolissamme taloudestamme ja taistelemme isänmaamme puolesta. Tarvitaan enemmän demokratiaa ja vähemmän markkinataloutta! Me rakastamme Suomea.

Markku Huhtala
Lempäälä

Ikäihmiset yhteiskunnan voimavarana

Kuuma pakolais- ja rasismikeskustelu kiehuu nyt Suomessa. Sen kuplissa voi haistaa kovien asenteiden lisääntymisen. Eräs rasismin alalaji, ikärasismi, ei sekään osoita vähenemisen merkkejä. Vanhat ihmiset ovat Suomessa halveksittu ja monella tapaa syrjitty ihmisryhmä. Toisenlaisia asenteita on monissa muissa kulttuureissa, erityisesti alkuperäiskansojen keskuudessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kolmen ässän hallituksen toimiin suuttuneet kansalaiset ja kansalaisjärjestöt järjestivät kesän ja syksyn aikana maamme oloissa isoja protesteja. Eläkeläiset kokoontuivat 8.10 tuhansien osanottajien joukolla Helsingin Kansalaistorille. Ihmetystä herätti se, kun osallistujat vaativat leikkausten perumista, niin "johtajat" esittivät "oikeudenmukaisia leikkauksia". Onko meillä varaa tukea Lipposen aloittamaa politiikkaa?

Turvapaikanhakijat herkästi yleistetään raiskaajiksi ja terroristeiksi ja myös ikäihmisistä käytetään rankkoja yleistyksiä. Kaikki ovat dementoituneita, vaipoissa makaavia hoidettavia. Puhuvat päät tv-studioissa kauhistelevat "huoltosuhdetta" ja eläkeläisten määrän kasvua. Asenteita on muokattu siihen suuntaan, että on ollut mahdollista - ja hyväksyttävääkin - leikata eläkeläisten toimeentuloa vuosi vuodelta jo vuosikymmeniä. Samaan aikaan on sairaiden vanhusten hoitoresurssit leikattu henkitoreisiin.

Kerrottakoon puhuville päille, että 87 prosenttia eläkeikäisistä ei käytä säännöllisesti sosiaali- ja terveyspalveluja (1). Ei sen enempää kuin muukaan väestö, jopa vielä vähemmän ja sosiaalipalveluja aivan minimaalisesti. Vielä 75 vuotta täytettyään eläkeläisistä lähes 80 prosenttia tulee toimeen omillaan tosin kituuttaen ja säästäen. Siihen nämä pula-ajan lapset ovat tottuneet.

Eläkepommi olikin suutari

Minne hävisi se paljon mainostettu eläkepommi? Sillä uhkailtiin 1990-luvulta alkaen. Poliitikot vakuuttivat, että emme selviä suurten ikäluokkien eläkkeiden maksusta, koska seuraavat ikäpolvet ovat niin paljon pienempiä. "Eläkepommin" varjolla aloitettin sitten eläkkeiden ostovoiman leikkaaminen.

Nyt suuret ikäluokat ovat eläkkeellä, mutta mikäänlaista räjähdystä en ole kuullut. Se pommi olikin suutari. On käynyt päinvastoin kuin poliitikot pelottelivat. Työnantajilta ja työntekijöiltä vuosittain kerätyt eläkevakuutusmaksut ovat ylittäneet ulos maksettujen eläkkeiden määrät vuoteen 2013 saakka. Ylijäämistä on kerätty mahtava summa 176 miljardia euroa eläkerahastoihin. Eläkerahastojen sijoitusten pelkkä tuotto oli 12 miljardia vuonna 2014. Rahastoja ei ole tarvinnut käyttää eläkkeiden maksuun, vaan pieni vaje kerättyjen maksujen ja maksettujen eläkkeiden välillä on voitu kattaa pienellä osalla sijoitusten tuotoista. Vuonna 2013 tuotoista otettiin 6 miljoonaa euroa.

Samaan aikaan osa eläkeläisistä on pikku hiljaa päätynyt köyhyysrajan alapuolelle. EU:n määrittelemä köyhyysraja yhden hengen taloudessa on 1166 euroa. Sen alapuolella elää yli 75-vuotiaista 20 %, yli 85-vuotiaista 30 % ja 100-vuotiaista lähes puolet. Missään muualla Länsi-Euroopassa köyhyys ei kasaudu ikäihmisiin kuten Suomessa.

Hölmöläisten hommaa

Vanhusväestön halveksuntaa ja syrjintää edustaa vuonna 1995 eläkkeiden taitetun indeksin käyttöönotto. Sillä eläkkeiden ostovoimaa on leikattu joka vuosi 20 vuoden ajan vähintään yhdellä prosentilla per vuosi.

Taitettu indeksi tarkoittaa, että eläkkeet tarkistetaan vuosittain tammikuun alussa työeläkeindeksillä, jota laskettaessa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8. Vuonna 1995 eläkkeet olivat keskimäärin 60 palkoista, nyt enää 47 prosenttia. Vuosina 1995 - 2014 palkkatason nousu oli 88 % ja työeläkkeiden 46 % (3). Suomen nykyinen työeläkeindeksi on EU-maiden seitsemänneksi heikoin, painottaessaan palkkatason muutoksen sijasta hintatasoa. Puhdas palkkatasoindeksi on yhä käytössä maailman parhaiksi arvioiduissa eläkejärjestelmissä Alankomaissa ja Tanskassa.

Vuosina 1995 - 2014 eläkerahastoihin kartutetut varat ovat yli nelinkertaistuneet ja ne ovat seitsemän kertaa enemmän kuin yhden vuoden maksetut eläkkeet. Eläkkeistä säästäminen on ollut typeryyden huippu. Säästetyt rahat eivät ole menneet valtion kassaan vaan työeläkeyhtiöille. Valtio ja kunnat sen sijaan ovat menettäneet verotuloja ja työpaikkoja. Eläkeläisten tulot menevät pääosin kotimaiseen kulutukseen ja palvelujen ostamiseen. Lisäksi asumistukija toimeentulotukimenot kasvavat eläkkeiden pudotessa köyhyysrajan alle. Yhteiskunta on siis pelkästään menettänyt rahaa taitetulla indeksillä. Ja eläkerahastot ovat turvonneet.

Ambulanssitoimintaa ja omaishoitoa

Aktiiviset eläkeläiset, siis 87 prosenttia eläkkeensaajista, ovat valtava voimavara yhteiskunnalle. Suuri enemmistö 1,2 miljoonasta eläkeläisestä tekee jotain auttamistyötä ja lisäksi monenlaisia vapaaehtoistöitä.

Lapsiperheissä isovanhemmat ovat usein kuin ambulansseja, jotka hälytetään paikalle lapsen tai vanhemman sairastuessa. Kuinka monta työpäivää vuosittain pelastetaan kansantaloudelle isovanhempien hoitotyön avulla? Joku voisi tutkia asiaa. Myös lyhytaikaista keikkatyötä tekevät joutuvat järjestämään lastenhoidon usein ilman päiväkotipaikkaa. Jotkut isovanhemmat hoitavat lapsenlapsiaan kokopäiväisesti säästäen sillä tavoin yhteiskunnan päivähoitomenoja..

Suuri kansantaloudellinen merkitys on myös omaishoidolla. Tällä hetkellä Suomessa arvioidaan olevan noin 300 000 omaishoitotilannetta (2), joista 60 000 on vaativia, eli ne sitovat hoitajan hoitotyöhön 24/7. Vain pieni osa kaikista omaishoitajista on lakisääteisen omaishoidon tuen piirissä. Laissa omaishoitajaksi määritellään henkilö, joka on tehnyt toimeksiantosopimuksen läheisensä omaishoidosta kunnan kanssa. Omaishoitosopimuksia oli Suomessa vuonna 2014 vain 43 000.

Yli puolet omaishoitajista on itsekin eläkeiässä ja neljännes heistä on yli 75-vuotiaita. On laskettu, että omaishoidon varassa olevien vanhusten hoitaminen laitoksissa tulisi maksamaan yhteiskunnalle noin 3,5 miljardia euroa vuodessa. Kunnat maksavat omaishoidon tukea ja kustantavat palveluja noin puolen miljardin euron verran, joten nettohyöty on 3 miljardia. Tästä yli puolet yhteiskunnalle tuottavat eläkeikäiset. Tavallinen tapaus on, että vanhus hoitaa huonokuntoista ja/tai dementoitunutta puolisoaan tietämättä, että on omaishoitaja eikä sen vuoksi ole edes hakenut mitään tukea.

Vanhustenhoito, leikkaajien lempilapsi

Järkyttävintä ikäihmisten halveksuntaa osoittaa se, että sairaiden vanhusten hoito on monissa hoitopaikoissa epäinhimillistä, säästösyistä. He kärsivät aliravitsemuksesta. He kärsivät janosta. Ulkoiluttamiseen ei riitä hoitajia. Vaipoissa makaavien vaippoja ei vaihdeta riittävän usein ja siitä seuraa kärsimyksen lisäksi ihottumia. Media on raportoinut näistä epäkohdista ainakin 15 vuotta. Ja mitä on tapahtunut? Leikkaaminen jatkuu aina vaan.

Hoitoresursseja on leikattu 1990-luvulta alkaen. Ensin lopetettiin pääosa hoitopaikoista. Niin sanottuja vanhainkoteja, joita ennen 1990-lukua oli jokaisessa kunnassa, ei enää ole. Jäljellä olevista hoitopaikoista leikataan resursseja vuosittain. Tämäkin hallitus aikoo pienentää hoitohenkilökunnan mitoitusta 0,5 hoitajasta per hoidokki 0,4:ään. Ja varmaan kunnat pikku hiljaa leikkaavat ne vähätkin vaipat kappaleiksi, niin että voidaan vain kerran viikossa vaihtaa vanhukselle puolikas vaippaa.

Vanhukset, nuo hyvinvointivaltion veteraanit, ansaitsisivat "subjektiivisen päivähoito-oikeuden". Kaikilla pitää olla oikeus päästä säädylliseen hoitopaikkaan sitten, kun ei enää kykene selviytymään arkielämästä.

Saksasta mallia

Suomessa voitaisiin ottaa oppia vaikka Saksasta. Taloussanomien (4) mukaan Saksassa osataan jo arvostaa ikäihmisten panosta yhteiskuntaan. He kelpaavat myös työelämään ja tietysti monenlaisiin vapaaehtoistöihin..

Saksassa eläkeläisiä arvostetaan kuluttajina ja jopa talouden vetureina. Kauppa alkoi määrätietoisesti vedota heihin 2000-luvun puolessa välissä. Markkinoiden nuorisokultti tai aikuisiin lasten kautta vetoaminen on Saksassa korvautumassa vanhempia polvia puhuttelevalla "nuorekkuuskultilla". Teollisuuden ja kaupan parhaimmat asiakkaat ovat siirtymässä yhä kypsempään ikään, ja varsinkin 65-75-vuotiaiden kotitalouksissa kuluttajilla on eniten aikaa ja halua hemmotella itseään. Ja myös rahaa, siis Saksassa.

Suomen hallitus etsii nyt hiki hatussa talouden vetureita. Hallituksemme seuraa yleensä mielellään Saksan mallia - mikä ettei tässäkin asiassa. Se voisi nimetä 1,3 miljoonaa eläkeläistä talouden vetureiksi. Mutta pahasti jälkeenjääneillä eläkkeillä ei veturi kovin paljon taloutta vedä. Jos eläisimme inhimillisessä yhteiskunnassa, voitaisiin eläkkeiden jälkeenjääneisyyttä korjata eläkerahastojen tuotoilla. Yhden vuoden tuotto (12 miljardia) riittäisi hulppeaan korotukseen. Siitä eläkeläiset maksaisivat valtion kassaan veroja 30 prosenttia ja lopulla nostaisivat palvelualojen ja muita yrittäjiä uuteen nousuun.

Ikäihmiset ovat yhteiskunnan voimavara, jota todella tarvitaan paikkaamaan hyvinvointivaltion yhä pahemmin repeileviä turvaverkkoja. Yhteiskunnan muuttumista inhimillisemmäksi ei näköpiirissä olevassa tulevaisuudessa vielä näy.

Marjaliisa Siira

Lähteitä:

(1) Eläkeläinen-lehti 6/2015
(2) http://www.omaishoitajat.fi/mit%C3%A4-omaishoito
(3) https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/1591
(4) http://www.taloussanomat.fi/politiikka/2015/11/21/elakeikaiset-kelpaavat-nyt-toihin-ja-kuluttajiksi/201515329/12

Vakiduuni luovutti kansalaisaloitteen

Operaatio Vakiduuni luovutti 4.12. -15 kansalaisaloitteen nollatuntisopimusten kieltämiseksi eduskunnan puhemiehelle Maria Lohelalle. Tukinimiä aloitteen taakse Väestörekisterikeskuksen tarkistuksen jälkeen kertyi 62 516.

Kuva: Heikki Männikkö

Ennen aloitteen luovutusta eduskunnan puhemiehelle Vakiduunin aktiivit kokoontuivat pikkuparlamentin puistossa.

Operaatio Vakiduunin kampanjavastaava **Mika Kolehmainen** kertoi, että kansanedustajien kanssa käytyjen keskustelujen jälkeen näyttää siltä, että eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokunta näyttää aloitteelle vihreää valoa. Myös 60 % nykyisistä kansanedustajista kannatti ennen vaaleja minimityöajan sisällyttämistä työaikalakiin. Siksi aloitteen läpimeno näyttäisi todennäköiseltä.

Kampanjan tavoitteena on vahvistaa pätkätyöläisen asemaa yhteiskunnassa. Siksi aloite tähtää 18 tunnin minimityöajan säätämiseen. Tammikuussa kampanjan laittoi alulle 21 eri alojen aktiivia. Kerättyjen tukinimien lisäksi kampanjan tukijoiksi ilmoittautui 4236 ihmistä ja sen Fasebook-yhteisössä on mukana 10 694 jäsentä.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Postin työntekijöiden voitto perustui rintaman yhtenäisyyteen

Työnantajan yritys kaventaa postilaisten oikeuksia ei täysin onnistunut. Muussa tapauksessa olisivat heikennykset voineet ulottua ensi vuoden neuvotteluissa kaikkiin palkansaajiin. Posti - ja logistiikka-alan Unionin jäsenet (PAU) joutuivat työehtoja rajusti heikentävän kokeilun kohteeksi. Onnistuessaan työnantajan olisi ollut helpompi ulottaa vastaavat heikennykset koskemaan kaikkia työehtosopimuksia SSS-hallituksen ja EK:n tavoitteiden mukaisesti. SSS-hallituksen suunnitelmien toteuttamiseksi komennettiin Postin johto asialle. Pyrkimys lienee ollut uusien tuottojen toivossa alistaa Posti yhtiöittämiselle ja "vapaalle" kilpailulle.

Postialan työnantajajärjestölle PALTA:lle TES-sitoumukset tuntuivat olleen aikoinaan keino laukaista neuvottelutilanne. Heikennykset olivatkin luontevasti PALTA:n tavoite. PAU:n alistuminen heikennyksiin olisi vetänyt muita yrityksiä lähtemään kiristämislinjalle. Posti johti työntekijöitään pelolla. Virheiden pelossa työntekijöiden luovuus katosi ja tehokkuutta maksimoitiin jatkuvilla yt-neuvotteluilla. Pihkalan rikkurikaartia esikuvanaan pitäen työpaikoille marssitettiin SOL:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti satoja vuokratyöntekijöitä. Rikkuritöitä tehdäkseen vuokratyöntekijöiden tuli opetella postilaisten töitä.

Mikä työntekijöiden työehdoissa olisi heikentynyt?

Kuukausipalkat olisivat laskeneet satoja euroja. Postinjakajien työvuoro olisi kestänyt 4-10 tuntia. Irtisanominen ja osa-aikaistaminen olisivat helpottuneet, eikä työntekijöitä koskevaa muutosturvasopimusta olisi uusittu. PALTA:n esityksessä 4000-12000 euron irtisanomisrahan maksaminen olisi päättynyt. Postin toimitusjohtajan Heikki Malisen sekä johtoryhmän muutosturvaa ei oltu poistamassa. Postin johtoryhmän palkat ovat kymmenkunnan johtajan osalta suuremmat kuin pääministerillä. Työntekijöidensä etuihin kustannussyistä heikennyksiä ajavalla Postilla on useita kymmeniä kovapalkkaisia johtajia.

Postinjakajan työ?

Ammattinetin mukaan postinjakajan työhön kuuluu postin lajittelu toimipaikassa jakojärjestykseen sekä postin jakaminen jakelureitin varrella oleviin postiluukkuihin ja -laatikoihin. Postinjakaja liikkuu jalkaisin, polkupyörällä, mopolla tai autolla. Postinjakajilla on säännöllinen päivätyö ja työpäivä alkaa yleensä klo 6.30 mennessä. Arki on jotain muuta: Iltalehden haastattelussa nimimerkki "Kari" kertoi supistusten johdosta jakopiirien kokojen muuttuneen irtisanomisten myötä suuriksi. Syksyllä 2014 jakajalla saattoi olla 700-800 asiakasta. Nyt yksi jakopiiri saattaa olla suuruudeltaan 1200 asiakasta. Jakajien työaika kasvoi siten muutamalla tunnilla.

Kuva: Antero Nummiranta

Postin Pasilan osaston nuorisojaosto kävi 6.11. SOL:n luona muistuttamassa työelämän pelisäännöistä.

PAU tiedotti ennen sopimusta sivuillaan

PAU:n mukaan tarkoituksena oli jatkossa hoitaa vain minimiresurssi omalla henkilöstöllä ja korvata muu tarve vuokratyövoimalla. Postinjakelun yli puolitoista vuotta kestäneitä häiriöitä ei haluttu ratkaista. Niiden korjaamiseksi yli tuhannen määräaikaisen työntekijän työsuhteita ei vakinaistettu, vaan työpaikoille marssitettiin vuokratyövoimaa turvaamaan häiriötöntä toimintaa.

Postin johdon aiheuttamiin ongelmiin sekä laillisten työtaistelutoimien murtamiseen käytettiin hyväksi syyttömiä, SOL Henkilöstöpalvelut Oy:n kautta värvättyjä vuokratyöntekijöitä. Henkilöstöpalveluyritysten Liiton jäsenenä SOL ei voisi vuokrata laillisen työtaistelun kohteena olevaan yritykseen työntekijöitä. Siksi PAU päätti asettaa viestinvälitys- ja logistiikka-alan alaiset työt 2.11. alkaen ylityö-, perehdyttämis- ja koulutuskieltoon. Niissä työpaikoissa, joihin tulisi SOL Oy:n vuokratyöntekijöitä, ei tehtäisi kyseisen vuorokauden aikana ylitöitä. Vuokratyöntekijöitä ei myöskään perehdytettäisi työtehtäviin.

Mielenilmaisu Kalasatamassa

Postin Pasilan osaston nuorisojaoston järjestämässä mielenilmaisussa perjantaina 6.11 mielenosoittajat kokoontuivat SOL Henkilöstöpalvelut Oy:n eteen kertoakseen näkemyksensä työnantajan harjoittamasta vuokratyöntekijöiden hyväksikäytöstä ja työntekijäosapuoleen kohdistuvasta rikkurien käyttämisestä. PAU:n tiedotteen mukaan "Postin henkilöstöjohto on jo valmistellut kirjalliset varoituslaput niitä työntekijöitä varten, jotka eivät suostu perehdyttämään vuokratyöntekijöitä. PAU:n ilmoitus ylityö-, ja koulutuskiellosta vie pohjan tuolta valmistelulta."

"Työnantajien vuoro joustaa" luki eräässä mielenilmaisun banderollissa. Tämä kertoi työntekijöiden tuskastumisesta jatkuvaan työehtojen heikentämiseen ja työelämän epävarmuuteen.

Muiden liittojen tuella torjuntavoitto vuodeksi eteenpäin:

SAK:n kuljetusliitot ilmoittivat 9.11. olevansa valmiita tukitoimiin vauhdittaakseen postialan työehtosopimusneuvotteluja. Myös Suomen Elintarviketyöläisten Liitto SEL ilmoitti tukevansa PAU:n taistelua työehtojen heikentämistä vastaan. SEL selvittäisi mahdollisuutensa tukitoimiin elintarvikealan yrityksissä, jos Posti ei luopuisi työehtojen heikennysvaatimuksista ja vuokratyövoiman käyttämisestä rikkureina.

Yle - uutiset mainitsi sivuillaan 17.11 AKT:n asettaneen SOL:n hakusaartoon tukeakseen PAU:n työehtosopimusneuvotteluja sekä vastustaakseen Postin ja SOL:n toimenpiteitä palkata vuokratyöntekijöitä lakon alaiseen työhön. PAM menetteli hakusaarron osalta samoin. AKT ja muut liitot jatkoivat suoraryhtistä linjaansa työtaistelun eri vaiheissa. Nämä lääkkeet alkoivat tepsiä. Posti ilmoitti, ettei käytä SOL:n henkilökuntaa lakon aikana, vaan esitti, että jumiutuneet työehtosopimusneuvottelut vauhdittuisivat. Postin työtaistelun ilmoitettiin päättyneen 30.11 yleistä raamisopimusta noudattavaan torjuntavoittoon.

Posti- ja logistiikka-alan unioni PAU ja Palvelualojen työnantajat PALTA hyväksyivät valtakunnansovittelija Minna Helteen tekemän sovintoesityksen. Postityönantajan kaikki vaatimukset palkkojen ja työehtojen leikkaamisesta torjuttiin. Palkankorotuksissa noudatettaisiin työllisyys- ja kasvusopimuksen mukaista linjaa. Sopimuskauden pituus on yksitoista kuukautta (30.11.2015–31.10.2016).

Palkankorotukset

Palkkaliitteiden palkkaryhmiin ja taulukkopalkkoihin tehdään 1.12.2015 jälkeen alkavan palkanmaksukauden alusta yleiskorotuksia, joiden suuruusluokka on 15 euroa kuukaudelta tai määrätyssä tapauksessa 9 senttiä tunnilta

Henkilökohtaisia työsopimuksiin perustuvia palkkoja korotetaan yleiskorotuksen määrällä 14,67 eurolla, kuitenkin vähintään 0,39 %. Muun Suomen ja pääkaupunkiseudun palkankorotus on yhtä suuri. Taulukkopalkkojen lisäksi korotetaan työhönsidonnaisuuslisää, lauantaityökorvausta varastotyössä ja yötyölisää yötyön aikahyvityksen yhteydessä, osoitteettomien lähetysten erillisjakelun kappalekorvauksia sekä luottamusmies- ja työsuojeluvaltuutettujen palkkiota 0,39 %.

Muutosturva

Muutosturva toteutetaan Posti Oy:ssä ja Posti Kiinteistöt Oy:ssä jatkossa Uusi Polku-ohjelman pohjalta. Ohjelman tavoitteena on tukea työntekijöiden uudelleentyöllistymistä muutostilanteissa. Ohjelma käsitellään konsernineuvottelukunnassa. Sopimuskauden aikana Uusi Polku-ohjelmaan ei tehdä muutoksia, ellei siitä sovita erikseen konsernin neuvottelukunnassa.

Juhani Valo

Lähteet:
PAU:n tiedotteet, Iltalehti, Yle Uutiset, Ammattinetti

Koulutus ei ole kaupan, pysäyttäkää giljotiini

Meillä on hallitus, jolle mikään ei markkinoiden, talouden ja rahan ohella ei ole pyhää. Moraalittomat uusliberalistiset häikäilemättömät ihmiset ovat valtakunnan kirstun vartijoina. Leikkauksia ollaan valmiita tekemään ja niiden läpiviemiseksi ollaan valmiita valehtelemaan.

Sipilä antoi vaalilupauksenaan muuttaa poliittisen kulttuurin. Nyt tiedämme, mitä hän tarkoitti. Joka käänteessä hän on antanut tukensa hallituksessaan valehtelusta kiinni jääneille ministereille. Tämän ymmärtää, kun itse vaalien alla vaati veroeurojen vuotoa veroparatiiseihin tukittavaksi ja lupasi, ettei koulutukseste leikata.

Useat ministerit puoltavat verojen välttelyä. Sipilä on piilottanut omaisuutensa vakuutuskuoriin. Ministeri Anne Berner toimi pitkään yhtiön hallituksessa, jonka kotimaa on veroparatiisina tunnettu Luxemburg. Ministeri Lenita Toivakka perusti Belgiaan holdingyhtiöitä vältelläkseen veroja.

Tiistaina 1.12.-15 opiskelijat ja koulutusalan työntekijät järjestivät koulutuskapinan hallituksen koulutukseen suuntautuvia leikkauksia vastaan. Useissa kaupungeissa järjestettiin mielenosoitusmarsseja. Helsingissä vallattiin yliopisto. Helsingissä Suurtorin tilaisuudessa keskolaisten ammattiosaston (PAM) aktiivi ja varapuheenjohtaja Joonas Tuomivaara tervehti palvelutyöntekijöiden edustajana mielenosoittajia.

Kuva: Heikki Männikkö

Ministeri Sfubb ajaa armahduslakia veronkiertäjille ja valehtelee avoimesti kansalle asiassa, jossa omaisuuden piilottaminen esimerkiksi veroparatiiseihin halutaan tehdä entistäkin helpommaksi. Tänään valehtelu on hallituksessa arkipäivää myös vaalien jälkeen. Me emme äänestäneet tällaisen politiikan puolesta!

Politiikan kulttuuri on muuttunut. Demokratia on kuolemassa. Emme jouda pitämään hiljaista hetkeä demokratian muistolle, sillä hallituksen kuristaessa demokratian kuoliaaksi se synnyttää joukkovoiman, kansalaisten kokeman epäoikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden. Pyydän hallitusta. Erotkaa, ennen kuin joukkovoima on hallitsematon ja luo demokratialle uuden muodon.

Harjoittamanne tietoinen politiikka saa aikaan kuolemia. Hallituspuolueet tietävät, että tulotasostaan johtuen köyhimmät kuolevat tänään 15 vuotta rikkaita nuorempina. He perustelevat tekemiään kipeitä päätöksiä, sillä muuten EU tulee päättämään asioista puolestamme. He perustelevat leikkauksiaan köyhimmiltä siksi, että muuten joku muu tulee tekemään sen puolestamme.

Sipilä sanoo rahojen olevan loppu, mutta jemmaa rikkaiden rahat kansan ulottumattomiin. Samalla rikkaiden verovastuuta kevennetään ja kaikki hyvinvointiyhteiskunnan peruspilarit tuhotaan. Tarvitsemme solidaarisuutta kovemmin kuin vuosikymmeniin. Tarvitsemme toinen toisiamme turvataksemme elämän myös heikompiosaisille.

Keskolaisten ammattiosasto näkee opiskelijoiden ja palkkatyöläisten välillä solidaarisuuden monestakin syystä tärkeänä. Opintotuen leikkaukset pitkittävät opintoja, jolloin opiskelun ohella joudutaan työskentelemään yhä enemmän. Toisaalta opintotuen kasvattaminen lyhentäisi opintoaikoja ja vähentäisi opintojen ohella tehtäviä töitä. Väitetään, että opiskelijat haluavat osa-aikatöitä. Entä jos toimeentulo olisi muuten turvattu? Meidän tahtoa ohjataan poliittisin päätöksin. Tämä on tärkeää palvelualoilla, joilla työskentelee paljon pätkätyöläisiä. Pelkästään Helsingin yliopiston opiskelijat muodostavat 5% koko pääkaupunkiseudun kaupan alan työntekijöistä. Kun opiskelijoiden ei tarvitsisi tehdä nykyisessä määrin palkkatyötä opintojen rahoittamiseksi, palvelualoilla uraa tekevillä olisi paremmat edellytykset saada työstään elämiseen riittävä palkka. Heidän edunvalvonta ja työehdot paranisivat eikä olisi häviäjiä! Minulla on ilo kertoa, että PAM - keskolaisten ammattiosasto haastaa tänään 1.12.2015 koko ay-liikkeen ajamaan opiskelijoille korkeampaa opintotukea.

Voimme vaatia parempaa elämää kaikille. Se on velvollisuutemme. Voimme ottaa vallan käsiimme ja huolehtia, että jokainen saa osansa. Kukaan ei häviä, paitsi ne, joilla jo on niin paljon rahaa, etteivät tiedä, mitä sillä tekisivät. Kiitos! Kohti yleislakkoa!

Joonas Tuomivaara

Mallimaana Suomi voisi näyttää esimerkkiä

Viimeisen viidentoista vuoden aikana yritykset ovat saaneet erilaisia vero- ja maksuhelpotuksia yhteensä 7,2 miljardia euroa. Myös suurituloisten henkilöiden pääomatulojen verotus on tavattoman kevyttä. Todella suurituloisten verohelpotuksiksi voidaan laskea 6,0 miljardia euroa. Nämä vero- ja maksuhelpotukset eivät ole vaikuttaneet talouteen myönteisesti, sillä samaan aikaan työttömien määrä on kasvanut 340 tuhannella. Siksi verohelpotukset olisi purettava ja epäkohdat korjattava.

Sipilän SSS-hallituksen toimet ovat saaneet Suomen oloissa ihmiset liikkeelle ennen näkemättömällä tavalla. Ei väki enää usko siihen, että "kilpailuloikan" nimissä suunnitellut leikkaukset toisivat työpaikkoja ja kasvua. Se on nähty aiemmin. Kyse on voittojen kasvattamisesta ja osakekurssien pitämisestä kasvu-uralla.

Ennen vuotta 1991 erilaisten yritystukien, avointen ja piilotukien yhteismäärä (ilman maatalous- ja pankkitukia) liikkui vuosittain viiden miljardin euron molemmin puolin. Se on ajanoloon muuttunut itsestään selvyydeksi, ikään kuin asiaankuuluvaksi oikeudeksi. Niin näyttää käyvän myös sen jälkeen annettujen uusien tukien. Seurauksista piittaamatta kansan kustannuksella jatketaan rikkaiden ansiotonta rikastumista.

Kaudella 1991- 2013 yritysveroa on muutettu kuusi kertaa, 50 prosentista 24,5 prosenttiin. Julkisen talouden menetys on ollut huikea, esimerkiksi vuonna 2013 oli 4,9 miljardia euroa. Yritysveroa on alennettu ensinnäkin siksi, että se on kasvattanut nettovoittoa ja siksi yritys on ollut helpompi myydä ulkomaalaisille. Toiseksi siksi, että omistajien on jatkossakin saatava mahdollisimman suuret voitot riippumatta siitä maksetaanko ne suomalaisille tai ulkomaalaisille.

Työttömyys pahentunut yritysten maksuhelpotuksista huolimatta

Yritysveroasteen alentamisen lisäksi yrityksiltä on poistettu Kela-maksu, josta Kelan (valtion) menetys on noin 0,8 miljardia euroa. Samassa rytäkässä poistettiin myös varallisuusvero, josta valtio menetti noin 0,2 miljardia euroa. Se oli puhdasta voittoa kapitalistien taskuihin.

Näiden jälkeen pääministeri Jyrki Kataisen hallitus sanoi synnyttävänsä työpaikkoja alentamalla yritysveron 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Silloin selitettiin naamat punaisena, että yritysveron 960 miljoonan euron alennus piristää kansantaloutta. Valtionvarainministeri Jutta Urpilainen selitti, että sillä on myös työllisyyteen dynaaminen vaikutus.

Nyt nähdään, että kaikki kävi aivan toisin. Vaikka veronalennus oli (2013) ennakoitua suurempi, 1 288 miljoonaa euroa, talous ei piristynyt. Viimevuonna tuotanto oli pienempi kuin vuonna 2011, eikä työllisyydessä ei ole näkynyt mitään myönteistä, päinvastoin. Vaikka viime vuonna yritysvero laski, työttömien määrä kuitenkin kasvoi 20 prosenttia. Samalla yritysten verolahjat kasvoivat vuositasolla yhteensä 7,2 miljardiin euroon.

Yritystukien lisääminen pahentaa julkisen talouden tilannetta. Tuet ovat kasvaneet sellaisiin mittoihin, että hädänalainen julkinen talous voisi periä niitä takaisin täysin aiheettomina. Mutta ei, tehdään vanhaan tapaan. Sotumaksuista vähennetään 1,72 prosenttiyksikköä. Vuoden 2014 palkkojen perusteella yritysten sotumaksu pienenee yli 330 miljoonaa euroa. Lisäksi tulee Sipilän kaavailemat 3,3 %:in palkanalennukset 2,71 miljardia euroa.

Pääministeri Sipilä sanoo, että se on tuottavuusloikka, joka vauhdittaa vientiä. Sipilän loikkaa voi verrata vuoden 2014 kokonaistuotantoon, josta se on vain 0,6 %. Tuotantoon se ei vaikuta sitä eikä tätä, sillä EU:ssa ja läntisessä vapaakaupassa Suomen talous on periferiassa ja sementoitu hitaan kasvun alueeksi.

Näin kaudella 1990–2016 lahjat, voitot, kapitalisteille, nousevat 10,2 miljardiin euroon. Tarkemmin laskien se voi olla jopa 1,3 miljardia euroa suurempi. Eikä sekään riitä, sillä vain itse Piru tietää mitä vielä tulee, kun nyt jo puhutaan tavoitteesta 5+5+5 siis 15 %:sta.

Työtuntien määrä romahtanut

Yritysveron alennuksilla ja Kelamaksun poistamisella ei ole ollut mitään vaikutusta työllisyyteen. Päinvastoin. Sen salaamiseksi vuonna 1998 työllisyyden/työttömyyden tilastointi muutettiin Työvoimatutkimukseksi. Se on pelkkä kyselytutkimus. Sen tuloksia voidaan sovitella kulloistenkin tarpeiden mukaan. Siksi työllisyystilastoihin on ilmestynyt valtava määrä haamutunteja ja haamutyöllisiä. Todellisia uusia työpaikkoja ei ole syntynyt. On käynyt päinvastoin. Työ on koko ajan vähentynyt, vaikka työikäisten määrä on kasvanut 130 tuhannella.

Vuonna 1990 työttömiä oli 199 000. Sen jälkeen työtuntien (haamutunnit poistettu) määrä on vähentynyt 561,5 miljoonaa tuntia. Joten työttömien määrä kasvoi 318 100 työvuodella. Näin viimevuoden työttömyys oli 517 000 työvuotta, 18,3 prosenttia. Tilastoista voisi päätellä, että yritysveron alentaminen vain lisää työttömyyttä. Täytyy olla todella melkoinen luupää, jos uskoo yritysten sotumaksujen, palkkojen alentamisen, sairauspäivien ja lomien leikkaamisen parantavan työllisyyttä. Hyvällä syyllä voi odottaa täysin päinvastaista, työttömyyden kasvua.

Yritystuet ovat tuottaneet yrityksissä suuria voittoja. Ne on jaettu omistajille, yksityisille kapitalisteille. Niistä suuri osa menee ulkomaisille, mutta myös suomalaisten omistajien voitot valuvat sijoituksina ulkomaille. Niitä ei juurikaan investoida Suomeen. Siksi on perusteltua edellyttää, että jättimäiset tulot verotetaan tavalla, joka hyödyttää julkista taloutta eikä kasvata valtion budjetin alijäämää.

Verohelpotukset purettava, EU:sta ja eurosta irtauduttava

Yritysten voitot näkyvät myös suurituloisten henkilöiden järjettömän suurina tuloina. Kaikista tulonsaajista 96,6 prosenttia ansaitsi vähemmän kuin 6 250 euroa, keskimäärin vain 2025 euroa kuukaudessa. Loput 3,4 prosenttia tulonsaajista ansaitsivat sitä enemmän ilman ylärajaa. Heillä on varsin vaatimaton verokuorma. Suurin syy on pääomatulojen kevyt vero, tasavero. Kaiken lisäksi ne ovat tuloja, joita ei ole edes työllä hankittu.

Jos tämän pienen porukan kaikkia tuloja verotettaisiin samalla tavoin kuin palkkatuloja ja valtion nykyistä progressiota jyrkennettäisiin niin, että ylimmän tuloluokan käteen jäisi nettona 14 700 euroa kuukaudessa, olisi se edelleen 7,3 kertaa enemmän kuin tulonsaajien 96,6 prosentilla. Uudistus toisi yhteiskunnalle lisää verotuloja noin 6,0 miljardia euroa.

Yritysten ja yksityishenkilöiden vero- ja maksuhelpotukset ovat vaikuttaneet talouteen kielteisesti, kun työttömien määrä on lähes kaksinkertaistunut. Siksi ne on haitallisina ja aiheettomina purettava ja epäkohdat korjattava. Jos niin tehtäisiin, se vähentäisi julkisen talouden leikkaustarvetta, mutta vallitsevaa työttömyyden aiheuttamaa kurjuutta se ei korjaisi.

Suomelle ja koko Euroopalle ainoa mahdollisuus on, että EU ja euro puretaan ja irtaudutaan suurpääoman projektista, vapaakaupasta. Tarkoituksenmukaisella rajasuojalla, tulleilla, voidaan turvata mahdollisimman hyvä omavaraisuus ja työllisyys. Tässä eurooppalaisena mallimaana Suomi voisi näyttää esimerkkiä. Se voisi olla myös ensimmäinen askel tiellä tuotanto- ja finanssipääoman yksityisen omistuksen lakkauttamiseen.

Kai Kontturi

Guagua - joukkoliikennettä Kanarialla ja Helsingissä

Kävin 20.5–3.6.2015 Las Palmasissa (de Gran Canaria) tapaamassa eläkkeellä olevaa ystävääni, joka muutti 2014 syyskuussa Las Palmasiin. Hän karisti ajoissa Härmän pölyt jaloistaan Suomen tympeän ja tunkkaisen ilmapiirin vallitessa ja myöhemmin hallituSSSaatanoiden tehostaessa kansan kurjistamista.

Mikä guagua? Hauskalla sanalla on paljon merkityksiä, mutta meitä kiinnostaa, että se tarkoittaa autobussia Kanarian saarilla eli koirasaarilla sekä Kuubassa. On mielenkiintoista verrata pääkaupunkiseudun HSL tariffeja Las Palmasin (LP) kunnallisen guaguan tariffeihin. Aikuisen kertalippu eli yksi matka bussista ostettuna maksaa: LP 1,4 € sekä HSL kuntien sisäinen 3 € ja seutulippu 5 €. LP:n kahden matkan kortti maksaa 2,40 €.

Ostin 8,50 euroa maksavan 10 matkan kortin. Lippu työnnetään lukijaan, joka leimaa korttiin päivämäärän, kelloajan, montako matkaa on jäljellä ja bussilinjan numeron. Lukija antaa valomerkin, kun yksi matka on jäljellä. Käytössä on myös ladattava näyttökortti, jonka pienin lataus on 8,50 € (10 matkaa) ja suurin 50 €. Näyttökortilla on oma lukijanäyttö, joka näyttää vihreää ja tekstin adelante - eteenpäin, jos arvoa on riittävästi jäljellä.

HSL:n 30 vuorokauden aikuisen kuntien sisäinen kausilippu maksaa 49,50 € ja seutulippu 98,60 €. LP:n vastaava lippu 42 € oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta. Opiskelijan 80 matkan kuukausilippu maksaa 28 €. HSL:n 30 vuorokauden opiskelijan kuntien sisäinen kausilippu maksaa 24,80 € ja seutulippu 49,30 €.

LP:n eläkeläisten ilmainen lippu kelpaa 100 matkaan kuukaudessa. Kortin saa eläkeläinen tai vähintään 65-vuotias, jonka kuukausitulot eivät ylitä 780,90 €. HSL:n eläkeläislippu on monimutkaisempi. Kelan kansaneläkettä saavien alennus on 25 % ja täyttä tai osittaista takuueläkettä saavien alennus on 50 %. Kuukausilippu maksaa 37,10 € tai 24,80 €.

HSL-alueella vakituisesti asuvat sokeat, sotainvalidit ja rintamaveteraanit saavat maksuttoman matkakortin ja seudullisen matkustusoikeuden, jos he täyttävät tietyt ehdot. 7-16-vuotiaat lapset saavat 50 % alennuksen. LP:n tavallisen suurperheen jäsen saa 90 päiväksi 72 matkan lipun 20 € ja erikoissuurperheen jäsen 90 päiväksi 94 matkan lipun 20 €.

Matka 22 kilometrin päässä sijaitsevaan Terorin kylään maksoi 2,40 € ja takaisin 2,30 €. Johtuneeko ero siitä, että matkalla kylään on paljon nousua ja paluumatkalla alamäkeä? Las Palmassa on erotettu kokeellisesti autokaistoista polkupyörätiekaistoja, joita autoilijat vastustivat. Pyöräkaista on kapea ja mielestäni vaarallinen autokaistan osana. Joillain pyöräkaistoilla on värillinen päällyste. Paikoitellen on kaksi rinnakkaista pyöräkaistaa vastakkaisiin suuntiin. Siellä täällä on pyörätelineitä (Bybike), joista voi lainata pyöriä. Väkilukuun (lähes 400 000, esikaupunkeineen lähes 700 000) nähden ei pyöräilijöitä paljon näkynyt.

Lähteet: http://www.guaguas.com/ ja https://www.hsl.fi/ .

Hannu Kautto

Pyromaanista ei ole palomieheksi

Nyt pitäisi kaikkien Nato-kiimaisimpienkin tajuta, että sotaan valmistautumalla voi sotaan joutua! Rauhaa ei takaa USA:n ja NATO:n selän takana räksyttäminen ja pullistelu. Se lähentelee paperitiikerillä ratsastamista. Edelleen ovat liittoutumattomuus ja hyvät naapuruussuhteet sekä toimivat kauppasuhteet kansalaisten levollisen olon perusta.

Esimerkiksi Syyrian kapinalliset ovat saaneet nykyaikaiset ja Nato-yhteensopivat aseensa rapakon takaa – toki kiertoteitse, tietenkin. Lisänä ovat vielä tukikohtien puolus tuskilvet ja lupaukset riittävästä sotilaallisesta avusta kunnes homma on hoidettu.

Parasta aikaa aluetta tosin palautetaan kivikauteen varsin voimaperäisesti – kuten Ylenkin uutiset joka päivä kertovat. Samalla tosin menee kallista kalustoa - ja taitavatpa mennä lupauksetkin.

Vanhan kansan viisaus - ei pidä mennä kepillä tökkimään pesässään nukkuvaa karhua – näyttää pitävän yhä kutinsa.

Pauli Eskelinen

Hyvää Uutta vuotta Suomen työkansalle!

Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry.
Suomen Työväenpuolue rp.
EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry.
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry.
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry.
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry.
Hermannin Naiset ry.
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry.
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry.

Helsinki

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Paavo Heikkinen
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Harri Jalo
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Naapuri
Simo
Marja perheineen
Jaakko Ahvola
Pertti Leino
Leena Hietanen
Marja-Liisa Siira
Ville Rahikainen
Palstapuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
S. Jaakkola
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Taina Mäenpää
Ansu
Pörrö
Hannele Salava
Pekka Tiainen
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Larmo Lehtola

Espoo

Hannu Kautto
Katariina Nurminen
Pave & Elmeri
Arska
P. Laurila
Leipäpappi

Punapaita

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Ulla Hämäläinen
Juha Kärki
Hilja Pietiläinen
Unto Nikula
Marja-Liisa Nurminen

Tuusula

Esko Koivisto
Iida Koivisto
Esa Koivisto
Markku Nieminen

Porvoo

Anneli Suni
Matti Wahrman
Yrjö Nieminen
Kalevi Wahrman
Hannu Henttonen
Raimo Järvelä
Hannu Hämäläinen
Pertti Pitkänen
Pekka Kokkinen
Kaija Siippainen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Vera Wahrman
Aune Manelius
Tuukka Wahrman
Frank Larsson

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Reino Intovuori
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Mauri Rintala
Kirsi Ruohomäki
Elena Tuomaala
Eeva Eloranta
Risto Lajunen
Timo Turunen
Teuvo Hämäläinen
Jouko Luoto
Unto Sariomaa
Silja Mölkänen
Eila Nieminen
Raimo Paavola
Työtön osaston tukija
Osaston kannattaja

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Esa Haaristo
Timo Lehtimäki
Heikki Laaksonen
Raimo Lehtimäki

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Valkeakoski

Kai Huhtala

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Jussi Brander
Taavi Lintunen
Pentti Möttönen
Martti Satri
Risto Koivula

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm
Eila Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Vanha Seppä

Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Teuvo Vuorenpää

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto
Raimo Ruttonen

Vaasa

Henri Autero

Oulu

Paavo Junttila

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mikko Anttila
Hannu Kukkonen
Anita Salvén
Pekka Karijoki
Reijo Karttunen
Jorma Talikka
Riitta Vainionpää
Heikki Häkkinen
Pentti Katainen
Aune Jakola
Taina Tarvonen

Rauhan puolesta, Ei EU:lle, alas heikentävä SSS
T. Valot

Ollaan EU:ssa, vaihdetaan kirjainten paikkaa. UE = ulos EU:sta.
Esko Rintala
Uusikaupunki

Kaikille uusliberalistisen EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajilleen ja toimittajilleen hyvää uutta vuotta ja kirkastuvia talvipäiviä.
Kansan ääni

Irti uusliberalismista, Natosta ja Venäjä-pakotteista! Loppu leikkauspolitiikalle ja kansan kurjistamiselle! Fasismin ja rasismin uhka torjuttava päättäväisesti!
Tommi Lievemaa

Rahaliiton raskas taakka

Keskustan konkaripolitikko Paavo Väyrynen on viritellyt kansalaisaloitteen eurosta eroamiseksi. Tämä saa kysymään politiikan psykologian perään, kun ei juuri kukaan ”istuvista” poliitikoista ole yhtynyt aloitteeseen. Ilmeiseltä vaikuttaa, että tehdyn virheratakaisun rohkenee ani harva tunnustaa? Jopa tutkijoista Sixten Korkman on myöntänyt, että euro oli Suomelle virheratkaisu, vaikka hän itse oli euroon Suomea ajamassa. Harva tutkija sai ääntään kuuluviin Suomen liittyessä euroon ja ne jotka saivat edustivat koulukuntaisesti monetaristista vakauspolitiikkaa.

Tässä keskustelussa on ongelmallista se, että asiantunteva keskustelijoiden joukko on pieni, varsin rajallinen kansantalouden tietäjineen. Poliitikot yleensä edustavat keskustelussa ”matalaa auktoriteettia” kapeine tietämyksineen, mahdollisesti yritystaloudesta tai kotitaloudesta ideologisesti värittyneine mielipiteineen. Kansa, äänestäjäkunta on kuitenkin vielä kauempana kansantalouden peruskysymyksistä, joissa he nojaavat auktoriteettiuskossaan poliitikkoihin, jotka medianäkyvyytensä ansiosta tulevat olohuoneen sohvalle, viereen turvallisesti. ”Kansalaiskeskustelu” on aina ongelmallista, jos se elää pelkästään auktoriteettiuskon varassa.

Nobelisteista esim. Krugman ja Stigliz ovat jo vuosia sitten kyseenalaistaneet Suomen euro-osallisuuden, jopa yhteisvaluutan kokonaisuudessaan. Suomalaisista tutkijoista Korkmanin lisäksi arvostelijoihin on liittynyt tutkijoita eri aloilta mm. sosiaalitieteilijät Raija Julkunen ja Seija Ilmakunnas, oikeusoppineista Kaarlo ja Klaus Tuori, taloustieteilijöistä Jussi Ahokas ja Lauri Holappa sekä Joel Kaitila ja Antti Ronkainen. Kansantaloustiede on laaja joukko erillistieteitä, joista muodostuu kokonaisuus, jota hyvinvoinniksi nimitämme. Tämä tahtoo hämärtyä silloin kun yhteiskunnan malliksi poliitikoilla kelpaa yritystalous ideologisine sisältöineen, politiikan – hyvinvoinnin - alaa kaventaen.

Euron, yhteisvaluutan keskeinen ongelma on sen vientivetoisuuteen painottuminen, kotoisen kokonaiskysynnän vaikutusten sivuuttaminen. Poliittinen päätöksenteko on ikäänkuin ajettu yrityksiin ja elinkeinoelämän etujärjestöihin, joka on näkynyt niiden vaikutusvallan kasvuna meilläkin neljännesvuosisadan ajan siis ajan, jonka olemme lähentyneet yhdentyvää Eurooppaa ja sen raha- ja finanssipolitiikkaa samalla kaventaen ne pois omasta poliittisesta päätöksentekokentästä. Rahaliiton raskasta taakkaa on syytä suunnitelmallisesti lähteä purkamaan, tukea Väyrysen aloitetta olematta kepulainen ja hyväksyä eurosta, mahdollisesti EU:sta irtoaminen ilman kansanäänestystäkin.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.
Liljendal

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS

Yhteinen tehtävämme:
On murrettava pääoman ylivalta

Lauantaina 21.11. Kansan äänen järjestöjen Tiedotus ja yhteistyöseminaarissa käsiteltiin yhteisrintaman ja ulkopolitiikan kysymyksiä. Kuultiin neljä erilaista alustusta, joissa käsiteltiin työväen yhteisrintaman kehittämistä, maamme ulkopolitiikkaa ja suomalaisia paljon kiinnostavaa aihetta Krimin nykytilanteesta. Keskustelun perusteella Suomen ja maailman tilanne nähdään vaikeana ja jopa vaarallisena. Mutta toisaalta vaikeuksien keskellä nähtiin mahdollisuuksia poliittiselle selkiintymiselle ja yhteistoiminnan kehittymiselle. Julkaisemme tässä tiivistelmän kaikista alustuksista.

Sippo Kähmi: Kansalaisyhteiskunnan ajautumista "tuuliajolle" ei voi hyväksyä

Torien liike toimi v. 2011-2012 ja kehitti kasvavaa protestiliikettä. Nyt sen roolin otti joukkovoima-liike. Se sai kesällä kokoon yli 10 000 mielenosoittajaa. Tilanne on kehittynyt nopeasti sekä Euroopassa, että Suomessa. Kuukausittain on syntynyt uusi käänne prosessissa, joka alkoi SSS-hallituksen astuttua virkaansa. On vaadittu jopa kansainvälisiä sopimuksia polkevia esityksiä mm. pakkolakeja ja työajan pidentämistä jopa 100 tuntia vuodessa. Tämä kohdistuu työväenliikkeen ohella kaikkiin kansankerroksiin, sosiaaliturvaan, erilaisiin tulonsiirtoihin ja muihin järjestelmiin, joita ollaan leikkaamassa miljardikaupalla.

Taantumusvoimat toimivat hyvässä yhteistyössä SSS-hallituksessa. Olemme nähneet "Rajat kiinni" mielenosoituksia. Niissä on esiintynyt kansanedustajia ja europarlamentaarikkoja samoilla areenoilla avoimina natseina esiintyvien kanssa. On erikoinen tilanne, kun media ei huomioi hallituspuolueen kaveeraamista natsien kanssa. Työväenliikettä lyödään voimakkaasti. Siksikin yhteistoiminnan välttämättömyys nähdään monella taholla selkeämmin.

On syntynyt uudenlaisia verkostoja. Kesäkuussa Helsingissä nousi "Vain Kaksi Kättä" suurmielenosoitus varhaiskasvatuksen ammattiliittoaktiivien ja ruohonjuuritason aloitteesta. Mielenosoitusmarssi kiersi pikkuparlamentin ja kärki tuli kaivokadulla marssin loppupäätä vastaan. Työväenhenkinen tapahtuma kohdistui istuvaa hallitusta vastaan. Se oli uudenlaista toimintaa. Samalla viikolla oli lukiolaisten koulutusleikkauksia vastustava muutaman ihmisen aloitteesta lähtenyt mielenosoitus. He katsoivat, että lukiolaisiin ja ylioppilaisiin opetuksen leikkaukset kohdistuvat niin kovasti, että ei voida jäädä vain päältä katsomaan. Kansalaistorille kokoontui tuhansia ihmisiä ja Koiton laulu esitti "opi perusasiat." Samoihin aikoihin FB:ssä perustettiin "joukkovoima hallituspolitiikkaa vastaan", johon nopeassa aikataulussa liittyi tuhansia ihmisiä. Monista aiemmista fb-projekteista poiketen tämä onnistui. Siinä kaikupohja oli laaja sekä ihmisillä halu toimia. Suurmielenosoitukseen kokoontui 22.8. yli 10 000 osanottajaa.

Ay-kentällä SSS-hallituksen vastainen paine kasvoi. Johdon oli reagoitava, kun työpaikoilla alettiin liikehtiä ja järjestää ulosmarsseja. Keskusjärjestöjen STOP- mielenosoitukseen 18.9 osallistui jopa 30 000 taisteluhenkistä osanottajaa, mutta ay-johtajien puheet olivat sovittelevia ja sitä luokkaa, että "leikkauksia voidaan tehdä ja työväen oikeuksia rajoittaa, kunhan niistä sovitaan yhdessä." Hallitus ei ole linjaansa muuttanut. Ay-kentällä radikaali asenne jatkuu ja perustettiin mm. yleislakkotyöryhmä. Kriittinen ay-verkosto ja "mikki auki työryhmät" jatkavat toimintaansa. Eläkeläisten mielenosoitukseen 8.10. osallistui tuhansia eläkkeensaajia. Opiskelijat jatkavat toimintaansa ja valtasivat mm. yliopiston. Siellä esitettiin ajatus seisauttaa koulutuslaitokset korkeakoulutuksen leikkauksia vastaan.

Tavoitteena on, että jokainen uusi vaihe väen liikehdinnässä tuo siihen jotain uutta ja vahvistuu kokemus etenemisestä. Eläkeläisten asumistuen vähennyksen peruutus voidaan katsoa mielenosoitusten ansioiksi. Tavoitellaan solidaarisuutta siten, että jokaiselle kamppailulle saadaan tukea ulkopuolelta. Postin taistelu on tästä hyvä esimerkki AKT:n luvatessa antaa sille tukensa.

Tärkeänä tehtävänämme on nyt laajemman kansanrintaman voimistaminen. Lisäksi on tämän radikaalivasemmiston yhteistoiminnan kehittäminen. Neuvotteluyhteydet sielläkin ovat edenneet ja on toivottavaa, että keskustelut etenevät. Kolmantena haasteena on kampittaa fasistinen ja rasistinen liike, joka tuntuu viime aikoina voimistuneen. On huolestuttavaa, että avoimen rasistiset "Suomen Sisu" ja "Rajat kiinni" liike ovat järjestäneet massaesiintymisiä. Näiden fasismin vastaisten voimien kehitys tulee torjua alkuunsa.

Keskustelussa on ollut kansalaisjärjestöjen kriisikokous. Joukkovoimamielenosoituksessa oli jopa satoja kansalaisjärjestöjä, jotka allekirjoittivat leikkauspolitiikan vastaisen kannanoton. Tulisi koota näitä järjestöjä kehittelemään yhteistä tavoitetta. Kaikki kansalaisyhteiskunnan toimijat tuntuvat ymmärtävän, että tämä leikkauspolitiikka on "hanurista". Koska yhteiskunta kuitenkin on menossa siihen suuntaan, niin voiko tällaista hyväksyä?

Heikki Männikkö: Uusliberalismista on otettava niskalenkki

Yhteisrintamapolitiikkaa tulee tarkastella suhteessa työväenluokan pitkäaikaiseen taistelukokemukseen. Puhutaan Marxin merkityksen kasvusta ja Pääoman uudesta tulemisesta. Syynä tähän näkisin, että Marxin aikana kapitalismi toimi täysin markkinoiden ehdoilla. Olemme jälleen samassa tilanteessa. Uusliberalistinen yhteiskunta toimii tänäänkin täysin markkinaehtoisesti. Siksi "Pääoma" on tänään helppo kohdata uudelleen. Pääoman avulla kuitenkin vain ymmärrämme, mitä kapitalismissa tapahtuu, mutta se ei suoraan sano, miten nykytilanteessa tulee toimia. Marx ja Engels ymmärsivät tämän. Kehittäessään teoriaa, he osallistuivat samanaikaisesti työväenliikkeen toimintaan ja kehittivät toimintataktiikkaa.

Marxin ensimmäisiä teoksia oli Filosofian kurjuus. Siinä hän tieteellistä yhteiskuntateoriaa kehittäen hyökkäsi Proudhonin pikkuporvarillisia teorioita vastaan. Myös Leninin varhainen teos "Mitä ovat kansan ystävät ja miten he taistelevat sosialidemokraatteja vastaan" suuntautui pikkuporvarillista "Kansan ystävät" liikettä vastaan. Kapitalismin vastainen luokkataistelu vaati osoittamaan, että tällaisilla anarkistisilla luokkasovintoa kapitalistien kanssa hakevilla liikkeillä, ei ollut tulevaisuutta. Vesa Oittinen palasi Marxin Proudhonin vastaiseen kritiikkiin v. 2013 Pääomaseminaarissa ja esitti, ettei se kuulu vain 1800 luvulle. Hän viittasi kanadalaiseen Marx-tutkijaan Marcello Mustoon, joka totesi, että "olemme tänään samanlaisessa tilanteessa kuin 1840-luvulla." Tänään kuten 1840-luvulla työväenliike on heikko. Tällaisessa tilanteessa varsinkin nuoret, joille ei ole kertynyt yhteiskunnallista kokemusta ja tietoa, etsivät helppoja ratkaisuja yhteiskuntakehityksen ongelmiin ja pikkuporvarilliset ideologiat syntyvät uudelleen.

Tänään monet "unohtavat" eletyn sosialismin ja vetävät suoran linjan Pääomasta nykypäivään. Venäjän vallankumous oli kuitenkin osoitus taitavasta yhteistoiminnasta. Vallankumouskehityksen pysähtyessä Euroopassa, korjattiin taktiikkaa ja otettiin tavoitteeksi kehittää Neuvostoliitto sosialismin sillanpää-asemaksi. Tämä heijastui Suomessa sosialistisen työväenpuolueen ja myöhemmin SKDL:n toimintana. Yhteisrintamataktiikan kehityksessä merkittävä vaihe oli Kominternin linjaus v. 1935 fasisminvastaisesta yhteisrintamasta. Katsottiin, että ensisijainen tehtävä oli työ nousevaa fasismia vastaan. Se oli ensimmäinen yritys kehittää laaja demokraattinen yhteisrintama. Tällä luotiin pohja sodanjälkeisten kansandemokratioiden ja työväenliikkeen toiminnalle.

Sodan jälkeen kommunististen ja työväenpuolueiden päälinjaksi asetettiin monopolien vastaisen yhteisrintaman kehittäminen. Sosialistiset maat omasivat silloin poliittista voimaa, jonka johdosta kapitalistit joutuivat perääntymään. Kehitettiin hyvinvointiyhteiskuntaa, kehitysmaat saivat vapautensa ja sosialistiset maat etenivät kehityksessään. Tänään tämän vaiheen rauettua, elämme uuden imperialismin vaihetta, jossa meiltä peruutetaan silloisia saavutuksia. Monet näkevät nykyisen tilanteen sosialismin ja silloisen taktiikkamme epäonnistumisena. Tähän käsitykseen ei tule yhtyä. Sosialismin väliaikainen perääntyminen ei johtunut pelkästään Neuvostoliiton tai kansainvälisen työväenliikkeen virheistä. On muistettava, mitä Marx sanoi: "Mikään yhteiskuntamuoto ei häviä ennen kuin kaikki sen puitteisiin mahtuvat tuotantovoimat ovat kehittyneet, eikä uusia tuotantosuhteita tule tilalle, ennen kuin niiden aineelliset olemassaolon ehdot ovat varttuneet vanhan yhteiskunnan sylissä." Kapitalismilla oli käytössään reservejä, joihin sosialistisen maailmanjärjestelmän oli vaikea vastata nimittäin tietojenkäsittelyn soveltaminen tuotantoon ja globalisaatio. Siirrettiin pääomia ja tuotantoa kolmansiin maihin, joista saatiin halpaa työvoimaa ja markkina-alueita. Sosialismin oli vaikea sopeutua näin nopeaan tavaratuotantoon. Syntyneeseen tilanteeseen reagoitiin tekemällä virheitä. Ulospäin näytti siltä, että sosialismin hajoaminen aiheutui sen virheistä.

Tänään "perinteinen työväenliike on mukautunut uusliberalistiseen EU-suuntaukseen". Suomessa SDP ja Vasemmistoliitto eivät uskaltautuneet vastustamaan uusoikeistolaista politiikkaa pelätessään joutuvansa "napit vastakkain" EU-herrojen kanssa. Varmistaakseen työväenliikkeen hyvinä aikoina hankkimiaan asemia, ne asettuivat "peesaamaan" uusoikeistolaista politiikkaa. Tällä hetkellä eletään kärjistyvien vastakkainasettelujen aikaa. Esimerkkinä Sipilän "kilpailuloikka", jonka ei ajatellakaan synnyttävän työpaikkoja. Se on väline lisätä pääomapiirien voittoja, joilla pidetään osakekurssit nousujohteisella uralla. Voittojen kasvu tulee ihmisten elintason leikkaamisesta. Tämä ei kapitalisteille "pitkässä juoksussa" riitä, vaan he vaativat yhä enemmän. Myöskin uusliberalistien suunnitelmat maailman uudelleenjaosta voidaan torjua vain työkansan globaalilla yhteistyöllä. Yhteisrintamataktiikalle on vaikea löytää vaihtoehtoista taistelumuotoa.

Vuosisatojen kokemus on osoittanut yhteisen tavoitteeme. Tulee murtaa suuren pääoman ylivalta. Kapitalisti ei kuitenkaan vapaaehtoisesti luovuta valtaansa, vaan kyetessään synnyttää uuden imperialismin aina uudelleen, ellei siitä lopullisesti oteta niskalenkkiä. Siksi kansanvalta turvataan vain ohjaamalla kehitys sosialistiselle kehitysuralle. Demokraattinen rintamapolitiikka on pitkässä juoksussa työkalu siirtyä kansanvaltaan.

Leena Hietanen: Krim on mielenkiintoinen paikka. Suosittelen lämpimästi sitä teille.

Vasemmiston romahtaessa Suomessa romahtivat myös monet kulttuurijärjestöt, Rauhanpuolustajat, Suomi-Venäjä-Seura ym. Niiden toimintaa dominoi antikommunistinen Venäjä-vihamielisyys. On mahdoton löytää lehteä, joka kirjoittaa Krimistä, ellei mainita "Krimin miehitys". Suomalainen lehdistö on liittoutunut Nato-sidonnaisten piirien kanssa.

Krim on toimittajalle "tulinen kuuma peruna". Minä olen Krimillä viihtynyt. Olen haastatellut nuoria, joiden vanhemmat olivat tyypillisesti eri neuvostotasavalloista. Heistä löytyy aitoja venäläispatriootteja. Se kertoo jotain Neuvostoliitosta. Nämä "patriootit" sanovat että "Venäjä toi järjestyksen Krimille" tai "laillisuus tuli Krimille Venäjän mukana." Tämä antaa aidon kuvan, että Krim on monikulttuurinen, venäläinen ja samalla neuvostoliittolainen alue. Minulle Krim oli nostalginen kokemus palauttaen mieleen, millainen Viro oli 90-luvun alussa.

Siellä on vaikea löytää ihmistä, joka puhuisi hyvää Ukrainasta. He syyttävät kaikesta Ukrainaa. Juttelin erään elokuvatuottajan kanssa, joka totesi: "Kauheaa, että täällä oli niin hieno elokuvastudio ja nyt se on ihan palasina. Ukraina tuhosi kaiken." Kaikki ei ole tietenkään ihan totta. Kyllä Ukraina sinne jonkin ver-

Jatkuu sivulle 13

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 3

KTP:n 10:nnessä edustajakokouksessa hyväksyttiin asiakirja "Sosialismin ja kommunistisen liikkeen vaikeuksien syistä". Marxin mukaan tarkoitus ei ole selittää maailmaa, vaan muuttaa sitä. Myös KTP:n piirissä teoreettista työtä tehtiin siksi, että kehitettäisiin teoriaa käytännön työtä varten. Suunnitelmat hukkuivat ensimmäiseen karikkoon.

Vaatimukset kommunistien järjestäytymiseksi kasvoivat

Puolueen marxismi-leninismille uskollinen kenttäväki alkoi selväsanaisesti vaatia heti 20. edustajakokouksen jälkeen kommunistien toiminnan organisoimista maassamme. Voitiin arvioida, että vuosien 1984 - 85 jälkeen, jolloin pidettiin puolueen 20. ja 20. ylimääräinen edustajakokous, puolueella ei ollut enää aatteellista, poliittista ja järjestöllistä taistelulinjaa. Oli ainoastaan jäljellä puolueen nimi SKP, johon ns. yhtenäisyysvoimat takertuivat. Tässäkin vaiheessa, kun hajotus oli peruuttamatonta, kieltäytyi Tiedonantaja-liikkeen johto aloittamasta valmisteluja kommunistien yhtenäisen aatteellisen ja järjestöllisen toiminnan järjestämiseksi. Vaatimukset uuden marxilais-leniniläisen kommunistisen puolueen perustamisesta voimistuivat. Vaadittiin kommunisteille uutta valtakunnallisesti keskitettyä johtoa. Tämän keskustelun tuloksena joutui syksyllä 1985 perustettu SKP:n järjestöjen toimikunta kutsumaan koolle SKP:n järjestöjen edustajien kokouksen Tampereelle 26.4.1986. Tähän mennessä oli käynyt selväksi, että puolueen enemmistö tulee viemään hajotuksen loppuun.

Tampereen kokousta hallitsivat "yhtenäisyysvoimat" ja Gorbatshovin henki.

Tampereen kokousta hallitsivat kuitenkin "yhtenäisyysvoimien" keskustelu ja vaatimukset SKP:n teknisestä yhtenäisyydestä. Tärkeänä pidettiin, että "SKP:n nimi ja perinteet eivät joudu hajottajien käsiin". Näiden tavoitteiden reaalisuudesta ja yhtenäisestä ideologisesta perustasta ei puhuttu mitään. Ei haluttu nähdä, että puolueen organisaatio oli joutunut lopullisesti hajottajien ja kirveslinjalaisten käsiin. Kokous osoitti suurta kykenemättömyyttä suorittaa oikea tilannearvio ja määritellä sitä aiheutuvat tehtävät. Kaiken kaikkiaan meidän on nähtävä, että Tampereen kokoukseen tultaessa SKP:n järjestöjen toimikunnan työtä dominoivat kolmaslinjalaisuus ja gorbatshovilainen ajattelu. Kysymystä puolueen ideologisesta linjasta ja marxilais- leniniläisestä perustasta ei asetettu keskeisten kysymysten joukkoon. Jopa SKP:n Uudenmaan piirijärjestö, jonka piirisihteeriksi vähän aiemmin Markus Kainulaisen tilalle oli valittu Kalervo Ilmanen, "veti länget kaulaansa" ja luopui ennen Tampereen kokousta valmistellusta esityksestä uuden puolueen perustamiseksi.

Tampereen kokous päätti jatkaa kommunistien toimintaa SKP:n sisäisenä rinnakkaisorganisaationa, joka myöhemmin nimitettiin SKP(y):ksi. Tilanteessa, jossa olisi pitänyt suuntautua joukkotyön ja puoluetoiminnan kehittämiseen ja päästä ulos vuosia kestäneestä pattitilanteesta, jäätiin edelleen jatkamaan sisäistä taistelua. Päätöstä olla järjestäytymättä marxilais- leniniläiseksi puolueeksi edesauttoi ennen Tampereen kokousta tapahtunut vaalipuolueen, DEVA:n perustaminen. Tähän vaikutti myös tiedonantajaliikkeen sitoutuminen tässä vaiheessa tiukasti Gorbatshoviin. Muutosta kommunistien linjaan ei tuonut keväällä 1987 Espoossa pidetty SKP(y):n 21. edustajakokous, vaan Tampereen kokouksen linja vahvistettiin.

Kommunistinen Työväenpuolue 10-vuotias

Kommunistisen Työväenpuolueen 10. edustajakokous pidettiin 23 - 24.5. Hiekkaharjun ammattikoululla Vantaalla. Puolue perustettiin kymmenen vuotta aiemmin samassa paikassa. Menneet kymmenen vuotta kapitalismin vastaisessa taistelussa ovat luoneet yhteyden Suomen työväenluokkaan ja kommunistisiin puolueisiin maapallon eri puolille. Toimintansa suunnan KTP on ammentanut marxilais-leniniläisen yhteiskuntateorian perustalta.

Puolueen edustajakokoukset ovat hyväksyneet monia asiakirjoja, jotka ovat toimintaohjeena puolueelle, mutta samalla niissä osoitetaan työväenluokalle sen tärkeä merkitys yhteiskunnassa, yhteiskuntaa muuttavana luokkana.

Pidetty 10. edustajakokous hyväksyi asiakirjan "Irti nykyisestä talouspolitiikasta", joka on kommunistien esitys toisenlaisesta yhteiskuntapolitiikasta vaihtoehdoksi EU-politiikalle, jolla Suomessa pienituloisia ja köyhiä nyt kuritetaan.

Asiakirja "Sosialismin ja kommunistisen liikkeen vaikeuksien syistä", arvioi niitä syitä joiden johdosta Neuvostoliitto ja muut sosialistiset maat siirtyivät kapitalismiin johtavalle tielle. Asiakirja on sisällöltään merkittävä kommunisteille arvioitaessa tulevan toiminnan muotoja. Edustajakokous hyväksyi myöskin kannanotot "Kommunistien toimintaa Suomessa 80 vuotta", "EMU ratkaisu kurjistaa

Kokouksen avaus Hannu Harju.

Sisältö:
sivu 1: *Muutos nytkähti eteenpäin
sivu 2: *Vasemmistoliiton ja SKP:n puoluekokoukset
sivu 3: *Max Jacobson ja dialektiikka
sivu 4: *Marxilainen talousteoria ei ole teknologianvastaista *Tammisaaren muistomerkillä 7.6.-98

SKP:n toiminta lopetettiin 22. edustajakokouksessa

Puolueen lopullista lopettamista ennakoi -89 keväällä pidetty vasemmistofoorumi, johon osallistui yleisvasemmistoa, "yhtenäisyysvoimia" ja "kirveslinjalaisia". Siellä päätettiin perustaa Vasemmistoliitto, joka korvasi kommunistisen puolueen. Vasemmistoliiton perustamiselle ja SKP:n lakkauttamiselle liputtivat kaikki alkuvuodesta -90 SKP:n 22. edustajakokouksessa ja samalla lopettamiskokouksessa mukana olleet puoluejärjestöt. Kun lopettamiskokouksessa eräät toverit vielä puhuivat yhtenäisyyden puolesta, oli tämä lähinnä katsottava hurskasteluksi. SKP:n kohtalo oli jo sinetöity vuosia aikaisemmin. Myöskään ne, jotka lopettamiskokouksessa puhuivat yhtenäisyyden ja puolueen säilyttämisen puolesta, eivät esittäneet puolueelle enää marxilais-leniniläistä perustaa. Osaltaan se osoittaa, että he todellisuudessa myöntyivät SKP:n lopettamiseen.

Vasemmistoliitto perustettiin keväällä 1990. Siitä tuli yleisvasemmistolainen järjestö, joka luopui työväenluokan aatemaailmasta ja jonka toiminnalle ei löydy mitään määriteltyä luokkaperustaa. Sen tulevaisuuden ennuste oli huono, koska ilman poliittista, ideologista perustaa se joutuu alituiseen keskusteluun poliittisen olemassaolonsa oikeutuksesta sosialidemokraatteihin nähden. Siksi sen on edelleenkin vaikea löytää sellaista normaalia tilaa, jossa se voisi paneutua oman linjansa kehittämiseen.

KTP:n perustaminen

Kolmaslinjalaisen toiminnan vuoksi tilanne kommunistien keskuudessa vaikeutui. Tiedonantajan ideologista sisältöä madallettiin. Kommunistien toimintaohjeet näkyivät lehden palstoilla hyvin heikosti, jos ollenkaan. "Yhtenäisyystunnukset", joista muodostui SKP (y):n linja, auttoivat lähinnä normaalin puoluetyön likvidointia. Kaikki tiedot kommunistisen liikkeen kehityksestä vuosien 87-88 vaiheeseen mennessä osoittivat, että kommunistien itsenäinen toiminta aiottiin lopettaa. Tiedonantajaliikkeen enemmistö oli kuitenkin sidoksissa Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen (NKP) ohjaukseen, eikä kyennyt tekemään minkäänlaista ratkaisua edes siinä vaiheessa, kun SKP ja SKDL hajotettiin. NKP:n ideologisen kurssin ajauduttua aivan selkeästi sivuraiteelle Tiedonantajaliikkeen johto ei vieläkään kyennyt näkemään tilannetta selvästi, vaan seurasi orjallisesti NKP:n ja Gorbatshovin linjaa.

Silloin luokkakantaiset kommunistit kokoontuivat vuoden 1987-lopulla Matinkylään, jossa tehtiin arvio tilanteesta. Todettiin, että ainoa keino turvata kommunistisen puoluetoiminnan jatkuvuus Suomessa, on aloittaa valmistelu puolueen perustamiseksi. Päätettiin perustaa Kommunistien keskusneuvosto, jonka tehtäväksi annettiin organisoida vuoden 1988 alusta kommunistisen lehden, Työkansan Sanomien ilmestyminen. Samalla päätettiin, että keskusneuvosto järjestää vuoden 1988 alkupuoliskolla kokouksen, joka päättää kommunistien toiminnan järjestämisestä Suomessa. Päätösten mukaan Työkansan Sanomat alkoi ilmestyä vuoden 1988 alusta ja Rauhan- ja Sosialismin puolesta - Kommunistinen Työväenpuolue perustettiin vuoden 1988 keväällä.

KTP:n silloisista periaatteista

KTP:n piirissä suuntauduttiin arvioimaan puolueen asemaa ja paikkaa uudessa tilanteessa. Puolue määriteltiin työväenluokan puolueeksi, joka puolustaa työväenluokan ja sen liittolaisten asemaa. Puolueen ideologiseksi perustaksi määriteltiin Marxin, Engelsin ja Leninin löytämä tieteellinen yhteiskuntakäsitys marxismi- leninismi. Yhteiskuntakehityksen keskeiseksi tekijäksi nähtiin edelleen työväenluokan ja kapitalistiluokan välinen luokkataistelu. Aikakauden luonne määriteltiin kaikista kommunistisen ja työväenliikkeen vaikeuksista huolimatta kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakaudeksi, sen vaiheeksi, jossa työväenluokka järjestäytyy uudelleen. KTP:n ohjelmallisissa asiakirjoissa selvitettiin hyvinkin selkeästi liittolaispolitiikan välttämättömyys ja periaatteet, miten demokraattisista uudistuksista voidaan siirtyä sosialistiselle kehitysuralle. Kommunistisen liikkeen ja sosialismin vaikeuksien syitä arvioitiin perusteellisesti. EU:n vastaisesta taistelusta KTP:n piirissä esitettiin arvio, jonka mukaan EU on monetaristisen ja uusoikeistolaisen politiikan synonyymi. Sen mukaisesti EU:n vastustajien tulisi olla uusoikeistolaisen politiikan vastaisen kansanrintaman ytimenä, koska EU:n kumoaminen vastaavasti on sama asia, kuin EU:n toteuttaman yhteiskunta- ja talouspolitiikan kumoaminen. Merkittävä oli KTP:n toimittama aineisto "Luentoja marxilaisesta filosofiasta", koska se oli yritys selventää dialektisen materialismin maailmankatsomusta siinä vaiheessa, kun Neuvostoliitossa filosofian tutkimus loppui. Kokonaisuutena KTP:n ohjelmalliset asiakirjat olivat osoitus siitä, että puolueen piirissä paneuduttiin aikamme yhteiskuntakehityksen marxilais- leniniläiseen arvioon. KTP:n tuottamista asiakirjoista voisi mainita mm. seuraavat asiakirjat: Ympäristöasiakirja, "Ympäristö ja yhteiskunta" (1994); Yhteistyöasiakirja, "Työkansan yhteistyöllä yhteiskuntapolitiikan muutokseen" (1997); "75 vuotta kommunistien toimintaa Suomessa" (1998); "Kommunistisen- ja työväenliikkeen vaikeuksien syistä" (11.ed.kok.);; "Yhteistyön periaatteet käytäntöön" (1999); Työväenluokka 2000, "Työväenluokan merkitys ja asema sekä luokkataistelu tänään" (2001)

Ongelmat kasaantuivat myös KTP:n sisällä

Kommunistinen Työväenpuolue kykeni toimittamaan oikeansuuntaisia kommunistisen- ja työväenliikkeen teoreettiseen ja luokkataisteluperinteeseen tukeutuvia arvioita. Niissä arvioitiin työväenluokan kannalta maailmassa tapahtuvaa yhteiskunnallista ja tieteellistä muutosta. Samalla kehitettiin työväenluokan luokkataistelun taktiikkaa.

KTP hyväksyi asiakirjoissaan syvällisesti yhteisrintamapolitiikan strategian, joka lähti siitä, että marxilais- leniniläinen puolue toimii itsenäisenä ja kehittyy tieteellisesti organisaationa, joka kykenee arvioimaan yhteiskunnallisen tilanteen oikein ja toiminnassaan järjestää työtä kansalais- ja joukkoliikkeissä.

KTP:n ohjelmassa (1996) todettiin mm. kohdassa "Yhteistyöpolitiikan kehittäminen" seuraavasti: "Vaihtoehtoisen yhteiskuntapolitiikan toteuttamiseksi on välttämätöntä työtätekevien väestökerrosten yhteistyö. Tämän vuoksi kommunistit pyrkivät ns. demokraattisen rintaman rakentamiseen, jolla tarkoitetaan erilaisten edistyksellisten voimien yhteistyötä saman päämäärän hyväksi. Rintamapolitiikkaa on perinteisesti kehitetty mm. äärioikeistolaisuutta, fasismia, rotusortoa, sotaa, sekä ylikansallisten monopolien integraatiopolitiikkaa vastaan, luonnon, ympäristön, eläinten ja rauhan puolesta. Tällaisen toiminnan sisältönä on aina toimiminen monopolipääoman valtaa vastaan työtätekevän kansan puolesta. Sitä tulee kehittää myös jokapäiväisen aineellisen hyvinvoinnin turvaamiseksi". Edelleen ohjelmassa todettiin kohdassa "Liittolaispolitiikan periaatteet": "Yhteistyöpolitiikka ei koskaan saa merkitä siihen osallistuvien yhteiskunnallisten voimien ja tahojen itsenäisyyden menettämistä. Tätä periaatetta on sovellettava kaikkiin osapuoliin nähden. Liittolaispolitiikan toteuttaminen ei merkitse kommunisteille luopumista omasta ideologisesta työstä, eikä strategisesta päätehtävästä, sosialistisen yhteiskunnan rakentamisesta. Päinvastoin liittolaispolitiikka on osa tätä työtä".

Tilanne KTP:ssa muuttui kuitenkin hyvin nopeasti. Siinä vaiheessa, kun alkuvuonna 2002 avautui reaalinen mahdollisuus monopolien ja EU-politiikan vastaisen yhteisrintaman kehittämiseen, osoittautui että puolueen järjestökentässä ei ollut alkuunkaan valmiuksia, tietoa eikä uskallusta tällaiseen taktiseen askeleeseen. Ei myöskään ymmärretty mitään puolueen omista hyväksytyistä asiakirjoista. Suurelle osalle jäsenistöä ne olivat vain näyttäneet paperilla hyviltä, mutta niiden todellista sisältöä ei ymmärretty eikä tunnettu. Ei tunnettu kommunistisen ja työväenliikkeen vuosisataisia taistelukokemusta eikä esimerkiksi sitä, mitä Lenin kirjoitti jo v. 1916 kirjeessään Kievskille: ""Kapitalismia ja imperialismia ei voida kukistaa millään, ei "ideaalisimmallakaan" demokraattisilla uudistuksilla, se voidaan tehdä ainoastaan taloudellisen kumouksen avulla, mutta proletariaatti, jota ei ole kasvatettu taistelussa demokratian puolesta, ei kykene suorittamaan taloudellista kumousta.""

KTP ajautui umpikujaan

KTP:n hajoamisen perussyynä oli pidettävä sitä, että keskusneuvoston enemmistö ei uskaltautunut toteuttamaan puolueensa ohjelmallisissa asiakirjoissa mainittua tärkeintä taktista tehtävää: suurpääoman vastaisen demokraattisen yhteisrintaman rakentamista. Erimielisyydet kommunistien taktisen tavoitteen, monopolien vastaisen yhteisrintaman kehittämisestä johtivat vuoden 2002 alkupuolella KTP:n maaliskuun keskusneuvoston kokouksessa puolueen lehden, Työkansan Sanomien, päätoimittajan ja puolueen pääsihteerin erottamiseen tehtävistään. Myöhemmin toukokuussa puolueen Helsingin piirijärjestö ja kaksi sen perusosastoa erotettiin samasta syystä puolueesta. Tämä johti siihen, että lähes puolet aikaisemmista keskusneuvoston jäsenistä joutui jättämään paikkansa. Kaikki runsaat 10 vuoden työ puolueen asiakirjojen ja ohjelmien parissa heitettiin romukoppaan.

Vahingollisin seuraus oli kuitenkin, että näiden tapahtumien kautta KTP menetti mahdollisuutensa ottaa haltuunsa se tehtävä, joka kommunisteille historiallisesti asettuu. Kielteinen päätös rintamapolitiikan kehittämisestä "kipsasi" KTP:n tulevan kehityksen, sillä oli selvää, että KTP:n piirissä ei tämän jälkeen voitu tehdä aloitetta monopolienvastaisen liittolaispolitiikan kehittämisestä ja siitä käytävän keskustelun avaamisesta. **(KÄ/KL)**

Krimin kyläjuhlissa tanssitaan taas

Krimin monet etniset vähemmistöt opettelevat uudelleen kansojen ystävyyttä Venäjän johdolla. Ryhmä Krimin virolaisia odottaa bussia Simferopolissa, Krimin pääkaupungissa lokakuisena lauantaiaamuna. Matkan kohde on pohjoisessa Krimin aroilla sadan kilometrin päässä oleva Gvardeiskajan kylä. Sata vuotta sitten virolaiset maahanmuuttajat pitivät kylässä ensimmäiset laulujuhlat. Tapahtuman kunniaksi kylässä avataan muistomerkki. Rahaa juhlien järjestämiseen Krimin virolaisten seura sai Krimin aluehallinnolta. „Tällaista ei tapahtunut koskaan Ukrainan aikana", Krimin virolaisten seuran puheenjohtaja Olga Skripchenko toteaa.

Kuva: Leena Hietanen

Gvardeiskajan kylässä avattiin muistomerkki virolaisten laulujuhlien 100-vuotisjuhlan kunniaksi.

Syrjässä suojassa

Krimillä on pieni virolainen vähemmistö, 400-500 virolaista, jotka ovat muuttaneet Krimille 150 vuotta sitten tsaarin Venäjän aikana. Eniten virolaisia on Krasnodarkan kylässä. Neljännen polven virolainen Meeri Nikolskaja katsoo, ettei huonoa ilman hyvää. „Krasnodarkan eristyneisyydestä johtuen kylä säilyi hyvin. Kylään ei tullut rautatietä eikä maantietä. Ihmisiltä puuttui passi vielä 50-luvulla", hän sanoo. Krasnodarkan kylässä on Sadovaja-katu, jonka varrella on vielä sata vuotta vanhoja virolaisten rakentamia taloja. Samoille seuduille muutti aikoinaan saksalaisia, kreikkalaisia ja tsekkejä. Nyt virolainen kylä tyhjenee ja tilalle muuttaa krimintataareja. Kylän piti hengissä pitkään vauras viinirypäleitä viiniteollisuudelle kasvattava kolhoosi. Sen maat jaettiin Ukrainan aikana siten, että jokainen perhe sai 5 hehtaaria maata jokaista maata viljelevää perheenjäsentä kohden. Maanviljelijä Valentin Sahzberg on virolaisen isän poika, mutta puhuu enää vaivoin viroa. Hänen neljä lastaan ovat venäläistyneet. Maanomistusolot ovat jatkuneet vakaina myös Venäjän aikana. "Ongelmana meillä on kuiva kesä. Vettä ei ole", Sahzberg valittaa. Vesipula Krimillä ei johdu pelkästään ilmastosta. Ukraina on sulkenut makean veden kanavat Krimille.

Eläkkeet paranivat

Krimillä syntynyt Rita Kadilkina (76) puhuu vielä hyvää viroa. Hän kehuu Venäjän olojaan. Hän saa eläkettä 8000 ruplaa kuukaudessa (120 euroa). Se riittää mainiosti elämiseen. Hän hankki juuri uudet silmälasit. „Yksityislääkäriltä. En jaksanut jonottaa terveyskeskuksessa", hän kertoo. Ritalla on pitkä työura entisessä kolhoosissa, jossa hän kasvatti viinirypäleitä, toimi postineitinä ja lastenhoitajana. Kadilkina korostaa, etteivät paikalliset virolaiset ole Stalinin vainoamia, kyyditettyjä virolaisia. „Ei me täällä puhuta pahaa venäläisistä", hän naurahtaa.

Rita Kadilkina pitää huolta Krasnodarkassa sijaitsevasta virolaisten museosta. Museon kohtalo on tällä hetkellä auki, sillä Ukrainan aikana eräs paikallinen virolainen onnistui yksityistämään kiinteistön. Olga Skripchenko sanoo talon omistussuhteiden olevan Krimin virolaisten suurin murhe. "Olemme saaneet talon käyttöömme omistajan lähdettyä Lontooseen, mutta haluamme museon kokonaan takaisin itsellemme", hän sanoo.

Koulussa viron kieltä

Krimin virolaiset viettävät joka vuosi virolaisen kulttuurin päivät ja joulujuhlan yhdessä. Vielä Ukrainan aikana heidän luonaan kävi vierailta Virosta. Aleksandrovkan koulussa Krasnodarkassa oli jopa kymmenen vuoden ajan viron kielen opettaja. EU-sanktioiden takia Viron valtio ei enää lähetä opettajaa kylään. Koulun opettaja Irina Suprun pitää sitä tappiona. „Virolainen opettaja elävöitti kylää ja toi koulun oppilaille kulttuurivaikutteita ulkopuolelta", Suprun sanoo. Koulun yli kahdestasadasta oppilaasta 22 opiskeli viron kieltä. Aineesta ei voinut suorittaa arvosanoja. „Luokkahuone odottaa edelleen opettajaa Virosta", Suprun sanoo.

Krimin virolaisia vaivaa ikääntyminen ja venäläistyminen. Joidenkin lapset ovat muuttaneet Viroon. Erään rouvan poika on muuttanut Võruun. Tytär kävi katsomassa veljeään Virossa ja ihastui maahan. „Viro oli niin siisti ja kultivoinut maa", hän sanoo. Matematiikan opettajana hän ei voi harkita muuttoa, koska hän ei osaa kieltä. Meeri Nikolskaja katsoo, että Krimistä ja Venäjästä on tullut hänen kotimaansa. "Elämäni on Krimillä. Täällä ovat kaikki esi-isieni haudat. Minun juureni ovat täällä", hän sanoo.

Krimillä runsaasti vähemmistöjä

Gvardeiskajan kylän 230-vuotisjuhlassa puhunut kylän vanhin Grigori Juljugin muistutti, että Gvardeiskajassa elää 20 eri kansallisuutta. „Meillä on riitoja niin kuin suuressa perheessä aina, mutta ne eivät ole koskaan kansalliselta pohjalta", hän korosti. Pervomaiskojen aluejohtaja Juri Gazanjuk puolestaan muistutti omassa puheessaan, että Venäjän federaatio ryhtyy kunnostamaan alueen sosiaali- ja kulttuurirakennuksia. "Kehitystä tapahtuu hitaasti, mutta varmasti.

Tärkeimpiä ovat kylän asukkaat, joita ilman elämä kylissä kuihtuu", hän sanoi. Sevastopolilainen ryhmä esiintyjiä muistutti, että Sevastopolissa asuu 103 eri kansallisuutta, jotka muodostavat 33 eri kansallista yhteisöä. Joukossa on moldovalaisia, tserekissejä, georgialaisia, turkkilaisia, saksalaisia, kreikkalaisia jne. Meeri Nikolskaja on iloinen nykyisestä Venäjän komennosta. "Elämme ylimenoaikaa. Toivon tilanteen Ukrainassa rauhoittuvan. Krimillä ei ole onneksi sotaa."

Kuva: Leena Hietanen

Krimin virolaiset Suuren Isänmaallisen Sodan muistomerkillä Gvardeiskajan kylässä.

Leena Hietanen

Yhteinen tehtävämme: On murrettava pääoman ylivalta

Jatkoa sivulta 11

ran on investoinut. Siellä on kohtuullisen hyvät moottoritiet Mustan meren rannalla. Teollisuus on hävitetty. Se tapahtui kaikkialla Venäjällä ja entisessä Neuvostoliitossa. Krimillä kaikki kolhoosit on purettu, mistä on seurannut maaseudun autioituminen ja köyhyys.

Tällä hetkellä ihmiset ovat onnellisia siitä, että ollaan Venäjän yhteydessä. Siellähän on paljon eläkeläisiä. Heidän eläkkeet tuplattiin. Tyytyväisiä ovat myös virkamiehet. Virolaiskylässä keskellä aroa yksi opettaja kertoi, että he saivat rahaa Ukrainalta yhteen koulubussiin. Nyt he saivat koulun ylläpitoon enemmän rahaa, mitä saatiin 17 vuoden aikana, jonka opettaja toimi koulun rehtorina. He ovat tehneet remontin koulussa, kunnostaneet kouluruokailua ja koulukuljetuksia. Samaa kertoi Simferopolin taidemuseon johtaja. He olivat kolmannen luokan kansalaisia Ukrainassa ja niin köyhiä, etteivät kyenneet elättämään perhettään. Ukraina ei antanut rahaa museotoimintaan. Venäjän kulttuuriministeriöltä tuli heti rahaa ja he saattoivat remontoida taidemuseota.

Krimillä tataarit keksivät "kommunismin rikosten ohella" syitä, jolla erottautua muusta väestöstä. He vetoavat siihen, että heidät karkotettiin v. 1944, koska heidän sanottiin olleen yhteistyössä Natsi-Saksan kanssa ja lähtevät siitä, että nämä "kommunismin rikokset" tulee hyvittää. Toinen on kielikysymys, jonka kautta he haluavat erityisaseman. Viimeisimmissä Ukrainan parlamenttivaaleissa Krimin tataarit äänestivät Mustafa Dzhemilevin ja Refat Chubarovian edustajikseen Kiovaan. Kun Krimillä oli kansanäänestys Venäjään liittymisestä, onnistuivat nämä ohjaamaan tataariväestön vaaliboikottiin. Samalla he hylkäsivät esityksen, jossa Venäjä tarjosi Krimin tataareille 20 kansanedustajan paikkaa (n. 30 % paikoista) Krimin alueparlamentissa. Heillä on nyt vain kolme edustajaa 78:sta. He korostavat neuvostoaikaista erityisasemaansa. Leniniläisen kansallisuuspolitiikan perusteella heillä oli 36 % kiintiö, jolla pystyi käyttämään veto-oikeutta asioissa, joka heikentää vähemmistön asemaa. Internationalistiset tataarit katsovat, että tilanne on heille tuhoisa. Tataarit olivat neuvostoaikana yhtä koulutettuja kuin juutalaiset ja korealaiset. Krimin tataarien tilanne on nyt sellainen, että kukaan ei ota heidän esityksiään vakavasti. Niillä Krimin tataareilla, jotka haluavat opiskella ja menestyä, ei ole siihen mitään esteitä. Nuorempaa sukupolvea, joka on syntynyt Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen, pelottaa eniten Ukrainan mahdollinen tuhoutuminen. Tyytyväisiä he ovat siitä, että "meillä ei ole sotaa".

Krimillä Amerikan pakotteet näkyivät ikävästi. Siellä ei käy luottokortti, vaan tulee olla käteistä rahaa. Myös venäläisellä luottokortilla on vaikeuksia, koska puuttuvat venäläiset suuret pankit. Hotellit voi maksaa vain käteisellä. Krimillä on vähän kalliimpaa, kuin manner-Venäjällä, koska sinne tuodaan kaikki ruoka ja tavara Kertsin salmen kautta. Venäjä on kuitenkin pannut töpinäksi. Sevastopolin laivatelakka käynnistettiin uudelleen. Siellä rakennetaan laivoja. Silta Kertsin salmen yli rakennetaan ennätysajassa. Elintarvikkeita on alettu tuottaa paikallisesti. Lomaosakkeita rakennetaan Mustan meren rannalle. Krim on Sotshia edullisempi. Viime kesänä Krimillä kävi 4 miljoonaa turistia. Krimillä aiotaan sanatoriot kehittää uudelleen. Siellä on 330000 sanatoriopaikkaa. Krim on "Neuvostoliiton ulkoilmamuseo", erittäin kiinnostava ja mielenkiintoinen paikka. Suosittelen lämpimästi teille.

Juhani Tanski: Perussuomalaisten myötävaikutuksellako Suomi "keittiön kautta" Naton jäseneksi?

ISIS suoritti terroritekonsa Pariisissa illalla 13.11.-15. Kaikki uutislähetykset olivat peräjälkeen täynnä tätä asiaa. Radion ja TV:n uutisiin ei mitään muuta mahtunut. Siitä saattoi päätellä, että tätä mahdollisuutta oli odotettu hartaasti. Presidenttimme sanoi jo ennen vaalikamppailua, että Suomen tulee liittyä Natoon. Sitten hän lievensi tätä kantaa sanoen kannattavansa "eurooppalaista natoa", joka tehtäisiin turvatakuiden eli Nato:n 5:nnen artiklan pohjalta. Tämä artiklahan on EU:n perustuslaissa Lissabonin sopimuksessa.

Lähtölaukauksen EU:n totaaliseen militarisointiin lausui herra Francois Hollande julistaessaan sodan Isis-järjestölle ja pyysi Suomeltakin apua tässä sodassa. Tähän presidenttimme kiirehti heti vastaamaan myöntävästi. Tästä johtuen 14.11. uutis- ja ajankohtaislähetyksissä lanseerattiin kanta, että maamme tulee välittömästi muuttaa lakinsa sellaiseksi, että voimme käyttää sotilaitamme myöskin sotatoimissa ulkomailla. Aivan välittömästi puolustusministeri Jussi Niinistö ilmoitti, että lakiesitys annetaan jo tämän vuoden puolella. Tämä osoittaa, että Pariisin tapahtumien kaltaista tapahtumaa, joka kelpaisi aiheeksi muuttaa suomalaisten sotilaiden käyttöä ulkomailla koskevaa lainsäädäntöä, on odotettu pitkään. Tilannetta käytetään nyt hyväksi ottaa Nato:n 5. artikla myös EU:ssa käyttöön. Aiemmin EU:ssa yritettiin kehittää WEU:sta EU:n sotilasliittoa, mutta se ei ottanut tuulta purjeisiinsa. Sitten WEU hylättiin ja laitettiin turvatakuujärjestelmä EU:n perustuslakiin, jota kautta nyt aletaan vyöryttää EU:n militarisointia.

Tämä tarkoittaa myös sitä, että kolme EU:n jäsenmaata, jotka eivät kuulu Natoon (Suomi, Ruotsi ja Itävalta) pakotetaan näin ottamaan Nato:n 5. artikla käyttöön. Tämä ei tunnu meidän hallitsijoille olevan ollenkaan vastenmielistä. Stubbin hallituksen isäntämaasopimus jo käytännössä vei meidät Nato-järjestelmän sisään. Isäntämaasopimuksessa on sovittu, että harjoituksissa ja sotatilanteissa Nato saa käyttöönsä Suomen majoituspaikat, tiestön, sairaalat, jopa verotusjärjestelmän ja sitten kauttakulun voidakseen siirtää kriisitilanteessa minne tahansa joukkoja. Tämä tarkoittaa sitä, että Naton joukkoja, ohjuksia ja tykistöä voidaan milloin tahansa siirtää Venäjän rajalle. Isäntämaasopimuksessa ei ole oikeastaan mitään rajoituksia. Siinä on jopa niin, että mikäli sopimuksen joistain kohdista syntyy joitain erimielisyyksiä, niin Naton päämaja ratkaisee asian. Tällaista sopimusta voimme nimittää ehdottomaksi antautumiseksi.

Vuodenvaihteessa saamme nähdä, saavatko Jussi Niinistö ja Perussuomalaiset läpi Nato jäsenyyden. Vuosia sitten Soini ilmoitti, että puolueensa päätöksestä poiketen hän kannattaa Nato-jäsenyyttä. Soinin asema puolueessaan on vahva. Siksi voimme odottaa Perussuomalaisilta myönteistä Nato-kantaa. Hallitusohjelmassa sanotaan mm. "Hallitus tarkentaa puolustusyhteistyötä ja kansainvälistä apua koskevaa lainsäädäntöä vastaamaan kansainvälisen yhteistyön tarpeita." Tämä EU:n perustuslain pykälä on ollut täysin kuollut kirjain Pariisin tapahtumiin saakka. Siitä ei ole puhuttu ennen kuin Hollande pyysi apua tässä ISIS-järjestön vastaisessa sodassa. Kun viime keväänä hallitusohjelmaan laitettiin tällainen pykälä. niin jo silloin oli tiedossa, että kunhan sopiva tilaisuus tulee, niin sitä pykälää aletaan aktivoimaan.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Verotus ja julkisen sektorin kulutus, "mistä ne rahat otetaan"

Tässä kirjoituksessa tarkastellaan taloutta ikäänkuin kyseessä olisi suljettu talous, joka ei käy kauppaa itsensä ulkopuolisten tahojen kanssa. Johtopäätökset, joihin päädytään, pätevät kuitenkin myös sellaiselle avoimelle taloudelle, jonka ulkomaan kauppa on tasapainoista eli vientiä on yhtä paljon kuin tuontia. Tässä kirjoituksessa julkisen sektorin kulutus tarkoittaa kaikkea julkisen sektorin rakentavaa rahankäyttöä. Usein osaa siitä kutsutaan myös investoinneiksi.

Raha ei ole kertakäyttöistä

Raha ei kulu, kun sitä käytetään – se vain vaihtaa omistajaa. Nykyään julkisen sektorin rahankäytöstä puhutaan aivan kuin kerran käytetyt rahat lakkaisivat olemasta. Yhteiskunnan taloutta tarkastellaan aivan kuin se olisi yksityistalous. Pienille lapsille opetetaan, että kun raha on kerran käytetty, sitä ei voi enää käyttää uudelleen. Tämä pätee kyllä yksityisen tahon näkökulmasta katsottuna, mutta ei sellaisten tahojen, joilla on verotusoikeus. Ne voivat käyttää jo kertaalleen käyttämänsä rahan uudelleen, kunhan vain keräävät sen ensin takaisin verotuksella. Yhteiskunta voidaan talouden näkökulmasta partitioida julkiseen sektoriin ja yksityiseen sektoriin. Tämä partitiointi tarkoittaa, että nämä sektorit ovat erillisiä ja että ne yhdessä muodostavat kokonaisuuden. Niillä ei ole mitään yhteistä ja toisaalta niiden ulkopuolelle ei jää mitään. Näin ollen se, mikä menee julkiselta sektorilta ulos, menee yksityiselle sektorille ja mikä tulee julkiselle sektorille sisään, tulee yksityiseltä sektorilta ja kääntäen: Mikä menee yksityiseltä sektorilta ulos, menee julkiselle sektorille ja mikä tulee yksityiselle sektorille sisään, tulee julkiselta sektorilta.

Yhden tahon menot ovat toisen tahon tuloja

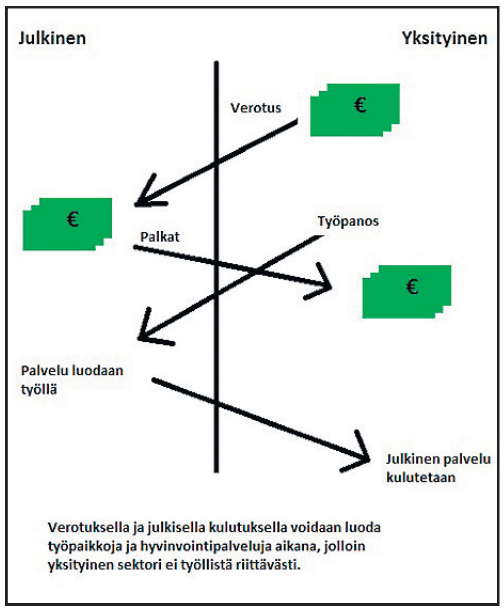
Ajatellaanpa nyt tätä taustaa vasten julkista kulutusta. Jos sanotaan, että vaikkapa julkinen terveydenhuolto maksaa niin ja niin paljon vuodessa, niin mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa, että se aiheuttaa julkiselle sektorille menoja niin ja niin paljon. Mutta julkisen sektorin menot ovat yksityisen sektorin tuloja. Kun siis sanotaan, että jokin asia maksaa julkiselle sektorille niin ja niin paljon, tarkoitetaan samalla, että se sama asia tuo yksityiselle sektorille tuloja saman verran. Se mikä on yhdelle taholle menoa, on toiselle taholle tuloa.

Yhteiskunnallinen näkökulma ei ole sama kuin yksittäisen ihmisen näkökulma

Useimmat ihmiset ajattelevat raha-asioita yksittäisen ihmisen näkökulmasta ja tälle näkökulmalle on tyypillistä se, että kun raha on kerran käytetty, sitä ei voi enää käyttää uudelleen – ikään kuin se raha lakkaisi olemasta heti, kun se on kerran käytetty. Yhteiskunnan näkökulmasta katsottuna tilanne on oleellisesti erilainen: raha ei kulu, kun sitä käytetään – se vain vaihtaa omistajaa. Sama raha voidaan siis käyttää loputtoman monta kertaa, käyttäjä vain vaihtuu. Julkinen sektori voi käyttää saman rahan moneen kertaan – se pitää vain joka käytön jälkeen kerätä verotuksella takaisin.

Rahan ja reaaliarvojen liike

Verotuksella, julkisella kulutuksella ja julkisilla investoinneilla voidaan parantaa työllisyyttä ja kohentaa julkisten palvelujen tasoa sellaisessa tilanteessa, jossa yksityinen sektori ei työllistä riittävästi. Tämä edellyttää sitä, että julkinen sektori kohentaa rahan kiertoa verottamalla ja käyttämällä nuo rahat.

Tarkastellaan tilannetta, jossa julkinen sektori tuottaa jonkin palvelun, jonka tuottaminen maksaa X euroa, ja että tuo rahoitetaan verotuksella. Miten liikkuu raha ja miten liikkuvat työ ja palvelu? Ensin X euroa siirtyy yksityiseltä sektorilta julkiselle sektorille verotuksen kautta. Sen jälkeen julkinen sektori ostaa noilla X eurolla työpanoksen yksityiseltä sektorilta (esimerkiksi palkkaa yksityishenkilöitä julkiselle sektorille töihin) ja tuottaa tällä tavalla palvelun, jonka se haluaa tuottaa. Tässä siis nuo X euroa siirtyvät palkkoina takaisin yksityiselle sektorille, josta ne ensin verotettiin. Samalla yksityiseltä sektorilta siirtyy vastaava työpanos julkiselle sektorille. Lopulta tuolla työpanoksella valmistettu palvelu siirtyy julkiselta sektorilta yksityiselle sektorille, kun yksityiset ihmiset kuluttavat tuon palvelun. Mitä siis tapahtui rahan suhteen kun verrataan alku- ja lopputilannetta? X euroa siirtyi edestakaisin, ja lopputilanne on sama kuin alkutilanne. Entä reaalitalouden suhteen? Yksityinen sektori antoi työpanoksen ja sai tuolla työpanoksella valmistetun palvelun. Mitä siis katosi tyhjään? Ei mitään. Tuo X euron kierrättäminen sai aikaan sen, että ihmiset saivat sekä työtä että julkisen palvelun. On tärkeää huomata, että sillä ei ole merkitystä, paljonko rahaa on kaiken kaikkiaan olemassa, vaan merkitystä on sillä, kuinka nopeasti se kiertää.

Miksi tätä vastustetaan?

Miksi sitten jotkut vastustavat julkisen sektorin kulutusta? Julkiset palvelut ovat kaikille saatavissa olevia samaan hintaan, usein ilmaisia. Verotus, jolla nuo palvelut rahoitetaan, ei sen sijaan jakaudu tasan kaikille, vaan jotkut maksavat enemmän veroja kuin jotkut toiset. Jotkut ovat sitä mieltä, että jokaisen pitäisi maksaa lähes kaikesta kuluttamastaan palvelusta markkinahinta, ja että näinollen juuri mitään ei pitäisi rahoittaa verotuksella. Käytännössä tämä johtaisi siihen, että pienituloisimmilla ei olisi mahdollisuutta esimerkiksi koulutukseen tai terveydenhuoltoon tai mihinkään muuhunkaan "ylellisyyteen". Tuloksena olisi yhteiskunta, jota ei voitaisi pitää hyvinvointi- eikä sivistysyhteiskuntana. Sellaista yhteiskuntaa ei ole syytä tavoitella.

Rahakeskeinen tarkastelu johtaa harhaan

Kun julkisten palvelujen tuottamisen yhteydessä kysytään, että mistä ne rahat otetaan, on hyvä muistaa, että raha vain kiertää edestakaisin – se ei kulu. Kysymys on siis harhaanjohtava. Oikea kysymys on se, mistä se työvoima otetaan, joka työllään valmistaa tuon palvelun. Se, onko yhteiskunnalla varaa tuottaa jotain tiettyä palvelua, ei riipu ollenkaan siitä, paljonko rahaa on olemassa, vaan siitä paljonko on työvoimaa käytettävissä. Niin kauan kuin yhteiskunnassa on joutilasta työkykyistä ja -haluista työvoimaa, yhteiskunnalla on varaa tuottaa entistä enemmän julkisia palveluja. Vasta siinä vaiheessa kun saavutetaan täystyöllisyys, yhteiskunnalla ei ole enää varaa kasvattaa julkisten palvelujen tuottamista. Vasta siinä vaiheessa joudutaan valitsemaan, tuotettaisiinko sitä vai tuotettaisiinko tätä. Niin kauan kuin ei vallitse täystyöllisyys, yhteiskunnalla on varaa tuottaa sekä sitä että tätä. On muistettava, että se resurssi, jota kuluu julkisten palveluiden tuottamisessa, ei ole raha vaan työvoima. Raha vain kiertää edestakaisin kulumatta ollenkaan.

Yhteiskunnalliset valinnat ovat poliittisia, eivät tiedettä

On ideologinen valinta, työllistetäänkö käytettävissä oleva työvoima tuottamaan kansalle käyttöarvoja verotuksen ja julkisen kulutuksen kautta vai valitaanko verotuksen keventäminen, työttömyys ja julkisten palveluiden heikentäminen. Tämä valinta on käytännössä valinta sen suhteen, suosittaanko harjoitettavalla politiikalla rikkaita ja suurituloisia vai köyhiä ja pienituloisia. On paradoksaalista, että köyhät ja pienituloiset, jotka ovat kansan enemmistö, valitsevat itselleen edustajat, jotka harjoittavat rikkaita ja suurituloisia suosivaa politiikkaa.

Janne Kejo

Arabikevään viimeiset taistot

Unto Nikula
Vantaa

Arabikevät-nimisenä tapahtumien ketjuna tunnettu arabimaiden "demokratisaatio"-prosessi ei näyttäisi olevan lännen kannalta loppuunsaatettu ennenkuin niin sanotun arabisosialismin viimeinenkin jäänne, Syyriaa pitkään hallinnut al-Assadien aleviitti-regiimi on tuhottu ja korvattu muiden, ulkopuolisten tahojen, (USA, EU, Turkki, Israel, ym.) intressien kannalta yhteistyöhön halukkaammalla hallinnolla.

Lähi-idän alueella vaikuttaa ainakin kahtalaisia, ajoittain ja tapauksittain hyvin ristikkäisiä jopa vastakkaisia intressejä ja niistä johdettuja käytännön pyrkimyksiä. Ovat lännen taloudelliset tarpeet ja tavoitteet, toisaalta islamismin keskinäisten oppisuuntien ristiriidoista lähtevät valtapyrkimykset.

Islamistisen maailman kahtia jakautuneisuus kulminoituu karkeasti kahden alueellisen suurvallan, vanhakantaisen sunni-wahhabiitti-suuntauksen emomaan Saudi-Arabian ja shiialaisjohtoisen Iranin väliseen, ulkopuoliselle vaikeasti avautuvaan uskonopilliseen ristiriitaan. Bashar al-Assadin johtama Syyrian aleviittihallinto lukeutuu tässä jaossa jälkimmäiseen koulukuntaan.

Uudempana suurvaltatason alueellisena toimijana kuviota sekoittaa sunnilaisuuteen pohjaavasta ottomaani-imperiumista haaveileva Turkin johtaja Recep Tayyip Erdogan. Erityisen vaikea tilanne on alueella ikiajat eläneen maailman suurimman maattoman kansan, kurdien kannalta.

Erdoganin pyrkimykset itsevaltiuteen ovat kömpelösti verhotut niin sanottuun terrorismin vastaiseen taisteluun, jolla argumentilla hän voi - ainakin omasta mielestään - perustella sotatoimet maan kurdivähemmistöä vastaan.

ISIS on CIA:n luomus

Jyrkkää ja vanhoillista koraanintulkintaa edustava terroristiorganisaatio ISIS on juuriltaan osa USA:n tiedustelupalvelu CIA:n pitkän tradition mukaista kommunisminvastaista verkostoa. Tämän nykymuotoisen ISIS:n juuret ovat Afganistanin sisällissodassa, jossa Neuvostoliitto oli kutsuttuna osapuolena Afganistanin hallituksen tukena. USA:n tiedustelupalvelu kokosi jo tuolloin äärimmäisen tiukan islamin tulkinnan omaksuneita taistelijoita sotimaan Afganistanin silloin laillista kommunistihallintoa - ja neuvostoarmeijaa - vastaan.

Likaisen työn hoitamiseksi CIA:lle kelpasivat silloin vain kaikkein raakalaismaisinta islamismia edustaneet taistelijat, islamistien "pyhään sotaan" vannoutuneet mujahide-muslimisissit. Ateismi on islamilaisessa ideologiassa - jos mahdollista - vääräuskoisuuttakin vaarallisempi vihollinen. Tämä yhteistyö oli USA:n kannalta hedelmällistä ja sai myöhemmin jatkoa Syyriassa, jonne osia al-Qaidan taistelijoista siirtyi kaatamaan Bashar al-Assadin hallintoa.

Turkin erillissota

Turkin itsevaltainen johtaja Erdogan käyttää kaikkia tarjolla olevia mahdollisuuksia omien valtapyrkimystensä edistämiseen. Erdoganin kannalta nykyisessä sekavassa tilanteessa tulee isketyksi niin sanotusti kaksi kärpästä yhdellä iskulla. Al-Assadin shiialainen aleviitti-regiimi on ollut aina turkkilaisen sunnihallinnon kannalta ongelmallinen, ja toisaalta Turkin oma ikuisuusongelma on ajoittain vaikeasti hallittava kurdivähemmistö. Turkin kurdien itsehallintoa ajava Kurdistanin Työväenpuolue (PKK) on luokiteltu sekä EU:n, että USA:n taholta terroristijärjestöksi, mikä Erdoganin tulkinnan mukaan legitimoi kaikki sotaisatkin toimet Koillis-Turkin kurdeja vastaan.

Turkin pidättyväisyys ISIS:n vastaisessa taistelussa selittyy sillä, että ISIS toteuttaa Turkin intressien mukaisia toimia Pohjois-Irakissa. Islamistiterroristien hallitsemien alueiden runsaat öljyvarat ovat nykyisessä valta-asetelmassa Turkin ja sitä kautta mm. Israelin hyödynnettävissä. Oman lisänsä kuvioon tuo Turkin Nato-jäsenyys. Tuon sotaorganisaation itäisimmän ulokkeen geopoliittinen asema on nykyisessä maailmantilanteessa korostunut, ja Erdoganin täytyy ottaa huomioon Nato-jäsenyyden mukana tulevat vastuut sen tahon liittolaisille.

Syyria

Syyrian sodan aikana maan Turkin vastainen rajaseutu on ollut Syyrian hallitusta vastustavien aseellisten ryhmien elintärkeä huoltoreitti. Erdoganin ideoimalla lentokieltoalueella ei ole merkitystä, koska ISIS:llä tai muilla Syyriassa toimivilla terrorijärjestöillä ei ole ilmavoimia. Lentokieltoalue ei siis ole suunnattu ISIS:tä vastaan, vaan tarkoitus oli si ilmasuojan antaminen Yhdysvaltain, Ranskan, Ison-Britannian, Qatarin, Saudi-Arabian, Turkin ja Jordanian tukemille, Bashar al-Assadin vastaisille, aseellisille ryhmille Syyriassa.

Tähän kuvioon ei sopinut Venäjän ilmavoimien tulo alueelle. Turkin suorittama venäläiskoneen alasampuminen Syyrian pohjoisrajalla näyttää olleen peiteoperaatio,. Sen tarkoituksena oli eskaloida konfliktia ja siirtää huomio Syyrian hallituksen ja sitä tukevan Venäjän muodostaman koalition vastaiseen taisteluun.

Toinen Erdoganin generoima idea, Turkin ja Syyrian välisen raja-alueen suojavyöhyke, antaisi Turkille mahdollisuuden ja syyn Syyrian pohjoisosien kurdien pakkosiirtoihin. Tämä sopisi hyvin Erdoganin ajatukseen omien valtapyrkimysten esteiden raivaamiseen siltäkin osin.

Suuruudenhullu Turkki

Kurdistaniin erikoistunut tutkija, tohtori Kristiina Koivunen etsii vastauksia vaikeisiin kysymyksiin kirjassaan Suuruudenhullu Turkki. Koivusen tulkinnan mukaan yksi turkkilaisten pelko liittyy Länsi-Kurdistanin (Pohjois-Koillis-Syyria)

Jatkuu sivulle 17

Venezuelan parlamenttivaalit

Yhtenä viime vuosien haasteena bolivaarisella vallankumouksella on ollut, kuinka se voi edistää yhteisöllisen sosialistisen valtion syntymistä keinottelukapitalismin vallitessa, öljyn hinnan ollessa alhainen ja maan oikeisto-oppositiom pyrkiessä vastavallankumoukseen keinoja kaihtamatta. Venezuelassa on käyty koko ajan luokkataistelua valtiollisesta vallasta. Osa teollisuudesta ja valtaosa mediasta on edelleen kapitalistien hallussa. USA:n tukema oikeisto-oppositio on saanut toimia vapaasti maassa.

Oikeisto-oppositio voitti vaalit

Ylen aamu-uutisissa kerrottiin 9.12.2015, että sunnuntaina pidettyjen Venezuelan vaalitulosten mukaan Mesa De La Unidad Democrática (MUD) sai yhteensä 112 edustajaa Venezuelan 167-paikkaiseen parlamenttiin. Lukuun sisältyisi kolme alkuperäiskansojen edustajaa. Vaalijärjestelmän mukaisesti 113 kansanedustajaa valittiin suoralla äänestyksellä, 51 suljetuilta listoilta ja alkuperäiskansoille suotiin kolme edustajaa. Maata 17 vuoden ajan hallinnut Venezuelan yhdistynyt sosialistipuolue (PSUV) liittolaisineen sai 55 paikkaa. Lopullinen ääntenlaskenta ja ääntentarkastus valmistuvat vasta parin viikon kuluttua.

Tämä on bolivaarisen vallankumouksen ensimmäinen vaalitappio 16 vuoteen. Presidentti Maduro on myöntänyt puolueensa kärsineen vaaleissa tappion. On kuitenkin muistettava se, että PSUV ja sen liittolaiset saivat 41 % annetuista äänistä. Tästä johtuen opposition ja sen välinen todellinen ero ei ole niin suuri kuin vaalitulos näyttää. PSUV on edelleen maan suurin puolue.

Mesa de la Unidad Democrática (MUD)

Vaalit voittanut MUD koostuu useista puolueista ja liikkeistä kuten useammanlaisista sosiaalidemokraateista, kristillisdemokraateista, liberaaleista, konservatiiveista, demokraattisista sosialisteista, keskustalaisista ja ympäristöliikkeistä. Koalitiolla ei ole yhtenäistä ohjelmaa, koska sen jäsenet ovat tavoitteiltaan varsin ristiriitaisia. Jäsenpuolueita yhdistää 21. vuosisadan sosialismin vastustaminen ja markkinatalouden kannattaminen.

MUD:n pääsihteerin Jesús Torrealban mukaan heidän tavoitteenaan on kansallinen sovinnonteko sekä taloudellisen ja sosiaalisen hädän lievittäminen Venezuelassa. Torrealba oli 1970-luvulla Venezuelan kommunistisen puolueen jäsen. Hän perusti v. 2000 sosiaalityötä tekevän kansalaisjärjestön Radar de los barrion Caracasiin.

Tilanne on vakava

Opposition voitettua 2/3 enemmistön parlamenttiin se voi perustuslain mukaan napata korkeimman oikeuden ja kansallisen vaalineuvoston käsiinsä, muuttaa perustuslakia ja jopa pistää halutessaan istuvan presidentin virkasyytteeseen tai järjestää kansanäänestyksen hänen asemastaan.

Argentiinassa vasemmistokeskusta hävisi pari viikkoa sitten presidentin vaalit oikeistolle. Tapahtuneella oli vaikutuksensa myös venezuelalaisten äänestyskäyttäytymiseen. Osa äänestäjistä halusi protestoida nykyistä hallitusvaltaa vastaan, koska se ei ole saanut rikollisuutta ja inflaatiota kuriin. He eivät käsittäneet, mitä tästä voi seurata. Nämä vaalit olivat kirvelevä tappio Venezuelan bolivaariselle vallankumoukselle ja koko maailmanlaajuiselle uusliberalismin vastaiselle liikkeelle.

Vaalitappio ei kaada vallankumousta

Vaalitappio ei merkitse vielä välittömästi bolivaarisen vallankumouksen kaatumista, koska valtiokoneisto on yhä edelleen chavistojen käsissä. Heillä on edessä itsekritiikin ja uuden toimintastrategian kehittämisen aika. Se, että demokratia ja perustuslaki voittivat, on surkea lohdutus tälle tappiolle.

Presidentti Maduro myöntää, että haasteita ja ongelmia on ollut, mutta bolivaariset voimat ovat silti edelleen voimissaan. Oppositio voitti vaalit käyttämällä keinotekoisten tarpeiden strategiaa. Hän totesi televisiopuheessaan, että "me olemme valmiita vastaamaan kohtaamiimme vaikeuksiin kaikissa olosuhteissa. Me luotamme kansaan. Tämä on vain yhden taistelun

Venezuelan bolivaarinen tasavalta on amerikkalaiseen tapaan presidenttivaltainen yhteiskunta. Presidentti on valtionpäämies, hallituksen johtaja ja asevoimien päällikkö. Hän nimittää itse hallituksensa jäsenet. Voitettuaan presidentinvaalit nykyinen presidentti Nicolas Maduro vannoi virkavalansa 19.4.2013. Hänen toimikautensa kestää v. 2019 asti. Lainsäädäntövaltaa maassa on käyttänyt Venezuelan yhdistynyt sosialistinen puolue, jolla on ollut enemmistö kansalliskokouksessa. Parlamenttivaalien myötä Venezuelan parlamentin voimasuhteet muuttuivat yllättäen täysin.

28.7. vietettiin edesmenneen Venezuelan presidentin Hugo Chavezin syntymän 61-vuotissyntymäpäivää. Chavezin linja 21. vuosisadan sosialismista merkitsi edistystä Venezuelan kansalle. Venezuelan Suomen asiainhoitaja ja lähettiläs Zulay Prieto kolmas vasemmalta.

häviö." Hänen mukaansa vallankumouksen kehitykselle tarvitaan uusi vaihe.

Presidentti Maduro on kutsunut koolle bolivaarista vallankumousta tukevan sateenvarjo-organisaation Gran Polo Patriótico (GPP), joka koostuu puolueista ja kansalaisjärjestöistä. GPP on toiminut niiden yhteisenä vaaliorganisaationa. Tapaamisen tavoitteena on rakentaa yhteistyöelimelle uusi yhteinen toimintastrategia. Presidentti tapaa lisäksi kansanvallan neuvostojen edustajat 12.12.2015. PSUV:in puoluekokous kokoontuu arvioimaan tilannetta 16.12.2015.

Bolivaarisen vallankumouksen vaikeudet

Venezuelan keskusyliopiston sosiologian professori Javier Biardeau arvioi lokakuussa 2015, että bolivaarinen vallankumousprosessi käy parhaillaan läpi historiansa pahinta kriisiä. Tähän liittyvät kriisit johtajuudessa, julkisessa politiikassa, hyvin ikävät muutokset kansainvälisessä tilanteessa sekä puute vallankumouksen poliittisesta ja ideologisesta johtotähdestä, jota Chávez epäilemättä aikoinaan edusti. Nämä tekijät ovat muodostuneet hitaasti ja asteittain v. 2007 lähtien. Professorin mielestä maan johtamisen ongelmana on se, että uudet ihmiset yrittivät jatkaa Chávezin vanhalla tyylillä. Tämä on mahdotonta, koska Chávezin johtamistapa liittyi hänen karismaansa ja tapaan, jolla hän oli yhteydessä kansaan. Hän oli kansan suosima, mikä oli hänen tärkein poliittinen pääomansa. Chávezin aikana maan johtoon ei syntynyt kollektiivisen johtamisen kulttuuria. Jopa hänen sairastumisensa aikana tähän ei osattu valmistautua."

USA:n tukema oikeisto-oppositio on saanut riehua liian vapaasti, käydä taloussotaansa ja horjuttaa maan yhteiskuntarauhaa mielensä mukaan. Vaalitappio tulee merkitsemään muutoksia maan johtamiskulttuurissa ja politiikassa. Käytännön elämä opettaa, että epäröinnistä joutuu maksamaan suolaisen hinnan, koska tuolloin aloite siirtyy toisten käsiin.

Vaalitappion syistä

TeleSurin toimittaja Tamara Pearsonin arvion mukaan vaalitappion viisi tärkeintä syytä olivat:

1) Intensiivinen hallituksen toimiin kohdistuva valehtelu- ja parjauskampanja opposition hallitsemassa mediassa kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä sosiaalisessa mediassa.

2) Useat opposition äänestäjät halusivat äänestää periaatteesta hallitusta ja sen "Castro-kommunismia" vastaan.

3) Oikeiston voitto Argentiinan presidentin vaaleissa rohkaisi Venezuelan oikeistoa toimimaan aktiivisemmin. 18 vuotta täyttäneet nuoret äänestäjät eivät tiedä, millaista maassa oli ennen Chávezin valtakautta.

4) Hallitus on menettänyt kannatuspohjaansa vallankumousta kannattavien keskuudessa, koska se ei ole taistellut riittävän tehokkaasti opposition harjoittamaa taloudellista sotaa vastaan.

5) Hallitus on loitontunut ruohonjuuritason kansalaisjärjestöistä. Hallituksen pitäisi huomioida enemmän päätöksissään katutason ihmisten mielipiteitä.

Lojaliteetin päivänä

Venezuelan bolivaarisen tasavallan Suomen suurlähetystössä vietettiin 8.12.2015 Lojaliteetin päivää. Hugo Chávez piti joulukuun 8. päivänä 2012 viimeisen puheensa kansalle. Tuolloin hän kehotti valitsemaan Nicolas Maduron seuraajakseen. Presidentti Chávez menehtyi 5.3.2013 uusiutuneeseen lonkkasyöpään. Venezuelan Suomen asiainhoitaja Zulay Prieto totesi tilaisuudessa, että bolivaarisen vallankumouksen jatkuminen ei katkea tähän vaalitulokseen. Mistään ei ole luovuttu. Kaikkea valtaa ei ole suinkaan menetetty. Taistelu alkaa nyt.

Venezuela jakautuu 23 osavaltioon, joista 19 johdossa toimii PSUV:in kuvernööri. Kaupunkeja hallitsevat 335 pormestaria, heistä 210 edustaa PSUV:ia. Kunnallisvaltuustoja on 335 kappaletta. Niissä istuu 2 455 kunnanvaltuutettua. PSUV:in edustajilla on selkeä enemmistö maan paikallishallinnossa. Seuraavat paikallisvaalit pidetään v. 2017. Asiainhoitajan mukaan maan armeija – Bolivaariset kansalliset asevoimat – tukevat nykyistä hallitusta ja ovat bolivaarisen vallankumouksen puolella.

Tilaisuudessa vieraillut Kuuban Suomen suurlähettiläs Enrique Orta Gonzáles totesi, että nyt se taistelu vallasta vasta alkaakin.

Matti Laitinen
9.12.2015

Vapauttakaa Grigori Petrenco!

Grigori Petrenco (2.oik.) osallistui "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta " seminaariin12-14.3.2015 Meksikossa. Kommunistien Liiton edustajana seminaariin osallistui Tommi Lievemaa (4.oik.).

Tässä kirjoituksessa amerikkalaiset toverit vetoavat moldovalaisen toveri Grigori Petrencon vapauttamiseksi. Petrenco tuli meille tutuksi mm. vastustamalla Sinimäen natsijuhlia (Kä 4/11). Vetoamme kaikkiin edistyksellisiin järjestöihin. Toimikaa Petrencon puolesta.

Moldovan presidentti Nicolae Timoftille, Yhdysvaltain presidentti Barack Obamalle, Euroopan komission puheenjohtaja Jean-Claude Junckerille, Moldovan, Euroopan unionin ja Yhdysvaltain virkamiehille:

Moldovalaisen poliittisen vangin Grigori Petrencon henki on uhattuna. Yhdymme ihmisten vaatimuksiin ympäri maailmaa, joissa vaaditaan hänen turvallisuutensa takaamista ja välitöntä vapauttamista vankeudesta.

Marraskuun 18. päivänä, asianajaja Ana Ursachi kertoi, että Moldovan hallitus, jota dominoi oligarkki Vladimir Plahotniuc, saattaa olla valmistautumassa "fyysisesti eliminoimaan" opposition poliittisen johtajan Petrencon. Hallitus on levittänyt mediassa väärää tietoa Petrencon yhteyksistä kahteen nuoren mieheen, jotka pidätettiin 13. marraskuuta Chisinaussa väitettyinä "Donbassin palkkasotureina".

Viime viikolla saimme tietää, että Petrenco on saatettu tarkoituksella alttiiksi tuberkuloosi-infektion vaaralle, kun hänet on viety päivittäisille kävelyille piha-alueelle, joka on tarkoitettu yksinomaan tuberkuloosipotilaille.

18. lokakuuta Petrenco alistettiin fyysiselle väkivallalle, kun rangaistuslaitoksen nimettömät työntekijät suorittivat laittoman ja luvattoman yöllisen hyökkäyksen hänen vankiselliinsä.

Petrenco ja kuusi hänen kollegaansa otettiin kiinni rauhanomaisen mielenosoituksen aikana 6. syyskuuta 2015, ja heitä on pidetty "ennaltaehkäisevän pidätyksen" alaisena siitä lähtien. Pidätystä on jatkettu toistaiseksi kolme kertaa.

Syyskuun 30. päivänä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yhdistyksen (PACE) - jonka entinen johtaja ja kunniajäsen Petrenco on - kaikkien ryhmittymien jäsenet allekirjoittivat julkilausuman, jossa vaaditaan poliittisten vankien välitöntä vapauttamista.

Piinalliset ja halventavat vankilaolot on tuotu YK:n, Euroopan unionin, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön, Yhdysvaltain suurlähetystön ja muiden elinten tietoon, mutta mihinkään toimiin ei ole ryhdytty.

Euroopan ja Yhdysvaltain hallitukset tukivat Moldovan länsimielisen, oligarkkivetoisen hallinnon valtaannousua omien geostrategisten intressien ja voitontavoittelun ajamina. Jos Grigore Petrencolle ja hänen poliittisille vankitovereilleen sattuu jotain, vastuu lankeaa Washingtonin, Brysselin sekä Chisinaun harteille.

On aika toimia nyt ja varmistaa Grigore Petrencon ja muiden poliittisten vankien vapauttaminen, ennen kuin on liian myöhäistä!

Gregory Butterfield,
koordinaattori, Ukrainan antifasistien solidaarisuuskomitea (USA)
International Action Center (USA)
Käännös: Tommi Lievemaa

Pietari 7.11.2015:
Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet

Yli kolme tuhatta ihmistä osallistui 7. marraskuuta 2015 Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen Pietarin kaupunkijärjestön järjestämään Suuren Lokakuun vallankumouksen 98. vuosipäivän juhlakulkueeseen ja joukkokokoukseen Pietarissa.

Kuva: Heikki Männikkö

Lokakuun vallankumouksen merkitys on myös kansainvälinen. Sen vuosipäivänä Pietarissa näkyivät myös Suomalaisten kommunistien liput ja tunnukset.

Osanottajien joukossa oli Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen, Leniniläisen komsomolin, Neuvostoliiton upseerien, yleisvenäläisen naistenliiton, Sodan lapset -liikkeen, Suomen kommunistisen puolueen, petettyjen velallisten, Yleisvenäläisen valuuttalainanottajien -liikkeen ja muiden kansalaisjärjestöjen edustajia. Kulkue eteni Akateemikko Lebedevin ja Botkinin katua, Suomen prospektia pitkin ja Sampsonin sillan yli Petrogradin rantakadulle, legendaarisen risteilijä Auroran ikuiselle pysäköintipaikalle, jossa pidettiin joukkokokous.

Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet

Leningradilaiset kommunistit ovat jo vuosien ajan järjestäneet juhlakulkueen. Marssirivistöjen kärjessä marssivat vallankumoukselliset matruusit ja sotilaat kantaen "kaikki valta neuvostoille"-tunnusta. Kulkueen osanottajat kantoivat puolueen sosiaalis-taloudellisia päävaatimuksia esiin tuoneita banderolleja. Joukkokokouksen osanottajia odotti yllätys. Esiintyjien joukossa oli tunnettu legendaarinen neuvostoesiintyjä, Venäjän Federaation ansioitunut taitelija Viktor Krivonos, joka esitti tunnettuja vallankumouslauluja. Myös tunnettu ja suosittu Slava Faktor esitti joukon nuorison isänmaallisia lauluja.

Joukkokokouksen avasi VFKP:n kaupunkikomitean ensimmäinen sihteeri, keskuskomitean jäsen Olga Hodunova. Hän kiinnitti kokoontuneiden huomion siihen, etteivät Suuren Lokakuun aatteet ole kuolleet. Sosialistinen Kiina, Vietnam, Kuuba ja Korean demokraattinen kansantasavalta kehittyvät nopeassa tahdissa. Lokakuun vallankumouksen aatteet elävät monissa sosialismia rakentavissa Latinalaisen-Amerikan maissa kuten Venezuelassa, Boliviassa, Nicaraguassa ja Ecuadorissa. Samalla hän korosti, että valtaapitävät tekevät tänään säännöllisesti hyökkäyksiä Suuren Lokakuun kansallemme lahjoittamia sosiaalisia saavutuksia vastaan. Se on johtanut Venäjän kauhistuttavaan rappeutumiseen niin taloudellisesti kuin moraalisesti.

On paljastettava työn ja pääoman välinen ristiriita

Valtaapitävien suorittaman ihmisten poliittisen sumutuksen vastapainoksi kommunisteille on Hodunovan mukaan välttämätöntä maksimaalisen laaja, työn ja pääoman välisen perusristiriidan paljastavien VFKP:n ohjelma-asiakirjojen levittäminen.

Sosiaalitoimi ja teollisuus romahtaneet Venälällä

VFKP:n keskuskomitean puhemiehistön jäsen ja Venäjän Federaation duuman edustaja S.M. Sokol esitteli syvällisessä marxilaisessa analyysissään Venäjällä meneillään olevia prosesseja. Hän painotti erityisesti ilmaisen koulutuksen ja terveydenhoidon lopettamista, tieteen, teollisuustuotannon ja kulttuurin romahtamista. Kommunistiedustaja kehotti kaupungin asukkaita kuuntelemaan kommunistien, ainoan hallituksen politiikkaa vastaan oppositiossa olevan puolueen edustajien ääntä.

Venäjän hallituksen uusliberalismia vastustettiin

Joukkokokouksessa esiintyi myös tunnettuja ihmisiä kirjailija ja televisiojuontaja G.U. Sadujev, VFKP:n ryhmän puheenjohtaja Pietarin lakiasäätävässä kokouksessa ja VFKP:n keskuskomitean ehdokasjäsen V.J. Dmitriev, RUSO:n Pietarin järjestöjen johtaja A.V. Vorontsov, SKP:n keskuskomitean jäsen Markku Hongisto, Leniniläisen komsomolin keskuskomitean jäsen R.I. Kononenko, Hugo Chávesille nimetyn latinalaisamerikkalaisen kulttuurikeskuksen johtaja Jegor Lidovskij ja Yleisvenäläisen valuuttalainanottajien liikkeen edustaja Sergei Ignatjev. Kaikki esiintyjät vastustivat nykyisen hallituksen poliittista linjaa ja puolustivat tarvetta tukea työtätekeviä.

Joukkokokouksen yksimielisesti hyväksymässä julkilausumassa vaadittiin kansanvastaisen hallituksen välitöntä eroa ja vallan siirtämistä kansallisen luottamuksen hallitukselle, ryöstöyksityistämisen tulosten uudelleen käsittelyä ja oligarkkien omaisuuden kansallistamista.

Joukkokokous päättyi Kansainvälinen-hymniin.

käännös: Asko Julkunen

Lokakuu pysäytti riistäjät

Pietarin Suomen asemalla, Leninin patsaan lähistöllä järjestetyssä joukkokokouksessa puhunut Venäjän kommunistisen työväenpuolueen ja Rot Frontin ensimmäinen sihteeri Viktor Tjulkin totesi olevan ymmärrettävää, että Venäjän valtaapitävät ovat tehneet kaikkensa pyrkiessään poistamaan juhlapäiväkalenterista Lokakuun juhlan ja muuttamaan sen niin sanotuksi kansallisen yhtenäisyyden päiväksi. Heitä on myötäilty opportunistien joukosta.

Kuva: Heikki Männikkö

Suomen asemalla Leninin aukiolla 7.11.-15 taistelevien ammattiliittojen järjestämässä joukkokokouksessa puhui Pietarin satamatyöläisten ammattiliiton edustaja Anzor Lomtadze, joka kertoi heidän taistelevan uusista työehtosopimuksista. Puheenvuorossaan lentoalan ammattiliiton edustaja Igor Morozorov kertoi suunnitteilla olevasta lakosta. Juliste etualalla kuuluu Yhdistyneelle Kommunistiselle Puolueelle.

Riittää, emme tarvitse enää herroja

Jos lähdetään siitä, että 98 vuotta sitten työtätekevät heittivät loiseläjät harteiltaan, niin siinä ei tietenkään ole mitään yhteisyyttä vaan eroavuutta. Jos muistetaan, että pakkoluovutetut pakkoluovuttivat pakkoluovuttajat, niin se ei ole porvareita miellyttävää yhtenäisyyttä. Jos palautetaan mieliin, että työväenluokka sanoi: "Riittää, emme tarvitse enää herroja!", niin on ymmärrettävää ettei se miellytä porvareita.

Mutta jos lähdemme siitä, mitä työtätekevät voivat saavuttaa, niin silloin tietysti Lokakuun juhla on taistelijoiden ja työtätekevän kansan yhtenäisyyden juhla. Eikä pelkästään työtätekevien vaan kaikkien niiden juhla, jotka haluavat taistella oman onnensa ottamiseksi omiin käsiinsä. Niiden juhla, jotka eivät halua anella, eivät rukoilla herraa, eivätkä hännystellä.

Lokakuun vallankumous pysäytti riistäjät

Tjulkin korosti, että vallankumouksen vuosipäivä on ennen kaikkea taistelupäivä eikä tämä taistelu tule päättymään eikä lakkaamaan edes minuutiksi. Lokakuun vallankumous syrjäytti riistäjät toistaiseksi kaikkein pisimmäksi ajaksi historiassa, hän muistutti.

Vaikka vallassaolijat ja heidän teoreetikkonsa tänään kuinka yrittävät todistella Lokakuun olleen kehityksen umpikujan, ja vaikka jopa vasemmalla siivellä esitetään olemassa olevan järjestelmän parantamista, rehellisen vaalien järjestämistä ja muka jonkinlaisen kansallisen luottamuksen hallituksen muodostamista tilanteen korjaamiseksi, niin on olemassa myös niitä jotka todella jatkavat Lokakuun asiaa ja taistelevat.

Jokaisessa lakossa pilkistää vallankumous

Suotta eivät kaikkein viisaimmat porvarit sano, että jokaisessa lakossa pilkistää vallankumous. Jokainen hetki, kun ihmiset siirtyvät valittelusta ja pyytelystä taisteluun, on väistämättä koittavan vallankumouksen siemen.

Emme osaa tarkalleen sanoa, milloin vallankumous tapahtuu, koska vallankumoukset eivät tapahdu tilauksesta. Meidän tehtävämme on tehdä kaikkemme, ettei vallankumouksen asia unohdu missään olosuhteissa. Tietysti yksi tärkeimmistä tehtävistämme on tehdä johtopäätökset tehdyistä virheistä. Siksi meidän täytyy vastata kysymykseen: Miksi niin tapahtui? Miksi Lokakuun vallankumouksen saavutukset hukattiin? Miksi herrat ja porvarit, loismainen ryöstäminen, ilmaantuivat uudestaan?

Kuljimme tietä, jota ei oltu valmiiksi raivattu

Tapahtui virheitä ja kuljimme ensi kertaa tätä tietä, jota ei ollut valmiiksi raivattu. Luotimme iskulauseisiin ja päälliköihin ja kadotimme tieteelliseen proletariaatin diktatuuriin pohjautuvan perustan. Paljon on vielä kysymyksiä joihin täytyy vastata, mutta se täytyy tehdä. Kaikki se vahvistaa Lokakuun asian oikeutta ja sen päämäärän suuruutta.

Saksalaiset toverit kertoivat minulle äskettäin tarinan Turkissa, jossa oli 17. maailman kommunististen ja työväenpuolueiden kokous ja johon osallistui edustajia yli 60 puolueesta. Yhteen Marxin ja Engelsin muistomerkeistä saksalaiset työläiset olivat kirjoittaneet: "Ei se mitään, ensi kerralla onnistuu paremmin."

Eteenpäin uusi Lokakuu! Rot Front! Hyvää juhlapäivää!

käännös: Asko Julkunen

Keskustelutilaisuus Venäjän kommunistien kanssa

Perinteisesti SKP:n Turun piirijärjestön toverit ovat järjestäneet tutustumismatkan Pietariin lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä. Tänä vuonna vuosipäivä sattui lauantaille, joten juhlamarssi kyettiin järjestämään päivän valoisana aikana. Osallistuimme Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen (KPRF) Pietarin kaupunkijärjestön järjestämään Suomen asemalta panssarilaiva Auroran aukiolle suuntautuneeseen juhlamarssiin, sekä siellä pidettyyn kansanjuhlaan. Tilaisuudessa esiintyneiden kansantaiteilijoiden ja kansalaisjärjestöjen edustajien ohella puheenvuoron käytti myös SKP:n keskuskomitean jäsen Markku Hongisto. Leninin puistossa Suomen asemalla järjestivät myös taistelevat ammattiliitot iltatilaisuuden, jota osa suomalaisista kävi myös seuraamassa.

Kuva: Heikki Männikkö

Juhlakokous Auroran kentällä.

KPRF:n kaupunkijärjestön edustajien kanssa osallistuttiin yhteiseen tiedotustilaisuuteen 8.11.2015. He kertoivat pyrkimyksistään kohottaa puolueen ideologista tasoa. Neuvostoliiton ajasta ideologinen kehitys taantui ns. 90-luvun nolla-vuosina. Koskaan ei kuitenkaan kieltäydytty marxismi-leninismin teorian perustasta. Ideologisessa mielessä Venäjällä on uusi tilanne. Neuvostoliiton aikana yhteen liitettiin isänmaallisuus ja sosialismi. Nyt kun kapitalismi on saatu vakautettua, tilalle on syntynyt omaperäinen symbiosi, jossa liittoutuvat valtiollinen kapitalismi ja patriotismi. Tänään pyritään eteenpäin luokkaraiteille. Puolue on alkanut kiinnittää huomiota ideologiaan. Moskovassa järjestetään puolueen työntekijöille ja aktiiveille kahden viikon intensiivikursseja. On myös puolueen koulutuskeskus, joissa pätevien opettajien johdolla koulutetaan nuoria aktivisteja vuoden kursseilla.

Venäjän kommunistit ovat nyt 25 vuoden ajan kamppailleet kansan etuja suuntautuvaa hallituksen politiikkaa vastaan. Sen jälkeen, kun 90-luvulla Venäjän teollisuus ja finanssijärjestelmät romahtivat, maasta on puuttunut teollisuustuotanto. Tilanne on hie-

Jatkuu sivulle 19

Putin vastaan Erdogan

Tämän artikkelini Kansan äänelle omistan Venäjän ja Turkin väliselle konfliktille, joka oli odotettavissa toisille ja täysin odottamaton taas toisille. 24. marraskuuta Syyrian ja Turkin rajalla Turkin ilmavoimat ampuivat alas venäläisen Suhoi-24 pommikoneen sen hyökättyä islamilaisasemia vastaan Syyrian alueella. Lentäjät pelastautuivat heittoistuimien avulla, mutta toinen lentäjistä ammuttiin kuoliaaksi ilmassa ja toisen lentäjän pelastusoperaatiossa kuoli yksi venäläinen merijalkaväen sotilas. Turkin viranomaiset ilmoittivat, että eivät muka tienneet mitään siitä, että se oli venäläinen lentokone, vaan pitivät sitä syyrialaiskoneena. Tästä huolimatta viranomaiset kieltäytyivät anteeksipyynnöstä ilmoittamalla oikeudestaan ilmatilansa suojelemiseen.

Erdogan puhuu ristiin

Venäjän Puolustusministeriö kieltää ehdottomasti SU-24 koneen lentäneen Turkin ilmatilassa. NATOn tietojen mukaan kone olisi kuitenkin ollut siellä 17 sekuntia. Jos asia olisikin näin, niin tästä seuraa, että turkkilaisviranomaiset järjestivät väijytyksen, koska 17 sekunnissa he eivät edes ehdi nostaa koneitaan ilmaan. Kyseinen väijytysversio on hyvinkin mahdollinen eikä herätä minussa epäilystä, koska pommittaja putosi Syyrian alueella.

Erityistä pikanttisuutta antaa tilanteelle se, että muutama vuosi sitten tapahtui ns. peilimäinen tapaus, kun Syyrian ilmavoimat ampuivat alas Syyrian ilmatilaan eksyneen turkkilaiskoneen. Erdogan ei silloin tätä kumonnut, mutta ilmoitti, ettei koneita tarvitse ampua alas, jos ne vierailevat hetken naapurin ilmatilassa - tärkeintä on, että ne eivät aiheuta siellä vahinkoa. Venäläisessä SU-24 koneessa ei sen alas ampumis-hetkellä ollut enää pommeja, eikä se olisi voinut halutessaankaan aiheuttaa Turkille vahinkoa. Kyseessä on siis sellainen lähestymisen kaksoisstandardi.

Erdogan pelaa omaa peliään

Miksi Turkin viranomaiset lähtivät tähän provokaatioon? Se ei ollut mikään yllätys, koska virallinen Ankara noin viikkoa aiemmin varoitti raja-alueiden pommitusten kielteisistä seurauksista, koska siellä asuu turkomaaneja eli etnisesti lähellä turkkilaisia olevia heimoja. Turkki käytännössä havittelee itselleen kyseisiä alueita.

Sergei Skvortsov

Ne, jotka puhuvat siitä, että selkkaus liittyy islamilaisten valvomien öljyntuotantoalueiden pommitusten aloittamiseen venäläiskoneilla, ovat ilmeisestikin osittain oikeassa. Erdogan on satsannut liian paljon voimia ja varoja voidakseen suostua häntä uhkaavaan vakavaan vaaraan. On olemassa tietoja siitä, että Erdoganin poika toimii öljybisneksessä ISIS:in valvomilla alueilla. (muuten hassun lain mukaan maamme kaikki kansalaiset ISIS:in maininnan yhteydessä ovat velvollisia ilmoittamaan, että Venäjällä on oikeus kieltää tämän järjestön toiminta. Minäkään en ole asiassa poikkeus, vaikka onkin selvää, ettei minulla ole mitään sympatioita islamisteja kohtaan)

Yritys asettaa länsi ja Venäjä vastakkain

Turkin oppositio on pitkään syyttänyt Erdogania hänen toimiensa tunteellisuudesta ja ajattelemattomuudesta. Tämä väite sopii myös nykytilanteeseen. Mutta tuskinpa Turkin viranomaisten toimet määräytyvät vain tunteilla. Heillä on selvästi ollut myös omia laskelmia. Mitä ne ovat? Eihän Erdogan ole todellakaan suunnitellut taistelemista Venäjää vastaan? Ainoa mahdollinen selitys on, että Erdogan yritti näin asettaa Lännen ja Venäjän vastakkain estämällä niiden taistelutoimien koordinoinnin ISIS:n vastaisessa kamppailussa sekä Syyrian tilanteen todellisen poliittisen ratkaisun. Kääntymällä välittömästi selkkauksen jälkeen NATOn puoleen, Erdogan asetti liittolaisensa vaikean ratkaisun eteen. Erdoganille ratkaisu ei ollut suotuisa. Toistamalla rituaaliset lauseet Turkin oikeudesta puolustaa rajojaan, liittolaiset eivät edes ryhtyneet käsittelemään kollektiivisen puolustuksen kysymyksiä. Kaiken lisäksi uutisvuodon mukaan tapaamisen kulisseissa eräät maat ilmoittivat suoraan, että eivät hyväksy Turkin viranomaisten toimia. USA ilmoitti julkisesti, että Venäjän ja Turkin on ratkaistava tämä selkkaus poikkeuksellisesti omin voimin. Jäätyään kahden kesken Putinin kanssa Erdogan selvästi huolestui ja yritti lieventää seurauksia. Hän yritti pariin otteeseen soittaa Putinille keskustellakseen suoraan tämän kanssa ja Turkin ulkoministeri (joka eräiden mielestä pelaa omaa peliään) jopa esitti jonkinlaisen anteeksipyynnön. Tässä tilanteessa pillastui jo Venäjän vt. presidentti, joka tunnetaan kuuluisista extempora-vedoistaan.

Kreml reagoi nyt nopeasti

Kun Siinain niemimaan yläpuolella räjäytettiin venäläinen siviilikone, Kreml pelästyi, että kansalaismielipide yhdistää kyseisen terroriteon Moskovan toimiin Syyriassa ja kielsi pitkään todellisen tapahtuman. Nyt Kremlin reaktio oli nopea. Samana päivänä Putin ilmoitti, että "meitä on isketty selkään" ja ryhdymme vastatoimiin. Näitä toimia ei tarvinnut kauan odottaa. Matkailu Turkkiin kiellettiin ja charterlennot keskeytettiin, lopetettiin eräiden vihannesten ja hedelmien tuonti (näissä positioissa Turkin osuus Venäjän tuonnissa on merkittävä), rajoitettiin turkkilaisten rakennusyhtymien toimintaa (ne ovat jo rakentaneet Venäjälle kohteita 60 miljardin dollarin arvosta) jne.

Nopeaa reaktiota tietenkin tarvittiin. Mutta näissä tapauksissa olisi huolellisesti laskettava tase, jotta ei aiheuteta itselle suurempaa vahinkoa kuin vastakkaiselle osapuolelle. On tunnustettava Venäjän viranomaisten ottaneen oppia viime vuotisten länsimaiden vastaisten sanktioiden käyttöönotosta, kun he rankaisivat Venäjää huonosta käyttäytymisestä Ukrainassa. Nyt suurin osa toimista (paitsi lennonjohtajia ja matkailua) otetaan käyttöön kuukauden viiveellä, jotta venäläisyhtiöt ehtisivät löytää uusia tavarantoimittajia. Lisäksi osa julistetuista sanktioista on tällä hetkellä enemmän symbolisia. Tarkastelkaamme vaikkapa matkailua. Turkissa on vuosittain vieraillut useita miljoonia venäläisturisteja, jotka ovat käyttäneet siellä miljardeja euroja. Tänä talvena tämä virta pysähtyi ja - ei ole sopiva vuodenaika.

Sanktioiden hyödyllisyys punnittava

Toisaalta elintarvikekielto tuottaa nopeaa tulosta. Valitettavasti se on kielteistä, ei ainoastaan turkkilaisille, vaan myös venäläisille. Kuukaudenkin aikana on vaikea löytää korviketta esimerkiksi turkkilaisille tomaateille, joiden osuus Venäjän tomaattituonnista oli yli 40 %. Meillä ei osteta turkkilaisia tomaatteja niinkään Turkin rakkauden takia kuin siksi, että turkkilaiset tarjosivat edullisempia toimitusehtoja. Nyt turkkilaiset on pelattu ulos pelistä ja mukaan ovat tulossa ne toimittajat, joiden toimitusehdot olivat huonompia alusta lähtien. Elintarvikkeiden hintojen uusi nousu on väistämätön - se on oikeastaan jo alkanut.

Näin tapahtuu muillakin aloilla. Erityisesti pelottaa Venäjän viranomaisten uhkaus lopettaa yhteistyö kahdessa suurprojektissa: "Turkkilainen virtaus"- maakaasujohdon ja ydinvoimalan rakentamisessa. Molemmissa tapauksissa kyse on kymmenistä miljardeista euroista. Kummassakin tapauksessa maksajana esiintyy Venäjä ja Turkki suostui ainoastaan myöntämään hyvästä tahdostaan maa-alueet näihin tarkoituksiin. Jos nämä projektit lopetetaan, niin Turkki menettää ainoastaan hypoteettiset edut, joista se voisi mahdollisesti hyötyä, ei kovin läheisessä tulevaisuudessa. Mutta Venäjä menettää jo sijoittamansa rahat, useita miljardeja euroja. Ydinvoimalan osalta se on ehkä parempi tapaus, koska tässä Venäjä saattaisi menettää vielä enemmän. Aikoinaan Venäjän kotimaiset propagandistit läkähtyivät innostaan kertoessaan Venäjän pääsevän omistamaan osan turkkilaisvoimalasta. He unohtivat sen tosiasian, että rakentaminen ja laitetoimitukset tulevat tapahtumaan vain venäläisen osapuolen kustannuksella ja projektin omakustannushinnan palautusaika on noin 30 vuotta. Se on todellakin uusi sana kansainvälisessä käytännössä - sellaisilla orjuuttavilla ehdoilla Venäjä ei ole vielä rakentanut yhtäkään ydinvoimalaa. Mitä tulee "Turkin virtaus" - maakaasujohtoon, niin sen käyttöehdot olivat alun perin huonommat kuin "Eteläinen virtaus"-johdon, josta luovuttiin venäläisjohdon ambitioiden seurauksena ja jota Venäjä tarvitsee Turkkia enemmän erityisesti, kun siihen on jo sijoitettu paljon rahaa.

Tarkoitushakuista tiedotusta

Nyt herää mielenkiintoisia kysymyksiä. Miksi tarvittiin näitä Venäjälle epäedullisia, mutta valtavia projekteja? Miksi alasammuttu pommikone huolimatta Turkin suoranaisesta varoituksesta lensi ilman hävittäjäsaattuetta? Keskustelut "iskusta selkään" tuntuvat hyvinkin koskettavilta, mutta siitä, että Erdogan ei ole maamme hyvä ystävä, kirjoittivat aikoja sitten monet ihmiset eikä ainoastaan tämän artikkelin kirjoittaja. Nyt Venäjän lehdistössä paljastetaan suuttumuksella Turkin presidenttiä tämän antamasta tuesta ISISille. Tämäkin on tiedetty jo pitemmän aikaa eikä ainoastaan suppeassa asiantuntijapiirissä, kuten jo kerroin eräässä Kansan äänen artikkelissani ja siitä ovat tiedottaneet avoimesti turkkilaislehdet.

Sitten on vielä toinen asia. Melkein koko Euroopan ovat täyttäneet "pahamaineiset" syyrialaispakolaiset. Vielä hiljattain Venäjän tiedotusvälineet kertoivat tästä ongelmasta vahingoniloisesti, että nyt eurooppalaiset saavat maistaa Lähi-idän politiikkansa hedelmiä. Kun joku havahtui kysymään, miksi tilanne siellä on kärjistynyt juuri tällä hetkellä, niin silloin viitattiin USAn vehkeilyihin. Nyt pakolaisista kerrotaan säännöllisesti aivan perusteellisesti, että heidän tien Eurooppaan avasi nimenomaan Erdogan, jolle pakolaisten oleskelu Turkissa aiheutti vakavan sisäpoliittisen ongelman. Asiantuntijat tiesivät tästä jo alusta alkaen, mutta heille ei annettu mahdollisuutta esittää omaa mielipidettään.

Tunteiden sijaan tervejärkistä laskelmointia

Kaikki on selitettävissä sillä, että herra Putin jostain syystä piti Erdogania melkeinpä läheisenä ystävänään. Seurauksena tästä olivat Turkille edulliset sopimukset ja täydellinen vaikeneminen Turkin johdon islamilaismielisistä ambitioista ainoan Lähi-Idän liittolaisemme Syyrian vahingoksi. "Pragmaatikko" Putin, joka ei usko vilpittömästi siihen, että ihmisillä saattaa olla omia vakaumuksiaan, ei ole voinut yksinkertaisesti ymmärtää fanaatikko Erdogania. Ulkopolitiikassa henkilökohtaisilla suhteilla on tietenkin tärkeä merkitys, mutta viime kädessä kuitenkin voiton perivät aatteelliset etuisuudet ja valtiolliset edut.

Mitä tulee nykyiseen konfliktiin, niin jo sata vuotta sitten nerokas Lenin kirjoitti, että "suuttumus politiikassa on viho viimeinen asia". Hän oli tietenkin oikeassa. Politiikan ja etenkin ulkopolitiikan pitäisi rakentua tervejärkiselle laskelmalle eikä tunteille, koska muussa tapauksessa tulokset tulevat olemaan hyvin ikäviä.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
14.12.2015

Toimituksen väliotsikointi

Arabikevään viimeiset taistot.....

Jatkoa sivulta 14

kurdien itsehallinnon idean leviämiseen Turkin ja Irakin kurdien keskuuteen. Syyrian pohjoisosien kurdialueen itsehallinto perustuu Kurdistanin Työväenpuolueen (PKK) perustajan ja - loputtomasta vankilatuomiosta huolimatta edelleen - henkisen johtajan Abdullah Öcalanin ajatukseen paikallisista autonomisista alueista.

Mahmoud Barzanin johtaman Etelä-Kurdistanin (Pohjois-Irak) hallinto nojaa ikivanhaan klaaniajatteluun ja tämä sopii hyvin Erdoganille, sillä turhat moraalikysymykset eivät häiritse kaupankäyntiä. Tämän harmonian rikkoutuminen ja kurdialueiden laajempi liittyminen marxilaisesta ideologiasta ajatuksensa jalostavan Öcalanin kannattajaksi olisi liian vaarallinen kehityskulku useiden alueen sekavuustilasta hyödyn keräävien tahojen (USA, Turkki, Saudi-Arabia, Israel, ym.) kannalta. ISIS on tässä kuviossa oivallinen likaisen työn suorittaja.

Lähi-idän vaihtoehdot

Koivunen näkee islamistisella Lähi-idällä olevan tulevaisuuden suhteen kolme keskenään ilmeisesti hyvinkin ristiriitaista vaihtoehtoa: kovan linjan sharia-islam, sekulaarimpi pehmoislam tai demokratia.

Demokraattisen vaihtoehdon yhteydessä Koivunen viittaa Abdullah Öcalanin teoriaan, eräänlaiseen autonomisten alueiden konfederaatio-malliin alueen valtiolliseksi järjestykseksi. Öcalanin teoretisointi lähtee kuitenkin siitä edellytyksestä, että islamismissa käynnistyisi jonkinlainen renessanssi, uskonpuhdistus.

Koivunen ei ole kovinkaan optimistinen islamin modernisaation toteutumisen suhteen. "Lähi-idässä kehitys näyttää menevän taaksepäin, shariaan ja klaanien valtaan", kirjoittaa Kristiina Koivunen.

Unto Nikula
Vantaa

Ennakkoluulot estävät ISIS:n vaikutuksen torjuntaa

Venäjä on sodassa fundamentalistista islamilaista ISIS-liikettä vastaan, Suomi ainakin välillisesti liittoutumalla Natoon kuuluvien Ranskan ja USA:n kanssa. ISIS:n tavoitteena on luoda ääri-islamilainen valtio. Ranskalla tai USA:lla ei kuitenkaan ole Syyrian hallinnon tai YK:n mandaattia pommituksiin alueella.

Erikoista tässä sodassa on se, että rintamalinjan samalla puolella olevat tahot eivät pysty hyvään yhteistyöhön. Tosin tässäkin suhteessa on tapahtunut myönteistä kehitystä Ranskan ja Venäjän välillä.

Venäjältä niinkuin Suomestakin on lähtenyt taistelijoita ISIS:n riveihin. Samoin Suomeen on todennäköisesti saapunut turvapaikanhakijoiden joukoissa mahdollisesti ISIS:n joukoissa taistelleita. Venäjällä on sama tilanne.

Maalaisjärjellä ajateltuna Suomen ja Venäjän pitäisi avoimesti pyrkiä yhteistyöhön ISIS:n joukoissa taistelleiden ja sotarikoksia tehneiden paljastamiseksi. Avainasemassa ovat maiden tiedustelut, joiden tiedonvaihto olisi ensiarvoisen tärkeää. Venäjällä on käytettävissä myös Syyrian valtion tiedustelutiedot. Pahoin kuitenkin pelkään, että Suomen poliittinen eliitti länsihuumassaan ei ole valmis yhteistyöhön Venäjän kanssa. "Suomessa on vallalla käsitys, jonka mukaan Venäjä on läpeensä paha ja me tiedämme paremmin nämäkin asiat."

Yhteistyöllä voimme vähentää ISIS:n mahdollista vaikutusta ja värväystä, sekä näin luoda turvallisuutta kansalaisten keskuudessa.

Kalevi Wahrman
Porvoo

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Köyhäinhoito, kontrolli ja antifasismi

Olen lukenut kirjaa nimeltään Kuokkavieraiden pidot. Se kertoo yhteiskunnan marginaaliryhmistä. Ihmisistä, jotka olemassaolollaan rikkovat pikkuporvarillista moraalikäsitystä. Kautta aikain on köyhiä ja vähäosaisia sekä muuta "alaluokkaa" moralisoitu laiskoiksi ja moraalittomiksi. Kuokkavieraiden pidoissa käsitellään yhteiskunnan sosiaaliseen kontrolliin liittyviä asioita. Esimerkiksi sitä, kuinka jotkut uskaltavat haastaa vallitsevan normiston. Mikä on ylipäänsä normaalia? Hyvä esimerkki yläluokkaisesta moralismista on sosiaaliavun saajien väittäminen laiskoiksi. "Alaluokkaa" on aina pyritty kontrolloimaan ja leimaamaan. Kontrollipolitiikka on aina yhtä ahdasmielistä ja epätieteellistä, mutta aina löytyy ihmisiä, jotka siihen uskovat. Kun talous on tiukilla ja yhteiskunta kriisissä, niin pienituloisimmat saavat kantaa vastuun. Tämän päivän kontrollipolitiikka näkyy mm. kuntouttavana työtoimintana ja lasten huostaanottojen lisääntymisenä. Antifasistisen varisverkoston mukaan sosiaalitoimen asiakkaiden oikeuksien puolustaminen on antifasismia.

"Suomessa on liian hyvä sosiaaliturva, kun se kannustaa jäämään kotiin" kuuluu lause kuntouttavan työtoiminnan puolustajan suusta. Suomen sosiaaliturva on todettu ihmisoikeuskomitean taholta liian matalaksi. Viis asiatiedosta. Ihminen moralisoidaan laiskaksi, jos hän on vaikka pitkäaikaistyötön. Ennen köyhäinhoidon siirtymistä kunnille köyhistä huolehti kirkko. Diakoniatyön keräyslippaat eli vaivaisukotkin olivat varmaan jonkun mielestä liian anteliaita.

Kontrollipolitiikka on kohdistunut mm. köyhiä, sairaita, vammaisia, mielenterveysongelmaisia ja romaneja. Julmin esimerkki kontrollipolitiikasta on natsi-Saksa. Myös ns. tasa-arvon kehdossa eli Pohjoismaissa on esiintynyt ja esiintyy fasismia. Ruotsin osalta siitä kertoo kirja nimeltään Kansankodin pimeämpi puoli. Suomi on Pohjoismaista ihmisoikeusvastaisin. Ihmisten kontrolloimiseen siis liittyy porvarillinen epäluottamuksen politiikka. Ihmisiä, jotka eivät edusta pikkuporvarillista "normaaliutta", pidetään jotenkin "rahvaina".

Lastensuojelu

Sosialidemokraatti Miina Sillanpää (1866-1952) arvosteli eduskunnassa punaorpojen sijoitushoitoa. Hänen mielestään heitä sijoitettiin puoluenäkökantoja silmälläpitäen. Hän lisäksi toi eduskunnan tietoon menettelyn, jossa kotiavustuksia ei annettu ja lapset otettiin huostaan ja sijoitettiin maksua vastaan. Sijoituksia tehdään myös nykyään liian heppoisin perustein. Lastensuojelu on myös tuottoisa bisnes. Esimerkki: mielenterveyspalveluista on leikattu.

Valviran mukaan terveydenhoidon puutteellisuutta korvataan huostaanottotehtailulla. Köyhäinhoitolehti kirjoittaa vuonna 1918, kuinka punaorvoista on kasvatettava lastenkodeissa "valkean Suomen valkeita kansalaisia, joilla on siveellistä selkärankaa ja kykyä itse-elatukseen". Lehti epäili punaleskien kasvatuskykyä suuresti. Myös tänä päivänä huostaanotot painottuvat köyhiin perheisiin. Tutkimustiedon mukaan suomalaiset sosiaalityöntekijät ovat Pohjoismaiden tylyimpiä. He siis näkevät yhteiskunnan rakenneongelmat yksilön vikana.

Rotuhygienia

Suomessa steriloitiin vuosina 1935-1970 tuhansia ihmisiä rotuhygieenisin ja sosiaalisin syin. Heidän joukossaan oli mm. mielenterveysongelmaisia ja kehitysvammaisia. Huostaanotot jatkavat tätä fasistista perinnettä. Vuoden 1934 syksyllä Toivo Kivimäen porvarillinen kokoomushallitus antoi eduskunnalle ehdotuksen sterilointilaiksi. Myöhemmin Kivimäki tuomittiin yhtenä sotasyyllisenä sotarikosoikeudenkäynnissä, joka koski Suomen sotaa Neuvostoliiton kanssa. Suomen aseveliimaa natsi-Saksassa Nürnbergissä järjestettiin vastaava oikeusprosessi maan sotarikollisia vastaan (Nürnbergin oikeudenkäynnit).

Kuokkavierasjuhlia

Vastarintaakin löytyy. Vuosina 1996-2003 ja 2006 Suomessa on järjestetty fasismin ja luokkaerojen vastaisia kuokkavierasjuhlia. Aivan kuten kirjan nimestä voi päätellä niin ne olivat juhlat b-luokan kansalaisille. Pääosin toiminta oli rauhallista, mutta välillä mielenilmaukset kärjistyivät väkivaltaisiksi. Perinnettä on jatkanut kiakkovierasjuhlat Tampereella vuonna 2013 ja luokkavierasjuhlat Helsingissä vuonna 2014. Mielenosoittajat rähinöivät poliisin kanssa. Nämä olivat edistyksellistä nuorten toimintaa fasismia ja luokkaeroja vastaan.Militantti antifasismi ei ole vain nykypäivän nuorten juttu. Sitä oli myös sotiemme aikaan. Kuten natsi-Saksassa niin myös Suomessa toimi fasismin vastainen vastarintaliike. Tässä pari hahmoa: desantti Kerttu Nuorteva ja antifasisti Veikko Pöysti. Nuorteva tiedusteli Neuvostoliitolle. Pöystin toimintataktiikka fasismin vastustamisessa oli mm. lakkoilu ja suora militantti toiminta. Antifasistiset urhot tekivät monenlaisia tihutöitä. He esimerkiksi räjäyttivät tavarajunan Tampereella.

Sekä tämän päivän että entisaikojen antifasistiset nuoret ovat saaneet rettelöitsijän maineen, vaikka he vain haluavat oikeudenmukaisuutta yhteiskuntaan. Suomen antifasistisen komitean SAFKAn sanoin: "Veikko Pöysti on kuolematon sankari". Mielestäni Suomi tarvitsee antifasismia uudelleen muotiin.

Henri Autero

Syyn ja seurauksen laki

Lähi-idän sotien syynä ei ole ollut Isis, ei Al-Qaida eikä edes Boko Haram puhumattakaan pakolaisista. Kaikki edellä mainitut ovat syntyneet sotien seurauksina. Sanomalehti Karjalaisessa oli 15.11. luettelo Euroopassa tehdyistä terrori-iskuista vuosien varrelta. Niitä on aikanaan surtu aikansa kuten 13.11 Pariisissa sattuneita iskuja, mutta sopii kysyä, onko niistä opittu mitään - ja jos on, niin mitä?

Ranskalaiset eivät ole surreet innokkaasti Nato-kumppanina tekemiään ilmaiskuja esimerkiksi Beirutin sairaaloihin, kouluihin tai lasten päiväkoteihin. Päinvastoin - he ovat iloinneet siitä, miten hyviä kumppaneita he ovat Britannialle ja USA:lle. Jopa meillä Suomessa jotkut Natohaukat pahoittelivat, kun eivät päässeet Nato-kumppaniensa mukaan Libyaa pommittamaan, tuottamaan reippaasti yli tarpeen surua ja tuskaa Välimeren taakse.

Emme tarvitse sodan runtelemia ihmisiä emmekä kansakuntien tuhoa, vaan kaikille turvallisen yhteisen kodin, maapallon. Siinä meillä on vakava ja pätevä syy vastustaa asevarustelua ja Natoa!

15.11.2015
Pauli Eskelinen
Joensuu

"Brutaalia ja hävytöntä"

ISIS-järjestön Pariisiin kohdistamat terrori-iskut 14.11.2015 saivat ulkoministeri Soinin lämpenemään. Hän kuvasi iskuja äärimmäisen häikäilemättömiksi ja brutaaleiksi. Hän jatkoi myös, että "toivottavasti tämä saa aikaan reaktion, että ihmiset ympäri Eurooppaa toteavat, että väkivallalla ja terrorilla ei voida hallita eikä pelotella eikä yhteiskunnan demokraattista menoa voida kalvaa".

On totta, että iskut olivat äärimmäisen "brutaaleja ja häikäilemättömiä". Samalla tulee kuitenkin kysyä, missä olivat Soini, Niinistö ja kaikki heidän kaltaisensa silloin, kun EU ja USA hyökkäsivät Jugoslaviaan, Afganistaniin, Irakiin ja Libyaan ja kehittiin sotaa Syyriassa ja Ukrainassa?

Missä Soini oli, kun hyökättiin Libyaan?

Näissä terroriteoissa on kuollut miljoonia siviilejä, eikä kukaan Soinin peräänkuuluttaman läntisen demokratian edustaja sanonut silloin, että "hävytöntä ja brutaalia". Syyrian presidentti Bašar al-Assad ilmaisi osanottonsa kaikille ranskalaisille ja sanoi Syyrian eläneen samaa kauhua viisi vuotta: "Ranskassa tapahtui eilen se, minkä kanssa Syyria on kamppaillut viisi vuotta."

Ranska, Englanti, USA ym. itse loivat ISIS:in

Länsimaat (EU, Saudi Arabia, Israel ym.) ovat tukeneet ääri-islamilaisia järjestöjä mm. al-Qaidaa niiden taistelussa itsenäisten valtioiden (Afganistan, Irak, Syyria, Libya) hallituksia vastaan ja levittivät näihin maihin tarkoituksellisesti uusliberalistista talousjärjestelmää. Ne kuitenkin onnistuivat tuhoamaan näiden maiden infrastruktuurin, tappamaan jopa miljoonia siviilejä ja ajamaan jälleen miljoonia ihmisiä pakosalle kodeistaan. Tämä kaikki vain radikalisoi militantteja ryhmiä sotaisimmiksi ja synnytti mm. ISIS-organisaation.

Politiikan suuntaan muutos

ISIS voidaan voittaa suurin sotilaallisin ponnistuksin, mutta johtaako se ratkaisuun? Tulee lopettaa se uusimperialistinen politiikka, joka ruokkii ja synnyttää nämä ongelmat yhä uudelleen. Pääsevätkö rosvot joskus sopimukseen keskenään? Tuskinpa. Tavalla tai toisella kilpailu Keski-Aasian, Lähi-Idän ja Pohjois-Afrikan hallinnasta jatkuu siihen saakka kunnes politiikan suuntaan saadaan muutos.

Jartsev

Muuten olen sitä mieltä...

..että Kokoomus on kiellettävä yhteiskunnallemme turmiollisena järjestönä, kuten kiellettiin mm. IKL, Lotta Svärd, Suojeluskunnat, joiden toiminnan jatkuminen olisi edistänyt maallemme vahingollista elämäntapaa. Muun muassa asekätkentä ja ison suomalaissaksalaisen joukon todistetut valmiudet sotilaalliseen sissitoimintaan pyrkivät tuolloin rikkomaan Pariisin rauhansopimusta sekä jatkamaan hitlerismiä, vaikka se oli aatteena kielletty.

Kokoomus ei ole nykyisin syyllistynyt yhtä näkyvään tuhotyöhön. Mutta palvoessaan sotilasliitto NATO:a, äänekkäimpänä SSS-diktatuurin hahmo Stubb, se syyllistyy pinnanalaisesti nykypäivän hitlerisaatioon. Mitä onkaan todettava Kokoomuksen partiopoikajohtaja porukasta, vanhaa 30-luvun historiaa mukaillen, firmasta nimeltään EK? Etsivä Keskuspoliisi vai Etelärannan Kusettajat? Sama se, asiaydin ei muutu.

Kieltäessään historiamme hävittäen jo vuosikymmenien ajan purku - ja romutusurakoilla (ystävänkaupoilla sovittuja) vanhoja historiaamme muassaan kantavia kiinteistöjä, kaupunkiluontoa, puistoja, vanhustemme hoitopaikkoja sekä asuinsijoja ja vaihtaakseen kaiken eriarvoistamista korostaviin sijoittaja - ja rahavallan bunkkereihin, rahasta hyppivä Kokoomus on osoittautunut sisältäpäin nakertavaksi luusyöväksi Suomen henkisessä selkärangassa.

Onko Helsingillä jäljellä enää historiallisia kokonaisuuksia muualla kuin Senaatintorin reunoilla? Helsingin keuhkoihin kuuluvat Kivinokka, Vartiosaari, Meri-Rastila, Keskuspuisto, Alppipuisto sekä Myllypuron pururata - alueet ovat sairastuneet kokoomuslaiseen keuhko- ja luusyöpään, joiden paranemisennuste Kokoomuksen ja sen tukijoiden vallassa pysyessä on huono, tarjoten niille vain saattohoitoa, eivätkä kokoomuslaisten neuvosta alueisiin sijoitetut ulkomaalaisfirmat halua maksaa mitään ylimääräistä.

New Orleansissa v. 2005 myrsky mullisti kaupungin elämän ja tätä paikalliset "kokoomuslaiset", friedmanilaiset taloustieteilijät hyödynsivät. Eräs republikaanien kongressiedustaja totesi eräälle vaikuttajaryhmälle, Naomi Kleinin "Tuhokapitalismin nousu"-kirjan mukaan, että "New Orleansin kaupungin vuokra-asunnot on lopultakin siivottu. Me emme siihen pystyneet, mutta Jumala pystyi." Suuryritysten lobbarit täyttivät osavaltion kongressitalon kaupitellen kongressivaikuttajille veronalennusideoita, virallisten määräysten karsintaa, halvempaa työvoimaa, vuokra-asuntojen purkamista ja maa-alueen myymistä omistusasuntojen käyttöön. Tämä tapahtui tuhon ja onnettomuuden keskellä.

Kuulostaa nykyiseltä kokoomuspolitiikalta. Kokoomuksen taustahimojen ja tuhokapitalististen tavoitteiden turvaamiseksiko on yhdistetty Keskustapuolueelle kätevästi ympäristö - ja maatalousministereiden tehtävät yhdeksi kokonaisuudeksi, jota mandaattia hallitsee tällä hetkellä SSS-pääministeripuolue? Tunnetusti Keskustapuoluekaan ei arvosta ympäristötoimia, kun niistä eivät maanviljelijäjäsennät saa rahaa eivätkä sijoittajat ole kiinnostuneita.

Juhani Valo

Kun kädet ovat tuottaneet?

Tämä käsi (kuvassa) on se toinen niistä, jotka ovat tehneet meille monien muiden käsiparien lailla hyvinvointiyhteiskuntaa: ruokaa, tiskanneet, pesseet pyykkiä, pyyhkineet takalistoni, mitanneet kuumetta otsaltani, tehneet vuorossa raskasta työtä pesulassa, laitoskeittiöissä yleistöitä, heittäneet heinää seipäille, siivonneet jne..,

Eikä ollut puhettakaan työterveyslääkäreistä. Raskas työ on tehnyt nivelrikon ja käsiä kohdeltu muutenkin kaltoin, ihan lääkäreidenkin siunauksella. Kaiken järjen mukaan häntä tulisi kohdella, hänen nyt eläkkeellä ollessaan, hyvin ja kunnioittaen. Niinhän sitä odottaisi ja luulisi. Hän maksaa yhteiskunnalle kaikki tulonsa juuri siitä, että näin olisi, mutta ikävä kyllä totuus on aivan toinen! Minun tehtäväni poikana on taistella loppuun asti, että oikeudenmukaisuus toteutuisi ja niin teenkin, vaikka tiedän että emme voita. Mutta aion olla helvetin hyvä kakkonen, maassa jossa vain voittaminen ja voitot ovat jotain. Kiitos Äiti taistellaan yhdessä!

Jorma Talikka,
Janakkala

Tukea Kansanäänelle

Eira Kärki 30 e, Heikki Männikkö 33 e, Hannu Kautto 20 e, Tarja Männikkö 33 e, Larmo Lehtola 10 e, Palstapuutarhuri 9 e, KÄ:n tukija 7 e, Kai Kontturi 50 e, Tomi Heikkinen 4,10 e, Jorma Kangasniemi 6 e, Paavo Heikkinen 25 e, Jaakko Ahvola 20 e, Matti Järvinen 6 e, Viljo Heikkinen, 8 e, Unto Nikula 8 e, Ari Sulopuisto 6 e, Jartsev 4 e, Anja Saarikko 2 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Vieraskammosta ja kirjoittamisesta

Meidän ihmispoloisten elämänpolku on harvoin tasainen kuin höylätty kakkosnelonen. On nousuja ja on alamäkiä. Piristäviä poikkeuksia ovat matkan varrella tuttaviksi tulleet erilaiset ihmisryhmät ja yksilöt. Tapaamisen perusteena on tietenkin, ettei ihminen elä lasimaisessa umpiossa ja kuvittele että Jämsä on maailman napa ja että maailma loppuu Partalanmäkeen. Heidän kanssaan on vaikeaa kommunikoida.

Paria ihmisryhmää käsittelen lähemmin. Ensinnä on vieraskoreita. He ovat harmittomia hössöttäjiä, joihin ei voi suhtautua muuten kuin hymyillen. Toinen ryhmä eli vieraskammoiset on jo vaarallisempi ryhmä. He ovat saaneet jopa kreikkalaista alkuperää olevan nimen - xenofobia. Se merkitsee muukalaisten pelkoa ja yhteisöissä esiintyvää torjuvaa asennetta ulkomaalaisia kohtaan.

Torjuva asenne aiheuttaa sen, ettei pakolaisista ja turvapaikanhakijoista haluta tietää tosiasioita, vaan muodostetaan näkökanta somen, satujen ja kauhujuttujen perusteella. Ei ole tiedossa edes se, että Suomen on noudatettava kansainvälisiä sopimuksia ihmisoikeuksista. EU:n jäsenenä meillä on turhan vähän sananvaltaa omiin asioihimme. Erään nimeltä mainitsemattoman puolueen edustaja mm. vaati Ruotsin rajaa suljettavaksi. Ei hänellekään tullut mieleen mistä pakolaisaalto johtuu. Syynä ovat järjestyksessä sota, köyhyys, riisto ja luonnonkatastrofit.

Valhepropaganda ei pitkään tehoa

Eräs nimeltä mainitsematon puolue on profiloitunut etenkin muukalaisvihan lietsojana ja katteettomien lupausten esittäjänä. Nyt lienee puolueelle käynyt köpelösti, sillä valhepropaganda ei olekaan uponnut kansaan. Politiikkaa olen seurannut yli 60 vuotta, ei koskaan ole minkään puolueen kannatus romahtanut puoleen muutaman kuukauden aikana. Suomalainen äänestäjäkunta on terävöittänyt seurantaansa. Tämä on hyvä asia, koska Sote-asiasakin kerrotaan totuutena pelkkiä haaveita.

Omalla nimellä kannattaa kirjoittaa

Mainitsin aiemmin tuon luvun 65, niin monta vuotta on ensimmäisestä lehtijutustani. Sen jälkeen on juttuja ollut lehtien palstoilla melkoisesti. Kerran olen aikonut lopettaa kirjoittamisen, mutta nousi melkoinen haloo lukijoiden taholta. Lupasin jatkaa ellei pönttö tämän pahemmin ala lyömään setsuuria. En kuitenkaan edelleenkään arvosta nimimerkillä kirjoittavia. Kyllä se on lähinnä verhon takana räksyttävään koiraan verrattavaa toimintaa. Kun Suomessa on ainakin osittainen sananvapaus, en usko löytyvän niin tyhmää työnantajaa, joka antaa lopputilin lehteen kirjoittamisesta. Hinta käräjillä olisi korkea.

Reino Welling
Jämsänkoski

Keskustelu Venäjän kommunistien kanssa...

Jatkoa sivulta 16

man parantunut, mutta suurin osa Venäjän tuloista tulee edelleen öljyn, kaasun, kaivannaisten ja raaka-aineiden myynnistä. Sosiaalipoliittiset kysymykset sekä veteraanien ja eläkeläisten toimeentulo ovat Venäjällä suuri ongelma. Puolueella oli pitkään käsitys, että työläiset ymmärtävät kommunisteja. Sitten tuli ongelmia päästä sisään tehtaille. Tänään pyrimme organisoimaan ammattiliittoja ja vetämään niiden jäseniä koulutukseen. Suurin ongelma ammattiliittojen organisoimisessa on murtaa omistajien vastustus.

KPRF:n edustajat kertovat Donbassin tilanteesta. USA näytti vihreää valoa sodalle. Ukrainassa fasistiset aatteet ja Bandera nostettiin sankarin asemaan. Puna-armeija pistettiin roiston asemaan. Donbassin alueella tätä ei hyväksytty ja Ukraina aloitti USA:n rahoittamana sodan. Donbassin paikallisväestö perusti omat armeijan yksiköt. Hyvin nopeasti venäjänkielisellä alueella loppuivat elintarvikkeet ja pankeista raha. Oli lähellä humanitäärinen katastrofi. Venäjän kommunistit osallistuvat suurimpana järjestönä humanitaarisen avun järjestöön, joka toimittaa apua Donbassiin suoraan sitä tarvitseville. Pietarin alueen kommunistit ovat vierailleet useissa avustuskohteissa.

Ukrainan tilanne synnyttää poliittista juonittelua. Jotain erikoista oli tekeillä, kun Puola "vuosi" tiedon, että USA koulutti Puolassa sotavoimia Ukrainaan. Jo syyskuussa 2013 kaksi kk. ennen Maidanin tapahtumia, USA koulutti 86 sotilasta. Tämä unohdettiin ja myöhemmin myönnettiin. On mahdollisuus, että Puola haluaa läntisen Ukrainan itselleen. Lvov luovutettiin v. 1920 Venäjältä Puolalle. Sitten se palautettiin 2. maailmansodan jälkeen. Kyse voi olla tässä asiassa FBI:n ja Puolan yhteistyöstä.

Keskustelussa painotettiin, että edelleen on meneillään kahden poliittisen järjestelmän taistelu. Näiden välillä ei kuitenkaan tänään ole tasapainoa. Kommunistien kansainvälinen yhteistyö on yksi väline palauttaa aloite takaisin sosialismille.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen

Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 30.12.15 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, puheenvuoroja, järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin riisipuuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia.

Tervetuloa kaikki paikalle

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla sunnuntaina 24.1.2016 klo 17.00. Käsitellään talven ja kevään toimintaa ja niihin liittyviä tärkeitä järjestöllisiä kysymyksiä, sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa myös kaikki Kommunistien liiton jäsenet!

Naisen asema Euroopassa tänään?

KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN TILAISUUS

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 9.3.16 alk. klo 18.00.

Ohjelmassa mm. lyhyitä puheenvuoroja. Järjestöväen sketseja ja musiikkiohjelmaa. Tietenkin juhlan kunniaksi kakkukahvit.

Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/
http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://masanlaari.blogspot.com/
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
https://www.facebook.com/kalevi.wahrman

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry

http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu keskiviikkona 3.2.16 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 18.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, EU-tiedotustoimintaa, vuodenvaihteen ja talven tehtäviä sekä järjestömme osalta kevään HOK-Elannon edustajiston vaaleja. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelemme lehden ensi vuoden ensimmäistä (1/16) numeroa. Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

30.12.2015 Perinteinen Työväen puurojuhla: Kansan äänen julkaisijajärjestöjen yhteinen Työväen Puurojuhla pidetään keskiviikkona 30.12.2015 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki alkaen kello 18.00.

SFT:n kevätkauden 2016 opintoillat: Uusi vuosi tuo muutoksia sekä opintoiltojen viikonpäivään ja pitopaikkaan! Opintokerhot kokoontuvat vuoden 2016 alusta Kommunistisen Työväenpuolueen toimistossa, Tikkuraitti 11 A 3. krs Tikkurila. Kokoonnutaan aina maanantaisin klo 17.00

18.1.2016 Tammikuun opintoillassa käsitellään edelleen v. 1906 Oulun puoluekokousta, joka oli vanhan työväenliikkeen eräs merkittävistä, linjaa vetävistä puoluekokouksista.

Seuraavat opintoillat pidetään 15.2.2016 ja 14.3.2016

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismin vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Lehmät syyttömiä ilmastomuutokseen

Tätä kirjoittaessani on juuri Pariisin suuri ilmastokokous alkamassa. On varmaa, että tämäkään kokous ei tule ratkaisemaan suurta ilmasto-ongelmaa. Vuonna 1990 todettiin päästöjen olevan 33 miljardia tonnia vuodessa. Tänä päivänä ne ovat jo 50 miljardia tonnia ja vauhti viittaa päästöjen kasvavan lähinnä 60 miljardiin tonniin, vaikka päästöjen vähentämisen toimenpiteistä on päätetty aikaisemmissa kokouksissa. Lähestymme kriittistä maapallon keskilämmön kahden asteen nousua, mikä tarkoittaa jäätiköiden sulamista, kuivuuden ja nälänhädän lisääntymistä sekä rannikkoalueiden vedenpinnan nousua. Monissa kaupungeissa kuten Pekingissä, Lontoossa ja Tokiossa ovat ilman epäpuhtaudet eli saasteet ajoittain hyvin vaarallisella tasolla ihmisten terveydelle ja syynä moniin sairauksiin. Sitoviin päätöksiin kokouksessa on vaikea päästä huolimatta vakavasta tilanteesta, koska päätökset ovat vapaaehtoisia eikä sitovia.

Fossiilisten polttoaineiden käyttö

Ilmaston fossiilisten päästöjen syntyyn vaikuttavat hiilen, öljyn ja luonnonkaasun tuotanto ja käyttäminen kaikissa muodoissa. Suuri osa maailman sähkön tuotannosta tapahtuu edelleen kivihiilivoimaloissa. Kivihiilen tuotannosta menee noin 55 % sähkön tuotantoon. Kaikki raaka-aineiden hankinta ja tavaroiden tuotanto vaatii kuljetuksia, jotka lisäävät päästöjä ilmakehään. Maailman autot lisäävät myös päästöjä ja niistä luopuminen on ihmisille vaikeata. Ahneus ja keinottelu alalla ovat myös tyypillisiä, sillä öljyteollisuuden voitot ovat edelleen huimaavat. Viimeinen esimerkki keinottelusta oli Volkswagenin autokannan päästöjen pimittely. Lähes kaikki kaupan ja liikenteen kuljetukset tapahtuvat fossiilistn polttoaineen avulla: lentokoneet, laivat, rekat ja dieseljunat toimivat öljyllä ja näiden kuljetusvälineiden valmistamisessa syntyy päästöjä ilmakehään.

Maatalous

Maapallon elintarvikkeiden tuottaminen käyttää myös paljon öljyperäisiä aineita niin kuljetuksissa kuin maatalouden koneiston käyttämisessä. Öljyä käytetään myös väkirehun ja torjunta-aineiden tuottamiseen. Tämän päivän maatalous on riippuvainen öljystä ja sen loppuessa on nälänhätä hyvin lähellä, jollei muutosta saada ennen sitä. Maailman sotakoneistot jeepistä lentotukialuksiin käyttävät valtavia määriä fossiilisia polttoaineita.

Ongelmana on se, että ihmiskunta lisää uusien hiilidioksidikaasujen päästöjä ilmakehään. Me olemme kaivaneet esiin maahan kerrostuneen kivihiilen sekä öljyn ja muuttaneet ne kaasuiksi, kun tavallisessa hiilen kiertokulussa on prosessi tasapainoinen. Kaikki orgaaniset eliöt maapallolla kulkevat hiilen kiertokulun myötä ja ovat syyttömiä kaasujen päästöihin. Lihansyönnistä on varoitettu, koska lehmät päästävät metaania ilmakehään. Lehmä syö orgaanista ainetta, muuttaa sen meille hyödylliseksi ravinnoksi ja muuttuu itse takaisin hiileksi kuollessaan eli se ei lisää hiilidioksidipäästöjä muulloin kuin sitä ruokitaan väkirehulla eli öljypohjaisella rehulla. Lihansyönnin lopettaminen on huono argumentti päästöjen vähentämiseen. Maapallon haitalliset kasvihuonekaasut eivät vähenisi tippaakaan, vaikka me lahtaisimme jokaisen lehmän maapallolta.

Kuva: Heikki Männikkö

YK:n ilmastokokous järjestettiin Pariisissa 30.11–11.12.2015. Valtioiden edustajat käsittelivät ilmastomuutoksen torjumiseen ja planeettamme tulevaisuuteen liittyviä kysymyksiä. Yksi keskeisiä teemoja oli luopuminen fossiilisten polttoaineiden käytöstä. Kansalaisjärjestöjen marssi ilmastomuutosta vastaan 29.11.2015 alkoi Narinkkatorilta.

Metsien väheneminen

Metsien hakkuut ovat lisääntyneet huimasti niin Amazonin sademetsissä kuin meilläkin. Puun käyttö on hyväksi, jos rakennamme sen avulla jotain, mutta jos poltamme sen, niin se on pahaksi. Ensimmäisessä tapauksessa varastoimme kivihiiltä, toisessa päästämme kaasut ilmakehään. Metsä, joka on hakkuutettu, on ilmastoneutraali vasta, kun uusi metsä on kasvanut tilalle. Puiden kasvattaminen vähentää fossiilisten kaasujen määrää, sillä metsät sitovat hiilidioksidia kasvaessaan.

On selvää, että vaarallisten kaasujen vähentämisen täytyy olla kaikkien yhteinen tavoite. Se tarkoittaa, että ihmiskunnalla on suuret muutokset edessään. Kuljetukset on muutettava sähköisiksi. Vaihtoehtoenergioita täytyy suosia, uusia ratkaisuja on löydettävä. Sitä ihmettelee, miksi aurinkokennoja ei käytetä siellä, missä köyhyys on ja aurinko paistaa jatkuvasti kuten Afrikassa. Sähkö saisi vesipumput toimimaan ja puut nostaisivat pohjavedet, sillä Saharan alla on paljon vettä, mutta syvällä.

Suurin ongelma on kuitenkin bensatankissa ja voimarehu maataloudessa. Ne ovat uhkana koko maailmalle. On turha syyttää lehmää ilmastomuutoksista. Jokaisella on vastuu siitä.

Esa Salomaa

Pariisin spektaakkeli ei auta ilmastoa

On surullista huomata, että lukuisat ympäristöaktivistit juhlivat Pariisin ilmastosopimusta, joka ei tee mitään ilmaston pelastamiseksi. Luomalla PR-kuvan siitä, että mukamas suuret johtajat ovat nyt tosissaan estämässä ilmastokatastrofia Pariisin spektaakkeli itse asiassa vaikeuttaa todelliseen muutokseen johtavan yhteiskunnallisen liikkeen nousemista.

Kuva: Heikki Männikkö

Pariisin sopimus ei vähennä päästöjä, vaan antaa niiden kasvaa. Siinä ei puhuta fossiilisten polttoaineiden jättämisestä maahan. Kuitenkin ainakin 80 % varannoista olisi annettava olla niiden luonnollisissa säilytyspaikoissa, jos ilmastonmuutos halutaan pitää siedettävissä rajoissa. Miten nämä vallanpitäjät voisivatkaan sellaisesta puhua, kun he ovat parhaillaan sotimassa Syyriassa ja muualla siitä, että öljyn ja kaasun käyttö saisi jatkua hamaan tulevaisuuteen saakka.

Virallinen neuvotteluprosessi ei käsittele lainkaan Euroopan ja Pohjois-Amerikan valtioiden päästöjä, jotka tapahtuvat Kiinassa ja muualla näiden maiden ulkopuolella kulutustavaroita tuottavissa tehtaissa, voimaloissa ja kaivoksissa. Eihän valtaeliitti halua rikkoa maailman kaupan ja kasvun pyhiä arvoja.

Olennaista on ymmärtää, ettei tältä globaalilta valtiollis-kapitalistiselta järjestelmältä ole odotettavissa ratkaisua ilmastokriisiin. Ratkaisu löytyy globaalista yhteiskunnallisesta liikkeestä tai niiden verkostosta, joka haastaa kapitalismin kasvulogiikan ja pystyy artikuloimaan sen jo laajalle levinneen näkemyksen, jonka mukaan edustajinamme esiintyvät herrat ja rouvat ovat enemmän lojaaleja nykytaloudelle ja yhtiöille kuin ihmisille ja elämän jatkuvuudelle.

Tietenkin järjestelmä näyttää helposti vankkumattomalta ja sen haastaminen mahdottomalta. Mutta kun tajuaa, että vallanpitäjämme eivät ole pelkästään aikeissa tehdä kansanmurhaa, vaan haluavat planeettamurhan uhallakin pysyä vallankahvassa kiinni, voi aavistaa sen valtavan yhteiskunnallisen räjähdysvoiman, jota ilmastovalhe pyrkii pidättelemään.

Olli Tammilehto
14.12.2015

Pariisi, Bagdad, Kabul ja Tripoli

Vihreiden kansanedustaja, ihmisoikeusaktivisti ja entinen ministeri Pekka Haavisto viittasi 29.11.2015 Helsingissä järjestetyllä Ilmastomarssilla pitämässään puheessa Pariisin terrori-iskuun seuraavasti: "Mutta meillä on Pariisiin myös toinen viesti. Se on viesti solidaarisuudesta. Se on viesti siitä surusta ja kärsimyksestä, jota myös me suomalaiset olemme kokeneet viime päivien terroristi-iskujen vuoksi. Meillä on myös viesti terroristeille ja terroristijärjestöille. Te ette voi heiluttaa meidän uskoamme demokratiaan, kansalaisoikeuksiin, kulttuurien ja uskontojen rauhanomaiseen rinnakkaiseloon. Teidän raukkamaiset keinonne tekevät meidän uskomme vain vahvemmaksi."

Sodat ylläpitävät asevarustelua

Jos tarkastelemme 2000-luvun Euroopan ulkopuolisia sotia kuten Irakin sotaa, hyökkäystä Afganistaniin ja Libyan tuhoamista, ne kaikki täyttävät rikoksen nimeltä – hyökkäyssota – tuntomerkit. Tällaiset rikokset ihmisyyttä vastaan tehdään aina harkitusti. Ne ovat luonteeltaan julmia. Ne aiheuttavat tekoympäristössään yleistä vaaraa. Sotiminen ylläpitää asevarustelua, harventaa väestöä, tuottaa jälleenrakennusurakoita ja jakaa uudelleen maapallon raaka-ainevaroja.

Mikään tuomioistuin ei langeta näille valtiollisille rikoksentekijöille tuomioita. Kansainvälinen oikeus on voimaton koska, sillä ei ole olemassa valtioiden yläpuolella olevaa tahoa, joka voisi pakottaa valtiot tottelemaan sitä. Mitkään valtiot eivät ole myöskään koskaan liittoutuneet yhteen ja tuominneet kansainvälistä oikeutta rikkoneen USA:n talouspakotteisiin.

Sodat synnyttävät terrorismia

Näiden sotien seurauksina on syntynyt hajonneita valtioita, yhteiskunnallista kurjuutta ja miljoonia sodista kärsimään joutuneita ihmisiä. Kukaan ei välitä kantaa vastuuta aiheuttamiensa tuhojen seurauksista, koska niiden väitetään olevan kohdemaiden itsensä aiheuttamia. Ajatellaanpa vaikka sotapakolaisten virtaa Eurooppaan. Oheistuotteena hyökkääjät demonisoivat vielä kaikki muslimit ja mahdollistivat näin islamilaisuuden väkivaltaisimman ja taantumuksellisimman siiven esiinmarssin. Tämä kaikki toimii hyvänä alustana ääri-islamilaisten terroristijärjestöjen värväystyölle. Pariisin ehdottomasti tuomittavan terrori-iskun takana oli Islamilainen valtio eli ISIS.

Sivari, joka ei tuominnut Libyan tuhoamista

Pekka Haavisto kirjoitti Iltalehden blogissaan 18.3.2011: "YK:n turvaneuvosto päätti viime yönä valtuuttaa YK:n jäsenmaat ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimiin suojatakseen siviilejä ja siviilien asuttamia alueita hyökkäyksiltä… YK:n päätös on vahvempi kuin pelkän lentokieltoalueen perustaminen, jota Libyan oppositio on vaatinut. Se kieltää vain ulkomaiset miehitysjoukot Libyassa. "No-fly zonesta" tuli tällä päätöksellä myös "no-drive zone", jolla voidaan estää Gaddafin tankkien ja tykistön vyöryminen kohti opposition vielä hallussaan pitämiä alueita. Gaddafin joukkojen eteneminen tullaan pysäyttämään YK:n päätöslauselman mukaisesti lähipäivinä. Libya uhoaa nyt jo kostoa Välimeren alueella. Kun rintamat pysähtyvät ja siviileihin kohdistuva uhka väistyy, pitäisi alkaa valmistella demokraattisia vaaleja myös Libyaan. Ihmisoikeuksien ja sananvapauden turvaaminen on ensimmäinen askel kohti demokratiaa."

Päätös syntyi Englannin, Ranskan ja Libanonin luonnostelema. EU ei ollut asiassa yksimielinen – Saksa pidättäytyi äänestyksestä. Samoin tekivät pysyvistä jäsenmaista Kiina ja Venäjä, vaihtuvista jäsenistä Saksan lisäksi Intia ja Brasilia. YK:n päätöstä ei olisi syntynyt, ellei Arabiliitto olisi viime viikonloppuna vaatinut lentokieltoaluetta.

Saavutettiinko Libyassa sananvapaus, demokratia ja ihmisoikeudet?

Syyriassa aktivoitu ja aseistettu ISIS on levinnyt Irakiin ja Libyaan. Se kohdistaa toimialueillaan julmuutensa ensisijaisesti siviiliväestöön ja tekee vasta toissijaisesti verisiä kostoiskuja Eurooppaan. ISIS rahoittaa toimiansa myymällä Syyriasta varastettua öljyä Natoon kuuluvalle Turkille.

Libyan sisällissodassa kapinalliset sotajoukot julistautuivat jo sodan puolivälissä voittajiksi. Lukuisat valtiot tunnustivat heidät pian maan virallisiksi edustajiksi. Osa kapinallisista siirtyi taistelemaan Syyriaan maan hallituksen joukkoja vastaan. He perustivat v. 2012 Battar – prikaatin, joka vannoi myöhemmin uskollisuutta ISIS:lle. Prikaati osallistui taisteluihin sekä Irakissa että Syyriassa. Keväällä 2014 prikaatin 300 veteraania palasivat Libyaan ja perustivat Dernassa Islamilaisen nuorison Shura-neuvoston. Tämä alkoi rekrytoida palvelukseensa paikallisten ääri-islamilaisten ryhmien kuten Ansar al-Sharian aktivisteja. Neuvosto vannoi lokakuussa 2014 uskollisuutta kalifaatille. Sillä on jo hallussaan muutamia kaupunkeja Libyassa.

Mahdi Darius Nazemroaya arvioi Naton tavoitteina olleen Libyan sodassa: Afrikan yhtenäisyyskehityksen katkaisu, Kiinan häätö Afrikasta, maan strategisesti tärkeiden energiavarantojen valvonta ja öljynsaannin turvaaminen Libyasta USA:n hakeutuessa konfliktiin Syyrian ja Iranin kanssa. (Global Research, 31.1.2012)

Matti Laitinen